

Giới thiệu Vô Địch Giáo Sư Convert

"Nam Nhân tôn nghiêm, là dựa vào Quyền Đầu và trí tuệ bảo vệ!"

"Không có không dậy nổi Học Sinh, chỉ có dạy không tốt lão sư. Các người gặp được ta, là các người có phúc ba đời!"

"Ta muốn trở thành vũ trụ siêu cấp vô địch linh hồn Kỹ Sư!"

... ..

P/s: Bộ truyện mang đến cảm giác thoải mái, nhẹ nhàng, thú vị ^^

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Sa Đọa Học Sinh

“Rác rưởi, cần thiết xuống địa ngục!”

Gầm lên giận dữ, từ góc đường truyền đến, một người quần áo quần áo học sinh tiểu thanh niên che lại bụng, ánh nhập nhèm đèn đường, đủ để rõ ràng mà thấy hân bụng chảy xuôi máu tươi, soái khí gương mặt vặn vẹo mà đau đớn, nhưng kia một đầu hoàng phát lại một chút nhìn không ra hân vẫn là một người đệ tử.

“Phanh!”

Hai người cơ hồ đâm vào nhau, “Ta đình người cái phổi, hạt a!” Hân, Lý Thư Sinh, táo bạo tính tình, nắm chặt nắm tay, đối vị này nghiêng ngã lão đảo học sinh bạo rống một câu, xoa xoa đau đớn ngực, nhìn trụ học sinh cô áo, mắng to một câu.

Học sinh từ gương mặt ngó hân liếc mắt một cái, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, vẫn chưa ngôn ngữ.

“Rác rưởi, cấp lão tử đứng lại!” Vài tên buru hân tây trang giày da nam từ nổi giận dùng dùng, từ góc đường vọt lại đây, trong tay nắm sáng như tuyết đưa hấu đao.

Lý Thư Sinh tâm rùng mình, ám đạo: “Ngoan ngoãn, rõ như ban ngày dưới, thế nhưng như thế bạo lực hung tàn? Còn có thiên lý sao? Còn có vương pháp sao?”

Mất thấy vị kia hoàng mao học sinh lại là thất tha thất thểu mà đi phía trước chạy tới, cũng không biết là sức cùng lực kiệt, vẫn là bị vướng đến chân, một cái cầu găm phân, phắc gục ở trên mặt đất.

Lý Thư Sinh còn không có phản ứng lại đây, kia vài tên tây trang giày da nam từ chớp mắt công phu, từ hân bên người u linh giống nhau thổi qua, vung lên đưa hấu đao, chiếu ngã trên mặt đất hoàng mao học sinh chém tới.

Hoàng mao học sinh sớm đã lật qua thân, mông ngồi dưới đất, sợ hãi mà trên mặt đất tay từ sau lưng chống đỡ thân thể bò sát, lui về phía sau mặt, né tránh những cái đó đưa hấu đao.

Lý Thư Sinh chần chờ rất nhiều, mất thấy hoàng mao học sinh liền phải bị trong đó một người nam từ đưa hấu đao chước chặt bỏ đi, hân kinh ngạc một tiếng:

“Ngọa tào, nguyên lai không phải đóng phim điện ảnh a? Đùa thật!”

Hân sớm đã bước xa tiến lên, lấy tay nắm lấy trên mặt đất hoàng mao học sinh, nắm chặt nắm tay hướng tới tên kia vung lên đưa hấu đao bỏ tới nam từ dưới nách chọc đi.

“Loảng xoảng!”

Đưa hấu đao rơi xuống đất phát ra thanh thúy thanh âm, nam từ một cái lão đảo ngồi xồm ngồi dưới đất, Lý Thư Sinh túm khởi trên mặt đất hoàng mao học sinh, hộ ở phía sau, sớm đã phát ra lẳng sáng tiếng cười, nâng lên tay, ý bảo còn lại vài tên kén đưa hấu đao nam từ.

“Đừng xúc động a, ngàn vạn muốn bình tĩnh, xúc động là ma quỷ, ma quỷ tiến ngục giam, hắc hắc……”

Còn lại vài tên nam từ thấy bị Lý Thư Sinh một quyền lược đảo nam từ, sắc mặt xanh mét, hồi lâu mới hoãn quá một hồi.

Hoàng mao học sinh cũng sợ tới mức sắc mặt như tờ giấy, đương từ quỹ môn quan đi một tao trở về, kinh ngạc nhìn che ở chính mình trước người nam tử.

Hắn 1 mét 8 thân cao, lưu trữ trường đến cái cái trán phía dưới tóc dài, súc nhọt nhọt chòm râu, cao thẳng mũi, một đôi hơi có chút âm đạm trong ánh mắt, lại là lộ ra lợi kiếm giống nhau quang mang.

Một thân nhẵn dóm đó áo thun phối hợp quần jean, nhưng nhìn qua có vẻ có chút văn nhược đáng về thư sinh, cùng cường tráng vĩ ngạn đáp không thượng nửa điểm quan hệ.

Mặc dù như vậy nhìn qua đáng về thư sinh nồng đậm thân thể, kia một cái tia chớp ra quyền, lại là kinh sợ mọi người.

“Thao. Người. Mẹ.B, cho ta tước hắn!” Bị Lý Thư Sinh lược đao nam tử một cái cá chép lộn mình, thuận tay nắm lên trên mặt đất đưa hấu đao, chó cùng rút giậu mà đánh về phía Lý Thư Sinh.

Còn lại vài tên nam tử thấy tình thế, xua như xua vịt, sõi nổi giờ lên đưa hấu đao bỏ tới.

Lý Thư Sinh lôi kéo hoàng mao học sinh, hơi lui ra phía sau vài bước, như cũ xua tay ý bảo, “Không cần xúc động, chuyện gì cũng từ từ!”

Nhưng này đó cầm trong tay đưa hấu đao nam tử không quan tâm, vung lên đao, “Bá” một đao hoành chém lại đây, Lý Thư Sinh nâng lên chân, vội vàng thu bụng, nhưng vẫn là chậm nửa phần, bị sắc bén đưa hấu đao xẹt qua, tua nhỏ áo thun, lộ ra một đạo thật dài khâu tử, hắn cảm giác được trên bụng một cỗ lạnh hàn xẹt qua, tức khắc lộ ra ngạc nhiên thần sắc.

“Ta tích cái mẹ ruột nha, thiếu chút nữa muốn ta mệnh!”

Hắn lần nữa thoái nhượng, tóm khởi hoàng mao học sinh, một bên lui ra phía sau, một bên quở trách nói:

“Uy, người cái tiểu tử thôi, người là bá chiếm nhân gia tức phụ, vẫn là quật nhân gia lão tử mồ, như thế nào đều là muốn mạng người việc?”

Hoàng mao học sinh che lại bụng miệng vết thương, khí hư suyễn suyễn mà trả lời:

“Nương, lật thuyền trong mương, ngày Hao Thiên Khuyển ‘ tiên nhân. Nhảy ’, một người làm việc một người đương, không chuyện của người, bọn họ hướng về phía ta tới, người chạy nhanh trốn chạy đi!”

“‘ tiên nhân. ’ không phải, người đặc sao không phải học sinh sao? Còn tiên nhân cái bản bản.” Lý Thư Sinh thoá mạ vài câu.

Hoàng mao học sinh tức giận mà nói: “Bị người tính kế, mẹ nó, xú kỹ nữ. Từ, ta nhất định sẽ không bỏ qua nàng!”

“Hô!”

Một đao hiệp gió lạnh hạ xuống, Lý Thư Sinh nghiêng người hiện lên, nâng lên một chân, sắc bén vô cùng quét đường chân, tay mất lạnh lẽ, đem tên kia kén đao nam tử lược đao, tiện đà mắng: “Các người này đồ ăn chơi trác táng, học tập không tư tiến thủ, sớm hay muộn trở thành xã hội cận bã, bại hoại!”

“Ai, người trang cái gì trang, người cho rằng người là ai a, đừng tưởng rằng đã cứu ta, liền có thể giáo huấn ta! Lão tử cùng lắm thì chết ở đầu đường, cũng không cần người làm bộ làm tịch giáo dục ta!” Ai ngờ, hoàng mao học sinh không những không cảm kích Lý Thư Sinh, ngược lại chửi ầm lên lên.

Lý đáng về thư sinh không đánh một chỗ tới, “Uy uy. Làm người ân nhân cứu mạng, nói người vài câu, người còn đánh cái mũi lên mặt? Tin hay không ta mặc kệ người, làm cho bọn họ cho người đại tá tám khối?”

“Phi, không cần người giả mù sa mưa làm bộ một bộ thanh cao bộ dáng, người thật cho rằng người là chúa cứu thế? Là kia trong trường học cả ngày lái nha lái nhái lão sư?” Hoàng mao học sinh cũng thật đúng là không ăn kia một bộ.

“Người.” Lý Thư Sinh muốn nói cái gì, nhưng đưa hấu đao vào đầu bỏ tới, hắn vội vàng súc đầu trốn tránh, một tay đem hoàng mao học sinh đẩy ra, tránh đi một khác đem đưa hấu đao.

Hắn hơi hơi thở ra một hơi, sâu kín nói: “Thôi thôi, ta là đồ tám đời vận xui đồ máu, nếu gặp gỡ loại này phá sự, ta liền cắt điểm khuy, cho người bãi binh!”

Lời nói nói xong, bước ra một bước, thân ảnh tụt như tia chớp, tay nắm chân đá, hoàng mao học sinh căn bản không có thấy rõ tình huống như thế nào, chỉ nghe thấy “Loảng xoảng, loãng xoảng.” Một trận tiếng vang thanh thúy.

Chờ hắn lấy lại tinh thần, tập trung nhìn vào, kia vài tên kén đưa hấu đao nam tử tứ tung ngang dọc, nằm ở trên mặt đất, có che lại chân, có vuốt cánh tay, có ôm đầu, một mảnh hỗn độn bất kham. Mấy cái đưa hấu đao dừng ở năm mét có hơn, có hai thanh vẫn là cong thành lưỡi hái trạng.

Hoàng mao học sinh tròn tròn mắt, nuốt một ngụm nước miếng, xoa xoa trong mắt, lúc này mới tin tưởng vừa rồi một màn này là thật sự.

“Uy, thu phục, đừng thất thần, đi bệnh viện băng bó một chút.” Lý Thư Sinh vỗ vỗ về mặt ngực bức hoàng mao học sinh, hắc hắc nhếch miệng cười.

Hoàng mao học sinh bị Lý Thư Sinh như vậy thân thủ thuyết phục, nhưng ngoài miệng lại là ngạnh thật sự, “Tuy rằng ngươi đã cứu ta, nhưng ta sẽ không mua ngươi trưởng, ta chính mình sẽ đi bệnh viện.”

Lý Thư Sinh bắt đắc dĩ, nhún nhún vai, đối như vậy ăn chơi trác táng sớm đã là xuất hiện phổ biến, “Không sao cả, ngươi thỉnh tự tiện!”

Hoàng mao học sinh mất lạnh ngó Lý Thư Sinh liếc mắt một cái, lão đảo đi rồi, phương xa là thị nhân dân bệnh viện.

Lý Thư Sinh nhìn hoàng mao học sinh đi xa, lại ghé mắt liếc liếc nằm trên mặt đất rên rĩ nam tử, hắc hắc miệng lộ ra một tia đắc ý tươi cười, “Trăm không một dùng là thư sinh, trọng nhật Ngô Câu thật nam nhi. Hiện tại học sinh tại sao lại như vậy sa đọa.....”

Nghĩ đến đây, hắc hắc không cảm trong đầu hiện lên được xưng “Nhân loại linh hồn công trình sư” lão sư hình tượng, nếu là ta là lão sư, có phải hay không liền có thể làm cho bọn họ rời xa lạc lối, trở về việc học chính đồ đâu?

Hắc cơ hồ là một cái rừng mình, lão sư, ha ha, ta đã là xú danh rõ ràng, bước lên bục giảng, chẳng phải là làm người đệ tử?

Hắc cười chi, nhưng lại là một trận chua xót, đã tốt nghiệp đại học N năm, đàn độn, chẳng làm nên trò trống gì.

Tuy rằng dựng thân với phồn hoa một đường thành thị —— thâm thị, lại quá đến heo chó không bằng sinh hoạt, không có bối cảnh hắc, chỉ có cô độc bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Can Đảm Huỳnh Đề

Nguyên bản ở vườn trường ngà voi trong tháp, khát khao đi ra vườn trường, sắp bước trên ngạch tập cao phú soái, nghênh thú bạch phú mỹ, thành tựu sáng lạn nhân sinh chỉ lộ.

Nhưng thế sự khó liệu, đừng nói nghênh thú bạch phú mỹ, đánh hai mươi mấy thì giờ còn hắc, mỗi ngày bị những cái đó cao phú soái cuồng ngược thành cầu.

Có khi nhìn những cái đó châu tròn ngọc sáng phụ nhân ở công viên lưu cầu, nhà giàu tiểu thư ôm dụ ngoạn tiểu cầu cầu, hắc lại là cảm thán, thói đời ngày sau, đem chính mình xưng là “Độc thân cầu” đều có điểm tự thấy không bằng.

Hắc nhiều hy vọng, chính mình có cầu giống nhau “Hạnh phúc sinh hoạt”, nằm ở nhà giàu tiểu thư ôm ấp trung, gối nãi mùi hương bình yên đi vào giấc mộng.

Mộng như cũ là mộng, nhưng hắc mộng không phải mộng đẹp, cũng không phải xuân. Mộng, mà là ác mộng.

“Uy, Lão Đại, ngươi chết nào đi?”

Lý Thư Sinh từ trong túi móc ra chân động trung cùng với “Tâm nếu ở, mộng liền ở.....” Lưu hoan 《trọng đầu lại đến》tiếng chuông, hắc mới vừa ấn hạ tiếp nghe kiện, điện thoại một mặt truyền đến một tiếng sư rống.

Lý Thư Sinh sơ qua dịch khai di động, trên mặt lộ ra một tia miệt nhiên, cũng là dẫn theo giọng nói trả lời: “Ngươi đại gia, nói cho ngươi bao nhiêu lần, không cần lại phiền ta, ta muốn tìm một cái đang lúc công tác.....”

“Phốc.....” Điện thoại một mặt rõ ràng phát ra một tiếng không dám tin tưởng phun cười, “Đánh đồ đi, Thư Sinh ca, ngươi thật cho rằng chính mình là Thư Sinh, trở thành tổ quốc đóa hoa, quốc gia lương đồng nha, ngươi không tàn phá.....”

“Cuồn cuộn..... Lưu manh lưu manh thật là đáng sợ, hơn nữa là không văn hóa lưu manh lưu manh, mao. Chủ tịch nói qua, không có văn hóa quân đội, là ngu xuẩn quân đội, đối với ngươi thuyết minh đến thật là vô cùng nhuần nhuyễn!” Lý Thư Sinh không kiên nhẫn mà thóa mạ nói.

“Nha nha..... Gì thời điểm chúng ta Tân Giới Phố Phi Xa Đoàn Lão Đại Thư Sinh ca trở nên như vậy cao thượng, nghiêm nhiên một bộ dạy học thợ ngữ khí? Ngươi như vậy sẽ nói giáo, hẳn là đi đương Lão Sư sao!” Điện thoại một mặt cũng là không chút khách khí mà đáp lại một câu.

Lại một lần nói đến Lão Sư, mặc danh chọc trúng Lý Thư Sinh tâm, chẳng lẽ chính mình thật sự trời sinh chính là Lão Sư lâu?

Hắn cùng Mạc Bình loại này đối thoại, chút nào không có làm người cảm thấy tràn ngập mùi thuốc súng, tương phản, càng như là bằng hữu huynh đệ chi gian trêu chọc miệng lưỡi, hơn nữa là một loại cùng chung hoạn nạn sinh tử gắn bó huynh đệ tình nghĩa.

“Ngươi đại gia mới là Lão Sư đâu, bắt hòa ngươi vô nghĩa, tóm lại, Mạc Bình, ngươi cho ta nghe hảo, về sau Phi Xa Đoàn ngươi chính là Lão Đại, không có gì đặc biệt sự, không cần lại đến quấy rầy ta, trừ phi là ngươi cùng người sống mái với nhau bị người chém tay chân, tiểu xe đâm ngu ngốc!”

“Ta đi ngươi, ngươi nguyên rửa ta a!”

Lý Thư Sinh minh bạch vị này cùng sinh cùng tử huynh đệ Mạc Bình, tính tình tuy rằng táo bạo một chút, nhưng đối chính mình, kia xác định vững chắc là trung thành và tận tâm, nói một không hai, “Thư Sinh ca, ngươi đừng đậu, Phi Xa Đoàn không có ngươi, xác định vững chắc không được, ta làm cái gì chó má lão.....”

“Đại” tự còn chưa nói xuất khẩu, Lý Thư Sinh cắt đứt điện thoại,

Thật sâu mà thở phào nhẹ nhõm, thuận tay sờ tiền quần túi, còn có một trương nhãn dán đó hai mươi nguyên “Tiền giá trị lớn”.

Nếu là lại tìm không ra công tác, chẳng lẽ lại phải làm hồi Phi Xa Đoàn Lão Đại, mỗi ngày đi thu điểm bảo hộ phí sinh hoạt, tiếp tục đàn độn đi xuống?

Lý Thư Sinh không khỏi đảo trầu một hơi, mẹ nó, lần này quyết định từ Phi Xa Đoàn rời khỏi, đi lên quỹ đạo, đó là âm thầm hạ một trăm hai mươi biến quyết tâm, sớm chút năm cũng từ Phi Xa Đoàn “Rời nhà trốn đi” quá vài lần, cuối cùng vẫn là xám xịt mà trở về đi, làm Phi Xa Đoàn các huynh đệ hạ xuống trò cười.

Lúc này đây, đồng dạng không có bất luận cái gì một vị Phi Xa Đoàn huynh đệ tin tưởng, hẳn có thể hoàn toàn rời khỏi Phi Xa Đoàn, tiến hành đang lúc nghề nghiệp, hơn phân nửa đều càng nguyên ý tin tưởng Lão Lý lần này lại là đầu bị môn tạp tùy hứng làm bậy chạy ra, không dùng được bao lâu hẳn nhất định sẽ ngoan ngoãn trở về đi.

Mạc Bình tuy rằng thoả mạ một hồi, nhưng Lý Thư Sinh như là vương bát ăn quả cân, quyết tâm. Hơn nữa hải đầu lý lịch sơ lược, có thông tri phòng vấn, lập tức hoá tốc đến.

Hai mươi nguyên, chỉ đủ ba năm bao mì gói, ý nghĩa lập tức liền đối. Thật không hiểu chính mình phát cái gì thần kinh, hảo hảo Phi Xa Đoàn Lão Đại không làm, thế nào cũng phải muốn lui ra ngoài làm “Đang lúc nghề nghiệp”.

Nhiều thế này năm không công tác, cơ hồ đều là chơi bồi lêu lổng, đừng nói những cái đó lấy kinh nghiệm vì căn cứ công ty đem hẳn cự chi ngoài cửa, liền tính là những cái đó thực sĩ sinh, tiến sĩ sinh đều tể phá cửa, nào luân được đến hẳn cái này đại học hạng ba tốt nghiệp không hề công tác kinh nghiệm đáng nói người tìm việc làm đâu.

Hắn tổng không thể ở cầu chức lý lịch sơ lược thượng lưu loạt mà viết thượng công tác kinh nghiệm vì “Hắc Xã Hội Phi Xa Đoàn Lão Đại Lý mỗ người”, tuy rằng hẳn một tay sáng lập Phi Xa Đoàn, bất quá đều là một ít sở thích tiểu xe người trẻ tuổi, bởi vì hỗn xã hội nhật từ lâu rồi, hẳn lại là một khang nhiệt huyết, khó tránh khỏi cùng người khác tranh đấu vùng tay đánh nhau, có khi thậm chí là đại khai sát giới.

Dần dà, hẳn Phi Xa Đoàn Lão Đại danh hào vang vọng toàn bộ “Cuồn cuộn giới”, khoảng cách “Hắc Xã Hội” kia chính là cách biệt một trời. Nhưng ở những cái đó “Danh môn chính phái” trong mắt, bọn họ chính là một đám tên du thủ du thực, du côn lưu manh.

Ngày thường cũng đều là dựa vào thu những cái đó cửa hàng bảo hộ phí độ nhật, hoành hành ngang ngược, đặc biệt là thâm thị Tân Giới Phố, Phi Xa Đoàn danh hào, phụ nữ và trẻ em đều biết.

“Tâm nếu ở, mộng liền ở.....” Di động lại là chấn động vang lên điện báo tiếng chuông, Lý Thư Sinh cầm lấy di động đó là một hồi thoả mạ nói, “Mạc Bình, ngươi đại gia, không chơi không có. Không cần lại đến phiền ta!” Kia ngữ khí là lập tức cắt đứt điện thoại tiết tấu.

“Hắc hắc..... Thư Sinh ca,” Mạc Bình ở điện thoại một mặt lập tức hắc hắc cười nói, “Đừng quải điện thoại a, chuyện tốt!”

Lý Thư Sinh vừa nghe chuyện tốt, tức khắc trước mắt sáng ngời, hay là có cự khoản kêu ta đi chia của? Hẳn nại trụ tính tình, không nóng không lạnh mà nói: “A phi, ngươi Mạc Bình kêu ta có thể có gì chuyện tốt?”

Mạc Bình thấy Lý Thư Sinh tâm động, lập tức nói: “Thật là chuyện tốt, ngươi muốn hay không nghe sao sao?”

“Thiếu dong dài, có chuyện mau giảng, có rắm mau phóng!” Lý Thư Sinh tuy rằng đối Mạc Bình nói “Chuyện tốt” sinh ra hứng thú thật lớn, nhưng là hẳn bảo trì cũng đủ bình tĩnh, ra về dường như không có việc gì.

Mạc Bình cũng không phải thiện tra, chặn lại nói: “Ngươi lập tức tới Thanh Ảnh quán bar, mặt nói! Tuyệt đối rất tốt sự!”

“Ta định ngươi cái phổi, Mạc Bình, ngươi rốt cuộc nói hay không?” Lý Thư Sinh lại là mắng lên.

“Đại bảo kiếm, mới tới nữ, thế nào? Nghẹn như vậy nhiều ngày, nghẹn hồng rồi đi? Tôi hay không.” Mạc Bình cười gian nói.

Lý Thư Sinh “Phì” một tiếng, “Ngươi cái dâm Trùng, tiểu tâm thận mật!”

“Ha ha. Thư Sinh ca, nghiêm túc, là về Trường Mao Đảng sự, ngươi không tới, ta xử lý không được. Ngươi tổng không thể thấy chết mà không cứu đi!” Mạc Bình đành phải đứng sự thật bầm bả.

Lý Thư Sinh le le một ngụm lương khí, nhớ tới Trường Mao Đảng, cái này cùng Phi Xa Đoàn đoạt địa bàn, giao thủ vô số lần như cũ thắng bại khó phân đoàn.

Hóa, là từ từ cường thịnh, ngày gần đây nghe nói, Trường Mao Đảng có gồm thân Tân Giới Phổ ý đồ.

“Ngươi nói cho Lại Hải Tinh, hần nếu là gan phi cảm động ta Tân Giới Phổ một cái hạt cát, ta Lý Thư Sinh thề, cam đoan dẹp yên hần Đường Hồ Phổ!” Hần nổi giận dùng dùng mà đáp lại một câu.

“Thư Sinh ca, ngươi cũng biết Lại Hải Tinh lập, hần là chưa tới phút cuối chưa thôi, đêm nay hần dẫn nhân mã tới Thanh Ảnh quán bar, đặc biệt bái kiến ngươi. Ngươi nếu không tới, ta cùng lắm thì lấy chết tương bác, liều mạng với ngươi.”

Mạc Bình cũng không phải người nhu nhược, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thư Sinh Kiếm Khí

Lý Thư Sinh mắng về mắng, huynh đệ gặp nạn, há có mặc kệ chi lý, hơn nữa Phi Xa Đoàn nói đến cùng đều là hần một tay sáng lập, há có thể tro mắt nhìn Trường Mao Đảng tùy ý làm bậy.

Loại mùi vị này thực sự có điểm nhi nhà mình xinh đẹp tức phụ bị người thêm nhỏ dãi cũng có làm bản mưu đồ gây rối cảm giác.

Tưởng hần Lý Thư Sinh trà trộn giang hồ, gì tồn ăn qua bức này ngâm bồ hòn, lập tức treo Mạc Bình điện thoại, hoá tốc bay đi Thanh Ảnh quán bar.

Thanh Ảnh quán bar, tọa lạc với Tân Giới Phổ nhất phần hoa đoạn đường, là Phi Xa Đoàn thu bảo hộ phí đối tượng, có Phi Xa Đoàn che chở, Thanh Ảnh quán bar có thể thông thuận hoạt động.

Liên tính ngẫu nhiên có say rượu nháo sự tên côn đồ, chỉ cần báo thượng Phi Xa Đoàn danh hào, đầu trâu mặt ngựa, né xa ba thước.

Đêm khuya vì say, Thanh Ảnh quán bar lại là đèn đuốc sáng trưng, chói tai disco âm hưởng, ồn ào âm ỹ cảnh tượng, những cái đó hát rong nghệ nhân bán mạng gào rống.

Lập loè ánh đèn hạ, những cái đó nhàn tới không có việc gì tuần nam mỹ nhân rung đùi đắc ý, vắn vẹo vòng eo, đắm chìm ở sân nhảy trung.

Ngẫu nhiên thân mình va chạm ma xát, nhận nhạo khỏi một tia tâm hồ ngọn sóng, đó là một loại vui vẻ thoải mái mỹ diệu, đặc biệt đối với những cái đó nhân cơ hội ăn bớt đáng khinh nam, càng là thích như vậy sân nhảy, thuận tay sờ một phen những cái đó quần áo vấy bẩn thấp ngực lậu bối đai đeo trang nữ từ mỹ mộng, điện giật dòng nước ấm làm cho bọn họ càng thêm điên cuồng.

Lý Thư Sinh dạo bước đi vào Thanh Ảnh quán bar, tả cổ hữu xem một hồi, “Thư Sinh ca, nơi này!”

Mạc Bình sớm đã chiếm bàn tiệc, xa xa tiếp đón, tuy rằng âm ỹ quán bar nghe không thấy hần đang nói cái gì, nhưng là Lý Thư Sinh lập tức đi hướng Mạc Bình nơi vị trí.

“Uy, ngươi không phải nói Trường Mao Đảng tới nháo sự sao? Ta xem liền các ngươi mấy cái ngâm mao nhân đến trứng đau ở uống hoa tửu đi!”

Lý Thư Sinh đánh giá vài lần Mạc Bình, thân mình đã ngồi ở mềm mại chỗ tựa lưng trên sofa, nằm liệt ngồi ở trên sofa.

Mạc Bình đem một lọ băng ti đưa qua, khuôn mặt tươi cười nói: “Thư Sinh ca, tới, uống một ngụm băng ti lạc!”

“Đương!”

Băng chai bia bình ở bên nhau, Lý Thư Sinh rót một mồm to bia, sau đó từ trên bàn nắm lên một bao thuốc lá, lấy một cây thuốc lá, bập lửa, nhàn nhả mà phun yên vòng.

“Thư Sinh ca, ngươi có điều không biết, Trường Mao Đảng đám kia giỏi bọ, ăn uống đủ đại, gồm thâu mấy cái tiểu bang phái, lá gan lớn, dám động thổ trên đầu thái tử, đánh lên Phi Xa Đoàn chủ ý tới, ngươi một câu, làm thế nào chứ?”

Mạc Bình phẫn uất mà phun tào, hận đến ngứa răng, nếu là Trường Mao Đảng dám can đảm xâm phạm, thế tất cả chết lưới rách, huyết chiến rớt cuộc.

Lý Thư Sinh ngưỡng dựa vào sô pha chỗ tựa lưng thượng, thật sâu mà hút một ngụm thuốc lá, chậm rãi phun ra màu trắng yên vòng. Ngưng tụ trong hai mắt tràn ngập không thể hình dung biểu tình, hẳn là một cái đơn giản mà lại phức tạp tính cách, đã có thể xuân phong mưa phùn, cũng có thể mưa rền gió dữ.

Một đầu không có âm phù giai điệu, đúng mức mà thuyết minh Lý Thư Sinh tính cách. Trước một giây đồng hồ có lẽ vẫn là mặt trời lên cao,

Nhưng tiếp theo giây khả năng chính là khói mù dày đặc.

Mạc Bình không có tiếp tục truy vấn, mấy năm nay cùng Lão Đại tương giao hiểu nhau, từ hẩn thần sắc, đã nhìn ra hẩn tức giận.

“Tạp vụ người chờ, đều mẹ nó cấp lão tử rút đi!” Một trận chói tai âm hưởng thanh âm, âm nhạc bị người sống sờ sờ mà chặt đứt, rồi sau đó truyền đến một tiếng rít gào, gào rống Thanh Ảnh quán bar khách nhân.

Nguyên bản còn đắm chìm ở thanh sắc khuyển mã, ngợp trong vàng son bên trong đám người, tức khắc xông xao lên. Bởi vì từ Thanh Ảnh quán bar bỗng nhiên đi tới một đám quần áo màu đen âu phục, mang kính râm, cầm đầu một tóc dài rũ vai nam tử.

Bọn họ cầm trong tay côn bông khí giới, có chút cầm khảm đao, có chút cầm bóng chày côn, đoàn người giống như ác ma từ trên trời giáng xuống.

Mạc Bình nhìn mọi nơi chạy trốn khách nhân, nhủ mảy, ánh mắt lần thứ hai nhìn về phía Lý Thư Sinh, trầm thấp hỏi một câu: “Thư Sinh ca, muốn hay không báo nguy?”

Lý Thư Sinh âm lãnh cười, “A Bình, ngươi cảm thấy nhân gia bỏ ngươi trên đầu ị phân đi tiểu, báo nguy hữu dụng?”

Mạc Bình nắm chặt nắm tay, dứt khoát đứng lên, đối với một bên vài tên Phi Xa Đoàn thủ hạ tiếp đón một tiếng, “Đi. Hẩn. Đại gia!”

“A Bình, ngồi xuống, xúc động cái gì!” Lý Thư Sinh trầm thấp một tiếng, Mạc Bình dừng lại, tức giận mà ngồi trở lại sô pha, “Lão Đại, ngươi xem kia kiêu ngạo hùng dạng, thật muốn đem hẩn làm chết!”

Thanh Ảnh quán bar lão bản họ Vương, là một vị béo đôn trung đẳng vóc dáng trung niên nam nhân, hẩn thấy một đám người ủa vào Thanh Ảnh quán bar đem kia nguyên bản xa hoa truy lạc, bóng người chen chúc khách nhân đuổi đi dọa chạy, vốn dĩ kinh tế kinh tế đình trệ, sinh ý tiêu điều, làm quán bar kinh doanh khó càng thêm khó, hơn nữa mỗi cái nguyệt còn muốn giao bảo hộ phí.

Nhìn khách nhân đều chạy trốn thấy quý dường như, cái này làm cho Lão Vương xeo tâm đầu nhức đau, hẩn cũng mặc kệ đối phương là Trường Mao Đảng vẫn là đầu bóng lưỡng đảng, vội vã mà tiến lên, trên mặt cười nói: “Các vị đại ca, quang lâm tiểu điểm, có gì chỉ thị? Cứ việc phân phó, yêu cầu cô nương bồi rượu gì đó, ta lập tức an bài.....”

“An bài mẹ ngươi so!” Người tới không khỏi phân trần, giờ tay một cái tát quắc ở Lão Vương béo đô đô trên má, tức khắc một cái sưng đỏ rõ ràng bàn tay ấn xuất hiện ở Lão Vương trên mặt, một trận nóng rất đau đớn.

Wang lão bản ngạc nhiên, đảo cũng là gặp qua chút việc đòi người, lập tức quát: “Ngươi..... Các ngươi..... Là tới nháo sự? Các ngươi cũng biết Thanh Ảnh quán bar là ai che chở?”

“Bang!” Lại là một tiếng thanh thúy bàn tay trườ ở Lão Vương quai hàm thượng, “Phi, lão tử quản mẹ nó là ai che chở, từ hôm nay trở đi, Thanh Ảnh quán bar là Trường Mao Đảng hai đầu bờ ruộng, nhớ kỹ lập!”

Trong lúc nói chuyện, kia Trường Mao nam tử giờ tay vỗ vỗ Lão Vương gương mặt, một bộ thịnh khí lẫm nhâm bộ dáng.

Lão Vương hàm răng đều bị này Trường Mao nam tử vỗ rút một viên, học ra một búng máu thủy, cả giận nói: “Thanh Ảnh quán bar là Phi Xa Đoàn che chở, các ngươi có việc đi tìm Thư Sinh ca.....”

“Thao! Ngươi mẹ nó thật là không dài trí nhớ, cái gì chó má Phi Xa Đoàn, nhớ kỹ, Trường Mao.....” Trường Mao nam tử một chân sùy ở Lão Vương bụng nhỏ thượng, béo đôn Lão Vương như tiền rời cung, bay đi ra ngoài, đánh vào trên quầy bar, đầu khải ở cứng rắn đá cẩm thạch gạch giác thượng,

chảy ra máu tươi.

Kia Trường Mao nam tử chính biên mắng biên dục nhắc chân tiến lên đá mấy đá tru lên không thôi Lão Vương.

Bỗng nhiên, một trương cao chân mộc ghé ngang trời tấp tới, Trường Mao nam tử trốn tránh không kịp, nâng lên cánh tay đón đỡ.

“Răng rắc!”

Rắn chắc trường mộc ghé tán giá, đầu gối rơi rụng trên mặt đất, Trường Mao nam tử che lại trật khớp cánh tay kêu rên lên.

Một bóng hình bước nhanh tiến lên, hơi gấp cong, nắm lên trên mặt đất rơi rụng cao chân mộc ghé chân mộc, chiếu Trường Mao nam tử chặn ngang quát đánh qua đi.

Trường Mao nam tử bụng một trận nóng rất đau đớn, còn không có tới kịp phản ứng, lại là đầu gối quát đánh ở đầu gối chỗ.

“Ca!” Xương cốt vỡ vụn thanh âm, Trường Mao nam tử phát ra giết heo thê lương tru lên thanh, hai đầu gối quỳ gối trên mặt đất. Cả người run rẩy run rẩy, cái trán đầu viên lớn nhỏ mồ hôi lăn xuống.

Còn không có hoãn quá một hơi, một con bàn tay to bắt được hấn cổ áo, kéo hấn thân hình, hướng tới một bên đại bàn gỗ đánh tới.

“Dát băng!”

Trường Mao nam tử đầu đục lỗ tám ván gỗ, một viên đầu rơi vào bàn gỗ hạ, đầu đau muốn nứt ra, này còn không có xong, hấn lại là bị dùng sức túm ra tám ván gỗ lỗ thùng, sau đó lại là “Phanh” một tiếng, đem đầu đâm đi vào, căn bản không có thở dốc cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Giáo Viên Chi Mộng

Lý Thư Sinh một phen ninh khỏi Trường Mao nam tử cổ áo, kéo năm mét xa, sau đó một chân đạp lên hấn lưng, “Răng rắc” một tiếng, Trường Mao nam tử phát ra giết heo tiếng thét chói tai.

Hấn cũng mặc kệ Trường Mao nam tử chết sống, nâng lên một chân, giống như bóng đá vận động viên đá ra sạn địa cầu, một chân đem Trường Mao nam tử đá bay, đánh vào quầy bar đá cẩm thạch thượng, lại bắn trở về. Hấn bước xa tiến lên, chân phải đạp lên Trường Mao nam tử gáy, hơi hơi ngồi xổm xuống thân mình, lộ ra một tia dữ tợn ý cười.

“Trở về nói cho Lại Hải Tinh, Tân Giới Phố là lão tử địa bàn, hấn nếu là cảm động ý biến thái, ta nhất định sẽ tự mình đi thăm hỏi hấn tổ tông mười tám đời! Lăn!” Lý Thư Sinh nói năng có khí phách, sớm đã sợ tới mức những cái đó muốn tiến lên thì cứ cuộn cuộn tề ra quần.

Trường Mao nam tử mặt mũi bầm dập, thân mình tan giá giống nhau, liên thanh nói: “Là là là..... Thư Sinh ca!” Té ngã lộn nhào, ở vài tên tên côn đồ nâng dưới, lao đảo chạy ra Thanh Ảnh quán bar.

Vương lão bản hướng tới kia Trường Mao nam tử “Phi” phun ra một ngụm nước bọt mắng: “Đi nguoi. Mẹ cái chim, đều nói tiểu điểm là Phi Xa Đoàn che chở lạc, nguoi còn chính mình tìm chết, biết lợi hại đi? Tiểu B thằng nhãi con, lăn con bê đi thôi! Ha ha.....”

Khi nói chuyện, sớm đã đi tới Lý Thư Sinh trước mặt, cúi đầu khom lưng, đối Lý Thư Sinh tất cung tất kính, gờ ngón tay cái lên khen nói: “Thư Sinh ca, uy vũ khí phách.”

“Ha ha..... Lão Vương a, nếu Thư Sinh ca như vậy uy vũ khí phách, nguoi xem có phải hay không muốn thêm một chút bảo hộ phí đâu? Làm Thư Sinh ca cải thiện, cải thiện thức ăn nha!” Mạc Bình cười hi hi nói.

Vương lão bản tươi cười cứng đờ, nhưng thực mau lại khôi phục tươi cười, “Bình ca, nguoi cũng biết ta cũng là ít lãi tiêu thụ mạnh, lại muốn nộp thuế, tiền thuê nhà, thủy điện, nhân công phí.....”

“Nhìn nguoi kia tưng dạng, đừng như vậy keo kiệt, ha ha.....” Mạc Bình xua tay, cũng không so đo.

Đối với này đồ gian thương, hấn sớm đã thói quen, tuy rằng thu một chút bảo hộ phí, làm cho bọn họ ở chỗ này an cư lạc nghiệp mà kinh doanh sinh ý,

vốn dĩ cũng là theo lý thường hán là.

Nhưng bọn hán cũng sẽ không nhiều tiền trả một cái từ, Mạc Bình đương nhiên mình bạch Lão Vương “Khó xử”.

Lý Thư Sinh từ đưa ra đem Phi Xa Đoàn giao cho Mạc Bình lúc sau, đối với bức này thu bảo hộ phí cũng bắt quá hỏi. Dù sao hán muốn chuyển hình, ít nhất muốn tìm một phần đang lúc việc, không đói chết nghề nghiệp.

Ít nhất không cần thu bảo hộ phí như vậy bị người xem thường việc, tuy rằng những người đó mặt ngoài tôn xưng hán vì “Lão Đại”, nhưng trên thực tế đánh trong xương cốt là miệt thị như vậy chơi bởi lêu lổng, chuyên làm có điểm “Hổ. Mông. Quái. Lừa” hoạt động

“Thư Sinh ca, ngươi là thật muốn rời khỏi giang hồ a?” Đãi ngồi ở bàn tiệc bên, Mạc Bình nhếch lên chân bắt chéo, ngậm một chi yên, nuốt vụn phun sương mù, nhìn Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh rút một ngụm bia, bậc lửa một cây yên, cũng là nuốt vụn phun sương mù lên, chậm rì rì mà nói: “Vô nghĩa. Ngươi cho ta là đánh rắm a, ta là già đầu rồi, chán ghét giang hồ, chỉ nghĩ tìm một phần an ổn công tác, thành gia lập nghiệp, đủ đường gia sống tạm việc.”

“Phốc!” Mạc Bình vừa vụn rút một ngụm rượu, toàn bộ phun tới, hán lau một phen ngoài miệng rượu, không thể tin được mà nói, “Thật không dám tin tưởng đây là Thư Sinh ca nói ra nói!”

“Ngươi cái ngậm mao, uống rượu liền uống rượu lạc, triều. Thôi a! Phun đến ta một thân đều là.” Lý Thư Sinh vỗ vỗ trên người bị bắn rượu tí, trắng Mạc Bình mặt.

Mạc Bình khâm ngại ngồi, nghiêm trang hỏi: “Thư Sinh ca, ngươi có tính toán tìm cái dạng gì công tác sao?”

Lý Thư Sinh phun ra một ngụm yên vòng, nghiêng lệch quá đầu, mắt lé Mạc Bình, “Uy, ngươi cẩn thận coi một chút, xem ca thích hợp làm gì?”

Mạc Bình trên dưới cẩn thận đánh giá một chút, sờ sờ cằm, thầm nghĩ: “Ta cảm thấy lấy Thư Sinh ca như vậy tuần tú lịch sự, cao lớn uy mãnh, nhan giá trị cao soái khí, nhất định phải tìm một môn tới tiền mau, lại muốn làm được sáng công tác.....”

Lý Thư Sinh bị trước nay ghen nừa ngày kéo không ra phân tới Mạc Bình phiên khen chê tương thêm, nhưng thật ra có điểm lằng lằng, “Đúng không, ca là rất soái khí, ngươi nói chính là cái gì công tác?”

“Vịt! Đương vịt! Ha ha.....” Mạc Bình nói, cười ha ha lên, “Không chuẩn bị cái kia phú bà coi trọng, ngươi từ đây nghịch tập đi lên cao phú soái, ngênh thú bạch phú bà, thành tựu sáng lạn nhân sinh.....”

Lý Thư Sinh một quyền ném tới, mắng: “Ta bạo ngươi một miệng, vịt ngươi muối. Ta là một cái có nội hàm người, ta cảm thấy có một cái thần thánh mà quang vinh công tác, quả thực là vì ta lượng thân chế tạo!”

“Phốc, Thư Sinh ca, ngươi không biết xấu hổ lên, ngươi đương đệ nhị, tuyệt đối không ai dám xưng đệ nhất!” Mạc Bình trêu chọc nói, “Ngươi nói ba hoa chích choè chính là cái gì chức nghiệp?”

“Quang vinh mà vĩ đại Lão Sư!” Lý Thư Sinh tự tin tràn đầy mà nói, “Ngươi nhìn, tên của ta đã kêu ‘ Thư Sinh ’, Thư Sinh khí phách, chỉ trích phương tù.....”

Mạc Bình lại là phun cười ra tới, “Đánh đổ đi, còn Lão Sư, ngươi không cần đi làm người đệ tử lạc! Vẫn là hảo hảo hỗn Hắc Xã Hội đi!”

“Cút đi! Ngươi cho ta chờ, khi ta đứng ở ba thước bức giảng, đối đệ tử của ta đem ta học phú ngũ xa tài hoa bày ra ra tới, bồi đường xuất ngoại gia lương đồng chi tài, lúc ấy, tâm đắc.....” Lý Thư Sinh mỹ mỹ mà khát khao tương lai.

“Ách, ngươi chậm rãi làm mộng tưởng hảo huyền đi!” Mạc Bình ha ha cười, đứng lên, “Cách vách Vương Triều hội sở, mới tới một ít muối, có hay không hứng thú đi chơi một chút?”

“Ngươi cái tài xế già, sớm hay muộn chết ở trên xe!” Lý Thư Sinh mắng một câu, “Ta muốn thay đổi triệt để, một lần nữa làm người, không cần mê hoặc ta. Ta ngày mai còn muốn đi tìm công tác. Đi về trước!”

Mạc Bình cũng lười đến cùng Lý Thư Sinh đấu võ mồm, huynh đệ hai người đấu nhiều năm miệng, nhưng kia phân huynh đệ tình nghĩa, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Mặc kệ Lý Thư Sinh hay không tìm được thể diện công tác, nhưng chỉ cần Lý Thư Sinh ra lệnh một tiếng, Mạc Bình tự nhiên là như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, tùy truyền tùy đến. Đây là huynh đệ!

Trước khi đi hết sức, Mạc Bình nhắc nhở một câu: “Thư Sinh ca, Lại Hải Tinh kia chỉ chó điên, chỉ sợ sẽ không thiện bãi cam hươu, ngươi cũng cẩn thận một chút, để ngừa hán ám hạ độc thù.”

Lý Thư Sinh cười khổ một chút, “Uy, A Bình, ngươi đương Thư Sinh ca là ăn chay? Sẽ sợ Lại Hải Tinh này cầu tạp chúng?”

“Ha ha..... Ta là sợ Thư Sinh ca đi lên bức giảng lúc sau, muốn dựa thuyết giáo, không dựa nắm tay, sẽ thoái hóa!”

“Ngậm, khinh thường người a!” Lý Thư Sinh phun ra một ngụm nước bọt, cùng Mạc Bình kẻ vai sát cánh, đi ra Thanh Ảnh quán bar.

Cùng mạc chia đều dừng sau, Mạc Bình vào Thiên triều hội sở, tự tìm việc vui đi. Lý Thư Sinh tự cố trở lại chính mình cho thuê phòng, vì chậu vàng rửa tay, một lần nữa làm người. Hắn đều chuyên môn thuê một gian nhà một gian cho thuê phòng, một trương đại giường gỗ, lộn xộn mà cùng heo oa giống nhau.

Giường gỗ một bên, một trương bàn gỗ thượng đối với lung tung rối loạn hạt dưa xác, đậu phộng xác, chai bia, mì gói gia vị túi, mì gói hộp từ từ rác rưởi. Nếu không phải bởi vì nhìn qua kia trương giường còn rất có vài phần dân cư, nhất định sẽ cảm thấy nơi này là chất đồng rác rưởi địa phương.

Đẩy cửa ra, một cỗ toan xú vị ập vào trước mặt, tựa hồ Lý Thư Sinh sớm thành thói quen loại này hương vị. Nam nhân thói nam nhân thói, không xú như thể nào nam nhân. Hắn luôn là như vậy an ủi chính mình, để với chính mình tiếp tục lời thôi đi xuống, không cần có bất luận cái gì chịu tội cảm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Phụ Đạo Cơ Cấu

Ngày hôm sau, mặt trời lên cao, Lý Thư Sinh gối đầu biên đi động chân động lên, hất một chân đá văng ra chân, từ heo oa giống nhau trên giường bò lên, ấn hạ tiếp nghe kiện: “Uy, vị ấy?”

“Ngươi hảo, xin hỏi ngươi là Lý Thư Sinh Lý tiên sinh sao?” Một cái điểm mỹ thanh âm truyền đến.

“Điều nói, ta không cần phục vụ, các ngươi có phiền hay không a, suốt ngày đánh tới.” Lý Thư Sinh xoa xoa nhập nhèm mắt buồn ngủ, đáp lại một câu.

“Lý tiên sinh, nơi này là Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ cho ngươi điện thoại, chúng ta có thu được ngươi một phần câu chức lý lịch sơ lược, chiều nay an bài có phỏng vấn, cho nên chuyên môn thông tri đến ngươi.” Điện thoại một mặt truyền đến kiên nhẫn thanh âm.

“Nhân lực tài nguyên bộ? Lý lịch sơ lược? Phỏng vấn.” Lý Thư Sinh tức khắc hoàn toàn thanh tỉnh, hơi làm trấn định, hơi hơi mỉm cười, vội vàng xin lỗi, “Ngượng ngừng a, ta tưởng đây mạnh tiêu thụ điện thoại, xin hỏi quý công ty là làm gì đó?”

“Danh Sư Uyển, là một nhà giáo dục huấn luyện cơ cấu, chủ yếu nhằm vào cao trung học sinh khóa ngoại phụ đạo này một khối, ngươi cầu chức ý đồ là chúng ta học tập quy hoạch sư, ngươi còn có ấn tượng sao?”

“Cái kia. Mạo muội hỏi một chút, học tập quy hoạch sư? Chủ yếu công tác là cái gì đâu?” Lý Thư Sinh nhưng không có gì ấn tượng, bởi vì đương kim internet thời đại, lý lịch sơ lược treo ở trên mạng, đều có tự động hải đầu lý lịch sơ lược, có thể là vừa vặn xứng đôi hần câu chức ý đồ, đem lý lịch sơ lược đầu tới rồi Danh Sư Uyển.

“Học tập quy hoạch sư, đơn giản điểm giảng, chính là cùng loại với trợ giáo, ở chúng ta giáo dục huấn luyện cơ cấu, nói cách khác, là chuyên môn nhằm vào nào đó lớp, làm chủ nhiệm lớp, cấp học sinh quy hoạch học tập, cùng học sinh gia trưởng câu thông học sinh học tập linh tinh.”

Lý Thư Sinh kỳ thật chỉ nghe đến ba chữ “Chủ nhiệm lớp”, hắn cũng là từ chính quy trường học tốt nghiệp ra tới, đương nhiên rõ ràng ở một cái lớp, chủ nhiệm lớp phân lượng là không nhẹ. Lấy chính mình trước mắt loại này nửa xô nước trình độ, muốn tìm công trường học đương Lão Sư, chỉ sợ là thiên phương dạ đàm.

Liên tính ép dạ cầu toàn, tìm một ít tư nhân trường học đi đương Lão Sư, cũng không phải dễ dàng như vậy. Nhiều nhất trở thành bọn họ lâm sinh Lão Sư, tưởng tượng đến “Lâm sinh” hai chữ, tức khắc khuyết thiếu cảm giác an toàn.

Lý Thư Sinh trời sinh miễn cảm, đa nghi biến thái tính cách đặc thù, từ nhỏ chỉ còn thiếu cảm giác an toàn. Hắn khẳng định là không muốn đi làm gì lâm sinh Lão Sư. Hiện tại này toàn bộ biết phỏng vấn điện thoại, công ty tên gọi “Danh Sư Uyển”, rất khí phách.

Chẳng lẽ là có rất nhiều danh sư sao? Nếu có rất nhiều danh sư, đến lúc đó chính mình có thể trộm mà bá sư học nghệ, sau đó thông qua chính mình thiên phú cùng với nỗ lực, cuối cùng đi lên bục giảng, trở thành một vị quang vinh nhân dân giáo viên, chẳng phải là một chuyện tốt?

Như vậy tưởng tượng, hắn trong lòng đã quy hoạch một bức “Nghịch tập cao phú soái, ngênh thủ bạch phú mỹ, thành tựu sáng lạn nhân sinh” lam đồ, vì thế không chút do dự trả lời: “Nguyên lai là trực ban chủ nhiệm, ta có hứng thú, phi thường có hứng thú. Thỉnh ngươi đem địa chỉ, thời gian phỏng vấn nói cho ta biết, buổi chiều ta nhất định đúng giờ đến.”

“Tốt, một hồi ta sẽ đem tin nhắn chia người, người lưu ý một chút, đến lúc đó đúng hạn tham gia phỏng vấn.”

“Nhất định!”

Treo điện thoại, Lý Thư Sinh nhảy dựng lên, nắm chặt nắm tay, kinh hô một tiếng “Yes”, hân hoan mắt tỏa sáng, tựa hồ thấy được thanh xuân tinh thần phấn chấn học sinh, bọn họ một đám bông bột sinh cơ. Đặc biệt là những cái đó nữ học sinh, khả năng hội ngộ đến sinh lý chu kỳ, có lẽ yêu cầu ta vị này chủ nhiệm lớp giúp đỡ kiểm tra thân thể gì đó, ừ, cái này công tác cấp mẫn phân.

Phi phi. Lý Thư Sinh a Lý Thư Sinh, người tư tưởng có thể hay không có độ cao một chút, như thế nào có thể có như vậy xấu xa ý tưởng đâu? Hân lại là âm thầm phản chính mình hai bàn tay, sửa đúng chính mình tư tưởng thượng “Vết nhơ”. Làm thầy kẻ khác, đương nhiên đến có Lão Sư bộ dáng.

Mỗi ngày trên dưới ban, dưới nách mang theo một quyển sách, tốt nhất mang lên một bộ mắt kính, xem học sinh thời điểm, thói quen tính mà đỡ đỡ mắt kính. Nói chuyện không nhanh không chậm, đầy nhịp điệu, đã muốn hòa ái dễ gần, lại muốn nghiêm khắc có độ. Đây chính là Lão Sư tiêu chuẩn hình tượng.

Lý Thư Sinh tẩy thấu xong, mặc một cái áo somi, đem tóc chải một lần lại một lần, trong đầu phác họa một vị Lão Sư hình tượng. Ân hừ, Mạc Bình người cái tiểu tử thú, chờ lão tử trở thành linh hồn công trình sư Lão Sư, cho các người lau mắt mà nhìn.

Hắn đem một đôi hàng via hè hóa giày da sát đến bóng lưng, còn không biết từ nơi nào làm ra một cái rất có vài phần nhần ba cà vạt hệ ở trên cổ, từ đồng rác giống nhau bàn công tác ngăn kéo, tìm ra một lọ mực đầy tro bụi Cổ Long nước hoa, đối với chính mình dưới nách phun vài cái.

Hết thầy chuẩn bị ôn thôi, lại đứng ở gương trước mặt, trên dưới tả hữu mà đánh giá mấy lần, cuối cùng lộ ra hiểu ý tươi cười, “Tắm tã. Không có biện pháp, người lớn lên soái, xuyên cái gì cũng tốt xem.”

Hắn tựa như chuẩn bị đi hẹn hò nữ nhân, tỉ mỉ trang điểm hồi lâu, mới cộ tới cộ lui mà từ hắn cho thuê phòng ở đi ra ngoài. Phòng vẫn địa chỉ, thời gian đã phát tới rồi hắn đi động thượng, hắn nhìn thoáng qua, liền ở khoảng cách Tân Giới Phố hai ba con phố nói Mịch La Phố.

Từ từ cho thuê phòng dưới lầu đình chạy bằng điện xe, xe máy xe lều, đem chính mình kia lượng sắp tán giá chạy bằng điện xe máy đẩy ra tới, dù sao đi Mịch La Phố cũng không xa, cười chính mình này lượng “Bảo mã (BMW)” đủ rồi.

Hắn làm Phi Xa Đoàn Lão Đại, nhưng không ngờ vị phi thường giàu có, khấn y sức thực mà quá xóm nghèo nhật tử, quả thực dùng “Thanh bản” hai chữ tới hình dung, đều lược hiện ô uest này hai chữ. Hắn cũng không phải là “Thanh bản” người, hắn là Phi Xa Đoàn đại ca, hỗn trên đường, có chút danh tiếng.

Chỉ là rất nhiều người cho rằng hỗn trên đường nhất định hồ mưa gọi gió, nhất định thực uy phong, trên thực tế, đầu năm nay, hỗn cái gì ngành sản xuất đều rất khó hỗn, đặc biệt giống hắn như vậy không hề bối cảnh đáng nói người, có thể dùng chân với thâm thị, nhiều nhất hỗn khẩu cơm ăn.

Này lượng “Bảo mã (BMW)” đều vẫn là có một lần đi thu bảo hộ phí, lão bản giao không ra tiền, lấy này lượng chạy bằng điện xe máy mượn nợ. Cuối cùng trở thành Lý Thư Sinh tọa kỵ.

Hắn ký thượng “Điện lừa”, từ trước ngực quần áo trong túi, móc ra một bộ kính râm, treo ở trên mũi, lau một phen muối bỏ lên trên đi đều sẽ rơi xuống sáng bóng tóc, rất có một bộ 《anh hùng bản sắc》phát ca tiêu chuẩn màu đen tây trang, đại kính râm tư thế.

Khởi động xe máy, từng từng ly hợp, “Điện lừa” phát ra máy phát điện tiếng gầm rú âm, trên mặt đất ma xát ra một cái màu đen hoa văn, thoát cương con ngựa hoang bay nhanh ra cho thuê phòng xe lều.

Một đường hừ tiểu khúc, cười hân âu yếm “Bảo mã (BMW)”, hắn cảm giác hôm nay cùng dĩ vãng bất đồng, quay đầu lại suất tiêu thẳng. Tựa hồ người qua đường đều là đem ánh mắt tập trung ở hắn trên người. Hắn thật giống như cổ đại khoa cử khảo trúng Trạng Nguyên áo gấm về làng, tự hào vô cùng.

Người tại tâm lý đạt được nào đó hư vinh thỏa mãn lúc sau, dễ dàng sinh ra loại này tự cho là đúng ảo tưởng chứng.

Đặc biệt giống Lý Thư Sinh loại này trời sinh mẫn cảm người, hắn cảm thấy chính mình hoàn toàn rời khỏi Phi Xa Đoàn, giặt sạch tâm, cách mặt, từ nay về sau, sạch sẽ, làm một phần thần thánh mà quang vinh công tác.

Không bao giờ dùng lo lắng cái loại này ăn thượng đốn, không có hạ đốn nhật tử. Này sắp là một phần đang lúc công tác, này so cái gì đều phải trong lòng kiên định rất nhiều.

Ta muốn danh nếu như người, lão ba năm đó cho hắn đặt tên “Lý Thư Sinh”, còn không phải là hy vọng hắn hào hoa phong nhã, trở thành Thư Sinh sao. Nhưng chính mình tốt nghiệp đại học lúc sau, hỗn tới hỗn đi, không những không có trở thành Thư Sinh, ngược lại trở thành Thư Sinh phản diện —— cuộn cuộn.

Chương 6: Con Sâu Làm Rầu Nồi Canh

“Ai ai, Như Yên, người WeChat nhiều ít a? Làm Lão Sư thêm một chút bài, về sau có cái gì vấn đề, Lão Sư có thể tự mình phụ đạo người nga, miễn phí!” Đang lúc Lý Thư Sinh cúi đầu, đi hướng đi động tin nhắn thông tri phòng vấn Bách Hoa cao ốc, dưới lầu nghe thấy một cái kỳ dị thanh âm truyền đến.

Lý Thư Sinh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị cốt sấu như sài nam nhân, dưới nách mang theo một quyển ngữ văn sách giáo khoa, đang ở theo đuổi không bỏ một vị thâm thị chuyên môn quần áo học sinh nữ sinh, nữ sinh lớn lên thanh tú mỹ mạo, thon thả đáng người, nên ao địa phương ao, nên đột địa phương tuyệt đối không hàm hồ, duyên dáng yêu kiều, thực nữ hiền huệ. Mà kia nam nhân vẻ mặt sắc mị mị bộ dáng, làm Lý Thư Sinh xem ở trong mắt, rất muốn xông lên đi đánh toi bởi hấn một đốn xúc động.

Nhưng Lý Thư Sinh không rõ trong đó nguyên do, cũng không hảo nhúng tay lo chuyện bao đồng, đành phải dừng bước chân, tĩnh xem này biến.

Kia khô gầy như sài nam nhân thấy vị kia nữ sinh căn bản không có phản ứng hấn, hấn cuống quít tiến lên, bắt lấy học sinh ông tay áo, như cũ là như vậy làm người muốn trừu hấn mấy bàn tay sắc mặt, “Như Yên, người đừng không phản ứng Lão Sư sao, người vừa mới không phải nói, « quan sư » ‘ quan thư cur, tại hà chi châu, yếu điệu thực nữ, quần tử hảo cầu ’ còn không rõ là có ý tứ gì sao? Kia Lão Sư giáo một giáo người lạc!”

Vị kia nữ sinh vẻ mặt tức giận, vung ông tay áo, phẫn nộ mà quát: “Cút ngay, thật muốn không đến Danh Sư Uyển có người như vậy bại hoại sư đức Lão Sư, còn tưởng thừa dịp cho ta giảng giải, ăn ta..... Ăn ta.....” Nàng nói, nói, vẻ mặt ủy khuất, trong suốt nước mắt đã ở hốc mắt đảo quanh.

“Như Yên, người hiểu lầm. Lão Sư như thế nào sẽ đối chính mình học sinh làm ra như vậy sự đâu!” Khô gầy như sài nam nhân lập tức giảo biện lên, nghẹn đỏ mặt, gơ tay đỡ đỡ mũi mắt kính, ra vẻ trấn định.

Lý Thư Sinh một đôi “Độc mắt” nhất giờ về xem mặt đoán ý, hấn rõ ràng nhìn ra vị này ngữ văn Lão Sư đối vị này nữ sinh có ái muội chi ý, vừa thấy liền không phải cái gì người tốt. Hơn nữa vừa rồi vừa nghe nói “Danh Sư Uyển”, hấn trong lòng “Lộp bộp” một chút, Danh Sư Uyển như thế nào sẽ có như vậy mặt người dạ thú Lão Sư đâu?

Một cổ vô danh hỏa này lên não đỉnh, ba bước cũng làm hai bước, bước nhanh tiến lên, “Uy, ta nói vị này ‘ Lão Sư ’, ta đã thấy không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy quá người như vậy không biết xấu hổ!”

Khô gầy nam nhân thấy có người động thân mà ra, liếc liếc mắt một cái nữ sinh, nữ sinh đánh giá vài cái Lý Thư Sinh, tuy rằng Lý Thư Sinh nhìn qua cũng không phải cái gì người tốt, nhưng ít ra thoát nhìn so vị này ngữ văn Lão Sư muốn chính phái đến nhiều.

Trong khoảng thời gian ngắn, nữ sinh “Oa” một tiếng, ủy khuất nước mắt tràn mi mà ra.

Lý Thư Sinh thấy này trạng huống, nhất thời không biết làm sao, đành phải lạnh giọng trách kia khô gầy nam nhân, “Uổng người thân là Lão Sư, lại là làm ra như vậy không biết xấu hổ hoạt động.”

“Người là ai a? Người tính cọng hành nào a? Người nói hươu nói vượn cái gì?” Khô gầy nam nhân tròn tròn như là cóc trông mắt. Thịnh khí lăng nhàn.

Lý Thư Sinh nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nữ sinh bả vai, khẽ mỉm cười an ủi nói, “Vị này đồng học, người rốt cuộc bị cái gì ủy khuất? Người đúng sự thật cùng ta giảng, ta sẽ vì người lấy lại công đạo.”

Khô gầy nam nhân vừa nghe, nóng nảy, vội vàng quát: “Thảo người đại gia a, người có phải hay không ăn no chống, ra tới tìm đánh sao?”

“Nha, còn chó cùng rứt giậu.” Lý Thư Sinh trấn định tự nhiên, “Ta nói cho người, hôm nay chuyện này, ta còn liền quản định rồi.”

Nữ sinh thấy Lý Thư Sinh thái độ kiên quyết, liền đình chỉ khóc nước mắt, nhỏ giọng đến giống muỗi “Ông ơng” kêu mà nói: “Hấn là ta học bỏ tức ngữ văn Lão Sư, hấn luôn là thừa dịp cho ta giảng giải thời điểm, chiếm ta tiện nghi, hôm nay còn nói, hấn còn nói muốn.....”

Lý Thư Sinh nghe được là nổi trận lôi đình, thật muốn vung lên nắm tay, một quyền đem trước mắt cái này cầm thú không bằng Lão Sư đánh quỵ rạp trên mặt đất.

“Vị này đồng học, người không cần sợ hãi, ta nhất định sẽ vì người chủ trì công đạo! Hấn còn cái gì người, cứ việc nói! Không cần sợ hấn!” Lý Thư Sinh trời sinh chính là suy cho cùng tính cách, đánh vỡ lâu niên hời đến để kính đi lên, chín con trâu đều kéo không trở lại.

“Hấn còn nói muốn ta cởi quần áo, kiểm tra ta thân thể.....” Nữ sinh run rẩy mà nói, liếc xéo liếc mắt một cái khô gầy nam nhân.

Lý Thư Sinh quả thực nghe không nổi nữa, bạo rống một tiếng: “Cầm thú a cầm thú, ngươi thật là uổng vì sư biểu, thật là giáo viên trung bại hoại, nhân tra!”

Khô gầy nam nhân cả kinh, không biết là chột dạ, vẫn là thẹn quá thành giận, chỉ vào nữ sinh lớn tiếng nói: “Như Yên, ngươi không cần nói vậy, ngươi đây là bôi nhọ.”

Khi nói chuyện, nữ sinh đã là nước mắt lăn xuống, khóc không thành tiếng, hiển nhiên nhìn qua là bị cực đại ủy khuất.

“A phi, ta xem ngươi như vậy khô gầy như sài, trợ thủ đắc lực lẫn nhau bác quá nhiều đi, thân mình chột dạ đi? Ngươi này con sâu làm rầu nồi canh, thật không biết ngươi còn có hay không một chút liêm sỉ chi tâm, một chút sư đức đều không có, ngươi như thế nào xứng đương Lão Sư!”

Lý Thư Sinh cũng không hỏi xanh đỏ đen trắng, bởi vì hắn sớm cũng nghe nói qua một ít đạo đức luân tang Lão Sư tao. Nhiều học sinh sự, hắn vốn là là trời sinh miễn cảm đa nghi người, trước nay đều thích lấy chính mình yêu ghét đi đánh giá người khác.

Cho nên, hắn nhận định vị này khô gầy nam nhân nhất định là tiết. Độc vị này nữ sinh, hắn muốn đứng ra vì nữ sinh chủ trì chính nghĩa.

“Ngươi. Ngươi là nơi nào tới lưu manh lưu manh, ngươi như thế nào không hỏi thanh nguyên do sự việc, liền ở chỗ này nói hươu nói vượn? Ngươi biết chân tướng sao?” Khô gầy nam tử tròn tròn đôi mắt, đối với Lý Thư Sinh rít gào quát.

“Ha ha. Đây còn dùng hỏi chân tướng sao? Ngươi đem nhân gia nữ học sinh đều lòng khóc, còn cần nguyên do sự việc sao? Ngươi vuốt ngươi lòng lang dạ sói hỏi một câu, ngươi còn xem như Lão Sư sao?” Lý Thư Sinh đến lý không buông tha người, khí thế thượng càn là so khô gầy nam nhân cường thế vài phần.

Khô gầy nam nhân nhìn vài lần nữ sinh, lại là trừng mắt nhìn vài lần Lý Thư Sinh, “Cùng chó điên thật là vô pháp giao lưu, Như Yên, ta không biết ngươi vì sao phải bôi nhọ Lão Sư, nhưng Lão Sư hy vọng ngươi có thể nghiêm túc đối đãi chính mình việc học! Đoạn chính học tập thái độ, không cần suốt ngày chơi chơi trốn tìm!” Nói xong, hắn liền xoay người phải đi.

Lý Thư Sinh thấy tình thế, một phen túm chặt khô gầy nam nhân, bạo nộ mà tròn tròn đôi mắt nhìn chằm chằm khô gầy nam nhân, “Bụi đời, ngươi vừa rồi nói ai là chó điên đâu? Ân hừ.”

Khô gầy nam nhân cũng là cấp hỏa công tâm, chút nào không thoái nhượng, quăng một câu, “Thật là xui xẻo, ra cửa liền gặp được ngươi này loạn phe chó điên.”

“Cầu” tự còn không có nói xong, Lý Thư Sinh sớm đã vung lên nắm tay, một quyền đánh vào khô gầy nam nhân trên bụng.

Lực lượng cường đại bộc phát ra tới, khô gầy nam nhân vốn dĩ thân mình cũng gầy thành một đạo tia chớp bộ dáng, nơi nào chịu đựng được Lý Thư Sinh một quyền, thân mình như là rơi cung mũi tên, bay đi ra ngoài, đánh vào một bên thùng rác.

Đem thùng rác đâm phiến, thật là vừa khéo, kia thùng rác thuận thế đổ xuống dưới, các loại rác rưởi toàn bộ ngã xuống khô gầy nam nhân trên người, một bộ dơ hề hề chặt vật bộ dáng.

Lý Thư Sinh gần từng chữ một mà nói: “Chưa từng có người dám khiêu chiến ta quyền uy, huống chi là ngươi như vậy cầm thú không bằng Lão Sư.”

Nữ sinh nhìn đến khô gầy nam nhân chặt vật bất kham, luân phiến giãy giụa lên, vỗ trên người dơ bẩn chi vật, nhịn không được nín khóc mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Sư Giả Nhân Tâm

Lý Thư Sinh đắc ý mà liếc liếc mắt một cái khô gầy nam nhân, vung cái ở trên trán đầu tóc, nhìn về phía vị kia nữ sinh, hắc hắc nhếch miệng cười nói: “Vị này đồng học, thế nào? Ta nói chuyện giữ lời đi?”

“Ân, đại ca ca, ngươi thật sự là quá lợi hại, quả thực chính là so với ta nam thần Lý Nghị Phong đều soái!” Nữ sinh nỗ lực gạt đầu, gờ ngón tay cái lên, như là ra trong lòng một ngụm ác khí, vui mừng ra mặt.

“Lý Nghị Phong?” Lý Thư Sinh buồn bực dưới, nói thầm một tiếng, “Hắn là ai a?”

“Hi hi, đại ca ca, người nên không phải là liền Lý Nghị Phong cũng không biết đi?” Nữ sinh cười chớp linh động hai tròng mắt, một tẩy lúc trước khói mù, mặt mày hồng hồng lên.

“Vương bát đản, người sẽ tao báo ứng, người nhất định không chết từ tế được.” Khô gầy nam nhân thật vất vả từ thùng rác hạ giấy giụa lên, một bên vỗ trên người những cái đó dơ hề hề ô thúi, một bên mắng cái không ngừng. Sau đó hướng tới lầu một buồng vệ sinh đi đến, nhìn dáng vẻ là đi súc rửa.

Lý Thư Sinh cùng vị này nữ sinh bắt chuyện lên, vui vẻ vô cùng, nơi nào còn quản cái gì khô gầy nam nhân, vẫn là cây lười uoi.

“Đại ca ca, ta kêu Liễu Như Yên, cây liễu liễu, nếu như, ngữ tiểu yên nhiên yên, người tôn tính đại danh?” Nữ sinh chủ động tự giới thiệu nói.

Lý Thư Sinh bị như vậy mỹ lệ động lòng người, thanh thuần rực rỡ nữ sinh một ngụm một tiếng “Đại ca ca” ngọt thanh mà kêu, đều có chút thần hồn điên đảo, nhìn không được nhìn kỹ vài lần Liễu Như Yên, nàng thon thả đáng người, phát dục đến thật đúng là tuyệt diệu, linh động đường cong phác họa nàng đáng người, mê người đến cực điểm.

Hắn nuốt một ngụm nước miếng, liếm tụt một chút tâm thần, âm thầm trừu chính mình một bạt tai, trong lòng mắng thầm: “Lý Thư Sinh a Lý Thư Sinh, người chính là muốn đi Danh Sư Uyển, đứng ở bậc giảng thượng Lão Sư, phải làm chủ nhiệm lớp, như vậy một vị nữ sinh đều cầm giữ không được, về sau còn như thế nào đang ở bụi hoa trung, phiến điệp không dính thân đâu? Quá không tiền đồ!”

Có thể là lâu lắm không có cùng nữ nhân tiếp xúc, hắn cảm thấy đôi mắt như vậy một vị ngây thơ hồn nhiên nữ sinh, đều là có điểm câu thúc.

Hắn thật sâu mà hít một hơi, nhất định phải hold lại, không cần thất thố. Sau đó hơi hơi mỉm cười, nghiêm trang mà giới thiệu nói: “Liễu Như Yên đồng học, ta kêu Lý Thư Sinh, mợc tử Lý, Thư Sinh khí phách Thư Sinh.”

“Phốc!” Còn chưa nói xong, Liễu Như Yên liền nhìn không được một ngụm phun cười ra tới, “Đại ca ca, tên của người cũng thật đậu, chẳng lẽ người ba kêu Lý Trọng Nguyên?”

Lý Thư Sinh “Ách” lộ ra khó hiểu thần sắc, “Không có, ta ba kêu Lý Phú Quý!”

“Ha ha. Thư Sinh ca, người đây là muốn đi đâu đâu?” Liễu Như Yên lăng cười rộ lên, cười cong eo. Sớm đã không phải vừa rồi cái kia nhìn qua nhọc thể quần thể mảnh mai nữ sinh.

Lý Thư Sinh lúc này mới lấy lại tinh thần, tựa hồ quên chính mình đi nơi nào, vội vàng cười nói: “Đúng đúng. Ta là đi nhận lời mời.”

“Nhận lời mời?” Liễu Như Yên chớp chớp mắt. “Người muốn tìm cái gì công tác?”

Lý Thư Sinh “Khụ khụ” ho khan hai tiếng, biểu tình trở nên nghiêm túc không ít, đứng thẳng sống lưng, gằn từng chữ một mà nói: “Ta muốn đi Danh Sư Uyển nhận lời mời học tập quy hoạch sư, đơn giản nói, chính là chủ nhiệm lớp. Như vậy về sau, ta chính là Danh Sư Uyển Lão Sư!”

“Phốc, Thư Sinh ca, người xác định người không phải con khi mời đến?”

“Con khi mời đến.” Lý Thư Sinh nhắm mắt nói, “Liễu Như Yên đồng học, người sao có thể biến đổi lời nói trên đùa Lão Sư đâu, người phải hiểu được tôn sư trọng đạo, nói không chừng, về sau ta chính là người chủ nhiệm lớp, người muốn tôn trọng ta!”

Liễu Như Yên cười ha ha lên, “Là là là. Lý Lão Sư, ha ha. Quá đậu, không được, ta bụng đều cười đau, ta trước triệt.”

Lý Thư Sinh gãi gãi cái ót, vẻ mặt ngốc bức, thật không hiểu hiện tại học sinh là làm sao vậy, ta này cỡ nào chính thức mà giáo nàng làm người đạo lý, còn thành giảng chê cười. Thật là không biết quý trọng, phải biết rằng, các người này đó học sinh gặp được ta, ân hử, kia chính là các người tam sinh hữu hạnh.

Đang lúc Liễu Như Yên phải đi, từ lầu một trên hành lang đi ra một cái tóc nhuộm thành hoàng mướt mà nam sinh, cống một cái hai vai bao, đôi tay cầm ở quần túi, đi đường lác quạ lác lại, nhìn qua rất khóc.

“Như Yên!” Nam sinh hô một tiếng, bước nhanh đi tới.

Lý Thư Sinh giương mắt nhìn lại, di? Đây không phải kia đầu đường bị người đuổi theo chém tiểu tử sao? “Uy, tiểu tử, nhìn thấy người ân nhân cứu mạng, tiếp đón đều không đánh một tiếng, không tốt lắm đâu?”

Hoàng mao nam sinh khinh thường mà quay mặt đi, nhìn nhìn Lý Thư Sinh liếc mắt một cái, tức giận mà nói: “Người là ai a? Người cho rằng người đã cứu ta, người chính là ta ân nhân cứu mạng a, đại ân nhân, người có phải hay không muốn xảo trá một số tiền? Bôn thiếu có thể thưởng người mấy cái tiền xu, có xa lắm không cấp bốn thiếu lần rất xa.”

Nói chuyện thời điểm, từ quần túi móc ra ba năm cái một nguyên tiền xu, hướng tới Lý Thư Sinh ném đi, nện ở Lý Thư Sinh trước ngực, lại là lẩn xuống ở trên mặt đất.

Lý Thư Sinh đến nha thẳng run, thật muốn vung lên trên nắm tay đi đánh toi bởi hắn một đốn, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, chính mình sắp sửa trở thành một người quang vinh nhân dân giáo viên, tuy rằng chỉ là giáo dục huấn luyện cơ cấu, nhưng dù sao cũng là quan lấy “Lão Sư” chi danh.

Đường Tổng tám đại gia đứng đầu Hàn Dũ ở 《 Sư Đạo 》 danh thiên, mình xác nói “Sư giả, cho nên truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc cũng.”

Này đó học sinh, giống vậy là mới sinh trẻ con, còn ở trường học tã lót trung, nào biết đâu rằng ngà voi thấp ở ngoài xã hội đại chào nhuộm. Làm Lão Sư, tất nhiên là có trách nhiệm đi dẫn đường bọn họ hướng thiện hướng mỹ, hơn nữa nói cho bọn họ làm người đạo lý.

Tuy rằng Lý Thư Sinh còn không có chính thức tiến vào “Lão Sư” hàng ngũ, nhưng hắn như là một vị thành kính giáo đồ, trong lòng có được một viên “Phổ độ chúng sinh” tâm, quyết định dấn thân vào giáo dục sự nghiệp. Như vậy, hắn liền phải có hướng dẫn từng bước Lão Sư tình cảm.

Trên đời này, chưa từng có giáo sẽ không học sinh, chỉ cần giáo không tốt Lão Sư. Lý Thư Sinh âm thầm thề, muốn đem này một cái làm hắn đương Lão Sư tín điều, dấu vết ở trong lòng, tương lai đi đời nhà ma, đem này một cái làm Mộ Chí Minh, dùng để cảnh kỷ hậu nhân.

“Nhật lên tới!” Lý Thư Sinh dùng cực kỳ bình thần ngữ khí, nhưng hai mắt sắc bén giống như kiếm phong, nhìn chăm chăm hoàng mao nam sinh.

Hoàng mao nam sinh kinh miệt mà liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, “Phi, ngươi cho rằng ngươi là ai a? Là ta ba sao? Dựa vào cái gì dùng mệnh lệnh miệng lưỡi cùng ta nói chuyện.”

Lý Thư Sinh lại là cố nén một ngụm tức giận, nếu không phải chính mình một lòng nghĩ cái tà quy chính, đi lên chính đạo, dựa theo hắn làm Phi Xa Đoàn Lão Đại tính tình, nếu là có người dám như vậy đối hắn nói chuyện, sớm đã là một quyền đánh đến liền hắn lão mẹ đều không quen biết.

Mặc kệ như thế nào, đứng ở chính mình trước mặt nam sinh, hắn vẫn là một người đệ tử, một cái hài tử.

Làm hài tử, có cơ hội phạm sai lầm, có cơ hội bị người tha thứ. Bởi vì bọn họ có thể có sửa đổi cơ hội, bởi vì bọn họ có thể có khoan thứ cơ hội.

Lý Thư Sinh phổi đều mau khí bạo, nhưng hắn vẫn là cần thiết bảo trì trấn định bình tĩnh, hơn nữa trong lòng tự mình an ủi, hắn muốn trở thành một người Lão Sư, đối phạm sai lầm học sinh phải có một viên khoan thứ chỉ tâm. Muốn dẫn đường bọn họ đi lên chính đồ, không cần lại chấp mê bất ngộ, đi vào vô tận vực sâu lạc lối.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tiểu Trùng Đại Giới

Lý Thư Sinh mày kiếm hơi nhíu, ngữ khí so phía trước hiển nhiên nghiêm túc không ít, “Chẳng lẽ ngươi không biết làm công dân, không thể tùy ý giẫm đạp nhân dân tệ sao? Nhật lên tới!”

“Ngươi thật đúng là cho rằng chính mình là cứu vớt thế giới chúa cứu thế? Ta nói cho ngươi, bản thiếu có rất nhiều tiền, ta ái thế nào, liền thế nào, ngươi quản được sao?” Hoàng mao học sinh nhưng không dễ dàng như vậy thuyết phục, một bộ phi dương ương ngạnh, khí thế kiêu ngạo bộ dáng.

Lý Thư Sinh trong lòng rung mình, mắt lạnh ngó hoàng mao học sinh liếc mắt một cái, âm thầm thở dài, thật không hiểu như vậy học sinh là bọn họ may mắn, vẫn là bọn họ bi ai, xuất thân giàu có gia đình, tiêu xài cha mẹ tiền mồ hôi nước mắt, quá vô ưu vô lự nhật tử, cả ngày không học vẫn không nghề nghiệp, càng là không tư tiên thủ.

Làm Lão Sư, như thế nào cứu lại này đó “Trượt chân học sinh” cực kỳ mầu chốt, nói được tiểu một chút, là vì cứu vớt một vị học sinh tiền đồ vận mệnh, một gia đình tương lai cùng hy vọng, nói được lớn một chút, đó là cứu vớt một cái xã hội thậm chí với quốc gia tương lai.

Biến pháp Mậu Tuất lãnh tụ chỉ nhất Lương Khải Siêu tiên sinh ở 《 thiếu niên Trung Quốc nói 》 trung nói: “Thiếu niên trí tắc quốc trí, thiếu niên phú tắc quốc phú; thiếu niên cường tắc quốc cường, thiếu niên độc lập tắc quốc độc lập; thiếu niên tự do tắc quốc tự do; thiếu niên tiến bộ tắc quốc tiến bộ; thiếu niên thắng với Âu Châu, tắc quốc thắng với Âu Châu; thiếu niên hùng với địa cầu, tắc quốc hùng với địa cầu.”

Có thể thấy được, như thế nào đáp nạn này đó học sinh chính xác nhân sinh quan, giá trị xem cùng với thế giới quan lợi dân lợi quốc. Như vậy tương tượng, Lý Thư Sinh càng là có nắm chắc, hơn nữa kiên định chính mình muốn trở thành một người “Linh hồn công trình sư” tín niệm.

Hắn chính là thượng đế phái tới chuyên môn “Cứu vớt” hoàng mao học sinh loại này “Lạc đường thiếu niên” thần thánh sứ giả, hắn bắt đầu tin tưởng, Lão Sư cái này quang vinh mà thần thánh chức vị chính là vì hắn lượng thân chế tạo.

Không ai có thể đủ khiêu chiến cái này thần thánh chức vị quyền uy, không ai có thể đủ tiết. Độc cái này vĩ đại chức nghiệp quang vinh.

Lý Thư Sinh lợi kiếm sáng ngời có thần hai mắt nhìn chăm chăm hoàng mao nam sinh, gần từng chữ một mà nói: “Tiểu tử, ta mặc kệ ngươi là cái gì a miêu a cầu, ta cho ngươi hai lựa chọn, một, ngoan ngoãn mà nhật lên tới; nhị, làm ngươi ném thư ta nắm tay tư vị.”

Hoàng mao nam sinh như cũ là lạnh lùng mà ngó ngó Lý Thư Sinh, không biết vì sao, trước mắt người nam nhân này có chút không giống người thường, hần ánh mắt kiên nghị, tuy rằng diện mạo rất có vài phần bi ối, nhưng hần tuyệt đối cũng đủ làm người vọng nhi sinh úy.

Hoàng mao nam sinh ngoài miệng nganh, trên thực tế trong lòng cũng là thấp thỏm, rốt cuộc đối với Lý Thư Sinh tam quyền hai chân lược đảo kia vài tên cầm trong tay đưa hấu đao đuổi giết hần người xấu, không thể không nói, hần đánh đay lòng đối Lý Thư Sinh có vài phần kính sợ. Đây cũng không phải là người bình thường có thể làm được, hần cũng là lẩn lộn không ít xã hội, liền tính là hần Trường Mao Đảng đại ca cũng không tất làm được.

“Người biết ta đại ca là ai sao?” Hoàng mao nam sinh thật đúng là xương cứng, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh trong lòng hơi một cân nhắc,

Xem này hoàng mao nam sinh cũng không giống như là chăm chỉ hiếu học học sinh, hơn phân nửa ở trong xã hội trộn lẫn chút đồ có này biểu cuộn cuộn giúp, hơn nữa ở vào như vậy tuổi tác đoạn, đều là cực kỳ phản nghịch. Bọn họ cái gọi là “Đại ca”, nhiều nhất là trên đường nào đó tiểu đội trung nào đó tiểu đầu mục liền khó lường.

Bọn họ sẽ cảm như vậy một cái tiểu đầu mục “Đại ca” ở đồng học trước mặt khoe ra, nói chính mình leo lên mỡ mỡ bang phái, vốn dĩ bọn họ liền cũng đủ ai mộ hư vinh, có như vậy đề tài câu chuyện, ở đồng học trung tạo uy vọng. Cảm thấy chính mình phi thường ghê gớm.

Làm Phi Xa Đoàn Lão Đại Lý Thư Sinh, đương nhiên tiếp xúc không ít những cái đó chơi bởi lêu lổng ở giáo học sinh, bọn họ thậm chí nguyện ý giao nộp hội phí, gia nhập bè phái. Bất quá, này đó học sinh tiếp quản giống nhau không phải là giống Lý Thư Sinh như vậy đại lão, mà là Lý Thư Sinh thuộc hạ tiểu đầu mục.

Lý Thư Sinh hắc hắc nhếch miệng cười, làm bộ rất là tò mò bộ dáng, “Đại ca người là ai a?”

“Àn hừ, người cần phải đứng vững vàng, ta nếu là nói ra ta đại ca tên, sợ hù chết người.” Hoàng mao nam sinh dào dạt đắc ý mà nói.

Lý Thư Sinh âm thầm cười lạnh, chẳng lẽ còn có làm ta này đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại sợ hãi nhân vật? Thật là chē cười. Tiểu tử người cũng không đi hỏi thăm, hỏi thăm, ta Lý Thư Sinh tuy rằng mấy năm nay không có làm ra kinh thiên động địa hành động vĩ đại, nhưng ít nhất ở trên đường cũng coi như được với là số một số hai nhân vật.

“Ai a? Người nói ra dọa dọa ta bái, ta đã lâu cũng chưa bị người dọa.” Lý Thư Sinh một bộ lộn chēt không sợ nước sôi nằng bộ dáng nói.

Hoàng mao nam sinh thấy Lý Thư Sinh thật sự lớn lên có điểm thiếu tấu, vì thế nói nằng có khí phách mà nói: “Người nhưng nghe hảo, ta đại ca là Trường Mao Đảng rằng Hồ Khôn, thế nào? Dọa đi?”

Lý Thư Sinh chớp đôi mắt, hần như là ở cẩn thận mà tìm tòi, trong đầu xẹt qua vô số Trường Mao Đảng đầu mục, đừng nói rằng Hồ Khôn là nhân vật nào hần trước nay không nghe nói qua, liền tính là Trường Mao Đảng Lão Đại Lại Hải Tinh tự mình tới, hần cũng coi như là thả một cái thí.

Hoàng mao nam sinh xem Lý Thư Sinh vẻ mặt mờ mịt, cho rằng chính mình báo ra chính mình đại ca danh hào dọa hần, càng là kiêu ngạo mà nói: “Dọa tròn tròn mắt đi? Người nếu là thức thời, quỳ xuống đất thượng cho ta dập đầu ba cái vang dội, kêu ta ba tiếng gia gia, ta cũng có thể ở ta đại ca trước mặt thể người cầu tình, thả người một con ngựa.”

Lý Thư Sinh nghe được máu nghịch lưu, mắng thẳm: “Người đặc sao đầu trường lỗ đít thượng sao? Nơi nào nhìn ra ta sợ hãi?” Vì thế, hần hắc hắc cười cười, ho khan vài tiếng, “Vị này đồng học, bằng không như vậy, chúng ta đòi một loại phương thức, người quỳ trên mặt đất dập đầu, hô ba tiếng gia gia, thuận tiện trở về nói cho đại ca người, kêu hần ra cửa chú ý một chút, miễn cho bị xe đâm chēt.”

Hoàng mao nam sinh giận tím mặt, điên cuồng hét lên một tiếng: “Cái gì? Người chán sống sao? Dám nguyên rủa ta đại ca! Ta xem người thật là thiếu tấu, người cho rằng ta là tên kia yếu đuối vô năng Lão Sư sao?” Nói, hần cất bước về phía trước, chính là huy quyền tạp hướng Lý Thư Sinh.

Liễu Như Yên sắc mặt trầm xuống, kinh hô một tiếng: “Mã Như Long, người làm gì?”

Hoàng mao nam sinh cũng mặc kệ, chém ra nắm tay, chính là hướng tới Lý Thư Sinh trên mặt đánh ra đi.

Lý Thư Sinh thấy hoàng mao nam sinh thế tới rào rạt, trong mắt xem chuẩn hần ra quyền vị trí, hơi nghiêng đi thân mình, né tránh hần nắm tay, thuận thế dưới chân quét ra, một cái quét chân, vương ở hoàng mao nam sinh dưới chân.

Hoàng mao nam sinh ra quyền có thể nói là dùng ra ăn nãi sức lực, một quyền đánh hụt, lại là bị Lý Thư Sinh vương dưới chân, hần một cái cầu gặm phân đánh về phía tiến đến.

Toàn bộ thân mình cùng đại địa mẩu thân làm một lần thâm tình nhiệt liệt ôm hôn, Lý Thư Sinh ha ha cười, “Người kêu Mã Như Long sao? Ta xem càng như là cầu gặm phân.....”

Liễu Như Yên nhìn Mã Như Long bị Lý Thư Sinh như vậy dễ dàng mà né tránh nắm tay, dễ như trở bàn tay mà đem Mã Như Long sấy cầu gặm phân, nằng nhịu chặt mảy.

Mã Như Long “Phi phi.....” Ôi mưa mấy khẩu tro bụi, từ trên mặt đất bắn lên tới, hùng hùng hổ hổ nói: “Cầu. Ngày, thảo. Bùn mả, đám trêu chọc bổn thiếu, ta và người liễu mạng.” Khi nói chuyện, nắm tay hạt mưa lạc hướng Lý Thư Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Khác Loại Giáo Dục

Mẫn cảm Lý Thư Sinh, mắt thấy hoàng mao nam sinh Mã Như Long huy quyền công kích chính mình, nếu đặt ở ngày thường, có người dám như thế kiêu ngạo mà đối hấn động tay động chân, hấn nhất định báo bằng hủy diệt đánh trả.

Mấy năm nay, trà trộn “Giang hồ”, hấn lĩnh ngộ một cái lập thể đích thực để, nam nhân tôn nghiêm, dựa vào là nắm tay cùng trí tuệ bảo vệ.

Người khác dám đối với người động thủ, như vậy nếu người không đánh trả, hấn nhất định còn dám động cước. Mà nam nhân cần phải làm là ở hấn còn không có động cước phía trước, đem hấn đánh thành tàn phế, hoặc là thân tàn, hoặc là não tàn. Cuối cùng làm hấn không thể đối với người động tay động chân.

Đây là Lý Thư Sinh tin điều, nhưng đối mặt Mã Như Long, cho dù Mã Như Long lại vô dụng, hấn như cũ là cái hài tử, chính yếu hấn vẫn là cái học sinh. Mà Lý Thư Sinh là muốn lập chí làm một vị đức tài song hành Lão Sư, tuy rằng còn không có chân chính trở thành một người quang vinh nhân dân giáo viên, nhưng hấn đã đi ở đi thông nhân dân giáo viên trên đường.

Làm Lão Sư, mặc kệ trước mặt học sinh có phải hay không chính mình học sinh, đều hấn là có nghĩa vụ thi lấy làm một vị Lão Sư “Giáo dục”.

Như vậy, hấn liền không thể lấy hồn trên đường thủ đoạn tới “Giáo dục” học sinh, mà muốn nhiều quan tâm, nhiều yêu quý, nhiều dẫn đường. Nếu không, Lão Sư cũng sẽ không bị xưng là “Linh hồn công trình sư”.

Hấn liền tiếp dịch khai bước chân, né tránh Mã Như Long nắm tay, một bên trốn tránh một bên khuyên nhủ nói: “Cầu gặm phân Mã Như Long, nhìn người này khoa chân múa tay, quá nương pháo điểm, đánh nhau không phải người như vậy đánh, người này nói rõ là làm người béo tẩu tư thế. Quá chậm, mau một chút, dùng sức một chút, đem người khi còn nhỏ ăn nãi sức lực đều dùng ra tới.”

Mã Như Long tức muốn học máu, cũng mặc kệ hấn như thế nào giương nanh múa vuốt, đừng nói đánh trúng Lý Thư Sinh, chính là liền Lý Thư Sinh quần áo cũng chưa kịp phải, hấn càng là nổi trận lôi đình, huy động nắm tay thật giống như một con trên đường xiếc ảo thuật con khi.

“Chẳng lẽ người liền ăn nãi như thế nào dùng sức đều sẽ không sao? Người là đàn bà sao?” Lý Thư Sinh rõ ràng là có điểm “Trêu đùa” hương vị, hấn “Giáo dục” cũng không phải là có nề nếp mà thuyết giáo, hấn trong lòng rõ ràng, nếu thuyết giáo đối như vậy học sinh dùng được, như vậy bọn họ cũng sẽ không có hôm nay như vậy “Kết cục”.

Bởi vì bọn họ cha mẹ sớm đã đem thuyết giáo phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn, bọn họ sớm đã đối thuyết giáo sinh ra cường đại miễn dịch lực. Mà đối thuyết giáo thức giáo dục, chỉ biết càng thêm kích phát bọn họ phản nghịch tâm lý.

Liễu Như Yên vừa mới bắt đầu còn lo lắng này hai cái đại nam nhân động khởi tay quyền cước không có mất, sẽ cho nhau thương tổn, nhưng vừa thấy giao khởi tay tới, nhìn đến Lý Thư Sinh rõ ràng là chơi hầu thức mà dạy dỗ Mã Như Long, nàng ngược lại lúm đồng tiền như hoa, liú lười nói: “Có điểm ý tứ!”

Sau đó, nàng vây quanh đôi tay, như là ở quan khán thuần thú sư ở huấn luyện vườn bách thú sư tử, nghiền ngẫm mà không chút nào quan mình mà vây xem.

“Này Thư Sinh chết tiệt nhìn qua hào hoa phong nhã, tay trái gà không chặt, này động khởi tay tới, động tác linh hoạt đến giống như linh miêu. Hấn nói muốn đi nhận lời mời Danh Sư Uyên Lão Sư,

Ân hừ, xem ra về sau có cơ hội cần phải hảo hảo ngoạn nhi hấn!” Liễu Như Yên lãnh mặt liếc vài lần Lý Thư Sinh, trong lòng âm thầm tính toán.

“Không thể tưởng được ta Liễu Như Yên thông minh trác tuyệt, thiếu chút nữa bị hấn biểu tượng mê hoặc, hấn thoát nhìn tuy rằng không có những cái đó thuyết giáo Lão Sư lại nhai nhai như vậy chán ghét, nhưng hấn tựa hồ càng là hiểu được học sinh tâm lý, hấn càng như là tâm cơ Kỹ nữ, Mã Như Long hôm nay tài đến hấn trong tay, thật là nên!”

Liễu Như Yên toàn phương vị mà bắt đầu phân tích khỏi Lý Thư Sinh, bắt quả, thực mau, nằng theo bản năng mà lấy ra di động, mở ra WeChat, ở một cái mệnh danh là “Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban” WeChat đàn, nhanh chóng gõ hạ mấy chữ: Căn cứ, căn cứ, phát hiện thần thú một người, Mã Như Long tao ương.

Thực sắp có người đáp lại, “Tình huống như thế nào?”

Liễu Như Yên dứt khoát mở ra video quay chụp công năng, đối với đang ở chiến đấu kịch liệt Lý Thư Sinh cùng Mã Như Long, vừa vặn Lý Thư Sinh thân ảnh chợt lóe, vung lên nắm tay, chiếu Mã Như Long mặt một quyền, Mã Như Long lao đảo vài bước, một bổ nhào ngã quy trên mặt đất.

Một màn này vừa vặn bị Liễu Như Yên chụp thành video, sau đó phát ở Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban WeChat đàn.

Video mới vừa phát ra đi, tức khắc toàn bộ WeChat đàn nổ tung nổi.

“Ngày thiên, người kia là ai a?”

“Mã Như Long này câu găm phân, ta cấp mẫn phân!”

“Ha ha..... Liễu Như Yên, người ‘ tức phụ ’ bị người béo tầu, người không ngăn cản, còn có tâm tư chụp video.....”

“Kỳ quái, Mã Như Long không phải hỗn trên đường sao? Như thế nào còn bị đánh thành cái kia tủng dạng?”

“Ta chỉ muốn biết, này chỉ thần thú là cái gì địa vị?”

“Cùng hỏi, như thế nào sẽ cùng Mã Như Long động khởi tay tới?”

.....

Liễu Như Yên nhìn này liên tiếp đối thoại, vội vàng mạnh mẽ cắm vào, “Ai nha, các người hạt nhiều lần cái gì, mau nghĩ cách như thế nào giải quyết, này chỉ thần thú rất có khả năng sẽ đi Danh Sư Uyển đương Lão Sư, hơn nữa Mã Như Long mau kiên trì không được!”

“Liễu Như Yên, người không cần loạn giảng, này chỉ thần thú muốn tới Danh Sư Uyển đương Lão Sư?”

“Ha ha..... Như Yên, chính người ‘ tức phụ ’ chính mình nghĩ cách cứu lạc!”

“Này chỉ thần thú rất khốc, nhìn qua có điểm Hắc Đạo Lão Đại phong phạm!”

“Vạn nhất hần thật sự thành Danh Sư Uyển Lão Sư, chúng ta đã khí đi rồi sáu chủ nhiệm lớp, hần đến lúc đó sẽ không trở thành chúng ta chủ nhiệm lớp đi?”

“Rất có khả năng, dựa theo trước mắt Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên xem ra, hần phi thường có cơ hội trở thành chúng ta chủ nhiệm lớp.”

“Danh Sư Uyển có điểm ý tứ, nếu là này chỉ thần thú khi chúng ta chủ nhiệm lớp, ta nhất định phải hần hảo hảo quỳ liếm ta ngón chân!”

.....

Một hòn đá làm cả hồ dậy sóng, Liễu Như Yên một đoạn video, ở Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban nổ tung, nhưng Danh Sư Uyển dưới lầu, Lý Thư Sinh cùng Mã Như Long giao thủ, cũng là kịch liệt.

Lý Thư Sinh ngại với Mã Như Long là học sinh thân phận, cho nên, hần sẽ không hạ độc thủ, nếu là dựa theo ngày thường ở trên đường phong cách, nơi nào còn sẽ có như vậy “Xiếc ảo thuật thức” mà ra tay. Sớm đã là đao quang kiếm ảnh, tinh phong huyết vũ.

“Người đây là lão thái thái nhảy quảng trường vũ sao? Ha ha.....” Lý Thư Sinh nhưng không có kiên nhẫn cùng Mã Như Long chu toàn cãi nhai, nhìn Mã Như Long sói đối chụp mỗi xông tới, hần lập tức lắc mình né tránh, tuy rằng hần không có võ công, nhưng là nhiều năm ở trên đường đánh nhau kinh nghiệm, hần có thể nói là thân kinh bách chiến, đối phó Mã Như Long như vậy “Tay mơ học sinh”, vẫn là nhẹ nhàng tự nhiên.

Liễu Như Yên ở WeChat đàn lại đã phát một câu, “Không được, vốn chỉ thần thú quá hung mãnh, ngàn vạn không thể làm hần thành công nhập chức Danh Sư Uyển!”

“Thế nào? Phá hư hần phòng vấn?”

“Hảo, mỗi người vào vị trí của mình!”

.....

Liễu Như Yên thấy Lý Thư Sinh cùng Mã Như Long thật giống như siêu nhân cùng một cái nghịch ngợm hài tử trêu chọc, nằng vài bước tiến lên, khom lưng nhắt lên trên mặt đất mấy cái tiền xu, cầm ở trong tay quơ quơ, “Uy, các người hai cái đại nam nhân, không phải bởi vì một chút lông gà vỏ tỏi sự,

vung tay đánh nhau, truyền ra đi chẳng lẽ không sợ người chê cười sao? Thật là mất mặt!”

Lời nói sắc bén, nhất châm kiến huyết, cẩn thận ngấm lại, cũng bất quá như thế, này vốn dĩ liền không phải một kiện cái gì cùng lắm thì sự tình. Đích xác không cần phải đại động can qua, huống chi Mã Như Long vẫn là một người đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hồng Nhan Họa Thủy

【 tân một vòng, đã đổi mới một chương, đã thuận lợi thêm ước, thỉnh các bạn học yên tâm lớn mật mà cất chứa, đề cử, đầu phiếu, cảm tạ! 】

.....

Lý Thư Sinh thậm chí trong lòng có chút hối hận, chính mình là sắp bước vào quang vinh nhân dân giáo viên hàng ngũ, làm sao có thể cùng học sinh động thủ đầu, vạn nhất nếu là truyền ra đi, bị những cái đó thích bắt gió bắt bóng, cắt câu lấy nghĩa truyền thông bốn phía tuyên dương đưa tin, nói mỗ mỗ Lão Sư đối học sinh thì bạo.

Kia hẳn lại muốn trở thành nơi đầu sóng ngọn gió thượng “Công chúng nhân vật”, hẳn nhưng không thích đứng ở đầu đề thượng, lại là bởi vì đối học sinh bạo lực. Liền tính bước lên đầu đề, kia cũng là hẳn công thành danh toại ngày, tuyên dương hẳn là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả vũ trụ siêu cấp vô địch linh hồn công trình sư, dùng chính mình toàn thân tâm cứu vớt vô số “Trượt chân học sinh”, đưa bọn họ từ lạc lối vực sâu trung dẫn đường đi lên chính đồ.

Hắn muốn trở thành người như vậy, lại bước lên đầu đề, chịu vạn nhân kính ngưỡng, lúc ấy, ai còn sẽ để ý hắn ngày xưa là hỗn trên đường, trải qua một ít không sáng rọi hoạt động. Bao nhiêu người không phải lấy “Một tây bạch” hoa lệ xoay người, trở thành chịu người truy phùng công chúng nhân vật.

Như là những cái đó điện ảnh minh tinh, ban đầu khả năng chỉ là một cái kẻ chạy cò, đương một đêm thành danh lúc sau, ai còn sẽ để ý đã từng hắn là cái áo rỗng.

Hiện giờ Lý Thư Sinh nói được không dễ nghe một chút, hẳn chính là giáo viên đội ngũ trung một cái “Kẻ chạy cò”, thậm chí hiện tại liền áo rỗng đều không tính là, nhiều nhất chẳng qua là quần chúng diễn viên, hoặc là người qua đường Giáp, Ất, Bính, đinh.....

Hắn cùng Mã Như Long mà “Vung tay đánh nhau”, từ mỗ một phương diện tới nói, bởi vì có mỹ lệ động lòng người Liễu Như Yên ở bên cạnh nhìn, tuy rằng hẳn là đi ở đi thông quang vinh nhân dân giáo viên trên đường, nhưng hẳn đồng dạng làm một người nam nhân.

Là nam nhân nhất không bỏ xuống được chính là tôn nghiêm, nam nhân tôn nghiêm. Đặc biệt ở mỹ nữ trước mặt, từ trước đến nay đều là vì một tranh cao thấp, không tiếc đại giới.

Sớm tại công nguyên mười ba thế kỷ trước, Hy Lạp người viễn chinh Troy người, hai bên giao chiến mười năm, cứu này nguyên nhân, gần bởi vì một vị xinh đẹp nữ nhân —— Hải Luân.

Ở cổ đại Trung Quốc, càng là có “Hồng nhan họa thủy”, Thương Trụ vương bởi vì mỹ mạo Tô Đát Kỷ trầm mê với ngọc trong vàng son từ sắc bên trong, Chu U Vương vì tranh thủ mỹ nữ Bao Tự cười, phong hóa hí chư hầu.....

Đương nhiên, này đó lịch sử đã phủ đầy bụi ở cuộn cuộn mây khói trung, Lý Thư Sinh vừa rồi động thân mà ra, trượng nghĩa vì Liễu Như Yên giáo huấn vị kia khô gầy nam nhân —— Liễu Như Yên ở Danh Sư Uyển ngữ văn Lão Sư.

Mà Mã Như Long vốn là ái mộ Liễu Như Yên, vừa vạn nhìn đến một cái xa lạ nam nhân đối chính mình truy mộ đã lâu nữ sinh ái muội, nhìn Lý Thư Sinh cũng không giống như là cái gì người tốt, tuy rằng lớn lên còn tính soái khí, nhưng cặp kia mắt lại là sắc mị mị, nóng rất mà không ngừng nhìn chăm chăm Liễu Như Yên ngạo nhân đỉnh bạt ngực, cái này làm cho từ nhỏ sống trong nhung lụa Mã Như Long rất là khó chịu.

Từ tiểu không có người dám cùng hắn tranh. Từ tiểu đều là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Loại này như là cùng sinh đều tới cảm giác về sự ưu việt bị Lý Thư Sinh xuất hiện đánh vỡ, làm hắn tức khắc trong lòng mất đi cân bằng. Hẳn nơi nào còn quân cùng ngày ở đầu đường bị người đuổi giết, Lý Thư Sinh đã cứu hắn một mạng đầu.

Bọn họ hai người các mang ý xấu, động khởi tay tới, nhưng bị Liễu Như Yên một câu nói toạc ra, ngữ không kinh người chết không thôi. Lý Thư Sinh trong lòng một trận áy náy, sắp trở thành Lão Sư, hẳn là lòng dạ trống trải, tuy rằng cũng là vì “Giáo dục” Mã Như Long, nhưng làm Lão Sư, cùng học

sinh động tay động chân, thật là có tổn hại sự đức.

Trời sinh đa nghi, miễn cảm Lý Thư Sinh sợ vừa mới ở Liễu Như Yên trong lòng thành lập lên cao lớn vĩ ngạn hình tượng hủy diệt, lập tức ngừng tay tới, đối với Mã Như Long hắc hắc nhếch miệng cười, giờ tay vỗ vỗ Mã Như Long bả vai, như là làm trưởng bối đối hậu bối quan ái bộ dáng, sau đó lại là nghiêm trang mà nói: “Mã Như Long, ngươi làm học sinh, không hảo hảo học tập, thế nào cũng phải cùng cái gì những cái đó tên côn đồ hạt hỗn cái gì, ngươi thật là đối chính mình thanh xuân, đối chính mình tiền đồ nghiêm trọng không phụ trách.”

Lão Lý tính toán tiếp tục đối Mã Như Long ân cần dạy bảo, dùng tình cảm để dẫn động, dùng lý lẽ để thuyết phục một phen, chính là Mã Như Long sớm đã không kiên nhẫn, hẳn nghe những lời này sớm đã lỗ tai đều khởi kiện, khoát tay, đem Lão Lý tay từ trên vai đẩy ra, tròn tròn đôi mắt, hung hăng mà nói: “Lấy đi ngươi móng heo, ta nói cho ngươi, ngươi trừu chọc đến bốn thiếu, ngươi cũng là cùng ta đại ca Hồ Khôn là địch, cũng là cùng toàn bộ Trường Mao Đảng đối nghịch, ngươi chờ, ngày nào đó ngươi không bị chém, ta cùng ngươi họ!”

Lý Thư Sinh ra về sợ hãi, “Ai nha” một tiếng, “Ngươi thật đúng là hù chết bảo bảo! Ha ha.” Hắn bỗng nhiên tỉnh ngộ, đã mau đến thời gian phòng vấn, bởi vì này nhai ranh, thiếu chút nữa chậm trễ đại sự.

Hắn như cũ vỗ vỗ Mã Như Long bả vai, ba bước cũng làm hai bước, xông lên Danh Sư Uyển đại lâu, ấn hạ thang máy cái nút, tề thân tiến vào thang máy.

Thang máy chỉ có hắn một người, nương thang máy ánh sáng sáng lả, hắn lại đối với coi như gương, trên dưới đánh giá vài lần, giờ tay lau mấy cái sơ đến tỏa sáng tóc dài.

Còn hảo, vừa rồi cùng Mã Như Long động thủ, không có đảo loạn kiểu tóc.

Nam nhân đối nhân xử thế, đầu nhưng đoạn, kiểu tóc không thể loạn. Mã Như Long ngươi cái vương bát đê con, nếu là chậm trễ ta trở thành quang vinh mạng người giáo viên, ta phi thiên ngươi không thể.

Đứng ở thang máy nhìn thời gian mau qua phòng vấn ước định điểm, Lão Lý lòng nóng như lửa đốt, âm thầm đem ngựa như long thoả mạ một đống.

Phía sau đồ lưu Liễu Như Yên cùng Mã Như Long cả kinh một chột biểu tình, “Tình huống như thế nào?”

“Bệnh tâm thần một cái, Như Yên, không cần để ý đến hắn!” Mã Như Long “Phì” phun ra một ngụm nước bọt, nghiêng răng nghiêng lợi mà mắng.

Liễu Như Yên một phách đầu, kêu sợ hãi một tiếng: “Không xong, không tốt! Đây chỉ thần thú là đi Danh Sư Uyển phòng vấn đương Lão Sư.”

“Cái gì? Hắn.” Mã Như Long cả kinh môi biến thành một cái “o” tự hình, vẻ mặt khó có thể tin.

Liễu Như Yên vội vàng mở ra WeChat, ở Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban đàn đã phát tin tức, “Gọi khẩn cấp, thần thú xâm lấn, thần thú xâm lấn, toàn thể chuẩn bị nghênh chiến!”

“Liệp ung đứng chỗ!”

“Từ thần đứng chỗ!”

“Ba kéo kéo tiểu ma tiên đứng chỗ!”

“Hồ lô oa đứng chỗ!”

.....

Liên tiếp hồi phục, như là bộ đội đặc chủng như lâm đại địch, một bậc chiến đấu chuẩn bị trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Liễu Như Yên thấy bố trí xong, lôi kéo về mặt ngọc bức Mã Như Long, xinh đẹp cười, “Ngây ngọc làm gì, đi rồi, xem diễn đi.”

Mã Như Long “Ách” một tiếng, không hiểu ra sao, bị Liễu Như Yên lôi kéo sớm đã chạy vào Danh Sư Uyển đại lâu, chui vào thang máy, “Không phải nói đi xem điện ảnh sao? Nhìn cái gì diễn? Ngươi không phải là đôi ý đi?”

Liễu Như Yên trắng liếc mắt một cái Mã Như Long, tức giận mà nói: “Ngươi có phải hay không ngây, đều khi nào, còn có tâm tình xem điện ảnh? Vừa rồi ngươi cũng thấy rồi, đây chỉ thần thú mặt ngoài thoát nhìn khiêm khiêm quân tử, trên thực tế tâm lý chiến kia chính là tồi cổ kéo hủ. Trước mắt Danh Sư Uyển là không có người dám khi chúng ta chủ nhiệm lớp, đây chỉ thần thú vừa vặn đi Danh Sư Uyển nhận lời mời đương Lão Sư, vạn nhất bị hắn nhận lời mời thượng, đến lúc đó hắn trở thành chúng ta chủ nhiệm lớp, ngươi xem hắn dong dài đến so Đường Tăng đều còn muốn phiền nhân, về sau còn như thế nào sống?”

Mã Như Long hoàn toàn tỉnh ngộ, nhưng vẫn là chần chờ mà nói: “Hắn đương không lo chủ nhiệm lớp, cũng không ảnh hưởng chúng ta đi xem điện ảnh đi? Cùng lắm thì chúng ta lại trừu chọc hắn, làm hắn cút đi bái!”

“Nói được nhẹ nhàng, ta có dự cảm, này chỉ thần thú phi thường không bình thường, chúng ta chỉ có thể đem hấn bóp chết ở chủ nhiệm lớp ngoài cửa, một khi hấn trở thành chủ nhiệm lớp, chúng ta liền cứ chờ hàng, tuyên bố thất bại đi!” Liễu Như Yên chém đinh chặt sắt mà nói.

“Có như vậy nghiêm trọng sao?” Mã Như Long không để bụng mà nói, “Phía trước sáu chủ nhiệm lớp, còn không phải bị chúng ta thu thập đến cuốn gói chạy lấy người, ai có chịu ngược khuynh hướng, tới làm chúng ta chủ nhiệm lớp?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Trò Đùa Dai

{ tân một vòng, đệ nhị sớm hơn sớm đi vào, đầy đất lăn lộn cầu cái cắt chứa, đề cử phiếu! }

.....

Lý Thư Sinh thật sâu mà hô hấp một hơi, thang máy đã vững vàng mà ngừng ở Danh Sư Uyển nơi tầng trệt, Bách Hoa cao ốc đồng tòa mười sáu lầu, hấn đối với thang máy ánh sáng sáng lả lại là nhìn vài lần chính mình soái khí gương mặt, vừa lòng mà đi ra thang máy.

Mới vừa đi ra thang máy, bị trước mắt một màn cấp khiếp sợ tới rồi, đứng thẳng ở Danh Sư Uyển cổng lớn, tả hữu hai bài giống nhau quần áo quần áo học sinh học sinh, nam sinh đứng ở bên trái, nữ sinh đứng ở bên phải.

Một trương trương tươi mát tú khí gương mặt, Lý Thư Sinh còn tưởng rằng chính mình đi nhầm đâu, này nên không phải là nhà ai hội sở chế Phục dụ Hoặc? Hấn lại là thật sâu mà hô hấp một hơi, từ tiểu trường bối sẽ dạy đạo, gặp được khăn trương thời điểm, hít sâu, có thể điều tiết.

“Xin hỏi. Các người nơi này là Danh Sư Uyển sao?” Lý Thư Sinh ngẩng đầu tuy rằng thấy đầu đại “Danh Sư Uyển” ba cái kim tự chiều bài, nhưng vẫn là có điểm không thể tin được hỏi một câu. Này bộ dáng nhìn qua ăn trộm lên vào trong phòng chuẩn bị làm tặc bộ dáng, có vài phần ỏi Tỏa.

“Lý Lão Sư hảo!” Ai ngờ, này đó học sinh căn bản không có chính diện trả lời Lý Thư Sinh, ngược lại chính tề làm đất khom người, giống như những cái đó hắc đạo trung Lão Đại ra vào cửa, tả hữu hai bài bảo tiêu nghênh đón nghi thức đường như.

Lý Thư Sinh còn tưởng rằng chính mình nghe lầm, nhưng nhìn một trương trương non nớt gương mặt, thật là thiên chân vô tà, đặc biệt kia một loạt nữ sinh, tuy rằng ăn mặc quần áo học sinh, nhưng kia ngược. Cùng mãi thành tấn mang hoàng kim giáp mở màn có hiệu quả như nhau chi diệu, như thế sóng gió mãnh liệt địa phương, đánh chết cũng không dám tin tưởng, nơi này là Danh Sư Uyển.

Lý Thư Sinh sợ chính mình đi nhầm môn, vào cái gì hội sở linh tinh, lại là xoa xoa đôi mắt, nhìn thoáng qua môn doanh thượng “Danh Sư Uyển” ba chữ. Cam đoan không giả, không sai được.

Hấn hắc hắc nhếch miệng cười, nâng lên tay kỳ bằng ôn nhu đáp lại, “Các bạn học hảo!”

“Lý Lão Sư hảo!” Hai bài học sinh lại là khom người thi lễ, Lý Thư Sinh trong khoảng thời gian ngắn phân không rõ đông nam tây bắc, không thể tưởng được sớm có người biết ta muốn tới Danh Sư Uyển đường Lão Sư, hơn nữa bái hạ như vậy hoan nghênh nghi thức, nhìn đáng về ta trời sinh chính là đứng ở bực giảng thượng, bởi đường quốc gia lương đồng chí tài linh hồn công trình sư.

“Khụ khụ, cái kia Lý Lão Sư, chịu Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ chủ nhiệm ủy thác, đặc biệt làm chúng ta ở chỗ này xếp hàng hoan nghênh ngài đã đến, Lý Lão Sư, bên trong thỉnh!” Trong đó một người tóc dài khoác trên vai, đứng ở nhất bên ngoài nữ sinh khoát tay, làm ra cung nghênh tư thế.

Lý Thư Sinh càng thêm tin tưởng chính mình là bị “Ưu đãi”, không thể tưởng được tên này sư uyển nhân lực tài nguyên bộ chủ nhiệm là một người Bá Nhạc, có thể ở mờ mịt lý lịch sơ lược trung, liếc mắt một cái nhìn ra ta không giống người thường, ta xuất sắc, phân biệt ra ta là vạn mã đàn trung thiên lý mã.

Hấn có điểm lằng lằng mà đi theo này có mười tới danh học sinh,

Đi vào Danh Sư Uyển, hấn nhận định chính là Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ vị này Bá Nhạc, nhận định hấn là thiên lý mã, căn bản một chút cũng không nghi ngờ.

Đi theo nữ sinh phía sau, một cổ thanh u hương khí tràn ngập ở trong không khí, đánh quang côn hai mười mấy năm Lão Lý, nhìn đi ở phía trước nữ sinh,

trước. Đột. Sau. Kiểu, đặc biệt là mỗi đi một bước, kia hai cánh màu mỡ mông mấp máy, làm hấn âm thầm nuốt mấy khẩu nước miếng.

Về sau liền có thể đắm chìm tại đây mỹ diệu tựa thiên đường địa phương, ngắm lại cũng là khá tốt.

“Lý Lão Sư, nhân lực tài nguyên bộ chủ nhiệm tại đây gian trong phòng học chờ ngài, ngài thỉnh!” Nữ sinh đi đến một gian phòng học cửa, ngừng lại, chỉ vào phòng học, phòng học cửa thượng dán một trương A4 giấy đóng dấu “Giáo viên phòng vấn thác”.

Lý Thư Sinh tin tưởng không nghi ngờ, đối với nữ sinh sắc mị mị mà cười cười, “Cám ơn người, vị này đồng học!” Sau đó hít sâu một hơi, chuẩn bị ngẩng đầu ưỡn ngực đi vào phòng học.

Lúc này, ở Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban WeChat đàn, sớm đã nổ tung nổi.

Liều Như Yên đang ở đi thông Danh Sư Uyển thang máy, “Gọi căn cứ, trước mắt tình huống như thế nào?”

“Như Yên, người có phải hay không nhìn lầm? Như vậy thủy người có thể nhận lời mời được với Lão Sư sao?”

“Liệp ung hồi phục, con mồi đã nhập ung! Xong!”

“Từ thần hồi phục, cơ quan đã bố trí xong.”

“Ba kéo kéo tiểu ma tiên hồi phục, cao thanh camera đã vào chỗ.”

“Hò lô oa hồi phục, thông khí hết thấy bình thường, cũng không có Danh Sư Uyển Lão Sư lại đây quấy nhiễu phá hư.”

.....

Lý Thư Sinh vặn vẹo hình tròn khóa cửa, cất bước, đó là đi vào.

“Rầm.”

“Loảng xoảng.”

Phát sinh chuyện gì? Ta như thế nào cái gì đều nhìn không thấy? Ta có phải hay không xuyên qua? Lý Thư Sinh chỉ cảm thấy đến trên cửa một thùng nước lạnh bát tới, nếu là giống nhau mát lạnh sạch sẽ nước lạnh đảo cũng thế, mà này thủy tràn ngập tanh tưởi, có điểm chết lão thử hư thối hương vị, càng nhưng khí chính là này thủy tất cả đều là hắc như mực thủy, toàn bộ thùng nước từ trên cửa bát tưới xuống tới, không nghiêng không lệch, toàn bộ thùng nước gấn vào đầu của hấn thượng.

“Tình huống như thế nào? Rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Lý Thư Sinh giãy giụa, giống như ở u ám trong vực sâu đấu tranh vận mệnh công xiềng.

“Ha ha.”

Phía sau sớm đã truyền đến một trận cười vang.

“Thật là quá ngu ngốc, như vậy bốn người như thế nào có thể đương Lão Sư đâu!”

“Như Yên, ta liền nói sao, như vậy xem khởi sắc mị mị bị ôi nam nhân, tứ chi phát đạt, không hề đầu óc, đương cái rầm Lão Sư, vẫn là phác phỏ đi thôi!”

“Ha ha. Thật là quá đầu, các người xem hấn kia một thân quấy phản người, mực nước dơ hề hề bộ dáng, các người nói hấn có thể hay không bởi vậy nổi điên mà vào bệnh viện tâm thần đâu?”

“Thiết, liền này chỉ số thông minh, còn nghĩ đến làm chúng ta ‘ chung cực ban ’ chủ nhiệm lớp, thật không hiểu Danh Sư Uyển có phải hay không đầu động kinh.”

.....

Lý Thư Sinh đem kia thùng nước từ đầu thượng lấy xuống dưới, dựa theo người bình thường tới giảng, nhất định sẽ nổi trận lôi đình, nổi trận lôi đình, thậm chí sẽ lập tức ném môn mà đi.

Chính là, đương Lão Lý tháo xuống thùng nước kia trong nháy mắt, trong đầu hiện lên một ý niệm, tức khắc tỉnh ngộ lại đây, này đó học sinh cùng Mã Như Long, Liều Như Yên là một đám, bọn họ cố ý trêu chọc chính mình, chính là vì ngăn cản chính mình đi phòng vấn.

Đến nỗi vì cái gì muốn ngăn cản chính mình đi phòng vấn, chỉ sợ vẫn là cùng Mã Như Long có quan hệ, khả năng bọn họ ở Danh Sư Uyển học bỏ tức, không hy vọng nhìn đến chính mình trở thành Danh Sư Uyển Lão Sư. Cho nên, bọn họ muốn ngang ngược ngăn trở.

Lý Thư Sinh trước kia thích nhất xem phim truyền hình, chính là những cái đó vườn trường kịch, đặc biệt là những cái đó nghịch ngợm gây sự học sinh

trên cột Lão Sư, cuối cùng Lão Sư thông qua chính mình nhân cách mị lực, đem học sinh chinh phục, đưa bọn họ một đám dẫn đường đi lên chính đạo.

Hắn lúc này so bất luận cái gì thời điểm đều thanh tĩnh, thậm chí so với hắn ở hỗn trên đường cùng người khác đánh lộn qua đi, đều còn muốn thanh tĩnh. Hắn bị học sinh trên cột, hiện tại hắn có hai lựa chọn: Một, cực kỳ bình tĩnh, sau đó đi Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ phỏng vấn, coi như cái gì đều không có phát sinh, tương lai còn dài, chỉ cần chính mình tiến vào Danh Sư Uyển, lại chậm rãi nghĩ cách chế. Phục này đó hầu như chẳng nhai con. Nhì, quảng ngã môn mà đi, rồi đi Danh Sư Uyển, không bao giờ bước vào quang vinh nhân dân giáo viên đội ngũ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Nghệ Khảo Văn Hóa Sinh

Trăm triệu không nghĩ tới, những cái đó chỉ có đã từng ở vườn trường kịch trung mới nhìn đến cảnh tượng, giờ này ngày này, thế nhưng phát sinh ở chính mình trên người. Thật là sơ suất quá, đại ý thất Kinh Châu a! Ta quang huy hình tượng nha!

Lý Thư Sinh rút kinh nghiệm xương máu, nếu hiện tại cùng này đó học sinh nổi trận lôi đình đã là vụ sự vô bổ, gặp được như vậy khừu sự, đối một loại tâm tính, thân nhiên đối mặt, bình tĩnh xử lý, làm đối phương sờ không được đầu óc. Ngược lại sẽ lấy được không tương được hiệu quả.

Hắn đem thùng nước từ đầu thượng gỡ xuống tới, không cần xem chính mình trên người, một thân dơ hề hề không nói, còn tràn ngập vô cùng tanh tươi. Nguyên bản sơ đến tòa sáng tóc dài trở nên hỗn độn bất kham, kia kiện áo somi thượng dính đầy các loại dơ bẩn chỉ vật, chặt vật đến cực điểm.

“Tâm nếu ở, mộng liền ở.....” Đúng lúc ở cái này xấu hổ thời điểm, hắn sùy ở quần túi di động tiếng chuông vang lên tới.

“Ha ha..... Thư Sinh ca, chúng ta dễ thân khả kính Lý Lão Sư, người như thế nào biến thành dáng vẻ này?” Liễu Như Yên, Mã Như Long không biết khi nào đã đi tới phòng học cửa, nhìn đến Lý Thư Sinh dáng vẻ này, Liễu Như Yên cười cong eo.

Lý Thư Sinh run lên tay, thật cẩn thận mà từ quần túi lấy điện thoại cầm tay ra, đối với Liễu Như Yên hơi hơi mỉm cười, ý bảo hắn trước tiếp điện thoại, nhìn thoáng qua điện báo dây số, thật là vừa khéo, vừa lúc là thông tri hắn tới tham gia phỏng vấn Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ điện thoại.

Không xong, hiện tại là thời gian phỏng vấn, như vậy một chậm trễ, hắn nhận lời mời đương Lão Sư mộng tưởng chẳng phải là muốn ngâm nước nóng?

Nhưng là hắn vẫn là căng da đầu tiếp nghe xong, “Uy, người hào! Là, ta là Lý Thư Sinh!”

“Lý tiên sinh, tới rồi thời gian phỏng vấn, chính là không có thấy người người đâu?” Điện thoại một mặt truyền đến diêm mỵ thanh âm.

Lý Thư Sinh thật sâu mà hô hấp một hơi, vội vàng cười nói khiêm: “Ngượng ngùng a, đã xảy ra một chút nhỏ nhò ngoài ý muốn, ta thu thập một chút, lập tức liền đến.....”

“A? Thu thập.....” Nhân lực tài nguyên bộ người về mặt góc bức, nhưng lại nghe nói hắn lập tức liền đến, liền đành phải nói một câu, “Vậy được rồi!”

Liễu Như Yên nhìn chặt vật bất kham Lý Thư Sinh, kia một khắc không biết vì sao, trong lòng lại là bắt đầu sinh ra mấy phần đồng tình, thậm chí bắt đầu nghĩ lại, chúng ta làm như vậy có phải hay không thật quá đáng? Mỗi một năm nhìn đến những cái đó cầu chức sinh viên, vì giành một phần công tác, chen chúc vạn nhân thông báo tuyển dụng hiện trường, huy mồ hôi như mưa, cái loại này trường hợp ngấm lại cũng là say, phi thường không dễ dàng.

Nếu Lý Thư Sinh hắn thật sự đặc biệt yêu cầu này phân công tác, tỷ như hắn trong nhà có sinh bệnh lão phụ lão mẫu, yêu cầu tiền tới trị liệu, mà bọn họ như vậy trên cột, làm hại hắn ném một phần công tác, làm cho hắn sinh bệnh lão phụ lão mẫu không có tiền trị liệu..... Chẳng phải là tội ác tày trời.

Nhưng nghĩ lại tương tượng, mấy ngày này, bọn họ ở Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban tới nay, phía trước phía sau đã bị bọn họ khí đi rồi sáu vị chủ nhiệm lớp.

Cái này WeChat đàn mệnh danh là “Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban”,

Trên thực tế nơi nào là cái gì trọng điểm ban, bọn họ là ở trong trường học học tập nghệ thuật sở trường đặc biệt sinh, đã tham gia chuyên nghiệp khảo thí, vì thi đậu càng tốt đại học, hoặc là nói vì thi đậu bọn họ mục tiêu đại học, chỉ có đột phá văn hóa phần, mới có thể được như ý nguyện, đi vào lý tưởng đại học.

Nói đến cùng, bọn họ ở cao trung trong trường học sở dĩ lựa chọn nghệ thuật, rất lớn trình độ thượng là bởi vì việc học vô dụng, đã thành bị trường học từ bỏ học sinh, thường thường không có nhiều ít là chân chính thích nghệ thuật, tiến tới theo đuổi nghệ thuật.

Bất quá, bọn họ thật là cũng có vài phần nghệ thuật thiên phú, cũng có am hiểu nghệ thuật, vô luận là mỹ thuật, vẫn là biên đạo, phát thanh chủ trì từ từ, bọn họ đều có từng người am hiểu phương diện.

Tuy rằng bọn họ trải qua một đoạn dài dòng chuyên nghiệp nghệ thuật học tập, đều tham gia chuyên nghiệp tuyển chọn khảo hạch, nhưng bọn họ vẫn hóa phân không xong đến rồi tỉnh rồi mù, ở trường học dựa theo bình thường học tập tiến độ, cơ bản là khó có thể cùng được với.

Cho nên, bọn họ tìm được rồi Danh Sư Uyển như vậy học bỏ tức cơ cấu, lựa chọn toàn ngày chế đột kích học tập. Vốn dĩ đây là một chuyện tốt, đối bọn họ tới nói, cũng là hi vọng cuối cùng.

Nhưng bọn họ lâu dài tới nay dưỡng thành một ít lười biếng, tùy hứng, ghét học, cá tính hư tật xấu, ở như vậy một loại cùng loại với phong bế thức ngày thứ Hai đến cuối tuần bảy ma quý thức học tập, bọn họ là khó có thể chịu nổi.

Hơn nữa bọn họ mỗi một gia đình bối cảnh, đều thị phi phú tức quý. Đối với học tập càng là không sao cả thái độ, tuy rằng bọn họ rất muốn thi đậu chính mình lý tưởng đại học. Điều tưởng chính mình trở thành thi đại học hắc mã, nhất cử thành danh, kim bảng đề danh. Nhưng bọn hắn sẽ không nghĩ vì khảo thí trả giá vất vả và mồ hôi.

Ở cao cường độ học tập hình thức hạ, kích phát rồi bọn họ nghịch phản tâm lý, Danh Sư Uyển an bài toàn diện quản lý bọn họ chủ nhiệm lớp, phía trước phía sau, bị bọn họ lấy các loại “Cực kỳ bị thảm” thủ đoạn, khí đi rồi sáu vị.

Mà loại này chủ nhiệm lớp, cũng đúng là Lý Thư Sinh chuẩn bị đi nhận lời mời học tập quy hoạch sư, Danh Sư Uyển cũng đúng là muốn tìm một vị nội tâm cường đại, có can đảm có kiến thức học tập quy hoạch sư, đi đảm nhiệm cái này nghệ khảo văn hóa ban chủ nhiệm lớp.

Này tuyệt đối không phải một phần vừa lòng đẹp ý công tác, Lý Thư Sinh nếu là biết, này phân công tác xa so với hắn hỗn hắc đạo còn “Nguy hiểm”, hắn thà rằng lựa chọn đi thu bảo hộ phí, cầu thả sinh hoạt.

Nhưng kia cũng là hắn thành công nhận lời mời Danh Sư Uyển Lão Sư, trở thành cái này bị xưng là “Tứ vong ban”, “Chung cực ban” chủ nhiệm lớp lúc sau mới ngộ đạo sự.

Liều Như Yên cắn răng một cái, hung ác tâm, lại là nghĩ tới chính mình cha mẹ vì bức bách chính mình đi học, thậm chí ở nhà cãi nhau, vung tay đánh nhau, bọn họ mỗi ngày từ sớm đến晚, liền biết tiền tiền tiền, chưa từng có hỏi qua nàng cảm thụ, chưa từng có quan tâm quá năng, ở bọn họ trong mắt, chính mình chính là sâu mọt, bọn họ cũng chỉ biết dùng tiền tới có lệ chính mình. Bọn họ trước nay cũng đều không hiểu quan ái chính mình, có như vậy gia đình, dựa vào cái gì muốn nỗ lực đi học tập.

Càng không thích có giống cha mẹ giống nhau, chỉ biết là lái nhái Lão Sư ngày qua thiên quân chính mình học tập, cho nên, Lý Thư Sinh hắn cần thiết không thể trở thành Lão Sư, nhất định phải phá hư hắn nhận lời mời.

Mã Như Long thờ ơ lạnh nhạt, hắn là một cái cao lãnh nam sinh, chưa bao giờ cầu với nói cười, nhưng nhìn đến Lý Thư Sinh này một bộ buồn cười bộ dáng, cũng là nhìn không được phun cười rộ lên, “Uy, Lý Thư Sinh, ta như thế nào cảm giác ngươi hiện tại thật giống như một con ở hồ phân bò giò bộ.....”

Vừa nói khởi giò bộ, những cái đó đều che lại cái mũi học sinh lại là cười ha ha lên, có cổ nén kia cổ tanh tươi, cảm di động không ngừng mà chụp Lý Thư Sinh chặt vật hình tượng.

Lúc này đây đối phó Lý Thư Sinh, đã là thăng cấp bản. Ban đầu bọn họ trêu cợt Lão Sư, từ dùng một thùng nước trong, ô thủy, đến gia nhập mực nước, lúc này đây trực tiếp thăng cấp đến gia nhập phân người.

Thật không hiểu là vị ấy thiên tài, thế nhưng đi quấy một đồng tanh tươi phân người, hắn thật là hạ đến khởi tay.

Lý Thư Sinh nhẹ nhàng liếc mắt một cái Mã Như Long, lại nhìn quét một vòng vừa rồi kia vài vị “Thịnh tình tiếp đãi” chính mình học sinh, hắn đối chính mình một thân chặt vật, làm như không thấy, đối học sinh châm chọc mỉa mai, mắt điếc tai ngơ, vỗ vỗ trên người dơ bẩn chỉ vật, mại khai đi nhanh từ đi rồi phòng học.

Nhưng là hắn biểu tình cực kỳ nghiêm túc, như là một đầu trầm mặc trung tướng muốn bùng nổ mãnh thú.

Mã Như Long thân thiện mà nhắc nhở một câu: “Đại gia tiểu tâm, này giò bộ biến thái, nhìn đáng về hắn là then quá thành giận, chuẩn bị động thủ.”

Chương 13: Kiên Cường

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 sách mới kỳ, phần nộn cục hoa yêu cầu che chở, mới có thể khỏe mạnh trưởng thành vì hoa hướng dương, các vị các huynh đệ, bọn tỷ muội, thỉnh nhiều hơn đầu phiếu, cất chứa! Bái tạ! 】

.....

Lý Thư Sinh trong lòng suy nghĩ, nắm chặt nắm tay, bước nhanh tiến lên, chớp mắt công phu, cơ hồ là đem thân mình dán ở Mã Như Long trên người, kia một thân dơ bẩn chi vật, kia từng luồng tanh tưởi như là lập tức dán ở Mã Như Long trên người, hấn trọn tròn hai mắt, lợi kiếm đường như mà nhìn chăm chăm Mã Như Long.

Mã Như Long kinh hách mà “Đặng đặng” lui về phía sau ba năm bước, mà Lý Thư Sinh như là thuốc cao bôi trên da chó giống nhau, lại là theo sát hấn lui về phía sau thân mình, Mã Như Long rít gào lên, “Người cái này từ biến thái, người có phải hay không có bệnh a?”

“Hắc hắc, người có được sao?” Lý Thư Sinh chơi khời hoành tới, này đó miệng còn hôi sữa học sinh nơi nào là đối thủ của hấn, Mã Như Long lui về phía sau tới rồi trên vách tường, đã không có đường lui.

Lý Thư Sinh vung lên nắm tay, hướng tới Mã Như Long đầu chính là “Phanh” một quyền chém ra, những cái đó vậy xem học sinh kinh ngạc miệng hình đều biến thành “o” tự hình, này một quyền đánh tiếp, chỉ sợ là Mã Như Long muốn biến thành đầu heo.

Ai ngờ, mọi người đều không nỡ nhìn thẳng nhắm mắt lại là lúc, Lý Thư Sinh ha ha lẳng sáng cười, hấn tay lau một phen lộn xộn đầu tóc, dùng không nhanh không chậm thanh âm nói, “Không cần khăn trang sao, ta chính là kiểu tóc rối loạn, sửa sang lại một chút kiểu tóc.....”

Liễu Như Yên như là ở trong mộng giống nhau, còn lại học sinh cũng đều là trọn tròn mắt, như thế nào sẽ có người như vậy? Thế giới này quá kỳ ba.

“Liễu Như Yên đồng học, xin hỏi Danh Sư Uyển toilet ở nơi nào?” Lý Thư Sinh cơ hồ như là u linh giống nhau, vừa mới còn ở cùng Mã Như Long mặt đối mặt, nháy mắt, hấn đã đứng ở Liễu Như Yên trước mặt, nghiêng lệch đầu, dùng một đôi rất là vô tội, có thể so với hài tử thiên chân ánh mắt, nhìn chăm chú Liễu Như Yên, cười hỏi.

Liễu Như Yên che lại miệng mũi, một trận buồn nôn, căn bản không kịp nghĩ nhiều, nằng thế nhưng gờ tay chỉ chỉ hành lang cuối, che miệng lại ấp úng mà nói:

“Tỷ..... Tay gian ở..... Hành lang.....”

Lý Thư Sinh theo nằng ngón tay phương hướng nhìn lại, vung tóc dài, nói một câu: “Cám ơn!” Tiễn đà lại là đối những cái đó về mặt ngọc học sinh nói, “Đa tạ các vị thịnh tình khoản đãi!” Nói chuyện thời điểm, đặc biệt tăng thêm “Thịnh tình khoản đãi” mấy chữ ngữ khí, xoay người, nghênh ngang đi hướng hành lang cuối toilet.

Sở hữu học sinh đều sợ ngây người, xem choáng váng. Hấn rốt cuộc là người nào? Hấn như thế nào sẽ một chút phản ứng đều không có? Hấn không tức giận sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, nghị luận sôi nổi.

“Như Yên, cái này từ biến thái nơi nào tới? Hấn như thế nào một chút phản ứng đều không có đâu?”

“Chính là a, đối làm trước kia những cái đó chủ nhiệm lớp, sớm đã nổi trận lôi đình, kêu kêu đi nhân lực tài nguyên bộ từ chức.....”

“Thật là đáng sợ, ta giác quan thứ sáu cảm thấy,

Người nam nhân này trong xương cốt có chúng ta vô pháp chinh phục cốt khí.....”

“Đừng vô nghĩa, theo ta thấy, chỉ cần hấn còn muốn một chút mặt, hấn nhiều nhất đi toilet tẩy một tẩy, sau đó liền rút đi.”

“Không thấy được, ta hoàn toàn không cảm giác được hấn muốn mặt!”

“Vạn nhất, hấn thành công nhận lời mời, có thể hay không cùng Danh Sư Uyển những cái đó biến thái Lão Sư câu kết lên, trả thù chúng ta đâu?”

“.....”

Lý Thư Sinh đi vào toilet, hẩn tã hữu nhìn vài lần, phát hiện không có gì rình coi cuồng linh tinh, liền đem quần áo cời xuống dưới, hẩn lúc này mới ý thức được cái loại này ghê tởm tanh tưởi, vừa rồi chặt vật trong nháy mắt, sớm đã đã quên xú giống nhau.

Hẩn bề ngoài thoạt nhìn suy nhược Thư Sinh, chính là cời quần áo kia một thân rắn chắc cơ bắp, sáu khối cơ bụng, cũng không phải là hư.

Cánh tay thượng, trên lưng, trên vai, bên hông đều có các loại lớn nhỏ không đồng nhất vết sẹo, kia đều là ở Phi Xa Đoàn lưu lại ấn ký.

Đậu má, ta sao phải khổ vậy chứ? Đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại không làm, một hai phải đảm đương cái gì Lão Sư, đây đều là chút cái gì tâm lý biến thái học sinh, dị dạng trong lòng.

Chính là, bọn họ là nhiều đáng thương hải tử, một đám ngây thơ hồn nhiên hải tử, có lẽ đây là bọn họ thanh xuân cuối cùng có thể tiêu xài, có thể tàn sát bừa bãi tuổi tác.

Chờ tiến vào đại học, hoàn toàn không giống nhau. Vừa nhớ tới đại học, hẩn lại là mặc danh thương cảm, chính mình nói như thế nào cũng là thông qua thi đại học này tòa cầu độc mộc, từ thiên quân vạn mã bên trong khảo nhập đại học. Nhưng hiện giờ, hẩn đến là người không người, quý không quý bộ dáng.

Vì chính mình tiền đồ, là nên hảo hảo quy hoạch một chút chính mình tương lai. Trước định một cái tiểu mục tiêu, tỷ như: Trước lên làm một người quang vinh nhân dân giáo viên!

Nghĩ đến đây, hẩn lại cảm thấy này đó học sinh thực đáng yêu, làm người là lại ái lại hận, khả năng chính mình chính là thượng đế phái xuống dưới cứu vớt bọn họ. Không sai, ta như vậy Bồ Tát tâm địa, phổ độ chúng sinh từ bi tâm lý, trời sinh chính là đương Lão Sư liêu.

Hẩn dùng nước lạnh súc rửa một chút trên đầu, trên mặt dơ bẩn chi vật, lại ở tẩy thấu trên đài tìm tòi một phen, còn hảo trong một góc có một bình nhỏ rửa tay dịch. Không quan tâm, rửa tay dịch ở cực đoạn tất yếu dưới tình huống, cũng là có thể đảm đương một chút tẩy phát lộ, sửa tã, giặt quần áo dịch.

Vì thế, hẩn so Columbus phát hiện tân đại lục còn muốn hưng phấn một ít, đem kia rửa tay dịch vắn rA Bình cái, xoa ở trên đầu, trên người, sau đó lại ngã xuống ném ở tẩy thấu trong ao dơ quần áo thượng.

Thành thạo, hẩn dùng nhanh nhất tốc độ, nhanh và tiện mà “Tẩy” một cái tã, tuy rằng một chút rửa tay dịch vẫn là không có biện pháp đem kia cổ tanh tưởi trừ bỏ, nhưng so với ban đầu kia đã là hảo một ngàn lần, một vạn lần.

Hẩn trong lòng nhưng nhớ thương trứ Danh Sư Uyển phóng vấn, vô luận như thế nào, liền tính chính mình “Uớt thân” lộc lộc, hẩn cũng phải đi tranh thủ thử một lần.

Tuy rằng Lý Thư Sinh là một cái mẫn cảm, đa nghi người, nhưng là hẩn cũng có kiên cường, nghị lực kinh người tốt đẹp phẩm chất, chỉ cần hẩn nhận định sự, chín con trâu cũng kéo không trở về. Cứ việc phía trước từ Phi Xa Đoàn nhiều lần rời nhà trốn đi, không cần tốn nhiều sức, hẩn lại kẹp chặt cái đuôi, xám xịt mà trở về.

Nhưng lúc này đây, hẩn là hạ định rồi một trăm hai mươi cái quyết tâm, thề không quay đầu lại.

Mặc dù còn không có lên làm Lão Sư, trước bị học sinh “Sửa chữa” một đốn, nhưng là càng kiên định hẩn phải làm Lão Sư tín niệm, cho nên, hẩn không thể bỏ qua bất luận cái gì có thể cho chính mình trở thành Lão Sư phóng vấn.

Dùng vắt khô áo somi, đem đầu tóc thân mình lau khô, sau đó mặc vào ướt đầm dề áo somi, đối với toilet trên vách tường gương, lại là tả nhìn xem, lại chiếu chiếu. Lúc này đây không có lược, đành phải dùng tay một phen một phen mà lau tóc dài.

May mẫn chính mình lớn lên soái, bằng không như vậy một loại hình tượng, liền tính là mất mù Bá Nhạc, cũng không nhất định có thể đủ coi trọng chính mình này thất thiên lý mã. Lý Thư Sinh lại là âm thầm xú mũi trong chốc lát, sau đó, đi ra toilet.

Dựa theo phóng vấn thông tri di động tin nhắn, có điểm làm tắc bộ dáng, rón ra rón rén mà tìm được rồi chỉ định phóng vấn văn phòng.

Ngã một lần khôn hơn một chút, lần này hẩn nhưng dài hơn một cái tâm nhãn, nhìn thoáng qua hành lang vừa rồi bị trêu đùa phòng học, học sinh đã không thấy, nghe được phòng học có đi học nói chuyện thanh âm, hơn phân nửa học sinh cũng đã đi học đi.

Hẩn hít sâu, làm chính mình kia viên khăn trương tâm hơi chút thả lỏng một chút, sau đó gõ gõ môn. Chờ đợi trong phòng tiếp đón chính mình, hẩn liền đẩy cửa đi vào.

Chương 14: Bầu Trời Rớt Bánh Có Nhân

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Thùng thùng.”

Gõ vài cái lên cửa, Lý Thư Sinh cảm giác đợi một vạn năm, thực mau, văn phòng truyền đến một tiếng, “Mời vào!”

Lý Thư Sinh lập tức vặn vẹo hình tròn khóa bắt tay, một lần bị rấn cần, mười năm sợ dây thùng, hấn ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái trên cửa phượng, để tránh lại bị người thiết hạ bẫy rập, lại bị một thùng tanh tươi ô thủy bát vẩy lên người.

Xác định an toàn lúc sau, hấn mới cất bước, đi vào.

Văn phòng nội ngồi ngay ngắn ba vị quân áo chức nghiệp trang người, ngồi ở ở giữa chính là một vị phong tư yếu điệu nữ tử, tuổi nhìn qua hai mươi ba bốn tuổi, tóc bện thành vân bụi tóc, màu trắng áo somi, màu đen chức nghiệp trang áo khoác. Đến nỗi nửa người dưới ăn mặc, bởi vì bị cái bàn ngăn trở, không có nhìn đến.

Nhưng ánh vào Lý Thư Sinh mi mắt nhất chói mắt hấn là là vị này nữ nhân trước ngực ngạo nghễ đứng thẳng hai tòa ngọn núi, có vài phần miêu tả sinh động áp bách mỹ cảm. Kia trương mặt đẹp thượng lau nhàn nhạt son phấn trang, thủy nộn tính tế, môi đỏ hơi mỏng, gọi cảm trung tràn ngập chức tràng nữ tính cơ trí.

Đương Lý Thư Sinh một đôi nóng rất ánh mắt cẩn thận mà nhìn nhìn vị này biết tính nữ nhân, tâm thần vì này một nhiếp, đây là trong truyền thuyết “Nữ thần”? Chẳng lẽ giáo dục huấn luyện cơ cấu nữ nhân đều là như vậy xinh đẹp sao? Hấn nhìn không được lại nhìn thoáng qua, nữ nhân khoe miệng hơi hơi giờ lên, lộ ra một tia mê người mỉm cười.

Bất quá, đương Lý Thư Sinh ánh mắt dừng ở nữ nhân bên trái vị kia khô gầy như sai nam nhân khi, hấn lông mày đôi mắt hấn thành một đoàn, ám đạo: “Không tốt, như thế nào là hấn?”

Vì vậy khô gầy nam nhân đứng là phía trước ở Bách Hoa cao ốc dưới lầu, bị Lý Thư Sinh hung hăng giáo huấn —— Liễu Như Yên Danh Sư Uyển ngữ văn Lão Sư. Chẳng lẽ hấn là Danh Sư Uyển người trong lực tài nguyên bộ phụ trách phỏng vấn phỏng vấn quan?

Tuy rằng này khô gầy nam nhân đối học sinh dục đồ gây rối trước đây, hấn ra tay giáo huấn ở phía sau, cũng là theo lý thường hấn là. Chính là, như thế nào sẽ như vậy vừa khéo, hấn là chính mình phỏng vấn quan! Hấn chính là chính mình tiến vào Danh Sư Uyển đương Lão Sư giấy thông hành, chỉ cần hấn quan báo tư thù, như vậy, Lý Thư Sinh bước trên Lão Sư hàng ngũ mộng đẹp liền tan biến.

Đương nhiên, không cần suy nghĩ nhiều, vị này khô gầy nam nhân cũng không có cấp Lý Thư Sinh sắc mặt tốt, đầu tiên là nhú mày, sau đó là mặt âm trầm, hấn không thể một ngụm đem Lý Thư Sinh liền xương cốt đều nhai toái, nuốt vào trong bụng, lại hóa thành bài tiết vật kéo ra ngoài thống hận.

Lý Thư Sinh lại là đem ánh mắt dừng ở nữ nhân bên phải phỏng vấn viên chức thượng, một vị nhìn qua hơn bốn mươi tuổi trung niên phụ nữ, tuy rằng qua tuổi bốn mươi, dáng người lược có vài phần mập mạp, nhưng là như cũ vẫn còn phong vận, bảo dưỡng đến thật đúng là không tồi, trên mặt chút nào nhìn không ra nửa điểm năm tháng tang thương dấu vết.

Nhưng này ba vị phỏng vấn quan nhìn đến Lý Thư Sinh, càng là kinh ngạc, bởi vì hấn một thân ướt đầm dề chặt vật bộ dáng, hoàn toàn không giống như là một vị tiến đến nhận lời mời người tìm việc làm.

Ngồi ở trung gian vị trí thượng nữ nhân “Khụ khụ” hai tiếng, lễ phép tính hơi hơi mỉm cười, dùng điểm mỹ âm sắc hỏi: “Xin hỏi. Người chính là Lý Thư Sinh Lý tiên sinh?”

Lý Thư Sinh chần chờ một chút,

Vội vàng theo tiếng trả lời: “Là!” Sau đó một nhún vai, nhẹ nhàng tự nhiên mà như là ở ý bảo chính mình chặt vật bất kham bộ dáng, “Các vị phỏng vấn quan, các ngài hảo! Ta đoán rằng, các ngài nhất định rất muốn biết, ta này một thân ướt đầm dề.”

Căn bản không đợi Lý Thư Sinh nói xong, ngồi ở nữ nhân bên trái khô gầy nam nhân sớm đã không kiên nhẫn mà đánh gãy Lý Thư Sinh nói, “Người không cần phải giải thích, vì tiết kiệm người thời gian, tiết kiệm chúng ta thời gian. Ta cho rằng, căn bản không có tất yếu lãng phí thời gian lại tiếp tục đem phỏng vấn tiến hành đi xuống.”

Lý Thư Sinh cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua, mắt sáng như đuốc, kiên định bắt di mà nhìn chăm chăm khô gầy nam nhân, gằn từng chữ một mà nói: “Vị này ‘ngữ văn’ Lão Sư, ta tưởng người là sợ ta đem chuyện của người giũ ra tói, có tạt giặt mình, mới quan báo tư thù đi? Nếu ta đối làm là người, ta nhất định trang làm người căm!”

Nữ nhân cùng trung niên phụ nữ liếc nhau, nhìn nhìn khô gầy nam nhân, nữ nhân rất là cường thế mà khoát tay, làm nguyên bản đang muốn giáo biện khô gầy nam nhân nhắm lại miệng, sau đó dùng không nhanh không chậm ngữ điệu, đối Lý Thư Sinh nói: “Lý tiên sinh, người hảo! Ta là Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ chủ nhiệm Lạc Tuyết, vị này chính là Danh Sư Uyển ngữ văn tổ trưởng Quách Hùng, đến nỗi này một vị.....”

Lạc Tuyết vừa định giới thiệu bên phải trung niên phụ nữ, trung niên phụ nữ lại là khiêm tốn mà cười cười, “Nguyên lai người kêu Lý Thư Sinh, ha ha, thú vị. Người cũng như tên, thật là hảo hoa phong nhã, rất có vài phần dáng vẻ Thư Sinh. Lạc chủ nhiệm, theo ta thấy, phỏng vấn liền không cần.”

Lý Thư Sinh mông vòng, trời đất chứng giám, hần nhưng cho tới bây giờ không có trêu chọc quá vị này trung niên phụ nữ, chẳng lẽ là vị kia Quách Hùng ác nhân trước cáo trạng? Đem chính mình phong sát? Đáng chết Quách Hùng, người một nhà phẩm có vấn đề, đánh mất sư đức, còn muốn trở ngại ta đương Lão Sư, sớm hay muộn làm A Bình tiếp đón vài vị huynh đệ, hung hăng tấu hần một đòn không thể.

Quách Hùng cũng là nghiêng răng nghiêng lợi, đối trung niên phụ nữ quyết định tỏ vẻ chân thành ủng hộ, thậm chí đầu bằng chân thành nhất tán thưởng ánh mắt, cho rằng trung niên phụ nữ quá anh minh, là thiên cổ nhất thật tình mắt Bá Nhạc, liếc mắt một cái liền nhìn ra này Lý Thư Sinh là ngựa tòi!

Lạc Tuyết cũng không rõ trung niên phụ nữ là có ý tứ gì, xấu hổ trên mặt, lộ ra mấy phần do dự, nhưng vẫn là nhìn không được hỏi một câu, “Phu nhân, vị này Lý tiên sinh nếu tới, chúng ta dù sao cũng phải cho hần một cái phỏng vấn cơ hội. Tuy rằng hần này một thân lời thôi chặt vật bộ dáng..... Nghề khảo nhất ban đã sáu vị chủ nhiệm lóp lừng lấy hy sinh, trước mắt chính cấp khuyết.....”

“Ai nói không cho hần cơ hội?” Trung niên phụ nữ đối với Lý Thư Sinh hòa ái dễ gần mà cười cười, “Đương kim xã hội, có thể không màng hậu quả, thấy việc nghĩa hăng hái làm thanh niên đã không nhiều lắm. Chúng ta Danh Sư Uyển tự nhiên là hy vọng như vậy có tình yêu, có chính nghĩa tâm người trẻ tuổi gia nhập liền minh. Lạc chủ nhiệm, người còn có cái gì dị nghị sao?”

“Này..... Phu nhân, ngại ý tứ là không cần phỏng vấn, hần..... Trúng tuyển?” Lạc Tuyết quả thực không thể tin được chính mình lỗ tai, càng là không thể tin được chính mình phán đoán.

Trung niên phụ nữ nghiêm trang mà nói: “Như thế nào? Người hoài nghi ta ánh mắt?”

“Không phải, phu nhân, chúng ta ít nhất đến ăn bình thường phỏng vấn nước chảy.....” Lạc Tuyết làm Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ chủ nhiệm, nàng đương nhiên là có quyền lợi hỏi đến này hết thấy thông báo tuyển dụng nhận lời mời nước chảy.

Chính là, trung niên phụ nữ thái độ cực kỳ kiên quyết, chém đinh chặt sắt mà nói: “Không cần phỏng vấn, Lý Thư Sinh, ngày mai buổi sáng 9 giờ, đứng hạn đến Danh Sư Uyển xử lý nhập chức thủ tục.”

“A!”

“A?”

Cơ hồ đồng thời, phát ra lời nói giống nhau, ngữ điệu hoàn toàn bất đồng thanh âm, người trước là Lý Thư Sinh kinh ngạc thanh âm, người sau là Quách Hùng nghi hoặc thanh âm.

Lý Thư Sinh còn như lọt vào trong sương mù, cũng đã đạt được này phân công tác, mọi người đều nói, bầu trời là sẽ không rót bánh có nhân, cho dù rót bánh có nhân, cũng không phải miễn phí. Tốt như vậy sự, lập tức đáp xuống ở Lý Thư Sinh trên người, hần thế nhưng có điểm khó có thể tin.

“Phu nhân, này Lý Thư Sinh nhân phẩm có vấn đề, ta hoài nghi hần căn bản là không phải người bình thường, mà là hỗn Hắc Xã Hội cuộn cuộn, loại này u ác tính một khi bỏ vào tới, chỉ sợ cuối cùng sẽ hóng rồi Danh Sư Uyển danh dự, ngại cần phải tam tư rồi sau đó hành nha!” Quách Hùng động thân mà ra, lấy chết khuyên can trung niên phụ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tri Ngộ Bá Nhạc

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 thức đêm mã tự, sớm đổi mới đưa lên, sách mới yêu cầu che chở, đầy đất lẫn lộn cầu đề cử, cầu cất chứa, cầu duy trì! Bái tạ! 】

.....

Trung niên phụ nữ thái độ càng là kiên quyết, rất có hoàng đế miệng vàng lời ngọc, nói ra nói chính là thánh chỉ, nàng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Quách Hùng, ngữ điệu bằng phẳng trung mang theo vài phần không vui ngữ khí, “Quách Tổ trưởng, chẳng lẽ ngươi có ý kiến gì sao?”

Quách Hùng sờ sờ thật vất vả mới lau rút dơ bẩn chi vật áo somi vị trí, tức giận đến hai mắt phình phình, vì không cho Lý Thư Sinh tiến vào Danh Sư Uyển, hẳn quyết định căng da đầu, lấy chết khuyên can, “Phụ nhân, câu cửa miệng nói rất đúng, một viên lao thử phân, hồng rồi một nồi nước. Nay Lý Thư Sinh kia cũng không phải là cái gì hảo nhân vật.”

Trung niên phụ nữ liếc xéo liếc mắt một cái Quách Hùng, “Quách Tổ trưởng, ngươi đây là lời nói có ẩn ý nha? Đến tốt cùng ngươi cùng Lý Thư Sinh có cái gì ăn tết?”

Quách Hùng cắn cắn môi, nghẹn ở trong bụng nói, tới rồi bên miệng, lại nói không ra khẩu.

Lý Thư Sinh thấy tình thế, ha ha lang sảng cười nói: “Vị này Quách Tổ trưởng, vẫn là để cho ta tới nói đi, ta ở Bách Hoa cao ốc dưới lầu, vừa mới gặp phải một vị thực ủy khuất nữ học sinh, nói là Danh Sư Uyển Lão Sư, thừa dịp cấp học sinh giảng bài, chiếm học sinh tiện nghi. Không biết Quách Tổ trưởng ngươi hay không biết chuyện này thật giả?”

“Đánh rắm, ngươi không cần ba hoa chích choè, bịa chuyện loạn biên, bôi nhọ người tốt, ngậm máu phun người!” Quách Hùng vừa nghe, cấp thành chọi gà mắt, mở miệng đó là liên tiếp thành ngữ, hạ bút thành văn.

Trung niên phụ nữ cùng Lạc Tuyết tựa hồ cảm thấy ra cái gì, hai người liếc nhau, thế nhưng cười ha ha lên.

Lý Thư Sinh hòa thượng quá cao sớ không tới đầu (không hiểu được tình huống), nhìn hai người, nghi hoặc khó hiểu.

Lạc Tuyết rót cuộc đình chỉ tiếng cười, “Lý tiên sinh, ngươi theo như lời học sinh, nếu là không đoán sai, nhất định là Liễu Như Yên đi?”

Lý Thư Sinh sững sốt, kinh ngạc hỏi ngược lại: “Ngươi như thế nào biết? Chẳng lẽ các ngươi biết cũng mặc kệ sao?”

Trung niên phụ nữ lời nói thâm thía mà nói: “Ai, Thư Sinh a, ngươi thật là mới đến, ta xem ngươi cùng Quách Tổ trưởng cũng là hiểu lầm.”

“Hiểu lầm? Sao có thể? Ta chính là chính tai nghe thấy, Liễu Như Yên nói Quách Tổ trưởng thừa dịp giảng giải tác nghiệp, đổi nàng động tay động chân, như thế có tổn hại sư đức sự, như thế nào sẽ là hiểu lầm?” Lý Thư Sinh đối loại này sớm chút năm ở truyền thông thượng bốn phía cho hấp thụ ánh sáng sự, xuất hiện phổ biến, hôm nay chính mình tự mình gặp gỡ, nói cái gì cũng không thể liên như vậy buông tha Quách Hùng loại này con sâu làm rầu nồi canh.

Quách Hùng tức giận đến ngứa răng, hung hăng mà trừng mắt Lý Thư Sinh, tức muốn học máu mà mắng: “Lý Thư Sinh, ngươi không cần nói hươu nói vượn, loạn khoa môi múa mép.”

Trung niên phụ nữ lúc này đây rõ ràng đứng ở Quách Hùng kia một bên, “Đúng vậy, Thư Sinh, học sinh công tác, rất nhiều thời điểm, mắt thấy chưa chắc vì thật, tai nghe chưa chắc vì thật. Ngươi phải có chính mình phán đoán!”

“Chính mình phán đoán?” Lý Thư Sinh càng là không rõ rốt cuộc sao hỏi sự,

Chẳng lẽ này trung niên phụ nữ cùng Quách Hùng cho nhau cấu kết lên, Quách Hùng chiếm học sinh tiện nghi, nàng còn muốn bao che hắn? Nay cũng quá hắc ám đi!

Lạc Tuyết thấy Lý Thư Sinh vẻ mặt ngốc bức dạng, đành phải tiến thêm một bước giải thích nói: “Lý tiên sinh, khả năng ngươi vừa tới cũng không quá rõ ràng nơi này học sinh, Liễu Như Yên đâu, nàng là chúng ta năm nay nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban học sinh, cực kỳ ghét học, cực kỳ phản nghịch, đối cha mẹ càng là nói dối, dạy mãi không sửa. Như là Lão Sư cho nàng giảng tác nghiệp, bôi nhọ Lão Sư nhân cơ hội chiếm nàng tiện nghi từ từ, sớm đã là nhìn mãi quen mắt.”

Lý Thư Sinh vừa nghe, trợn tròn mắt! Chẳng lẽ nói, vừa rồi ở Bách Hoa cao ốc phía dưới, nghe thấy Liễu Như Yên nói Quách Hùng thừa dịp giảng tác nghiệp, chiếm nàng tiện nghi, là Liễu Như Yên cố ý bôi nhọ Quách Hùng? Kia chính mình chẳng phải là hiểu lầm Quách Hùng? Khó trách hắn sẽ như vậy kích động!

Trời sinh mẫn cảm hắn, một phát hiện chính mình sai rồi, tức khắc xấu hổ đến hận không thể tìm một cái khe đất chui vào đi, có vẻ cực kỳ xấu hổ.

Hắn trộm ngắm liếc mắt một cái Quách Hùng, này cáo già vụng trộm nhọc đi.

Không nghĩ tới, Quách Hùng nhân cơ hội bắt được Lý Thư Sinh nhược điểm, đối trung niên phụ nữ nói: “Phụ nhân, Lạc chủ nhiệm, các ngài có điều không biết, ta vừa rồi vốn là tính toán cùng Liễu Như Yên mặt đối mặt giao lưu câu thông, lấy đồ giám sát cùng nàng đối địch quan hệ, ai ngờ, này Lý Thư Sinh không phân xanh đỏ đen trắng, xông tới liền một quyền đá thương ta, hiện tại ta đều là vòng eo vất vả mà sinh bệnh, trạm đều đứng không vững. Các ngài nếu là làm như vậy ác thế lực tiến vào chúng ta Danh Sư Uyển, sớm hay muộn sẽ hồng rồi Danh Sư Uyển thanh danh.”

Trung niên phụ nữ căn bản không có nghe thấy Quách Hùng nói chuyện dường như, ngược lại hỏi một câu Lạc Tuyết, “Lạc chủ nhiệm, nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban, gần nhất đối ngữ văn Lão Sư cực kỳ phản cảm, như vậy đi xuống, chỉ sợ là muốn ảnh hưởng đến thi đại học. Ngươi suy xét

một chút, nhìn xem có phải hay không đổi một vị Lão Sư.....”

Quách Hùng sắc mặt “Bá” mà đỏ bừng, bởi vì này nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban, đúng là Quách Hùng ở giáo ngữ văn, hẳn nghe thấy cái này “Tin dữ”, lập tức muốn cứu lại, “Phu nhân, thỉnh ngài cần phải phải tin tưởng ta, này đó học sinh tuy rằng gần buống hồ đồ, thông thái ròm, gỗ mục không thể điều, nhưng là ta rất có tin tưởng giáo dục hảo bọn họ.....”

“Quách Tổ trưởng, người không cần nhiều lời, chúng ta chưa từng có nghi ngờ người dạy học, cũng phi thường cảm tạ người đổi Danh Sư Uyển làm ra trác tuyệt công hiến. Nhưng là, cũng không phải mỗi một vị Lão Sư dạy học phong cách, đều thích hợp bất luận cái gì học sinh, là, chúng ta thừa nhận, người ở đổi những cái đó mỗi nhón sinh dạy học, xác thật phi thường có một bộ hành chi hữu hiệu dạy học phương pháp. Nhưng đối với nghệ khảo văn hóa sinh, bọn họ chưa chắc chịu chịu người dạy dục, cho nên, Lạc chủ nhiệm, người bên này hay không có cái gì chọn người thích hợp?”

Trung niên phụ nữ vô luận là nói chuyện ngữ khí, vẫn là xử sự phương thức, đều đủ để cho Lý Thư Sinh thuyết phục. Ba vị phóng vấn quan bên trong, vị này trung niên phụ nữ mới là nhất có chuyện ngữ quyền, hơn nữa chỉ sợ chức vị đều ở Lạc Tuyết cùng Quách Hùng phía trên.

Chính là, nàng vì cái gì vô duyên vô cớ muốn giúp chính mình? Ta cùng nàng có thể nói là chưa từng gặp mặt? Chẳng lẽ nàng nhận sai người? Vẫn là ta lớn lên soái? Hoặc là ta lớn lên rất giống hần chồng trước?

Lý Thư Sinh thiết tưởng ngàn vạn cái lý do, nhưng đều không thành lập. Rốt cuộc, hẳn cùng vị này trung niên phụ nữ thật là chưa từng có bất luận cái gì giao thoa, như vậy nàng dựa vào cái gì vô duyên vô cớ mà trợ giúp chính mình? Đa nghi tính cách Lý Thư Sinh, có thể giả tưởng mười vạn cái lý do.

Lạc Tuyết mặt lộ vẻ xấu hổ thần sắc, sâu kín mà nói: “Phu nhân, muốn nói toán học, vật lý loại này đứng đầu khoa Lão Sư, còn tương đối hảo tìm kiếm. Đối với ngữ văn Lão Sư loại này thiên ít lưu ý phụ đạo khoa Lão Sư, một chốc một lát, chỉ sợ là không.....”

Trung niên phụ nữ lập loè linh động tròn mắt, như là ở suy nghĩ cái gì, nhìn thoáng qua Lý Thư Sinh, “Thư Sinh, xem người lý lịch sơ lược, người đại học sở học chuyên nghiệp là Hán ngữ văn học đi?”

Lý Thư Sinh không rõ nội tình, gật gật đầu, “Đúng vậy!”

“Lạc chủ nhiệm, người nhìn, này không phải kết sao?” Trung niên phụ nữ lộ ra vui sướng thần sắc, “Thật tốt lắm!”

Lạc Tuyết chấn động, “A?” Nàng kinh ngạc ánh mắt nhìn về phía Quách Hùng. Quách Hùng sớm đã như là đầu bại gà trống, hữu khí vô lực mà nằm liệt ngồi ở ghế trên, trong lòng ám đạo: “Thật không hiểu này Lý Thư Sinh tiểu tử có phải hay không cấp phu nhân rót cái gì mê hồn thang, như thế nào nàng noi chôn giữ gìn thiên vị hần? Thế nhưng còn muốn đem nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban ngữ văn khóa, giao cho hần cái này thường dân, thật là quá khi dễ người!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Gọi Nhịp Tổ Trưởng

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 tiếp tục canh hai sớm dâng lên, nhiều cất chứa nhiều bỏ phiếu đề cử, bái tạ! 】

.....

Dù vậy, Quách Hùng cũng sẽ không như vậy bỏ qua, chấp tay nhường lại, thái độ cực kỳ kiên quyết mà nói: “Phu nhân, thỉnh ngài tam tư. Thả bất luận hần Lý Thư Sinh nhân phẩm như thế nào, đơn liên hần chưa từng có mang quá thi đại học học sinh, kinh nghiệm không đủ, này cũng không phải là nói giỡn. Nếu là học sinh không có thi đậu lý tưởng đại học, kia chính là tạt Danh Sư Uyển chiêu bài!”

Lạc Tuyết cũng là cực kỳ thận trọng, cũng là tỏ vẻ tán đồng, phụ họa nói: “Đúng vậy, phu nhân, không có dạy học kinh nghiệm, đây chính là ngạnh thương. Nghệ khảo văn hóa ban này đó học sinh gia trưởng, mỗi một vị đều là luôn mồm mà nói, Danh Sư Uyển là bọn họ cuối cùng hy vọng, nếu là hơi có sai lầm, chỉ sợ khó có thể hướng bọn họ cha mẹ công đạo!”

Nghe Lạc Tuyết, Quách Hùng nói được tình thế nghiêm trọng, trung niên phụ nữ suy nghĩ một lát, ngược lại hỏi Lý Thư Sinh, “Thư Sinh, người nhưng có dạy học kinh nghiệm?”

“A?” Lý Thư Sinh đang ở hư cấu các loại cùng trung niên phụ nữ giao thoa lý do, mơ mơ hồ hồ mà nghe được trung niên phụ nữ cùng Lạc Tuyết, Quách Hùng tranh chấp, nhìn về phía trung niên phụ nữ, năng trong ánh mắt có chứa nào đó chờ mong, tựa hồ là muốn cổ vũ hẳn trả lời nói có kinh nghiệm.

Mà Lý Thư Sinh liếc liếc mắt một cái Quách Hùng, trên mặt hẳn lộ ra vài phần đắc ý cùng khinh miệt, kia biểu tình giống như đang nói, cái này không diễn đi! Xem ngươi còn có cái gì chiêu!

Lý Thư Sinh trời sinh hảo cường tính cách, hẳn loại này tính chất phức tạp cách, miễn cảm đa nghi tính chất đặc biệt, nói như vậy, đều là lòng tự trọng cực cường người. Chỉ cần có người dám can đảm khiêu chiến hẳn, kích thích tới rồi hẳn lòng tự trọng, như vậy, liền tương đương với đem một viên lựu đạn kéo hư kéo xuống đất, lập tức nổ mạnh.

Thực rõ ràng, Quách Hùng miệt thị, thật sâu mà kích thích Lý Thư Sinh lòng tự trọng, nguyên bản hẳn là nghĩ có thể nhận lời mời thượng Danh Sư Uyên học tập quy hoạch sư, đương một cái chủ nhiệm lớp, sau đó nhiều hướng nơi này “Danh sư nhóm” học tập, sau đó đi lên bực giảng.

Chính là, như là Quách Hùng chỉ lưu, cũng có thể xưng là “Danh sư”, còn bị hẳn coi khinh. Thúc nhưng hẳn, thậm không thể hẳn! Thế nào ta cũng là đường đường đại học giáo dục cao đẳng tốt nghiệp cao tài sinh, chịu người nha bực này uất khí, đừng nói môn, phùng đều không có!

Đối mặt trung niên phụ nữ vấn đề, Lý Thư Sinh tạm dừng ba mươi giây trung, làm ba mươi giây tư tưởng đấu tranh, lập tức tự tin mà lớn tiếng mà trả lời: “Kiêm chức tính sao?”

“Cái gì kiêm chức?” Lạc Tuyết trước mắt sáng ngời, như là trong bóng đêm đột nhiên thấy được quang minh ánh rạng đông, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh.

Nói lên kiêm chức, Lý Thư Sinh nhưng một chút cũng không xem như khoác lác, đại học thời đại, vì cấp trong nhà tính một chút tiền, hẳn thật là đi một nhà cùng loại với Danh Sư Uyên như vậy khóa ngoại phụ đạo cơ cấu, đã dạy thư. Vừa khéo, lúc ấy cũng là mang theo một cái mẫu giáo bé, hơn nữa vừa lúc là cao tam học sinh.

Tuy rằng so với những cái đó dạy học kinh nghiệm phong phú Lão Sư chưa nói tới là dạy học kinh nghiệm,

Nhưng ít nhất là không có ăn qua thịt heo, cũng gặp qua heo chạy. Hoặc nhiều hoặc ít, có như vậy một chút hương vị.

“Đại học trong lúc, đi qua một nhà học bồ túc cơ cấu, đã dạy cao tam ngữ văn khóa.” Lý Thư Sinh cao giọng trả lời.

Lạc Tuyết toát ra kinh hi thần sắc, “Một chơi một, vẫn là mẫu giáo bé khóa?”

“Àn. Mẫu giáo bé, đại khái hai mươi tới cái học sinh.” Lý Thư Sinh ngày thường ái khoác lác, nhưng lúc này đây những câu là thật, tương khoác lác đều là vàng thật bạc trắng.

Trung niên phụ nữ cũng là lộ ra tươi cười, im lặng gật đầu, khen nói: “Good(hảo), Lạc chủ nhiệm, thế nào? Ta còn là không có đạt tới già cả mắt mờ nông nổi, xem người vẫn là đỉnh chuẩn đi?”

Lạc Tuyết mặt đẹp đỏ bừng, trong lòng đột nhiên sinh ra khâm phục chi tình, “Phu nhân nhìn xa trông rộng, sau này ta nhiều hơn hướng ngài học tập.”

Lại xem Quách Hùng, hẳn ngây ra như phỗng, đại ra ánh mắt, hoàn toàn đã không có một chút sức sống. Chính là, hẳn trong đầu lại là suy nghĩ chuyển bại thành thắng chủ ý, rốt cuộc hẳn lại một lần bốc cháy lên hy vọng ánh mắt, “Lý Thư Sinh, nếu người từng có dạy học trải qua, như vậy, người nhất định có chính mình giáo án lạc!”

Lý Thư Sinh trong lòng thầm mắng Quách Hùng này chỉ giết ngàn đao, chính mình tuy rằng đã từng ở đại học đi đã dạy thư, mang quá mẫu giáo bé. Chính là, liền tính lúc ấy viết giáo án, nhiều năm như vậy đi qua, hẳn cũng ở trong xã hội lăn lộn lâu như vậy, nơi nào còn có cái gì giáo án đáng nói.

Thấy Lý Thư Sinh do dự, Quách Hùng càng là ỏi chao tương bức, dùng cực kỳ khinh miệt miệng lưỡi, “Chẳng lẽ người liền chính mình giáo án đều không có, liền tưởng đứng ở bực giảng thượng dạy học? Giáo án kia chính là một vị Lão Sư áp đáy hòm thấy bản lĩnh, người liền cái này đều không có, như thế nào dạy học?”

Trung niên phụ nữ, Lạc Tuyết đều là cả kinh, nhìn đáng về Quách Hùng đối Lý Thư Sinh thành kiến đích xác rất lớn, nhưng cũng không tiện nói cái gì. Rốt cuộc, đứng ở dạy học góc độ giảng, Quách Hùng nói chính là đối.

Cho dù có thể cho Lý Thư Sinh đứng ở bực giảng giáo ngữ văn, nhưng ít nhất phải đối học sinh tiền đồ phụ trách.

Nếu là dạy học thượng xảy ra vấn đề, làm ra cái gì chuyện xấu tới, kia thật là tạt Danh Sư Uyên chiêu bài. Điểm này, Quách Hùng nghi ngờ không gì đáng trách.

Trung niên phụ nữ cùng Lạc Tuyết đành phải bó tay không biện pháp mà nhìn Lý Thư Sinh, nếu là Lý Thư Sinh lúc này thỏa hiệp, các nàng cũng chỉ hảo từ bỏ làm Lý Thư Sinh trở thành ngừ văn Lão Sư niệm tụng, làm hần đơn thuần mà làm nghề khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban chủ nhiệm lớp, điểm này, hần là có cơ hội ném thử đi đảm nhiệm.

Cứ việc cuối cùng có thể hay không chịu được những cái đó học sinh các loại thủ đoạn tàn phá “Sống” xuống dưới, các nàng cũng không dám cam đoan. Rốt cuộc đảm nhiệm cái này ban chủ nhiệm lớp, kia cũng không phải là nói giỡn. Nói được nghiêm trọng một chút, tùy thời sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.

Này đàn học sinh quả là với nghĩ tới ở thùng nước trang thủy, tăng lớn phân, thêm mực nước, không chừng ngày nào đó sẽ ở trên cửa phóng một phen lưới búa to, mở cửa đi vào, lưới búa to hạ xuống, đầu rơi xuống đất. Kia thật đúng là hiển thân với vĩ đại giáo dục sự nghiệp.

Đương nhiên, này đó học sinh cũng chỉ là bướng bỉnh, cố ý trêu chọc Lão Sư, cũng còn không đến mức đến mưu sát Lão Sư nông nổi. Tinh thể cũng xa không có như vậy nghiêm trọng.

Lý Thư Sinh tự nhiên đối này một mực không biết, nếu là sớm biết rằng, hần nhưng đánh chết cũng không muốn, đây là sau lại mới biết được.

Cho nên, hần đành phải cắn chặt răng, nói cho chính mình, trên đời không có giáo sẽ không học sinh, chỉ có giáo không tốt Lão Sư, lấy này tới an ủi chính mình.

Trầm mặc sau một lúc lâu, ai ngờ, Lý Thư Sinh về mặt khinh thường mà trả lời Quách Hùng, “Ai nói cho ngươi ta không có giáo án?”

“Phốc?” Quách Hùng đều nhin không được phun cười ra tới, “Ngươi có giáo án? Ta xem ngươi là có người xấu là như thế nào luyện thành đi?”

“Ngươi quản ta, tóm lại, ta có giáo án!” Lý Thư Sinh tức giận bất bình mà nói, lúc này đây hần là căng da đầu nói, hần nhưng không nghĩ làm Quách Hùng chỉ lưu cười ở chính mình trên đầu ị phân đi tiểu, liền tính hần dám đứng ở trên đầu ị phân đi tiểu, ít nhất cũng muốn bạo hần giang nứt, yếm rút hần điều!

Quách Hùng không biết là vui sướng khi người gặp họa, vẫn là vì muốn cố ý muốn xem Lý Thư Sinh xấu mặt đặc ý, vì thế gật gật đầu, “Hành hành. Chỉ cần ngươi có giáo án, ngươi liền có thể đứng ở bục giảng thượng giảng bài. Ta hy vọng ngày mai buổi chiều hai điểm phía trước, ngươi đem ngươi toàn bộ cao trung giáo án, lấy tới cấp ta xem.”

“Dựa vào cái gì phải cho ngươi xem!” Lý đáng về Thư Sinh phần bắt quá, “Ngươi có phải hay không tưởng học trộm ta bản lĩnh?”

Trung niên phụ nữ, Lạc Tuyết thiếu chút nữa không cười ra tới, này Lý Thư Sinh thật đúng là không biết xấu hổ lên, nhật lên mông đều đương mặt, hần mới mấy cân mấy lượng, dám kêu gào ở Danh Sư Uyển cũng coi như được với là một nhân vật ngừ văn tổ tổ trưởng Quách Hùng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Chiếu Đơn Toàn Thu

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 canh ba tiếp tục dâng lên, cầu nhiều hơn cát chứa, nhiều hơn đề cử, cảm ơn! Trước tiên chúc các vị bằng hữu trung thu ngày hội khoái hoạt, toàn gia sung sướng! 】

.....

Dựa vào cái gì phải cho ngươi xem? Những lời này nhưng giống như một cái tát hung hăng quắc ở Quách Hùng trên má, hần cơ hồ cảm giữ không được làm một người nhân dân giáo viên ứng có hào hoa phong nhã tư thái, thiếu chút nữa nổi trận lôi đình tức giận mắng lên.

“Bởi vì ta là Danh Sư Uyển ngừ văn tổ tổ trưởng!” Quách Hùng tuy rằng cực lực áp chế trong lòng lửa giận, nhưng vẫn là bị Lý Thư Sinh một câu “Dựa vào cái gì phải cho ngươi xem” chọc giận, “Không chỉ có ta muốn xem, phụ nhân cũng phải nhìn, ngươi còn có cái gì vấn đề sao?”

Lý Thư Sinh tự nhận đồ tám đời vận xui đồ máu, vốn dĩ tính toán tìm một phần đang lúc chức nghiệp, an an phận phận mà công tác, nhưng gần nhất liên gặp gỡ loại này kỳ ba giống nhau nhân vật, trong lòng âm thầm nói thầm: “Còn không phải là cái chó má tổ trưởng sao, lão tử vẫn là Phi Xa Đoàn Lão

Đại rồi! Ân hù, giáo án sao, người không biết có câu nói kêu ‘ ngoại sự không quyết hỏi cóc ca, nội sự không quyết hỏi độ nương, chuyện phòng the không quyết hỏi thiên nhai ’ sao? Cùng lắm thì lão tử độ nương một chút, tìm mấy thiên giáo án cho người xem!”

Quách Hùng cho rằng chính mình “Oai vũ” kinh sợ ở Lý Thư Sinh, liền tiếp tục làm bộ làm tịch mà nói: “Người không thành vấn đề, ta có mấy cái cứng nhắc yêu cầu. Một, giáo án cần thiết là cao một tối cao tam toàn bộ hệ thống hóa chương trình học; nhì, giáo án cần thiết là chính mình sửa sang lại viết tay bản thảo.....”

“Viết tay bản thảo?” Lý Thư Sinh thiếu chút nữa không tức giận đến phun huyết ra tới, ngay cả trung niên phụ nữ, Lạc Tuyết đều là sai ngạc thần sắc nhìn chằm chằm Quách Hùng, ngày thường, Quách Hùng đãi nhân thân hòa, rất bình dị gần gũi, hôm nay có phải hay không ăn hỏa được a?

“Cái kia..... Quách Tô trưởng, giáo án không có cứng nhắc quy định muốn viết tay bản thảo đi?” Lạc Tuyết thử tính hỏi một câu.

Quách Hùng đúng lý hợp tình mà nói: “Câu cửa miệng nói, tự nếu như người, nếu là làm một người ưu tú ngữ văn Lão Sư, viết ra tới tự nên là giống như thư pháp xinh đẹp, nếu không như thế nào giáo dục đến đệ tử tốt quy phạm? Đặc biệt là ngữ văn viết văn, kia chính là chiếm ngữ văn bài thi nửa giang san, là một chút cũng qua loa không được. Đương nhiên lạc, nếu Lý Thư Sinh làm không được, đại nhưng không làm, ta làm Danh Sư Uyển ngữ văn tổ tổ trưởng, khác trung cương vị công tác, chức trách nơi!”

Nói xong, hần càng là bổ sung một câu, “Người nhưng ngàn vạn đừng đi Baidu cái gì cho ta trên mạng trích dẫn một hồi, một khi bị ta phát hiện, ân hù, hậu quả không cần ta nói, người hiểu!”

Lý Thư Sinh âm thầm đem Quách Hùng tổ tông mười tám đại đều hiểu kính một lần, nghe thấy hần lại là khiêu chiến chính mình tự tôn, đành phải căng da đầu tiếp được, “Không phải viết tay bản thảo giáo án sao? Hành, một bữa ăn sáng.”

Hần đối Quách Hùng loại này lợi dụng chức quyền quan báo tư thù tiểu nhân cũng lười đến so đo, chờ lão tử lên làm quang vinh nhân dân giáo viên, nhất định phải tận chức tận trách, làm một vị chịu học sinh hoan nghênh hảo Lão Sư. Tương lai còn dài, người một ngày nào đó sẽ thua tại ta trong tay!

Trung niên phụ nữ sợ Lý Thư Sinh làm không được,

Từ bên nói một câu: “Thư Sinh a, nếu là có cái gì khó khăn, nhớ rõ cùng ta nói một tiếng.”

“Cám ơn phu nhân, nhận được quá yêu, ta nhất định sẽ đem hết có khả năng, báo đáp phu nhân ơn tri ngộ!” Lý Thư Sinh đối vị này trung niên phụ nữ lòng mang cảm kích chi tình, nói lên lời nói tới, cần phải lễ phép bầy phần.

Kỳ thật, đối với Lý Thư Sinh tới nói, hần cũng không phải không có tài hoa, chỉ là tốt nghiệp đại học sau, vẫn luôn bất hạnh tìm không thấy một phần có thể phát huy tài hoa công tác. Vì thế, cùng Mạc Bình làm huynh đệ, lêu lổng xe máy hành, đây là vàng ở đâu đều sáng lên, hần làm người trọng nghĩa, mỗi một lần gặp gỡ trên đường sống mái với nhau, hần đều là xông vào trước nhất mặt, thậm chí lấy chính mình bảy thước chi khu, cam nguyện vì huynh đệ ai đao.

Kể từ đó, này đó trên đường huynh đệ cũng mỗi người đều là tâm huyết thanh niên, cũng đều là trong lòng có huynh đệ chi tình, chậm rãi, đều tôn xưng Lý Thư Sinh vì đại ca. Cuối cùng, thành lập Phi Xa Đoàn, hần đã là thanh danh hiển hách Lão Đại rồi.

Ở kinh doanh Phi Xa Đoàn một đoạn này lịch trình trung, cơ hồ đều là cùng máy móc, cùng trên đường huynh đệ giao tiếp, mỗi cái nguyệt thu vừa thu lại bảo hộ phí, những việc này, cơ bản đều là Mạc Bình dưới huynh đệ ở làm, hần dần dần mà trở thành một cái hoàn toàn không cần động não “Người rảnh rỗi”.

Từ ban đầu chỉ động thủ, bắt động não mà việc, đến cuối cùng bắt động não, cũng không động thủ, hần đều nghiêm trọng hoài nghi chính mình chỉ số thông minh sắp vì giá trị âm.

Rốt cuộc cũng là lớn tuổi thanh niên, nếu là lại như vậy lêu lổng đi xuống, nhiều nhất cùng trên đường tên côn đồ nhiều tranh một chút địa bàn, nhiều thu mấy nhà bảo hộ phí. Hoàn toàn chính là không có tiền đồ, càng không thể nói tiền đồ. Nhất mấu chốt, vô pháp phát huy ra Lý Thư Sinh tài hoa.

Cứ việc nhiều năm như vậy bắt động não óc việc, hần tài hoa đã rỉ sắt đến sắp đuối kịp vớt đi xe lừa ray. Mà từ như vậy một loại du thủ du thực thân phận, xoay người đầu nhập giáo dục ngành sản xuất, thân mình chính là cực kỳ khảo nghiệm một người dũng khí.

Huống hồ, lúc này đây bầu trời rớt đại bánh có nhân, vị này trung niên phụ nữ không biết là thời mẫn kinh đầu không hảo sử, vẫn là coi trọng Lý Thư Sinh, thế nhưng phá lệ mà muốn bắt đầu dùng Lý Thư Sinh, tới thay thế ngữ văn tổ tổ trưởng Quách Hùng chỉ huy trực ban ngữ văn khóa.

Này đến tốt cùng là vận may? Vẫn là vận rủi bắt đầu? Lý Thư Sinh không biết, nhưng làm nam tử hán, nên có đảm đương, đặc biệt là đã nhận lời trung niên phụ nữ, như vậy, mấu chày đầu rơi, sẽ không tiếc.

Những cái đó quên đi tri thức điểm, chỉ cần chính mình chăm chỉ một chút, mỗi ngày buổi tối khêu đèn đêm đọc, bị hảo khóa, ngày hôm sau cấp học sinh giảng bài, kia vẫn là vấn đề không lớn.

Mà Quách Hùng cái này mã uy thức mà các loại bất bẻ khó xử, nhìn qua đối trước mắt Lý Thư Sinh là cực kỳ không công bằng. Chính là, thế giới này trước nay đều là cá lớn nuốt cá bé, nơi nào tồn tại không công bằng, nơi nào liền có cường giả tồn tại.

Này đó đều là Lý Thư Sinh trà trộn trên đường kinh nghiệm giáo huấn, dạy học là đồng dạng đạo lý, ngay từ đầu tiến vào cái này ngách cửa, chịu chút

ủy khuất, tao ngộ xa lánh, đó là bình thường bất quá.

Lý Thư Sinh cố nén loại này “Không công bằng” mà dãi ngộ, đối với hần loại này tính chất phức tạp cách người tới nói, Quách Hùng càng là áp bách, càng là có thể kích phát khỏi hần phản kháng.

Trung niên phụ nữ dạo bước đã đi tới, đi đến hần bên người, đưa cho hần một trương danh thiếp, gật đầu mỉm cười, “Đây là ta danh thiếp, có cái gì giải quyết không được vấn đề, tùy thời đánh ta điện thoại.”

Lý Thư Sinh tất cung tất kính mà tiếp nhận danh thiếp, mang ơn đội nghĩa vài phần, lại là dẫn tới Quách Hùng vô danh lòng đổ kị, đầu bằng vì ngoan độc ánh mắt, âm thầm mắng: “Hào người cái Lý Thư Sinh, người bất nhân, đừng vội trách ta bất nghĩa. Liền tính phu nhân che chở người, người chớ quên, người ở ngữ văn tổ, ta là tổ trưởng, về sau có người chịu!”

Lý Thư Sinh nhìn nhìn danh thiếp, chỉ thấy danh thiếp thượng rõ ràng mà có khắc “Uông Thúy Bình”, chức vụ một lan viết “Phó hiệu trưởng”, còn có một chuỗi số điện thoại linh tinh.

Hần rốt cuộc minh bạch, nguyên lai trung niên phụ nữ kêu “Uông Thúy Bình”, là Danh Sư Uyển phó hiệu trưởng, khó trách nàng ở Lạc Tuyết cùng Quách Hùng trước mặt, thái độ cường ngạnh, quan uy không nhỏ.

Cái này hảo, có vị này Uông Thúy Bình phó hiệu trưởng che chở, ta Lý Thư Sinh từ đây bước vào quang vinh nhân dân giáo viên hàng ngũ, là một đường đèn xanh. Các bạn học, các người dễ thân đáng yêu Lý Lão Sư tới.

Lý Thư Sinh khó nén trong lòng mừng như điên, nếu không phải còn ở phòng vấn văn phòng, hần sớm đã điên cuồng hét lên một tiếng “Ta thật soái”.

Lạc Tuyết đối với Lý Thư Sinh hơi hơi mỉm cười, “Kia, Lý tiên sinh, người trở về hảo hảo chuẩn bị giáo án, hôm nay phòng vấn đến đây kết thúc, cảm ơn người!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Thân Mật Tiếp Xúc

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 tiếp tục canh bốn dăng lên, chúc các vị huynh đệ tỷ muội, trung thu khoái hoạt, toàn gia đoàn viên, hạnh phúc an khang! 】

.....

Phó hiệu trưởng Uông Thúy Bình trước khi rời đi, giờ tay vỗ vỗ Lý Thư Sinh, tán thưởng mà nói: “Tuổi trẻ chính là tư bản, tiền đồ không thể hạn lượng, hảo hảo nỗ lực lên!”

Lý Thư Sinh nghe Uông Thúy Bình cổ vũ nói, kia có thể nói so ăn Viagra còn muốn tinh thần phấn chấn gấp trăm lần, hắc hắc nhếch miệng cười nói: “Phu nhân xin yên tâm, ta Lý Thư Sinh làm tốt vì giáo dục sự nghiệp phụng hiến hết thầy chuẩn bị, vô luận là thân thể, vẫn là linh hồn.”

“Ha ha. Ta cũng vì giáo dục ngành sản xuất đối với người gia nhập tổ về hoan nghênh, đến nỗi thân thể của người, khụ khụ. Ai, Lạc Tuyết, người không phải cũng là độc thân sao? Mấy ngày hôm trước còn nhắc mãi thân cận, người xem sao, ta đều nói duyên phận tổng hội đúng hạn tới, đúng hay không? Quý trọng trước mắt người!” Uông Thúy Bình câu này cố ý vô tình mà lời nói, làm Lý Thư Sinh tâm thần vì này một nhiep.

Chẳng lẽ là tự cấp chính mình làm mai sao? Nói như vậy, Uông Thúy Bình là cố ý cấp chính mình cùng Lạc Tuyết đất kiều mai mối? Nàng là độc thân? Ta đây chẳng phải là có cơ hội? Tầm tặc, như thế nào hôm nay tất cả đều là vận may? Hay là vừa rồi đám kia học sinh một thùng phân người, bên trong là cầu. Phân, cấp chính mình mang đến cầu. Phân vận?

Lạc Tuyết sớm đã đỏ bừng mặt, lầu bầu một câu: “Phu nhân! Ta cũng còn chưa tới phi gả không thể tuổi tác, ta còn trẻ đâu, ngài liền lão nhọc lòng không phải.”

“Ha ha, Lạc Tuyết, hảo nam nhân không nhiều lắm, chính mình hảo hảo nắm chắc nha! Thư Sinh, ngày mai thấy!” Uông Thúy Bình nói xong, đẩy cửa ra, ngẩng đầu ưỡn ngực, khí chất phi phàm, đi đường tư thế, đều là một bộ nữ vương thiên hạ khí thế.

Lý Thư Sinh thật lâu mà nhìn chăm chú vào Ông Thúc Bình bóng dáng, rồi cuộc chính mình có chỗ nào hấp dẫn Ông Thúc Bình? Lần đầu gặp mặt, nàng lại là như vậy thường thức chính mình? Thật là làm không hiểu a! Chỉ cần không phải cái gì âm mưu, núi đao biển lửa cũng chưa cái gọi là.

Quách Hùng cũng là đứng dậy, đi qua Lý Thư Sinh bên người thời điểm, hung hăng mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, hơi thờ “Hừ” một tiếng.

Văn phòng, dư lại Lý Thư Sinh cùng Lạc Tuyết, hai người liếc nhau, xấu hổ mà cười.

Lý Thư Sinh mở ra đề tài nói: “Lạc chủ nhiệm, cảm ơn ngài có thể cho ta lúc này đây phỏng vấn cơ hội!”

Lạc Tuyết xinh đẹp cười, “Không có lạ, thật muốn nói cảm tạ, ngài đến hào hào cảm ơn phu nhân.”

“Nàng không phải phó hiệu trưởng sao? Các ngài như thế nào đều xưng hô nàng vì ‘ phu nhân ’ đâu?” Lý Thư Sinh tò mò mà quơ quơ trong tay danh thiếp hỏi.

Lạc Tuyết giải thích nói: “Phu. Khụ khụ, ông phó hiệu trưởng, ngày thường đãi chúng ta hòa ái dễ gần, nàng cũng thích chúng ta xưng hô nàng vì ‘ phu nhân ’, dần dà, Danh Sư Uyển trên dưới, đều tôn xưng nàng vì ‘ phu nhân ’. Nàng chính là một vị nữ cường nhân, chậm rãi ngài liền đã hiểu.”

Lý Thư Sinh “Nga” một tiếng, gật gật đầu.

“Trên thực tế, ta cũng không hiểu lúc này đây,

Vì cái gì phu nhân sẽ đối với ngài phá lệ phá lệ, muốn đổi làm thường lui tới, gặp được ngài hôm nay loại này bộ dáng, đừng nói phỏng vấn thông qua, ngài liền phỏng vấn cơ hội đều không có.” Lạc Tuyết nghiêm túc mà nói.

Lý Thư Sinh cũng ở buồn bực, đành phải thử tính hỏi: “Chẳng lẽ phu nhân bởi vì ta lớn lên soái?”

“Phốc!” Lạc Tuyết buồn cười, “Soái! Con đề mền xuất! Ngài là không biết, trước kia tiến đến cầu chức nhận lời mời giả, chỉ cần hơi chút không được thể, trực tiếp bị phu nhân oanh đi ra ngoài. Cho dù là một cái nút thắt không khâu, tóc dài quá như vậy một đầu đầu, nàng đều sẽ trực tiếp oanh đi ra ngoài!”

Lạc Tuyết một bên nói, một bên dùng tay ngọc khoa tay múa chân, Lý Thư Sinh giờ tay sờ sờ chính mình mười cm lớn lên tóc, lại nhìn thoáng qua chính mình ăn mặc, tuy rằng dùng giặt quần áo dịch xoa giặt sạch hồi lâu, nhưng coi trọng vẫn là nhãn dùm đó, dơ hề hề, nghiêm nhiên nhìn qua chính là bên đường khát cái, hấn phảng phát chính là trong truyền thuyết “Sắc bén ca”.

Nếu phó hiệu trưởng Ông Thúc Bình như thế hà khắc, vì cái gì sẽ làm hấn thông qua phỏng vấn? Hơn nữa có thể nói, căn bản không có phỏng vấn nước chảy, liền trực tiếp phá cách mướn người.

Lạc Tuyết lắc lắc đầu, tự nhủ nói: “Thật là làm không hiểu phu nhân!”

Lý Thư Sinh lúc này mới ý thức được lúc này đây thực sự là hữu kinh vô hiểm, liền Quách Hùng lần nữa làm khó dễ, đều không thể thay đổi phó hiệu trưởng Ông Thúc Bình kiên quyết dùng hấn quyết tâm, mặc kệ là Lý Thư Sinh, vẫn là Lạc Tuyết, đều tưởng không rõ này trong đó “Miêu nị”.

“Hào, Lý tiên sinh, hôm nay phỏng vấn đến đây kết thúc, nhớ rõ ngày mai buổi sáng 9 giờ, đúng hạn đến công ty xử lý nhập chức thủ tục.” Lạc Tuyết thu thập một chút trên mặt bàn lý lịch sơ lược biểu, cũng không ngừng đầu lên mà nói một câu.

Lý Thư Sinh hắc hắc nhếch miệng cười, “Nhất định, nhất định, về sau còn thỉnh Lạc chủ nhiệm chiếu cố nhiều hơn.”

“Phốc, ngài vẫn là chạy nhanh trở về đổi một bộ quần áo đi, ngài này một thân ta đại khái đoán được như thế nào làm cho. Nhất định là bị nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban đám kia gây sự quý cấp trên cột!”

Lạc Tuyết đứng lên, nàng trước ngực một đôi ngực. Khí chính là ngạnh hóa, đỉnh bật đến sắp nứt vỡ bên trong sơ mi trắng.

“Thật cao hứng nhận thức ngài!” Lạc Tuyết tự nhiên hào phóng mà vươn tay ngọc, làm cùng Lý Thư Sinh bắt tay tư thế.

Lý Thư Sinh hai mắt nhìn không chớp mắt mà nhìn chăm chăm nàng trước ngực, vừa thấy nàng vươn tay, vội vàng chà xát tay, cùng tay nàng nắm ở cùng nhau.

Oa nga, thật là lại hoạt lại nị, cái gì kêu um tùm tay ngọc, cái gì kêu nhu nhược không có xương, tuyệt đối hoàn mỹ một đôi tay. Ôn nhuận như ngọc, Lão Lý này lão quang còn, đã thật lâu không có như vậy nắm một vị mỹ nữ tay, hấn hoàn toàn một bộ say mê bộ dáng, nuốt mấy khẩu nước miếng, thật là quá thoải mái.

Nếu là có như vậy một đôi mềm mại ôn nhuận tay ở chính mình đêm khuya tĩnh lặng, tịch tịch khó nhịn thời điểm, cấp chính mình tới thượng một phát, oa, cái loại này hình ảnh ngấm lại cũng là khá tốt!

Lão Lý hoàn toàn thất thố, một đôi mắt trắng lẳng lẳng mà nhìn chăm chăm Lạc Tuyết bạch sắc áo sơ mi bao vây hạ kia hai tòa ngọn núi, nắm ôn nhuận

tay ngọc, nơi nào còn bỏ được buông ra.

Lạc Tuyết mặt đẹp sớm đã là mặt đồ tai hồng, phương tâm kinh hoàng không thôi, mấy năm nay, nàng cũng là cô phương tự thưởng, tuy rằng người theo đuổi vô số, nhưng không biết vì cái gì, chưa từng có làm nàng tâm động. Nàng là điển hình hơi cao lãnh băng sơn mỹ nhân.

Giờ phút này bị Lý Thư Sinh trần trụi mà điều Dẫn, nhưng nàng lại không tiện phát tác, dù sao cũng là nàng chủ động thân thủ bắt tay, nàng ho khan hai tiếng, ngậm vừa nói: “Lý tiên sinh, Lý tiên sinh.....”

Liên tiếp hô hai tiếng, Lý Thư Sinh mới từ “Xuân Mộng” giống nhau như mĩ ảo cảnh trung lấy lại tinh thần, ý thức được chính mình nghiêm trọng thất thố, đương nhiên hắn cũng là có tiếng không biết xấu hổ, mấy năm nay trà trộn trên đường, nơi nào còn có cái gì thể diện đáng nói. Bất quá nhìn ra được Lạc Tuyết rất có vài tia không vui, hắn vội vàng tạ lỗi: “Lạc chủ nhiệm, ngưng ngưng a, vừa rồi ta ở tự hồi..... Tự hồi giáo án vấn đề.....”

Ngốc tử đều có thể nghe được ra hắn lời này giả đến liên đường đều có thể đương muối, Lão Lý khoác lác thật là không dùng tới thuê, cho nên, thối bay ngưu tới, kia chính là hoàn toàn không chuẩn bị bản thảo.

“Ha ha, tự hồi ra tới sao?” Lạc Tuyết miễn cưỡng bài trừ vẻ tươi cười.

Lý Thư Sinh gãi gãi cái ót, “Chủ yếu ở Lạc chủ nhiệm người như vậy đẹp như thiên tiên đại mỹ nữ trước mặt, ta tư duy nghiêm trọng trì độn, chỉ số thông minh nghiêm trọng rơi chậm lại bằng không.”

Lạc Tuyết nghe khen chính mình mỹ mạo nói, trong lòng cũng thoải mái không ít, nhưng nàng cũng không muốn cùng Lý Thư Sinh tiếp tục nói tiếp, đành phải như là hạ lệnh trực khách giống nhau, kéo ra nôm, “Lý tiên sinh, ta còn có việc vội, không tiện người, thỉnh đi thông thả!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Cuồng Táo Buồn Rầu

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 lại đến một phát, canh năm bùng nổ, chúc các bằng hữu trung thu khoái hoạt, toàn gia hạnh phúc! 】

.....

Đi ra Bách Hoa cao ốc, Lý Thư Sinh cười chính mình “Bảo mã (BMW)”, xuyên qua Mịch La Phố, về tới Tân Giới Phố, vòng qua mấy cái cảnh là sum xuê bên đường thụ bao trùm đường tắt, âm u ẩm ướt lâm ẩm tiêu đạo, nơi này chính là Tân Giới Phố nhất rách nát đoạn đường, giống nhau ở nơi này người, đều không phải cái gì quý vòng người.

Thông thường đều là ở thâm thị làm công nhất tộc, bọn họ không có giàu có xa hoa sinh hoạt, không có thể diện công tác, rất nhiều đều là kéo xe đẩy tay, kia cũ nát xe ba bánh thượng treo một khối thẻ bài, dùng mực tàu thủy xiêu xiêu vẹo vẹo mà viết: “Chuyển nhà, kéo hóa, duy tu thủy điện, tu bổ lậu thủy” chờ.

Lý Thư Sinh cười chạy bằng điện xe tiến vào, nhìn con đường hai bên đều ngồi một ít quần áo dơ hề hề trung niên nam nhân, bọn họ đều là râu ria xồm xàm, có vài phần mặt xám mảy tro, hoặc là trung niên phụ nữ cũng là ăn mặc mộc mạc xiêm y, không có ngăn nắp thể diện hình tượng.

Có công tác tới cửa, bọn họ liền cười tam luân xe đạp, đi vất vả rơi mồ hôi mấy cái giờ, không có công tác thời điểm, bọn họ đắp đài, tùy tiện hưởng tam luân xe đạp thượng phở một khối tám văn gỗ, hoặc là hưởng trên mặt đất đi một khối ngành giấy xác, chính là cái gọi là đài.

Sau đó, bọn họ bắt đầu tự tiêu khiển tự nhạc mà đánh bài, có khi cũng sẽ đánh cuộc nhỏ thì vui sướng, bọn họ cái gọi là đấu địa chủ vẫn là bài brit, chơi “Đánh cuộc Bắc” thuần túy chính là tống cô thời gian, có khi một mao hai mao lót đề, có khi sinh ý hảo một vui vẻ, cũng sẽ chơi năm mao một khối tiền.

Bởi vì Lý Thư Sinh mới vừa chuyển đến không lâu, cũng không quen biết phương diện này “Hàng xóm láng giềng”, cũng liền không có có thể chào hỏi đối tượng.

Hắn đem điện lừa ngừng ở cho thuê phòng dưới lầu, một đường huyết sáo, bò lên trên chính mình trụ tầng trệt. Bởi vì nơi này là thâm thị nhất cũ nát đoạn đường, đều là lão thành nội, nơi này phòng ốc tự nhiên là hảo không đến chạy đi đâu, càng đừng nói thang máy loại này cao đoạn đại khí “Công nghệ

cao” lặp!

Ít nhất này một mảnh khu dân cư, không tồn tại thang máy loại này nhanh và tiện thiết bị, cho nên, đều là bò lâu.

Lúc ấy dọn tiến nơi này cho thuê phòng, Mạc Bình còn “Đau mắt” Lý Thư Sinh, nói hấn đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại, ở tại loại địa phương này, thuần túy là cho Phi Xa Đoàn bôi đen.

Lời tuy như thế, Mạc Bình là đau lòng chính mình huynh đệ bị tội, bọn họ nhiều năm như vậy cùng chung hoạn nạn, nơi nào còn để ý cái gì mặt mũi.

Hỗn trên đường người, nếu giăng mặt mũi, kia cùng kỹ nữ Từ lập cái trình tiết đến thờ không có gì khác nhau, trên thực tế, Mạc Bình là muốn cho Lý Thư Sinh không cần quá đến như vậy thanh bản khó khăn, khiến cho giống Phi Châu dân chạy nạn đường như.

Mấy năm nay, tuy rằng Phi Xa Đoàn cũng không có đại phú đại quý, nhưng mỗi cái nguyệt thu một chút bảo hộ phí, miễn cưỡng triệt tiêu nhập bất phu xuất cục diện.

Cho nên, Mạc Bình thực không muốn chính mình huynh đệ chịu bức này tội, nhưng Lý Thư Sinh chín con trâu kéo không trở về đã quyết đi ý,

Mặc cho Mạc Bình như thế nào khuyên can mãi, hấn là quyết tâm thuê ở nơi này.

Dùng Lý Thư Sinh nói giảng, hấn là quy ẩn giang hồ, rời xa huyền ảo, thích nơi này yên lặng đến liền một cái chỗ sửa đều có thể truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Người gặp việc vui tâm tình sáng khoái, Lão Lý hôm nay so ra cửa nhật tiền còn muốn hưng phấn, nghĩ chính mình lập tức liền phải trở thành quang vinh nhân dân giáo viên, cao hứng đến không khép miệng được.

“Tâm nếu ở, mộng liền ở, thiên địa chi gian còn có chân ái.....” Đúng lúc vào lúc này, điện thoại vang lên, Lão Lý lấy ra di động, nhìn thoáng qua, “Uy, người cái sát ngàn đao Mạc Bình, đều kêu người không cần quấy rầy tA Bình tĩnh sinh hoạt lạc, người lại muốn làm gì?”

“Ha ha, Thư Sinh ca, đừng như vậy sao, đều lão phu lão thê, đều nói nhất nhật phu thê bách nhật ân, tu ngàn năm mới cùng chẵn gối, có phải hay không?”

Mạc Bình chơi khỏi mồm mép, kia cùng Lý Thư Sinh nhưng xưng được với là tám lạng nửa cân.

Lão Lý biết Mạc Bình, này tiểu con bê hơn phân nửa là có việc, cũng không cùng hấn nói lung tung, “Thiếu xả con bê, có chuyện gì, nói đi?”

“Đối sao, đây mới là Phi Xa Đoàn Lão Đại Thư Sinh ca, sạch sẽ lưu loát!” Mạc Bình cọt nả mà nói, “Thế nào? Đêm nay ra tới xoa một đống? Ta xem người là quá đến quá kham khổ, sợ người tao không được!”

Lý Thư Sinh tức giận mà trả lời: “Mạc Bình, ta cảm ơn người a, đêm nay lão tử viết giáo án, không rảnh, muốn nói người nha thật muốn giúp ta, cho ta bắt cóc một cái cao trung ngữ văn Lão Sư tới, ta liền thiết tình cảm tạ người lặp!”

“Nha? Thư Sinh ca, viết giáo án nột, thật đương Lão Sư đi?” Mạc Bình trong giọng nói rõ ràng mang theo cười nhạo ngữ khí, “Ta nhưng nói, người nhưng đừng làm người đệ tử nga!”

“Mạc Bình, ta đi người đại gia, người đây là ghen ghét ta đi?” Lý Thư Sinh thóa mạ một câu.

“Ha ha..... Phi Xa Đoàn Lão Đại, từ đây đi lên nhân dân giáo viên con đường, thật là buồn cười, quá buồn cười. Nếu không ra tới, ta làm các huynh đệ cho người chúc mừng, chúc mừng?”

“Ta chúc mừng người muội a, nói đúng đấy, ta bị người ám toán, muốn ta trong một đêm, viết ra toàn bộ cao trung ngữ văn giáo án, lật thuyền trong mương có mọc cỏ, người nhìn xem, có hay không nhận thức người?” Lý Thư Sinh chính là chính thức về phía Mạc Bình xin giúp đỡ.

“Phốc, ha ha ha..... Thư Sinh ca, người có làm hay không? Người làm ta tìm cao trung ngữ văn Lão Sư? Ha ha ha.....” Mạc Bình cười đến căn bản dừng không được tới.

“Cười cười người muội, có hay không sao?” Lý Thư Sinh tưởng tượng đến Quách Hùng bãi chính mình một đạo, thế nào cũng phải chinh ra ngữ văn giáo án, còn muốn viết tay bản thảo.

Mạc Bình đành phải ghen lại không cười, “Uy, Thư Sinh ca, người sẽ không thật đi đương Lão Sư đi?”

“Người xem lão tử ở nói giỡn sao?” Lý Thư Sinh có điểm cuồng táo, “Tinh, ta còn muốn nghĩ đi tìm ngữ văn giáo án, không rảnh cùng người xả con bê.”

“Thư Sinh ca, người đêm nay thật không tới?” Mạc Bình có điểm thất vọng hỏi.

“Không đi, lão tử muốn viết giáo án đâu, hảo, không nói!” Lý Thư Sinh cắt đứt điện thoại.

Hấn đi đến chính mình cho thuê phòng, móc ra chìa khóa, chuẩn bị mở cửa, lại phát hiện trên cửa tặc một phong chuyển phát nhanh, hấn nghi hoặc mà

cầm lấy chuyển phát nhanh, đây là ai? Chẳng lẽ là ai yêu thầm ta cho ta viết thư tình sao?

Hắn nhìn một chút thu kiện người, thỉnh linh viết “Lê Lily”, di? Nhìn đáng vẻ là chuyển phát nhanh viên đưa sai lầm, hắn cẩn thận một chút, phòng hào là 606, hắn phòng hào là 605, cách vách hàng xóm?

Lý Thư Sinh nhìn nhắm chặt 606 cửa phòng, nguyên lai cách vách trụ chính là nữ, không hiểu có đẹp hay không đâu? Có hay không bạn trai?

Đánh nhiều năm quang côn Lão Lý, tư tưởng đã tiếp cận ác. Tha, phòng chừng lại độc thân mấy năm, đi đến đường cái, thấy một đầu heo mẹ đều cảm thấy là mỹ nữ.

Nếu không gõ hạ môn, nhân cơ hội nhìn một cái, nếu là mỹ nữ, nhà bên tiểu muội vẫn là rất có cơ hội. Lão Lý mỹ tư tư mà Ý Dâm lên, đi lên trước “Thùng thùng” mà gõ khỏi cửa.

Hắn nghiêng lệch đầu, xuyên thấu qua mắt mèo, muốn nhìn xem trong phòng tình huống, tuy rằng biết này mắt mèo là hoàn toàn nhìn không thấy bên trong, nhưng hắn vẫn là nhìn không được muốn nhìn xem.

“Ngươi. Có chuyện gì sao?” Một vị nữ tử nghi hoặc hỏi chuyện, từ phía sau truyền đến, Lý Thư Sinh hoảng sợ, xoay người thiếu chút nữa cùng một vị tóc trát lên nữ tử đâm vào nhau, nữ tử dung mạo kinh diễm mỹ lệ, mắt to, mắt hai mí, cao gầy đáng người, xuyên một kiện màu trắng tiểu lễ phục áo khoác, chân mang màu đen cao cùng giày da, hắc ti quần vớ, bao vây lấy hắn thon dài đùi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Nhà Bên Mỹ Nữ

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 canh một dâng lên, chúc các vị bằng hữu trung thu khoái hoạt, đoàn đoàn viên viên! 】

.....

Lão Lý nuốt một ngụm nước miếng, một đôi sắc mị mị đôi mắt nhìn chăm chăm trước mặt nữ tử kia mạn diệu động lòng người đáng người, từ trên xuống dưới, từ dưới đến thượng, hận không thể lại trong ngoài xem cái biến. Như vậy rách nát cho thuê phòng đoạn đường, như thế nào sẽ có như vậy tuyệt sắc mỹ nhân? Quá không thể tưởng tượng!

“Nhìn cái gì mà nhìn, xem đủ rồi đi?” Nữ tử bị Lý Thư Sinh xem đến thực hựt hăng, nhúu chặt mày, miệng vờ rộng lớn nói.

Hung? Có cá tính, ta thích! Lão Lý mỹ tư tư mà lộ ra tươi cười, nhìn thấy mỹ nữ phần nộ đầy mặt, hắn cũng không hảo tiếp tục quá phận tiết. Độc tôn dung, lập tức cười giải thích nói: “Ngượng ngùng, lòng yêu cái đẹp, người đều có chí. Đều do mỹ nữ người lớn lên thật sự quá đẹp!”

“Miệng lưỡi tron tru!” Nữ tử hung hăng mà trắng Lý Thư Sinh liếc mắt một cái, phòng bị tâm lý cực cường, “Ngươi là người nào? Lén lút mà muốn làm gì? Nếu không thành thật công đạo, ta liền báo nguy!”

Nói, nữ tử móc ra di động, liền muốn bấm đánh 110 báo nguy điện thoại.

Lý Thư Sinh nóng nảy, vội vàng đem đưa trong tay thư tín, “Ta là 605 thất thuê khách, ngươi hiểu lầm, có thể là chuyển phát nhanh viên đem bưu kiện đầu sai rồi. Vốn là 606 thất kêu Lê Lily, hắn đầu tới rồi ta phòng!”

“Nói dối cũng không tìm cái càng tốt lý do, ai biết ngươi có phải hay không từ chúng ta thượng gõ xuống thư tín, muốn mưu đồ gây rối đâu?” Nhìn đáng vẻ vị này mỹ nữ đứng là 606 thuê khách Lê Lily, hắn liền đem thư tín đưa cho nàng.

Lê Lily tức giận mà từ Lý Thư Sinh trong tay đem thư tín đoạt lại đây, cặp kia lợi kiếm đôi mắt trừng mắt nhìn hắn vài lần.

Lão Lý trong lòng ủy khuất, nhưng bảo bảo trong lòng khổ, bảo bảo không thể nói, hắn đành phải vô tội ánh mắt nhìn Lê Lily, nhún nhún vai, móc ra chìa khóa, đi đến 605 phòng. Bởi vì hắn hình như là bị Lê Lily người tang cũng hoạch, liền tính nhảy vào Hoàng Hà, cũng là tẩy không rõ.

Như vậy duy nhất có thể làm Lê Lily tin tưởng, chính là hắn lấy ra 605 thất chìa khóa, mở cửa đi vào. Chứng minh hắn chính là nơi này thuê khách, sự

thật thắng với hùng biện.

Lê Lily nhìn đi vào 605 thất Lý Thư Sinh, trong lòng rùng mình, chẳng lẽ chính mình thật sự hiểu lầm vị này hàng xóm? Chính là, hẳn thực không có lẽ phép, một đôi sắc mị mị đôi mắt nhìn chăm chăm chính mình, một thân dơ hề hề, tóc lộn xộn, ai biết hẳn có phải hay không người xấu đâu!

Lê Lily cũng không có nghĩ nhiều, cũng là từ vác vai trong bao lấy ra chìa khóa, về tới chính mình thuê nhà, chỉnh tề phòng, sạch sẽ đến không nhiễm một hạt bụi, ở cửa biên giày giá thượng, bày đủ loại kiểu dáng giày, giày, đều là cực kỳ thời thượng kiểu dáng.

Ở như vậy nhà một gian trong phòng, một trương phô liên tâm hình hai người giường, phòng một bên là phòng bếp, buồng vệ sinh, nhưng giống nhau đều thu thập đến phá lệ chỉnh tề sạch sẽ.

So với Lý Thư Sinh hỗn độn bất kham “Ồ chó thức” phòng,

Lê Lily phòng chính là thiên đường, Lý Thư Sinh phòng chính là địa ngục.

Thiên đường cùng địa ngục khác nhau thường thường chỉ ở một đường chi gian, hoặc là nói chỉ ở một bức tường chi gian. Nhưng Lý Thư Sinh đi không được thiên đường, Lê Lily cũng sẽ không xuống địa ngục.

Lý Thư Sinh trở lại chính mình thuê nhà, từ chất đầy tạp vật toan xú giày vớ quần áo trong một góc, cuối cùng là tìm được rồi một thùng mì gói, thiếu một hồ nước sôi, mì gói lung tung ăn một đống, chính là hẳn bữa tối.

Tuy rằng chỉ là buổi chiều năm điểm, nhưng Lão Lý đã là bụng đói kêu vang, ba lượng khẩu liền đem một thùng mì gói ăn xong, hẳn nằm ở trên giường suy nghĩ đối sách, nghĩ văn giáo án, Quách Hùng người cái này vương bát đần, hồ lão tử, ta đi đâu lộng này quý giáo án?

Hắn thật muốn một chiếc điện thoại cấp Mạc Bình, đi đem Quách Hùng trói ra tới hành hung một đống, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, hẳn hiện tại là quang vinh nhân dân giáo viên, cũng không thể tái giống như Phi Xa Đoàn kia sẽ làm việc như vậy xúc động thô lỗ.

“Tâm nếu ở, mộng liền ở, thiên địa chi gian còn có chân ái.....” Lúc này, di động lại thực không phải thời điểm vang lên, Lão Lý tâm phiền ý loạn, tưởng Mạc Bình điện thoại, còn không có cầm lấy di động, cũng đã mắng khai, “Hảo người cái tao. Bao Mạc Bình, người thật là không chơi không có đúng không?”

Tuy rằng nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng Lão Lý vẫn là cầm lấy di động, liếc xéo con mắt nhìn thoáng qua, xa lạ dây số? Lúc này, ai sẽ cho hẳn gọi điện thoại? Lão Lý một lần long lóc ngồi ngay ngắn đứng dậy, tiếp nghe xong, “Uy, người hảo!”

“Người hảo, xin hỏi người là Lý Thư Sinh Lão Sư sao?” Điện thoại một mặt truyền đến một cái nữ tử thanh âm

Lý Thư Sinh nghe kia ngọt ngào thanh âm, xương cốt đều có chút mềm mại, chẳng lẽ lại là cái gì phục vụ? Hẳn thanh thanh giọng nói, “Ta là, người là vị nào?”

“Nga, là như thế này! Ta là Thị Nhất Trung ngữ văn Lão Sư Tần Hình Ngữ, chịu Danh Sư Uyển phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình gửi gắm, làm ta liên hệ một chút người, nói người là không phải có cái gì khó khăn, có lẽ ta có thể giúp được với người!” Đối phương truyền đến nhu nữ thanh âm

Lão Lý vui mừng khôn xiết, thiếu chút nữa trực tiếp cao triều, kinh hỉ mà nói: “Là là là..... Ngài là ngữ văn Lão Sư Tần Hình Ngữ? Là giáo cao trung đi?”

Vị này Ônng Thúy Bình thật là cứu tinh, năng đối chính mình này phân on tri ngộ, liên tính làm chính mình dâng ra linh hồn, thậm chí thân thể, hẳn đều cam tâm tình nguyện.

Tần Hình Ngữ doanh doanh cười nói: “Đừng vậy, không biết người gặp gỡ cái gì khó xử? Ta lại như thế nào trợ giúp người đâu?”

Lý Thư Sinh điều chỉnh một chút kích động cảm xúc, êm tai nói tới, “Tần Lão Sư, ngài thật đúng là ta cứu tinh, ngài thật là đại từ đại bi Bồ Tát cứu khổ cứu nạn nha!”

“Ha ha, Lý Lão Sư, người cũng đừng một cái kính mà khen ta, ta cùng Ônng Huệ trưởng là khuê mật lạc, năng phân phó sự, ta nhất định làm được. Có cái gì khó khăn, người cứ việc nói thẳng đi!” Tần Hình Ngữ đi thẳng vào vấn đề mà nói.

Lý Thư Sinh thấy Tần Hình Ngữ nói như vậy, cũng liền không buông tha phần cong, “Tần Lão Sư, ta yêu cầu một phần cao vừa đến cao tam toàn bộ chương trình học giáo án, xin hỏi ngài có sao? Viết tay bản thảo!” Hẳn đặc biệt cường điệu “Viết tay bản thảo” ba chữ.

Tần Hình Ngữ vừa nghe, chần chờ một lát, ha hả cười, “Ngữ văn giáo án, ta tự nhiên là có, bất quá ta nhưng thật ra tò mò, hiện giờ máy tính đã là phổ cập tới rồi mỗi người, vì cái gì muốn viết tay bản thảo?”

Lý Thư Sinh có điểm tuyệt vọng, hẳn trời sinh hẳn cảm tế bào, từ Tần Hình Ngữ lời nói trung, mơ hồ cảm giác được, khả năng Tần Hình Ngữ không có viết tay bản thảo. Nhưng Tần Hình Ngữ cùng Ônng Thúy Bình là khuê mật, kia các năng hai hẳn là tuổi xấp xỉ, nhưng nghe Tần Hình Ngữ thanh âm, lại một chút cũng không hiện lão. Uyển chuyển thanh âm mỹ diệu đến giống như hoàng linh điều.

Này hoàn toàn vô pháp tướng tượng như vậy điểm mỹ thanh âm là một vị năm du bốn mươi trung niên phụ nữ, vẫn là Tần Hình Ngừ trời sinh phản lão hoàn đồng, Thiên Sơn Đồng Mỗ?

“Bởi vì..... Ta tương đối thích viết tay bản thảo!” Lão Lý không có mặt khác lý do, đành phải bịa chuyện một cái cớ. “Nhưng không biết Tần Lão Sư hay không có viết tay bản thảo cao trung ngữ văn giáo án đâu?”

Tần Hình Ngừ “Khanh khách” nở nụ cười, “Lý Lão Sư, ta dám nói a, ở toàn bộ thâm thị, chỉ sợ ngươi là tìm không thấy đệ nhị bản cao trung ngữ văn viết tay bản thảo giáo án lạc, bất quá sao, Uông Hiệu trưởng tìm ta, thật đúng là tìm đối người lạc. Nói đến cũng thật là vừa khéo, ta cũng thích viết tay bản thảo giáo án, có thể coi như luyện thư pháp! Ta vừa lúc có một bộ viết tay bản thảo cao trung ngữ văn giáo án!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Trong Cơn Giận Dữ

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 canh hai dâng lên, sớm một chút thả ra, đại gia hòa hảo hảo ăn tết, hôm nay hai càng lập! Chúc đại gia ngấm trắng vui sướng! 】

.....

Lý Thư Sinh nghe được là thú huyết sôi trào a, tốt như vậy người thượng chỗ nào đi tìm? Thật là cứu khổ cứu nạn a! Hắn vội vàng nói: “Tần Lão Sư a, ngài thật là ta đại quý nhân, có không đem tay của ngài viết bản thảo ngữ văn giáo án cho ta mượn ứng khẩn cấp?”

Tần Hình Ngừ “Án” một tiếng, “Uông Hiệu trưởng phân phó, kia còn dùng nói, chính ngươi tới Thị Nhất Trung lấy đi. Tới rồi cho ta gọi điện thoại!”

Lý Thư Sinh thật là hận không thể cấp vị này Tần Hình Ngừ lập hạ bàn thờ, mỗi ngày ăn cơm trước quỳ bái một lần, cổ ngữ nói rất đúng, xe đến trước núi ắt có đường, thuyền cập bến tự nhiên có chỗ đậu. Xem ra, bất luận cái gì thời điểm, đều không cần tuyệt vọng, luôn có biện pháp giải quyết.

Lão Lý cắt đứt điện thoại, chạy tiến buồng vệ sinh, giặt sạch một cái tắm, lúc này đây súc rửa kia nhưng không giống nhau. Nguyên bản vừa mới trở về đã giặt sạch một lần, vì sợ trên người kia cỏ tanh tưởi còn có tàn lưu, hắn quyết định lại tỉ mỉ mà xoa tẩy một lần.

Thay sạch sẽ sạch sẽ quần áo, sau đó, đẩy cửa ra liền đi ra ngoài, chuẩn bị đi hướng Thị Nhất Trung, tìm Tần Hình Ngừ lấy ngữ văn giáo án.

Mới vừa đi ra cửa, bị một trận khó nghe thóa mạ thanh truyền đến, cách vách Lê Lily cửa phòng không có quan, Lý Thư Sinh dừng bước chân, cẩn thận nghe xong một chút, là từ 606 thất truyền ra tới.

“Ngươi Mẹ Bức, lão tử tới tìm ngươi lấy điểm tiền tiêu, ngươi liền như vậy bủn xỉn sao?” Phòng trong một tiếng rít gào gào rống thanh, tiếp theo là “Loảng xoảng, loảng xoảng” quãng ngã toái đồ vật thanh âm truyền đến.

Lão Lý tò mò mà đến gần rồi vài phần cửa sắt, nghe thấy trong phòng có anh anh ô ô khóc nức nở thanh âm, “Ta không có tiền!”

“Xú kỹ nữ. Từ không có tiền? Ân hừ, vậy ngươi khiến cho ta làm Ngươi đi!” Tục tăng nam tử thanh âm, cùng với dữ tợn âm. Tiếng cười, tiếp theo, là Lê Lily giãy giụa thanh âm, “Không cần, không cần a!”

Lý Thư Sinh nghe được là vô danh hỏa khởi, đi ngươi. Nương, rõ như ban ngày dưới, thế nhưng tới cửa xằng bậy.

“Loảng xoảng!”

Lý Thư Sinh nâng lên một chân, đá văng cửa sắt, sau đó bước nhanh vọt đi vào, chỉ thấy một người cánh tay thượng thứ Thanh Long bạch hồ thanh niên, đem Lê Lily ấn ngã trên mặt đất, bàn tay to một bên quất đánh gãy giữa không ngừng Lê Lily, một bên xé rách Lê Lily trên người quần áo.

Lão Lý bình sinh hận nhất chính là loại này xú lưu mạnh, khi dễ nữ nhân, hắn chỉ vào tên kia hình xăm thanh niên, nổi giận gầm lên một tiếng: “Buông ra nàng!”

Hình xăm thanh niên ngẩng đầu nhìn thấy Lý Thư Sinh, trên mặt hắn có một đạo đao đao sẹo, “Phi” đối với Lê Lily phun ra một ngụm nước bọt, giơ tay một

cái tát quắc ở Lê Lily trên mặt, “Đi người. Mẹ nó, người quả nhiên là đường tiểu bạch kiểm, kêu người cấp lão tử tiền tiêu, người cũng không chịu cấp!”

Lê Lily một đôi mắt lực đôi mắt đầu hướng Lý Thư Sinh, hình xăm thanh niên đối với Lý Thư Sinh rống lên một câu: “Tiểu bạch kiểm,

Người cấp lão tử nghe hảo, không muốn chết liền cấp lão tử lập tức biến mất.”

Lý Thư Sinh nổi trận lôi đình, mặc kệ nói như thế nào, chính mình đều là đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại, ở Tân Giới Phố, khi nào chịu quá ai dám đối hấn rống giận, hấn lại lần nữa nghiêm túc mà nói: “Ta lập lại lần nữa, buông ra nàng!”

Hình xăm thanh niên căn bản nghe mà không thấy, tiếp tục xé rách Lê Lily trên người quần áo, màu trắng tiểu áo khoác đã xé rách, một đôi ác ma tay, chụp vào Lê Lily ngực, một bên đem tay chụp vào nằng giữa háng, phần bên trong đùi.

Một bên xé rách một bên đắc ý mà nói: “Hôm nay lão tử coi như người tiểu bạch kiểm mặt, hảo hảo dạy dỗ người, làm người biết có bao nhiêu sáng!”

Lý Thư Sinh quyền uy bị khiêu chiến, hấn ghé mắt nhìn thoáng qua, một phen nửa thước cao mộc ghế, hấn ba bước cũng làm hai bước, vung lên mộc ghế, vọt đi lên, hướng tới hình xăm thanh niên lưng, cuồng nộ mà tạp đi xuống.

“Răng rắc!”

Hình xăm thanh niên chịu đau, cảm giác chính mình xương cốt đều vỡ vụn giống nhau, quay cuồng thân, từ Lê Lily trên người né tránh, Lê Lily nhân cơ hội từ trên mặt đất lùi về hai người giường góc, đôi tay ôm đầu gối, đầu chôn sâu ở hai chân chi gian, nức nở.

Hình xăm thanh niên mắng: “Thao. Người Mẹ nó, người dám xen vào việc người khác, người chết chắc rồi!”

Lý Thư Sinh bạo nộ dưới, căn bản không đợi hình xăm thanh niên phản ứng lại đây, nâng lên một chân dẫm mà bay ra, sạn chân đá vào hình xăm thanh niên trên bụng nhỏ, vung lên mộc ghế, hướng tới hình xăm thanh niên nằng nề mà nện xuống đi.

Hình xăm thanh niên trốn tránh không kịp, bị mộc ghế tạp trúng đại xương hông, hấn phát ra giết heo chói tai tiếng thét chói tai “A”.

Lý Thư Sinh cũng sẽ không như vậy buông tay, bước nhanh tiến lên, một thối. Cổ kỵ ngồi ở hình xăm thanh niên ngực thượng, một tay ninh hấn cổ áo, một tay vung lên chén khẩu lớn nhỏ nắm tay, hướng tới hình xăm thanh niên trên má chính là mưa to hạ xuống.

Này trận thế cùng năm đó lỗ đề hạt quyền đánh trấn Quan Tây có hiệu quả như nhau chi diệu, mỗi một quyền hạ xuống, hình xăm thanh niên chính là giết heo thét chói tai.

Quyền đánh một trận, Lý Thư Sinh đứng lên, nâng lên một chân lược ra, đem này hình xăm thanh niên đá bay, “Phanh” đánh vào trên cửa sắt, lại là nằng nề mà ngã xuống trên mặt đất, miệng đầy vết máu loang lổ, răng cửa sớm bị đập rớt.

Lý Thư Sinh đi ra phía trước, đề lại hình xăm thanh niên, dùng âm trầm lời nói nói: “Vương bát đàn, người cấp lão tử nghe hảo, nếu là người muốn sống, liền ngoan ngoãn mà lăn ra cho thuê phòng, không cần lộ ra, nếu là người dám lộ ra nửa phần, người biết hậu quả!”

Hình xăm thanh niên không có dự đoán được Lý Thư Sinh ra tay hoàn toàn chính là hướng chết chính, trải qua này một vòng lăn lộn, xương cốt đều tán giá, đừng nói lộ ra, hiện tại hấn chỉ nghĩ nhất cái mệnh, tồn tại từ này cho thuê trong phòng đi ra ngoài.

Vì thế hấn lập tức xin tha nói: “Đại ca, ta sai rồi, người buông tha ta đi!”

Lý Thư Sinh trầm thấp rống lên một câu: “Lăn!”

Hình xăm thanh niên miễn cưỡng giãy giụa thân thể, khắp khiêng mà thương hoảng sợ lăn ra 606 thất, trong chốc lát công phu, sớm đã là biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lý Thư Sinh thật sâu mà thở phào nhẹ nhõm, dịch bước đi tới Lê Lily bên người, ngồi xổm xuống thân mình, nhẹ nhàng mà ôn thanh nói: “Đừng sợ, không có việc gì!”

Lê Lily chậm rãi ngẩng đầu, im như ve sầu mùa đông, sắc mặt trắng bệch, một đôi thất hồn lạc phách trong ánh mắt, tràn đầy sợ hãi, hồi lâu, nàng mới chậm rãi cắn khăn môi đỏ, nhưng không có nói một chữ.

Lão Lý nhìn Lê Lily, trong lòng mặc danh chưa xót, có lẽ giờ khắc này hấn minh bạch, vì cái gì Lê Lily muốn ở tại như vậy cho thuê phòng, hoặc là cũng nói không rõ, hấn do dự thật lâu, vẫn là nhịn không được hỏi một câu: “Hấn là gì của người?”

Lê Lily chần chờ một hồi, chậm rãi nói: “Hấn là ta một vị bà con xa biểu đệ, hấn nói hấn thích ta, liền điên cuồng mà theo đuổi ta, muốn ta làm hấn bạn gái, nhưng là, hấn là một cái chơi bởi lêu lỏng lăng. Ao, cả ngày cả lơ phát phơ, luôn là hỏi ta đòi tiền.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói, “Vừa mới bắt đầu, rốt cuộc xem ở hấn là ta biểu đệ phân thượng, ta cho hấn. Sau lại, hấn càng ngày càng được một tác lại muốn tiến một thước, dứt khoát cái gì cũng không làm, cả ngày đi theo xã hội thượng một ít cuốn cuộn ở bên nhau, không có tiền liền tìm ta muốn. Ta thật sự chịu không nổi hấn vô lại hành vi, vì thế ta trộm dọn tới rồi nơi này, còn là bị hấn tìm tới.”

Lý đáng về Thư Sinh đến nghiêng răng nghiêng lợi, “Người như vậy trốn tránh hấn cũng không phải biện pháp, muốn chân chính thoát khỏi hấn, liền phải

hoàn toàn đuổi đi đi hần, cùng hần đoạn tuyệt quan hệ.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Lão Lý Mùa Xuân

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liền dương

Lê Lily buồn rầu nói: “Vì né tránh hần, ta đều thay đổi thật nhiều thuê nhà!”

“Tránh được nhất thời, trốn không được một đời. Đối loại người này tra, liền phải lấy bạo chế bạo, bằng không nàng còn sẽ cảm thấy người dễ khi dễ! Người liền an tâm ở nơi này, ta cam đoan hần không dám lại đến tao. Nhiều người, hần nếu là lại đến, người liền đến cách vách kêu ta, ta giúp người sửa chữa hần!”

“Người vẫn là không cần lo cho ta hạo, hôm nay người đem hần biến thành như vậy, còn không biết hần muốn thế nào tới trả thù, hần nhận thức rất nhiều cuốn cuộn, đều là liều mạng! Người đánh không lại bọn họ!” Lê Lily nói được cực kỳ nghiêm trọng, nhìn đáng về nàng là bị nàng tên cận bã này biểu đệ tra tấn đến nhẫn nhục chịu đựng!

Lão Lý trong lòng mình bạch Lê Lily gánh lự, đối loại sự tình này nhiều lời vô ích, nếu là người nợ tra dám trở lên môn sinh sự, không có biện pháp khác, tẩu đến hần lão mẹ đều không quen biết, cho hần thật dài trí nhớ, sẽ không bao giờ nữa dám xằng bậy.

Lão Lý nếu không phải chính mình đuổi thời gian đi Thị Nhất Trung tìm Tần Hình Ngừ lấy giáo án, hần ít nhất ăn vạ Lê Lily trong phòng căn bản không nghĩ đi, tuy rằng bị người nợ tra làm cho có chút hỗn loạn, nhưng so với chính mình heo oa cần phải sạch sẽ sạch sẽ không biết nhiều ít lần lạc.

Hơn nữa trong phòng trần ngập đặc có hương thơm, hương khí mùi thơm ngào ngạt, hần là cô huyền mùi hương. Phía trước ở cửa gặp được Lê Lily, Lão Lý đều bị loại này độc đáo hương khí say mê một hồi.

Nếu là nữ nhân có trầm ngư lạc nhạn, bệ nguyệt tu hoa bên ngoài, hơn nữa nàng có độc đáo hương thơm, như vậy như vậy mỹ nữ là nhất hấp dẫn người.

Tuy rằng nam nhân tuyệt đại bộ phận là thị giác động vật, nhưng cũng là khứu giác động vật, nghe thơm ngào ngạt mỹ nữ phát ra hương thơm, giống như tay phùng cốc có chân dài, phẩm một ly quỳnh tương rượu ngon, dư vị vô cùng.

Thời gian cấp bách, Lão Lý nhưng không có thời gian phẩm vị Lê Lily này ly quỳnh tương ngọc dịch, nhưng hôm nay sơ ngộ Lê Lily, đầu tiên là bị Lê Lily hiểu lầm, coi như mưu đồ gây rối bì ỏi nam, nguyên tưởng rằng Lê Lily ghi hận trong lòng, đối hần ấn tượng đầu tiên không tốt, đem hần nhốt đánh vào mười tám tầng địa ngục, vĩnh viễn tuyệt tàng.

Nhưng thượng đế thường thường rất có hài kịch tính, hần làm người tình cò gặp gỡ một vị gãy cánh thiên sứ, đồng thời hần sớm đã cho người chuẩn bị một đôi cánh, thích hợp thời cơ làm người mang lên chiết cánh thiên sứ bay lượn.

Lão Lý từ đối Lê Lily mất duyên xem ra đôi mắt, hần nguyên bản cho rằng, giảm bớt cùng Lê Lily quan hệ, ít nhất muốn nhiều tiếp xúc vài lần, hơn nữa hần không thể lại làm Lê Lily hiểu lầm, mới có thể chữa trị bị Lê Lily phá hư ấn tượng đầu tiên.

Hoàn toàn không nghĩ tới, lúc này mới chớp mắt công phu, cốt truyện nghịch chuyển, Lê Lily bị người một nhà tra biểu đệ dục đồ điểm Ô, vừa vặn bị Lão Lý gặp được, trưng nghĩa ra tay, hần ở Lê Lily trong lòng hình tượng lập tức bay lên.

Nhưng còn không có hoàn toàn đem Lão Lý coi như bằng hữu, nàng nói chuyện trong quá trình, còn có điều giữ lại! Tỷ như nàng cùng nàng nhân tra biểu đệ rốt cuộc có hay không chụp kéo a? Có hay không bị nàng nhân tra biểu đệ ngủ quá a? Đây đó Lão Lý nhất có hứng thú đề tài. Nàng đều chỉ tự chưa đề!

Bất quá, nàng quần áo đều bị xé vỡ, cổ áo lộ ra lồi ti biến tráo, Lão Lý cũng sẽ không lãng phí cơ hội như vậy, hần không thể nàng cổ áo lại khai thác một chút, như vậy liền có thể nhìn một cái không sót gì.

“Vậy người hạo hạo nghỉ ngơi một chút, đừng nghĩ quá nhiều, ta còn có việc, đi trước!” Lão Lý xem hồi lâu vô hạn phong cảnh, sau đó đứng dậy cáo từ.

Hần cũng không phải là đèn cạn dầu, đúng lúc đến này phân mà ban cho quan tâm, lại biểu hiện đến có chút như gần như xa cao lãnh, mới có thể cảm nữ

hài tử tâm.

Nói đi liền không chút nào ướt át bản thiu, dứt khoát lưu loát, mại khai chân liền đi.

Lê Lily muối kêu nhỏ giọng nói: “Cám ơn người!”

Lý Thư Sinh làm bộ không có nghe thấy, đã đi ra Lê Lily thuê nhà, một đường chạy chậm đi xuống lầu tới, ky thượng chính mình “Bảo mã (BMW)”, liền đi hướng Thị Nhất Trung.

Thị Nhất Trung khoảng cách Tân Giới Phố không xa không gần, Lão Lý điện lừa nhưng phải thượng công dụng, ngăn ngừa một ngày, chuyện tốt liên tục, chẳng những nhận lời mời thượng Danh Sư Uyển Lão Sư, giải quyết ngữ văn giáo án, còn nhận thức Danh Sư Uyển nhân lực tài nguyên bộ chủ nhiệm ngữ ty Hình Lạc Tuyệt, tình cờ gặp gỡ nhà bên nữ hài Lê Lily. Còn nói Danh Sư Uyển phó hiệu trưởng Ưông Thủy Bình, lập tức lại có thể kiến thức Thị Nhất Trung ngữ văn Lão Sư Tân Hình Ngữ.

Này có thể so Phi Xa Đoàn bất động não không động thủ Lão Đại sáng nhiều, tuy rằng đương Lão Đại một người dưới vạn nhân phía trên, có thể xa hoa đậm đặc, nhưng quá nhiều đều là gặp dịp thì chơi, thanh danh còn không phải như vậy hảo.

Đi vào Thị Nhất Trung giáo cửa, hắn đem chạy bằng điện xe hoành nghiêng ngã, sau đó tả cổ hữu xem mà đi hướng Thị Nhất Trung cửa bảo vệ thất, kia bảo vệ cửa xem hắn vài lần, tóc thật dài, tuy rằng lớn lên còn tính soái khí, nhưng không tránh được có chút bỉ bỉ khí, người ở bờ sông đi, nào có không ướt giày, rốt cuộc hắn hồn trên đường rất nhiều năm, lay dính thượng một ít lưu manh khí, cũng là chẳng có gì lạ.

“Uy uy..... Đang làm gì? Lén lút!” Bảo vệ cửa hướng tới Lý Thư Sinh rống lên vài câu, Lão Lý từ trong túi móc ra một bao ngày lạnh thuốc lá, lấy ra một chi, đưa cho bảo vệ cửa đại thúc, hắc hắc nhếch miệng cười, “Đại thúc a, nơi này chính là Thị Nhất Trung đi?”

Bảo vệ cửa đại thúc nhìn hắn vài lần, tuy rằng nhìn Lão Lý cũng không giống người tốt, nhưng cũng không giống người xấu, liền tiếp nhận thuốc lá, móc ra bật lửa, bực lửa thuốc lá, nuốt vẫn phun sương mù một ngum yên vòng, “Lớn như vậy cái thể bài đứng ở kia, người nói đi?”

Vốn dĩ Lão Lý cũng có chuyện không có việc gì đến gần, tại đây loại trường học, có đôi khi kêu tiểu quý khó chơi, đánh cái đối mặt, phản cái giao tình, về sau không chuẩn liền dùng được với. Hắn đương nhiên biết, nơi này chính là Thị Nhất Trung.

Lý Thư Sinh cung bồi, ra vẻ cẩn thận mà xem, gât gât đầu, “Thị Nhất Trung thật là xinh đẹp, ở như vậy hợp lòng người trong hoàn cảnh công tác, thật là thư thái.”

Lão Lý nhân cơ hội ngắm vài lần ở vườn trường nội đi qua nữ học sinh, thanh thuần đáng yêu, một đám quần áo thâm thị đặc có quần áo học sinh, nhưng chút nào che dấu không được các nàng tinh thần phấn chấn bông bột tinh thần phong mạo.

Cửa này vệ đại thúc ngày thường chỉ sợ cũng là không có bao nhiêu người đem hắn để vào mắt, thấy Lý Thư Sinh đối hắn khách khách khí khí, còn tán yên cho hắn trừu, hắn đối Lý Thư Sinh nhiều vài phần hảo cảm, cũng liền nói nhiều một miệng, “Đó là đương nhiên, Thị Nhất Trung chính là thâm thị trọng điểm cao trung, tứ đại danh giáo bài danh đệ nhất!”

Lý Thư Sinh mới vào giáo dục ngành sản xuất, đối này đó cao trung trường học bài danh đảo không phải rất rõ ràng, hắn không nghĩ đi miệt mài theo đuổi, trước mắt hắn nhiều nhất, còn có chút “Thường dân” hương vị. Hắn nhiều nhất đánh bóng đôi mắt, nhìn một cái những cái đó phát dục tốt đẹp nữ học sinh đi qua, kích thích hắn hệ thần kinh, làm hắn mỹ mỹ mà Ý Dâm một hồi.

“Uy, ngài hảo! Tân Lão Sư a, ta là Lý Thư Sinh, ta đã tới rồi Thị Nhất Trung giáo cửa!” Lão Lý bát thông Tân Hình Ngữ điện thoại, hắn đối vị này “Cứu tinh” Thị Nhất Trung ngữ văn Lão Sư Tân Hình Ngữ, kia chính là lễ phép cung kính, khách khí vô cùng.

Tân Hình Ngữ điểm mỹ thanh âm truyền đến, “Ách, Lý Lão Sư, người thỉnh chờ, ta lập tức cho người đưa ra đi.”

“Tốt, cám ơn ngài lập, Tân Lão Sư!”

“Ha ha, khách khí cái gì đâu!”

Cắt đứt điện thoại, Lão Lý lại là hai mắt “Lăn long lóc” mà chớp, tiếp tục nhìn xem đi qua giáo nói “Hoa hoa thảo thảo”.

Bảo vệ cửa đại thúc sâu kín hỏi: “Người tìm vị nào Tân Lão Sư? Là ngữ văn Lão Sư Tân Hình Ngữ sao?”

Lão Lý hít ngược một hơi khí lạnh, “Đúng vậy, người như thế nào biết?”

“Chê cười, ta như thế nào có thể không biết, người biết Tân Hình Ngữ ở Thị Nhất Trung là cái gì thân phận sao?” Vệ môn đại thúc một quyền chính sắc, vẫn dục hai mắt tức khắc nở rộ sáng rọi, toát ra một loại vô cùng khát khao thần sắc, lại là nuốt một ngum nước miếng,

Chương 23: Kinh Hồng Tiên Tử

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lão Lý nhìn lướt qua bảo vệ cửa đại thúc, tuy rằng năm du năm mươi, nhưng hần biểu tình nhìn qua giống như hơn mười hai mươi tuổi thiếu niên, gặp chính mình người tình đầu, ngây ngô trung đề lộ ra ngây thơ, ngây thơ giữa dòng lộ ra ngây thơ.

Nói trắng ra một chút, cửa này vệ đại thúc nghiêm nhiên chính là một bộ “Lão sắc quỷ” bộ dáng, Lý Thư Sinh cũng không phải cái gì hảo mặt hàng, ngu ngốc tầm ngu, mã tầm mã, vội vàng tiến lên một bước, hứng thú mười phần, “Này Tần Hình Ngữ cái gì địa vị?”

Bảo vệ cửa đại thúc hạ giọng, giống làm tắc đường như ngó vài lần chung quanh, xác định người chung quanh đều nghe không thấy hần đang nói cái gì, “Tần Hình Ngữ nha, nàng chính là Thị Nhất Trung nghiêng nước nghiêng thành đệ nhất đại mỹ nữ, ở Thị Nhất Trung nàng mỹ mạo bài danh đệ nhị, tuyệt đối không ai dám tranh đệ nhất.”

Lão Lý nửa tin nửa ngờ mà hỏi lại một câu: “Có phải hay không nga? Người kia cái gì ánh mắt, ta xem người về mặt dâm đảng, nói đến Tần Hình Ngữ, người giống như muốn cao triều đường như, ta hận nhất người loại người này lập! Bất quá sao, nói trở về, người có nàng ảnh chụp sao? Chia sẻ chia sẻ.....”

Lý Thư Sinh sắc mặt đôi mắt, đối với bảo vệ cửa đại thúc chớp vài cái, cứ như vậy, hần hai người chỉ gian quan hệ nháy mắt kéo gần lại không ít, nguyên lai đều là đồng đạo người trong.

Bảo vệ cửa đại thúc lắc lắc đầu, “Không có, ta như thế nào sẽ có nàng ảnh chụp đâu!”

“Ha ha..... Người cũng đừng trang, người dám nói người chưa từng có chụp lên quá?” Lý Thư Sinh một ngữ nói toạc ra, bảo vệ cửa đại thúc xấu hổ không nhỏ, vội vàng biện giải nói, “Nào có, kia đều là rất nhiều năm trước sự.”

“Ngà! Tần Hình Ngữ ít nhất cũng đến có hơn bốn mươi tuổi đi?” Lý Thư Sinh suy đoán, bởi vì Tần Hình Ngữ nói với hần, nàng là phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình khuê mật, kia dựa theo Ônng Thúy Bình bạn cùng lứa tuổi, hơn bốn mươi tuổi một chút cũng không kỳ quái.

Bảo vệ cửa đại thúc sắc mặt trầm xuống, lộ ra nghi ngờ mà thái độ, “A? Nguyên lai người cùng Tần Hình Ngữ Lão Sư không quen biết? Vậy người tới nơi này có phải hay không có ý đồ gì?”

Lão Lý cũng mặc kệ bảo vệ cửa đại thúc cái gì sắc mặt, đi ra phía trước, giờ tay đập ở hần trên vai, “Người không cần khẩn trương sao, ta không có ác ý, ta tìm đến Tần Lão Sư đâu, đều chỉ là vì mượn một chút đồ vật.”

“Mượn đồ vật? Người xác định?” Bảo vệ cửa đại thúc nhíu mày, có điểm khó có thể tin.

Lý Thư Sinh tò mò mà tiếp tục hỏi: “Đại thúc a, người lại cho ta giảng một giảng Tần Hình Ngữ bá? Nàng một cái hơn bốn mươi tuổi nữ nhân, như thế nào sẽ là Thị Nhất Trung đệ nhất đại mỹ nữ a?”

Bảo vệ cửa đại thúc một quyền chính sắc mà trả lời: “Ai nói cho người Tần Hình Ngữ có hơn bốn mươi tuổi?”

“A?” Lý Thư Sinh kinh ngạc không nhỏ, “Không phải hơn bốn mươi tuổi? Hơn ba mươi tuổi? Năm mươi hơn tuổi?”

“Vớ vẩn!” Bảo vệ cửa đại thúc về mặt mắt hứng, nhìn dáng vẻ là Lão Lý nói sai cái gì, nhưng nghĩ Tần Hình Ngữ một cái cùng Ônng Thúy Bình vì khuê mật nữ nhân, đáng giá này “Lão sắc quỷ” tức giận sao?

“Chẳng lẽ nàng là hoa cúc khuê nữ?” Lý Thư Sinh nói chính mình đều cười ra tới. Nhìn bảo vệ cửa đại thúc thực mắt hứng bộ dáng.

“Đại thúc a, có phải hay không có một vị kêu Lý Thư Sinh đã tới a?” Một cái quen thuộc diêm mỹ thanh âm từ phía sau truyền đến, thanh âm kia giống như tiếng trời, mạn diệu vô cùng, mỹ diệu đến làm người xương cốt đều mềm mại.

Là Tần Hình Ngữ thanh âm!

Lão Lý gấp không chờ nổi mà xoay người, lại là bị thiếu chút nữa lóe mù mắt, một vị đoan trang tú khí tuổi trẻ nữ tử, tuổi nhìn qua bất quá hai mươi ba bốn tuổi, ăn mặc một thân thâm hoa sen sườn xám, cao dài dáng người, pháp phòng quyền rũ, sườn xám phác hoạ nàng thon thả dáng người.

Thùy mật đào cái miệng nhỏ, trắng nõn thùy nộn khuôn mặt, quỳnh mũi như ngọc, trang điểm nhẹ tươi mát thích hợp, lưỡng đạo liễu diệp mi, tóc đẹp

giống như thác nước khoác trên vai, trước ngực ngạo nghễ chót vót hai vú, giống như mới sinh măng mùa xuân, căng đến sườn xám cao cao phồng lên.

Bạch ngọc bàn tay mềm, ôm ấp tam bản đóng chỉ notebook, nhìn đến Lý Thư Sinh, điềm nhiên cười, đối với thất hồn lạc phách Lý Thư Sinh tiếp đón một tiếng: “Người chính là Lý Lão Sư đi?”

Lão Lý hoàn toàn luân hãm ở trước mắt này cổ phong điển nhã mỹ nữ lốc xoáy trúng, hấn cảm giác chính mình đặt mình trong ở hỗn hỗn môn biển rộng thượng, một con thuyền xa hoa thuyền lớn trên mép thuyền, gió biển từ từ, hấn ôm ấp trước mắt mỹ nữ, tắm gội gió biển, ngắm nhìn phương xa.

Mỹ nữ nâng lên đôi tay, làm ra giương cánh bay lượn bộ dáng, phát ra tiếng trời diêm mỹ thanh âm. Mà hấn tay lại là ôm vào nàng vòng eo, đầu của hấn hơi hơi mà dựa vào hấn bên tai, người nghe nàng thanh hương sợi tóc, thở ra nhiệt khí thổi vào nàng lỗ tai.

“A? Thư Sinh, hảo mỹ biển rộng.....”

“Đúng vậy, Hình Ngữ, hải mỹ, người càng mỹ!”

“Thư Sinh!”

“Hình Ngữ!”

“Ta yêu người, Hình Ngữ!”

“Ta cũng ái người, Thư Sinh!”

.....

“Uy, ngốc tiểu tử, phát cái gì lãng đầu? Tàn Lão Sư hỏi người lời nói đâu!” Bảo vệ cửa đại thúc xô đẩy một phen Lý Thư Sinh, đem hấn từ 《Titanic hảo》 Lý Thư Sinh, Tàn Hình Ngữ bản hình ảnh kéo lại.

Lão Lý đối mỹ nữ thật sự là miễn dịch lực quá kém, thấy mỹ nữ liền dễ dàng thất thố, hấn lấy lại tinh thần, gật đầu cười nói: “Đối, ta là Lý Thư Sinh, ngài..... Ngài chính là Tàn Hình Ngữ Tàn Lão Sư?”

“Ân, ta là Tàn Hình Ngữ!” Sườn xám mỹ nữ gật đầu, giờ tay liêu một chút bị gió thổi tan tóc đẹp, xinh đẹp cười, lộ ra một loạt chính tề hàm răng, kia môi đỏ hơi hơi mấp máy, chính là một loại mạc danh mỹ lệ, làm Lão Lý thú huyết sôi trào rung động.

“A! Thật là ngượng ngùng, Tàn Lão Sư nguyên lai là như vậy đoan trang điển nhã đại mỹ nữ, hạnh ngộ! Hạnh ngộ!” Lão Lý đem tay ở thí. Cổ gót áo chỗ xoa xoa, sau đó vươn tay, dục làm bắt tay trạng.

Tàn Hình Ngữ đem ôm ấp tam bản đóng chỉ notebook nhét vào Lý Thư Sinh trong tay, cũng không có cùng hấn bắt tay, cười nói: “Lý Lão Sư, Uông Hiệu trưởng gửi gắm, đây là người muốn cao vừa đến cao tam ngữ văn giáo án.

Lý Thư Sinh mang on đội nghĩa tiếp nhận kia tam bản đóng chỉ notebook, nhìn thoáng qua, trang tên sách thượng thư viết sâu sắc tú khí chữ viết, kia từng nét bút, quả thực chính là Tàn Hình Ngữ đoan trang điển nhã độc đáo khí chất vô cùng nhuần nhuyễn bày ra.

“Cám ơn người, Tàn Lão Sư!” Lý Thư Sinh lùi về làm bắt tay cái tay kia, vội vàng cảm kích.

Tàn Hình Ngữ không cho là đúng, mỉm cười cười, “Không có việc gì, Uông Hiệu trưởng sự, chính là chuyện của ta!”

“Ha ha, nhìn dáng vẻ người cùng Uông Hiệu trưởng là thực muốn hảo?” Lý Thư Sinh đứng ở Tàn Hình Ngữ trước mặt, thế nhưng có chút tự biết xấu hổ, có điểm không biết như thế nào mở miệng, ngày thường, hấn kia sợi khoác lác kính ở Tàn Hình Ngữ trước mặt không còn sót lại chút gì, hấn quả là với có chút mình bạch, vì cái gì bảo vệ cửa đại thúc vừa nói khởi Tàn Hình Ngữ liền có điểm mối tình đầu thiếu niên ngây ngô.

Nếu là người đối mặt một cái vô luận là dung mạo thượng, vẫn là khí chất thượng đều ở người phía trên người, như vậy này sinh loại này “Chiêm ngưỡng” tâm tính nhưng xưng là “Tự tử”.

Vốn dĩ Lý Thư Sinh nghĩ, Tàn Hình Ngữ là một vị hơn bốn mươi tuổi trung niên phụ nữ, bất ngờ, nàng thể nhưng là như thế tuổi trẻ, có đẹp như thiên tiên dung mạo, loại này trở tay không kịp cảm giác, làm Lão Lý cảm thấy áp lực lớn hơn nữa.

“Ân ân..... Ta cùng nàng từ nhỏ..... Không đúng, là ta từ nhỏ cùng nàng đều thực muốn hảo, bằng không sao xưng là khuê mật đâu!” Tàn Hình Ngữ liền tiếp mỉm cười, Lão Lý sớm đã là hồn phi chín tiêu.

“Ha ha..... Người vừa rồi điện thoại nói là Uông Hiệu trưởng khuê mật, ta cho rằng..... Ta cho rằng..... Nhìn đến người chân nhân, nguyên lai cùng trong tưởng tượng không giống nhau!” Lý Thư Sinh có điểm nói năng lộn xộn, trong lòng khẩn trương, lại là tiểu tâm cẩn thận. Hấn nhưng không nghĩ ở như vậy kinh diễm mỹ nữ trước mặt lưu lại cái gì không tốt ấn tượng đầu tiên!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Mỹ Nhân Như Ngọc

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Tần Hình Ngừ dáng vẻ tự nhiên, tự nhiên hào phóng, liền tính là lộ ra hàm răng cười, kia đều là một loại độc đáo duy mỹ.

Lão Lý thật là không thể tin được, ở thâm thị như vậy nóng nảy đô thị, còn có như vậy một vị kinh hồng tiên tử, hần xem qua như là “..... Đây hình cũng, phiên nhược kinh hồng, uyển nhược du long, Vinh diệu thu cúc, hoa mậu xuân tùng. Phảng phất hề nếu nhẹ vân chi tế nguyệt, phiêu diệu hề nếu lưu phong chi hồi tuyết.....” Miêu tả Lạc Thần từ ngữ trau chuốt đều không đủ để hình dung Tần Hình Ngừ mỹ mạo.

“Vậy người trong tưởng tượng ta là bộ dáng gì? Kỳ xấu vô cùng?” Tần Hình Ngừ yếu điệu đậm cười, lập loè mỹ lệ con người.

Lý Thư Sinh nhún nhún vai, thè lưỡi, “Tần Lão Sư người nói cho ta biết, nói là Uông Hiệu trường khuê mật, này khuê mật ít nhất cùng Uông Hiệu trường cùng tuổi, cho nên.....”

“Ha ha ha.....” Tần Hình Ngừ nhien không được che miệng nở nụ cười, nàng tươi cười thật đúng là giống như mưa thuận gió hoà, lệnh người như si như say, Lão Lý nhìn nàng cười nháy mắt, vòng eo vận vẹo, giống như cành liễu lay động, hần linh hồn chỗ sâu trong liền có ma quỷ ở ngo ngoe rục rịch, “Ai nói cho người khuê mật nhất định phải là bạn cùng lứa tuổi? Ta xem như mình bạch, người là tưởng tượng ta là một vị người lão sắc suy, châu hoàng bà nữ nhân lạc?”

“Ha ha..... Tần Lão Sư, người thật đúng là khôi hài, ta cái gì đều không có nói nha.” Lão Lý lảng sang nở nụ cười, cùng Tần Hình Ngừ nói chuyện với nhau thật vui, nhìn quanh một chút chung quanh, cách đó không xa có một nhà quán cà phê ngữ, hần liền phát ra long trọng mời, “Vi tò về cảm tạ, không bằng ta thỉnh Tần Lão Sư người đi uống một chén cà phê đi?”

Tuy rằng tương mời, nhưng Lão Lý chính là ngoan hạ quyết tâm, bởi vì hần nói chuyện thời điểm, tay cầm ở quần túi, dùng sức mà nhéo kia trương nhãn dùm đó hai mươi nguyên tiền giá trị lớn —— cuối cùng thân gia tánh mạng.

Nếu Tần Hình Ngừ đồng ý đi uống cà phê, như vậy, hần một hồi đi quán cà phê ngữ, đành phải tìm cái đi toilet cơ hội, cấp Mạc Bình gọi điện thoại, làm hần lập tức đưa điểm tiền lại đây giang hồ khẩn cấp.

Lúc này, hần trong lòng mắng thầm: Không có tiền thật hần mẹ uất ức, chẳng sợ thỉnh mỹ nữ đi uống một chén cà phê, đều moi moi súc súc. Về sau ai lại nói có tiền tùy hứng, lão tử nhất định phải tìm một cơ hội hung hăng mà tể hần một đao.

Lão Lý trong lòng đã là chờ mong Tần Hình Ngừ đồng ý cùng hần đi quán cà phê ngữ uống một chén cà phê, đây là hần gia thêm ấn tượng tuyệt hảo cơ hội, hơn nữa loại này ước hẹn thực thuận theo tự nhiên, không có chút nào cố tình. Bởi vì Tần Hình Ngừ giúp hần lộng tới ngữ văn giáo án, như vậy thỉnh nàng uống một chén cà phê, kia cũng là nhân chi thường tình.

Tổng so ở trên đường cái tương ngộ, sau đó nhào lên đi quỳ liếm nói thỉnh mỹ nữ uống cà phê tự nhiên nhiều. Như thế siêu phàm thoát tục mỹ nữ, Lão Lý là rất có hứng thú đối nàng tiến hành thâm nhập hiểu biết, nói ví dụ, nàng kết hôn không có? Nàng có hay không ở chụp kéo? Đánh hai mươi mấy năm quang côn, Lão Lý là hận không thể lập tức tìm được một trương trường kỳ miễn phí com phiếu —— tuy chưa bao giờ xa cầu leo lên bạch phú mỹ, từ đây quá thượng sáng lạn nhân sinh.

Nhưng chỉ cần có một cái có thể thỏa mãn hần nội tâm tịch tịch, giải quyết hần sinh lý nhu cầu, giải phóng hần hoàng kim tay phải nữ nhân, vậy vậy là đủ rồi.

Nhưng hần cũng có chút sợ hãi Tần Hình Ngừ đáp ứng đi theo hần uống một chén cà phê, bởi vì ở Thị Nhất Trung phụ cận, kia chính là thâm thị hoàng kim đoạn đường, một ly cà phê giá cả chỉ sợ muốn Lão Lý mấy chục bao mì gói tới đổi. Đồ nhất thời cực nhanh, tiếp được đi nhặt từ, kia chỉ sợ là muốn lạc khẩn lưng quần sinh hoạt.

Tuy rằng Mạc Bình có thể giang hồ khẩn cấp, nhưng hần làm Phi Xa Đoàn Lão Đại, tổng không thể từ thuộc hạ huynh đệ nơi đó cầm tiền không lên tiếng, này tuyệt đối không phải Lý Thư Sinh phong cách.

Câu cửa miệng nói: Thân huynh đệ, mình tính sổ. Có mượn có còn, lại mượn không khó.

“Ha ha, đa tạ Lý Lão Sư thịnh tình, bắt quá, ta chưa bao giờ thích uống cà phê, so với cà phê, ta càng thích Trung Quốc trà.” Tần Hình Ngữ uyển chuyển mà cự tuyệt, “Vừa vặn ta đỉnh đầu thượng còn có một chút sự tình đi xử lý, hôm nào có thời gian cùng nhau uống trà.....”

“Kia quá hảo.....” Lão Lý chính đắm chìm ở chính mình khủng hoảng kinh tế trung, nghe được Tần Hình Ngữ không đi uống cà phê, hần là phát ra từ phé phủ tử về tán đồng, khá vậy không cần biểu hiện đến như vậy rõ ràng đi, lại là thất thố, hần mặt không đỏ, tâm không nhảy mà nói, “Ta là nói, uống trà thật tốt quá, kia Tần Lão Sư ngươi trước vội, có rảnh thỉnh ngươi uống trà.”

“Ân, Lý Lão Sư, cúi chào!” Tần Hình Ngữ hơi hơi phát phát tay, mai khai ngọc bước, xoay người đi vào Thị Nhất Trung giáo viên.

Ngẩn ngời tình cờ gặp gỡ, Lão Lý hồn đều bị câu đi rồi. Một đôi sắc mị mị đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Hình Ngữ bóng hình xinh đẹp, tự nhủ nói: “Quá mỹ, ma quý đáng người, thiên sứ gương mặt, đây mới là hoàn mỹ tình nhân trong mộng!”

Bảo vệ cửa đại thúc nuốt một mồm to nước miếng, chụp Lý Thư Sinh một cái tát, tức giận mà nói: “Người đều đi rồi, ngươi đừng xử ở chỗ này, chạy nhanh đi thôi!”

Nhìn ra được bảo vệ cửa đại thúc là một loại “Ghen” chưa cảm giác, này Lý Thư Sinh dựa vào cái gì, gần nhất liền cùng bọn họ Thị Nhất Trung đệ nhất đại mỹ nữ chuyện trò vui vẻ? Nhiều ít truy mộ, cũng chỉ có thể đứng ở Tần Hình Ngữ sau lưng, yên lặng mà nhìn nàng bóng dáng, tìm cái không ai địa phương, hảo hảo Ý Dâm, loát quan tâm tử, mới có thể tiết ra trong lòng dục hòa.

Lý Thư Sinh khoát tay, đẩy cửa ra vệ đại thúc tay, “Đại thúc a, ngươi thật đúng là không có nhân tình vị, đừng phá hư ta quan khán mỹ nữ sao!”

Bảo vệ cửa đại thúc lắc lắc đầu, biết rõ Lý Thư Sinh không có chụp lên ảnh chụp, có ý kích thích hần giống nhau, “Hắc hắc, tiểu tử, không chụp trưng ảnh chụp kỷ niệm một chút?”

“Mỹ nhân cũng, chỉ nhưng xa xem không thể dâm loạn nào.....” Lý Thư Sinh say mê ở Tần Hình Ngữ mỹ diệu bóng dáng trung, nàng kia mỗi đi một bước, hai cánh kiêu mông tả hữu “Di chuyển vị trí”, đùi kẹp chặt, Lão Lý thật là hận không thể lập tức móc súng lục ra phóng ra một lần, nhìn Tần Hình Ngữ lập tức muốn trôi đi ở tầm mắt phạm vi, hần chợt tỉnh ngộ, “Ta đi, ngươi như thế nào không nói sớm?”

Nói, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra đối với nơi xa Tần Hình Ngữ liên tiếp ấn hạ bốn năm lần quay chụp, sau đó mỹ tư tư mà đem này mấy trương mỹ nhân đồ một trương một trương mà thoạt nhìn.

Chính là, bởi vì khoảng cách quá xa, hơn nữa đã là chạng vạng 6 giờ tả hữu, có vài phần tối tăm. Vô luận Lão Lý như thế nào phóng đại, cũng chỉ có thể thấy mơ hồ bóng dáng, hần hoàn toàn tuyệt vọng.

Bảo vệ cửa đại thúc oai quá đầu nhìn Lý Thư Sinh chụp được tới ảnh chụp, nhin không được ha ha nở nụ cười.

Lão Lý nhut chí mà trừng mắt nhìn này lão dâm côn liếc mắt một cái, chán nản nói: “Thật là sai lầm a, nếu là gần chụp một trương cao thanh đồ, đêm nay huy động hoàng kim tay phải liền không có như vậy đàn độn nhạt nhẽo, ai!”

Bảo vệ cửa đại thúc lộ ra khinh bỉ ánh mắt đủ để giết chết hần, “Lăn con bê!”

Lý Thư Sinh tự nhiên cũng sẽ không lưu lại lâu lắm, cứ việc này tam bốn ngưng kết Tần Hình Ngữ tâm huyết cao trung ngữ văn giáo án là bắt được, nhưng tuyệt không có thể cứ như vậy đi cấp Quách Hùng cái kia vương bát đần xem, ít nhất hần còn có một ít kế tiếp công tác muốn xử lý.

Tỷ như đem bia mặt đổi đi, chính mình ở hướng bên trong làm một ít thêm bổ sung bỏ “Bổ sung”, cứ việc hần biết không quá khả năng có bao nhiêu có thể “Bổ sung”. Nhưng cũng phải làm đến trong lòng hiểu rõ, vạn nhất Quách Hùng lại có ý làm khó dễ, liền cô phụ Uông Thúy Bình, Tần Hình Ngữ hỗ trợ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Viết Tay Bản Thảo Giáo Án

.....

Lý Thư Sinh đem từ thị một trung ngữ văn lão sư Tần Hình Ngữ mượn tới viết tay bản thảo cao trung ngữ văn giáo án dọn về chính mình cho thuê phòng, đem kia trương loạn thành một đoàn bàn gỗ thượng tạp vật tùy tay một ném, đằng ra không lao lao bàn công tác.

Hắn vừa lòng gật gật đầu, tự nhủ nói: “Về sau ta chính là lão sư, chim sẻ tuy nhỏ, ngữ tạng đều toàn. Ít nhất có một trương bàn công tác sao, như vậy trở về viết giáo án soạn bài, mới giống điểm bộ đáng.”

Hắn tìm một khối vút đi khăn lông đầm đương giẻ lau, đem cái bàn lau một lần lại một lần, ngày thường ăn mì gói gì đó, đều là cạ ở bàn gỗ thượng, đã là vấy mỡ đầy bàn mặt, hắn từ trong một góc nhảy ra một chông vút đi báo chí, phò ở bàn gỗ thượng.

May mắn Lão Lý ngày thường thích nhìn xem đô thị báo, đều là thuận tay lấy miễn phí báo chí, chủ yếu nhìn một cái có hay không cái gì mỹ nữ tìm bạn trăm năm a? Nhà ai hồng hạnh xuất tường a? Lĩnh tinh báo chí, vạn nhất gặp gỡ cái gì tìm bạn trăm năm, nói không chừng chính mình có cơ hội đâu!

Cho nên, hắn lấy báo chí rất nhiều thời điểm cũng là làm bộ làm tịch, trước nay cũng không có nghiêm túc xem qua báo chí thượng nội dung viết cái gì, đưa tin cái gì.

Hắn cảm thấy cái này đô thị báo lớn nhất chỗ tốt, chính là lót cái bàn, lót ở trên mặt bàn, sạch sẽ, ăn xong đồ vật, đem báo chí một quyển, liền cái bàn đều không cần sát, tình khi bớt lo.

Hết thấy chuẩn bị ổn thỏa, Lão Lý đem tam đại bốn viết tay bản thảo ngữ văn giáo án hướng bàn công tác thượng ngăn, đầu óc trung không phải thoáng hiện này tam bốn giáo án nội dung, đầu tiên hiện lên chính là quần áo sườn xám phác họa mạn diệu đáng người Tần Hình Ngữ, nhất tần nhất tiêu, đoan trang điển nhã, nếu là đem Tần Hình Ngữ đặt ở cổ đại, chỉ sợ trăm ngư lạc nhạn, bẻ nguyệt tu hoa đều phải đổi chủ.

Lão Lý ghé vào trên bàn, đem cái mũi để sát vào tam bốn giáo án notebook, trừ bỏ phát ra một chút lâu tập chất đông mùi mốc, tựa hồ còn tản mát ra một cỗ nhân nhạ u hương. Đây chính là Tần Hình Ngữ một chữ thân thủ viết, mặc kệ chất đông bao lâu, viết như vậy hậu mấy đại bốn giáo án, đều là năng tích lũy thẳng ngày, dựa bàn viết nhanh thành quả.

Dần dà, này đó notebook thượng nhất định sẽ tàn lưu năng hương khí, lão quang còn Lão Lý như hoạch chí bảo, tựa hồ thấy kia một bộ sườn xám Tần Hình Ngữ yếu diệu từ giáo án notebook trung đi ra, hắn hưng phấn đến lập tức đình thượng.

Hắn rất muốn làm càn một hồi, lấy Tần Hình Ngữ vì “Bản gốc”, phác họa một bức đình thượng tung hoành hoàng kim tay phải vật lộn đồ. Nhưng hắn tương tượng đến quách hùng kia há mồm mặt, hắn lại là nghiêng răng nghiêng lợi, nếu chuẩn bị không đầy đủ, ngày mai bị quách hùng này chỉ vương bát đản làm khó dễ, chỉ sợ là chính mình muốn vút bỏ quang vinh nhân dân giáo viên này phân công tác.

Cho nên, Lão Lý cố nén dục. Hóa đốt người, đem sở hữu hỏa khí áp lực đi xuống, chạy tiến buồng vệ sinh, vặn ra vòi nước, phùng mấy bó lớn nước lạnh, hướng tới trên mặt bát sái, tức khắc thanh tỉnh không ít.

Sau đó đối với kia mặt gương, lại là tự kỷ mà xú nữ lên, tấm tắc, như vậy anh tuấn soái khí lão sư, nhất định sẽ hấp dẫn vô số nữ học sinh, muốn nhan giá trị có nhan giá trị, muốn tài hoa có tài hoa. Nhân dân giáo viên, quả thực chính là vì chính mình lượng thân chế tạo!

Thiên cổ giang sơn, số phong lưu nhân vật, còn xem sáng nay, sáng nay chỉ có Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh tuyệt đối là hoạn có cuồng liệt tự mình say mê chứng, hắn nếu là nào một ngày không tự kỷ một chút, cảm giác cả người không thoải mái.

Tự kỷ một thời gian, hắn vẫn là nắm chặt thời gian trở lại bàn công tác, bắt đầu lật xem Tần Hình Ngữ cho hắn ngữ văn giáo án, Tần Hình Ngữ quả thật là ghê gớm, này đó ngữ văn giáo án, từng nét bút, rõ ràng tinh tế, hành giai tự thể, nhìn thật là làm người cảnh đẹp ý vui.

Từ kia phiêu dật sâu sắc chữ viết bút pháp, rất có vài phần kiểu nếu du long, cổ nhân nói, tự nếu như người. Dừng ở Tần Hình Ngữ trên người, quả thực là hoàn mỹ.

Một quyển hắn là nói buồn tẻ vô vị ngữ văn giáo án, Lý Thư Sinh xem đến là mùi ngon, giống như xem Kim Dung võ hiệp giống nhau, đã thấy được Tần Hình Ngữ đứng ở ba thước bực giảng, ngữ tiểu yên nhiên chi gian, tay ngọc nhẹ vũ, cùng học sinh giảng giải mỗi một cái tri thức điểm, mỗi một cái chỗ khó, trọng điểm, địa điểm thi, nói được là như thế rõ ràng thấu triệt.

Xem xong một quyển, Lý Thư Sinh phảng phất chính mình một lần nữa ôn cố một bên cao trung tri thức, càng như là có một vị học thức uyên bác ngữ văn lão sư, cho hắn nói một đường sinh động thú vị ngữ văn khóa.

Lão Lý không cảm tán thưởng nói: “Tần Hình Ngữ quả nhiên là nhân trung long phượng, lão sư bên trong nhân tài kiệt xuất, khó trách có thể ở thâm thị nhất có danh tiếng thị một trung đảm nhiệm ngữ văn lão sư, từ năng giáo án đã có thể thấy được điểm. Thêm chi năng nhan giá trị có thể nói bạo biểu, như vậy năng nhất định là một vị thâm chịu học sinh kính yêu hảo lão sư!”

Hắn hơi hơi thở dài một hơi, nghĩ chính mình tuy rằng lập tức chính là một vị ngữ văn lão sư, tuy rằng là giáo dục phụ đạo cơ cấu, so sánh với dưới, không có trường học lão sư như vậy chính quy xuất thân, nhưng từ nào đó góc độ tới nói, phụ đạo cơ cấu lão sư có thể nói là đã mãn sinh trường.

Tại đây loại mở ra thức dã mạn cạnh tranh điều kiện hạ, đối lão sư tổng hợp tố chất, yêu cầu càng là khắc nghiệt. Trường học đi học lão sư, phục tùng trường học an bài, cơ hồ không có học sinh hạ lão sư khóa.

Nhưng phụ đạo cơ cấu bất đồng, dùng một câu nhất hình tượng miêu tả kêu: Học sinh dùng chân đầu phiêu. Ý tứ là nói, phụ đạo cơ cấu lão sư, khóa nói

được sinh động thú vị, lưu được học sinh, như vậy học sinh cũng liền không đi. Nhưng chỉ cần học sinh cảm thấy lão sư khóa nói được không tốt, vỗ vỗ mông chạy lấy người.

Cho nên, từ điểm này tới nói, phụ đạo cơ cấu lão sư càng là chịu đựng được thị trường khảo nghiệm, học sinh là nhất công chính trọng tài.

Nếu là có một ngày, ta cũng có thể giống Tần Hình Ngữ như vậy xuất sắc, thật là tốt biết bao! Lý Thư Sinh khát khao, mở ra đệ nhị bốn chữ văn giáo án, như cũ là rõ ràng bút tích, mỗi từng nét bút hình như là Tần Hình Ngữ tự cấp học sinh giảng thuật một đường xuất sắc khóa, Lão Lý chỉ có quý bái, đánh đáy lòng bội phục Tần Hình Ngữ toàn thể đầu mà.

Chờ xem xong đệ nhị bốn giáo án, đã là rạng sáng một chút, Lão Lý xoa xoa nhấp nhem mắt buồn ngủ, trong lòng lại là đem quách hùng tổ tông mười tám đại hiệu kính một lần, lúc này đây nếu không phải chính mình hạ quyết tâm, trốn đi xe bay đoàn, tìm một phần đang lúc công tác, hẳn đã sớm từ bỏ nằm trên giường ngủ ngon.

Kéo mỗi một thể xác và tinh thần, hẳn tiếp tục lật xem đệ tam bốn giáo án, nếu không phải Tần Hình Ngữ viết tay bản thảo giáo án như vậy cảnh đẹp ý vui, phòng chừng Lão Lý cũng là chịu không nổi. May mắn, Tần Hình Ngữ giáo án thật không phải khoác lác, tình mỹ đến cùng đóng dấu bản thảo không có nhiều ít khác nhau, cho nên, Lão Lý mới có thể đủ xem đến nhấp thần.

Hơn nữa tam bốn chữ văn giáo án trung, giống như một quyển tiểu thuyết, luôn là có điều tiên minh chủ tuyến lôi kéo, mỗi một cái tri thức điểm nghĩa rộng, phảng phất tiểu thuyết trung phân chủ tuyến, nhưng mỗi một cái phân chủ tuyến lại là giải đúng chỗ ngứa mà trở lại chủ tuyến, có thể đem học sinh hứng thú dẫn tới một loại xưa nay chưa từng có logic quan hệ trung.

Chờ xem xong tam bốn chữ văn giáo án, Lão Lý lại đem bìa mặt hủy đi xuống dưới, chuẩn bị sáng mai đi đóng dấu cửa hàng một lần nữa đóng dấu một trương bìa mặt dán lên đi, đem Tần Hình Ngữ tên, đổi thành tên của mình, như vậy, cầm đi làm quách hùng xem thời điểm, này tam bốn viết tay bản thảo giáo án, chính là hẳn xuất từ hẳn Lý Thư Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Giang Hồ Ân Oán

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 tiếp tục canh hai, sớm dâng lên, sách mới vọng các vị bằng hữu nhiều hơn che chở, điểm đánh, đầu phiếu, cất chứa! 】

.....

Lý Thư Sinh xem xong tam bốn giáo án đã là không trung nổi lên mặt trời, hẳn ngã vào trên giường, thật lâu khó có thể đi vào giấc ngủ, dư vị vô cùng, hẳn nhà ở như là Tần Hình Ngữ ở nhẹ nhàng khởi vũ, thướt tha nhiều vẻ đáng người. Thật là quá mê người.

Hắn lại nghĩ tới nhà bên muội muội Lê Lily, nàng hẳn là ngủ ở mộng đẹp đi? Không biết nàng nằm mơ có thể hay không mơ thấy chính mình đâu? Ban ngày như vậy anh dừng thần vô mà cứu nàng, tuy rằng Lê Lily không có Tần Hình Ngữ như vậy mỹ đến ưu nhã, nhưng nàng cũng là thiên nhiên không trang sức, tuyệt đối mỹ nữ phôi.

Ngày này thật là quá dài lâu, hẳn thậm chí cảm thấy chính mình một ngày làm sự, ít nhất là hẳn làm Phi Xa Đoàn Lão Đại thời điểm mấy tháng lượng công việc. Bởi vì ở Phi Xa Đoàn hoàn toàn liền không hẳn chuyện gì, ngày thường thu bảo hộ phí có thù hạ tiểu đệ.

Chỉ có gặp được những cái đó khó giải quyết nganh tra tử, hẳn mới có thể ra mặt, hoặc là cùng Đường Hổ Phốc Trường Mao Đảng Lão Đại Lại Hải Tinh phát sinh tranh địa bàn phát sinh xung đột linh tinh, hẳn là muốn đứng ra.

Phi Xa Đoàn cùng Trường Mao Đảng chỉ gian ân oán, đã không phải một sớm một chiều kết hạ, lâu dài tới nay, khi có xung đột mâu thuẫn.

Trường Mao Đảng Lão Đại Lại Hải Tinh cũng không phải thiện tra, làm người âm hiểm xảo trá, hơn nữa tàn nhẫn độc ác, cùng Lý Thư Sinh giao chiến nhiều lần, nhưng luôn là bị Lý Thư Sinh đánh bại.

Tháng trước mới xung đột một lần, Lại Hải Tinh mang theo một phiếu tiểu đệ chấn ở Tân Giới Phố, mỗi người trong tay đều là cầm gia hỏa, có người là cầm thật dài sáng như tuyết đưa hấu đao, có người trong tay cầm bóng chày côn sắt, đoàn người mệnh mỏng mà tới Tân Giới Phố khiêu khích.

Lúc ấy, Lý Thư Sinh không ở Tân Giới Phố, từ Mạc Bình mang theo liên can Phi Xa Đoàn huynh đệ đón đánh Lại Hải Tinh, hai quân giằng co, chiến

tranh chạm vào là nổ ngay.

“Mạc Bình, Lý Thư Sinh đâu? Kêu hắn lên ra đây thấy lão tử!” Lại Hải Tinh trong miệng ngậm một cây xì gà, tay nhéo kia cắn xì gà, rồi tung Trường Mao, đối với Mạc Bình rít gào mà rống lên một tiếng.

Mạc Bình phó khinh miệt thần thái, liếc xéo liếc mắt một cái Lại Hải Tinh, “Phi” hướng tới trên mặt đất phun ra một ngụm cục đàm, chút nào không bị Lại Hải Tinh nói sờ sợ hãi, dùng cực kỳ âm trầm lại nói nặng có khí phách lời nói, trả lời: “Ngươi cho rằng ngươi hắn mẹ là ai a? Chúng ta Thư Sinh ca, là ngươi nói thấy là có thể thấy sao?”

“Ân hừ, ngươi tìm chết sao?” Đứng ở Lại Hải Tinh bên cạnh một vị cánh tay thượng thứ hình xăm Trường Mao du thủ du thực vượt trước một bước, liền tưởng tiến lên trừu Mạc Bình cái tát, nhưng bị Lại Hải Tinh ngăn cản, hắn đành phải phun ra một câu, “Dám như vậy theo chúng ta Lão Đại nói chuyện!”

Mạc Bình ở trên đường kia cũng coi như được với là một nhân vật, trên đường đều biết, hắn là đánh nhau nhất mãnh, nhất không muốn sống. Mà Lý Thư Sinh không chỉ có đánh nhau nhất mãnh, nhất không muốn sống, còn có một chút, đủ ngoan!

Lại Hải Tinh ở không có nhìn thấy Lý Thư Sinh phía trước, cũng không muốn cùng Mạc Bình tiến tay,

Trên nguyên tắc tới giảng, hắn như vậy hưng sư động chúng, tới Phi Xa Đoàn địa bàn, đã là đuối lý một đoạn. Tuy rằng rất nhiều thời điểm, trên đường cũng không có đạo lý nhưng giảng, nhưng bọn hắn là nhất giảng giảng hồ đạo nghĩa.

Hắn đây là mang theo người tới dẫn Lý Thư Sinh Phi Xa Đoàn địa bàn, vạn nhất động khởi tay, tuy rằng có thể bãi binh Mạc Bình bọn họ, nhưng hắn tuyệt đối không dám bỏ qua Lý Thư Sinh. Liên tính Lý Thư Sinh đơn thương độc mã đi hắn Đường Hồ Phố, chỉ sợ cũng là như vào chỗ không người.

Lại Hải Tinh tuyệt đối không dám mạo như vậy hiểm, miễn cho cuối cùng ném phu nhân lại chiết binh, vậy một quá độ.

“Uy, Thư Sinh ca, không hảo! Lại Hải Tinh mang theo nhất bang câu món lòng, đồ ở chúng ta Tân Giới Phố, Bình Ca đang ở cùng hắn đối chiến, lập tức liền phải động thủ làm đi lên.” Phi Xa Đoàn tam bắt tay hứa dừng thối lui đến đội ngũ mặt sau, bất thông Lý Thư Sinh điện thoại.

Lý Thư Sinh vừa vặn ở một nhà quán bar, chính thông đồng một vị ăn mặc thời thượng yêu diễm nữ nhân liêu đến khí thế ngất trời, đang chuẩn bị đi đầu gia khách sạn khai cái phòng phóng một pháo, bị hứa dừng một hồi điện thoại đánh lại đây, thiêu đốt liệt hỏa, bị một chậu nước lạnh tưới diệt, hắn một quyền dấm ở quầy bar, tức giận mắng một câu: “Làm. Hắn. Nương Lại Hải Tinh, các ngươi đừng xúc động, chờ ta trở lại!”

Hắn bạo nộ mắng một câu, sợ tới mức vị kia yêu diễm nữ nhân vẻ mặt sợ hãi, nhìn dáng vẻ nữ nhân này cũng không phải cái gì đảng hoàng phụ nữ, mà là có ý bị Lão Lý thông đồng, muốn kiếm một chút trang phần tiền.

“Mỹ nữ, lần sau đi, ca ca ta hôm nay vừa vặn có việc!” Lão Lý đem uống rượu tiền “Xoạch” đặt ở trên quầy bar, đối với kia yêu diễm nữ nhân nói một câu, cuối cùng trước khi rời đi, thuận tay nhéo một phen nàng vênh cao mũi, sau đó vùng tóc dài, phiêu nhiên rời đi.

Yêu diễm nữ nhân nhìn đến bên miệng thịt mỡ bay đi, trong lòng cũng rất là không cam lòng, dậm dậm chân, nhưng lại không thể nê hà. Bởi vì nàng nhìn ra được, Lý Thư Sinh tuyệt đối không phải dễ chọc. Chỉ hảo xem vịt nấu chín bay đi.

“Mạc Bình, ta làm ngươi. Mẹ nó, thật là ma ki, rốt cuộc Lý Thư Sinh có ở đây không? Mau kêu hắn lên ra đây!” Lại Hải Tinh từ trước đến nay tính tình táo bạo, đợi thật lâu, đều không có thấy Lý Thư Sinh ra tới, lại là tức giận mắng lên.

“Thao. Ngươi. Mẹ nó, các ngươi này đồ Trường Mao quái, là chưa tới phút cuối chưa thôi a! Dám đến Tân Giới Phố giường oai!”

“Giường oai làm sao vậy? Các ngươi Tân Giới Phố sớm hay muộn về chúng ta Trường Mao Đảng.”

“Lăn ngươi. Mẹ nó con bê, muốn làm giá a? Tới a!”

“Ngươi nói cái gì? Làm liền làm, ai sợ ai.”

.....

“Loảng xoảng, loãng xoảng.”

Phi Xa Đoàn người cùng Trường Mao Đảng người đều là từng người trong tay cầm côn bổng gia hỏa, một trận đối mắng lúc sau, huy động trong tay binh khí, lẫn nhau va chạm, chuẩn bị làm lên.

Những cái đó người qua đường tựa hồ sớm đã xuất hiện phổ biến này đó trên đường huyết đua, cũng đều yên lặng mà lùi bước hồi an toàn địa phương, có gan lớn một chút, cũng sẽ trộm lộ ra cái đầu, nhìn thượng vài lần.

Trường hợp hỗn loạn mở ra, Lại Hải Tinh cùng Mạc Bình hai người giằng co, nộ mục trừng to, giống như kia tức giận trâu đực chuẩn bị khai làm

“Rầm rầm. Đò đò.”

Lúc này, trên đường phố truyền đến một trận oanh chân ga xe máy thanh âm, Lý Thư Sinh cười một chiếc mới từ quán bar mượn tới xe máy, một đường

bay nhanh mà đến.

Từ Phi Xa Đoàn cùng Trường Mao Đảng hai đôi nhân mã chỉ gian chạy như điên mà đến, trong khoảng thời gian ngắn, hai đội nhân mã đều là về phía sau thối lui.

“Thư Sinh ca?”

“Thư Sinh ca!”

Phi Xa Đoàn thấy chính mình Lão Đại từ trên trời giáng xuống, đều là hoan hô lên, tức khắc khí thế thượng cường thịnh rất nhiều.

Lý Thư Sinh cười xe máy tiến quân thần tốc, hơn nữa thêm tới rồi một trăm hai mươi mã, chạy như điên vọt tới.

Lại Hải Tinh xem đến là tròn mắt há hốc mồm, hơn nữa Lý Thư Sinh đem xe máy trước đèn mở ra, ánh sáng vô cùng chói mắt, hấn tiếp tục oanh mờ lộn mồm, du biểu đánh tới mặt đồng hồ lớn nhất vị trí.

Đài xe máy chạy như điên ở hai đội mỗi người mã trung ương, sát trừ bỏ một đạo sắc mũi chấy đen hơi thở, Lý Thư Sinh thuận thể uốn éo xe máy dương đầu, xe máy cuồng oanh lên, lại là hướng tới Lại Hải Tinh đánh sâu vào qua đi.

Lần này Trường Mao Đảng người nhưng hạ tròn tròn mắt, đều là sôi nổi lui về phía sau. Lại Hải Tinh điên cuồng hét lên một câu: “Lý Thư Sinh, ngươi muốn làm gì?”

Lý Thư Sinh cười ở xe máy thượng dữ tợn cười một chút, “Oanh.” Xe máy chân ga oanh đến lớn nhất, tức khắc, xe máy như là hỏa tiễn phóng ra lên không giống nhau, hướng tới Lại Hải Tinh xung phong liều chết qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chớ Chọc Ta

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liền dương

【 sách mới là đoá tiểu cúc hoa, dễ chịu dựa đại gia! Canh ba sớm thả ra, đầy đất lẫn lộn cầu cất chứa, cầu đề cử! 】

.....

Lại Hải Tinh dọa choáng váng, vội vàng nhắc tay đầu hàng, “Lý Thư Sinh, ngươi không cần xúc động! Đừng tới đây!”

Lý Thư Sinh nhưng không để mình bị đẩy vòng vòng, xe máy điên cuồng hét lên nổ vang đùng phải đi lên, toàn bộ xe máy đem Lại Hải Tinh đâm bay, hấn mập mạp thân hình rồi cung mũi tên bay ra năm mét xa, nặng nề mà ngã xuống trên mặt đất.

Này nhưng không có kết thúc, trò hay vừa mới vừa mới bắt đầu, Lý Thư Sinh trên mặt xẹt qua một mặt hung quang, xe máy lần thứ hai cuồng bay qua đi, từ Lại Hải Tinh trên người nghiền áp bay qua.

Lại Hải Tinh phát ra “A” một tiếng giết heo tiếng thét chói tai, xương hông đã bị xe máy nghiền nát nát, một trận trùy tâm đau làm Lại Hải Tinh cái trán đậu viên lớn nhỏ mồ hôi lăn xuống.

“Hải ca!” Trường Mao Đảng tiểu đệ thấy Lão Đại của mình bị nháy mắt hạ gục, sôi nổi phác lại đây, một phương diện tiến lên thi cứu Lại Hải Tinh, về phương diện khác đánh về phía Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh thấy tình thế, khẩn phanh xe, xe máy hoành nghiêng đảo qua, vững vàng ngừng ở một bức tường hạ, hấn thả người từ xe máy thượng nhảy xuống, vài bước tiến lên, cướp đi Trường Mao Đảng hỗn hỗn mồn phía trước.

Hấn nâng lên một chân dẫm đạp ở Lại Hải Tinh vỡ vụn xương hông thượng, Lại Hải Tinh đau càng thêm đau, thiếu chút nữa ngất qua đi.

Lý Thư Sinh từ túi quần móc ra một phen bầy tác lớn lên chủy thủ, sáng như tuyết lưỡi đao, bén nhọn mũi đao, hấn không nói hai lời, hướng tới Lại Hải Tinh trên đùi “Bá” một đao chui vào đi, Lại Hải Tinh đau đến mắng miệng liệt nha, chỉ còn lại có thô nặng thở dốc, giống như một đầu lợn chết nằm trên mặt đất, trong mắt đã là sợ hãi, lại là phần nộ.

“Hải ca!”

Trường Mao Đảng hỗn hỗn môn nhóm đã đánh tới, Lý Thư Sinh vượt thân cười ở Lại Hải Tinh trên người, hấn trên đùi chủy thủ chỗ máu tươi vẩy ra ra tới, mà Lý Thư Sinh lộ ra dữ tợn cười, rút ra Lại Hải Tinh trên đùi chủy thủ, nhìn khỏi Lại Hải Tinh trước ngực quần áo, sáng như tuyết chủy thủ chợt lóe, để ở Lại Hải Tinh yết hầu chỗ, đối với phía sau đánh tới Trường Mao Đảng hỗn hỗn môn rít gào mà nổi giận gầm lên một tiếng, “Có loại các ngươi liền tiến lên một bước thử xem!”

Trên đường người đối Lý Thư Sinh ngoan kính sớm đã là khẩu nhĩ tương truyền, tuy rằng này đó hỗn trên đường đều là thân phận địa vị thực hèn mọn, giống nhau cũng không dám giết người, nhưng thấy đến Lý Thư Sinh giống một đầu tức giận mãnh thú, ai dám tiến lên một bước.

Thế cục bị Lý Thư Sinh chớp mắt công phu xoay chuyển, Phi Xa Đoàn huynh đệ tất nhiên là trường ra một ngụm ác khí, đều là vì Lão Đại Lý Thư Sinh reo hò.

Lý Thư Sinh chủy thủ để ở Lại Hải Tinh yết hầu, gần từng chữ một mà mắng: “Hảo ngươi cái cậu tạp chủng Lại Hải Tinh, ta không đi quét ngang ngươi Đường Hồ Phốc kia đã là cho đủ ngươi mặt mũi, không nghĩ tới ngươi hôm nay thế nhưng khinh đến ta gia môn khẩu, ngươi nói, ngươi làm ta làm sao bây giờ?”

Lại Hải Tinh đau đớn bất kham, giao chiến nhiều năm, lại lần nữa lãnh hội Lý Thư Sinh đủ ngoan không muốn sống, hấn tự nhận xui xẻo, cắn chặt răng, “Lý Thư Sinh,

Ngươi đủ ngoan, hôm nay ta nhận tài, muốn sát muốn xẻo, tự nhiên muốn làm gì cũng được!”

“Phanh!”

Lý Thư Sinh bỗng nhiên một quyền đánh vào Lại Hải Tinh quai hàm thượng, Lại Hải Tinh cảm giác được chính mình xương cốt đều lệch vị trí.

“Ta làm mẹ ngươi, giết ngươi, sợ ô uế lão tử tay!” Lý Thư Sinh lửa giận khó tiêu, “Lại Hải Tinh, ngươi cấp lão tử nghe hảo, ngươi nếu là muốn sống trường một chút, liền không cần chinh ra này đó chuyện xấu, chỉ cần ngươi không xâm phạm ta, ngươi làm những cái đó hồ người hoạt động, ta coi như cái gì cũng không phát hiện. Nếu là ngươi tà tâm bất tử, còn tưởng gồm thâu ta Tân Giới Phốc, ân hừ, đừng trách ta không khách khí!”

Nói xong, hấn đứng lên, chiếu Lại Hải Tinh bụng nhỏ, một chân bay ra, đem Lại Hải Tinh mập mạp thân mình đá văng ra, xoa mặt đất vẽ ra ba thước xa, đánh vào ven đường cây cột thượng mới ngừng lại được.

Lại Hải Tinh thật là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, há mồm miệng, ối mưa ra một búng máu thủy, lộn chết mà nằm trên mặt đất, hơi thở thoi thóp.

Lý Thư Sinh lợi kiếm ánh mắt nhìn lướt qua những cái đó im như ve sấu mùa đông Trường Mao Đảng hỗn hỗn môn, bọn họ cũng không dám dễ dàng trêu chọc cuồng nộ như sư tử Lý Thư Sinh, đừng nhìn Lý Thư Sinh một thân đáng vẻ Thư Sinh, ngoan lên đó là căn bản không muốn sống.

Lý Thư Sinh lại như là cảnh cáo giống nhau, xoay người, chỉ vào Lại Hải Tinh vẻ mặt nghiêm khắc mà nói: “Vương bát đản, ta nói cho ngươi, ngươi tốt nhất ngoan ngoan kẹp chặt cái đuôi cú đi, đừng đến gây chuyện ta, chọc mao ta, ân hừ, ta san bằng ngươi Đường Hồ Phốc!”

Hấn nhưng tuyệt đối không có nói giỡn, tuy rằng hấn ngày thường ái khoái lác, nhưng những lời này có thể so thật kim thật đúng là, hấn cũng có như vậy thực lực đi cùng Trường Mao Đảng khai chiến.

Mấy năm nay, trà trộn trên đường, bề ngoài nhìn qua hấn là hào hoa phong nhã, một biểu dáng vẻ Thư Sinh, nhưng hấn trong xương cốt lại là luyện liên ngạo cốt, hồn nhiên không sợ trời không sợ đất. Thậm chí trên đường đều truyền lưu, không sợ trời không sợ đất, liền sợ cùng Lý Thư Sinh đánh lộn.

Lại Hải Tinh vô luận là tuổi, vẫn là giang hồ lịch duyệt, đều ở Lý Thư Sinh phía trên, nhưng gặp Lý Thư Sinh lúc sau, hấn nhưng không thể trêu vào Lý Thư Sinh. Tiểu tử này muốn can đảm có can đảm, muốn ngoan kính ai cũng không có hấn đủ ngoan. Lại còn có là tốt nghiệp đại học cao tài sinh. Lưu manh không đáng sợ, liền sợ lưu manh có văn hóa.

Hấn Lý Thư Sinh nói muốn quét ngang Đường Hồ Phốc, kia tuyệt đối là có thực lực. Chỉ là mấy năm nay, quốc gia yên ổn, xã hội thái bình, bọn họ này đó hỗn hỗn môn ở trên đường cũng chính là thảo khẩu com ăn, không có gì lợi nhuận kếch xù đáng nói. Chỉ cần nước giếng không phạm nước sông, tất cả mọi người đều là trộn lẫn khẩu com ăn, Lý Thư Sinh cũng coi như là cấp Lại Hải Tinh một cái đường sống, không có đuôi tận giết tuyệt, đi cùng Lại Hải Tinh tranh địa bàn.

Lại Hải Tinh bị Lý Thư Sinh này xuất kỳ bất ý đánh úp, một trận hủy diệt tính đánh toi bời, này xương hông vỡ vụn, ít nhất cũng đến ở trên giường nằm gần tháng, hấn cũng liền kiêu ngạo không đứng dậy.

Nhìn Trường Mao Đảng nâng Lại Hải Tinh khắp khiêng mà rời đi, Mạc Bình tấp tấp lưỡi, đứng ở Lý Thư Sinh bên người, giơ ngón tay cái lên, khen nói: “Thư Sinh ca chính là Thư Sinh ca, tam quyền hai chân bãi bình một hồi sống mái với nhau, ngưu bức a!”

Lý Thư Sinh không để bụng mà vung cái trán tóc dài, gõ gõ đầu, đắc ý mà nói: “Mạc Bình, ngươi nha vuốt mông ngựa công phu tiệm trường a, ngươi phải biết rằng, chúng ta hỗn trên đường, không phải khi nào, toàn dựa một đôi nắm tay, càng lâu ngày chờ, muốn dựa trí tuệ, dựa chúng ta đầu óc! Có nhân có vận: Bất tặc thiên trước bất vương, chính là đạo lý này!”

Mạc Bình chấp tay trước ngực, vội vàng xin tha nói: “Thư Sinh ca, đình chỉ! Đình chỉ! Ta là sợ nhất người này lắm nhai nói không nghe xong.”

“Thiết, gỗ mục không thể điều cũng!” Lý Thư Sinh phun ra một câu, hần sớm đã thói quen Mạc Bình loại này lộn chết không sợ nước sôi nằng cá tính, dụng tâm dạy hần làm người xử thế đạo lý, hần luôn là ghét bỏ, cảm thấy Lý Thư Sinh tự cấp hần tẩy não.

“Khụ khụ, Thư Sinh ca, ta cảm thấy người không nên hỗn trên đường, mà hần là đi làm hạng nhất càng có tiền đồ chức nghiệp!” Mạc Bình thần bí mà cười nói.

“Cái gì có tiền đồ chức nghiệp?”

“Diễn viên!” Mạc Bình chớp nói, “Người này lắm nhai, tây du bên trong Đường Tăng, người quả thực chính là hiện thực bản! Thật sự, Thư Sinh ca, người có thể đi tìm đoàn phim, người đi diễn Đường Tăng.”

“Ta diễn người muội a!” Lý Thư Sinh nâng lên một chân, phi chân đá hướng Mạc Bình, Mạc Bình che lại thí. Cồ, thí. Điền thí. Điền mà chạy ra, một bên chạy một bên tiểu hài tử bướng bỉnh mà nói: “Đánh không! Đánh không.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chính Thức Nhập Chức

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Buổi sáng 9 giờ, Bách Hoa cao ốc, mười sáu lầu, Danh Sư Uyển.

Lý Thư Sinh mặc chỉnh tề, sơ đến tòa sáng đầu tóc, tuy rằng giày da cũng là địa quán hóa, nhưng là sát đến sáng mù mắt, trong tay ôm tam bản thật dày notebook, đó là hần mượn Tần Hình Ngữ cao trung ngữ văn giáo án.

Hôm nay đại sáng sớm, hần đã đi đóng dấu cửa hàng một lần nữa đóng dấu bìa mặt, đem trang tên sách thượng Tần Hình Ngữ tên đổi thành chính mình Lý Thư Sinh đại danh, hần có điểm âm thầm mừng thầm. Bắt đầu ảo tưởng, đương chính mình ôm này viết tay bản thảo ngữ văn giáo án bãi ở Quách Hùng trước mặt, loại này “Ba ba” mà vả mặt, là Lão Lý thích nhất.

Danh Sư Uyển đã mở ra môn, xem ra đã bình thường buôn bán. Lý Thư Sinh ngấm vài lần, đẩy ra thủy tinh công nghiệp đại môn, mặt mang mỉm cười mà đi vào.

“Tiên sinh, ngài hảo! Hoan nghênh quang lâm Danh Sư Uyển, xin hỏi có cái gì có thể giúp được ngài?” Quầy tiếp tân tiểu muội tử nhiệt tình dào dạt mà tươi cười diễm mỹ mà dò hỏi Lý Thư Sinh.

“A? Ta là tới nhập chức, phiền toái người báo cho một tiếng nhân lực tài nguyên bộ Lạc chủ nhiệm!” Lý Thư Sinh trên dưới đánh giá vài lần quầy tiếp tân tiểu cô nương, lớn lên thủy linh linh, tươi mát tú khí, một thân chức nghiệp trang, đáng người đường cong mỹ, tóc bần thành vân búi tóc.

Lão Lý cũng sẽ không buông tha bất luận cái gì có thể ngấm hoa cơ hội, chờ quầy tiếp tân tiểu cô nương nói một câu: “Tốt, thỉnh ngài chờ!”

Nói xong, nàng liền đi vào văn phòng đi kêu Lạc Tuyệt.

Lý Thư Sinh tỉ mỉ mà nhìn một lần Danh Sư Uyển hoàn cảnh bố cục, ở phía trước đài đại sảnh bên phải trên vách tường, dán bảng vàng danh dự, kia đều là gần mấy năm ở Danh Sư Uyển phụ đạo quá chương trình học, cuối cùng thi đậu đại học trúng tuyển học viên danh sách. Bên trái là tiếp đãi cổ vấn đá cẩm thạch tiếp đãi đài, tiếp đãi trên đài bày chương trình học biểu, hai đài điện thoại máy bay riêng, hai đài nhất thể cơ điện não, sạch sẽ sạch sẽ.

Hai bên trái phải là hành lang lối đi nhỏ, lối đi nhỏ tả hữu hai sườn là phòng học phân bố, toàn bộ Bách Hoa cao ốc mười sáu lầu, đều là Danh Sư Uyển, phòng học rộng mở sáng ngời, rất có vài phần vườn trường ý nhị.

Lý Thư Sinh thờ phào một hơi, có thể ở chỗ này đi làm, làm một người quang vinh nhân dân giáo viên, với nguyện đủ rồi. Nơi này không chỉ có làm công hoàn cảnh tương đối sáng ngời, hơn nữa xuất nhập đều là có văn hóa người, đặc biệt là giáo viên đội ngũ, có phong vận thành thực mỹ nữ Lão Sư, còn có tinh thần phấn chấn bông bột nụ hoa đài phóng nữ học sinh.

Này phân công tác không chỉ có thể diện, càng là chịu người tôn kính. So với Phi Xa Đoàn Lão Đại, kia chính là tương đương không tòi.

“Lý tiên sinh, bên trong thính!” Đang lúc Lão Lý nghĩ tư tư mà phác hoạ sắp ở chỗ này rơi đầu chảy máu hình ảnh khi, Lạc Tuyết uyển chuyển nhẹ nhàng thân thể từ văn phòng đi ra,

Đánh một tiếng tiếp đón, liền kêu Lý Thư Sinh tiến vào văn phòng.

Lý Thư Sinh đi theo Lạc Tuyết phía sau, hôm nay nàng ăn mặc một kiện màu trắng tây trang tiểu áo khoác, phối hợp bao mông màu đen váy ngắn, màu da quần vớ bao trùm ở nàng thon dài trên đùi, mỗi đi một bước, kia váy ngắn chính là lay động vài cái, hơn nữa Lạc Tuyết dáng người vốn là thon thả, bày ra mê muội người đường cong, như vậy càng là kích thích Lý Thư Sinh vô đại nào.

Tiến vào văn phòng, Lạc Tuyết đem một phần lao động hợp đồng thư bài ở trên bàn, sau đó bắt đầu cùng Lý Thư Sinh giảng giải tương quan nhập chức công việc, Lý Thư Sinh căn bản không có nghe tiến một chữ, bởi vì hắn hai mắt trước sau nhìn chăm chăm Lạc Tuyết trước ngực một đôi đại bạch thỏ, ở kia hơi thấp ngực cổ áo như ẩn như hiện.

Chờ Lạc Tuyết nói xong, nói một tiếng: “Lý tiên sinh, ngươi xem một chút, nếu là không có gì vấn đề, ở chỗ này ký tên là được!”

Lạc Tuyết đem lao động hợp đồng triển khai, bạch ngọc bàn tay mềm chỉ vào trên hợp đồng yêu cầu ký tên địa phương, Lý Thư Sinh nuốt một ngụm nước miếng, phục hồi tinh thần lại, chớp một đôi sắc mị mị đôi mắt, “Ta một tháng có thể có bao nhiêu tiền lương a?”

Đến nỗi lao động hợp đồng nội dung là cái gì, Lão Lý không có tâm tư chú ý, nhưng là đối với tiền lương, hắn chính là miễn cảm thật sự. Bởi vì hắn đã ăn thật lâu mì gói, nếu là lên làm Lão Sư, còn không thể cải thiện một chút thức ăn, kia thật là bị kích.

“Àn, chúng ta tiền lương cấu thành, chủ yếu bao gồm cơ bản tiền lương, hơn nữa trực ban chủ nhiệm tiền thưởng, đi học giờ dạy học phí, ngày thường tiết ngày nghỉ cũng sẽ từng có tiết phí gì đó.” Lạc Tuyết sơ lược, cũng không có cấp Lão Lý một cái chuẩn xác con số.

Lý Thư Sinh trong lòng “Lộp bộp” một chút, chẳng lẽ tên này sự uyển tiền lương đục? Vẫn là cái gì bí mật không thành? Hắn đánh vỡ đầu nhiều hồi đến đây, “Kia đại khái một tháng có bao nhiêu sao?”

“Năm sáu ngàn!” Lạc Tuyết không cần nghĩ ngợi mà nói.

Lý Thư Sinh cân nhắc một chút, kia vẫn là có thể, ít nhất so đi thu bảo hộ phí tới đang lúc một ít, cũng liền không nói hai lời, lưu loát mà ở lao động trên hợp đồng thêm hạ “Lý Thư Sinh” ba chữ.

Thêm hạ “Bán mình kẻ”, từ đây bước trên quang vinh nhân dân giáo viên hàng ngũ. Lạc Tuyết lại công đạo một ít công ty tương quan chế độ phương diện nên chú ý công việc, tỷ như chấm công, nghỉ phép, xin nghỉ chờ thường quy quản lý chế độ.

Lý Thư Sinh phối hợp gật gật đầu, ngẫm lại chính mình Phi Xa Đoàn lăn lộn mấy năm, sớm đã là lười biếng quán, lập tức này đó khuôn sáo chế độ, nhưng cũng không dễ dàng như vậy nhớ kỹ.

Chỉ cần mỗi ngày bình thường đúng hạn trên dưới ban, không làm một ít chuyện khác người, cẩn trọng, hắn là cũng sẽ không xuất hiện cái gì trái với điều lệ chế độ sự, cho nên, Lạc Tuyết nghiêm túc mà kiên nhẫn mà giảng, Lý Thư Sinh cũng là tương đối tùy ý mà nghe.

Chờ xong xuôi hết thầy nhập chức thủ tục, đã là giữa trưa 11 giờ, nghỉ buổi chiều hai điểm muốn đem toàn bộ viết tay bản thảo cao trung ngữ văn giáo án đưa cho Quách Hùng cùng phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình xem qua, Lý Thư Sinh trong lòng đã là chờ mong, lại là thấp thỏm.

Đối với phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình này một quan là không nhiều lắm vấn đề, nhưng là Quách Hùng nhưng không dễ dàng như vậy thu phục, tuy rằng hắn không có tuyệt đối lời nói quyền, nhưng hắn làm Danh Sư Uyển ngữ văn tổ tổ trưởng, đối tân nhập chức ngữ văn Lão Sư, hắn có quyền lực trấn cửa ải.

Vô luận như thế nào, Quách Hùng này một quan, Lý Thư Sinh là cần thiết muốn quá. Cho dù là có phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình che chở, nếu là dạy học thường xuất hiện cái gì sai lầm, Ônng Thúy Bình cũng không tiện với bao che Lý Thư Sinh.

Làm Quách Hùng, hắn khắc nghiệt, cũng có hắn khắc nghiệt đạo lý. Đối đãi mỗi một vị nhập chức Lão Sư, nghiêm khắc giám sát, đó là cam đoan dạy học chất lượng mấu chốt. Giáo dục phụ đạo cơ cấu, dạy học chất lượng là đệ nhất đường sinh mệnh, bất luận cái gì thời điểm đều không thể qua loa.

Bởi vậy, mặc dù là Ônng Thúy Bình thường thức Lý Thư Sinh, nhưng đối đãi dạy học thượng, nghiêm khắc dựa theo Quách Hùng đối ngữ văn yêu cầu tới, này đã là khảo nghiệm Lý Thư Sinh trình độ, cũng là đem không hảo Danh Sư Uyển dạy học chất lượng. Ai cũng không thể làm việc thiên tư làm rồi ki cương, nếu không, vạn nhất xuất hiện dạy học sự cố, ai cũng không dám đương nổi như vậy trách nhiệm.

Lý Thư Sinh chờ Lạc Tuyết nói xong, cho hắn an bài văn phòng ghế dài, hắn thu thập một chút bản công tác, sau đó ngồi ngay ngắn đang ngồi vị thượng, tiếp tục ôn tập Tân Hình Ngữ mượn tới tam bốn ngữ văn giáo án, hắn nhất định phải làm được tích thủy bất lậu, nếu không hạ xuống nhược điểm, bị Quách Hùng bắt lấy bím tóc nói sự, hắn khóa thực không thích như vậy kết quả.

Cho nên, hắn lại là nghiêm túc mà cân nhắc khởi Tân Hình Ngữ viết tay bản thảo ngữ văn giáo án, ôn cho nên biết tân, lần thứ hai lật xem, có thể so lần đầu tiên nghiên đọc nhanh rất nhiều, hơn nữa làm hắn ngạc nhiên chính là Tân Hình Ngữ này tam bốn giáo án, một lần nữa đọc một lần, lại sẽ có tân nhận thức. Này cũng làm Lão Lý đối Tân Hình Ngữ nhiều vài phần khâm phục chi tình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Trí Tuệ Đánh Giá

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Buổi chiều hai điểm, Danh Sư Uyển, phòng văn chuyên dụng văn phòng.

Toàn bộ văn phòng bầu không khí cực kỳ ngưng trọng, làm người có chút hít thở không thông cảm giác áp bách, Lý Thư Sinh ngồi ngay ngắn ở một trương ghế xoay thượng, trước mặt một trương bàn công tác, đối diện ngồi phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình, ngữ văn tổ trưởng Quách Hùng, Quách Hùng hắc mặt, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh bày biện ở bàn công tác thượng tam bốn thật dày ngữ văn giáo án notebook.

“Phu nhân, ngài nói đi? Giống Lý Thư Sinh loại này đầu cơ trục lợi người, có thể vào Danh Sư Uyển môn sao? Đây giáo án rõ ràng có vấn đề!” Quách Hùng nhện không được, rốt cuộc mở miệng nói chuyện.

Ônng Thúy Bình trong lòng biết rõ ràng, nàng làm Tần Hinh Ngữ đem này giáo án cấp Lý Thư Sinh, nàng đương nhiên biết này giáo án có vấn đề, nhưng nàng trong lòng lại là nhớ tới mặt khác một sự kiện, nguyên bản cho rằng không còn có cơ hội gặp được, trời xanh không phụ, hôm nay có thể có thể tương ngộ, nàng đương nhiên muốn giúp Lý Thư Sinh một phen.

Hơn nữa từ Lý Thư Sinh lời nói cử chỉ xem ra, mặc dù có một ít góc cạnh cùng không đủ, nhưng hơi thêm bồi dưỡng, định là có thể kham gánh trách nhiệm nặng nề. Cho nên, Ônng Thúy Bình đã là ích kỷ mà muốn trợ giúp Lý Thư Sinh, cũng là từ Danh Sư Uyển ích lợi xuất phát.

Đối với nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác ban, kia chính là Danh Sư Uyển vở kịch lớn, này đó hài từ đều là nghệ thuật sở trường đặc biệt sinh, bọn họ ghét học, thậm chí nói dối lừa gạt cha mẹ, bọn họ từ tiểu khuyết thiếu cha mẹ quan ái, thế cho nên tạo thành hôm nay loại này cục diện. Nếu là dựa theo thường quy văn hóa từ nhỏ giáo dục, chỉ sợ này đó hài từ sớm hay muộn sẽ phản nghịch ra tường.

Lý Thư Sinh như vậy xuất thân bối cảnh, tính cách thượng kết hợp cương nhu, có lẽ từ hấn đến mang lãnh đạm hài từ này, sẽ cố ý không thể tương được hiệu quả.

Giáo dục vô hình thái, đây là Ônng Thúy Bình tuổi trẻ thời điểm phi thường tôn sùng lý niệm, không có bất luận cái gì một bộ giáo dục có thể thích ứng sở hữu học sinh. Thường thường này kết quả, đều là tôn trọng cá tính, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, mới có thể lấy được càng tốt hiệu quả.

“Quách Tổ trưởng, có cái gì vấn đề sao?” Ônng Thúy Bình hiển nhiên là mở một con mắt nhắm một con mắt, cố ý lộ ra vài phần nghi ngờ.

“Phu nhân, ngài thỉnh xem!” Quách Hùng thuận tay cầm lấy một quyển giáo án, “Từ này bìa mặt tới xem, mới tinh vô cùng, nhưng là này nội dung cổ xưa trình độ tới nói, ít nhất cũng là ba bốn năm trước kia. Đây đã thuyết minh, Lý Thư Sinh cũ bình tân rượu, không hiểu hấn dùng cái gì dơ bẩn thủ đoạn, làm ra này mấy quyển giáo án, định thượng chính mình ký tên bìa mặt, liền thành hấn kiệt tác, chẳng lẽ ngài cảm thấy người như vậy đầu tiên phẩm đức có vấn đề sao?”

Ônng Thúy Bình mặt đều có chút tái rồi, này hết thảy đều là nàng âm thầm trợ trợ Lý Thư Sinh, nếu nói Lý Thư Sinh hành vi là dơ bẩn, như vậy nàng vị này người khôi xương chẳng phải là không thể dùng dơ bẩn tới hình dung? Nàng cũng là phẩm đức có vấn đề sao?

“Luận điệu vớ vẩn!” Ônng Thúy Bình giận tím mặt, “Quách Tổ trưởng, người đây là cố ý làm khó dễ Thư Sinh đi?”

Lúc này, Lý Thư Sinh bảo trì im miệng không nói, trang diết bán ngốc là tốt nhất hiệu quả, nếu là hấn đi cùng Quách Hùng tranh chấp,

Chỉ biết thuyết minh hấn chột dạ, còn nữa nói, từ Ônng Thúy Bình tình huống xem ra, nàng là tuyệt đối mà đứng ở phía chính mình, trợ giúp chính mình.

Quách Hùng nhất thời ghen kị, ậm ừ vài câu, “Phu nhân, ta..... Ta cũng là vì Danh Sư Uyển suy nghĩ!”

“Quách Tổ trưởng, người hấn là còn nhớ rõ, ngày hôm qua chúng ta phỏng vấn thời điểm, Thư Sinh nói hấn ở đại học trong lúc, có ở phụ đạo cơ cấu kiểm chức giáo ngữ văn, như vậy, hấn có ngữ văn giáo án cảm thấy một chút không kỳ quái. Hơn nữa hấn một lần nữa thay đổi bìa mặt, có thể thấy được hấn làm việc tinh tế, là vì tôn trọng chúng ta hai cái, hấn tổng không thể cảm dơ hề hề một quyển giáo án cho chúng ta, kia chẳng phải là quá có lễ?”

Ônng Thúy Bình thật đúng là am hiểu hùng biện, nàng bắt được điểm này manh mối, lập tức cấp Lý Thư Sinh một cái tuyệt đối không có sơ hở dưới bậc thang.

Điểm này ngay cả Lý Thư Sinh đều âm thầm khâm phục, chính mình như thế nào liền không có nghĩ vậy một chút đâu?

“Thư Sinh, người nói, này đó giáo án, là người kiêm chức thời điểm biên soạn đi?” Ông Thúy Bình ánh mắt đầu hướng Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh từ Ông Thúy Bình kia một đôi chờ mong trong ánh mắt, tựa hồ đọc đã hiểu cái gì, vội vàng hơi hơi mỉm cười, tự tin mười phần mà nói: “Phu nhân thật là thận trọng, thể nghiệm và quan sát tỉ mỉ, nhìn rõ mọi việc. Đây mấy quyển giáo án thật là ta ở đại học trong lúc đi phụ đạo cơ cấu kiêm chức thời điểm biên soạn!”

Quách Hùng cũng sẽ không như vậy thiện bãi cam hươu, hân trong lòng cũng là đối phó hiệu trưởng Ông Thúy Bình cảm thấy kỳ quái, ngày thường này Ông Thúy Bình đối tân nhập viên chức công, kia chính là mọi cách bắt bẻ, như thế nào tới rồi Lý Thư Sinh nơi này, nằng là cố ý bật đèn xanh?

“Thực hảo, Lý Thư Sinh, nếu này mấy quyển giáo án là người viết, như vậy đối với mặt trên nội dung, ta tưởng người là phi thường quen thuộc lạc?” Quách Hùng ngụ ý, đã thực rõ ràng, hân muốn khảo một khảo Lý Thư Sinh giáo án trung nội dung.

Nếu Lý Thư Sinh chỉ là đầu cơ trục lợi, tìm như vậy tam bốn ngữ văn giáo án, như vậy tại như vậy đoàn thời gian, lấy Lý Thư Sinh loại này nhìn qua lưu manh giống nhau đại quē mùa, khẳng định là một chữ đều không có xem qua. Chỉ cần khảo một khảo giáo án nội dung, hân nếu là đáp không được, kia không phải lộ hãm sao?

Quách Hùng nghĩ đến đây, âm thầm vui sướng lên, sau đó làm bộ làm tịch mà mở ra trong tay giáo án, hân nhìn đến bên trong rõ ràng chữ viết, từng nét bút, cứng cáp hữu lực, như vậy giáo án cơ hồ có thể nói dùng để coi như sách giáo khoa, hân không thể không phát ra từ phé phủ mà thờ dài trong lòng, nếu là chính mình có thể đem này bốn giáo án làm tới tay, kia có thể nói giá trị liên thành.

Cái gọi là trong nghề xem môn đạo, người thường xem náo nhiệt.

Quách Hùng tuy rằng khắt nghiệt, nhưng là đối ngữ văn tạo nghệ, kia cũng coi như được với là có nhất định độ chỗ, hân lật xem này bốn giáo án trong nháy mắt, đã cảm giác được này bốn giáo án giá trị. Cơ hồ có thể nói, giống như võ hiệp kịch trung, những cái đó võ sĩ đột nhiên đạt được một quyền võ công bí kíp.

Mà này bốn giáo án chính là võ công bí kíp, Quách Hùng hận không thể lập tức tu luyện mặt trên võ công khẩu quyết tâm pháp. Chỉ tiếc, này tam bốn giáo án là Lý Thư Sinh. Hân thậm chí trong lòng xẹt qua một tia hối hận, sớm biết rằng mở một con mắt nhắm một con mắt, làm hân lừa dối quá quan tính. Bán một cái thuyền nước giong thuyền cho hân, về sau có cơ hội chậm rãi từ hân nơi đó đem này mấy quyển giáo án làm tới tay, đi sao chép một phần.

Quách Hùng tuy rằng trong lòng đánh bàn tính như ý, nhưng hân còn không đến mức hồ đồ, mở ra trong đó một tờ, thanh thanh giọng nói, “《 Kinh Thi 》 ở quốc gia của ta văn học trong lịch sử ý nghĩa là cái gì?”

Lý Thư Sinh vừa nghe, thiếu chút nữa cười phun ra tới, nhưng là hân vẫn là cố nén ở, không thể tưởng được này Quách Hùng vấn đề trình độ thật đúng là giống nhau, quả thực chính là chiếu kia bốn giáo án thượng đọc ra tới.

Nếu là muốn vả mặt, không chỉ có muốn đánh đến “Ba ba” vang, còn muốn cao bức cách địa khí thế, lấy tuyệt đối áp đảo thức trang bức hình thức nghiền áp, làm đối phương từ ngón chân đầu đến cùng phát hơi đều tâm phục khẩu phục.

Nếu Quách Hùng hỏi, 《 Hồng Lô Mộng 》 Giả Bảo Ngọc ngủ mấy người phụ nhân? 《 Tây Du Ký 》 Tôn Ngộ Không đánh chết mấy cái yêu quái? 《 Thủy hử truyện 》 có bao nhiêu cái Tổng vũ khí Át Bính đinh? Như vậy vấn đề, chỉ sợ là khó trụ Lý Thư Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Ma Cao Một Trọng

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh đứng lên, dùng đầy nhịp điệu ngữ điệu, đỉnh đặc mà nói, “《 Kinh Thi 》 nói ngắn gọn, là quốc gia của ta đệ nhất bộ thơ ca tổng tập, cộng thu vào tự Tây Chu năm đầu đến xuân thu trung kỳ ước chừng năm trăm nhiều năm thơ ca ba trăm linh năm thiên.....”

“《 Kinh Thi 》 cộng phân phong (160 thiên), nhã (105 thiên), tụng (40 thiên) tam đại bộ phận. Chúng nó đều được gọi là với âm nhạc.....” Lão Lý

có như vậy một lần khai quai trang bức cơ hội, hẳn cũng sẽ không lãng phí, quơ chân múa tay, thanh âm và tình cảm phong phú, vốn là đơn giản văn học thường thức, bị hẳn một phen rung động đến tâm can miếu tả, rất có cô đại thuyết thư tiên sinh hương vị.

“ ‘ phong ’ phong ý nghĩa chính là âm điệu. Cổ nhân cái gọi là 《 Tàn phong 》, 《 Ngụy phong 》, 《 Trịnh phong 》, liền như hiện tại chúng ta nói Thiểm Tây điều, Sơn Tây điều, Hà Nam điều; ‘ nhĩ ’ là chính ý tứ. Chu thế hệ đem chính thanh gọi là nhĩ nhạc, giống như thanh thế hệ đem Côn khúc gọi là nhĩ bộ, có chứa một loại tôn sùng ý vị. Phong nhã, tiểu nhĩ có thể là căn cứ niên đại trước sau mà phân. ‘ tụng ’ là dùng cho tông miếu tế ca nhạc.....”

Quách Hùng tròn tròn mắt, không thể tưởng được nhìn qua “Gà mờ” Lý Thư Sinh, nói lên này ngữ văn tri thức điểm tới, kia có thể nói là có thể nói nhất tuyệt.

Đương nhiên này đó đều là bài Tàn Hình Ngữ ban tặng, đều là ở kia ngữ văn giáo án notebook sờ ghi lại, may mắn Lý Thư Sinh trí nhớ không tồi, có thể đem này trung nội dung bồi xuống dưới. Hơn nữa hẳn sinh động như thật địa biểu thuật, làm cho cả văn phòng ngưng trọng bầu không khí trở nên nhẹ nhàng lên.

Lão Lý nói xong lúc sau, tự mình say mê mà tiếp tục bổ sung một câu: “Học văn chi mỹ, ở chỗ khiến người không hiểu ra sao; thơ ca chi mỹ, ở chỗ kích động nam nữ xuất quỷ; nữ nhân chi mỹ, ở chỗ đại đột không oán không hối hận; nam nhân chi mỹ, ở chỗ nói đối nói được ban ngày thấy ma.”

Nói xong, Ông Thúc Bình vui vẻ ra mặt, lại là “Ba ba” cổ lấy chương tới reo hò, “Thư Sinh, nói được thật sự thật tốt quá, ta đã rất nhiều năm không có gặp qua có thể đem này văn học thường thức đều nói được như thế sinh động, lợi hại! Lợi hại!”

Lão Lý chột dạ, không hiểu Ông Thúc Bình là thiệt tình thực lòng mà khen chính mình đâu, vẫn là mới thúc giục chính mình. Nhưng mặc kệ như thế nào, hẳn như vậy mở ra kỳ, ít nhất ngăn chặn Quách Hùng miệng.

“Đa tạ phu nhân tán thưởng!” Hẳn nhưng khiêm tốn mà nói.

Quách Hùng hắc mặt, sau một lúc lâu nói không nên lời tới, hẳn thật sự khó có thể tưởng tượng, Lý Thư Sinh thế nhưng như thế lưu loát, chẳng lẽ này tam bốn cao trung ngữ văn giáo án thật là xuất từ hẳn tay? Đây tuyệt đối không có khả năng. Không được, kiên quyết không thể làm hẳn như vậy liền lừa dối quá quan! Hẳn lại ở vất hết óc, nghĩ đối sách.

“Quách Tổ trưởng, người còn có cái gì vấn đề sao?” Ông Thúc Bình mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm ngây ra như phỗng Quách Hùng.

Quách Hùng lấy lại tinh thần, mảy mảy lại, nảy ra ý hay, “Tuy rằng vấn đề này người có thể trả lời lên đây, nhưng là, ta còn có một vấn đề.....”

“Quách Tổ trưởng, người.....” Ông Thúc Bình có điểm không vui,

Nhưng lại không tiện phát tác.

Lý Thư Sinh lộn chết không sợ nước sôi nắng, căng da đầu cười hỏi: “Quách Tổ trưởng, thỉnh vấn đề!”

Quách Hùng lật xem trong tay giáo án, trong mắt mịt quá một tia âm trầm, “Nếu người có thể làm trò ta cùng phu nhân mặt, chiếu này giáo án, một lần nữa sao chép một đoạn, liền có thể quá quan.”

Lý Thư Sinh trong lòng đắc ý mà hừ lạnh một tiếng, “Hảo một cái gian trá tiểu nhân Quách Hùng, lão tử sớm tính chuẩn người có này vừa ra!”

Kỳ thật, Quách Hùng này nhất chiêu là đủ ngoan, nếu là này một bộ ngữ văn giáo án xuất từ Lý Thư Sinh tay, như vậy, chỉ cần làm Lý Thư Sinh làm trò Quách Hùng cùng Ông Thúc Bình mặt, chiếu giáo án sao chép một đoạn, đối lập một chút tự thể, nhìn xem có phải hay không Lý Thư Sinh chữ viết, như vậy, liền có rút cuộc.

Ông Thúc Bình cũng không nghĩ tới Quách Hùng sẽ đến này nhất chiêu, nàng tức khắc sắc mặt trở nên có chút khó mù, nhìn trộm nhìn về phía Lý Thư Sinh, kia ý tứ là nàng cũng giúp không được vội.

Bất quá, Lý Thư Sinh lại là tùy tiện hướng ghé trên ngồi xuống, cùng Quách Hùng mặt đối mặt ngồi, hẳn hắc hắc nhếch miệng cười, cợt nhả nói: “Quách Tổ trưởng, bút mực hầu hạ?”

“Người.....” Quách Hùng tức giận đến phổi đều sắp tặc, đành phải đem chính mình trước mặt bày biện một chi ký tên bút cùng một trương A4 giấy trắng đưa qua đi.

Lý Thư Sinh tin tưởng tràn đầy mà đối Quách Hùng nói: “Vị người nói ta gian lận, không bằng như vậy, sao chép kia một đoạn, chính người chọn!”

Quách Hùng một đôi phần uất ánh mắt, muốn giết chết Lý Thư Sinh dường như, cầm lấy trong đó một quyển giáo án, tùy ý phiên đến trong đó một tờ, sau đó đẩy qua đi, “Liền sao chép một đoạn này!”

Lý Thư Sinh không nói hai lời, múa bút thành văn, ký tên bút ở A4 trên tờ giấy trắng phát ra “Sàn sạt” té vang, Ông Thúc Bình tâm huyền cổ họng, nếu là Lý Thư Sinh sao chép chữ viết không giống nhau, như vậy liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

Ba năm phút, Lý Thư Sinh đem sao chép tốt A4 giấy, tính cả kia bốn giáo án, đẩy đến Quách Hùng trước mặt, “Quách Tổ trưởng, thỉnh đánh bóng

ngươi thái kim nhãn tình, tỉ mỉ, mỗi người thật thật mà thấy rõ ràng, xem cẩn thận lạc, ngươi nhưng ngàn vạn không cần đối ta khách khí.”

Quách Hùng trừng mắt nhìn Lý Thư Sinh liếc mắt một cái, sau đó ngồi nghiêm chỉnh, cầm kia trương Lý Thư Sinh sao chép A4 giấy cùng nguyên giáo án thượng tương đối so, hần hoàn toàn hồng mắt, trong miệng phun ra mấy chữ, “Này..... Sao có thể?”

Uông Thúy Bình trong lòng huyền cục đá cuối cùng rơi xuống đất, oai quá thân mình, nhìn lướt qua, đừng nói này bút tích có điều khác biệt, liền tính là dấu chấm câu, đều là giống nhau như đúc. Tinh tế rõ ràng, kiểu nều du long, phiêu dật sâu sắc.

Cái này làm cho vốn dĩ cảm kích Uông Thúy Bình đều cảm thấy kinh ngạc, Lý Thư Sinh như thế nào sẽ ở như vậy đoạn thời gian, đem Tần Hình Ngữ chữ viết học được là giống như một cái khuôn mẫu khắc ra tới, quá không thể tưởng tượng.

“Ha ha..... Quách Tổ trưởng, thấy rõ ràng? Còn có cái gì vấn đề sao?” Lão Lý đến lý không buông tha người, tiến thêm một bước đắc ý mà cười nói.

Kỳ thật chính hần phi thường rõ ràng, đem qua hần thiết tưởng quá các loại Quách Hùng khả năng sẽ ra làm khó dễ vấn đề, thí giảng là một phương diện, mà chân chính sơ hở chỗ, nhất định là sao chép một đoạn, cùng nguyên bản Tần Hình Ngữ giáo án chữ viết khác biệt.

Vì bất chúc Tần Hình Ngữ chữ viết, hần chính là hoa rất lớn công phu, cơ hồ trong một đêm, đem Tần Hình Ngữ chính mình bất chúc đến cam đoan không giả trình độ.

Cái này kêu làm “Đạo cao một thước, ma cao một trượng”.

Từ mặt bên cùng thuyết minh, Lý Thư Sinh là cụ bị nhất định thiên phú.

Quách Hùng nếu lại tưởng làm khó dễ, kia cũng thật quá đáng. Lần này hần là hoàn toàn mà xui lợ, đành phải nhứt chí mà nói: “Hảo, Lý Thư Sinh, ngươi miễn cưỡng quá quan. Nhưng là, ngươi đừng quên, sau này ở dạy học thượng nhiều hạ công phu, dạy học chất lượng là chúng ta đệ nhất đường sinh mệnh, là không chấp nhận được nửa điểm sơ xuất.”

Uông Thúy Bình gật đầu, tiếp nhận câu chuyện nói: “Quách Tổ trưởng, vậy ngươi liền đem nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban ngữ văn cùng Thư Sinh Lão Sư nối tiếp hảo, cái này ban ngữ văn khóa, liền từ Thư Sinh Lão Sư thượng.”

Quách Hùng tuy rằng tâm không cam lòng, tình không muốn, nhưng là phó hiệu trưởng Uông Thúy Bình phân phó, hần lại không dám không vâng theo, gật đầu nói: “Phu nhân xin yên tâm, ta sẽ giao tiếp cho hần!”

“Đa tạ phu nhân tài bồi!” Lý Thư Sinh cảm kích mà nói.

“Ha hã, Thư Sinh a, về sau chính là Danh Sư Uyển người nhà, có cái gì không hiểu hoặc là hoang mang, đúng lúc cùng Lạc chủ nhiệm câu thông, hoặc là cùng ta giao lưu, ngàn vạn đừng bị ủy khuất ghen ở trong lòng đầu.” Uông Thúy Bình lại là dặn dò một phen, “Mặt khác, cái này nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban, về sau ngươi trực ban chủ nhiệm, học sinh tuy rằng bướng bỉnh một ít, nhưng ngươi muốn tận tâm tận trách.....”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Ngữ Văn Lão Sư

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 về sau mỗi ngày giữ gốc hai chương, đệ nhất càn giữa trưa 11:30, đệ nhị càn buổi chiều 17:30, kém trên dưới 10 phút (hệ thống lùi lại), thỉnh các vị bằng hữu bốn sáu hâm báo, lão Ngữ bắt đầu tồn cáo! Thích hợp thời cơ, đại bùng nổ! 】

.....

Lý Thư Sinh như là thụ giới tiểu hòa thượng, thành kính mà nghe quy y sư phụ thể hồ nghi thức xối nước lên đầu, hần đối Uông Thúy Bình dặn dò, khắc trong tâm khảm, rốt cuộc Uông Thúy Bình là hần on tri ngộ quý nhân.

Nàng nhưng cùng mặt khác công ty mở miệng ngậm miệng nói công tác kinh nghiệm phỏng vấn quan ôn hòa nhiều. Đây mới là chân chính Bá Nhạc, ở mờ mịt người tìm việc làm trung tuyển chọn ra hần này thất ngày đi nghìn dặm tuần mã.

Về sau ta chính là Uông Thúy Bình người, Lão Lý âm thầm nghĩ đến, nhưng tựa hồ cảm thấy không đúng chỗ nào, hần nhìn thoáng qua Uông Thúy Bình,

năm du bốn mươi, như cũ phong vận không giảm, thật sự muốn ta dâng ra thân thể. Đóng lại đèn, đều là giống nhau.

Hắn hơi hơi phun ra một hơi, từ Uông Thúy Bình ánh mắt xem ra, nàng chút nào không giống như là đối chính mình có bất luận cái gì gây rối ý đồ, càng không có bất luận cái gì ái muội hành động, càng như là từ mẫu đối nhi nữ quan ái, chẳng lẽ là chính mình nghĩ nhiều?

Trời sinh đa nghi Lão Lý, tính cách nhiều trọng có thể nói có điểm biến thái hẳn, cũng đều không hiểu là như thế nào toát ra như vậy ác tha tư tưởng, nhưng hắn thật sự tìm không ra Uông Thúy Bình “Thường thức” hẳn lý do, trừ bỏ hắn lớn lên tương đối soái, không còn sở trường!

“Đa tạ phu nhân thường thức, ta nhất định sẽ đem hết có khả năng, đem ta thanh xuân phụng hiến ở quang vinh giáo dục sự nghiệp thượng, ta cũng sẽ dùng ta tình yêu đi quan tâm đệ tử của ta, thỉnh ngài yên tâm!”

Lão Lý moi hết cõi lòng tìm vài câu dễ nghe lời nói liều tỏ lòng trung thành, nói những lời này chính mình đều cảm thấy lời nói rỗng tuếch, nhưng hắn vẫn là nghiêm trang, nói được ba hoa chích chòe.

Này không thể không nói, Lý Thư Sinh ngày thường khoác lác bản lĩnh vượt qua thử thách, người chết đều có thể nói sống lại, hơn nữa mặt không đỏ, tâm không nhảy, nhìn qua chính là hắn tiếng lòng kể ra, làm người nghe xong cảm thấy hắn thật đáng tin cậy.

Quách Hùng đối này khịt mũi coi thường, âm thầm nói: “A phi, nói so xướng dễ nghe, tiểu tử, ngươi cho ta chờ, ta không chính chết ngươi, tên của ta đảo lại viết!”

Hắn đối Lý Thư Sinh oán niệm bởi vậy chôn sâu ở trong lòng, hắn Lý Thư Sinh dựa vào cái gì a, còn không có tiến vào Danh Sư Uyển, liền đạt được Uông Thúy Bình thường thức ưu ái, ta Quách Hùng đối Danh Sư Uyển làm ra trác tuyệt cống hiến thời điểm, phỏng chừng ngươi Lý Thư Sinh mao đầu còn không có trường tề đầu, ân hử, lộ còn trường đầu, chúng ta kỳ lừa xem tập nhạc, chờ xem!

Uông Thúy Bình đạm nhiên cười, lời nói thâm thúy mà nói: “Thư Sinh a, cái này nghệ khảo văn hóa ban học sinh đâu, bọn họ nhưng không thể so những cái đó văn hóa sinh, ngày thường bọn họ khả năng cũng sẽ có chút bướng bỉnh, thậm chí.” Nàng tựa hồ ý thức được cái gì, không có tiếp tục nói tiếp.

Quách Hùng mừng thầm, làm Lý Thư Sinh tiếp nhận này đàn tư tưởng dị dạng, hành vi biến thái học sinh, phía trước sáu nhiệm chủ nhiệm lớp không phải bị chinh thành thân kinh bệnh. Cũng đã trụ tiến bệnh viện tâm thần. Không dùng được bao lâu, Lý Thư Sinh bị học sinh chơi hỏng rồi, hắn cũng liền chính mình cắt đi.

Như vậy tương tự, Quách Hùng tâm cân bằng rất nhiều, thậm chí đối Uông Thúy Bình đầu lấy cảm kích chi tình, hắn tựa hồ lập tức minh bạch Uông Thúy Bình dụng ý, nguyên lai phu nhân nàng là tưởng đem Lý Thư Sinh đỡ đến tới cao chỗ, sau đó lại làm hắn bị học sinh từ chỗ cao ném xuống tới, bỏ cao, rơi ngoan, quảng ngã hắn cái tan xương nát thịt, bán thân bắt tội, đại tiểu tiện mất khống chế!

Quách Hùng nghĩ tư tư mà thiết tưởng Lý Thư Sinh bị học sinh các loại siêu cấp biến thái trêu chọc, kia một thân chặt vật hình ảnh, ngấm lại đều buồn cười. Hắn càng nghĩ càng là nhìn không được nở nụ cười, quả là với “Phốc” phun cười ra tới.

Uông Thúy Bình nghi hoặc mà nhìn về phía Quách Hùng, “Quách Tổ trưởng, chuyện gì như vậy vui vẻ? Độc nhạc nhạc không bằng chúng nhạc nhạc, ngươi cho chúng ta chia sẻ một chút, làm chúng ta cũng vui vẻ một chút bái!”

Quách Hùng xấu hổ không thôi, vội vàng biện ra lý do, “Ta là vì chúng ta Danh Sư Uyển thông báo tuyển dụng đến giống Lý Thư Sinh như vậy ưu tú, xuất sắc, có phụng hiến tinh thần Lão Sư cảm thấy vô cùng vui vẻ, đặc biệt vẫn là ta ngữ văn tổ!”

Lý Thư Sinh lộ ra một đôi khinh thường ánh mắt, chính mình có thể xưng được với khoác lác giới thủy tổ, không thể tưởng được này Quách Hùng càng là khoác lác không dùng tới thuế, tận lực thôi! Cho người cái thoán thiên hần, người sao không trời cao đâu?

Uông Thúy Bình trong lòng biết Quách Hùng lời nói giả đến gốc tử đều có thể nghe được ra tới, nhưng nếu Quách Hùng nói đến kia phân thượng, cũng không hảo vạch trần, đành phải im lặng gạt đầu, “Hào, Quách Tổ trưởng có thể có này trí tuệ, hy vọng ngươi về sau nhiều hơn chỉ điểm một chút Thư Sinh. Đúng rồi, một hồi ngươi mang Thư Sinh đi học sinh quản lý bộ, lấy một chút nghệ khảo văn hóa nhất ban học sinh. Tư liệu, làm Thư Sinh trước tiên đối học sinh có một cái bước đầu hiểu biết.”

“Tốt, phu nhân!” Quách Hùng không dám nhiều lời, sợ nói nhiều dễ dàng giảng nói bậy, hôm nay hắn tự nhận thua tại Lý Thư Sinh trong tay.

.....

Đi ra phòng vấn văn phòng, Lý Thư Sinh đi theo hắc mặt Quách Hùng phía sau, Quách Hùng một câu cũng không nói, Lý Thư Sinh đối mặt Quách Hùng, cũng không lời nói nhưng giảng.

Hai người yên lặng vô ngữ mà đi tới rồi học sinh quản lý bộ văn phòng, “Thùng thùng.” Gõ gõ môn, phòng trong truyền đến một tiếng “Mời vào!”

Quách Hùng nhẹ nhàng đẩy cửa ra, sớm đã là khuôn mặt tươi cười đón chào, “Ta tìm một chút học sinh quản lý bộ chủ nhiệm Khang Soái Minh.”

Ở văn phòng góc một cái ghế dài vị trí, một vị thân cao 1 mét 8 tả hữu cường tráng nam nhân đứng lên, tuổi nhìn qua ba mươi tuổi trên dưới, râu quai

nón cần, nhưng hình dáng rõ ràng mặt hình, cân xứng to lớn đáng người, không cần nói cũng biết, đại soái ca một quả. “Ngạch, nguyên lai là Quách Tổ trưởng, xin hỏi có chuyện gì?”

Lý Thư Sinh liếc mắt một cái này hình nam, thể nhưng nhìn qua so với ta còn soái, xem ra về sau ở Danh Sư Uyển có cường đại đối thủ cạnh tranh.

Khang Soái Minh đã dạo bước đã đi tới, Quách Hùng cười hắc hắc, “Khang Chủ nhiệm, là như thế này, vị này đây là tân nhập chức ngữ văn Lão Sư Lý Thư Sinh.....”

Khang Soái Minh lễ phép mà vươn tay, làm ra bắt tay trạng, “Nga? Lý Lão Sư, người hào! Ta là Khang Soái Minh, chủ yếu phụ trách Danh Sư Uyển học sinh quản lý bộ công tác, về sau có cái gì yêu cầu cống hiến sức lực, thỉnh nhiều hơn chỉ giáo!”

Có phong độ! Lý Thư Sinh cấp Khang Soái Minh đánh giá, người này chẳng những người lớn lên soái, còn rất có phong độ, so Quách Hùng kia nhưng không ngừng cường nhiều ít lần. Hắn cũng vươn tay, cùng Khang Soái Minh nắm tay, “Mới đến, về sau ta có cái gì làm được không đến vị địa phương, mong rằng Khang Chủ nhiệm nhiều hơn phê bình!”

“Ha ha..... Tới Danh Sư Uyển, chính là người một nhà, người một nhà không nói hai nhà lời nói, có chuyện gì khó xử, chúng ta đại gia cùng nhau nghĩ cách giải quyết sao!” Khang Soái Minh tính cách rộng rãi, dương quang hình nam, hắn lại ngược lại hỏi Quách Hùng, “Quách Tổ trưởng, người nên không phải chỉ là để mang Lý Lão Sư tới học sinh quản lý bộ cho ta giới thiệu nhận thức tân công nhân đi?”

Quách Hùng lập tức nói: “Bởi vì Lý Lão Sư không chỉ có là nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban ngữ văn Lão Sư, lại còn có là bọn họ chủ nhiệm lớp.....”

Không đợi Quách Hùng nói xong, Khang Soái Minh “Phốc” phun bật cười, sau đó nhin không được cười ha ha lên.

Lý Thư Sinh không rõ hắn đang cười cái gì, cũng không tiện xen mồm, đành phải im lặng không nói.

Khang Soái Minh cười một trận, rốt cuộc đành chỉ không cười, hắn sâu kín mà nói: “Ài, Quách Tổ trưởng, các người thật đúng là lợi hại, ngăn ngừa mấy ngày, lại tìm kiếm tới rồi tân ‘con mồi’!” Khi nói chuyện, nhìn lướt qua Lý Thư Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Trục Ban Chủ Nhiệm

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Quách Hùng nhủ mảy, rất là khó chịu mà nói: “Đây là phu nhân ý tứ!”

“Ách!” Khang Soái Minh ngăn người, “Nếu là phu nhân ý tứ, kia..... Lý Lão Sư, người chờ, ta đem cái này ban học sinh. Tư liệu lấy tới cấp người.”

Lý Thư Sinh dù sao cũng là mới tới, tuy rằng nhìn ra được Quách Hùng cùng Khang Soái Minh hai người chỉ gian đối thoại có chút miêu nị, nhưng không ảnh hưởng toàn cục, chỉ cần chính mình có thể đứng ở bục giảng thượng, trở thành một người quang vinh nhân dân giáo viên, đó chính là tốt nhất kết quả.

Chỉ chớp lát sau, Khang Soái Minh ôm một chồng văn kiện đi tới, đưa cho Lý Thư Sinh, cảm giác nhẹ nhàng không ít, thật dài mà thở phào nhẹ nhõm, khoe miệng gior lên, thần bí mà cười nói: “Lý Lão Sư, chúc người ‘chơi’ đến vui sướng!”

“Khang Chủ nhiệm, ‘chơi’ đến vui sướng là có ý tứ gì a? Chẳng lẽ mang cái này ban thực nhẹ nhàng, có thể ‘chơi’?” Lý Thư Sinh học Khang Soái Minh ngữ khí, đặc biệt tăng thêm “Chơi” tự ngữ khí, nếu dạy học còn có thể chơi đến vui sướng, kia so làm Phi Xa Đoàn Lão Đại có ý tứ nhiều.

Lý Thư Sinh vẫn luôn cảm thấy giáo viên là nhất quang vinh chức nghiệp, đặc biệt là kiên định bất di mà tính toán tể giáo dục con người bằng hành động gương mẫu sư đội ngũ tới nay, hắn cảm giác chính mình là đẩy ra mây đen, gặp được sáng lạn dương quang, phảng phất sở hữu mỹ sai sự nổi gót tới.

Chẳng lẽ là ta Lão Lý vận khí đổi thay, từ đây đi lên sáng lạn nhân sinh họa lộ thên thang sao? Nhưng là, Lão Lý còn không có hoàn toàn đánh mất phán đoán, từ Khang Soái Minh biểu tình xem ra, nhất định còn có miêu nị, không chừng là bọn họ thiết kế một cái đại bẫy rập, vòng lớn bộ chờ chính mình hướng hố lửa nhảy?

Đa nghi là Lý Thư Sinh tính cách, hẳn tuy rằng một phương diện cảm thấy chính mình có một phần mỹ sai sự, nhưng lại lo lắng nhân gia tính kế hẳn. Bất quá, thực mau hẳn lại nhận rõ hiện thực, hẳn một cái lão quang côn, trừ bỏ soái một chút, muốn giựt tiền không có tiền, muốn cướp sắc cũng còn miễn cưỡng không có trở ngại.

Hay là bọn họ muốn bắt cóc ta bức lương vì xướng? Làm ta trở thành bọn họ tính nô? Lý Thư Sinh trời sinh lại là đa nghi lại là mẫn cảm, hẳn tuyệt đối có thể nghĩ đến nhất hư kết quả, hoặc là nhất ác tha kết quả.

Khang Soái Minh cũng sẽ không trực tiếp làm rõ tới nói, giờ tay vỗ vỗ Lý Thư Sinh bả vai, an ủi nói: “Lý Lão Sư, không có gì, kiên trì trụ a, liền xem người!”

Lý Thư Sinh không hiểu ra sao, muốn lại hỏi nhiều, lại cảm thấy có điểm dư thừa, vì thế ôm kia một đồng học sinh. Tư liệu, trở lại chính mình văn phòng.

Văn phòng tốp năm tốp ba ngồi chút Lão Sư, loại này phụ đạo cơ cấu, mặt ngoài là công ty chế, thực tế ở cụ thể hoạt động trung, cùng trường học quản lý đại đồng tiểu dị.

Đồng dạng thiết có giáo nghiên bộ, giáo vụ bộ, học sinh quản lý bộ, tài vụ hậu cần bộ, đại thể hoạt động bộ môn cùng trường học không sai biệt mấy. Nói đến cùng, phụ đạo cơ cấu đối mặt quần thể, cũng là học sinh.

Chỉ cần là về học sinh cơ cấu, hơn phân nửa không thể thiếu này đó nhất thường thấy bộ môn.

Lý Thư Sinh làm nghề văn Lão Sư, văn phòng chính là ở giáo nghiên bộ,

Cùng nghề văn tổ tổ trưởng Quách Hùng thành nghiêng góc đối vị trí, bởi vì Danh Sư Uyển đảo cũng không có hoàn toàn làm được mỗi một cái khoa đều chia làm một cái văn phòng, trên cơ bản các ngành học như cũ là hỗn hợp làm công.

Nhưng mỗi một cái ngành học đều một vị phụ trách dạy học tổ trưởng, nghề văn có nghề văn tổ trưởng, toán học Toán học tổ trưởng, tiếng Anh có tiếng Anh tổ trưởng, từ từ.

Quách Hùng tượng trưng tính về phía văn phòng lão công nhân làm một chút giới thiệu, “Vị này chính là chúng ta nghề văn tổ tân nhập chức Lão Sư Lý Thư Sinh, về sau đại gia giúp đỡ cho nhau, cộng đồng nỗ lực.”

Lý Thư Sinh trong lòng biết Quách Hùng đối chính mình có thành kiến, cũng liền đối văn phòng các vị đồng nghiệp hơi hơi mỉm cười, “Các vị đồng nghiệp đại gia, về sau chiếu cố nhiều hơn, chiếu cố nhiều hơn!”

Văn phòng nặng nề bầu không khí lập tức sinh động lên, trong đó ở góc bên cạnh hai vị nữ Lão Sư toát ra hoa si bộ dáng, “Wow, mới tới Lão Sư hảo soái nga?”

“Gọi là gì tới? Lý Thư Sinh? Tên này cũng quá tục khí đi!”

“Tục khí làm sao vậy, chỉ cần nhan giá trị đủ cao, lớn lên soái, tên không sao cả!”

Tuy rằng nàng hai nhỏ giọng mà nói thầm, nhưng rốt cuộc văn phòng liền như vậy điểm không gian, từng câu từng chữ đều có thể đủ rõ ràng mà truyền vào Lý Thư Sinh lỗ tai, Lão Lý như là bị rót nê hồn thang giống nhau, thiếu chút nữa tìm không ra đồng nam tây bắc, may mắn hẳn cũng là gặp qua đại trường hợp người, đã có người sùng bái, vậy tiếp tục trang đến cao lãnh một chút. Tuy rằng hẳn trong lòng hận không thể cái kia người sùng bái tới một cái nhiệt tình ôm, tốt nhất chủ động dâng ra môi thơm gì đó, hẳn một chút cũng không ngại.

Nhưng vẫn là điệu thấp một chút hảo, người lớn lên soái, cũng không thể quá cao điệu, để tránh bị lớn lên xấu nhân đồ kỵ trả thù chính mình!

Lão Lý đi đến chính mình làm công ghế dài thượng, đem kia một chồng học sinh. Tư liệu đặt ở trên bàn, sau đó ngưỡng dựa vào chuyển xe lăn từ thượng, hẳn có chút tò mò, đối này đó sắp muốn trở thành chính mình nhóm đầu tiên học sinh. Lần đầu tiên luôn là khó quên, Lão Lý thuận tay cầm lấy một quyển tư liệu, hí húp mắt xem một cái bia mặt, tên họ một lan viết “Liễu Như Yên” ba chữ.

Hắn kinh hách đến thiếu chút nữa từ ghế trên ngã ngồi trên mặt đất, vội vàng một lần long lóc thẳng tắp eo, đoan chính dáng ngồi, đây là nào cùng nào? Như thế nào sẽ là Liễu Như Yên? Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ ngày hôm qua bị bắt làm cho..... Những cái đó học sinh?

Lý Thư Sinh nghĩ đến đây, mơ hồ đã hiểu Quách Hùng cùng Khang Soái Minh hai người thần thần bí bí bộ dáng, chính mình muốn đi giáo này giúp hầu thẳng nhai con nghề văn khóa, còn phải làm bọn họ chủ nhiệm lớp? Hẳn có điểm toàn thân vô lực xụi lơ, ngồi ở ghế trên, mồ mịt mịt mịt.

Hắn mở ra Liễu Như Yên cá nhân tư liệu, sinh nhật 9 nguyệt 1 ngày, chòm sao: Chòm Xử Nữ, phát triển phương hướng: Phát thanh chủ trì, bất lương ký lục: Nói dối lừa cha mẹ N thứ, nói Lão Sư thừa dịp đem tác nghiệp chiếm năng tiện nghi nhiều lần, ngày thường nhìn văn văn tĩnh tĩnh, ý đồ xấu cực kỳ nhiều.

“Hảo một cái Liễu Như Yên a, không nghĩ học tập, thế nhưng liền Lão Sư sấn giảng tác nghiệp chiếm năng tiện nghi đều dùng tới, ân hử..... Có điểm ý tứ!” Lão Lý trong lòng suy nghĩ, này ký lục bốn thượng nhưng đều đem năng hử tất xấu nhớ thượng, nếu là về sau ta trở thành năng Lão Sư, có cơ hội nói, chiếm chiếm tiện nghi, chỉ sợ năng nói ra cũng không có người tin tưởng, kia chẳng phải là thần không biết quỷ giác?

Lão Lý xấu xa tư tưởng ở quỷ phá, nhưng nghĩ lại lại là âm thầm quăng chính mình một bạt tai, “Phi phi..... Lý Thư Sinh a Lý Thư Sinh, người hiện tại là Lão Sư, làm thầy kẻ khác, muốn giảng điểm sư đức!”

“Chòm Xử Nữ?” Lý Thư Sinh nhấm nuốt, “Mười hai chòm sao miêu tả, chòm Xử Nữ đặc thù chỉ nhất là mẫn cảm đa nghi. Thích miền man suy nghĩ, ái để tâm vào chuyện vụn vặt. Nay mẫn cảm đa nghi, cùng ta thực giống nhau, không chuẩn ta cùng nàng sẽ có một ít đề tài!”

Hắn buông một Liễu Như Yên cá nhân tư liệu bốn, lại cầm lấy một khác bốn, nhìn thoáng qua, tên họ: Mã Như Long, sinh nhật 7 nguyệt 5 ngày, chòm cự giải, phát triển phương hướng: Biên đạo; bắt lương ký lục: Cùng xã hội thượng một ít hỗn hỗn môn có lui tới, đánh quá giá, hút thuốc uống rượu, yêu đương, đánh cuộc. Bác mọi thứ đều dính, tương đối tự phụ.

Lý Thư Sinh hơi hơi thở ra một hơi, âm thầm nói: “Này tiểu hỗn đản thật đúng là vô pháp vô thiên, nhìn dáng vẻ ngày đó ở đầu đường gặp được bị người cầm dao truy chém là thật sự, phỏng chừng là thật trúng tiên nhân. Nhảy, quật tính tình lại không chịu bị hổ, sau đó bỏ chạy chạy.....”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tử Vong Lốp

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Không đúng a, hắn là học sinh, còn tiên nhân.....” Lão Lý này cả kinh không phải là nhỏ, cổ nhân có vân: Vạn ác tâm cầm đầu, hắn như thế nào có thể như vậy sa đọa đâu? Như thế nào hảo này một ngum? Đối với loại này không học vấn không nghề nghiệp, chơi bồi lêu lổng, chuyên môn làm này đó nam đạo nữ xướng hoạt động, Lão Lý thật là đánh tâm nhãn bội phục, lần sau muốn cùng Mã Như Long hảo hảo liêu một chút, nhìn xem thâm thị nơi nào có chất lượng tốt tài nguyên, làm hắn giới thiệu giới thiệu.

“Lương Hàm, sinh nhật 5 nguyệt 28, chòm sao: Cung Song Tử, phát triển phương hướng: Biên đạo, bắt lương ký lục: Hai nhân cách, tính cách so cực đoan. Có rất nhỏ tự bế, thích đi quán bar pha trộn.....”

Lý Thư Sinh đôi mắt đều tái rồi, này nima đều là chút cái gì học sinh a? Còn rất nhỏ tự bế? Nguyên bản cho rằng chính mình lên làm Lão Sư, từ đây quá thượng sáng lạn nhân sinh, nhưng ai biết, tiền đồ ánh rạng đông còn không có sáng lên tới, hắn đã cảm giác rơi vào không đáy vực sâu.

Hắn cắn chặt răng, tiếp tục xuống phía dưới lật xem học sinh. Tư liệu.

“Tư Dịch Di, sinh nhật 8 nguyệt 20 ngày, chòm sao: Chòm sư tử, phát triển phương hướng: Mỹ thuật, bắt lương ký lục: Tạm vô, sơ qua tính cách thiên nội hướng.”

Lý Thư Sinh thật sâu mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cuối cùng là có một cái bình thường một chút, ít nhất tiếp nhận cái này ban, đừng cho hắn cảm thấy chính mình đều không phải là ở giáo dục ngành sản xuất, mà như là ở bệnh viện tâm thần, xem xét bệnh nhân tâm thần tư liệu.

“Lâm Tử San, sinh nhật 5 nguyệt 19 ngày, chòm sao: Chòm kim ngưu, phát triển phương hướng: Âm nhạc, bắt lương ký lục: Tạm vô, vẫn luôn là Danh Sư Uyển trung thực đáng tin học viên, biểu hiện ưu dị.”

Lý Thư Sinh không khỏi lại là lại từng một hơi, nhìn dáng vẻ bãi ở nhất mặt trên kia mấy quyển là để cho đầu người đau học sinh, mặt sau phỏng chừng đều là càng ngày càng tốt học viên.

Mang theo như vậy một loại tâm tính, Lão Lý gấp không chờ nổi mà lại cầm lấy một khác bốn học sinh. Tư liệu, “Văn Kiều Như, sinh nhật 1 nguyệt 25 ngày, chòm sao: Bảo Bình, phát triển phương hướng: Mỹ thuật, bắt lương ký lục, tạm vô!”

Nhìn đến nơi này, Lý Thư Sinh cho rằng chính mình suy đoán là đúng, nhất định là Danh Sư Uyển những người này cố ý đem nhất khó giải quyết học sinh danh sách bãi ở mặt trên, tương cấp chính mình một cái ra oai phủ đầu. Làm cho chính mình biết khó mà lui, hắn hơi hơi liếc xéo liếc mắt một cái Quách Hùng, hắn như cũ là mặt âm trầm, một bên ở làm giáo án, một bên ở dùng sức mà xé rách trong tay một trương phế giấy.

Lý Thư Sinh đương nhiên mà nghĩ đến bị Quách Hùng trong tay cuồn xé toái giấy nhất định là vừa rồi chính mình sao chép kia tờ giấy, không thể tưởng được Quách Hùng thế nhưng ghi hận trong lòng, loại tình huống này hạ, một chốc một lát muốn hóa giải cùng Quách Hùng chỉ gian mâu thuẫn, chỉ sợ là cực kỳ không dễ dàng.

Đương nhiên đối với Lý Thư Sinh tới nói, hắn cũng hoàn toàn không cần phải quý liếm Quách Hùng, dùng chính mình nhiệt mặt đi dần hắn lãnh cái mộng. Cổ, hừ, ta lập chí muốn trở thành toàn vũ trụ siêu cấp vô địch linh hồn công trình sư. Hắn âm thầm mà thở, trong tay nắm chặt một cây bút, đều sắp bị hắn bóp nát tiết tấu.

Hắn cũng lười đến quán Quách Hùng,

Cúi đầu tiếp tục xem học sinh. Tư liệu, “Phương Hạo, sinh nhật 5 nguyệt 24 ngày, chòm sao: Cung Song Tử, phát triển phương hướng: Biểu diễn, bắt lương ký lục: Ngủ đảm đương, đến trễ đảm đương, lớp học âm ỉ đảm đương, đánh quá giá, nghe nói là mổ công ty lớn lão bản công tử!”

Nhìn này liên tiếp đảm đương, người sao không trời cao đâu? Lý Thư Sinh ngốc bức, lại tới một cái xương cứng, chơi ta đâu! Không phải nói tốt từ phía trên đến phía dưới là càng ngày càng tốt sao?

Hắn rất là khó chịu đem tư liệu vớ ném ở một bên, thuận tay cầm lấy tiếp theo bốn, “Hương Đông, sinh nhật 12 nguyệt 20 ngày, chòm sao: Chòm sao bò cạp, phát triển phương hướng: Biểu diễn, bắt lương ký lục: Hút thuốc uống rượu, đánh nhau ngủ, âm ỉ chính Lão Sư, ‘từ vong ban’ đại ca, có kết giao hỗn hỗn môn đầu hiệu.”

“Ta thiên. Người tiên nhân bản bản!” Lý Thư Sinh trong lòng tức giận mắng một câu, “Này còn giống học sinh sao? Còn có tiếp tục tiếp thu giáo dục ý nghĩa sao?”

Bất quá hắn nghĩ lại lại tưởng tượng, trên đời này, không có giáo sẽ không học sinh, chỉ có giáo không tốt Lão Sư, ân hừ, các người gặp gỡ ta, đó là các người vinh hạnh. Ta nhất định sẽ đem các người giáo dục trở thành quốc gia lương đồng chí tài, khụ khụ, ít nhất về vang mà đi ra Danh Sư Uyển, đi đến lý tưởng đại học điện phủ.

“Lư Nhụy, sinh nhật 3 nguyệt 1 ngày, chòm sao: Chòm song ngư, phát triển phương hướng: Mỹ thuật, bắt lương ký lục: Đồ tham ăn đảm đương, thích âm ỉ, tự kỷ cuồng!”

Lão Lý hoàn toàn tuyệt vọng, không cần suy nghĩ nhiều, này một chồng học sinh. Tư liệu phóng chừng là từ Danh Sư Uyển sở hữu học sinh bên trong tuyển chọn ra nhất cái cơ học sinh tạo thành lớp, bọn họ tuy rằng đều có từng người nghệ thuật sở trường đặc biệt, nhưng này nơi nào còn có một chút học sinh bộ dáng.

Muốn cứu vớt như vậy học sinh, Lão Lý đột nhiên nghĩ tới trong phim bom tấn Hollywood mặt siêu cấp anh hùng, những cái đó siêu cấp anh hùng đều là cứu vớt nước Mỹ, cứu vớt xã hội, cứu vớt thế giới. Mà hắn cùng này đó siêu cấp anh hùng quả thực là có thể ganh đua cao thấp, hắn muốn cứu vớt một đám sa đọa học sinh, đưa bọn họ từ học tập không đàng hoàng trong vực sâu lòi ra tới, này đều không phải là một việc dễ dàng.

“Vương Diễm Nghiên, sinh nhật 3 nguyệt 29 ngày, chòm sao: Chòm bạch dương, phát triển phương hướng: Phát thanh chủ trì, bắt lương ký lục: Dễ dàng chịu người khác ảnh hưởng, cười là một loại mỹ, nhưng ở nên đồng học trên người, cười là một loại độc!”

Lý Thư Sinh thiếu chút nữa không nhịn cười ra tới, này điển học sinh tin tức cũng tuyệt đối là nhân tài, cười là một loại mỹ, nhưng cười cũng là một loại độc! Cười là một loại độc? Là cái gì độc? Mặc cho Lão Lý như thế nào tưởng tượng, đều nghĩ không ra đây là một loại cái dạng gì độc.

Còn có còn thừa hai bốn, hắn quyết định vẫn là ghen lại một hồi, tiếp tục xem xong, đối lớp học học sinh, có một cái bước đầu hiểu biết, “Tiêu Nam, sinh nhật 12 nguyệt 25 ngày, chòm sao: Ma Kết, phát triển phương hướng: Mỹ thuật, bắt lương ký lục, tính cách thiên nội hướng, thuộc về muộn tao hình.”

Muộn tao? Lão Lý không tự giác mà nghĩ tới chính mình, đánh hai mươi mấy năm quang côn, nói đến cùng chính mình là có như vậy một chút muộn tao, bằng không cũng sẽ không rơi xuống hôm nay này bước đồng ruộng. Mỗi khi nghĩ đến đây, Lão Lý luôn là cảm lòng không đậu âm ỉ tiêu hồn.

Cũng không nghĩ nhiều, tiếp tục cầm lấy cuối cùng một quyển học sinh. Tư liệu, “Hồ Vũ, sinh nhật 11 nguyệt 28 ngày, chòm sao: Chòm Xạ Thủ, phát triển phương hướng: Biểu diễn, bắt lương ký lục: Không đứng tí nào!”

Lão Lý trước mắt sáng ngời, hảo một cái lóe mù mắt chó “Không đứng tí nào”, đây là tình huống như thế nào? Chẳng lẽ vì vậy kêu “Hồ Vũ” học sinh đã từ bỏ trị liệu? Không có cứu?

Lý Thư Sinh xem xong sở hữu học sinh Tư liệu, thật sâu mà thở phào nhẹ nhõm, ngoan ngoãn, này xác định không phải bệnh viện tâm thần? Này đó học sinh xác định còn có thể bình thường đi học? Khó trách bọn hắn ở thảo luận thời điểm, nói cái gì đã thay đổi sáu vị chủ nhiệm lớp, liền tính là ma quỷ, gặp được nhóm người này học sinh, chỉ sợ cũng là trong lòng run sợ.

Thật không hiểu nên cảm tạ Ông Thuyết Bình ơn tri ngộ đâu, vẫn là cừu hận nằng đem chính mình đẩy mạnh hố lửa.

Nhưng đã đã tới thì an tâm ở lại. Ta vị này dễ thân đáng yêu chủ nhiệm lớp muốn đi lập tức nhậm, nhìn đến như vậy soái khí chủ nhiệm lớp, bọn họ chẳng lẽ nhân tâm đuổi ta đi? Đối học sinh muốn nhân từ, hòa ái nhưng thanh! Lão Lý ở trong lòng nhất biến biến mà tự mình an ủi.

Chương 34: Nghênh Đón Luyện Ngục

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 cũng không hiểu nói gì, cảm thấy viết đến còn có thể huynh đệ bọn tỷ muội, thỉnh nhiều hơn duy trì, nhiều đầu đầu phiếu, nhiều hơn cất chứa! Lão Ngũ chỉ có thể lấy đổi mới tới biểu đạt quyết tâm! 】

.....

Buổi chiều năm điểm, giáo viên bộ văn phòng.

Học sinh quản lý bộ chủ nhiệm Khang Soái Minh gõ mở cửa, đối Lý Thư Sinh tiếp đón một tiếng, đánh một cái thủ thế, “Lý Lão Sư, thỉnh người ra tới một chút.”

Lý Thư Sinh đang ngồi ở ghế trên, như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, hần tính cách chính là như thế, nấn cảm thiên tính, một khi cảm thấy có chút không ổn, hần luôn là sẽ vất hết óc, tưởng các loại cực đoan vấn đề. Nghĩ đem chính mình an bài đi mang cái này nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban có thể hay không là âm mưu, nghĩ này đó hùng hân tử phải dùng cái dạng gì chiêu số chinh hần.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không có kết quả, vừa lúc cũng là trăm nhâm chán nản, Khang Soái Minh tiếp đón hần, liền lập tức đứng dậy đi ra ngoài, vẫn duy trì lễ phép trung tươi cười, nghiêng lệch đầu, một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng, “Khang Chủ nhiệm, người có cái gì phân phó a?”

Khang Soái Minh giờ tay đáp ở hần trên vai, “Là như thế này!” Rõ ràng, Khang Soái Minh là không nghĩ hần cùng Lý Thư Sinh khoảng cách quá xa, có thể kéo gần một chút khoảng cách, hần ánh mắt lập loè, dùng trầm thấp ngữ điệu, tiếp tục nói, “Vừa rồi phu nhân đi tìm ta, nói để cho ta tới cùng người câu thông một chút về nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban sự.....”

“Tầm tắc..... Vẫn là phu nhân suy xét đến chu đáo, ta chính không hiểu ra sao, không biết như thế nào xuống tay đâu, người là học sinh quản lý người thạo nghệ, sau này người nhất định phải nhiều hơn chỉ giáo!” Lão Lý khen tặng lên, cũng là chút nào không sợ buồn nôn, hần phi thường rõ ràng, nhân tính nhược điểm, thích khen, không có ai trời sinh thích làm thấp đi phê bình.

Hiện giờ hần là vừa tiến vào Danh Sư Uyển, tư thái phóng thả một chút, nhiều báo một viên học tập tâm, mượn sức nhân tâm điểm này, Lão Lý tự nhận là là am hiểu sâu này nói. Nếu là có cơ hội, thỉnh Khang Soái Minh đi ra ngoài xoa một đốn, thuận tiện làm hần đi những cái đó cao cấp một chút hội sở tiêu dao khoái hoạt một chút, như vậy, sớm hay muộn Khang Soái Minh là chính mình người.

“Phu nhân thật là lớn mật, ta nguyên bản cho rằng Lý Lão Sư là ngành sản xuất tinh anh, mới bị phu nhân tìm kiếm đào lại đây đi mang cái này được xưng ‘tử vong lớp’ học sinh, không thể tưởng được người là mới sinh nghệ con, lợi hại! Lợi hại!” Khang Soái Minh không biết là thật sự thưởng thức Lý Thư Sinh, vẫn là giả ý khen tặng.

Rốt cuộc Lý Thư Sinh là phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình người, này một phần bạc diện hần vẫn là phải cho. Lão Lý cũng lười đến đi phỏng đoán Khang Soái Minh là chân tình, vẫn là giả ý, cười nói: “Ta xem, không bằng như vậy đi, Khang Chủ nhiệm, người vẫn là mang ta đi gặp một lần ta kia giúp học sinh, cũng hảo cho nhau nhận thức, nhận thức.”

Khang Soái Minh vẻ mặt kinh ngạc, có điểm không thể tin được mà hỏi lại một câu: “Người xác định?”

Lý Thư Sinh trong lòng biết Khang Soái Minh sở lo lắng chính là cái gì, đành phải một bộ lộn chết không sợ nước sôi nằng bộ dáng, nhún nhún vai, không để bụng mà nói: “Xấu tức phụ luôn là muốn gặp cha mẹ chồng,

Nói nữa, ta như vậy soái..... Khụ khụ..... Như vậy tận tâm tận trách Lão Sư, bọn họ nhất định sẽ phi thường hoan nghênh!”

Lão Lý lại bắt đầu không biết xấu hổ mà thối bay ngư tới, nhưng so với Khang Soái Minh kia vĩ ngạn anh tuấn gương mặt, lại là kém cỏi vài phần, không hảo tiếp tục cường điệu “Soái” cái này “Ưu điểm”, đành phải lấy ho khan sơ lược.

“Hảo đi, ta đây liền mang người đi theo lớp học học sinh gặp mặt!” Khang Soái Minh nói rõ xong, cất bước, đi hướng Lý Thư Sinh kiếp này khó quên phòng học.

Bởi vì đó là hần đi vào Danh Sư Uyển tiếp thu học sinh “Lễ rửa tội” nơi, là hần đi vào quang vinh nhân dân giáo viên khởi điểm, hần bọn học sinh dùng nhất “Niệt liệt” hoan nghênh nghi thức hoan nghênh hần đã đến.

Thời gian chỉ là trong nháy mắt, Lý Thư Sinh lại như là đi hướng địa ngục giống nhau, hần thật sâu mà hô hấp một chút, điều chỉnh một chút cảm xúc, chờ đi qua phòng học cửa sổ, xuyên thấu qua cửa kính, hần nhìn đến ngủ học sinh ngủ đến tiếng ngáy nổi lên bốn phía, nói chuyện nói được như là chợ bán thức ăn kêu loạn, chơi đi động chơi đến câu lũ thân mình giống cái cụ ông.

Đương nhiên cũng có như vậy ba lượng cái không biết là thật sự ở dốc lòng đọc sách, vẫn là làm bộ làm tịch, trên bàn bày biện mấy quyển thư, cùng một đồng lộn xộn A3 giấy đóng dấu tư liệu, nhìn qua ở mùa bút thành văn.

“Lý Lão Sư a, cái này ban tổng cộng mười hai người, bọn họ đều là trường thi đầu lý tưởng đại học, bọn họ nghệ thuật loại đại học, có vài vị học tập đầy vẫn là thực không tồi, cũng có vài vị kỷ luật tàn bạo, không hề học tập không khí, này yêu cầu người tiền nhiệm lúc sau, trọng điểm chỉnh đốn, chỉ cần kỷ luật nghiêm minh, phong cách học tập tốt đẹp, bọn họ đều là người thông minh, học tập lên, tác dụng chậm mười phần.” Khang Soái Minh vừa đi, một bên đối Lý Thư Sinh nói.

Lý Thư Sinh nhìn liếc mắt một cái phòng học nội tình hình, trong lòng đối này khịt mũi coi thường, thầm nghĩ: Nếu là thực sự có người nói dễ dàng như vậy, liền không tới phiên ta cái này tân binh viên, nhìn một cái Quách Hùng kia há mồm mặt.

Nhưng là, Lão Lý mặt ngoài lại là khách khách khí khí mà nói: “Thỉnh Khang Chủ nhiệm yên tâm, ta nhất định phát huy phong cách, xoay chuyển loại này oai phong tả khí, nghiêm minh kỷ luật, làm bọn học sinh đối học tập sinh ra nồng hậu hứng thú, hình thành người truy ta đuổi học tập không khí, cam đoan bọn họ đều có thể đủ có đại học thượng, có thư đọc.”

Khang Soái Minh gật gật đầu, sau đó đi tới phòng học cửa, này tiết khóa không có Lão Sư đi học, nhìn đáng vẻ là học sinh làm bài tập. Hắn đẩy cửa ra, hơi hơi mỉm cười, đi vào.

Đẩy cửa ra nháy mắt, những cái đó vui đùa âm ỉ học sinh kinh hách nhảy dựng, nhưng vừa thấy đến là Khang Soái Minh, lại từng người chơi từng người.

“Nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban toàn thể các bạn học, hôm nay ta phải có một kiện trọng yếu phi thường sự tuyên bố.....” Khang Soái Minh thanh thanh giọng nói, đề cao thanh âm đề-xi-ben, lớn tiếng nói, thấy phía dưới đồng học thờ ơ, hắn đành phải cầm lấy bục giảng thượng báng đen sát, gõ gõ cái bàn, “An tĩnh! An tĩnh!”

Liên tục hô hai tiếng, những cái đó học sinh mới miễn cưỡng ngừng lại.

Một vị to con cao vóc dáng nam sinh, lớn lên rất soái khí tinh tráng, tóc nhuộm thành tiểu màu vàng, dùng một loại cực kỳ hồ hững mà lời nói, “Lão Sư, có nói cái gì người liền nói, có cái gì thì người liền phóng, dù sao chúng ta liền tính nghe, cũng là coi như gió bên tai!”

Lý Thư Sinh còn không có đi vào phòng học, nghe những lời này, thật là hận không thể đi lên một quyền chùy chết hắn, này giống cái gì, mặc kệ thế nào, kia đều là Lão Sư đâu!

Khả năng Khang Soái Minh thành thói quen này đó học sinh thái độ, cũng không có để ý tới, tiếp tục nói tiếp, “Danh Sư Uyển suy xét đến các bạn học đặc thù tình huống, một lần nữa cho các người an bài một vị anh tuấn soái khí chủ nhiệm lớp, đồng thời vị này chủ nhiệm lớp lại sẽ là các người ngữ văn Lão Sư!”

“Cái gì? Đồng Quách tiên sinh đâu?” Đột nhiên có người cao giọng trả lời, tức khắc chỉ gian, phòng học như là nổ tung nôi, lập tức thảo luận lên.

“Lại tới một vị chủ nhiệm lớp? Ha ha..... Danh Sư Uyển thật đậu!”

“Nếu là không làm ra một con manh sùng, chúng ta nhưng không có gì nhưng chơi!”

“Ai, các người tưởng hảo như thế nào trên cột mới tới chủ nhiệm lớp không có?”

“Hắn vẫn là ngữ văn Lão Sư ba, đến không được nha, đến không được nha!”

“Nên không phải là ngày hôm qua bị chúng ta khẩu chấu phân vị kia đi?”

“A? Không thể nào, hắn đều thành như vậy, còn dám tới?”

“Thật đừng nói, này chỉ cần là tới, chúng ta về sau liền phiên toái, sẽ không có ngày lành quá lạc!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Đối Dịch Or Dụ Dỗ

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Khang Soái Minh cũng mặc kệ những cái đó riu rít học sinh, tiếp tục dùng giọng cao thanh âm nói: “Phía dưới làm chúng ta dùng nhiệt liệt vỗ tay, cho mọi người chủ nhiệm lớp, ngữ văn Lão Sư Lý Lão Sư!” Nói xong, chính mình mồm đủ kính cổ lấy chuông tới.

Bục giảng phía dưới học sinh có trực tiếp vỗ tay, trong miệng phun ra một cái “Thiết” tự, có chút càn là trang kẻ điếc, cái gì cũng không có nghe thấy, lộng nửa ngày, chỉ có Khang Soái Minh một người ở nỗ lực vỗ tay.

Lý Thư Sinh xem bất quá đi, là phần nộ, là thiếu đốt lửa giận, hắn nguyên bản là sợ qua tránh đi phòng học môn, nghe được nơi này, hắn đẩy cửa ra, bước nhanh đi lên bục giảng.

Đã có thể ở hắn vượt tiến phòng học môn nhảy mất, nhìn qua học sinh tức khắc miệng hình biến thành “o” tự hình, phát ra “A!” Một tiếng thét chói tai, có người thậm chí hô lên tới, “Thật là kia chỉ gia!”

Như vậy dĩ thường hành động, liền tính những cái đó nhiều lãnh huyết học sinh đều phục hồi tinh thần lại, giống xem Tây Dương Kính đường như, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, “Sao lại thế này? Thật là này chi! Xong rồi, xong rồi, ta phải cho mẹ gọi điện thoại thôi học!”

“Ta cũng là, sách này vô pháp đọc đi xuống!”

“Chúng ta nhất định sẽ bị hấn tra tấn chết!”

“Làm sao bây giờ?”

“WeChat liêu, thương lượng đổi sách!”

Nhất hô bá ứng, trong phòng học một trận lộn xộn, ồ hỗn loạn.

Không biết ai nói một câu, sau đó mọi người đều là móc ra di động, bắt đầu ở mệnh danh là “Danh Sư Uyển nghệ khảo văn hóa trọng điểm nhất ban” WeChat đàn lửa nóng hàn huyền lên.

“Liệp ung Phương Hạo, mau chóng thu thập tình báo, xem này chỉ thần thú là cái gì địa vị!” Liễu Như Yên ở đàn dẫn đầu nói một câu.

“Sửa Liễu Như Yên người muội a, vì cái gì là ta?” Phương Hạo lập tức hưởng ứng.

“Bởi vì người là liệt ung, người tinh thông máy tính, tùy tiện hắc nhập các loại máy tính cơ sở dữ liệu, tìm một người tư liệu, không làm khó được người!”

“Từ thân Hồ Vũ, người cùng cô lang Hương Đông tưởng một chút cao cấp chơi pháp, ta không tin chơi bất từ hấn!” Liễu Như Yên ở cái này WeChat cũng rõ ràng chủ đạo tác dụng.

“A? Vì cái gì là ta?” Hương Đông kinh ngạc mà hỏi phục.

.....

Khang Soái Minh thấy tình thế không ổn, vội vàng đối Lý Thư Sinh chấp tay trước ngực bái tạ nói: “Lý Lão Sư, giao cho người, người muốn cùng bọn học sinh hòa thuận ở chung, đi vào học sinh nội tâm thế giới, cố lên, Âu gia!”

Hắn trước khi rời đi, làm ra một cái cố lên trạng “Âu gia”, một bộ vui sướng khi người gặp họa lưu loát đi ra phòng học.

Lý Thư Sinh thật muốn mắng một câu “Cố lên người muội!” Hắn đột nhiên rất rõ ràng vì cái gì là hấn cái này tân nhân có như vậy đãi ngộ, bởi vì ở Danh Sư Uyển, căn bản không có người nguyện ý tới làm cái này ban chủ nhiệm lớp.

Trước không nói này đó học sinh lạnh nhạt mà đáp lại, liền tính là đáp lại, hoàn toàn là một loại mâu thuẫn tâm lý. Như vậy, hiện tại hoành ở Lý Thư Sinh trước mặt có hai con đường có thể lựa chọn: Một, tiếp tục lấy cao áp phương thức,

Cùng này đàn học sinh hình thành căng co đối địch quan hệ; nhị, áp dụng dụ dỗ biện pháp, chính như Khang Soái Minh theo như lời, đi vào học sinh nội tâm thế giới, trở thành bọn họ thầy tốt bạn hiền.

Như vậy, thực hiện nhiên, đệ nhất loại biện pháp là đại đa số làm sư giả áp dụng thủ đoạn, bởi vì chúng ta vẫn luôn thụ giáo dục nói “Nghiêm sư xuất cao đồ”, chỉ cần nghiêm thêm quản giáo, đem một vị nghiêm sư chế tạo ra tới, như vậy, là có thể mang ra cao đồ.

Trên thực tế, đối với này một loại học sinh tới nói, nghiêm sư ở bọn họ trong mắt chẳng qua là một cái chê cười, một cái giải trí món đồ chơi.

Mà đi chi hữu hiệu biện pháp, có lẽ chỉ có đệ nhị loại. Làm mới vào giáo dục ngành sản xuất Lý Thư Sinh, hắn cũng không phải đồ ngốc, từ trước mặt loại này thế cục xem, cũng chỉ có đệ nhị loại có lẽ có thể hữu hiệu.

Nhưng hấn là Lý Thư Sinh, là muốn trở thành vũ trụ siêu cấp vô địch linh hồn công trình sư nam nhân, là sẽ không chỉ có này hai loại biện pháp, vì thế ở trong lòng hấn bắt đầu sinh loại thứ ba biện pháp: Kết hợp cương nhu! Cũng chính là đệ nhất loại, đệ nhị loại biện pháp dung hợp, nghiêm trung có tùng, tùng trung có nghiêm.

Hắn hạ quyết tâm lúc sau, đứng ở bục giảng, trầm mặc ba mươi giây, nhìn chung quanh một chút ngồi ở trên chỗ ngồi liêu WeChat liêu đến bay lên học sinh, hắn hơi chút khụ khụ ho nhẹ hai tiếng, chính là bục giảng hạ như cũ như cũ, căn bản đem hắn đương không khí.

“Liệp ưng hồi phục, trải qua ta lên vào Danh Sư Uyển nhân tài kho, điều ra này chỉ thần thú lý lịch sơ lược, hắn lý lịch sơ lược thượng viết đến thật sự quá đơn giản mà không có trải qua lý lịch sơ lược, công tác trải qua chỉ viết công trường dọn gạch!” Phương Hạo ở WeChat đàn hồi phục.

“Phốc, dọn gạch? Hắn kia nhục kê bộ dáng, dọn gạch, vẫn là bị gạch tạp nga?” Ba kéo kéo tiểu ma tiên Lưu Nhụy ở đàn cười trả lời.

“Ta thật là tò mò, hắn nội tâm quá cường đại đi, quả thực là biến thái S cấp bậc! Bị khẩu chậu phân, đều còn dám tới!” Hồ lô oa Lâm Từ San hồi phục.

“Ài, ta xem này chỉ thần thú không rên một tiếng đứng ở bục giảng, phỏng chừng là nghĩ cách chinh chúng ta!” Sư tử hồng Vương Diễm Nghiên thờ dài hồi phục.

.....

“Bang!”

Một tiếng nặng nề trung bộc phát ra thanh thúy thanh âm, Lão Lý tức giận tận trời, nâng lên một cái tát chụp ở bục giảng khóa trên bàn, roi rụng ở khóa trên bàn phần viết hồi đều phi dương lên, hắn dùng không nhanh không chậm thanh âm nói: “Các bạn học, đại gia hảo! Ta là các người chủ nhiệm lớp, cũng là các người ngữ văn Lão Sư, ta kêu Lý Thư Sinh, một từ Lý, Thư Sinh khí phách Thư Sinh!”

Ngồi ở mặt sau ngũ gập Mã Như Long thanh tỉnh lại đây, thấy là Lý Thư Sinh, trực tiếp nhẹ giọng bạo một câu thô khẩu: “Ngọa tào, ta tưởng từ đâu ra chó hoang ở gọi bậy đâu!”

Lý Thư Sinh tỉnh tỉnh nóng nảy liền đi lên, chỉ vào Mã Như Long quát: “Mã Như Long, người đang nói cái gì? Có dám hay không giống cái đàn ông, đứng lên lớn tiếng lặp lại lần nữa?”

Ai ngờ Mã Như Long động thân đứng lên, lớn tiếng mà nói: “Ngọa tào, ta tưởng từ đâu ra chó hoang ở gọi bậy đâu!”

Tất cả mọi người đem ánh mắt ngăm nhìn ở Mã Như Long trên mặt, thầm nghĩ này Mã Như Long có phải hay không điên rồi, lại vô dụng, Lý Thư Sinh đều là Lão Sư, như thế nào có thể nói như vậy đâu?

“Ba ba.....”

Lý Thư Sinh không những không có sinh khí, ngược lại cổ lấy chương tới reo hò, “Không tôi, không tôi, có dũng khí, giống cái đàn ông!” Hắn lợi kiếm ánh mắt nhìn lướt qua bục giảng hạ học sinh, một đám đều là kinh ngạc biểu tình, như vậy mắng hắn, hắn còn reo hò?

Đến tốt cùng là Mã Như Long điên rồi, vẫn là Mã Như Long điên rồi? Bọn họ đều tròn tròn mắt. Ngay cả kiều ngạo trong ngành Mã Như Long đều là vẻ mặt ngốc bức, nếu là đối làm trước kia, nếu là hắn mắng Lão Sư, còn không cần bị Lão Sư thóa mạ một hồi, cái gì xã hội bại hoại, nhân loại cận kề từ từ khó nghe đều sẽ có.

Chính là, Lý Thư Sinh không những không có nể hắn, ngược lại còn khích lệ hắn, hắn trong lòng nói thầm, cái này Lão Sư không phải là bệnh viện tâm thần ra tới đi?

Lão Lý trong lòng sớm đã là tưởng lột Mã Như Long da, hắn lần đầu tiên đứng ở bục giảng thượng, đối mặt này đó đầu phê học sinh, thế nhưng bị học sinh mắng hắn là chó hoang, loại này sỉ nhục quả thực không thể dùng lệnh người giận sôi tới hình dung.

“Nhưng là.....” Lão Lý sớm đã đoán chắc Mã Như Long thế tát đứng lên đáp lại, hắn từ lâu kinh nghiệm rồi đối sách, chỉ cần hắn dám đứng lên đáp lại, hắn liền có biện pháp đối phó Mã Như Long, một cái “Nhưng là” tăng thêm ngữ khí, lập tức đem sở hữu học sinh ánh mắt đều hấp dẫn lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Lão Sư Người Làm Đau Ta

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Giờ khắc này, động tác nhất trí ánh mắt nhìn chăm chú vào Lý Thư Sinh, Lão Lý hư vinh tâm lập tức tiêu thăng bạo biểu, chỉ cần các người tí mĩ mà xem một cái đứng ở bục giảng tuổi trẻ soái khí Lý Lão Sư, các người nhất định sẽ vì phía trước khẩu chậu phân mà hối hận, các người nhất định sẽ bị hấn uyên bác học thức thật sâu mà hấp dẫn.

Lão Lý là một cái thực dễ dàng thỏa mãn người, nhưng lại ăn uống rất lớn người, hấn một cái “Nhưng là” thừa nước đục thả câu lúc sau, dùng đầy nhịp điệu ngữ khí nói: “Nhưng là, các người đối Lão Sư lạnh nhạt, đối học vấn đậm bạc, đối tiền đồ coi rẻ, đây là đối thanh xuân không phụ trách, đây là đối thanh xuân tiết độc, đây là đối thanh xuân cường gian.”

Nói tới đây, hấn cố ý tạm dừng một chút, này đó ở vào thanh xuân nảy mầm “Tao niên” nhóm, vừa nghe đến “Cường gian” hai chữ, như là so người trưởng thành ăn Viagra còn muốn hưng phấn, bọn họ hoàn toàn không thể tưởng được này sẽ từ một vị Lão Sư trong miệng nói ra.

Từ nguyên bản khinh thường, bắt đầu có người nhin không được bật cười.

“Uy uy. Các người có làm hay không? Bị hấn vài câu tâm linh canh gà tẩy tẩy não, liền dao động?” Liễu Như Yên thấy có người bắt đầu phản chiến, lập tức ở WeChat đàn lên tiếng ngăn cản.

Từ thần Hồ Vũ đáp lại một câu: “Ta cảm thấy người này chính là một cái đại gốc bực, nên không phải là con khi mời đến đấu chúng ta đi?”

Buồn thí trùng Tiêu Nam rất là trấn định mà hỏi: “Các đơn vị chú ý, này chỉ thần thú tuyệt phi tầm thường chi vật, hấn làm ta nhớ tới một câu cổ ngữ: Kim lân chẳng lẽ không phải trong ao vật, một ngộ phong vân biến hóa long.”

“Thiết, buồn thí trùng, người 《kim lân》 xem nhiều đi, người chờ coi, không ra ba ngày, chúng ta nhất định đem hấn làm cho kêu cha không ứng, kêu nương nương không trở về!” Ba kéo kéo tiêu ma tiên Lưu Nhụy hỏi.

“Sửa, nói như thế nào hấn đều là người ân nhân cứu mạng, người ít nhất tỏ vẻ hoan nghênh một chút không phải?” Bò cạp độc tử Lương Hàm đáp lại.

“Ha ha ha ha. Các người lại tưởng viết cái gì điều diễn tự?” Sư tử hồng Vương Diễm Nghiên tò mò mà đáp lại.

“Theo ta thấy, liền viết thượng ‘ta là đại gốc bực, ta thật sự chính là đại gốc bực’” Hồ Vũ lập tức hưởng ứng!

Lão Lý thấy học sinh có chút cúi đầu, có chút cảm lấy bút bắt đầu viết, hấn vừa lòng gật gật đầu, nhìn đáng vẻ chính mình nói chuyện vẫn là rất có phân lượng, thế nhưng có học sinh lập tức lấy ra bút tới ghi nhớ “Lão Lý trích lời”, này giác ngộ chuẩn cmmr tích!

“A, cái kia, Lão Sư đâu, biết các người đều thực đáng yêu, chỉ cần người nghe lời, các người ngoan, ta sẽ thực ôn nhu!” Lý Thư Sinh cây gậy đi xuống, lại ngược lại dùng kệ hồng một hồng!

Liễu Như Yên đứng lên, xinh đẹp cười, “Lý Lão Sư, chúng ta đều thực ngoan, ta cảm thấy người cũng thực đáng yêu, vì hoan nghênh người đã đến, ta quyết định đại biểu lớp học sở hữu đồng học, tỏ vẻ nhất nhiệt liệt hoan nghênh!”

Khi nói chuyện, Liễu Như Yên đã muốn chạy tới hai trên đài, mở ra đôi tay, làm ra ôm tư thế.

Lão Lý trong lòng mừng thầm,

“Ta liền nói các người đáng yêu sao, dùng nóng vội sùng bái ta, nữ sinh từng bước từng bước tới ôm, nam sinh sao, liền tính!”

Nói xong, hấn cũng không chút nào nhưng khí ôm hướng Liễu Như Yên.

Liễu Như Yên cũng không có cự tuyệt, mặt đẹp thượng lộ ra một tia đắc ý cười, tay ở Lý Thư Sinh trên lưng chụp vài cái, “Lý Lão Sư, người làm đau ta!”

Nguyên lai Lão Lý đánh hai mươi mấy thì giờ cơn, này ngày đầu tiên đứng ở bục giảng thượng, liền có như vậy xinh đẹp nữ sinh chủ động đưa lên ôm, xem ra về sau hạnh phúc nhất từ nhưng nhiều nữa, hấn một bên YY, một bên đem Liễu Như Yên gắt gao ôm vào trong ngực.

Kia mềm mại không xương, kia ấm áp mùi thơm của cơ thể, a! Này thật là trần trụi dụ hoặc ta này viên đơn thuần tâm phạm tội nha!

Đang lúc hấn say mê thời điểm, Liễu Như Yên một câu “Lão Sư người làm đau ta” đem hấn từ cảnh trong mơ lôi trở lại tàn khốc hiện thực, vội vàng buông ra tay, nghiêm trang mà nói: “Cái kia, Như Yên a, ta đã cảm nhận được các người nhiệt tình, lần này liền không cần sở hữu nữ sinh, về sau có rất nhiều cơ hội!”

Bục giảng hạ, sở hữu học sinh đều tròn tròn mắt, không thể tưởng được Lý Thư Sinh như vậy không biết xấu hổ, bọn họ ở WeChat đàn lập tức nhiệt liệt thảo luận lên.

“Sao lại thế này? Cái này Lão Sư hoàn toàn giống lưu manh a? Liền học sinh đấu hủ đều dám ăn!”

“Cái này sửa kia chiêu Lão Sư sẵn giảng tác nghiệp chiếm tiện nghi chiêu là không dùng được lạc.”

“Ai ai, vừa rồi kia chỉ cùng sứa ôm đồ, ai chụp? Đàn phát một chút, lập ung người máy tính tương đối, P khoa trương một chút, tốt nhất đem kia chỉ thần thú P đặc sắc một chút, chúng ta đi tìm Danh Sư Uyển lãnh đạo, liền nói kia chỉ công nhiên điều khiển học sinh.....”

Thực sắp có người đem vừa rồi Lý Thư Sinh cùng Liễu Như Yên ôm hình ảnh phát tới rồi WeChat đàn.

“Oa dựa, liền kia chỉ Katou Taka thức sắc mị mị ánh mắt, còn dùng đến P sao?”

“Thảo nê mã Lý Thư Sinh, ta muốn cùng người quyết đấu!” Mã Như Long một quyền nện ở trên bàn, tức giận đến má giúp đều có lấy tới.

“Uy uy, bá vương long, người không phải nhận thức Trường Mao Đảng rằng Hồ Khôn sao? Người kêu Khôn ca cho chúng ta xuất khẩu ác khí, đánh toi bồi hấn một đốn.....”

Mã Như Long mắt thấy Lão Lý kia trương sắc mị mị đôi mắt, đem chính mình nữ thần Liễu Như Yên ôm vào ôm ấp, còn như vậy nhẹ nhàng tự nhiên, chính mình nằm mơ đều nghĩ ôm chính mình nữ thần, đến nay bình cũng chưa chạm qua nữ thần một chút, cái này khen ngược, làm Lão Lý cái này lão sắc quỷ nhanh chân đến trước, hấn là giận sôi máu.

Này khẩu ác khí nếu là không ra, thật sự khó tiết trong lòng chi hận, hấn âm thầm hạ ngoan quyết tâm, nhất định phải tìm rằng Hồ Khôn hảo hảo sửa chữa, sửa chữa Lý Thư Sinh.

Liễu Như Yên như là thể vận hội Olympic thượng được kim bài thưởng giống nhau, lưu loát mà từ bực giảng đi rồi đi xuống.

Từ thần Hồ Vũ nhắc tay nói: “Lão Sư, xin hỏi tên của ngài viết như thế nào? Số điện thoại nhiều ít nha?”

“Mộc tử Lý, Thư Sinh ý.....” “Khỉ” tự còn chưa nói ra tới, Hồ Vũ đánh gãy hấn nói, “Lão Sư, ta đọc sách thiếu, người vẫn là viết ở bảng đen thượng đi!”

Lý Thư Sinh nhìn chung quanh một chút bực giảng học sinh, gật gật đầu, cầm lấy bực giảng thượng phần viết, xoay người tuyệt bút vung lên, “Là tả” ở bảng đen thượng viết xuống tên của mình.

Hấn trong miệng nhắc mãi, “Ta số điện thoại là 13934569876.....” Chính là bực giảng hạ, sớm đã là nổ tung rồi mà cười vang lên.

“Ha ha..... Không tồi, soái!”

“Là nha, dán lên nhãn, quả nhiên là mình mã yết giả, hàng thật giá thật.”

“Kia rùa đen vương bát xác họa đến thật đúng là sinh động như thật, hơn nữa này tự, tám tác..... Tuyệt đối là thiên tài cánh tay.....”

Khi nói chuyện, những cái đó học sinh đem ánh mắt tập trung ở Liễu Như Yên cùng ba kéo kéo tiểu ma tiên Lưu Nhụy trên người, một đám trên mặt tràn đầy sáng lạn tươi cười, giống như nhìn đến thái dương từ phía tây dâng lên tới giống nhau.

Lão Lý viết xong xoay người, nhìn bọn học sinh một đám vui vẻ ra mặt, hấn tự mình say mê mà thầm nghĩ nói: “Tiểu tử thú nhóm, còn không tin ta chế phục không được các người, thế nào? Bị ta soái khí bề ngoài, phiêu dật phần viết thư pháp tự dọa tới rồi đi!”

Này đó học sinh còn ở tiếp tục nói thầm, có người sớm đã chụp được ảnh chụp, phát ở WeChat đàn, một ít người ở WeChat đàn tiếp tục trêu chọc, một ít người nhìn Lý Thư Sinh như là một con đầu đường xiếc ảo thuật con khỉ, cười đến không khép miệng được.

Chỉ có Lý Thư Sinh tự mình cảm giác tốt đẹp, tự mình say mê ở trong đó, đẹp không sao tả xiết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nước Ấm Nấu Éch Xanh

Tiêu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liền dương

Lý Thư Sinh đệ nhất tiết nhận thức khóa, lấy hấn tự mình cảm giác tốt đẹp xong việc, chờ hấn điểm xong danh, hôm nay tình huống cũng thực hảo, không có trốn học, xem ra bọn họ đều là gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy ta, cho nên đều chỉnh tề mà chờ ta.

Lão Lý đi ra phòng học, đều là hừ tiểu khúc, đi qua hành lang thời điểm, có mấy cái học sinh trải qua, đều là giương mắt nhìn về phía hắn, sau đó khe khẽ nói nhỏ, cười khanh khách không biết ở thảo luận cái gì.

Hắn cũng mặc kệ những cái đó học sinh ở nghị luận cái gì, theo lý thường hắn là địa lý giải thành là bởi vì chính mình lớn lên soái, lại có tài khí, cho nên quay đầu lại suất là trăm phần trăm.

Bất quá, hắn vừa ra phòng học, trong phòng học học sinh sớm nổ tung rồi mà nghị luận lên.

“Ai ai, các ngươi nói này Lý Thư Sinh có phải hay không giả ngu? Thật đúng là như vậy đấy?” Ba kéo kéo tiểu ma tiên Lưu Nhụy dẫn đầu hỏi.

Từ thần Hồ Vũ khịt mũi coi thường, “Quản hắn thật khó vẫn là giả đấy, đi vào chúng ta trọng điểm nhất ban, đó chính là hắn tự mình chuốc lấy cực khổ, tự tìm tội chịu, chịu phân đều khẩu bất từ hắn, xem ra, ta chỉ có thể phóng đại chiêu!”

Bò cạp độc tử Lương Hàm chớp mắt to, tò mò hỏi: “Hồ Vũ, ngươi lại có cái gì ý kiến hay?”

Hồ Vũ suy nghĩ một lát, “Theo ta thấy, chúng ta có thể cho Vương Diễm Nghiên tới một cái sư tử hồng, xem hắn thừa nhận áp lực có bao nhiêu đại, ha ha..... Xem bị Vương Diễm Nghiên tiếng cười độc chết không?”

Vương Diễm Nghiên “Phi” một tiếng, “Hồ Vũ, ngươi có phải hay không đa mưu, tìm trù a?”

“A!” Hồ Vũ tặc tiện mà nói, “Diễm Nghiên tỷ tỷ, ta hảo tướng bị trù a, chính là, vẫn là ta trù ngươi đi!”

Từ hắn kia vẻ mặt dâm dăng biểu tình, đại gia không cần đoán, đều biết tiểu tử này dâm cười là cái gì lạ, hắn nhìn đáng vẻ không chỉ có tướng trù, còn tướng cảm!

“Từ thần, ngươi tìm chết, ngươi như thế nào không chết đi!” Vương Diễm Nghiên tức giận mà mắng.

“Hoa hồng hạ chết, thành quỷ cũng phong lưu, Diễm Nghiên tỷ tỷ, tới tới..... Ngươi mau trù chết ta đi!”

“Hồ Vũ, ngươi không trang bức sẽ chết a! Nói chính sự đâu, ngươi kia căn tằm xia răng, nhét vào sư tử hồng, ngươi cảm thấy không mất mặt sao?” Liễu Như Yên bày ra đại tỷ đại khí thế.

“Nga, có nội tình, sửa, ngươi như thế nào biết Hồ Vũ là tằm xia răng?”

Mã Như Long lạnh băng mà trên mặt, lộ ra rất là khó chịu biểu tình, nghiêm túc mà nói: “Thiếu xà con bê, ta xem, nếu là không đem họ Lý lộng đi, chúng ta ngày lành đều đến cùng, ta cảm thấy hắn tuyệt đối có Đường Tăng là đi sách, phiền đều có thể đem người phiền chết, các ngươi tự giải quyết cho tốt đi!”

Nói xong, hắn đem đôi tay cắm ở túi quần, vung hoành mao, nghênh ngang mà chơi khởi khốc đi hướng phòng học cửa, kia bộ dáng giống cực 《 nhiệt huyết trường cao đẳng 》 lang cốc nguyên trụ.

“Ai, bá vương long, không phải đại gia đang thương lượng đối sách sao? Ngươi chạy cái gì chạy?” Hồ Vũ chớp mắt to.

Mã Như Long cũng không quay đầu lại, hừ lạnh một tiếng, “Ta đi chỗ nào dùng đến hướng ngươi hội báo sao?”

“Mã Như Long,

Làm sao nói chuyện đâu? Chúng ta là một cái chiến tuyến thượng, đại gia cũng đều là đồng lòng muốn như thế nào đối phó Lý Thư Sinh, ngươi nói như thế nào đi thì đi?” Liễu Như Yên trừng mắt xem thường nói.

Liễu Như Yên nói có thể so Hồ Vũ hữu dụng nhiều, một câu làm Mã Như Long mở miệng, “Ta đi tìm Khôn ca!” Nói xong, như cũ là lãnh khốc mà đi ra phòng học.

Mọi người đối Mã Như Long sớm đã thói quen cái loại này làm theo ý mình phong cách hành sự, nhưng vừa nghe nói hắn đi tìm Trường Mao Đảng rằng Hồ Khôn, mọi người cũng đều trong lòng cao hứng. Ở cái này lớp, chỉ nghe nói Mã Như Long kết bạn Trường Mao Đảng rằng Hồ Khôn, cho nên, rằng Hồ Khôn sửa chữa Lý Thư Sinh, đều là đại gia sở kỳ vọng.

“Từ thần Hồ Vũ, ngươi liền nghĩ không ra một chút biện pháp?” Liễu Như Yên bức. Hỏi một câu.

Hồ Vũ thè lưỡi, mày nhăn lại, này ra ý hay, “Ta có một cái tuyệt diệu chiêu!”

“Cái chiêu gì?” Tất cả mọi người là thấu qua đi, lập tức tới hứng thú.

“Đem Lý Thư Sinh tấu Mã Như Long coi thường tần đưa cho Danh Sư Uyển lãnh đạo xem, liền nói cái này Lý Thư Sinh có bạo lực khuynh hướng, sẽ ngược đãi học sinh, sau đó lại đem hắn cùng sửa ôm sặc mị mị ảnh chụp cùng nhau, nói hắn bản tính không thuần, tính. Xâm phạm nữ học sinh. Ngày

bất luận cái gì một cái, đều đủ để đem hấn trực xuất Danh Sư Uyển một trăm lần.” Hồ Vũ nói bốc nói phét.

“Hồ Vũ, ngươi liền không thể đứng đắn một chút, nói hươu nói vượn cái gì?” Liễu Như Yên đánh gãy Hồ Vũ nói, không biết vì sao kia một khắc ở nàng trong lòng, sơ qua có vài phần xúc động, nàng hồi tưởng nổi lên ở Bách Hoa cao ốc dưới lầu, nàng mới nói Quách Hùng chiếm chính mình tiện nghi, Lý Thư Sinh không phân xanh đỏ đen trắng liền đi lên tấu Quách Hùng.

Từ điểm này xem, có lẽ này Lý Thư Sinh cùng mặt khác Lão Sư không quá giống nhau, có lẽ có thể lưu trữ hấn, nhiều quan sát một thời gian, có lẽ cảm thấy Lý Thư Sinh đỉnh hảo ngoạn, có thể nhiều trêu chọc hấn một đoạn thời gian, tóm lại, ở nàng thiếu nữ trong lòng, mặc danh mà nhiều vài phần nói không rõ tình tứ.

“Ta như thế nào không đứng đắn? Các ngươi nói, biện pháp này không phải có thể nhanh chóng đem Lý Thư Sinh trực xuất Danh Sư Uyển sao?” Hồ Vũ không phục mà nói.

Còn lại người cũng là gật đầu tỏ vẻ tán đồng.

Nhưng Liễu Như Yên chần chờ một chút, “Các ngươi không nghĩ, nếu là chúng ta nhanh như vậy liền đem hấn lộng đi rồi, kia nhiều không thú vị a? Các ngươi nghe nói qua ‘ nước ấm nấu ếch xanh ’ sao?”

Mọi người lác lác đầu, Hồ Vũ hắc hắc nhếch miệng cười, “Ta chỉ nghe nói vương tử biến ếch xanh!”

Vương Diễm Nghiên phun ra một câu, trừng hấn một cái, “Ta xem ngươi vẫn là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga đâu!”

“Hắc hắc, Diễm Nghiên tỷ tỷ, vậy ngươi là thiên nga sao? Làm ta ăn một ngụm bái!”

“Lăn!” Vương Diễm Nghiên lại là hung hăng mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái.

“Hảo, các ngươi hai cái liền không cần ve vãn đánh yêu, ta nói cho các ngươi, cái gì kêu ‘ nước ấm nấu ếch xanh ’” Liễu Như Yên nghiêm túc mà nói.

Nhà khoa học đem ếch xanh đầu nhập 40 độ C thủy (không phải nước sôi) trung khi, ếch xanh nhân chịu không nổi thành linh xảy ra cực nóng kích thích lập tức ra sức từ nước sôi trung nhảy ra có thể thành công chạy trốn.

Đương nhân viên nghiên cứu đem ếch xanh trước để vào trang nước lạnh vật chứa trung, sau đó lại thông thả đun nóng (mỗi phút bay lên 0.2 độ C), kết quả liền không giống nhau.

Ếch xanh ngược lại bởi vì bắt đầu khi thủy ôn thoải mái mà ở trong nước thân nhiên tự đắc. Đương ếch xanh phát hiện không thể chịu đựng được cực nóng khi, đã lòng có dư mà lực không đủ, bắt tri bắt giác bị nấu chết ở nước ấm trung.

“Đây là ‘ nước ấm nấu ếch xanh ’ chuyện xưa,” Liễu Như Yên một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, đem “Nước ấm nấu ếch xanh” nói xong, tiếp tục chậm rãi giải thích nói, “Câu chuyện này báo cho mọi người, ở ưu việt hoàn cảnh chính mình cũng muốn tùy thời bảo trì cảnh giác nếu không khả năng sẽ vui quá hóa buồn, ở đối đãi đối thủ hoặc là phải có mục đích tính đạt thành mỗ sự kiện vật khi, nếu không nắm giữ phương pháp lỗ mãng hành sự ngược lại không dễ dàng thành công, có thể trước chọn dùng mọi việc như thế cùng loại phương pháp ma túy đối phương, như vậy xác xuất thành công sẽ càng cao.”

“Kia cùng như thế nào chính Lý Thư Sinh có quan hệ sao?” Đột nhiên, hồ lô oa Lâm Tử San suy nghĩ một hồi, tò mò hỏi.

Từ trước đến nay cô ngôn quả ngữ Văn Kiều Như cũng là phụ họa hỏi: “Đúng vậy, này có cái gì tất nhiên liên hệ?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Bị Đương Hầu Chơi

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liền dương

Liễu Như Yên lập loè cơ trí hai tròng mắt, thần bí mà cười, “Các ngươi đem Lý Thư Sinh coi như ếch xanh không phải được rồi sao?”

“Nga, nguyên lai là như thế này!” Hồ Vũ vỗ tay một cái, ra vẻ đột nhiên sáng tỏ bộ dáng, ngay sau đó lại là chán nản nói, “Vẫn là không hiểu!”

“Ai nha, đơn giản điểm giảng, chúng ta muốn cùng Lý Thư Sinh chậm rãi chơi, lúc này đây chúng ta liền không giống phía trước, lập tức đem chủ nhiệm lớp oanh đi, coi như chúng ta lúc này đây là tập thể vây sẵn, Lý Thư Sinh chính là con mồi, chúng ta muốn tận tình mà trêu chọc con mồi, tận tình mà hưởng thụ sản thú quá trình, thẳng đến chính hấn thể xác và tinh thần đều mệt, đến lúc đó không cần chúng ta cố tình oanh đi hấn, chính hấn chịu không nổi liền đã chết!”

Liễu Như Yên tiến thêm một bước giải thích nói, “Wow, ngẫm lại ta đều cảm thấy hình ảnh quá mỹ, các ngươi có hay không nhiệt huyết sôi trào? Có hay không hormone phân bố nhanh hơn?”

Mọi người cái hiểu cái không, có người gật đầu, có người lắc đầu.

“Không bỏ tứ, không thanh xuân! Đại gia hảo hảo hưởng thụ đi!” Liễu Như Yên tuyên thệ giống nhau, trong mắt toát ra vô cùng thần sắc mừng rỡ.

Dù sao nhóm người này học sinh đi vào Danh Sư Uyển, lấy trêu chọc Lão Sư vì giải trí, lấy đuổi đi Lão Sư vì khoái hoạt, thấy Liễu Như Yên nói được ba hoa chích choè, cảm thấy hảo chơi, bọn họ cũng đều tận lực phối hợp.

Đa tạp A mộng Từ Dịch Di vẫn luôn an tĩnh không nói, ngồi ở nàng bên cạnh chính là Lâm Từ San, Văn Kiều Như, các nàng ba cái tương đối tới nói, từ trước đến nay rất ít tham dự trong đó, Lâm Từ San sẽ tương đối sinh động một ít. Nhưng cũng không phải này đó “Chính cổ đoàn đội” trung tâm nhân vật.

Mọi người đều là tan đi, từng người suy nghĩ biện pháp, như thế nào trêu chọc Lý Thư Sinh.

“Ai, ta thật là mê hoặc, chúng ta tới Danh Sư Uyển lúc ban đầu mục đích rốt cuộc là vì cái gì?” Từ Dịch Di lẩm bẩm tự nói mà nói.

“Uy, Từ Dịch Di, ngươi có phải hay không muốn làm phản đồ?” Lương Hàm tức giận mà đáp lại một tiếng.

Từ Dịch Di mặt lạnh ngó ngó Lương Hàm, không có nói tiếp, tiếp tục nhìn chăm chăm chính mình trên mặt bàn mạn họa, say mê trong đó.

Hồ Vũ ngồi ở Vương Diễm Nghiên chỗ ngồi trước mặt, xoay người, đôi tay nâng má giúp, nhìn chăm chăm Vương Diễm Nghiên, lâu bầu miệng nói: “Diễm Nghiên tỷ tỷ, ngươi liền cười một cái lạc, cho dù là sư tử hồng, ta cũng kim cương bất hoại chi thân, ta thích xem ngươi cười.”

“Phốc, ngươi có phải hay không uống lộn thuốc?” Vương Diễm Nghiên phun một câu, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Hồ Vũ.

Hồ Vũ ngồi ngay ngắn chính bản thân từ, về mặt cột nhà mà nói: “Diễm Nghiên tỷ tỷ, nếu không chúng ta tới chính thức mà tán gẫu một chút nhân sinh, nói nói chuyện lý tưởng, thế nào?”

“Lăn!”

Vương Diễm Nghiên không có sắc mặt tốt, quăng Hồ Vũ một cái khinh bỉ ánh mắt, không hề phản ứng Hồ Vũ.

.....

“Nha, Lý Lão Sư, rất vui mừng sao, nhật tiền sao?” Lý Thư Sinh hừ tiểu khúc, trải qua nhân lực tài nguyên bộ văn phòng, gặp phải Lạc Tuyết, doanh doanh cười hỏi.

Lý Thư Sinh một đôi tặc nhãn nhìn chăm chăm Lạc Tuyết ngao ngễ ngực,

Âm thầm nuốt nước miếng, cười nói: “Nào có tiền nhật, người gặp việc vui tâm tình sáng khoái.”

“Cái gì hi sự? Có muội tử coi trọng ngươi?” Lạc Tuyết tò mò mà truy vấn.

“Không phải lạ, là ta kia giúp học sinh, ta cùng ngươi giảng, bọn họ thật sự quá đáng yêu, lập tức đã bị ta soái khí sở chấn trụ, còn muốn chủ động cho ta ôm.”

Lạc Tuyết nửa tin nửa ngờ, sau đó biểu tình nghiêm túc mà nói: “Lý Lão Sư, nghiêm! Về phía sau chuyển!”

“Làm gì? Thao luyện ta a?” Lý Thư Sinh tuy rằng không rõ Lạc Tuyết làm gì, nhưng hấn vẫn là theo lời tiêu chuẩn nghiêm, sau đó về phía sau xoay người.

Mới vừa quay người lại, Lạc Tuyết tức khắc cười ha ha lên, cười đến thật là cong eo.

Mà Quách Hùng, Khang Soái Minh chờ một hàng Lão Sư cũng vừa lúc từ văn phòng ra tới, thấy Lạc Tuyết cười đến không khép miệng được, đều đã đi tới, nhìn thoáng qua Lý Thư Sinh trên lưng, đều là ha ha cười vang không ngừng.

Lý Thư Sinh ngạc nhiên, nhìn Lạc Tuyết, Khang Soái Minh, Quách Hùng đám người, không rõ nguyên do, chẳng lẽ bọn họ ghen ghét ta soái? “Các ngươi đang cười cái gì a? Như vậy buồn cười, cũng nói ra làm ta cười một cái sao!”

Khang Soái Minh biên cười biên nói: “Lý Lão Sư, ngươi thật đúng là chịu học sinh hoan nghênh hảo Lão Sư.” Hấn mỗi một chữ đều là tăng thêm ngữ

khí, nhưng chút nào nhìn không ra như là đang nói chân thật sự thật.

“Hắc hắc, không có biện pháp, nhân cách mị lực liền bãi ở kia, học sinh không thể không chịu phục!” Lão Lý nghĩ tư tư mà trả lời.

Lúc này Lý Thư Sinh thực sự có điểm “Ngốc bức” bộ dáng, Lạc Tuyết nhìn xuống không cười, dạo bước đi đến Lý Thư Sinh phía sau, thuận tay từ hán trên lưng kéo xuống tới một trương giấy trắng, trên tờ giấy trắng màu lợt là họa một con đại mai rùa đen, sau đó còn có hai hàng chữ to, “Ta là đại ngốc bức, ta thật sự chính là đại ngốc bức!”

Nàng cầm ở trong tay, ở Lý Thư Sinh trước mặt quơ quơ, “Lý Lão Sư, người bọn học sinh cũng quá nhiệt tình đi?”

“Ta thiên!” Lý Thư Sinh đôi mắt đều tái rồi, lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ, vì cái gì chính mình trải qua hành lang thời điểm, những cái đó đối với hán chỉ chỉ trò trò học sinh, nguyên lai là bởi vì cái này, không phải bởi vì hán lớn lên soái, rất có tài văn chương.

“Này đó học sinh như thế nào sẽ.....” Lý Thư Sinh thấp thỏm lo âu, hán không thể hướng hỏi giáo thất, phê bình một đống này đó học sinh.

Khang Soái Minh giờ tay vỗ vỗ Lý Thư Sinh bả vai, “Lý Lão Sư, nên bị thương thuận biến, sinh hoạt không chỗ không kinh hi. Nhân sinh như bị cưỡng gian quá trình, người nếu là vô lực phản kháng, phải hảo hảo nhắm mắt lại hưởng thụ đi!” Nói xong, hán xoay người đi rồi.

Quách Hùng trên mặt cũng là toát ra vui sướng khi người gặp họa thần sắc, loại này thân giả đau, thù giả mau sự tình, làm Quách Hùng nháy mắt tìm về một chút tôn nghiêm, âm thầm nói, “Lý Thư Sinh a, xem người theo ta đối nghịch, người liền chờ bị những cái đó học sinh giết chết người đi!”

Lý Thư Sinh cả người cứng đờ đứng ở tại chỗ, vẫn luôn cho rằng học sinh là đã chịu hán cảm nhiễm, quyết định thay đổi triệt để, hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng về phía trước, ai ngờ, Liễu Như Yên thượng bực giảng giả ý cùng hán ôm, trên thực tế là mượn cơ hội ở hán trên lưng đề thượng “Ngốc bức” nhân.

Khó trách vừa rồi ở phòng học bọn họ yêu cầu ta viết tên của mình, điện thoại, vì chính là xem một cái bọn họ trò đùa dai hiệu quả.

Lão Lý trong lòng uể oải cực kỳ, Lạc Tuyết từ bên đậm nhiên mà nói: “Lý Lão Sư, đám hài tử này đã tập mãi thành thói quen mà trêu cợt Lão Sư, người cũng không cần quá khổ sở, thói quen liền hảo!”

“Thói quen liền hảo?” Lý Thư Sinh kinh ngạc không nhỏ, “Người muốn ta thói quen bị một đám học sinh đương đầu chơi? Muốn ta thói quen học sinh đem ta đương ngốc bức?”

Lạc Tuyết đã không phải lần đầu tiên đối mặt chủ nhiệm lớp oán giận, đối này ban, đã là thay đổi sáu vị chủ nhiệm lớp, Lý Thư Sinh đã là vị thứ bảy. Mỗi một lần bị học sinh trêu cợt, này đó chủ nhiệm lớp Lão Sư đều là cực kỳ uể oải mất mát, cảm thấy chính mình hảo tâm bị coi như lòng lang dạ thú.

“Kia bằng không đâu? Người đi rít gào, đi rống giận một đống những cái đó học sinh?”

“Đáng chết!” Lý Thư Sinh trầm ngâm một lát, “Thôi, thôi, ta thân là Lão Sư, đối học sinh nên nhân ái, bọn họ chẳng qua là bướng bỉnh một chút, cũng không ác ý, ta nhất định sẽ giáo dục hảo bọn họ!”

“Vây tốt nhất bắt quá, tóm lại, trước mắt tới giảng, còn không có một vị Lão Sư có thể chinh phục quá cái này ban học sinh, bọn họ thật sự là quá bướng bỉnh.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Vả Mặt Ba Ba Vàng

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Ngày đầu tiên giáo viên nhật từ kết thúc, Lão Lý đánh tap nhanh chân liền chạy, sợ bị người lại nhìn chăm chăm hán, mỗi một đôi nhìn về phía hán đôi mắt, hán đều cảm thấy đó là ở trào phúng hán là cái “Đại ngốc bức”, miễn cảm người luôn là yếu ớt nội tâm, mà yếu ớt nội tâm lại là đa nhân cách tổng hợp.

Lý Thư Sinh bị học sinh lần thứ hai điều diễn, hán trong lòng cực kỳ hấp tấp, trong lòng suy nghĩ như thế nào báo thù rửa hận, này đàn trong lòng biến thái học sinh nếu là không cho bọn họ một chút nhan sắc nhìn một cái, còn tưởng rằng chính mình dễ khi dễ đâu!

Hắn tức giận bắt bình mà đi ra Bách Hoa cao ốc, hắn tổ chức thần kinh mà nhìn quanh một chút bốn phía, nhìn xem có hay không theo dõi hắn, ở xác định không có người theo dõi, hắn mới thật cẩn thận mà đi hướng bãi đỗ xe, hắn điện lừa bảo mã (BMW) ngừng ở Bách Hoa cao ốc chỗ rẽ vị trí.

Chờ hắn đi đến bãi đỗ xe, hắn ngốc bức, bởi vì nơi nào còn có hắn điện lừa bóng dáng, mà là đầy đất “Bảo mã (BMW) thi thể”, hắn chạy bằng điện xe không biết bị cái nào sát ngàn đao đại tá tám khối, rơi rụng linh kiện lung tung rối loạn trên mặt đất.

“Ta đi người. Mẹ nó, cái nào thiếu đạo đức quý, nhưng ngàn vạn không cần bị lão tử tóm được, nếu không ta nhất định sẽ làm hắn biết trên đời không có thuốc hồi hận!” Lão Lý phẫn nộ mà lấy điện thoại cầm tay ra, chuẩn bị cấp Mạc Bình gọi điện thoại, làm hắn chỉ viện một đài xe máy tới.

“Lộc cộc.....” Tiếng bước chân tới gần, cùng với cơn sát đánh thanh âm, một cái lạnh băng trung túm túm khí thanh âm hỏi: “Người chính là Lý Thư Sinh?”

Lý Thư Sinh trong lòng rung mình, chẳng lẽ có thù oán gia tìm tới? Hắn thân kinh bách chiến, không hề sợ hãi, chậm rãi xoay người, phẫn nộ mà quát: “Người hắn mẹ là ai a? Giống cái quý giống nhau!”

“Thực túm sao, Lý Lão Sư!” Đứng ở Lý Thư Sinh trước mặt chính là một vị ăn mặc phá động quần jean nam tử, lộ ra thô trắng cánh tay, mang một con ánh vàng rực rỡ nhẫn, lỗ tai ăn mặc một cái đại đồng hoàn, một đầu kim sắc tóc, nhất dẫn nhân chú mục chính là hắn kia một ngum răng hô, răng cửa còn nạm hai viên kim nha.

Hắn phía sau đi theo bốn năm tên áo quần lố lăng, tóc nhuộm thành đủ mọi màu sắc hỗn hỗn môn tiểu thanh niên, trong tay đều là nắm côn sát.

Lý Thư Sinh trà trộn trên đường như vậy nhiều năm, tự nhiên mình bạch đối phương địa vị, nhìn thoáng qua trên mặt đất chạy bằng điện xe, có bị côn sát đánh tạp vỡ vụn dấu vết, hắn tức khắc trên đỉnh đầu bắt đầu bốc hỏa.

Ở Bách Hoa cao ốc hành lang cuối trong một góc, cuộn tròn vài người đầu chen chúc, đang ở nói thầm.

“Bá vương long, này rằng Hồ Khôn đáng tin cậy không đáng tin cậy?” Từ thần Hồ Vũ hỏi.

Liệp ưng Phương Hạo thầm nghĩ: “Từ sức chiến đấu xem ra, Khôn ca bọn họ hiểu thắng thịnh rất nhiều, uy, từ thần, đừng đem người kia quy. Đầu đuôi đến như vậy trường, ngăn trở cameras, ta cần phải đem họ Lý bị đánh toi bởi trường hợp cao thanh vô góc chết mà quay chụp xuống dưới, ha ha..... Ngâm lại đều thật cao hứng!”

“Mã Như Long, này rằng Hồ Khôn có thể hay không đem Lý Thư Sinh đánh chết a?” Liễu Như Yên nắm chặt nắm tay, lòng bàn tay捏 một phen mồ hôi lạnh,

Có điểm sợ hãi mà đem ánh mắt nhìn bên ngoài.

Mã Như Long trầm thấp mà nói: “Quý biết đâu, ta chỉ là làm cho bọn họ sửa chữa sửa chữa, sẽ không chơi ra mạng người!”

Liễu Như Yên trong lòng vẫn là có chút khẩn trương, tuy rằng nàng mưu ma chước quỷ tương đối nhiều, nhưng loại này thịnh trên đường hỗn hỗn môn giáo huấn người, vẫn là lần đầu chính mắt thấy, trong lòng khó tránh khỏi có chút bất an.

Lý Thư Sinh mảy kiếm trầm xuống, ánh mắt đảo qua Bách Hoa cao ốc hành lang, thấy được Mã Như Long, Liễu Như Yên vài người đầu, hắn trong lòng hơi trầm xuống, chẳng lẽ đây là Mã Như Long trong miệng theo như lời Trường Mao Đảng rằng Hồ Khôn? Nếu là ta ở chỗ này đem rằng Hồ Khôn lược đảo, khiến cho bọn họ nhìn đến thực lực của ta, làm một người quang vinh nhân dân giáo viên, sao có thể làm trò chính mình học sinh mặt đánh nhau đâu!

Nhưng là này rằng Hồ Khôn khi dễ đến trên đầu tới, không hảo hảo giáo huấn một chút hắn, hắn còn tưởng rằng ta là dễ khi dễ. Nói nữa, hôm nay bị học sinh đương đầu chơi, Lão Lý ghen một bụng hỏa, hận không thể có phát tiết, này rằng Hồ Khôn mấy người chính mình đưa tới cửa tới, vậy đừng trách ta không khách khí.

Nghĩ đến đây, Lão Lý hung ác nham hiểm chìm ưng ánh mắt chăm chú vào rằng Hồ Khôn trên người, lạnh lùng gương mặt, “Lão tử trời sinh chính là túm, như thế nào tích? Muốn đánh nhau?”

“Người túm cái ngâm mao, tin hay không ta chém chết người!” Rằng Hồ Khôn lộ ra kia một ngum răng hô, nói chuyện cũng không phải quá rõ ràng, nhưng Lão Lý lại là bình tĩnh mà nói: “Ai nha, ta sợ quá a! Ta thiếu chút nữa bị người hù chết, muốn đánh nhau vậy đổi cái địa phương lạc!”

Rằng Hồ Khôn mấy cái du thủ du thực vừa thấy, nơi này dù sao cũng là nơi công cộng, ở chỗ này đánh nhau, chỉ sợ đưa tới cảnh sát nhân dân gì đó, mà Lý Thư Sinh không nói hai lời, sớm đã mại khai đi nhanh phạt, đi ra Bách Hoa cao ốc phạm vi.

Đi ra lúc sau, một quái công chính là một cái âm u cây ngô đồng bao trùm tiểu đường phố, ánh sáng không quá sáng ngời, âm u âm u, xuất nhập người đi đường cũng ít.

Rằng Hồ Khôn đi theo Lý Thư Sinh phía sau, thấy hắn một cái kính mà hướng phía trước đi đến, giống như căn bản không có muốn đánh nhau ý tứ, rằng Hồ Khôn cho rằng Lý Thư Sinh là muốn chạy trốn, đối với hắn phía sau hô to một tiếng: “Uy, họ Lý, chẳng lẽ người phải làm rùa đen rút đầu sao?”

Ai ngờ, Lý Thư Sinh chợt xoay người, trên mặt xẹt qua một mặt âm lãnh sát khí, không đợi rằng Hồ Khôn phản ứng lại đây, Lý Thư Sinh tia chớp bước nhanh vọt lại đây, hấn vung lên nắm tay, chiếu rằng Hồ Khôn mặt chính là “Phốc” một quyền đánh ra, theo sau nhìn khỏi rằng Hồ Khôn, đem hấn nửa người trên áp cong, nâng lên đầu gối, đối với rằng Hồ Khôn ngực chính là mãnh lực mà dùng đầu gối va chạm đi lên.

Rằng Hồ Khôn còn không có biết rõ đông nam tây bắc, đã bị Lý Thư Sinh một trận đánh toi bởi không thở nổi, chỉ cảm thấy chính mình ngực một trận xương cốt vỡ vụn, trong miệng phun ra máu tươi.

Mà Lý Thư Sinh bay lên một chân, đem rằng Hồ Khôn đá bay, đánh vào một cây cây ngô đồng trên thân cây, sau đó lại là nặng nề mà khải đến ở trên mặt đất.

Lý Thư Sinh căn bản không có cấp rằng Hồ Khôn cơ hội, bước xa tiến lên, nắm lên hấn cái ót cổ áo, đem hấn mặt chiếu cây ngô đồng làm, dùng sức mà “Bang bang” đụng phải đi, đem rằng Hồ Khôn toàn bộ rằng hô ở trên thân cây dùng sức mà ma sát, chớp mắt công phu, rằng Hồ Khôn rằng cửa bị đập rớt ba viên, ngoài miệng tất cả đều là cây ngô đồng làm khải xuống dưới vỏ cây mảnh vụn nhét đầy hấn một miệng.

Kia rằng Hồ Khôn thuộc hạ hỗn hỗn môn thấy tình thế, vừa muốn xông lên cứu giúp, Lý Thư Sinh đứng lên, một chân ngoan dẫm lên rằng Hồ Khôn trên cổ, ánh mắt như kiếm, sắc bén vô cùng mà nhìn chăm chăm những cái đó xông lên hỗn hỗn môn, hấn nơi nào lại là thoát nhìn văn nhược Thư Sinh Lão Sư, mà càng như là một đầu tức giận mãnh thú, dữ tợn gương mặt, như là cắn nuốt vạn vật ác ma.

“Các ngươi lại đi lại đây vài bước thử xem!” Lý Thư Sinh bạo rống một tiếng, dưới chân ngoan dẫm đi xuống, gia tăng rồi vài phần lực đạo, rằng Hồ Khôn quỳ rạp trên mặt đất, đầy miệng mảnh vụn máu loãng, không thể động đây, bị Lý Thư Sinh lại bỏ thêm vài phần lực, càng là một trận ngất qua đi đau đớn từ trên cổ truyền đến, phát ra giết heo tiếng kêu thảm thiết.

Ngày thường, này đó tên côn đồ cũng liền hù dọa, hù dọa những cái đó lão thái thái, thu một chút bảo hộ phí, nào gặp qua bức này trường hợp, Lý Thư Sinh vừa ra tay, đủ ngoan đủ độc, sớm đã dọa trọn tròn mắt.

Rằng Hồ Khôn quỳ rạp trên mặt đất, gờ tay đầu hàng, đối với xông tới hỗn hỗn môn vậy vậy tay, ý bảo không cần lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Cùng Ta So Kiêu Ngạo

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh thấy những cái đó hỗn hỗn môn dừng lại, hắc hắc nhếch miệng cười, “Đối sao, ngoan ngoãn, đứng đừng nhúc nhích!” Nói, hấn cong lưng lại là “Phanh” một quyền hướng tới rằng Hồ Khôn Hậu ót đánh tiếp.

Rằng Hồ Khôn bị Lý Thư Sinh này thay phiên hành hung, sớm đã là đầu vàng mắt hoa, liền tính lại kiêu ngạo, kia cũng vô pháp cùng Phi Xa Đoàn Lão Đại chống chọi, này quả thực là đem đóm ánh sáng cùng nhật nguyệt tranh huy.

Lý Thư Sinh rải khai tay, sải bước chuẩn bị rời đi.

Ai ngờ rằng Hồ Khôn có thờ dốc cơ hội, một lần long lóc bò dậy, “Phi phi” ói mưa nấy khẩu trong miệng mảnh vụn, đối với chính mình thủ hạ vài tên hỗn hỗn môn tiếp đón một tiếng, “Cho ta thượng, chém chết hấn!”

Ra lệnh một tiếng, này đó hỗn hỗn môn cũng thật là có vài phần bỏ mạng đồ đệ, thoáng chốc chi gian, huy động trong tay côn sắt, đuổi theo tạp hướng Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh không khỏi giận tím mặt, mắng: “Đi ngươi Đại gia, đối với ngươi nhân từ, ngươi còn đánh cái mũi lên mặt!” Vung lên nắm tay, hướng tới xông tới một người hỗn hỗn môn một quyền chọc đi ra ngoài.

Đừng nhìn Lý Thư Sinh hào hoa phong nhã, mấy năm nay trà trộn trên đường, thực chiến kinh nghiệm kia nhưng tuyệt đối không phải lãng đến hư danh, tránh đi tên kia hỗn hỗn môn kén xuống dưới côn sắt, một cái câu quyền, từ tên kia hỗn hỗn môn trước ngực vén lên, nặng nề mà va chạm ở hỗn hỗn môn cầm.

Tên kia hồn hồn môn noi nào chịu nổi Lý Thư Sinh này lôi điện một quyền, thân mình ngửa ra sau, nặng nề mà đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, “Loảng xoảng” một tiếng, trong tay còn sắt rời tay mà phi.

Lý Thư Sinh thừa cơ, cất bước lao ra, thuận tay nắm lên trên mặt đất còn sắt, nắm chặt còn sắt một cơn chém ra, nện ở ngã trên mặt đất hồn hồn môn xương sườn thượng, “Răng rắc”, tên kia hồn hồn môn xương sườn tức khắc đứt gãy mấy cây, nằm trên mặt đất “Ồ ô oa oa” tru lên gãy gãy.

Lý Thư Sinh hoặc là không ra tay, vừa ra tay hẳn liền nhất định sẽ làm đối phương nằm bệnh viện mười ngày nửa tháng, còn sắt lại là một cơn nện xuống tới, nặng nề mà nện ở tên kia hồn hồn môn đầu gối.

“Ca” xương bánh chè đập nát tính vỡ ra, máu tươi vẩy ra ra tới.

Còn lại vài tên hồn hồn môn thấy đồng bạn bị đánh, sớm đã là không muốn sống mà nhào lên tới. Lý Thư Sinh trong mắt toát ra một tia hung quang, bạo rống một tiếng, vung lên trong tay còn sắt, “Loảng xoảng” một cơn quét ngang đi ra ngoài, đem chạy như bay phía trước hồn hồn môn trong tay còn sắt đánh bay, sau đó hồi trừu còn sắt, “Bá” một cơn hoành trừu qua đi. Kia hồn hồn môn nâng lên tay cánh tay đón đỡ, “Răng rắc” “A!” Một tiếng thét chói tai, kia hồn hồn môn đã là trật khớp, kéo kia một con bị còn sắt đánh gãy cánh tay.

Lý Thư Sinh thành thạo, huy động trong tay còn sắt, nâng lên một chân, bay lên đá bay đánh tới mặt khác một người hồn hồn môn, đồng thời bạo lực một chương chụp đánh ở trong đó một người hồn hồn môn đỉnh đầu đập lên, xoay tay lại lại là một quyền đánh ra, một quyền nện ở còn thừa một người hồn hồn môn huyết Thái Dương, theo tiếng ngã xuống.

Lão Lý như là ác ma, bước nhanh tiến lên, một phen túm dây sớm đã dọa há hốc mồm rằng Hồ Khôn, một cơn đánh gãy hẳn chân chó,

Một quyền bay ra, đem rằng Hồ Khôn đánh bay, lại là hai đầu gối quỳ xuống trước trên mặt đất, hẳn tiến lên một bước, bắt lấy rằng Hồ Khôn kim sắc tóc, nắm tay giống như hạt mưa hạ xuống, chiếu rằng Hồ Khôn trên mặt chính là hành hung.

Hắn một bên hành hung một bên nổi giận mắng: “Ta làm mẹ ngươi, lão tử nhân từ nương tay tha các ngươi một con ngựa, các ngươi không biết ân báo đáp cũng liền thôi, còn tưởng chém chết ta, ân hử, đừng tưởng rằng lão tử sẽ sợ ngươi là Trường Mao Đảng, liền tính là Lại Hải Tinh tự mình tới, lão tử làm theo làm hẳn quỳ liếm lão tử ngón chân đầu! Ngươi tính cái gà. Ba!”

Rằng Hồ Khôn sớm bị đánh thành đầu heo, nơi nào còn có sức lực phản kháng, hẳn thật là gặp sát tinh, nguyên tưởng rằng Lý Thư Sinh bất quá là phụ đạo cơ cấu Lão Sư, không thể tưởng được hẳn ra tay mạnh như vậy như vậy ngoan.

“Phòng chừng là họ Lý bị đánh đến kêu cha gọi mẹ đi!” Lúc này chỗ ngoặt chỗ truyền đến tiếng bước chân cùng nói chuyện thanh, Lý Thư Sinh trong lòng nghĩ, chuyện này nhưng ngàn vạn không thể bị học sinh thấy, vì thế hẳn từ rằng Hồ Khôn phun ra máu loãng lung tung mà sờ soạng nấy cái trên mặt, lại ở trên người bôi một ít vết máu loãng lổ, hẳn chỉ vào rằng Hồ Khôn trầm thấp mà quát, “Một hồi cấp lão tử thành thật một chút!”

Sau đó Lý Thư Sinh một chân đem hơi thở thôi thóp rằng Hồ Khôn đá văng ra, chính mình tìm một góc nằm ở trên mặt đất, trang làm ngất xỉu bộ dáng.

Mã Như Long, Liễu Như Yên, Hồ Vũ một hàng học sinh nghe thấy ngô đồng trên đường nhỏ đã không có động tĩnh, sau đó đều là rón ra rón rén mà chạy tới.

Vừa nhìn thấy đầy đất đều là hồn hồn môn ở rên rĩ, một đám đều là chạy vắt giò lên cổ chặt vật bộ dáng, đều là tròn tròn mắt.

Liễu Như Yên nhìn này đó vết máu loãng lổ, đột nhiên ánh mắt dừng ở một bên nằm trên mặt đất Lý Thư Sinh, nàng kinh ngạc mà kêu to một tiếng: “Mã Như Long, xong đời, đã xảy ra chuyện, Lý Thư Sinh bị đánh chết!”

Mã Như Long, Hồ Vũ từ lâu kinh thấy nằm trên mặt đất, vết máu loãng lổ Lý Thư Sinh, nhanh chân chạy tiến lên đi, cũng căn bản mặc kệ rằng Hồ Khôn này đó hồn hồn môn.

“Xong rồi, xong rồi, đã xảy ra chuyện!” Liễu Như Yên nhìn hai mắt nhắm nghiền, đầy mặt đều là huyết Lý Thư Sinh, xoa xoa tay, lòng nóng như lửa đốt.

Mã Như Long, Hồ Vũ cũng là tròn tròn mắt, Mã Như Long rớt cuộc hồn quá, lá gan lớn một chút, tiến lên một bước, ninh khời rằng Hồ Khôn, chất vấn nói: “Khôn ca, ta không phải nói tốt, chỉ là hảo hảo giáo huấn hẳn một đòn sao? Tại sao lại như vậy? Ra mạng người!”

Rằng Hồ Khôn về mặt máu tươi, trên mặt thanh một khối tím một khối, sưng đến cùng cái đầu heo giống nhau, áp ứng nói không rõ một câu, vốn dĩ hẳn chính là rằng hồ nói chuyện đều thật không minh bạch, hơn nữa bị Lý Thư Sinh vừa rồi một trận đánh toi bồi, răng cửa rớt mấy viên, nơi nào còn nói ra một câu rõ ràng nói tới.

Mã Như Long một tay đem rằng Hồ Khôn đẩy trên mặt đất, lại đi trở về đến Lý Thư Sinh nằm vị trí, Hồ Vũ đã thật cẩn thận tiến lên, lấy tay ở Lý Thư Sinh cánh mũi biên thử một chút, không có một chút hơi thở, hẳn cuống quýt lùi về tay, trên mặt lộ ra sợ hãi, nhìn về phía Mã Như Long, “Bá vương long, xong rồi, họ Lý, thật sự đã chết!”

Mã Như Long nâng lên chân đá đá Lý Thư Sinh, “Uy, uy, Lý Thư Sinh, Lý Thư Sinh……” Dùng chân đá động vài cái Lý Thư Sinh.

Chính là, Lý Thư Sinh thân mình cứng đờ, cũng không nhúc nhích.

Liễu Như Yên sốt ruột mà nói: “Làm sao bây giờ?”

“Nếu không báo nguy đi!” Hồ Vũ kiến nghị nói.

Mã Như Long sắc mặt trầm xuống, “Như thế nào báo nguy, này vừa báo cảnh, nếu là cảnh sát biết, là chúng ta tìm hỗn hỗn môn, đánh chết Lý Thư Sinh, chúng ta là chủ mưu, chẳng phải là tự tìm tử lộ sao?”

“Vậy người nói làm sao bây giờ?” Hồ Vũ cũng không biết như thế nào cho phải.

Mã Như Long bình tĩnh mà nói: “Triệt!”

Phương Hạo nguyên bản còn tưởng chụp mấy trương ảnh chụp, nhưng nhìn tình cảnh này, sớm há hốc mồm đứng ở một bên, cũng không nhúc nhích.

“Triệt? Chúng ta liền mặc kệ?” Liễu Như Yên nghi hoặc mà nhìn Mã Như Long.

“Đối, chúng ta coi như cái gì cũng không phát hiện, trở về cũng không thể đối bất luận kẻ nào nói, đến lúc đó bị người phát hiện, bọn họ nhất định sẽ cho rằng là Lý Thư Sinh cùng này giúp hỗn hỗn môn đánh nhau ẩu đả, chính mình bị đánh chết, chúng ta chết không nhận trách, cái gì đều mặc kệ chúng ta sự!” Mã Như Long trấn định mà nói.

Hồ Vũ đứng dậy, tỏ vẻ tán đồng, “Trước mắt chỉ có thể dựa theo bá vương long biện pháp này, nếu không, đây chính là giết người a, là phạm tội, muốn ngòi xỏm nhà tù!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thâm Tình Hậu Nghị

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Ba người thương nghị lúc sau, nhất trí tỏ vẻ nhận đồng, sau đó nhanh chân liền chạy, Hồ Vũ một phen túm súng sốt Phương Hạo, vừa chạy vừa mắng: “Người choáng váng? Chạy mau, coi như cái gì cũng không có thấy.”

Phương Hạo lăm lăm tự nói mà nói: “Xong rồi, xong rồi, chết người!”

Hồ Vũ, Mã Như Long, Liễu Như Yên ba người dừng lại bước chân, Mã Như Long giờ tay một cái tát trườ ở Phương Hạo trên má, Phương Hạo lấy lại tinh thần, Mã Như Long phẫn nộ mà nói: “Phương Hạo, người Đại gia, người cho ta nghe hảo, nếu là người dám miệng rộng nói ra đi nửa cái tự, ta cam đoan người bán thân bất toại, đại tiểu tiện mất không chế!”

Phương Hạo nỗ lực gật gật đầu, chạy nhanh nhắm lại miệng, đờ đẫn nhìn chăm chăm Liễu Như Yên, Mã Như Long, Hồ Vũ ba người.

Mã Như Long lại lần nữa cường điệu, “Nhớ kỹ, ngàn vạn không cần để lộ tiếng gió, coi như làm cái gì cũng không có phát sinh, cái gì cũng không có thấy, bằng không, các người biết hậu quả!”

Còn lại ba người cũng đều gật gật đầu, tỏ vẻ nhất định sẽ không nói lời miệng hoặc là cùng bất luận kẻ nào nói ra đi, sau đó bốn người chạy như bay rời đi hiện trường.

Nhưng là, bọn họ bốn người trong lòng lại là thật lâu khó có thể bình phục tâm tình, dù sao cũng là thấy được người chết, rằng Hồ Khôn dám kia hỗn hỗn môn đem Lý Thư Sinh đánh chết. Đây cũng không phải là một kiện nói giỡn sự, bọn họ tuy rằng bước bình gây sự, nhưng còn không đến mức muốn làm ra mạng người.

Cho nên, ở bọn họ trong lòng bịt kín một tầng thật dày bóng ma, vẫn luôn lo sợ bất an mà về tới Danh Sư Uyển, tránh ở phòng học, đại khí không dám ra.

Mà Lý Thư Sinh giả chết né tránh bọn học sinh đối hấn thân phận nghi ngờ, sau đó chờ bọn hắn vừa đi xa, liền đứng dậy, vỗ vỗ trên người tro bụi, trên

mặt lộ ra một tia giảo hoạt cười, âm thầm nói: “Này mấy cái thằng nhóc chết tiệt, thế nhưng thấy chết mà không cứu, quả thật là bọn họ tìm rằng Hồ Khôn, ân hử, các người cho ta chờ, ta không thu thập các người đến kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, ta liền không gọi Lý Thư Sinh!”

Hắn đi lên trước vài bước, lại là một chân đá vào răng Hồ Khôn mặt thương, lại đập rớt hai viên răng hô, “Răng Hồ Khôn, nếu là người dám đem hôm nay sự truyền ra đi, về sau ta gặp phải người một lần, đánh người một lần!”

Răng Hồ Khôn đau đến sắp hôn mê, nơi nào còn có phía trước kiêu ngạo khí thế, vội vàng gập đầu, áp ứng mà nói: “Ta..... Ta..... Có mắt không thấy Thái Sơn..... Đại..... Đại ca, tha mạng!”

Lý Thư Sinh đuổi đuổi người, “Ai nha, đã lâu không vận động, ta này tay già chân yếu!” Hắn đi hướng Bách Hoa cao ốc, tìm được Bách Hoa cao ốc phụ cận một gian toilet, súc rửa một phen, đem trên mặt vết máu tẩy rớt, sau đó đối với tẩy thấu trên đài gương, tả chiếu chiếu, hữu nhìn xem, vừa lòng gật đầu.

Chờ hắn đi ra Bách Hoa cao ốc thời điểm, hắn đã cấp Mạc Bình bát thông điện thoại, “Uy, A Bình, ta bảo mã (BMW) bị người đại tá tám khối.....”

“Ngọa tào, Thư Sinh ca, ai ăn gan hùm mặt gấu, cảm động người tọa kỵ? Yêu cầu nhiều ít huynh đệ,

Ta lập tức triệu tập huynh đệ qua đi chi viện người, đánh tới hắn bà ngoại đều không quen biết, dám trêu chúng ta Thư Sinh ca!” Mạc Bình ở điện thoại một mặt, sớm đã nổi trận lôi đình.

Nhiều năm như vậy huynh đệ, đừng nói Lý Thư Sinh tọa kỵ bị người đại tá tám khối, liền tính hắn điện lừa bị người bính. Sứ sát một chút, kia cũng là muốn kêu lên huynh đệ đi đánh toi bởi một đồn.

Mạc Bình tính tình vốn là táo bạo một ít, hơn nữa ở trên đường cũng coi như được với một nhân vật, đối Lý Thư Sinh càng là trung thành và tận tâm, huynh đệ tình thâm.

Lý Thư Sinh không để bụng mà nói: “Đánh cái cầu a, tính, đừng nhúc nhích bất động chính là đánh, đây là một cái pháp trị xã hội, chuyện gì đều phải cách nói luật, lấy bạo chế bạo, chỉ có thể càng ngày càng bạo.....”

Mạc Bình nghe Lão Đại lại muốn bắt đầu thuyết giáo, hắn đành phải hỏi một tiếng: “Thư Sinh ca, người nói thẳng, người ở đâu? Ta lập tức đuổi qua đi.”

“Ách, ta ở Bách Hoa cao ốc, người nhìn xem xe hành còn có hay không có thể dùng chạy bằng điện xe hoặc là xe máy gì đó, cho ta làm một chiếc, mẹ., Lão tử tổng không thể mỗi ngày đi bộ trên dưới ban đi!” Lý Thư Sinh đối Mạc Bình cũng không chút khách khí, nói ra chính mình nhu cầu, “Chờ ta phát tiền lương, lại cho người tiền, cho ta tiện nghi một chút!”

Mạc Bình “Phốc” bật cười, “Ai ai..... Lý Lão Sư, người này thật là muốn đi vào giáo viên hàng ngũ? Làm nổi lên quy luật sáng đi chiều về đi làm tộc?”

“Thiếu hẳn mẹ vô nghĩa, đương Lão Sư có cái gì không tốt, kia chính là nhân loại linh hồn công trình sư, công đức vô lượng chức nghiệp.” Lý Thư Sinh tự tin mười phần mà nói.

“Tám tắc..... Thư Sinh ca, người đây là muốn cùng các huynh đệ phân rõ giới hạn a?” Mạc Bình sâu kín mà nói.

“Đi người, người thiếu ba hoa sẽ chết a!” Lý Thư Sinh đột nhiên suy nghĩ sâu xa Mạc Bình những lời này, nhìn như một câu vui đùa, lại rất hiện thực một câu, về sau Phi Xa Đoàn có cái gì khó khăn, chính mình là đứng ngoài cuộc, vẫn là động thân mà ra đầu? “Ta ở Mịch La Phố Bách Hoa cao ốc Bách Hoa đại đạo, ta hạn người mười phút đến, bằng không người có thể đi đã chết.”

“Ta đi, người khai quốc tế vui đùa đi, ta liền tính lái phi cơ cũng không nhanh như vậy.” Mạc Bình phun ra một câu.

“Vây người cấp lão tử cảm miệng, nắm chặt thời gian lại đây.” Lão Lý đứng ở Bách Hoa đại đạo bên đường, nhìn ngựa xe như nước chiếc xe, lui tới người đi đường, hắn trong lòng lại là nhiều vài phần cảm khái.

Không thể tưởng được đi vào thâm thị lâu như vậy, hắn còn chưa từng có dừng lại nghiêm túc mà xem qua tòa thành này thị, coi trọng vật chất phồn hoa đô thị, xa hoa truy lạc, có người sống mơ mơ màng màng, có dòng người lạc đầu đường, có người nhà cao tầng, có người lấy mà vì tịch lấy thiên vì cái.

Như vậy nóng nảy trong thành thị, nhân tâm vĩnh viễn cũng là như vậy nóng nảy, người đến người đi, ai lại nhận thức ai, ai lại đậm mặt ai.

“Oanh! Oanh!”

Vài tiếng xe máy nổ vang thanh âm đánh gãy Lý Thư Sinh suy nghĩ, “Xích xích.....” Xe máy bánh xe sát mà thanh âm, một chiếc “Báo thức” nhả mã ha hoành nghiêng ngừng ở Bách Hoa đại đạo thượng, tháo xuống mũ giáp, Mạc Bình sớm đã ha ha cười nói, “Thư Sinh ca, thế nào, 9 giờ chín phần, đúng giờ đi? Làm sao vậy? Tự hỏi nhân sinh a!”

Lý Thư Sinh vừa thấy đến Mạc Bình, nguyên bản có vài phần hạ xuống tâm tình lại lần nữa bốc cháy lên kích. Tình, mắng một câu: “Tự hỏi người muội a, ta sát, ‘ báo thức ’ nhả mã ha? Người lại đi nơi nào bốc lột tới?”

Mạc Bình “Thiết” một tiếng, vẫy tay một cái, “Người trước ngồi trên tới, vừa đi vừa nói chuyện.”

Hắn vỗ vỗ hậu tòa, sau đó đem đỉnh đầu an toàn mũ giáp đưa cho Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh không có do dự, nhấc chân ngồi ở Mạc Bình thân hậu tòa giá thượng, Mạc Bình buông ra phanh lại, ly hợp, xe máy phát ra “Rầm rầm. Thành thịch.” Rải ra một đạo yên khí, tuyệt trần mà đi.

“Thư Sinh ca, ngươi thật muốn hảo dẫn thân vào giáo dục ngành sản xuất?” Ngồi ở xe máy thượng, Mạc Bình có điểm không cam lòng mà lại hỏi một câu.

Lý Thư Sinh thờ phào một hơi, “Đúng vậy, chúng ta đều già đầu rồi, là nên tìm một cái đang lúc chức nghiệp, hảo hảo mà phấn đấu.”

“Ha ha. Chẳng lẽ Phi Xa Đoàn không chính đáng sao? Chúng ta mỗi cái nguyệt thu bảo hộ phí, đó là bảo đảm một phương thái bình, ta cảm thấy không có gì không tốt.” Mạc Bình đạm nhiên mà cười nói.

“Ài, A Bình, nói thực ra, mấy năm nay, nhận thức các ngươi này giúp huynh đệ, là ta lớn nhất tài phú.” Lý Thư Sinh cảm thán mà nói.

“Vậy ngươi lại bỏ được rồi đi chúng ta?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Long Huynh Hồ Đệ

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Thiên hạ không có không tiêu tan buổi tiệc!” Lý Thư Sinh giờ tay vỗ vỗ Mạc Bình bả vai, “Về sau Phi Xa Đoàn các huynh đệ, liền toàn dựa ngươi!”

Mạc Bình tuy rằng nói nhiều, nhưng là cùng Lý Thư Sinh quen biết tới nay, trải qua qua những cái đó cùng chung hoạn nạn nhật tử, sớm đã là thường thức lẫn nhau. Hắn tự nhiên là biết Lý Thư Sinh ý tưởng, rốt cuộc Lý Thư Sinh là chính tông giáo dục cao đẳng ra tới sinh viên, không giống hắn, đầu đại một chữ không quen biết mấy cái, cũng chỉ muốn dựa Phi Xa Đoàn vì gia mà sống, “Yên tâm đi, Thư Sinh ca, liền tính liễu mạng ta này lạn mệnh, ta cũng sẽ hảo hảo đem Phi Xa Đoàn kinh doanh tốt, nếu là ngươi bị cái gì uy khuất, Phi Xa Đoàn là nhà của ngươi, các huynh đệ tùy thời hoan nghênh ngươi trở về!”

“Ha ha. Vẫn là huynh đệ ngươi đáng tin cậy, A Bình a, ngươi có hay không nghĩ tới về sau nhật tử?” Lý Thư Sinh lời nói thắm thía hỏi.

“Về sau?” Mạc Bình bỗng nhiên trước mắt sáng ngời, “Thư Sinh ca, ngươi cảm thấy ta như vậy du thủ du thực còn có về sau sao?”

“Vô nghĩa, bất luận kẻ nào đều có về sau, ngươi không cần như vậy uể oải, mỗi người vận mệnh đều nắm giữ ở chính mình trong tay, ngươi đương nhiên là có về sau!”

“Nếu là có thể, ta thật đúng là tưởng khai một nhà thuộc về chính mình xe máy hành, nhiều năm như vậy ở xe máy ngành sản xuất dốc sức làm, sớm đã là luyện liền duy tu xe máy bản lĩnh. Cưới một cái ôn nhu hiền huệ tức phụ, ta mỗi ngày sửa xe, nâng giúp đỡ ta thu bạc, quá bình đạm nhật tử, không có giang hồ phân tranh, như vậy liền tốt nhất!” Mạc Bình khát khao xa xôi tương lai.

Lý Thư Sinh cổ vũ nói: “Chỉ cần trong lòng có mộng tưởng, phải hảo hảo nỗ lực đi thực hiện, mộng tưởng nói có khó không, nói không khó cũng khó, nhưng người tổng phải có mộng tưởng, vạn nhất thực hiện đâu?”

“Ha ha. Ta cảm thấy cũng là, giống chúng ta Phi Xa Đoàn Lão Đại, ai sẽ nghĩ đến đi đương nhân dân giáo viên, đúng không? Sau đó thật đúng là lên làm!” Mạc Bình đã là trêu chọc, cũng là nói được sự thật.

Bên tai là gào thét mà qua phong, tọa kỵ “Báo thức” nhả mã ha chạy như điên ở trên đường, huynh đệ hai người đã thật lâu không có như vậy tâm sự. Ngày thường tam câu không có hai câu là đứng đắn mà nói chuyện, nhưng lúc này đây hắn huynh đệ hai người lại là tâm bình khí hòa mà nói.

“Đúng rồi, Thư Sinh ca, này lượng ‘ báo thức ’ nhả mã ha là ta dùng những cái đó vụn vặt linh kiện lắp ráp, về sau liền tặng cho ngươi đương tọa kỵ, thế nào? Phong cách tây đi?”

“Ài, khó mà làm được! Ta nhưng vô phúc tiêu thụ tốt như vậy tặng, ngươi liền đem những cái đó sắp báo hỏng điện lừa hoặc là mô-tơ, tiện nghi bán một đải cho ta là được, ta chỉ cần có thể thay thế được đi bộ liền hảo!” Lý Thư Sinh lập tức cự tuyệt nói.

Mạc Bình cười khỏ một chút, “Thư Sinh ca, hai ta đều huynh đệ như vậy nhiều năm,

Ta không biết xấu hổ cho người kia cái gì sắp báo hồng sao?”

“Ai, đừng, ta chỉ cần cái loại này, ta hiện tại nghèo bức một cái, ta không dùng được này ‘ báo thức ’ nhả mã ha!” Lý Thư Sinh thái độ cực kỳ kiên quyết.

Mạc Bình biết Lý Thư Sinh tính cách, quật lên cùng một con trâu đường như, đành phải nói: “Hành đi, vậy người nhưng đến chờ một hai ngày, ta phải trở về lục soát chính, lục soát chính.”

“Ân, hảo!” Lý Thư Sinh theo tiếng trả lời, “A Dững bọn họ đâu? Thế nào?”

“A Dững a? Tiểu tử này vẫn là mê luyện trà sữa cửa hàng, khai một nhà đồ uống lạnh đi, ngày thường cũng sẽ bán một chút rượu, sinh ý cũng không tệ lắm. Ngày nào đó có rảnh, người qua đi ngồi ngồi lạc, chúng ta huynh đệ mấy cái, đã lâu đều không có một khối ôn chuyện.” Mạc Bình cười nói.

“Ha ha..... Người ngâm nói đến giống như chúng ta mấy trăm năm không tụ quá giống nhau.” Lý Thư Sinh cười, “Ta mới vừa đi công ty, còn có một ít vấn đề yêu cầu xử lý, tạm thời khả năng không thể phân thân, chờ ta ở công ty bên kia yên ổn xuống dưới, ta sẽ đi tìm các người ôn chuyện.”

“Hảo đi, còn có, người tọa kỵ bị cái nào vương bát đần làm cho?” Mạc Bình lại là nhớ tới chuyện này, “Muốn hay không ta làm các huynh đệ đi giúp người làm Hấn?”

“Còn có thể có ai, Trường Mao Đảng Lại Hải Tinh thuộc hạ một cái kêu rằng Hồ Khôn, mẹ., Là ta ở Danh Sư Uyển, một người đệ tử kết giao đại ca. Loại này du thủ du thực cũng có thể xưng được với ‘ đại ca ’, thật là nước cạn vương bát nhiều, khắp nơi là đại ca!” Lý đáng về Thư Sinh phần mà nói.

“Răng Hồ Khôn?” Mạc Bình trong đầu tìm kiếm, cũng không có này hào nhân vật ấn tượng, “Chưa từng có nghe qua này hào nhân vật gia, này cũng quá low đi! Nếu không ta làm các huynh đệ đi điều tra một chút, tra được trực tiếp làm chết hấn!”

“Ha ha, được rồi, chuyện này ta đã bãi bình, răng Hồ Khôn đã bị ta tẩu đến phòng chừng liên hấn lão mẹ đều không quen biết!” Lý Thư Sinh ha ha nở nụ cười, “Đã lâu không làm giá, thật đúng là tẩu đến sáng!”

“Uy, Thư Sinh ca, vừa mới vẫn là ai cùng ta nói, đây là pháp trị xã hội, không cần lấy bạo chế bạo, đến chính người trên người không linh a!” Mạc Bình đem Lý Thư Sinh một quân.

“Ta đó là chính nghĩa chi quyền, dẫn đo có độ, tẩu hấn một đốn, đó là giáo huấn hấn, làm hấn trường trí nhớ.”

“Ha ha..... Lý Lão Sư, nói đạo lý lớn ta lão mạc cam bài hạ phong, lần sau có giá đánh, nhất định nhớ rõ kêu lên ta.” Mạc Bình ha ha lảng sáng nở nụ cười.

Một đường rong ruổi, thực mau “Báo thức” nhả mã ha ngừng ở Lý Thư Sinh cho thuê phòng dưới lầu, Mạc Bình đem xe máy vững vàng mà dừng lại.

“Thư Sinh ca, muốn hay không đi ra ngoài chuyển động một chút?” Mạc Bình cười hỏi.

Lý Thư Sinh lắc lắc đầu, “Vô tâm tình, hiện tại công tác bên kia sự tình quá nhiều, rất nhiều khó giải quyết vấn đề chờ ta đi xử lý, ta còn là đái trong nhà hảo hảo ngâm lại, xử lý như thế nào đi!”

“Hảo đi, vậy người chính mình chú ý thân thể.” Mạc Bình tặc tặc mà cười, “Yêu cầu tả hóa gì đó, đừng luôn trợ thủ đắc lực, thực thương thân thể, người ra lệnh một tiếng, ta lập tức cho người an bài, TC hội sở muội tử thật là không tồi!” Nói, hấn mỹ mỹ mà dư vị một chút.

Lý Thư Sinh “A phở” một tiếng, nguyên rủa một câu: “Đừng nhiễm cái gì bệnh AIDS, bệnh giang mai, người liền biết sai rồi, thiếu đấng thiếu lẫm một chút.”

“Ha ha, niên thiếu không biết tình từ quý, lão tới vọng bức không rơi lệ. Niên thiếu không phong lưu, đã chết sẽ xuống địa ngục!” Mạc Bình đánh ha ha, ngồi trên xe máy, tiếp đón một tiếng, “Thư Sinh ca, đi trước.”

Lý Thư Sinh cũng lười đến cùng hấn ba hoa, phát phát tay, nhìn hấn “Rầm rầm.....” Mà mở ra xe máy ra cho thuê nhà lầu, Lão Lý cũng vào hàng hiên, bò lên trên lầu sáu.

Kéo thẻ xác và tinh thần đều mệt, Lão Lý thở phì phò, rút cuộc bò tới rồi lầu sáu, ở hàng hiên lại là thấy một cái quen thuộc bóng dáng đứng ở chính mình 605 phòng cửa, do do dự dự, muốn giờ tay gõ cửa, lại là có điểm thẹn thùng biểu tình.

Xem kia chậm chạp nghi nghi bộ dáng, Lão Lý trong lòng “Lộp bộp” một chút, hấn sớm đã nhận ra cái kia bóng dáng là ai, chẳng lẽ này nhà bên tiểu muội chủ động đưa tới cửa tới chiếu cố ta? Lại có điểm ngưng ngưng?

Hấn trong đầu tức khắc hiện lên đảo quốc tình yêu động tác phiến cái gì sơ giải. Cẩm người Thê, loli, thực Phụ tử từ từ xuất sắc hình ảnh, này nhà bên tiểu muội..... Hấn thật sâu nuốt một ngụm nước miếng, nhanh hơn bước chân đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Cộng Tiến Bữa Tối

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

『 tiếp tục bạo càn, lão Ngũ chỉ có nỗ lực mà tự bạo càn, cầu cát chứa! Cầu duy trì! 』

.....

Có như vậy mà quý dáng người bóng hình xinh đẹp, tự nhiên là Lý Thư Sinh hàng xóm, 606 phòng thuê khách —— Lê Lily.

Lão Lý thật cẩn thận mà đi qua đi, vốn dĩ tưởng từ Lê Lily phía sau thân thủ lười eo ôm nàng, chính là, hắn là có sắc tâm không sắc đảm, còn nữa nói, cùng Lê Lily cũng bất quá là bước đầu quen biết, còn không đến nhà người chính là nhà của ta, nhà của ta chính là nhà người nông nổi.

“Lê mỹ nữ, người tìm ta a?” Lão Lý lặng yên không một tiếng động mà đứng ở Lê Lily phía sau, dùng một loại cực kỳ nhu tình thanh âm hỏi.

Lê Lily kinh hách không nhỏ, vội vàng xoay người, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, mặt phẫn đỏ bừng, sau một lúc lâu mới nói ra lời nói tới, “Ngạch, Lý đại ca, ta là tưởng cảm tạ người ngày hôm qua trưng nghĩa ra tay, cho nên, ta làm tốt cơm chiều, muốn mời người cùng đi ăn.”

“A? Chuyện nhỏ không tốn sức gì, không cần như vậy khách khí.” Lão Lý trong lòng nhạc nở hoa rồi, hận không thể lập tức vọt vào nàng trong phòng ăn ngấu nghiến lên.

Lê Lily thân thủ bắt lấy Lý Thư Sinh cánh tay, “Lý đại ca, người cũng đừng khách khí, ta làm rất nhiều đồ ăn.”

Lão Lý nhìn nhìn Lê Lily bắt lấy tay ngọc, tâm thần vì này một nhiếp, “Như vậy đi, ta đi trước hương cái lạnh, lại qua đi.”

Bởi vì hôm nay cùng răng Hồ Khôn bọn họ đánh một trận, trên người đều là tro bụi dính đầy, nhìn qua có chút chật vật.

“Hảo lắm, ta đây về trước phòng, Lý đại ca người tẩy hảo lúc sau, liền chạy nhanh lại đây đi, bằng không một hồi đồ ăn lạnh.” Lê Lily buông ra tay.

Lý Thư Sinh gật gật đầu, sau đó mở cửa vào nhà, hắn thật sâu hô hấp một hơi, “A ha, thật là đào hoa vận tới, chần chờ ngăn không được, hắc hắc.....” Nếu có thể phao thượng vị này nhà bên tiểu muội, về sau ban đêm liền không cần tịch tịch, không bao giờ dùng trợ thủ đắc lực giải quyết sinh lý nhu cầu.

Lão Lý nhanh chóng cởi quần áo, vọt vào buồng vệ sinh giặt sạch một cái tắm, sau đó thay đổi một thân hươu nhàn quần xà lỏn, một kiện sạch sẽ áo thun, ăn mặc một đôi dép lười giày, liền đóng cửa lại, đi Lê Lily phòng.

Lê Lily như là vì hoan nghênh hắn, sớm đã mở ra môn, đứng ở cửa chờ Lý Thư Sinh đã đến.

“Lý đại ca, mau mời vào nhà tới, đồ ăn ta đều thịnh ở trên bàn.” Lê Lily cười khanh khách mà nói, nhìn thoáng qua Lý Thư Sinh rộng thùng thình hươu nhàn quần áo, trong lòng “Lộp bộp” một chút.

Ngoại nhân xem ra, nghiêm nhiên chính là vợ chồng son trụ cùng nhau sinh hoạt, chút nào nhìn không ra bọn họ là hàng xóm.

Đi vào Lê Lily nhà ở, một trận hương thơm xông vào mũi, càng có một trận đồ ăn hương khí tràn ngập, sạch sẽ sạch sẽ nhà ở, xa so Lão Lý heo oa khá hơn nhiều.

“Lý đại ca, không cần khách khí, mau mời ngồi.” Lê Lily vội vàng làm Lý Thư Sinh ngồi ở cái bàn bên, nàng cũng ngồi ở Lý Thư Sinh đối diện vị trí thượng.

“Lê mỹ nữ,

Người thật đúng là tâm linh thủ xảo, làm như vậy hương đồ ăn, ta đều chảy nước dãi ba thước.” Lý Thư Sinh nhìn trên bàn bày một mâm sườn heo chua ngọt, cây ớt gà đinh, hấp cá trích còn có một mâm tỏi dung xào rau muống, nhìn đều là làm dòng người nước miếng.

Đặc biệt giống Lý Thư Sinh ăn thật lâu mi gỏi tới nói, nhìn đến như vậy mỹ thực, sớm đã là hận không thể một ngụm đem này đồ đồ ăn rót tiến trong miệng.

Lê Lily đem chiếc đĩa đưa cho Lý Thư Sinh, “Đói là đi? Nhanh ăn cơm đi, ăn nhiều một chút.”

Lý Thư Sinh tiếp nhận chiếc đĩa, bung lên một chén thơm ngào ngạt cơm, nhìn thoáng qua Lê Lily, hắn cũng cố không được như vậy nhiều, kẹp khỏi một khối sườn heo chua ngọt, đặt ở trong miệng nhai một chút, tế hoạt ngon miệng, làm Lý Thư Sinh vội vàng lại duỗi thân ra chiếc đĩa gấp một khối.

Lê Lily chính mình một bên chậm rãi gấp đồ ăn, chậm rãi ăn, vừa thỉnh thoảng nhìn thoáng qua Lý Thư Sinh, Lý Thư Sinh giống như vừa rồi ngục giam thả ra giống nhau, ăn ngấu nghiến, cũng mặc kệ chính mình ăn tương có bao nhiêu khó coi, hắn chỉ nghĩ ăn nhiều một chút như vậy khó được ăn thượng đồ ăn.

“Lý đại ca, người ăn từ từ, đừng nghẹn trứ.” Lê Lily thấy Lý Thư Sinh ăn đến cực kỳ khoa trương, vội vàng quan tâm mà nói.

Lý Thư Sinh một bên đem trong miệng nhét đầy đồ ăn, một bên y y ô ô mà nói: “Lê mỹ nữ, người làm đồ ăn thật sự ăn quá ngon, ta đã thật lâu không có ăn qua tốt như vậy ăn đồ ăn.”

“Ha ha, chỉ cần Lý đại ca thích, về sau người cũng đừng chính mình nấu cơm, ta làm tốt, kêu người tới ăn là được.” Lê Lily ngữ khí tế nhu mà nói, nhưng tựa hồ ý thức được có chút không ổn, vội vàng cúi đầu, làm bộ cái gì cũng chưa nói, phương tâm “Phốc phốc” mà nhảy cái không ngừng, mặt phấn hồng đến bên tai.

Lý Thư Sinh cầu mà không được, trong lòng một trận mừng như điên, nhưng cũng không thể như vậy ăn “Bá vương cơm”, làm bộ khách khí mà nói: “Kia như thế nào không biết xấu hổ, ta cũng không phải luôn có thời gian trở về ăn cơm!”

“Lý đại ca là làm gì đó?” Lê Lily ngừng đầu, hai mắt chớp nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, hỏi.

“Ách, ta nha, đương Lão Sư.” Lý Thư Sinh vọng trong miệng tắc một khối xương sườn, nước sốt lưu tại trên môi, rất là tự hào mà nói.

“Wow, không thể tưởng được Lý đại ca là quang vinh nhân dân giáo viên nha, ta nhất sùng bái chính là Lão Sư. Kia chính là nhân loại linh hồn công trình sư!” Lê Lily vui sướng mà nói.

“Ha ha..... Phải không? Ta không phải ở trường học đương Lão Sư, là ở một nhà giáo dục phụ đạo cơ cấu đương ngữ văn Lão Sư.” Lý Thư Sinh hưng vinh tâm tràn đầy mà nói.

Lê Lily gật đầu, “Kia cũng thực ghê gớm a!”

“Hồn khẩu cơm ăn, lê mỹ nữ, người đâu? Là làm gì đó?” Lý Thư Sinh cũng tò mò Lê Lily, giống nàng như vậy muốn bộ dáng có bộ dáng, muốn diện mạo có diện mạo mỹ nữ, ở thâm thị như vậy đô thị, rất nhiều là ăn thanh xuân cơm.

Đặc biệt trước kia cùng Mạc Bình xuất nhập những cái đó hội sở, nơi đó cô nương một đám đều lớn lên thủy linh linh, xinh đẹp dung mạo, thon thả đáng người.

“Ha ha, ta sao, làm ngành dịch vụ.” Lê Lily nhấp miệng cười nói.

“Phục vụ.....” Lão Lý tâm thật lạnh, thật lạnh, đặc biệt nghe được “Phục vụ” hai chữ, hấn tức khắc nghĩ tới những cái đó hội sở chỉ lưu, không thể tưởng được này Lê Lily thật là ăn thanh xuân cơm, chẳng lẽ đêm nay nàng tương “Đào khách thành chủ”? Hấn gất gao mà nhìn chăm chăm Lê Lily.

“Đúng vậy, ngành dịch vụ, có cái gì vấn đề sao?” Lê Lily trừng lớn đôi mắt, cảm thấy Lý Thư Sinh khác thường.

“Không phải a, lê mỹ nữ, người..... Phục vụ..... Cái gì nha? Đặc thù sao?” Lý Thư Sinh thử tính hỏi một câu. Hấn đã cảm giác được chính mình thân thể có điểm biến hóa, may mắn có cái bản làm trò đừng quên.

Lê Lily “Phụt” bật cười, “Lý đại ca, người tưởng cái gì đâu? Cái gì đặc thù a? Ta ở ngân hàng bên trong quầy viên.” Nói xong, chính nàng nở nụ cười.

Lý Thư Sinh xấu hổ được yêu thích “Bá” mà đỏ bừng, “Ngượng ngùng a, ta cho rằng phục vụ, kia cái gì đặc thù phục vụ..... Ngân hàng, là rất đặc thù!”

Lê Lily đỏ bừng mặt, càng là có vẻ ý nhị mui phần, nàng thẹn thùng dưới, không biết là thư Lý Thư Sinh, vẫn là có ý hỏi, “Lý đại ca, tàu từ đâu?”

“Tàu từ? Cái gì tàu từ?” Lý Thư Sinh không phải giả ngu, bị Lê Lily bất thành linh vấn đề, làm cho có điểm không hiểu ra sao.

“Chính là lão bà người a, nàng không cùng người trụ cùng nhau sao?”

Chương 44: Cận Thủy Lâu Đài Trước Ngắm Trăng

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Đây chính là cái nghiêm túc vấn đề, Lão Lý đánh hơn hai mươi thì giờ còn, sợ nhất người khác hỏi hắn có hay không tức phụ, có hay không kết hôn. Ở cao trung sơ trung tiểu học thời đại, các đại nhân luôn là lo lắng hài tử yêu sớm ảnh hưởng học tập, chờ đi vào tốt nghiệp đại học ra tới lúc sau, các đại nhân lại nhất quan tâm chính là bọn họ luyện ái trạng thái, có phải hay không có đối tượng, có phải hay không mau kết hôn. Càng vì lo lắng ảnh hưởng bọn họ chung thân.

Lão Lý nhưng sợ hãi ba cô sáu bà lại nhai hỏi hắn hôn không, hay không có đối tượng, đánh quang còn vốn dĩ liền không phải một kiện sáng rọi sự, còn bị người hỏi tới hỏi lui, mặt ngoài giống như người khác thực quan tâm chính mình, nhưng tới rồi Lão Lý sắp bốn mươi tuổi tác, trên thực tế là ở vạch trần hắn miệng vết thương, hung hăng mà rải một phen muối.

Bất quá, nếu là Lê Lily hỏi, kia cũng liền có thể lớn mật thả rất có tự tin mà trả lời NO, nếu Lê Lily cũng là độc thân, nếu hoa rơi có ý, nước chảy cũng có tình, chẳng phải là muốn thành tựu này tốt đẹp nhân duyên?

Lão Lý đạm nhiên cười cười, dùng một loại cực kỳ lão thành lần điệu nói: “Sự nghiệp chưa thành, không dám nói tư tình nhi nữ, đến nay độc thân.”

Lê Lily lộ ra một tia kinh ngạc, mỉm cười cười, “Ta nhưng thật ra nhìn không ra, Lý đại ca tuần tú lịch sự, lại là ở giáo dục ngành sản xuất, chỉ sợ người theo đuổi bài hàng dài đi? Người đang ở chậm rãi chọn thôi!”

Lão Lý nhưng thật ra rất muốn bài trường long đội ngũ chờ chính mình đi chọn, cũng đừng nói chọn, liền một cái coi trọng đều không có, trợ thủ đắc lực làm bạn hắn nhiều năm tịch mịch, chân chính hiểu hắn tâm tư, phỏng chừng chỉ có trợ thủ đắc lực.

“Lê mỹ nữ, người cũng thật sẽ nói giỡn, ta như vậy chẳng làm nên trò trống gì, chơi bởi lêu lổng, làm sao có cô nương coi trọng, trừ phi là kia cô nương mất vụng về, nhìn lầm lạc!”

“Phốc, Lý đại ca người này quá khiêm tốn, tự coi nhẹ mình nha, người muốn tìm cái dạng gì? Nói nói xem, chúng ta ngân hàng muối từ cũng không ít, ta giúp người lưu ý lưu ý!” Lê Lily cười nói.

Lão Lý cầu mà không được, nhưng so với trước mắt Lê Lily, nếu có thể đủ cùng Lê Lily phát sinh điểm cái gì, kia mới là hoàn mỹ.

Câu cửa miệng nói: Gần quan được ban lộc.

Nếu là ta Lão Lý ở tại một vị độc thân nhà bên tiểu muối cách vách đều không có phát sinh điểm cái gì, kia trong lời đồn các loại thuê nhà chung cư tình yêu, chẳng phải là muốn thiếu hụt một đoạn chuyện xưa sao?

Lý Thư Sinh trầm ngâm một lát, sâu kín mà nói: “Yêu điều thực nữ, quân tử hảo cầu. Lê mỹ nữ, ta yêu cầu rất cao, ít nhất đến có người như vậy đẹp như thiên tiên dung mạo, lại đến có người như vậy hiền huệ đoan trang, như vậy hiền thể lương mẫu hình, đại khái chính là giống người như vậy.”

Lão Lý hậu khởi da mặt tới cùng tường thành có đến một so, đảo cũng buồn nôn, tuy rằng như là đang nói hấn kén vợ kén chồng yêu cầu, trên thực tế từ trong ra ngoài đem Lê Lily khen một lần.

Nữ nhân sao, đã là thị giác động vật, càng là thính giác động vật. Nghe người khác khen chính mình, sớm đã là như lọt vào trong sương mù, không biết đông nam tây bắc.

Lê Lily che miệng xinh đẹp cười,

Mặt đẹp đỏ bừng, như là thực thấu quả táo, “Lý đại ca, người đây là ở cười nhạo ta sao?”

Lê Lily nhất tần nhất tiếu, đối lão quang còn Lý Thư Sinh tới nói, đều là tuyệt mỹ quỳnh tương ngọc dịch, tuy rằng vô rượu, nhưng hấn đã là lòng say. Hấn hận không thể nhào lên đi, ôm Lê Lily, tới một phen Vu Sơn mây mưa.

Nhưng lý trí đạo đức điểm mấu chốt chặt chẽ mà buộc trụ hấn tâm, hoặc là nói, hấn càng thích người ở bụi hoa trung, phiến điệp không dính thân. Đối với Lê Lily, cũng bất quá là bèo nước gặp nhau, tuy rằng nàng là ngân hàng quỳ viên, có đang lúc chức nghiệp, nhưng rốt cuộc lẫn nhau hiểu biết quá ít.

Mới gặp hai người trẻ tuổi, trai tài gái sắc, giống vậy sương mù trung hoa, thủy trung nguyệt, mỹ đến kinh diễm, mỹ đến lòng say. Nhưng càng dễ dàng

tan nát cõi lòng.

“Lê mỹ nữ, người như vậy mỹ, theo đuổi người phòng chừng là đập vỡ gạch cửa đi?” Lý Thư Sinh cũng là thử hỏi một câu.

Lê Lily tránh mà không đáp, mà là cười nói: “Lý đại ca, người cũng đừng một ngum một vị mỹ nữ, kêu quái biệt nữ, người vẫn là kêu ta ‘Lily’ liền hảo!”

Lý Thư Sinh cầu mà không được, lập tức đáp ứng, “Hảo, Lily!”

Lúc này đây cộng tiến bữa tối, Lê Lily phóng đến khai rất nhiều, tuy rằng vẫn là đối chính nàng tư mật việc có điều giữ lại, nhưng đã ở chung hòa hợp nhiều. Ít nhất hoàn toàn giảm bớt ban đầu cái loại này đối địch phòng bị quan hệ.

Này một com, Lý Thư Sinh ăn ba bốn chén com, đem Lê Lily làm tốt đồ ăn, cuối cùng một giọt nước sốt đều đảo tiến trong chén, một chút cũng không dư thừa, trên bàn chỉ để lại găm đến sạch sẽ xương sườn xương cốt cùng với hấp cá trích xương cá giá.

Hắn cùng Lê Lily nói chuyện phiếm một trận, cũng liền rời đi Lê Lily phòng, trở lại trong phòng của mình.

Rượu đủ com no tư Lão Lý trở lại trong phòng, nằm ở trên giường, vuốt phình phình bụng, dư vị Lê Lily kia giọng nói và dáng điệu nụ cười, vụng trộm vui vẻ hồi lâu, âm thầm nói: “Nếu có thể đủ làm Lê Lily làm bạn gái, kia cũng không tồi.”

Hắn thân thủ sờ hươu chính mình đứng quần, chi khởi lều trại, trước sau không có mềm đi xuống.

Ngày đầu tiên giáo viên nhật tử, lại là có chút buồn ngủ, ủ rũ, Lão Lý gối Lê Lily dư hương, đã ngủ say.

Đã lâu ngủ ngon lành, bởi vì một đoạn này thời gian, Lão Lý từ Phi Xa Đoàn trốn đi, vẫn luôn ở vào tìm công tác trạng thái, bị vô số gia công ty cấp cự chi ngoài cửa, sớm đã là thể xác và tinh thần đều mệt.

Hôm nay đi Danh Sư Uyển xử lý nhập chức, cùng ngữ văn tổ trưởng Quách Hùng chính diện đánh giá, cuối cùng có thể nói là quá tam quan trăm sáu đem, cuối cùng là thuận lợi nhập chức. Tuy rằng cuối cùng đi lớp, bị học sinh trêu cợt, nhưng hắn vẫn là tìm được rồi công tác.

Loại này thỏa mãn cảm, làm hắn hoàn toàn mà từ căng chặt tinh thần trạng thái giải thoát ra tới, một khi lỏng, cả người liền xụi lơ xuống dưới.

Cho nên, từ Lê Lily trong phòng ăn qua com chiều trở lại chính mình trong phòng, ngã đầu một ngủ, chính là trời đất u ám.

Chờ hắn mở nhập nhem mắt buồn ngủ, xoa xoa mắt, đã đệ ngày hôm sau sáng sớm, hắn thuận tay sờ soạng một tay cơ, nhìn thoáng qua thời gian, 7 giờ một khắc, hắn tức khắc thanh tỉnh không ít.

Đi làm thời gian là 9 giờ, mà nếu buổi sáng 8 giờ có khóa nói, hắn là yêu cầu ở 8 giờ phía trước tới Danh Sư Uyển.

Bởi vì nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác ban học sinh là từ buổi sáng 8 giờ bắt đầu đi học, mãi cho đến buổi tối 10 giờ nửa, tuần hoàn thời gian cùng trường học cơ hồ là giống nhau như đúc. Mà chỉ có cam đoan như vậy giờ dạy học lượng, mới có thể ở như vậy thời gian đề cao bọn họ thành tích.

Liên trước mắt nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban tình huống, Lão Lý tuy rằng làm chủ nhiệm lớp, nhưng còn không có hoàn toàn, hoàn toàn tiến vào trạng thái, hắn hiện tại nhiều nhất là một vị người tìm việc làm, thông qua công ty phỏng vấn, thành công tiến vào công ty.

Đến nỗi đối học sinh như thế nào quản lý, như thế nào đem này đó tồn tại đủ loại vấn đề học sinh dẫn đường đi ra lối rẽ đi vào học tập quỹ đạo, Lý Thư Sinh còn không có tiến vào nhân vật. Nhưng đây là hắn cần thiết muốn gấp phải vấn đề, cho nên, kế tiếp thời gian, hắn yêu cầu hoa không ít tinh lực đi cùng học sinh giao lưu câu thông.

Rời giường lúc sau, nhanh chóng mà tẩy thấu, mặc tốt quần áo, lung tung mà đem cầm chòm râu cạo vài cái, Lão Lý đẩy cửa ra, liền đi ra cho thuê phòng, sau đó đi hướng Danh Sư Uyển.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Trứng Gà Chọn Thứ

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

【 hôm nay đi bằng lái luyện xe, đổi mới đến trễ, xin lỗi! 】

.....

Hấp tấp, Lão Lý một đường chạy như điên, cuối cùng là ở 8 giờ 55 phút vọt vào Danh Sư Uyển. Hắn trong lòng cuồng mừng một lần rằng Hồ Khôn này đàn vương bát đản, tá rớt hẳn điện lửa, về sau nhất định nhìn thấy một lần đánh hắn một lần.

Vốn dĩ làm lại giới phổ tới Mịch La Phổ, chính là mấy cái đường phố sự, nhưng Lão Lý vì tiết kiệm túi quần hai mươi nguyên tiền giá trị lớn, nơi nào bỏ được dùng cuối cùng giá trị con người tới ngồi xe taxi hoặc là giao thông công cộng xe, vì thế hắn chạy chậm mà đến.

Vừa mới bắt đầu chạy chậm, hắn còn thích thú, tự mình an ủi: Đã lâu không rèn luyện, như vậy chạy vội đi làm, gần nhất có thể rèn luyện thân thể, thứ hai tiết kiệm tiền.

Người ở khôn quần tưng quần thời điểm, cho dù là mười nguyên hai mươi nguyên, đều có thể đủ trở thành tiền giá trị lớn.

Lão Lý thầm nghĩ: Ta đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại, quá như vậy mộc mạc, thật đúng là phát huy Trung Quốc truyền thống tiết kiệm tốt đẹp phẩm chất, ít nhất phải cho ta như vậy thanh niên ban phát một cái chiến sĩ thi đua thưởng, mười đại kiệt xuất thanh niên thưởng chờ.

Hắn cuối cùng quyết định buổi chiều có rảnh nhất định phải làm Mạc Bình kia tiểu tử cấp lão tử làm một chiếc chạy bằng điện xe, sớm biết rằng trước lấy hắn kia lượng “Bảo thức” nhả mã ha tới trang bức mấy ngày. Đường đường Phi Xa Đoàn, lộng một chiếc báo tường phê chạy bằng điện xe, xe máy đều như vậy khó khăn sao?

Hừ, Mạc Bình tiểu tử này nhất định là mỗi ngày đi cái gì TC hội sở, trầm mê ở nữ nhân hương khí, thật không hiểu hắn ngày nào đó mới bị nhiễm bệnh AIDS, bệnh giang mai!

Lão Lý nguyên rủa một thời gian, vọt vào văn phòng đánh tạp, sau đó ngồi trở lại trên chỗ ngồi, làm bộ cảm lấy ngày hôm qua hỏi Quách Hùng tìm tới mấy quyển cao trung ngữ văn sách giáo khoa, mở ra bãi ở trên bàn, chuẩn bị tham chiếu từ Thị Nhất Trung ngữ văn Lão Sư Tần Hình Ngữ nơi đó mượn tới giáo án, bắt đầu viết chính mình giảng bài giáo trình.

“Lý Thư Sinh, chẳng lẽ ngươi không biết bình thường đi làm là trước tiên mười phút đến sao?” Một cái mang theo cực kỳ oán niệm, phê bình ngữ khí từ phía sau truyền đến.

Lý Thư Sinh thật muốn đứng lên, một cái đảo câu kim câu, một chân đem cái này gậy như khô kiệt vương bát đê con đá ra văn phòng, nhưng là hắn cố nén tức giận, khẽ cười cười, “Quách Tổ trưởng, ngưng ngưng a, hôm nay buổi sáng gặp một chút đặc thù trạng huống, hơi chút chậm vài phút.”

“A phi, cái gì chó má lý do, ngươi cho ta nghe hảo, không có lần sau. Nếu là lại làm ta nhìn đến ngươi đến trễ, không thể làm, ngươi liền nhân lúc còn sớm cút đi, ta không hy vọng một viên lão thử phân, hồng rồi một nồi nước.” Quách Hùng vốn dĩ không thích Lý Thư Sinh, bắt được Lý Thư Sinh nhược điểm, hắn đương nhiên sẽ không cho hắn sắc mặt tốt, mở miệng càng là khó nghe chói tai.

Lý Thư Sinh cố nén lửa giận, làm bộ vâng vâng dạ dạ bộ dáng, cười làm lành nói: “Là, Quách Tổ trưởng giáo huấn chính là, ta nhất định sẽ tuân thủ công ty điều lệ chế độ.”

“Quách Tổ trưởng, không đến mức đi? Lý Lão Sư mới đến, khả năng còn không có điều chỉnh lại đây, không cần phải phát như vậy đại hỏa đi?” Ngồi ở Lý Thư Sinh một bên một vị toán học Lão Sư Ngô Phong cười cấp Lý Thư Sinh cầu tình.

Quách Hùng liếc mắt một cái Ngô Phong, “Ngô tổ trưởng, đây là ta ngữ văn tổ sự, ngươi cũng tổng hy vọng ngươi toán học tổ Lão Sư động bất động liền đến trễ, khiêu chiến ngươi quyền uy đi?”

Vị này toán học Lão Sư Ngô Phong, là toán học tổ tổ trưởng. Ngày thường, giống phụ đạo cơ cấu, vốn dĩ chính là số lý hoá anh thiên hạ, như là ngữ sử mà sinh đều là tiểu chúng.

Ngô Phong ở Danh Sư Uyển phân lượng xa cao hơn Quách Hùng, vốn dĩ đều là cùng cấp bậc, nhưng vô luận là thu vào thù lao, vẫn là uy vọng địa vị, Ngô Phong cần phải lược cao một bậc.

Lâu dài tới nay, cái này làm cho Quách Hùng tâm rất là không cân bằng, đồng dạng làm Lão Sư, làm tổ trưởng, dựa vào cái gì hắn Ngô Phong yếu lĩnh lương cao, mở ra siêu xe, ôm mỹ nữ, mà hắn Quách Hùng đêm tiên sinh hoạt, trên dưới ban tề xe điện ngầm, mỗi ngày đối mặt chính mình trong nhà thiếu phụ luống tuổi có chồng.

Nhìn như cùng cơ cấu, làm đồng dạng công tác. Nhưng là này kết quả lại là cách biệt một trời.

Ngô Phong cũng sẽ không đối Quách Hùng khách khí, trực tiếp đối chọi gay gắt mà nói: “Quách Tổ trưởng, ngươi này rõ ràng không phải tiếp nhận đối đãi một vị tân đồng sự thái độ!”

Quách Hùng trả lời lại một cách mỉa mai, “Đó là ta ngữ văn tổ sự, không cần phải ngươi toán học tổ ở hạt nhiều lần!”

“Ha ha, hảo hảo..... Ngươi, ngữ văn tổ, ngữ bức! Tính ta nhiều chuyện!” Ngô Phong lười đến cùng Quách Hùng tranh chấp, đứng dậy, cầm lấy trên bàn ly nước, vỗ vỗ Lý Thụ Sinh bả vai, hơi hơi mỉm cười, đi ra ngoài, nhìn đáng vẻ là đi toilet tẩy ly nước.

Quách Hùng hung hăng mà trừng mắt nhìn Lý Thụ Sinh liếc mắt một cái, “Lý Thụ Sinh, ngươi nhưng nghe hảo! Chỉ cần ngươi ở ta ngữ văn tổ một ngày, phải ân quy củ làm việc, ta mặc kệ ngươi là tân đồng sự, vẫn là lão bánh quẩy, không có quy củ sao thành được phép tắc, nghe hiểu chưa?”

Nếu đòi làm ngày thường, ai dám như vậy chỉ chỉ trở trở đối Lý Thụ Sinh nói này một hồi lời nói, đã sớm ăn hấn nắm tay.

Nhưng Lý Thụ Sinh có sai trước đây, cũng không hảo cùng Quách Hùng khởi xung đột, đành phải nuốt vào hôm nay nuốt nhục, gật đầu không nói.

Quách Hùng tiếp theo nói: “Bởi vì ngươi là mới tới Danh Sư Uyển đương Lão Sư, như vậy ở trong vòng 3 ngày, ngươi muốn chuẩn bị một đường công khai khóa, đến lúc đó từ ta cùng với mặt khác khoa tổ trưởng cùng nhau nghe giảng bài, nếu là khảo hạch đủ tư cách, ngươi liền có thể lưu lại, nếu là không hợp cách, ngươi hẳn là rõ ràng là cái gì kết quả.”

“Không phải, Quách Tổ trưởng, này không phải đã thông qua ngươi khảo hạch sao? Giáo án ngươi cũng nhìn, còn muốn chuẩn bị công khai khóa, có phải hay không có điểm.....” Lý Thụ Sinh vốn dĩ tưởng nói “Thoát quần đánh rắm”, nhưng căn bản không đợi hắn nói xong, Quách Hùng một đôi tặc lưu lưu đôi mắt, như là thời mẫn kinh phụ nữ giống nhau, nghĩa chính từ nghiêm mà nói, “Đây là quy củ, mỗi một cái tân tiến Lão Sư, một tuần trong vòng, cần thiết chuẩn bị một đường công khai khóa, làm khảo hạch!”

“Ngươi không phải nói một tuần trong vòng sao? Nhưng vì cái gì ta là ba ngày?” Lý Thụ Sinh không phục mà nói.

“Có vấn đề sao? Ba ngày không phải một tuần trong vòng sao? Ta cho ngươi ba ngày thời gian, đã là phá lệ khai ân, ngươi không cần được một tác lại muốn tiến một thước!” Đối mặt Quách Hùng hùng hổ dọa người, Lý Thụ Sinh thật muốn một quyền đem cái này vương bát đản đánh tới bán thân bắt tại.

Thật hẳn là ngày đó ở Bách Hoa cao ốc dưới lầu nhiều tẩu hấn mấy quyền, Lão Lý tức giận không thôi, nhưng cũng không thể cùng Quách Hùng đối nghịch, rốt cuộc hắn là chính mình trực tiếp thượng cấp lãnh đạo, vạn nhất thật bị hấn giờ âm mưu quỷ kế, đem chính mình khai trừ rồi, kia chính mình nhân dân giáo viên mộng đẹp liền tan biến.

Hắn Tín còn có thể chịu đựng dưới háng chi nhục đầu, lão từ hôm nay thả hấn ngươi như vậy chế nhạo khi dễ, một ngày nào đó, ta nhất định phải ngươi gấp bội hoàn lại, ngươi nhất định sẽ hối hận!

Lão Lý trong lòng đau mắng vài câu Quách Hùng, “Ba ngày liền ba ngày! Ai sợ ai!”

Quách Hùng trên mặt xẹt qua một mặt âm hiểm ý cười, dựa theo bình thường nước chảy, đích xác tân tiến Lão Sư, một tuần trong vòng muốn giảng một đường công khai khóa, làm cuối cùng khảo hạch. Nhưng giống nhau quy định ở nhập chức sau thứ sáu thiên, Quách Hùng đây là quan báo tư thù, tận lực toàn chế độ điều lệ chỗ trống, tới trừng trị Lý Thụ Sinh.

Bao gồm hôm nay buổi sáng đến trễ một chuyện, vốn dĩ bình thường 9 giờ đánh tap đều không tính đến trễ, trước tiên mười phút đến công ty, kia cũng là ở có khóa dưới tình huống. Lão Lý hôm nay buổi sáng cũng không có khóa, hẳn có thể ở 8 giờ 55 phân đi vào văn phòng, nơi nào tính cái gì đến trễ.

Đây đều là Quách Hùng chọn Lý Thụ Sinh tật xấu, trứng gà chọn xương cốt thức mà chọn thứ, mục đích thực rõ ràng, hẳn không thích Lý Thụ Sinh, hẳn muốn cho Lý Thụ Sinh ở Danh Sư Uyển đãi không đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Phu Nhân Trà Ngữ

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liền dương

Buổi chiều đệ nhất tiết khóa là ngữ văn khóa, Lý Thụ Sinh nhìn thoáng qua thời khoá biểu an bài, dùng một cái buổi sáng chuẩn bị một đường khóa, với hắn mà nói đảo cũng không khó, cùng lắm thì tìm một cái tri thức điểm, dựa theo Tần Hình Ngữ giáo án, chiếu đọc cấp học sinh. Bất quá, hắn vẫn là

tướng đệ nhất tiết khóa chuẩn bị đầy đủ một chút, ít nhất làm học sinh cảm giác được, hẳn không phải thủy quân, mà là quân chính quy.

Bởi vì sớm chút năm hán cũng hiểu biết quá một ít về ưu tú Lão Sư tiêu chuẩn, lại nói tiếp rất đơn giản mười sáu chữ hai tầng ý tứ: Một, đồng hành tôn sùng, học sinh truy phùng; nhị, hài hước hài hước, kích. Tinh bản ra bốn phía.

Ít nhất trước mắt tới nói, Lý Thư Sinh xa làm không được đồng hành tôn sùng, bị ngũ văn tổ tổ trưởng Quách Hùng hận đến trong cốt tủy, đến nỗi học sinh truy phùng, nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban những cái đó đều bị học sinh, nhìn dáng vẻ còn không có bị chính mình uyên bác học thức, soái khí bề ngoài sở thuyết phục, cũng không có làm được.

Như vậy, hài hước hài hước, tình cảm mãnh liệt bản ra bốn phía này một tầng thâm ý còn chờ tăng lên, không có vị ấy học sinh thích khô cần giảng bài, hài hước hài hước một chút, tình cảm mãnh liệt bản ra bốn phía một chút, này vẫn là tương đối tới nói dễ dàng một ít.

Ở lật xem Tần Hình Ngũ ngũ văn giáo án khi, khó trách nàng xen kẽ rất nhiều hài hước chuyện xưa, chế cười thứ nhất, luôn là có thể đem buồn tẻ ngũ văn lớp học bày ra đến cực kỳ sinh động, nếu là có cơ hội có thể đi nghe một lần Tần Hình Ngũ khóa, chỉ sợ cũng là một loại hưởng thụ.

Có cơ hội hỏi một câu Ônng Thúy Bình, nói như thế nào nàng hai người là khuê mật, thông qua Ônng Thúy Bình tầng này quan hệ, muốn đi nghe Tần Hình Ngũ khóa, chỉ sợ vẫn là có hi vọng.

Lão Lý mỹ tư tư mà suy nghĩ một hồi, sau đó bắt đầu cân nhắc rút cuộc buổi chiều này lần đầu tiên đứng ở bục giảng thượng cho bọn hán đi học, nói cái gì nội dung hảo đâu? Nếu giống truyền thống thức mà đứng ở bục giảng thượng, một hồi giải thích sách giáo khoa tri thức, chỉ sợ đưa tới này đó học sinh ghen ghét.

Nhất định phải chuẩn bị một ít độc đáo đồ vật, làm cho bọn họ cảm giác mới mẻ cảm giác ta cùng với mặt khác Lão Sư không giống người thường, trước muốn hấp dẫn bọn họ lực chú ý. Ngày hôm qua đã lĩnh giáo bọn họ “Nhiệt tình”, một cái ôm, hẳn bị dán lên “Đại ngọc bức” nhãn.

Bất quá, Lão Lý tưởng tượng đến ngày hôm qua buổi chiều giáo huấn rằng Hồ Khôn, kinh hách đến Liễu Như Yên, Mã Như Long bọn họ mấy cái nhanh chân liền chạy, nếu là chính mình hôm nay tiên sống mà xuất hiện ở bọn họ trước mặt, không biết bọn họ có thể hay không bị nghĩ làm gấp quỳ, ân hử, mấy cái tiểu thí hài, miệng còn hôi sữa, liền tưởng cùng ta chơi lòng dạ, các người còn nộn đâu!

Hắn thậm chí nghĩ buổi chiều mở ra phòng học môn, Liễu Như Yên, Mã Như Long bọn họ mấy cái về mặt ngọc bức bộ dáng, ngấm lại liền cảm thấy quá thú vị. Như vậy tưởng tượng, hẳn hận không thể buổi chiều lập tức đi vào.

“Thư Sinh a, người có rảnh sao? Đến ta văn phòng tới một chút!” Không biết khi nào, phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình đứng ở giáo nghiên bộ văn phòng cửa, đối với Lý Thư Sinh hô một tiếng.

Lý Thư Sinh như là lâu hạn phùng mưa lạnh, tha hương ngộ cố tri, thấy Ônng Thúy Bình, quả thực như là chính mình bùa hộ mệnh giống nhau,

Hắn lập tức đáp lại một tiếng: “Tốt, phu nhân!”

Hắn đứng lên hết sức, liếc xéo liếc mắt một cái Quách Hùng, Quách Hùng một đôi trừng đến tròn xoe tròn mắt, thiếu chút nữa từ hốc mắt rớt ra tới.

Mà Lý Thư Sinh lại là tặc tiện, cố ý đối với Quách Hùng quăng một cái mặt quỷ, đắc ý dào dạt mà đi ra văn phòng, đi theo Ônng Thúy Bình đi vào nàng văn phòng.

Nhìn Ônng Thúy Bình kia châu tròn ngọc sáng thân hình, tuy rằng bởi vì năm tháng tang thương làm vị này trung niên phụ nữ dáng người sơ qua đi rồi dạng, nhưng nàng như cũ là vẫn còn phong vận, nên đột địa phương giống như núi Phú Sĩ, nên ao địa phương giống như Địa Trung Hải.

Lý Thư Sinh trong đầu quay cuồng đảo quốc tình yêu động tác phiến về thực phụ đoạn ngắn, kia thiên hình vạn trạng, vũ mị phong tình, mị nhãn như tơ, đây đều là trải qua nhiều ít nam nhân ngày đêm mới có thể bảo dưỡng ra tới hàng cao cấp, giống như một ly năm xưa rượu ngon, đương rút đi kia một thân y trang, lông xù xù chi gian thiên nhiên hắc mộc nữ, chảy róc rách tình oánh dịch thấu ngọc châu.....

“Thư Sinh a!” Ônng Thúy Bình đã ngồi ở một phương đá cẩm thạch trên bàn trà trên sofa, mang một quả nhẫn kim cương tay trái, phối hợp tay phải, bắt đầu ở tẩy trà, pha trà, đãi rót đầy hai ly hương thơm trà, ý bảo Lý Thư Sinh, “Ngồi, uống uống trà, tán gẫu một chút!”

Ônng Thúy Bình thanh âm đánh gãy Lý Thư Sinh đắm chìm ở đảo quốc tình yêu động tác phiến về thực phụ hình ảnh, hắn sơ qua giặt mình, nhìn thoáng qua Ônng Thúy Bình, nàng thái độ hòa hoãn, từ mẫu ôn hòa, chút nào không có làm Lý Thư Sinh cảm giác cái gì thực phụ dụ hoặc.

May mắn, Ônng Thúy Bình kêu chính mình tới văn phòng không có muốn phi lễ chính mình, bất đắc dĩ muốn chính mình hiến thân, vì báo đáp nàng ơn tri ngộ, cũng chỉ hảo ép dạ cầu toàn, coi như làm chính mình là kia đảo quốc tình yêu động tác phiến về thực phụ hệ liệt nam Ưu, hy sinh một chút chính mình.

Lý Thư Sinh hơi có chút câu thúc mà ngồi xuống, “Phu nhân, ngài tìm ta là có cái gì phân phó sao?”

Ônng Thúy Bình nhìn thoáng qua Lý Thư Sinh, hơi hơi mỉm cười, “Thư Sinh a, đừng khẩn trương, thỉnh uống trà!” Nàng đem trên bàn trà sứ Thanh Hoa chén trà hoạt động một chút, hơi chút dịch tới rồi Lý Thư Sinh trước mặt.

“Cám ơn phu nhân!” Lý Thư Sinh nâng chung trà lên, hơi hơi ngửi nghe thấy một chút, uống lên một cái miệng nhỏ, khen không dứt miệng, “Thơm quá,

hảo trà!”

“Thư Sinh cũng thích uống trà sao?” Ông Thúy Bình nghiêng đầu, nhìn về phía Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh gật đầu, vui sướng mà nói: “Phi thường thích uống trà.

“Ha ha, không tồi sao, hiện tại người trẻ tuổi đều quá mức với nóng này, uống trà luôn là có lợi cho điều tiết thể xác và tinh thần, lại có thể giảm bớt mệt nhọc, phóng thích áp lực, uống nhiều trà, trầm ích mà không một hại.” Ông Thúy Bình chính mình cũng bưng lên chén trà, hơi hơi nhấp một miệng trà.

“Trà chi đạo, nhập khẩu chưa xốt, nuốt xuống hương thơm, dư vị ngọt lành.” Vừa nói khởi trà, kia chính là Lý Thư Sinh số lượng không nhiều lắm sở thích chi nhất, dùng chính hần nói giảng, nhân sinh đến một tri kỷ, đến đó lên nhan, đến một hồ trà, đủ rồi!

Ông Thúy Bình gật đầu, “Đúng vậy, uống trà kỳ thật cũng là ở phẩm vị nhân sinh, chúng ta mỗi người đều là từ trường học ngà voi trong tháp đi hướng xã hội, trở thành xã hội đại chảo nhuộm một phần tử, có người lẫn lộn bò lết, rồi cuộc thành tựu một phen đại sự nghiệp, mà có người tầm thường vô vi cả đời, tiếc nuối chung thân. Nay cùng uống trà là giống nhau đạo lý, chỉ có ngao được chưa xốt, mới có thể phẩm vị ngọt lành.”

Lão Lý nghe Ông Thúy Bình này phiên lời nói, thâm biểu tán đồng, khả năng Ông Thúy Bình tìm chính mình tới văn phòng, cũng không phải là đơn giản mà uống trà, nằng một mở miệng liền ý vị thâm trường, ý vị sâu xa.

“Nghe phu nhân buổi nói chuyện, thắng đọc mười năm thư!” Lão Lý tuy rằng vượt mộng ngựa không phải hần am hiểu, hần càng am hiểu khoác lác, nhưng hần đối Ông Thúy Bình đánh đáy lòng cảm kích, cho nên, hần cũng liền tận lực chọn một ít để nghe lời nói khen tặng một chút Ông Thúy Bình.

“Ha ha, Thư Sinh a, ta biết ngươi trước mắt có rất nhiều hoang mang, thậm chí còn hoang mang vì cái gì ta sẽ vô duyên vô cớ mà giúp ngươi, hoang mang vì cái gì ta sẽ cho ngươi đi mang nghề khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban, hoang mang vì cái gì ngữ văn tổ sẽ có Quách Hùng như vậy tổ trưởng đề nặng ngươi, từ từ mọi việc như thể văn đề, như vậy, hôm nay ta tìm ngươi tới đây, có thể vì ngươi nhất nhất giải đáp ngươi hoang mang.” Ông Thúy Bình công bằng mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Chân Tướng Sau Lưng

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liền dương

“Ăn trộm, ăn trộm a, bắt ăn trộm!”

Ở phồn hoa cao thiết trạm xuất khẩu cách đó không xa, một vị quần áo hoa lệ phụ nhân, mang một bộ đại kính râm, kéo một cái rương hành lý, đang ở huy động tay lớn tiếng hướng chung quanh xin giúp đỡ.

Mà ở nàng phía trước, một vị hình tượng xấu xí, lấm la lấm lét nam tử trong tay gắt gao mà nắm một cái hồng nhật LV bao, hần chính chọn lộ mà chạy, hốt hoảng chỉ gian, đụng vào những cái đó mới ra trạm lữ khách.

“Bắt ăn trộm, bắt ăn trộm!” Phụ nhân tiếng gọi ầm ĩ, tuy rằng khiến cho chung quanh người chú ý, nhưng không có người động thân mà ra. Phụ nhân muốn đuổi theo, nhưng kéo rương hành lý, hành động cũng cực kỳ không có phương tiện.

Mắt thấy ăn trộm càng lúc càng xa, liền phải biến mất ở trong đám người, ăn trộm chính mừng thầm, hôm nay đại làm một lần, đắc ý vênh váo mà tiếp tục hướng phía trước chạy vội.

“Phanh!”

Đột nhiên, ăn trộm như là đụng phải thứ gì liếc mắt một cái, bị người đối mặt một quyền đánh úp lại.

Nhưng thực mau hần ý thức được đều không phải là đụng vào đồ vật, mà là bị người một quyền đánh trúng mặt, một trận đầu văng mắt hoa, hần chửi ầm lên, “Ai a? Muốn tìm cái chết sao?”

“Phanh!”

Lại là một quyền đánh tới, ăn trộm chỉ cảm thấy mũi “Răng rắc” một tiếng, toàn bộ mũi đều sụp đi xuống, trong lỗ mũi phun trào ra máu tươi!

Ăn trộm lao đảo vài bước, mới miễn cưỡng đứng vững, lại là mắng câu: “Đi nguoi. Mẹ nó, chán sống sao?”

Hắn cuối cùng thấy rõ, đứng ở chính mình trước mặt, một bức tường giống nhau nam tử, lưu trữ một đầu tóc dài, cái quá trán đầu, một trương soái khí mặt, nhưng là sớm đã là tức giận đầy mặt, hắn chính là Phi Xa Đoàn Lão Đại Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh vừa vịn tới cao thiết trạm tiếp một vị bằng hữu, vừa lúc đụng phải phụ nhân xin giúp đỡ bắt ăn trộm, nơi này chính là thuộc về Phi Xa Đoàn quân hạt phạm vi, thế nhưng có ăn trộm như thế hung hăng ngang ngược, nhất định phải làm A Bình phái các huynh đệ nhiều tới tuần tra tuần tra, bảo đảm vùng này an toàn.

Đứng ở Lý Thư Sinh bên người chính là hắn bằng hữu, cao gầy dáng người, mang một bộ kính mát, tóc đẹp rũ vai, tron trượt trắng nõn khuôn mặt, giống như mới từ sữa bò trung phao quá giống nhau, một đôi màu nâu trường ông giày, màu da quần vớ, nếp uốn váy ngắn, một kiện vàng nhạt khoác khăn, phối hợp kia màu thủy lam áo thun sam, phác hoạ năng mạn điệu dáng người, đỉnh bật hai tòa ngọn núi sừng sừng ở ngực.

Không thể nghi ngờ, này tuyệt đối xưng được với là mỹ nữ, tuyệt sắc giai nhân.

Ở như vậy mỹ nữ trước mặt, Lý Thư Sinh đã có thể muốn biểu hiện đến cực kỳ anh hùng hình tượng, một quyền đánh bạo ăn trộm mũi, thấy ăn trộm hùng hùng hổ hổ xuất khẩu thành dư, hắn phần nộ tới rồi cực điểm, này nhảy nhót vai hề, làm chuyện xấu còn có lý! Hắn nâng lên một chân, đá vào ăn trộm ngực.

Ăn trộm thân mình bị một chân đá bay lên, “Loảng xoảng” một tiếng, đâm phiến một cái thùng rác. Những cái đó dư bản chỉ vật toàn là bát chiếu vào ăn trộm trên đầu trên người.

Lý Thư Sinh bước nhanh tiến lên, từ ăn trộm trong tay đem cái kia LV bao đoạt lấy tới,

Nâng lên chân, lại là một chân đâm đạp ở ăn trộm trên bụng. Ăn trộm còn không có lấy lại tinh thần, sớm đã là hé miệng, “Oa” trong bụng dư bản chỉ vật ỏi mưa ra tới, làm cho về mặt đến ngực thượng đều là.

“Tiểu tử thú, nguoi cũng không nhìn xem, đây là cái gì địa bàn, dám ở chỗ này hung hăng ngang ngược!” Lý Thư Sinh thoá mạ một tiếng, một chân lại là đá ra, đem ăn trộm hợp với thùng rác đá bay lẫn hướng ba thước ở ngoài, những cái đó vây xem lũ khách, thấy ăn trộm bị chế phục, cũng đều sôi nổi vỗ tay.

Mà Lý Thư Sinh bên cạnh vị kia mang kính mát tuyệt sắc giai nhân khóe miệng hơi hơi giờ lên lộ ra một tia ý cười, nhưng bởi vì kính mát che trừ mặt đại bộ phận, cũng thấy không rõ năng rót cuộc diện mạo như thế nào. Nhưng từ này toả sáng ra tới khí chất, đủ để nhìn ra, năng tuyệt đối không xấu.

Phụ nhân đã kéo rương hành lý chạy tới, Lý Thư Sinh đem LV bao đưa cho phụ nhân, đạm nhiên cười nói: “Nữ sĩ, nguoi bao!”

Phụ nhân vô cùng cảm kích, “Cám ơn nguoi, tiên sinh!”

Nhưng kết quả bao, ở ngừng đầu hết sức, Lý Thư Sinh sớm đã cất bước đi đến vị kia tuyệt sắc giai nhân bên người, đối với nàng ôn nhu nói: “Gia Huynh, chúng ta đi thôi!”

“Ân, hảo!” Tuyệt sắc giai nhân hơi hơi mỉm cười, cùng Lý Thư Sinh sóng vai đi rồi.

.....

Danh Sư Uyển, phó hiệu trưởng văn phòng.

Uông Thúy Bình nói tới đây, như cũ là cảm kích không nhỏ, sâu kín nói: “Thư Sinh, hiện tại nguoi mình bạch ta cái gì giúp nguoi tiến vào Danh Sư Uyển?”

Lý Thư Sinh đối với ở cao thiết bắt ăn trộm đoạt lại LV bao kia sự kiện, sớm đã là phai nhạt, không thể tưởng được lúc ấy trợ giúp phụ nhân thế nhưng chính là Uông Thúy Bình, khó trách ban đầu ở Danh Sư Uyển nhìn thấy Uông Thúy Bình thời điểm, tổng cảm giác ở nơi nào gặp qua, nhưng lại thật sự nghĩ không ra.

Rốt cuộc, Lý Thư Sinh mấy năm nay vô hình trung trợ giúp không ít người, trừng trị những cái đó ác ôn, kẻ bắt cóc, trộm cướp hạng người.

Lý Thư Sinh nâng chung trà lên, uống một hớp lớn, cười nói: “Nguyên lai vị kia nữ sĩ chính là phu nhân ngài đầu, ta thật sự là một chút đều không có nghĩ đến.”

“Nguoi có điều không biết, lúc ấy ta sơ tới thâm thị, rất nhiều giấy chứng nhận, thẻ ngân hàng đều ở cái kia trong bao mặt, nếu là lúc ấy bị ăn trộm cướp đi, kia sẽ mang đến cho ta bao lớn phiền toái.” Uông Thúy Bình cảm khái mà nói, “Xã hội này, quá nhiều người đều quá mức lạnh nhạt, mọi người tự quét tuyết trước cửa, mặc quần người khác ngồi thượng sưng. Có khi, ta thật là cảm thán, đây là một cái thực không có nhân tình vị thời đại, cho nên, đối với nguoi thấy việc nghĩa hăng hái làm, thực sự làm ta khiếp sợ.”

“Phu nhân ngài chê cười, dưới tình huống như vậy, vô luận là ai, đều hẳn là động thân mà ra. Càng là nóng nảy xã hội, chúng ta càng là yêu cầu một viên chính nghĩa tâm. Trùng ác dương thiện chí tâm!” Lý Thư Sinh tự đáy lòng mà nói.

“Cho nên, đương ở phòng vắng ngơoi thời điểm, ta vừa nhìn thấy ngơoi, ta liền quyết định, mặc kệ ngơoi trình độ như thế nào, ngơoi đều hẳn là đã chịu mướn. Ít nhất nhân phẩm của ngơoi là đáng giá làm người khâm phục. Làm Lão Sư, kỳ thật từ nào đó ý nghĩa thượng giảng, một cái cao thượng phẩm cách, càng khả năng làm học sinh đã chịu trừ bỏ khảo thí bên ngoài giáo dục, tuy rằng trước mắt chúng ta học sinh, gặp phải học lên khảo thí, nhưng chung quy bọn họ là muốn đi vào xã hội đại chào nhuộm, như thế nào tạo tốt đẹp nhân sinh quan, giá trị xem, thế giới quan, khả năng so khảo nhiều ít điểm, càng có thực tế ý nghĩa.”

Lý Thư Sinh gật đầu tỏ vẻ khen ngợi, Uông Thúy Bình tạm dừng một chút, uống một ngụm trà, lại là tò mò hỏi: “Đúng rồi, Thư Sinh, lúc ấy ở cao thiết trạm cùng ngơoi cùng nhau vị kia mang kính mắt mỹ nữ, nàng là ngơoi bạn gái đi?”

“Không phải, nàng chỉ là ta một vị bằng hữu, lâm thời đi công tác đi vào Thẩm Quyển, ta vừa vặn đi tiếp nàng.” Lý Thư Sinh trong lòng “Lộp bộp” một chút, hẳn nhưng thật ra rất muốn vị kia tuyệt sắc mỹ nhân là chính mình bạn gái.

Chính là, hẳn là một cái trà trộn trên đường điều ti, nào dám treo cao với nàng, vô luận thân thể nàng bối cảnh, vẫn là nàng tự thân điều kiện, nào giống nhau không cần Lý Thư Sinh cường rất nhiều. Cùng như vậy nữ nhân ở bên nhau, hẳn cũng không tất sẽ vui vẻ.

Đương nhiên, này cũng không phải hẳn có thể quyết định, bởi vì hẳn quá rõ ràng, cái gọi là môn đăng hộ đối, hẳn cùng nhà nàng đình bối cảnh cách xa quá lớn, căn bản không có khả năng có cơ hội ở bên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Chỉ Điểm Bến Mê

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Uông Thúy Bình hấp một miệng trà, cười hỏi: “Vậy ngơoi hiện tại là còn không có đối tượng đi?”

“Đúng vậy, phu nhân!” Lý Thư Sinh trước mắt sáng ngời, tắc lưu lưu mà chớp mắt, “Chẳng lẽ phu nhân có cái gì chất lượng tốt mỹ nữ phải cho ta giới thiệu?”

Dựa theo lệ thường, chỉ cần có người hỏi hẳn hôn không, luôn có kế tiếp phải cho hẳn giới thiệu đối tượng, hẳn tựa hồ đã thói quen như vậy “Bộ sách võ thuật”, cho nên, không đợi Uông Thúy Bình nói, hẳn chủ động hỏi.

“Ha ha, ngơoi nha, rất tự giác nha, ta nhưng nói cho ngơoi nga, chất lượng tốt mỹ nữ nhiều đi!” Uông Thúy Bình một sửa nghiêm túc biểu tình, nhẹ nhàng lời nói, cũng liền có nhẹ nhàng bầu không khí, Lý Thư Sinh cũng liền phóng đến khai.

“Chỉ giáo cho? Còn thỉnh phu nhân minh kỳ!” Lý Thư Sinh không biết là có ý giả ngu, vẫn là muốn bộ ra Uông Thúy Bình nói. Tương đối tới nói, nếu là Uông Thúy Bình chịu ra mặt cấp chính mình làm “Bà mối”, cho hẳn gạt dây bắc cầu, như vậy, giải quyết Lão Lý độc thân vấn đề xác xuất thành công liền cao rất nhiều.

“Xa không nói, liền Danh Sư Uyển, như vậy nhiều nữ Lão Sư, ngơoi có rất nhiều cơ hội, liền xem ngơoi thiện không tốt với nắm chắc!” Uông Thúy Bình như là cấp Lý Thư Sinh chỉ điểm bến mê, một ngữ nói toạc ra huyền cơ.

Lý Thư Sinh suy nghĩ một lát, lại là sâu kín mà nói: “Phu nhân, ta có một chuyện muốn nhờ.....”

“Chuyện gì? Mời nói!”

“Phi thường cảm tạ phu nhân giới thiệu ngài khuê mật, Thị Nhất Trung ngữ văn Lão Sư, Tàn Hình Ngữ cho ta nhận thức. Ta cảm thấy ta cùng Tàn Lão Sư nhất kiến như cố, đối nàng ngữ văn giáo án bội phục sát đất, ta suy nghĩ, nếu là có cơ hội đi nghe một chút Tàn Lão Sư khóa.....” Lý Thư Sinh muốn làm sự tình, trước nay đều là tưởng hết mọi thứ biện pháp đi làm thành.

Hắn từ Tàn Hình Ngữ ngữ văn giáo án nhìn ra được, Tàn Hình Ngữ nhất định là một vị lớp học phi thường xuất sắc Lão Sư, có thể hướng như vậy Lão

Sư học tập, kia nhất định sẽ thực mau đề cao.

Đối với hắn không hề dạy học kinh nghiệm tân nhập giáo dục ngành sản xuất người tới nói, có thể nghe một chút dạy học kinh nghiệm phong phú Tần Hình Ngữ ngữ văn khóa, kia chính là rất có ích lợi.

Đương nhiên Lý Thư Sinh cũng có ý của Tuý Ông không phải ở rượu, đề ý Tần Hình Ngữ cũng.

Uông Thúy Bình hơi chần chờ, “Hay là ngươi thích ý Tần Lão Sư?”

Lý Thư Sinh uống một ly trà, vừa vận hàm tiến trong miệng, thiếu chút nữa phun ra tới, buông chén trà, liên tục xua tay, “Không không. Con cóc cũng không dám hy vọng xa vời thiên nga thịt, ta chỉ là hy vọng có thể nghe một chút Tần Lão Sư ngữ văn khóa, có thể có cơ hội hướng nàng học tập, học tập.”

Càng là giáo biện, càng là làm Uông Thúy Bình nhin không được nở nụ cười, “Thư Sinh a, nói cho ngươi một bí mật, kỳ thật, Tần Lão Sư cũng là độc thân! Ngươi còn có cơ hội, làm gì đối chính mình như vậy không tin tưởng đâu?”

Lý Thư Sinh vừa nghe Tần Hình Ngữ vẫn là độc thân, thiếu chút nữa nước miếng đều từ trong miệng chảy ra, hắn trong mắt thoáng hiện ánh sáng, trong lòng âm thầm nghĩ đến: Chẳng lẽ chính mình mùa xuân thật sự tới rồi sao? Nếu có thể đủ cùng Tần Hình Ngữ kết thành liên cảnh,

Thật là là cỡ nào hạnh phúc sự.

Hắn trong đầu lại lần nữa hiện lên Tần Hình Ngữ giọng nói và dáng điệu nụ cười, nhất tần nhất tiếu, cổ điển ưu nhã, thật sự quá mê người.

Một bộ sườn xám, phác hoạ mạn diệu đáng người, nàng quả thực là rơi xuống nhân gian tiên tử, sở hữu quá khen ngợi chỉ từ đều khó có thể hình dung nàng mỹ mạo. Hắn cảm giác chính mình đã đặt mình trong ở một phương trang trọng giáo đường, duyên dáng làn điệu, âm áp hình ảnh, tân lang, tân nương quần áo trang phục lộng lẫy, thần phụ nghiêm túc mà đứng ở bọn họ bên cạnh.

“Lý Thư Sinh, ngươi nguyện ý cưới Tần Hình Ngữ làm vợ sao?”

“Đúng vậy, ta nguyện ý!”

“Vô luận nàng tương lai là giàu có vẫn là bần cùng, hoặc vô luận nàng tương lai thân thể khỏe mạnh hoặc không khỏe, ngươi đều nguyện ý cùng nàng vĩnh viễn ở bên nhau sao?”

“Đúng vậy, ta nguyện ý!”

Thần phụ chuyển hướng tân nương.

“Tần Hình Ngữ, ngươi nguyện ý gả cho Lý Thư Sinh sao?”

“Đúng vậy, ta nguyện ý!”

“Vô luận nàng tương lai là giàu có vẫn là bần cùng, hoặc vô luận nàng tương lai thân thể khỏe mạnh hoặc không khỏe, ngươi đều nguyện ý cùng nàng vĩnh viễn ở bên nhau sao?”

“Đúng vậy, ta nguyện ý!”

“Hảo, ta lấy thánh linh, thánh phụ, thánh tử danh nghĩa tuyên bố: Lý Thư Sinh, Tần Hình Ngữ kết làm vợ chồng, hiện tại, tân lang có thể hôn môi.”

“Thư Sinh, Thư Sinh.” Lý Thư Sinh lấy lại tinh thần, nhìn về phía Uông Thúy Bình, gãi gãi cái ót, ngượng ngùng mà nói, “A? Phu nhân, ngài nhất định có thể giúp ta đi?”

Uông Thúy Bình cười mà không nói, tạm dừng sau một lúc lâu, tiện đà thông thả ung dung mà nói: “Thư Sinh a, nếu là ngươi chỉ nghĩ đi nghe Tần Lão Sư khóa đâu, ta xem là giúp không được gì. Bất quá.”

“Bất quá cái gì?” Lý Thư Sinh nơi nào chịu từ bỏ, vội vàng truy vấn nói.

“Bất quá, nếu là ngươi ái mộ Tần Lão Sư, ta đến lúc đó có thể làm một lần Hồng Nương, cho các ngươi đất giạt đây!” Uông Thúy Bình cười nói.

Lý Thư Sinh trong lòng vui vẻ, thật là cầu mà không được, nhưng là hắn ngoài miệng cũng sẽ không nói, một bộ không cho là đúng bộ dáng, “Phu nhân, ta chính là một lòng dốc lòng cầu học, tưởng hướng Tần Lão Sư học tập ngữ văn dạy học chỉ đạo, cho dù là học được da lông, ta tưởng cũng là được lợi vô cùng.”

“Ha ha ha. Thư Sinh a, ngươi thật là tội gì đâu, đối ta sao, ngươi không cần che giấu, là ngốc từ đều nhìn ra được tới. Ngươi là ý của Tuý Ông không phải ở rượu. Thích nhân gia Tần Lão Sư cũng không phải cái gì mất mặt sự, che che dấu dấu cũng không phải là đại nam nhân việc làm.” Uông Thúy Bình một ngữ chọc thủng Lý Thư Sinh tính toán, Lý Thư Sinh đành phải xấu hổ mà cười.

Uông Thúy Bình uống một ngụm trà, “Yên tâm đi, chuyện này bao ở ta trên người, vô luận là nghe giảng bài học tập cũng hảo, vẫn là ái mộ Tàn Lão Sư cũng thế, người đều có cơ hội.”

Lý Thư Sinh vô cùng cảm kích, “Phu nhân, ngài thật đúng là ta đại quý nhân, ngài đại ân đại đức, ta Lý Thư Sinh suốt đời khó quên, chắc chắn đem hết toàn lực, máu chảy đầu rơi, hiến thân Danh Sư Uyển.....”

“Ai ai..... Làm gì đâu? Ai muốn người hiến thân Danh Sư Uyển, người nếu là bị ỷ khuất, cảm thấy Danh Sư Uyển không thích hợp, người tùy thời cùng ta giảng, ta tuyệt không miễn cưỡng người. Nói nữa, nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác ban này giúp tổ tông cũng không phải là thiện tra, đã sáu vị chủ nhiệm lớp chịu không nổi bọn họ, từ chức rồi đi. Người là thứ bảy nhậm chủ nhiệm lớp, người chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

“Ồ ta từ điển, không có giáo sẽ không học sinh, chỉ có giáo không tốt Lão Sư. Phu nhân xin yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo giáo dục bọn họ hảo hảo làm người, nghiêm túc học tập!” Lý Thư Sinh tuyên thệ mà nói.

Uông Thúy Bình gật gật đầu, “Nói thật, đám hài tử này, bọn họ nhất nghiêm trọng không phải học tập vấn đề, mà là thái độ vấn đề, tư tưởng vấn đề, thậm chí tâm lý vấn đề, người muốn từ này mấy phương diện xuống tay, trước giải quyết thái độ, tư tưởng, tâm lý vấn đề, như vậy học tập tự nhiên mà vậy.”

Điểm này cùng Lý Thư Sinh cái nhìn không mưu mà hợp, trải qua ngắn ngủi tiếp xúc, hẳn đã thật sâu ý thức được, nhóm người này học sinh ghét học cảm xúc thực nghiêm trọng, đối học tập thái độ cực kỳ không hợp chính, thậm chí bài xích học tập. Như vậy như vậy một loại trạng thái dưới, mặc kệ Lão Sư nhiều nỗ lực truyền thụ tri thức, bọn họ cũng đều là tả nhĩ tiền hữu nhĩ ra, căn bản vô pháp hấp thu tri thức.

Cứ như vậy, bọn họ sẽ càng ngày phản cảm học tập, càng là không học, bọn họ càng là đối học tập sinh ra tuyệt vọng tâm lý, dư lại chính là trêu cợt Lão Sư, cùng Lão Sư đối nghịch.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Mượn Xác Hoàn Hồn

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liền dương

“Lý..... Quý a!”

Lý Thư Sinh đẩy ra nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban phòng học môn, hừ tiểu khúc đi vào phòng học. Buổi sáng cùng Uông Thúy Bình một phen tâm tình, làm Lão Lý tin tưởng tăng gấp bội.

Đầu tiên, giải quyết đi nghe một chút Tàn Hình Ngữ ngữ văn khóa, lấy lấy kinh nghiệm, thuận tiện thông đồng một chút Tàn Hình Ngữ, có cơ hội cùng nàng tâm sự nhân sinh, nói chuyện lý tưởng như vậy cao nhĩ đề tài, nói vậy nàng cũng là phi thường vui.

Tiếp theo, Uông Thúy Bình cho hắn một cái vừa lòng đáp án, nói vì cái gì muốn cho hắn làm nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban chủ nhiệm lớp, còn muốn dạy cái này ban ngữ văn khóa. Nguyên nhân rất đơn giản, vì vậy ban đã đi rồi sáu vị chủ nhiệm lớp, như vậy chỉ cần Lý Thư Sinh có năng lực sống sót, chính là lớn nhất thắng lợi.

Như vậy có khiêu chiến công tác, Lý Thư Sinh tự nhiên là vui tiếp thu, nam nhân này cả đời, tổng phải làm một hai kiện người khác cho rằng không có khả năng hoàn thành sự, hơn nữa xinh đẹp hoàn thành, như vậy người khác liền sẽ phục hắn khí.

Đến nỗi vì cái gì gặp được Quách Hùng vị này ngữ văn tổ trưởng, chỉ do ngẫu nhiên. Bởi vì Quách Hùng ở Danh Sư Uyển, coi như là một vị ngữ văn danh sư, hắn am hiểu giáo những cái đó thành tích nổi bật học sinh, có thuộc về hắn một bộ dạy học phương pháp. Đây cũng là vì cái gì hắn có thể lên làm ngữ văn tổ trưởng mẫu chốt nguyên nhân nơi.

Mà nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban này đàn học sinh, cũng không phải là cái loại này thành tích ưu dị học sinh, như vậy, Quách Hùng kia một bộ hành chỉ hữu hiệu dạy học phương pháp, liền mất đi hiệu lực.

Uông Thúy Bình một phương diện cảm kích năm đó Lý Thư Sinh ở cao thiết trạm trọng nghĩa ra tay, tương trợ Uông Thúy Bình, giáo huấn ăn trộm, vẫn hồi rồi nàng tổn thất; mặt khác một phương diện, đối Lý Thư Sinh rất có vài phần “Lưu manh khí” muốn lấy này tới kinh sợ trụ này đàn ở vào phản nghịch học sinh.

Nàng cũng liền lớn mặt bắt đầu dùng tân nhân Lý Thư Sinh, làm hấn đến mang cái này được xưng “Tứ vong lóp” ban.

Đương Lý Thư Sinh bước mạnh mẽ nện bước, đi vào phòng học là lúc, Mã Như Long, Liễu Như Yên, Hồ Vũ, Phương Hạo bốn người tròn tròn mắt, này Lý Thư Sinh không phải bị rằng Hồ Khôn đánh chết sao? Hấn như thế nào sẽ.....

Liễu Như Yên kinh hô một tiếng, tiếp theo là Phương Hạo, “Quý, quý a!”

Không rõ chân tướng người đều là kinh ngạc mà nhìn Liễu Như Yên, Phương Hạo đám người.

Mã Như Long đứng lên, nuốt một ngụm nước miếng, thuận tay thao Khôi một phen ghé dựa, có vài phần sợ hãi mà đối với Lý Thư Sinh nói: “Họ Lý, ta mặc kệ ngươi là người, vẫn là quý, ta khuyên ngươi tốt nhất không cần giả thân giả quý, ta sẽ không sợ ngươi!”

Lý Thư Sinh đạm nhiên cười, dạo bước đi đến Mã Như Long bên người, Mã Như Long sắc mặt đại biến, vội vàng lui về phía sau, thối lui đến trên vách tường, chính là Lý Thư Sinh lại là từng bước tới gần, “Mã Như Long đồng học, ngươi hại ta làm hại hạo khổ a!” Hấn cố ý giả bộ âm trầm trầm khủng bố thanh âm, làm Hồ Vũ, Liễu Như Yên, Phương Hạo mấy người đều là sồn tóc gáy.

Chính là, đối với mặt khác học sinh tới nói, thật sự làm không hiểu Liễu Như Yên bọn họ ở chơi cái gì,

Tướng Liễu Như Yên bọn họ nghĩ tới cái gì tân biện pháp, muốn trêu cợt Lý Thư Sinh, cũng đều coi như xem náo nhiệt mà vây xem lên.

Mã Như Long một bên đem đưa trong tay ghé dựa, một bên sợ tới mức sắc mặt xanh mét, “Ngươi không cần lại đây, oan có đầu, nợ có chủ, không phải ta hại chết ngươi, là rằng Hồ Khôn, ngươi đi tìm rằng Hồ Khôn!”

Lý Thư Sinh đột nhiên giả khởi mặt quý, mở ra tay, vươn thật dài đầu lưỡi, đánh về phía Mã Như Long.

Mã Như Long kinh hách đến phát ra một tiếng thét chói tai “A”, đã không có đường lui, tay mềm nhũn, ghé dựa rơi xuống ở trên mặt đất, xụi lơ theo vách tường ngồi xồm ngồi ở trên vách tường.

“Ha ha..... Nhất như chuột, còn dám cùng ta chơi? Các ngươi thật là ấu trĩ!” Lý Thư Sinh chuyển biến tốt liền thu, lưu loát mà quay người lại, mắt sáng như đuốc, dừng ở Liễu Như Yên, Hồ Vũ, Phương Hạo trên người.

Liễu Như Yên nói lấp vài cái, hỏi: “Lý..... Lý Lão Sư, ngươi rốt cuộc là người..... Vẫn là..... Quý?”

“A ha.....” Lý Thư Sinh lại là giả trang một cái mặt quý, đánh về phía Liễu Như Yên, Liễu Như Yên kinh hách đến một thí. Cô ngồi ở ghế trên, sắc mặt như tờ giấy, bởi vì các nàng cũng không biết Lý Thư Sinh rốt cuộc là người, vẫn là quý.

Nhưng bọn hấn thật là quá ngây thơ, Lý Thư Sinh rõ ràng một cái đại người sống đứng ở trước mặt, bọn họ còn nghĩ lầm là quý, thật là buồn cười.

Lý Thư Sinh trong lòng sớm đã có định số, nguyên lai này đó học sinh cũng quá không thường thức.

“Ta là quý!” Lý Thư Sinh cố ý âm trầm trầm mà nói.

Còn lại học sinh nhìn thấy Lý Thư Sinh như thế buồn cười bộ dáng, sôi nổi cười ha ha lên.

“Chủ nghĩa duy vật nói cho chúng ta biết, trên thế giới này, là không có quý, các ngươi là học sinh, điểm ấy phân chia độ đều không có, không thường thức, thật đáng sợ!” Lý Thư Sinh dạo bước đi hướng bực giảng.

Hồ Vũ thử hỏi: “Lão Sư, ngày hôm qua buổi chiều, chúng ta rõ ràng thấy ngươi bị rằng Hồ Khôn đánh đến đầy mặt đều là huyết, rõ ràng đã không có hô hấp, như thế nào sẽ.....”

“Hồ Vũ đồng học, mắt thấy chưa chắc vì thật, xem thế giới yêu cầu dụng tâm, không phải dùng đôi mắt!” Lý Thư Sinh trang bức mà đỉnh đặc mà nói, đem hấn một bộ thế giới quan, giá trị xem, nhân sinh quan hấn không thể lập tức truyền cho chính mình học sinh.

Lương Hàm khịt mũi coi thường, không để bụng mà nói: “Này bức trang đến có thể, ta cấp 99 phân, nhiều một phân sợ ngươi kiêu ngạo!”

Lão Lý cũng lười đến tiếp tục rối rắm, đứng ở bực giảng lúc sau, đem giáo án hướng bực giảng thượng một quán, hoàn quét một vòng ở ngồi học sinh, “Hướng Đông người đâu?” Hấn khôn khéo đôi mắt xem đi xuống, Hướng Đông chỗ ngồi trống tuếch, liền trầm giọng hỏi.

Bực giảng hạ học sinh tức khắc nở nụ cười, có học sinh thậm chí cao giọng nói: “Nhìn đáng vẻ, Lão Lý còn không có thích ứng chúng ta ban phong, yêu cầu hạo hạo dạy dỗ!”

“Ha ha..... Đúng vậy, ai ai, Mã Như Long, ngươi thật sẽ không bị dọa thành ngốc bức đi?” Hồ Vũ cao giọng đáp lại.

Mã Như Long tức giận mà ngồi ngay ngắn đang ngồi vị thượng, trong lòng lộn xộn, lúc này đây thật là thất sách, vốn là tưởng hạo hạo giáo huấn một

chút Lý Thư Sinh, không những không có giáo huấn hấn, còn bị hấn một trận trêu đùa, ân hù, này khẩu ác khí, như thế mà còn nhin được thì còn có gì không nhin được nữa.

“Cút đi, ngươi không nói lời nào, không ai đương ngươi là người cầm” Mã Như Long trắng Hồ Vũ liếc mắt một cái.

Liễu Như Yên hạ giọng nói: “Kỳ quái, lúc ấy chúng ta đích xác nhìn đến hấn bị rằng Hồ Khôn bọn họ đánh chết, như thế nào lại sống đến giờ? Chẳng lẽ là mượn xác hoàn hồn?”

“Ta xem ngươi là thần quái tiểu thuyết xem nhiều, còn mượn xác hoàn hồn!” Mã Như Long ngày thường đối Liễu Như Yên khách khách khí khí, giờ phút này cũng là không có sắc mặt tốt nói.

“Uy, Mã Như Long, ngươi ăn hóa được? Chính ngươi nghĩ ra kêu rằng Hồ Khôn tới giáo huấn hấn, cái này không thành công, ngươi sinh cái gì hồn dôi!” Liễu Như Yên không phục mà nói.

Mã Như Long đứng lên, đem sách giáo khoa còn tại trên bàn, tức giận mà nói: “Thượng mao khóa, không thượng!”

Nói xong, hấn đôi tay cầm ở quần túi, liền hướng tới cửa đi đến, chuẩn bị công nhiên trốn học.

Lý Thư Sinh vội vàng ngăn cản: “Mã Như Long, ngươi làm gì?”

“Quan ngươi đánh rắm, tâm tình không tốt, không nghĩ đi học, đi ra ngoài giải sầu!” Mã Như Long quăng Lý Thư Sinh một cái lạnh nhạt ánh mắt, tiếp tục hướng tới cửa đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chính Diện Giao Phong

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Đứng lại!”

Quyền uy, tuyệt đối là khiêu chiến Lý Thư Sinh quyền uy, khiêu chiến hấn điểm máu chốt. Làm trò nhiều như vậy học sinh mặt, Mã Như Long đem Lý Thư Sinh coi như không khí, một câu “Tâm tình không hảo” liền phải trốn học, nếu là hôm nay Lý Thư Sinh làm hấn đi ra cái này phòng học môn, như vậy ý nghĩa Lý Thư Sinh tại đây chút học sinh trước mặt cuối cùng một chút mặt mũi đều bị Mã Như Long hung hăng mà đoán ở dưới chân.

Khiếp sợ Lý Thư Sinh uy nghiêm, Mã Như Long dừng bước chân, xoay người, mắt lạnh trừng mắt Lý Thư Sinh, lạnh băng mà nói: “Ngươi còn muốn thế nào?”

Lý Thư Sinh cường chế trụ trong lòng lửa giận, nếu là dựa theo trên đường quy củ, Mã Như Long tuyệt đối có thể hảo hảo mà hưởng thụ một phen Lý Thư Sinh hạt mưa nắm tay “Án. Ma”, tuyệt đối có thể làm hấn rằng rơi đầy đất.

Nhưng hấn phi thường rõ ràng trước mắt chính mình thân phận —— quang vinh nhân dân giáo viên.

Hấn đương nhiên không thể động thủ đi đánh học sinh, cứ như vậy, chỉ biết cùng học sinh hình thành đối địch quan hệ. Nhưng cũng quyết định không phải vì kéo vào cùng học sinh quan hệ quỷ liêm học sinh, Lý Thư Sinh lần đầu tiên đứng ở bục giảng thượng, ứng đối như vậy xấu hổ cục diện, này vô luận như thế nào, đều là khó có thể xuống đài.

Như thế nào xử lý? Lão Lý cảm thấy cái trán chảy ra đậu viên lớn nhỏ mồ hôi, lòng bàn tay cũng là nhéo một phen mồ hôi lạnh.

“Ngồi trở lại chỗ ngồi đi, đi học!”

Lão Lý thanh âm rõ ràng tăng lớn ê-xi-ben, trừ bỏ nói như vậy, nhìn qua không có bất luận cái gì xử lý biện pháp.

“Không ngồi, ngươi cho rằng ngươi là ai a? Là ta ba? Là ta mẹ?” Mã Như Long ngang ngược vô lý mà quát, “Tiểu gia mất hứng, không nghĩ đi học liền không thượng, ngươi quản được sao?”

“Người.....” Lão Lý bị Mã Như Long này vô cớ gây rối kính làm cho là nhất thời nghẹn lời, á khẩu không trả lời được. Còn lại học sinh lúc này cũng xem náo nhiệt mà thờ ơ lạnh nhạt, không có ai sẽ đứng ra đứng ở Lý Thư Sinh bên này. Đương nhiên cũng không có người ở ngay lúc này ồn ào.

Khả năng phía trước bọn họ trên cột không ít Lão Sư, nhưng đều là bọn họ chủ động xuất kích, đem Lão Sư bức bách đến không hề đường lui. Mà rất ít gặp gỡ loại này sư sinh chính diện đối địch giao phong.

Đang lúc Lý Thư Sinh bó tay không biện pháp là lúc, “Kèo kẹt” phòng học môn bị mở ra, Ưng Thúy Bình thân ảnh xuất hiện ở phòng học cửa, nàng mặt âm trầm, nộ mục trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Mã Như Long, dùng cực kỳ trầm thấp thanh âm hỏi: “Mã Như Long, người lại tưởng nháo nào vừa ra?”

Mã Như Long liếc mắt một cái Ưng Thúy Bình, không kiên nhẫn mà nói: “Ta tâm tình không tốt, không nghĩ đi học!”

Ưng Thúy Bình chất vấn một câu: “Người tâm tình không tốt, còn dùng ăn cơm sao?” Ngược lại nàng đi đến bục giảng trung ương vị trí, nhìn chung quanh một vòng trong phòng học ngồi ngay ngắn học sinh, dùng cực kỳ nghiêm túc ngữ khí, “Các bạn học, đây một tiết khóa, bởi vì Mã Như Long đồng học tâm tình không tốt, ảnh hưởng Lão Sư đi học tâm tình, hấn hành vi nghiêm trọng ảnh hưởng lớp học, không phải Lão Sư không cho các người đi học, là Mã Như Long đồng học phá hư lớp học kỷ luật, vì nghiêm minh kỷ luật,

Ta và các người chủ nhiệm lớp Lý Lão Sư, mang Mã Như Long đi nói chuyện, thẳng đến hấn chịu trở về đi học!”

Nói xong, ghé mắt nhìn thoáng qua Lý Thư Sinh, dạo bước đi hướng phòng học cửa, trầm thấp mà quát: “Mã Như Long, đến ta văn phòng tới!”

Chỉ là chớp mắt công phu, Ưng Thúy Bình đem cực diện không chế được, Mã Như Long ngoan ngoãn mà đi theo Ưng Thúy Bình phía sau, Lý Thư Sinh cũng chỉ hạo đi theo đi.

Trong phòng học tức khắc nghị luận mở ra.

“Wow, Lý Thư Sinh, Ưng Thúy Bình..... Bọn họ..... Bọn họ.....”

“Trước kia chưa từng có vị nào chủ nhiệm lớp hưởng thụ quá loại này đãi ngộ!”

“Nguyên lai Lý Thư Sinh hảo này một ngụm, thích bị lão ngư ăn luôn nộ thảo.....”

“Cái này chúng ta hoàn toàn xong rồi, chủ nhiệm lớp cùng phó hiệu trưởng có một chân, bọn họ cấu kết lên, nhất định sẽ chinh thắng chúng ta!”

“Trời xanh a! Đại địa a!.....”

Một trận tiếng kêu than dậy trời đất, bọn học sinh đều cảm thấy ngày lạnh đến cùng, sắp nghênh đón nhất gông cùm xiềng xích Lão Sư trả thù chỉ lữ.

Liễu Như Yên trầm mặc bên trong đột nhiên đứng lên, một phách cái bàn, “Không được, chúng ta tuyệt đối không thể ngồi chờ chết, tuyệt không có thể thỏa hiệp, tử thần, liệt ung, các người cho ta nỗ lực hơn, hảo hảo điều tra rõ Lý Thư Sinh địa vị.”

“Đa lạp A mộng, Từ Dịch Di, người lập tức đem Hưởng Đông triệu hoán trở về, chúng ta liền phải toàn quân hồng mắt, hấn khen ngược, tránh ở khách sạn ngủ ngon, không tới đi học!” Liễu Như Yên như là bình mã đại nguyên soái, chỉ huy nếu định.

Từ Dịch Di vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra cấp Hưởng Đông đánh đi điện thoại, cái này lớp, nguyên bản là làm theo ý mình, nhưng hiện tại gặp Lý Thư Sinh, như lâm đại địch, sôi nổi đoàn kết lên, chuẩn bị cùng Lý Thư Sinh “Một trận tử chiến”.

Lý Thư Sinh, Ưng Thúy Bình, Mã Như Long đi vào phó hiệu trưởng văn phòng, Ưng Thúy Bình vẻ mặt nghiêm túc, dùng một loại cực kỳ ngưng trọng miệng lưỡi hỏi: “Mã Như Long, người tới Danh Sư Uyển ước nguyện ban đầu là cái gì?”

Mã Như Long nguyên tưởng rằng tiến vào phó hiệu trưởng văn phòng sẽ bị Ưng Thúy Bình một đòn thối mạt, hấn sớm đã nghĩ kỹ rồi đối sách, cùng lắm thì cùng Ưng Thúy Bình đối nghịch, sảo một trận, sau đó rồi đi Danh Sư Uyển, như vậy cũng khiến cho cha mẹ thất vọng, hấn cũng liền tính là “Trả thù” cha mẹ.

Ai ngờ, Ưng Thúy Bình không những không có sinh khí nổi trận lôi đình mở miệng chính là một phen phê bình, mà là một câu nhìn qua không quan hệ đau khổ “Tới Danh Sư Uyển ước nguyện ban đầu”, nói đến ước nguyện ban đầu, kỳ thật lớp mỗi người đều giống nhau, bọn họ là nghệ thuật sở trường đặc biệt sinh, chuyên nghiệp khảo thí cơ bản đều có thể đủ đi đến trọng bốn đại học, bất hạnh hiện tại văn hóa điểm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) còn kém một mảng lớn.

Bọn họ sở dĩ đi vào Danh Sư Uyển, ước nguyện ban đầu không ngoài là đem văn hóa điểm tăng lên đi lên, thuận lợi tham gia thi đại học, khảo nhập bọn họ sở ghi danh nghệ thuật đại học. Nói được đơn giản một chút, vì thượng một khu nhà lý tưởng đại học, bọn họ đi tới Danh Sư Uyển.

Mã Như Long không có trả lời, Ưng Thúy Bình tiếp tục nghiêm túc mà nói: “Nếu là ta không có nhớ lầm, mục tiêu của người trường học là bắc ảnh biên đạo chuyên nghiệp đi?”

Mã Như Long im lặng gật gật đầu.

“Nói thật, người thích biên đạo sao?” Ông Thúy Bình căn bản cũng không đợi Mã Như Long trả lời, tiếp tục nói tiếp, “Mặc kệ người hay không thích, bả ở người trước mặt hai con đường, một, mảo đủ kính, chịu đựng trong khoảng thời gian này, thi đậu bác ảnh biên đạo chuyên nghiệp; nhì, lập tức từ Danh Sư Uyển thôi học, thuyết minh chính mình căn bản là không thích bác ảnh biên đạo, chính mình chính là một cái người nhu nhược.....”

“Không, ta thích biên đạo!” Mã Như Long trước mắt sáng ngời, chém đinh chặt sắt mà nói.

Ông Thúy Bình liếc liếc mắt một cái Mã Như Long, “Tâm tình không tốt, liền không đi học, đây là người cái gọi là thích biên đạo?”

“Ta.....”

“Ta cái gì ta? Mã Như Long, ta nói cho người, đừng cho là ta không biết người hành động, người cùng xã hội thượng những cái đó hỗn hỗn môn chung chạ còn chưa tính, đều đến lúc này, chẳng lẽ người còn muốn bắt chính mình tiền đồ tới tiêu xài? Chờ người tới rồi thi đại học trường thi, người khảo không khảo được với, đối chúng ta Danh Sư Uyển có bao nhiêu tổn thất lớn? Đối chúng ta chủ nhiệm lớp Lão Sư có cái gì tổn thất?” Ông Thúy Bình vẽ mặt nghiêm khắc, mỗi một chữ đều là leng keng hữu lực, tuyệt không ướm ắt bần thiêu.

Mã Như Long nói thầm một tiếng, “Ta cũng không phải không thích học tập, ta chính là không nghĩ cho ta cha mẹ học, bọn họ liền biết tiền tiền tiền, trước nay đều không có quan tâm ta.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Học Sinh Nội Tâm Thế Giới

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh vô ngữ mà nhìn chăm chăm Mã Như Long, cứ việc đối với thâm thị học sinh tới nói, bọn họ vật chất cơ sở là tương đương ưu việt, nhưng như vậy tã lót dưới, có chút học sinh cũng không sẽ cảm thấy đặc biệt khoái hoạt. Bởi vì rất nhiều thời điểm, bọn họ cha mẹ đều bận về việc công tác, sơ sót hài tử giáo dục, khuyết thiếu nhất định quan ái.

Như vậy, này đó hài tử từ tiểu liền có cực cường phản nghịch, thậm chí cảm thấy cha mẹ trong mắt chỉ có tiền tiền tiền, chưa từng có quan tâm bọn họ.

Nói đến cùng, thâm thị dốc sức làm bất luận kẻ nào, đều không phải quá đến dễ dàng như vậy, như vậy nhẹ nhàng, cả ngày đối mặt đủ loại áp lực, thậm chí còn là sinh tồn áp lực.

Lời tuy như thế, Lý Thư Sinh đối Mã Như Long tao ngộ cũng là thâm biểu vô cùng đau đớn, hài tử giáo dục thất bại, mới là một gia đình lớn nhất thất bại. Liền tính phú giáp thiên hạ, con cái giáo dục thất bại, sớm hay muộn cũng sẽ chặn nữ tướng tài phú tiêu xài sạch sẽ.

Có người nói, phú bất quá tam đại, đồng dạng có người nói, tài phú là truyền thừa, tích lũy, là mấy thế hệ người truyền thừa tích lũy xuống dưới.

Có văn hóa giàu có nhà, học xong tài phú truyền thừa cùng tích lũy, chỉ biết càng ngày càng nhiều tài phú. Bởi vì từ nào đó ý nghĩa thượng tướng, tài phú cũng là trên thế giới khan hiếm tài nguyên, nắm giữ khan hiếm tài nguyên, tự nhiên mà vậy, có thể sáng tạo rất nhiều không cụ bị loại này bẩm sinh ưu thế tài nguyên tài phú.

Người Do Thái nói “Hai mươi tám định luật”, nói trên thế giới 80% tài phú nắm giữ ở 20% nhân thủ, mà này 80% người chỉ có thể nắm giữ hai mươi phần trăm tài phú. Đây mà quảng chí, hai mươi tám định luật trên thực tế là bốn biển đều xài được pháp tắc.

Như là mỗi năm học sinh học lên khảo thí, tiến vào trọng điểm đại học, cơ bản đều là 20%, mà 80% tiến vào bình thường đại học.

Lão Lý trầm mặc không nói, hần cang như là ở học tập, học tập Ông Thúy Bình như thế nào xử lý như vậy học sinh, năng cơ hồ là nói ba xạo, khiến cho Mã Như Long đi vào khuôn khổ, thực sự lợi hại.

“Mã Như Long, người hỏi giáo thất đi, nếu là toàn bộ ban bởi vì người này một buồn bực, làm cho cả ban nghỉ học, tương lai bọn họ nhưng đều muốn oán hận người, người cũng không nghĩ bị đồng học nói người ích kỷ đi?” Ông Thúy Bình có thể nói là vừa đầm vừa xoa, cứ như vậy, Mã Như Long thế nhưng thật sự “An” một tiếng, xoay người đi ra phó hiệu trưởng văn phòng.

Lý Thư Sinh tròn tròn hai mắt, gờ ngón tay cái lên, khen nói: “Phu nhân, lợi hại, lợi hại a! Quý bá!”

“Ha ha, Thư Sinh a, đối với loại này có vấn đề học sinh, ta đều không biết xử lý nhiều ít.” Ông Thúy Bình lời nói thắm thía mà nói, “Người phải nhớ kỹ

một chút, gặp được loại này vấn đề, người cùng học sinh tranh chấp, không có một chút chỗ tốt, sẽ chỉ làm các người trở thành đối địch quan hệ.”

“Đúng vậy, ta vừa rồi cũng tìm không thấy cang tốt biện pháp.”

“Không có việc gì, người mới đến, về sau chậm rãi học tập, chậm rãi lĩnh ngộ.” Ông Thúy Bình cười nói,

“Giáo dục căn nguyên, kêu đi vào học sinh nội tâm thế giới, chỉ cần người giỏi về phát hiện học sinh tâm linh chi cửa sổ, mở ra bọn họ tâm linh chi cửa sổ, đi vào bọn họ nội tâm thế giới, như vậy người giáo dục là thành công.”

“Như thế nào đi vào học sinh nội tâm thế giới?” Lý Thư Sinh trước mắt sáng ngời, có lẽ Ông Thúy Bình đối giáo dục lý niệm lý giải muốn ở Lý Thư Sinh phía trên.

Hoặc là nói, đối với giáo dục chiều sâu, chiều rộng, Ông Thúy Bình nhưng xa ở Lý Thư Sinh phía trên.

Ông Thúy Bình cười mà không nói, trầm ngâm một lát, tiếp tục nói: “Đi vào học sinh nội tâm thế giới, lại nói tiếp dễ dàng, làm lên thật sự không dễ, bao nhiêu người có thể làm đến? Đối nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban đám hải tử này, cang là muốn từ bọn họ nội tâm thế giới vào tay, Thư Sinh a, cũng không phải ta dạy cho người như thế nào đi vào học sinh nội tâm thế giới, mà muốn người đối giáo dục nội hàm lĩnh ngộ!”

Lý Thư Sinh cái hiểu cái không, so với hần ở Phi Xa Đoàn thu bảo hộ phí, giáo dục thật là khó rất nhiều. Nhưng là hần cũng là trải qua quá học sinh thời đại, đi tới, có lẽ chính như Ông Thúy Bình theo như lời, giáo dục tất cả tại với một cái “Ngộ”.

Lão Lý nguyên bản là ôm “Hỗn” thái độ, nghĩ vô luận như thế nào, đương một người quang vinh nhân dân giáo viên, so đương hỗn hỗn môn có thể diện, ít nhất là một phần đang lúc chức nghiệp, nói ra đi cũng sáng rọi một ít.

Không nghĩ tới giáo dục bên trong sẽ có như vậy nhiều đạo đạo, hần ban đầu cảm thấy, trên thế giới không có giáo sẽ không học sinh, chỉ có giáo không tốt Lão Sư, đây là cỡ nào đơn giản một câu tuyên ngôn. Mà khi hần chân chính dần thân vào ở giáo dục lĩnh vực, hần mới dần dần mà bắt đầu ý thức được, muốn giáo dục hảo mỗi một người đệ tử, là một kiện phi thường không dễ dàng sự.

Đặc biệt là hần vừa tiến vào Danh Sư Uyển, đối mặt là giống Mã Như Long, Liễu Như Yên chỉ lưu học sinh, tuy rằng học sinh không nhiều lắm, mười hai cái học sinh, nhưng mỗi một người đệ tử đều là cực có cá tính, như vậy, hần cang là không thể giống dây chuyền sản xuất thượng sinh sản sản phẩm giống nhau, một bộ tiêu chuẩn nước chảy.

Ứng đối này mười hai cái học sinh, có lẽ yêu cầu mỗi người đều có chuyên môn sách lược, thậm chí một người khả năng muốn rất nhiều loại biện pháp, như vậy đối với Lý Thư Sinh tới nói, này thật là hạng nhất đầu trí đầu dũng hệ thống công trình.

“Ta hiểu được, phu nhân, ta nhất định sẽ hảo hảo nỗ lực, không có phụ ngại kỳ vọng!” Lý Thư Sinh thở phào một hơi, như là đột nhiên tìm được rồi tin tưởng, tìm được rồi đi tới đèn sáng.

Ông Thúy Bình hơi hơi mỉm cười, gật đầu nói: “Từ từ tới, nếu là có cái gì hoang mang, có thể tìm mặt khác Lão Sư hỗ trợ, hỏi nhiều, nghĩ nhiều, nhiều lĩnh ngộ!”

“Tốt!”

Lý Thư Sinh đi ra phó phòng hiệu trưởng, sau đó bước nhanh đi hướng nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban, đẩy cửa ra, đi vào.

Nguyên bản riu rít tiếng ồn ào, thế nhưng lập tức an tĩnh lại. Nhìn đến là Lý Thư Sinh, lại bắt đầu âm ỉ lên.

“Kỳ quái, Mã Như Long, người như thế nào liền thỏa hiệp đâu?” Hồ Vũ buồn bực mà nhìn Mã Như Long.

Liễu Như Yên quay lại thân nhìn thoáng qua trầm mặc không nói, lạnh lùng gương mặt Mã Như Long, “Uy, Mã Như Long, người sẽ không muốn làm phản đồ đi?”

Mã Như Long chau mày, “Trước đừng nói nữa, lòng ta loạn thật sự, không nghĩ nói chuyện!”

Liễu Như Yên lâu bầu miệng, nhìn về phía Lý Thư Sinh, cái này diện mạo còn tính soái khí chủ nhiệm lớp, ngữ văn Lão Sư, nòng trong lòng cũng có một loại mạc danh bất an.

Lý Thư Sinh đứng ở bục giảng thượng, dùng một loại bình đạm ngữ khí nói: “Phía dưới bắt đầu đi học, thỉnh đồng học đem sách giáo khoa lấy ra tới, này tiết khóa chúng ta giảng thôn trang 《tiêu dao du》……”

Lão Lý tự nhiên cũng sẽ không giảng ra cỡ nào xuất sắc nội dung, dựa theo Tàn Hình Ngữ ngữ văn giáo án, dốc lòng cầu học sinh đọc một lần, hần trong lòng rất là buồn bực, rõ ràng Tàn Hình Ngữ viết giáo án sinh động thú vị, chính là ở hần dùng để, chính là buồn tẻ vô cùng.

Hần vài lần thậm chí liền này thiên 《tiêu dao du》 mấy chữ đều sẽ không đọc, hần trong miệng nói thảm một chút, vòng qua đi. Mấu chốt này đó học sinh cũng không có mấy cái chân chính nghiêm túc nghe giảng bài, đều là ở các chơi các, có người ở chơi di động liên WeChat, có ở chơi tiêu tiêu nhạc, có dứt khoát chơi di động trò chơi từ từ.

Mà Lý Thư Sinh đệ nhất tiết khóa, đứng ở bực giảng truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, cũng không có nghĩ tới phải có thật tốt hiệu quả, hần cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt, hy vọng mau một chút đem giáo án đọc xong, mau một chút tan học!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52 Lão Sư Bản Tiêu Dao

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Bỗng nhiên, Lâm Tử San giơ lên tay, “Lão Sư, 《 tiêu dao du 》 theo đuổi một loại tuyệt đối tự do nhân sinh quan, tác giả cho rằng, chỉ có quên mất vật ta giới hạn, đạt tới vô mình, vô công, vô danh cảnh giới, không chỗ nào dựa vào mà du với vô cùng, mới là chân chính ‘ tiêu dao du ’.”

Lão Lý niệm Tần Hình Ngữ ngữ văn giáo án, chính mình đều thiếu chút nữa ngủ rồi, cũng đều không hiểu niệm đến nơi nào, bị Lâm Tử San như vậy cả kinh một chột, hần tức khắc tỉnh táo lại, xấu hổ mà nhoen miệng cười, “Ha ha, cái kia, Lâm Tử San đồng học, người nói được thật sự quá đúng, quả thực là lĩnh ngộ thôn trang tiêu dao chi cảnh a!”

“Lão Sư, chính là, 《 tiêu dao du 》 văn trung nói, ‘ đến người vô mình, thần nhân vô công, thánh nhân vô danh ’, chúng ta muốn như thế nào làm mới có thể làm được vô mình, vô công, vô danh đâu?” Lâm Tử San lại là khẽ nhủ mà hỏi.

Lão Lý nguyên bản là kinh hi dưới, khen Lâm Tử San, bởi vì ở cái này ban, thật sự quá khó được có giống Lâm Tử San như vậy ái học tập học sinh, hơn nữa từ nàng vấn đề tới xem, nàng tuyệt đối là nghiêm túc mà nghe xong chính mình này đường ngữ văn khóa.

Nàng đối này đường ngữ văn khóa đã lĩnh ngộ rất sâu tri thức điểm, học đến nỗi dùng, còn sẽ suy một ra ba.

Đối mặt học sinh thỉnh linh xảy ra nhiệt tình chủ động, Lão Lý đã là vui sướng, cũng là buồn bực. Vui sướng là chính mình lớp học rốt cuộc có học sinh đi theo học tập, về sau muốn ở lớp dần dần bồi dưỡng ngành học dê đầu đàn, từ Lâm Tử San biểu hiện tới xem, nàng là ngữ văn khoa dê đầu đàn như một người được chọn. Mà buồn bực chính là Tần Hình Ngữ giáo án thượng cũng không có giải thích, như thế nào làm được vô mình, vô công, vô danh cử động.

Tuy rằng Lý Thư Sinh trong lòng rõ ràng, cho dù là Đạo gia đến thánh thôn trang, hần hết cả đời này, cũng không tắt chân chính lĩnh ngộ tiêu dao chi cảnh, nhưng là hần không thể trực tiếp nói cho Lâm Tử San, vô pháp làm được tiêu dao chi cảnh, nếu không sẽ làm học sinh cảm thấy hần giảng bài nội dung quá “Lỗ trống”.

Lúc này, chỉ có thể phát huy Lão Lý khoác lác bản lĩnh, hần vung che khuất cái trán tóc dài, khụ khụ ho nhẹ vài tiếng, thanh thanh giọng nói, giương giọng nói: “Nói lên này vô mình, vô công, vô danh tiêu dao chi cảnh, các người thật là quá may mắn, các người vừa vặn gặp như vậy một vị thập toàn thập mỹ người.”

Những cái đó cúi đầu chơi WeChat, chơi game học sinh nghe thấy Lý Thư Sinh không hề giảng bài bốn những cái đó buồn tẻ nội dung, nghe thấy hần như thế đồng dạng hùng hồn mà nói chuyện, có chút vẫn là chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía Lý Thư Sinh.

Trời sinh mẫn cảm đa nghi Lý Thư Sinh, nhìn đến loại này thế, hần đương nhiên tưởng chính mình “Uyên bác học thức” hấp dẫn học sinh, hần quả thực không hề quá độ, không hề trái chần, mở miệng liền nói: “Vị này từ xưa đến nay, có thể làm được đến người, thần nhân, thánh nhân, xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt, chính là đứng ở các người trước mặt, bực giảng thượng vị này anh tuấn soái khí Lão Sư, cũng chính là ta!”

“Thiết!”

Có học sinh quăng một câu, cúi đầu tiếp tục xoát WeChat bằng hữu vòng.

Tiếp tục chơi game.

Lâm Tử San thề lười, nói thầm một tiếng: “Gặp qua không biết xấu hổ, chưa từng thấy quá như vậy không biết xấu hổ, này đều có thể!”

Rải một cái dối, yêu cầu dùng mười dối tới lấp liếm.

Lão Lý tự nhiên sẽ không như vậy chính mình quảng cáo rùm beng lúc sau, không làm trần thuật, hần chính là khó được bắt lấy cơ hội như vậy ở học sinh trước mặt bộc lộ tài năng, hần tiếp tục dùng không nhanh không chậm thanh âm nói: “Phải biết rằng, quang vinh nhân dân giáo viên, phụng hiến chính

mình nhất sinh, hấn trong mắt chỉ có học sinh, đâu ra chính mình! Đây là cái gọi là ‘ đến người vô mình ’!”

Lâm Tử San tuy rằng kiên chân đang nghe, nhưng nghe Lão Lý giải thích, vẫn là lắc lắc đầu, âm thầm nói: “Này Lão Lý trình độ thật là không dám khen tặng!”

“Thiên thu giáo dục, công đức vô lượng, bao nhiêu năm rồi, những cái đó truyền thông chỉ biết bắt lấy nào đó con sâu làm rầu nổi canh, đánh mất sư đức Lão Sư tiến hành cho hấp thụ ánh sáng phê đầu, mỗi năm giáo viên tiết, trên thực tế là phê đầu sẽ, đem các Lão Sư bái một lần. Ai thấy được Lão Sư công đức? Này chẳng lẽ còn không phải là cái gọi là ‘ thần nhân vô công ’ sao?”

Lão Lý bịa chuyện công phu quả thật là danh bất hư truyền, này cũng có thể, hấn trong lòng đều bị chính mình này phiên ngôn luận cảm thấy buồn cười, này nơi nào là thôn trang tiêu dao chi cảnh đâu? Nhưng nếu mở ra khoác lác hình thức, tuyệt không có thể bỏ dở nửa chừng, đành phải tiếp tục.

“Tự cô chí kim, vô luận là Trạng Nguyên chi tài, vẫn là rơi xuống đất tú tài, đều là sử sách quyển sách ghi lại. Nhưng là bọn họ sau lưng truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc Lão Sư đâu? Các ngươi có nghe nói qua mỗi một vị thi đại học Trạng Nguyên bọn họ Lão Sư sao? Giáo thụ hấn tri thức sở hữu Lão Sư sao? Đều không có! Ai có thể làm được như vậy vô danh, chỉ có thánh nhân giống nhau Lão Sư!”

Một đường giảng xuống dưới, Lão Lý đều âm thầm bội phục chính mình, tuy rằng là bịa chuyện một hồi, chính là nghe đi lên thật đúng là như vậy một chuyện, logic quan hệ rõ ràng, ý nghĩ rõ ràng, một chút cũng không giả.

Nói xong lúc sau, Lâm Tử San về mặt ngọc bức, đối Lý Thư Sinh rất là vô ngữ, nguyên lai này cũng có thể.

“Lâm Tử San đồng học, thế nào? Lý giải như thế nào làm được tiêu dao chi cảnh sao?” Lý Thư Sinh còn có chút mặt dày vô sỉ hỏi một câu Lâm Tử San.

Lâm Tử San “Ách” một tiếng, cúi đầu, ở trên mặt bàn viết viết về tranh, trên thực tế, nâng ở mặt bàn trên tờ giấy trắng vẽ một con rùa đen, bên cạnh còn viết một hàng chữ nhỏ, “Lý Thư Sinh cái này vương bát đản!”

Lý Thư Sinh vừa lòng mà cười cười, theo lý thường hấn là lý giải vì Lâm Tử San ở múa bút thành văn nhớ bút ký, nhìn đáng về cái này ban đã khó được có Lâm Tử San như vậy chăm chỉ hiểu học học sinh, về sau nhất định phải phá lệ chú ý.

Đang lúc Lý Thư Sinh đắm chìm ở chính mình này tiết khóa vừa lòng bên trong, Hồ Vũ nhắc tay hỏi: “Lão Sư, ta như thế nào cảm thấy kia cái gì vô mình, vô công, vô danh cái gì tiêu dao chi cảnh đang nói ta đâu?”

Một câu dẫn tới cười vang, sớm có người tiếp miệng.

Ba kéo kéo tiểu ma tiên Lưu Nhụy vút một cái xem thường, Vương Diễm Nghiên xoay người, quăng một câu: “Hồ Vũ, vô sỉ nói, ngươi tuyệt đối coi như thú tồ!”

“Diễm Nghiên tỷ tỷ, chúng ta tan học sau, cùng nhau tâm sự nhân sinh, nói chuyện lý tưởng, như thế nào?” Hồ Vũ chỗ ngồi ở Vương Diễm Nghiên phía sau, hấn tay đáp ở Vương Diễm Nghiên trên vai, túm Vương Diễm Nghiên áo thun cợt nhả mà nói.

Lý Thư Sinh thấy đồng học dừng được trả lời vấn đề, đương nhiên nắm lấy cơ hội, cười hỏi: “Hồ Vũ, giải thích một chút!”

“Lão Sư, ta cứ báo, đi học trong lúc, Hồ Vũ điều khiển ta, nghiêm trọng ảnh hưởng ta học tập!” Vương Diễm Nghiên cao giọng nói.

Lão Lý nhìn liếc mắt một cái, trong lòng thầm nghĩ: “Xem ngươi bộ dáng, ngươi là thực hưởng thụ bị Hồ Vũ điều khiển đi?”

“Diễm Nghiên, ngươi liền phục tùng điều khiển đi? Ha ha.....” Lưu Nhụy cười nói.

“Yên lặng, yên lặng! Đi học đâu, Hồ Vũ, ngươi trả lời, ngươi là như thế nào lý giải vô mình, vô công, vô danh?” Lão Lý tràn đầy chờ mong hỏi.

Đối với lớp học, hấn phi thường rõ ràng, có thể đầy đủ điều động học sinh tính tích cực, tăng mạnh cùng học sinh hồ động, là một tiết khóa thành công mấu chốt, tuy rằng hấn trong lòng cũng đối Hồ Vũ lý giải cái gọi là tiêu dao chi cảnh không báo quá lớn hy vọng, hấn Hồ Vũ có thể nói được ra bản thân cái loại này “Chiều sâu” lĩnh ngộ?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Học Sinh Bản Tiêu Dao

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Hồ Vũ đứng lên, một bộ tự tin tràn đầy mà quơ chân múa tay mà nói: “Lão Sư, ta sở lý giải tiêu dao, đi học ngủ không có Lão Sư quản, ngủ ngon tỉnh thần hảo, học tập mới hảo, ngủ muốn ngủ tới khi quên hết tất cả, học muốn học đến trời đất u ám, đây mới là chân chính vô mình!”

Lý Thư Sinh vô ngữ, mà Hồ Vũ một phen lời nói, sớm đã đập đến mặt khác học sinh cười ha ha lên.

“Lại nói vô công, Lão Sư a, chúng ta ngủ không tốt, ăn không ngon, chơi không vui, học tập đương nhiên không có tiến bộ, chúng ta đây là rõ ràng làm vô dụng công, người tưởng không? Chúng ta như vậy một loại trạng thái, học tập như thế nào sẽ hảo đâu? Chẳng sợ chúng ta là thần nhân, cũng không thể làm như vậy vô dụng công!” Hồ Vũ thao thao bất tuyệt, lại nói tiếp còn dùng không được tới.

So với Lý Thư Sinh lý giải vô mình, vô công, vô danh, này Hồ Vũ sở lý giải chỉ do lời nói vô căn cứ.

“Ha ha..... Hồ Vũ, ta cảm thấy người chính là thần nhân!” Phương Hạo cười nói.

Hồ Vũ không để ý đến Phương Hạo, tiếp tục nói: “Lại nói vô danh, thánh nhân đều vô danh, chúng ta liền những cái đó mình tính đều so ra kém, đương nhiên không có danh khí. Nếu là ta có Trương Nghệ Mưu bản lĩnh, Phùng Tiểu Cương bản lĩnh, ta không phải mình tính, cũng rất có danh khí. Chúng ta học sinh ai sẽ biết chúng ta khổ, đương nhiên là vô danh tiểu tốt.”

Lý Thư Sinh dở khóc dở cười, nhưng cũng không hảo phát tác.

Cuối cùng, Hồ Vũ chớp một đôi mắt sáng ngời trông mắt, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, nhếch miệng cười nói, “Hắc hắc, Lão Sư, thế nào? Ta có phải hay không lý giải thực thấu triệt đâu?”

Lý Thư Sinh cười khò một chút, xấu hổ cười cười, “Ách, Hồ Vũ đồng học, Lão Sư rất bội phục người dũng khí, tuy rằng trả lời đến miễn miễn cưỡng cưỡng, nhưng người có thể đứng lên trả lời vấn đề, dũng khí nhưng gia. Mặt khác đồng học phải hướng Hồ Vũ học tập, học tập hẳn đi học tích cực trả lời vấn đề biểu hiện.”

Từ Dịch Di không phục mà nói: “Lão Sư, nếu là Hồ Vũ đều có thể được đến khen ngợi, chúng ta chẳng phải là buổi sáng bảng vàng danh dự?”

“Ai ai..... Từ Dịch Di, tạo phản a? Ta như thế nào liền không thể được đến khen ngợi? Người đừng hăm mộ ghen tị hận a!” Hồ Vũ phản bác nói.

“Từ Dịch Di đồng học, người cũng có thể đứng lên trả lời vấn đề!” Lý Thư Sinh trong lòng có điểm tiểu kích động, tuy rằng này đó học sinh đi học không có nghe đi vào nhiều ít tri thức điểm, nhưng hiện tại chủ yếu có thể điều động bọn họ đi học tính tích cực, chỉ cần bọn họ chịu trả lời vấn đề, chậm rãi tuân tự tiệm tiến, dần đường bọn họ đi ra lạc lối, nhất định có thể đi lên quỹ đạo.

Từ Dịch Di lâu bầu cái miệng nhỏ, trên mặt nhìn qua thực mất hứng bộ dáng.

Lý Thư Sinh cũng không hảo nói nhiều cái gì, đành phải tiếp tục đi học.

“Linh linh.....”

Tan học tiếng chuông cuối cùng là vang lên tới, này đó học sinh vừa nghe đến tan học linh, chạy trốn so con thỏ còn nhanh, Lão Lý còn không có tuyên bố tan học, Phương Hạo, Hồ Vũ mấy người sớm đã chạy ra khỏi phòng học.

Hắn hơi hơi mỉm cười, đối còn thừa học sinh nói một câu: “Này tiết khóa trước thượng đến nơi đây,

Tan học!” Kỳ thật, phòng học sớm đã loạn thành một nồi cháo, bọn họ nơi nào còn nghe Lý Thư Sinh tuyên bố tan học không dưới khóa.

Liễu Như Yên quay lại thân, nhìn chăm chăm vẫn luôn trầm mặc không nói Mã Như Long, “Mã Như Long, người trang cái gì trầm mặc? Rốt cuộc sao lại thế này? Người thật sẽ không phải làm phản đồ đi?”

Mã Như Long giật mình thần sắc ngóng nhìn Liễu Như Yên, sau một lúc lâu, hắn chậm rãi nói: “Như Yên, ta cảm thấy cái này Lý Thư Sinh rất có vấn đề, thật không hiểu hắn cùng Uông Thúy Bình là cái gì quan hệ, Uông Thúy Bình rõ ràng là giúp đỡ hắn! Nếu là Lý Thư Sinh không đi, chúng ta ngày lành đến cùng.”

“Nên sẽ không Lý Thư Sinh cùng Uông Thúy Bình thực sự có một chân đi? Hắn là Uông Thúy Bình bao dưỡng tiểu bạch kiêu?” Liễu Như Yên do dự một hồi, trầm ngâm nói.

“Nói bừa cái gì, không có khả năng! Tuy rằng Lý Thư Sinh hảo sắc thành tánh, nhưng ta xem hấn khẩu vị không có như vậy trọng.”

“Kia Ưông Thúy Bình như thế nào người sao? Người một hồi đến phòng học, cả người thay đổi một người dường như.” Liễu Như Yên trầm thấp nói.

Mã Như Long nhú mày, “Ta không có việc gì, ta suy nghĩ biện pháp, nên như thế nào lộng đi Lý Thư Sinh. Người cũng thấy rồi, Lý Thư Sinh thừa nhận năng lực so phía trước những cái đó chủ nhiệm lớp phải cường đại hơn nhiều, hơn nữa hấn còn có Ưông Thúy Bình cho hấn chống lưng.”

“Bằng không..... Bằng không.....” Liễu Như Yên phun ra nuốt vào nửa ngày, cũng không có nói ra một câu tới.

“Bằng không cái gì?”

“Bằng không dùng Hồ Vũ phía trước nói biện pháp, đem hấn đánh Quách Hùng video, còn có ngày đầu tiên nghênh đón hấn, bực giảng kia trưng ảnh chụp cầm đi cấp Ưông Thúy Bình? Nói hấn có bạo lực khuynh hướng tính Quấy rầy nữ học sinh?” Liễu Như Yên đành phải nói ra biện pháp.

Mã Như Long kiên quyết phản đối, “Không được, như vậy quá dễ tiện. Ta tưởng quang minh chính đại mà thắng hấn một lần!”

“Chính là, người như thế nào thắng? Răng Hồ Khôn bên kia.....”

“Ân hừ, răng Hồ Khôn tính cái gì, có tiền có thể sử quỷ đầy ma, ta tính toán tìm răng Hồ Khôn đại ca, thậm chí tìm được Trường Mao Đảng Lão Đại Lại Hải Tinh.” Mã Như Long trong mắt lập loè ánh sáng.

Liễu Như Yên lo lắng mà nói: “Mã Như Long, chính người cẩn thận một chút. Ngày hôm qua tình hình người cũng thấy rồi, răng Hồ Khôn bọn họ đều là ăn thịt người không nhà xương, đừng đến cuối cùng, chính mình thua tại bọn họ trong tay.”

Mã Như Long thật sâu mà hít một hơi, “Mẹ., Như thế nào sẽ đến Lý Thư Sinh như vậy Lão Sư?”

“Đừng rồi, ngày hôm qua buổi chiều, rốt cuộc là ai đem răng Hồ Khôn bọn họ đánh thành dáng vẻ kia? Chẳng lẽ là Lý Thư Sinh?” Liễu Như Yên đem trong lòng nghi hoặc nói ra.

Mã Như Long khinh miệt mà cười, “Tuy rằng ta đã thấy Lý Thư Sinh tay không vật lộn xấu Đồ, nhưng là hấn muốn lược đảo răng Hồ Khôn bọn họ loại này chân chính trên đường, ta xem tuyệt không khả năng. Người không thấy được sao, ngày hôm qua hấn bị đánh thành đầu heo giống nhau, nằm trên mặt đất cũng không nhúc nhích!”

“Không phải a, theo lý thuyết, nếu ngày hôm qua hấn thật bị đánh thành dáng vẻ kia, hôm nay trên mặt hấn là có thương tích sẹo! Nhưng hấn hoàn hảo không tổn hao gì, một chút vết sẹo đều không có, này cũng quá tà môn.” Liễu Như Yên tiến thêm một bước nói.

Một ngữ nói toạc ra, Mã Như Long suy nghĩ lên, sâu kín nói: “Người như vậy vừa nói, thật là có một chút đạo lý, chẳng lẽ ngày hôm qua đem răng Hồ Khôn bọn họ đã đảo đích thực là Lý Thư Sinh?”

Nói, hấn trong đầu lại là hiện lên lần đầu tiên hấn gặp được Lý Thư Sinh, ở hấn đầu đường thượng, bị những cái đó cầm trong tay đưa hấu đao người đuổi giết, vốn dĩ cho rằng ngày đó muốn chết với bỏ mạng, ai ngờ gặp gỡ Lý Thư Sinh, hấn tam quyền hai chân đem đối thủ lược đảo.

Như vậy tưởng tượng, hấn càng là lưng một cổ lạnh hàn, lo lắng sốt ruột mà nói: “Xong rồi, nếu Lý Thư Sinh thật sự người mang tuyệt kỹ, chúng ta đây mới thật sự xem như hoàn toàn xong rồi. Bởi vì chúng ta căn bản đụng vào hấn không được!”

“Vẫn là làm Phương Hạo hảo hảo điều tra một chút hấn bối cảnh, xem hấn cái gì địa vị, như thế nào sẽ có chúng ta trị không được người.” Liễu Như Yên cũng là lộ ra lo lắng thần sắc.

“Lấy răng Hồ Khôn ở trên đường danh khí, như thế nào sẽ bị Lý Thư Sinh cấp lược đảo, thật sự không nghĩ ra a!” Mã Như Long nghĩ trăm lần cũng không ra.

Liễu Như Yên đối trên đường sự tình cũng không rõ ràng lắm, nhưng từ Mã Như Long cách nói xem ra, vị này mới tới chủ nhiệm lớp ngữ văn Lão Sư Lý Thư Sinh thật đúng là không dễ dàng đối phó, phía trước sáu vị chủ nhiệm lớp, bọn họ chỉ là một hồi trên cột, liền chủ động từ chức rồi đi.

Chương 54: Hút Thuốc Tai Hại Khỏe Mạnh

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Trở lại văn phòng, Lý Thư Sinh như là từ chiến trường kéo dài hơi tàn sống sót giống nhau, ngồi ngay ngắn ở ghế trên, đờ đẫn biểu tình, ngồi ở nghiêng góc đối Quách Hùng ngắm hần liếc mắt một cái, hơi thở “Hừ hừ” hai tiếng, không cần hỏi nhiều, hần đã nhìn ra Lý Thư Sinh giáo cái này từ vong lớp, không đợi lớp từ vong, Lý Thư Sinh sớm hay muộn chính mình từ vong.

Hần vui sướng khi người gặp họa mà mừng thầm, trong lòng cực kỳ ác độc mà mắng: “Thứ gì, dám cùng ta tranh chấp, người chờ ăn Phấn đi! Phác phở từ!”

Mà Lý Thư Sinh xem đều lười đến xem một cái Quách Hùng, hần ở dư vị này đệ nhất tiết khóa, mặc dù có rất nhiều không đủ chỗ, nhưng tựa hồ vẫn là bởi vì chính mình soái khí, hấp dẫn không ít học sinh ánh mắt. Chỉ cần kiên trì đi xuống, nhất định có thể cảm hóa này đồ học sinh.

Ha ha, ta thật là Bỏ Tát tâm địa, chuyên môn tới phổ độ này đó ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ học sinh, các người yên tâm đi, các người dễ thân khả kính Lý Lão Sư, đối với các người thực thân thiện. Lão Lý âm thầm nghĩ, càng là nghĩ tốt đẹp tương lai, hần khỏe miệng không tự giác hơi hơi giờ lên, có điểm khó có thể ức chế trong lòng vui sướng.

Đi ra ngoài trên hành lang trừu căn yên, nhân cơ hội đánh cái điện thoại cấp Mạc Bình, nhìn xem có hay không giải quyết chính mình tọa kỵ vấn đề, chính mình không bao giờ có thể đi tới tới đi làm. Vạn nhất lại đến trễ, bị Quách Hùng cái này vương bát đần bắt được bím tóc, vậy một quả độ.

Vì thế, Lão Lý từ ngăn kéo đem thuốc lá, bật lửa lấy ra, sau đó đứng lên, đi ra văn phòng, có điểm làm tắc đường như, tà cổ hữu xem, hần nhìn đến Quách Hùng đang ngồi ở tạp vị thượng, cũng liền hừ tiểu khúc, đi tới trên hành lang.

Hành lang cuối, giống nhau đều là làm hút thuốc khu, thông thường làm công khu hành lang cũng là không cho phép hút thuốc.

Vừa mới chuẩn bị lác mình đi vào hành lang cuối thang lầu khẩu, lại là mùi khói tràn ngập mở ra, nghe thấy hai cái non nót thanh âm tại đàm luận.

“Phương Hạo, người điều tra Lý Thư Sinh bối cảnh thế nào sao?” Hỏi chuyện thanh âm Lý Thư Sinh lập tức nghe ra tới, là Hồ Vũ thanh âm.

“Mẹ nó, ta hắc vào Danh Sư Uyển nhân tài kho, cũng liền nhìn đến hần là một cái dọn gạch, không có gì đặc thù bối cảnh a!” Trả lời chính là Phương Hạo thanh âm.

Lý Thư Sinh thả chậm bước chân, miêu thân mình, từ hành lang đi thông thang lầu khẩu môn phòng nhìn lại, chỉ thấy Hồ Vũ, Phương Hạo hai người trong tay bạc lửa thuốc lá, một bên như si như say mà nuốt vắn phun sương mù, một bên tán gẫu.

Hào a, các người hai cái tiểu tử thú, dám hút thuốc! Ân hừ, làm ta trước nhìn xem, các người trừu chính là cái gì yên, về sau có thể cùng Lão Sư chia sẻ sao! Lão Lý có điểm tiểu bỉ ổi mà âm âm cười.

Hần một đôi mắt dán ở môn phòng thượng, muốn thấy rõ Phương Hạo cùng Hồ Vũ trừu chính là cái gì thế bài yên, bất quá hần thực may mắn, bởi vì Hồ Vũ trong tay nhéo thuốc lá hộp, “Ta sát, mềm Trung Hoa?” Lão Lý rất là không phục mà đem chính mình trong tay “Ngày lành” thuốc lá niết bẹp.

Này đó tiểu tử thú,

Đọc sách không hảo hảo học tập, hút thuốc nhưng thật ra so với ta vị này đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại yên cao cấp, không được, ta phải đi giáo dục, giáo dục bọn họ, thuận tiện đem bọn họ thuốc lá tịch thu, chiếm cho riêng mình.

Nhưng nghĩ lại tưởng tượng, làm quang vinh nhân dân giáo viên, rõ như ban ngày dưới, đoạt học sinh thuốc lá, có phải hay không có điểm không đạo đức a!

Chính là, “Ngày lành” Lão Lý đem trong tay niết bẹp ngày lành yên hộp cầm lấy tới nhìn nhìn, lại nhìn thoáng qua Hồ Vũ trong tay mềm Trung Hoa, người so người, tức chết người a! Tưởng ta Lão Lý như thế soái khí, hút thuốc lại là liền một người đệ tử đều không bằng.

Hút thuốc tai hại khỏe mạnh, ta tịch thu bọn họ thuốc lá, là vì bọn họ khỏe mạnh, bọn họ là ở vào thanh xuân phát dục kỳ, hút thuốc quá nhiều, đối thân thể quá không hảo. Đối, không sai, ta đây là quan ái bọn họ!

Nghĩ đến đây, Lão Lý đang chuẩn bị đẩy cửa ra, chính là không biết là quá mức với hưng phấn vẫn là không thấy rõ dưới chân môn có tiểu bậc thang, một cái lão đảo phác đi ra ngoài, thiếu chút nữa phác một cái câu gặm phân.

Hồ Vũ, phương to lớn kinh thất sắc, Hồ Vũ vội vàng đem đang chuẩn bị đưa hướng trong miệng thuốc lá hung hăng mà chọc ở lan can thượng, đem kia một hộp thuốc lá nhét vào túi quần, mà Phương Hạo sớm đã đem thuốc lá còn tại trên mặt đất, chân hung hăng mà đem tàn thuốc dẫm diệt.

“Lão Sư……” Hồ Vũ, Phương Hạo hai người kinh ngạc sắc mặt hô một tiếng Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh thật vất vả đứng vững, điều chỉnh một chút cảm xúc, nhìn chăm chăm Hồ Vũ cùng Phương Hạo, một quyền chính sắc mà nói: “Hồ Vũ,

Phương Hạo đồng học, hảo a! Các người hai cái thể nhưng trốn ở chỗ này hút thuốc? Chẳng lẽ các người không biết học sinh trung học thủ tục viết, học sinh trung học là không chuẩn hút thuốc sao?”

“Hắc hắc, Lão Sư, nào có? Chúng ta chính là học tập quá buồn, tới nơi này hít thở không khí.” Hồ Vũ nhếch miệng hắc hắc cười nói.

Phương Hạo cũng là phụ họa, chỉ vào xuyên thấu qua thang lầu gian cửa kính, “Đúng vậy, Lão Sư, người xem, nơi này phong cảnh hợp lòng người, không khí tươi mát, vạn dặm không mây, thật sự là thông khí hảo địa phương.”

“Đánh rắm!” Lý Thư Sinh xem chuẩn Hồ Vũ đem mềm Trung Hoa nhét vào túi quần, vuron tay, đối với Hồ Vũ, “Ngoan ngoan giao ra đây!”

Hồ Vũ xấu hổ cười, nhún nhún vai, “Lão Sư, giao ra cái gì nha? Ta không chiếm xà phòng nha!”

“Hồ Vũ đồng học, Lão Sư đâu, thực nghiêm túc mà nói cho người, hút thuốc tai hại khỏe mạnh, đặc biệt là các người hiện tại ở vào trường thân thể, phát dục thời điểm, hút thuốc quá nhiều, đỉnh đỉnh sẽ thực ngắn nhỏ!” Lý Thư Sinh vì mềm Trung Hoa, có thể nói là dùng bất cứ thủ đoạn nào, nói được cực kỳ nghiêm trọng.

Phương Hạo âm hiểm cười vài cái, “Lão Sư, người như thế nào biết? Chẳng lẽ là người kinh nghiệm? Nói như vậy, người đỉnh đỉnh thực ngắn nhỏ?”

“Ít nói nhảm, đừng cho ta cọt nhả. Hồ Vũ đồng học, giao không giao?”

“Ta cái gì đều không có, người muốn ta giao cái gì a?” Hồ Vũ không để bụng mà nói.

Lý Thư Sinh chỉ vào hần túi quần, “Ân ân. Là nam nhân, đem người quần túi đồ vật giao ra đây!”

Hồ Vũ ha ha cười, “Nga? Nguyên lai Lão Sư người là loại người này a? Người thích xì gà?”

Lý Thư Sinh nhưng không nghĩ vô nghĩa quá nhiều, “Hồ Vũ, người tin hay không ta nói cho nhà người trường, nói người ở Danh Sư Uyển không hảo hảo học tập, hút thuốc, uống rượu, đánh nhau cùng nữ đồng học yêu đương.”

Hồ Vũ sắc mặt trầm xuống, lầu bầu một tiếng: “Mẹ., Là cái nào vương bát đản bán đứng lão tử? Cũng đừng làm cho ta tóm được hần!”

Lý Thư Sinh nguyên bản là lung tung nói một hồi, ai ngờ này mỗi một cái đều là chọc ở Hồ Vũ tâm khảm miệng vết thương thương, bởi vì này bất luận cái gì một cái, Hồ Vũ đều có xúc phạm. Hơn nữa Hồ Vũ gia trường so với mặt khác cha mẹ, cần phải nghiêm khắc đến nhiều.

Thậm chí còn Hồ Vũ cùng hần ba ba ước pháp tam chương, chỉ cần xúc phạm bất luận cái gì một cái, hần liền đành phải cắt đi về nhà, không còn có cơ hội đi học. Đối với Hồ Vũ tới nói, hần là tưởng đọc sách, nhưng lâu dài tới nay lười biếng, thói quen tính mà trốn học, sớm đã là hữu tâm vô lực, dứt khoát vô đã mẹ lại sút, chỉ cần không xúc phạm cùng hần ba ba ước pháp tam chương chỉ nhất, hần liền có cơ hội lêu lổng đi xuống.

Nhưng Lý Thư Sinh đánh bậy đánh bạ, đem Hồ Vũ này đó ước pháp tam chương nội dung nói ra, hơn nữa hần đích xác xúc phạm. Chuyện này nhưng tuyệt không có thể làm hần ba ba biết, nếu không, hần chỉ có thể rời đi Danh Sư Uyển, không còn có cơ hội đi học.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Sư Cũng Có Đạo

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lão Lý thấy Hồ Vũ do dự, hơn nữa sắc mặt rõ ràng trở nên u buồn không ít. Mấy năm nay trà trộn trên đường, Lão Lý bản lĩnh khác không có học được nhiều ít, luyện liền năm tay đủ ngành, tâm đủ ngoan, càng là giỏi về xem mặt đoán ý.

Cho dù là xã hội thượng những cái đó người từng trải, nói ba xạo, Lão Lý đều có thể đủ thấy rõ bọn họ âm mưu quỷ kế, hướng chỉ là Hồ Vũ, Phương Hạo như vậy học sinh, bọn họ vốn dĩ tâm tư cũng tương đối đơn thuần, càng là dễ dàng cảm xúc hóa. Một khi trong lòng có một chút sóng gió, trên mặt tất nhiên là sóng to gió lớn.

Cho nên, hẩn trong lòng suy nghĩ, hay là này Hồ Vũ sợ hãi hẩn ba ba mẹ mẹ? Ha ha..... Tiểu tử thú, cái này hảo, Uông Thúy Bình đi vào học sinh nội tâm thế giới, tuy rằng Lão Lý mục đích là tưởng đem Hồ Vũ mềm Trung Hoa biến thành chính mình, nhưng là cũng vừa hảo có thể giáo dục, giáo dục Hồ Vũ.

Bởi vì ở học sinh. Tư liệu thượng, đối Hồ Vũ bắt lương ký lục viết “Không đúng tí nào”, hẩn vẫn luôn còn nghi ngờ không biết là cái nào thiên tài viết ra như thế sâu sắc bình luận, cũng đối Hồ Vũ có nào đó đặc thù “Chú ý”, hẩn nhưng thật ra muốn nhìn xem, vị này Hồ Vũ đồng học rốt cuộc vì cái gì vinh hoạch “Không đúng tí nào” như vậy vinh dự.

Nhưng mặc kệ như thế nào, hôm nay nếu là không đem Hồ Vũ trong túi mềm Trung Hoa làm tới tay, hẩn là trong lòng thực khó chịu. Chờ đem mềm Trung Hoa làm ra, xạch, xạch trừu một chỉ, kia có thể so ngày lành thuốc lá hương vị thuần khiết nhiều.

“Hồ Vũ đồng học, còn không giao ra tới?” Lý Thư Sinh vẻ mặt nghiêm khắc, hẩn nghiền thuốc lá cùng nhau tới, kia có thể so độc. Nghiện càng khó chịu, hẩn này ngữ khí đều có điểm uy hiếp, này nếu là đối làm là đi thu bảo hộ phí, gặp được la đi sách, sớm ném hẩn mấy cái tát.

Nếu là Hồ Vũ lại dong dài không giao ra tới, hẩn cần phải nhào lên đoạt.

Hồ Vũ rất là khó chịu mà từ túi quần đem mềm Trung Hoa móc ra tới, một phen nhét vào Lý Thư Sinh trong tay, “Cho ngươi lạc!” Nói xong, vẻ mặt không vui, xoay người đi rồi, vừa đi, một bên nói thầm nói: “Động bất động liền nói cho gia trưởng, tính cái gì bản lĩnh, ân hử.....”

“Ai, Hồ Vũ đồng học, ta nói.....” Lý Thư Sinh rất là vô tội biểu tình, Phương Hạo ha ha cười, “Lão Sư, ngươi đủ vô sỉ nha, đoạt học sinh yên trừu!”

“Không phải,

Lão Sư ta đây là dụng tâm lương khổ, hút thuốc tai hại khỏe mạnh.....” Còn chưa nói xong, Phương Hạo trừng hẩn một cái, cũng đi rồi.

Lý Thư Sinh rất là vô ngữ, vốn đang tưởng hảo hảo giáo dục, giáo dục hai người bọn họ, thế nhưng chụp mông chạy lấy người, quá không đem ta để vào mắt. Ân hử, trước mặt kị, trừu căn yên bình ổn, bình ổn ta bị thương tâm lĩnh lại nói.

Lão Lý vội không ngừng mà mở ra Hồ Vũ đoạt tới mềm Trung Hoa, nhìn thoáng qua, “Dựa, lẫn lộn nửa ngày, mới thừa năm căn!” Hẩn còn tưởng rằng còn thừa mười mấy căn, có thể nhiều trừu một thời gian.

Không được, ta muốn giám sát bọn họ, đừng cho bọn họ hút thuốc, ha ha..... Này đó học sinh trong nhà giàu có, trừu yên nhưng đều là hảo yên, về sau nhìn dáng vẻ ta có thể không cần chính mình mua yên. Lão Lý nghĩ tư tư mà rút ra một cây thuốc lá, đặt ở cánh mũi ngửi ngửi, “Tắm tặc..... Hảo yên chính là hảo yên!” Hẩn dùng bật lửa bạc lửa một cây, ngậm ở trong miệng, thật sâu mà hút một ngụm.

“A..... Hảo sáng a!” Lão Lý một bộ say mê bộ dáng, đã thật lâu không có trừu quá mềm Trung Hoa, thậm chí nhớ không rõ thượng một lần trừu mềm Trung Hoa là khi nào. Đại khái có thể là lần nọ đi thu bảo hộ phí, gặp gỡ một vị thô hào lão bản, trừu quá một lần đi.

Nhưng kia đã nhớ không rõ là bao nhiêu năm trước sự, “Này yên cùng nữ nhân là giống nhau giống nhau, càng quý càng là làm người say mê!”

Lý Thư Sinh quên mình mà nuốt vắn phun sương mù, cũng mặc kệ Hồ Vũ vừa rồi những lời này đó ngữ, hiện tại hẩn trong thế giới, chỉ có yên.

Trừu xong nửa thanh yên, Lão Lý nghiền thuốc lá rơi chậm lại không ít, hẩn đôi tay nằm ở thang lầu lan can thượng, ngắm nhìn cửa kính ngoại nơi xa, “Ha hã, ngắm phong cảnh, hít thở không khí..... Này đó nhãi ranh thật đúng là nhân hạ thoải mái a!”

Tưởng tượng đến nhóm người này học sinh, Lý Thư Sinh chính là đầu đại, hẩn phi thường minh bạch hẩn trên vai gánh nặng, kia chính là gánh vác mười hai vị học sinh tiền đồ vận mệnh, nếu là bọn họ có thể thuận lợi khảo nhập lý tưởng đại học, như vậy bọn họ tiền đồ vận mệnh có lẽ sẽ có điều bất đồng.

Nhưng nếu là bọn họ thất bại, tuy rằng bọn họ xuất thân gia cảnh đảo cũng không đến mức làm cho bọn họ lưu lạc vì đầu đường khát cái, có thể bọn họ như vậy phản nghịch tâm lý, chỉ sợ là muốn đi vào hắc ám vực sâu. Thậm chí giống Mã Như Long đi theo rằng Hồ Khôn chỉ lưu, vô cùng có khả năng trở thành đầu đường du thủ du thực.

Hẩn là du thủ du thực Lão Đại, hẩn quá rõ ràng làm du thủ du thực tiền đồ, khả năng ở rất nhiều người xem ra, hỗn trên đường cỡ nào tiêu sái, trên thực tế, nếu là có con đường thứ hai có thể lựa chọn, ai sẽ cam tâm tình nguyện bước trên này bất quy lộ? Mà này đó ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ bọn học sinh, cho rằng hỗn trên đường nhìn qua thực uy phong.

Bọn họ nghĩ đến thật sự quá đơn giản, mấy năm nay, Phi Xa Đoàn ở hẩn dẫn dắt hạ, tuy rằng từ từ cường thịnh, nhưng kia đều là từ mũi đao thượng liếm huyết độc sức làm xuống dưới, Lão Lý mấy năm nay không biết đánh quá nhiều ít giá, ai quá nhiều ít dao nhỏ.

Ra tới hỗn, sớm hay muộn đều phải còn.

Nhưng hẩn đã rời xa như vậy nhật tử, rời xa đao quang kiếm ảnh, rời xa cái loại này nhiệt huyết thanh xuân trên đường.

Làm một người nhân dân giáo viên, tuy rằng bình đạm một ít, đơn giản một chút, nhưng là, lại là cầu được tâm an.

“Xạch, xạch.....”

Lý Thư Sinh lại là ngoan hút mấy khẩu thuốc, chậm rãi học ra yên vòng, hẩn hơi hơi mị thượng đôi mắt, bị kia yên vòng huân đến có chút nước mắt đều

sắp hạ xuống, “Vô luận như thế nào, tuyệt đối không thể làm đệ tử của ta đi vào ta chiêu số, bọn họ đều phải cang tốt tiền đồ!”

Lão Lý kiên định mà âm thầm thề, hần móc ra di động, bắt thông Mạc Bình điện thoại.

“Nha, Lý Lão Sư a, người có cái gì chỉ thị?” Điện thoại một mặt, Mạc Bình cọt nhả mà trêu chọc nói.

Lý Thư Sinh không kiên nhẫn mà nói: “Cút đi, người cấp lão tử nghe hảo, chạy nhanh cấp lão tử tìm một cái tọa kỵ!”

“Thư Sinh ca, không phải làm lão đệ mà nói người, cho người kia lượng báo thức nhả mã ha, người lại ngao kiêu, ta này một chốc một lát.....” Mạc Bình ủy khuất mà nói.

“Thiếu hần mẹ vô nghĩa, ta mặc kệ người dùng biện pháp gì, chiều nay cấp lão tử lộng một chiếc đưa đến Bách Hoa cao ốc dưới lầu! Nếu không, ân hừ.....” Lý Thư Sinh tự nhiên biết Mạc Bình bản lĩnh, tiểu tử này nếu là không buộc hần, hần cũng sẽ không nghĩ cách, có thể kéo tắc kéo.

Mạc Bình cũng là lộn chết không sợ nước sôi nắng, đành phải đáp lại nói: “Không có cách, ta chỉ có thể đem báo thức nhả mã ha cho người đưa qua đi lạc!”

“Mẹ., Người cho ta là chợ bán thức ăn bán đồ ăn bác gái a, cò kè mặc cả, báo cái * a!” Lý Thư Sinh cùng Mạc Bình từ trước đến nay đều là nói nhao nhao liệt liệt, hai người trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, cho dù xuất khẩu thành dơ, nhưng kia cũng là huynh đệ tình thâm.

Mạc Bình rất là bất đắc dĩ mà nói: “Ta đi gara nhìn xem lạc, buổi chiều có thể hay không thu phục, liền xem duyên phận, ha ha.....”

“Ta duyên người đại. Gia, ta tin tưởng người!” Lão Lý khoe miệng lộ ra vừa lòng tươi cười, chỉ cần Mạc Bình chịu động, đừng nói một chiếc tọa kỵ, liền tính là một chiếc phi cơ, hần cũng có biện pháp làm ra, không thể nghi ngờ, hần tọa kỵ vấn đề giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Nhất Trí Đối Dịch

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liền dương

Hồ Vũ, Phương Hạo đi vào phòng học, lập tức như là ăn hỏa được giống nhau. Hồ Vũ chủi âm lên, “Lý Thư Sinh này chỉ thần thú, hoặc là hần đi, hoặc là ta đi, ta cùng hần thể bắt lưỡng lập.”

Mọi người đều là cả kinh, sớm có người hiểu chuyện vậy xem đi lên. Vốn dĩ này đó học sinh cũng sẽ không như vậy đồng tâm hiệp lực, mặt ngoài tưởng an không có việc gì, nhưng trên thực tế, bọn họ cũng là chia làm mấy cái tiểu tổ dẹt, tiểu bè phái.

Bá vương long Mã Như Long, sửa Liễu Như Yên, tử thần Hồ Vũ mấy người bọn họ ngưi tầm ngưi, mã tầm mã, xem như một cái bè phái, hồ lô oa Lâm Tử San, chạy như điên ốc sên Văn Kiều Như các nàng xem như một cái bè phái, đa lạc A mộng Từ Dịch Di, cô lang Hương Đông, liệt ung Phương Hạo ba người tổ, ba kéo kéo tiểu mã tiên Lưu Nhụy, sư tử hồng Vương Diễm Nghiên, buồn thí trùng Tiêu Nam ba người tổ, dư lại bỏ cặp độc tử Lương Hàm là một mình, nhưng nàng có thể nói cũng chính cũng tà, có thể lệ thuộc với bất luận cái gì một cái tổ dưng, nhưng lại không thuộc về bất luận cái gì một cái tổ dưng.

Bất quá, có một chút bọn họ mục tiêu là nhất trí—— đối Lão Sư trêu cọt, đuổi đi Lý Thư Sinh. Điểm này không thể nghi ngờ, bọn họ có thể từ bỏ từng người tiểu tổ khác ích lợi tôn nghiêm, ninh thành một sợi dây thừng, cộng đồng “Đối dịch”.

Đối với bọn họ tới nói, như là Lý Thư Sinh như vậy chủ nhiệm lớp Lão Sư, chính là bọn họ cộng đồng dịch nhân.

Đang ở cùng Mã Như Long phân tích đối sách Liễu Như Yên dẫn đầu hỏi: “Hồ Vũ, làm sao vậy? Lý Thư Sinh cho người uống tâm linh canh gà?”

Phương Hạo le lưỡi, “Nửa hộp mềm Trung Hoa, xem như giao nộp cấp Lý Thư Sinh coi như phong khẩu phí.”

“Phong khẩu phí? Các người phạm chuyện gì?” Liễu Như Yên nở nụ cười. Còn lại học sinh cũng là buồn bực không nhỏ.

Hồ Vũ tức giận mà nói: “Đi hần mẹ nó, Lý Thư Sinh này vương bát đần, động bất động liền phải thông tri cha mẹ, còn muốn hay không người sống a! Hần đoạt mềm Trung Hoa, chính mình trừu lên, ta chưa từng thấy quá như vậy tiện người.”

Từ trước đến nay bình tĩnh Tiêu Nam lại là lạnh giọng nói: “Được rồi, ai làm nguoi hút thuốc cũng không xem địa phương, hạt nhiều lần cái cái gì!”

“Bức nguoi Muội a, nguoi có phải hay không muốn làm phản đồ?” Hồ Vũ vốn dĩ ở nổi nóng, đối mặt Tiêu Nam mà không hữu hảo, hấn càng là lửa cháy đổ thêm dầu.

“Phản bội nguoi. Mẹ ơi, lão tử nhất phiên chính là nguoi loại này người đàn bà đánh đá chửi đồng giống nhau, một chút tổ chất đều không có!” Tiêu Nam cũng tới khí, đối chọi gay gắt.

Hồ Vũ nổi giận, tiến lên, một phen túm chặt Tiêu Nam, vung lên nắm tay, “, lão tử hôm nay làm nguoi nhìn xem cái gì kêu tổ chất!”

Tiêu Nam khá vậy không cam lòng yếu thế, tuy rằng bị đè lại ở ghế trên, nhưng là hấn vẫn là giãy giụa một phen bóp lấy Hồ Vũ yết hầu chỗ, “Nguoi cho rằng lão tử dễ khi dễ a!”

Nói, hai người thế nhưng vụn đánh lên tới, đem khóa bàn đàm phiên hai trương. Còn lại học sinh thấy hai nam sinh nói động thủ liền động khởi tay, sôi nổi sợ tới mức vùi đầu làm chính mình sự tình.

Liễu Như Yên nói thầm một tiếng: “Ngọa tào, các nguoi đây là nháo nào vừa ra a? Mã Như Long!”

Mã Như Long thấy tình thế,

Bước nhanh đi qua đi, một tay ninh trụ Hồ Vũ, thuận tay một chưởng đẩy ra Tiêu Nam, trầm thấp mà quát: “Các nguoi hai cái nạo loại, còn không có cùng Lý Thư Sinh khai chiến, các nguoi khen ngược, chính mình trước nội chiến làm khỏi giả tới!”

Hồ Vũ tức giận bất bình mà nói: “Tiêu Nam, đi nguoi đừng ở chỗ này trang đến một bộ thánh nhân bộ dáng, tiểu tâm bị người chém”

“Phi, nguoi hù dọa ba tuổi tiểu hài tử a? Có loại nguoi liền tới chém ta a!” Tiêu Nam tuy rằng ngày thường buồn hờn dỗi, thời điểm máu chốt, đảo cũng một chút cũng không yếu đuối.

“Đủ rồi!” Mã Như Long rít gào rống lên một tiếng, “Các nguoi hai cái thật sự da ngựa, muốn động thủ, liền đi đánh Lý Thư Sinh, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ, trang bức cho ai xem a?”

Mã Như Long ở bọn họ bên trong, vẫn là có điểm uy nghiêm, nghe xong Mã Như Long răn dạy, Hồ Vũ, Tiêu Nam chọi gà mắt giống nhau hung hăng mà trừng mắt nhìn từng người liếc mắt một cái.

“Các nguoi đừng lầm, chúng ta địch nhân là Lý Thư Sinh, ở không có đem Lý Thư Sinh lộng đi phía trước, các nguoi đều đừng thiếu cảnh giác, hấn đã đến, ta đã cảm thấy vô cùng áp lực. Các nguoi lại hạt chính ra chuyện xấu, ta nhưng đối với các nguoi không khách khí.” Mã Như Long nói chuyện rất có phân lượng, rốt cuộc hấn chính là có trên đường người chống lưng, động bất động liền đi kêu Trương Mao Đăng hỗn hỗn môn tới làm giúp đỡ, này đó học sinh nơi nào chọc đến khỏi.

Tự nhiên mà vậy, bọn họ đối Mã Như Long cũng là có kính sợ tâm lý, cũng chỉ hảo hươu chiến.

Hồ Vũ tức giận hỏi: “Chúng ta đây làm sao bây giờ? Lý Thư Sinh cần thiết muốn cút đi!”

“Phương Hạo, nguoi cấp lực một chút, cần phải tra rõ Lý Thư Sinh bối cảnh, cho dù là theo dõi, xem hấn đang ở nơi nào, cùng người nào có lui tới, hấn tài lực thế nào từ từ, càng kỹ càng tỉ mỉ càng tốt, ta còn cũng không tin làm hấn không chết!” Mã Như Long chém đinh chặt sắt mà nói.

Phương Hạo ứng tiếng nói: “Hạo, chuyện này giao cho ta, cam đoan ngày mai là có thể lấy ra hấn chi tiết.”

Liễu Như Yên bổ sung một câu, “Còn có hấn sinh ra thời đại, xem hấn là cái gì chòm sao, có hay không kết hôn gì đó!”

Vương Diễm Nghiên ha ha nở nụ cười, “Sửa, nguoi đây là muốn thân cận sao?”

Những người khác cũng là buồn bực, Lương Hàm bổ đao một câu: “Nhìn đáng về ngày đó sửa cùng kia chỉ thần thú ôm sát ra ái hòa hoa!”

“Các nguoi cảm niệm cho ta!” Liễu Như Yên kéo xuống mặt tới, “Ta là muốn biết hấn cái gì chòm sao, như vậy căn cứ chòm sao đặc thù, có thể càng tốt mà nắm giữ hấn tính cách tính nét, đối chúng ta đối phó hấn rất cần thiết.”

Mã Như Long gật đầu, “Như Yên nói được không sai, Phương Hạo, chuyện này liền giao cho nguoi.” Ngược lại hấn tiếp tục nói, “Xem ra chúng ta là thời điểm cấp Lý Thư Sinh chuẩn bị một đạo khai vị đồ ăn.”

“Khai vị đồ ăn?” Mọi người đều là tò mò mà nhìn chăm chăm Mã Như Long.

Mã Như Long trong mắt toát ra vài tia giao hoạt, âm âm cười, “Các nguoi ngàn vạn chớ quên, phòng học là chúng ta chủ chiến trường, chúng ta có thể động tay chân địa phương thật sự quá nhiều. Ít nhất đối vị này tân tiến nhiệm chủ nhiệm lớp, chúng ta cũng muốn tỏ vẻ, tỏ vẻ hoan nghênh không phải

sao?”

Một ngữ bùng tình mọi người, bọn họ đều là hắc hắc nhếch miệng nở nụ cười, tựa hồ trước mắt lại hiện lên Lý Thư Sinh các loại chật vật bộ dáng, cuối cùng nổi giận đùng đùng mà rời đi Danh Sư Uyển.

.....

Sau giờ ngo, tan tầm cao phong kỳ.

Bách Hoa cao ốc dưới lầu, Mạc Bình mang một bộ kính râm, cơ hồ che khuất cả khuôn mặt, hắn ăn mặc một kiện toái hoa áo thun sam, cánh tay thượng lộ ra mấy cái hoa văn rõ ràng hình xăm, huyết sáo, mà hắn nằm ở một chiếc liếc mắt một cái nhìn qua liền biết là lắp ráp ra tới xe máy thượng.

Bởi vì xe máy xe đầu là màu đen hoa văn, thân xe lại là lửa cháy thiêu đốt lửa đỏ, bánh xe là Phong Hòa Luân giống nhau, nhìn qua cũng không tệ lắm. Nhưng như vậy màu sắc rực rỡ nhan sắc, làm người lập tức nhìn ra tới chính là lắp ráp.

Nghênh diện đi tới quá vắng tan tầm tộc, Mạc Bình hướng tới những cái đó ăn mặc bạo lộ nữ nhân thoải thoải huyết sáo, động tác cực kỳ chọn đậu, bắt quá làm Phi Xa Đoàn người đứng thứ hai, hắn từ trước đến nay phong lưu thành tánh, hơn nữa hắn vốn dĩ cũng rất soái khí, cười ở như vậy xe máy thượng, đảo cũng hấp dẫn không ít tròng mắt.

Kể từ đó, Mạc Bình càng là đắc ý vênh váo, thậm chí còn có chút đi qua nữ nhân hắn trực tiếp chào hỏi nói: “Mỹ nữ, ước sao?” Vừa nghe thấy hắn như vậy gọn gàng dứt khoát, đương nhiên sẽ không đã chịu sắc mặt tốt, hướng tới hắn mắng một câu “Có bệnh!”, Nhân gia nghênh ngang mà đi, dư lại Mạc Bình mặt ngốc bức, tiếp tục xuống phía dưới một vị chào hỏi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Độc Thân Ưông Cơ Khát

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liền dương

“Uy, Thư Sinh ca, thế nào? Ta ở Bách Hoa cao ốc dưới lầu, chờ ngươi đâu!” Mạc Bình đẳng thật lâu, đều không có nhìn đến Lý Thư Sinh tan tầm xuống lầu tới, hắn đành phải cấp Lý Thư Sinh gọi điện thoại.

Lý Thư Sinh trong điện thoại đáp lại nói: “Ngươi vội vã đầu thai a, chờ, ta một hồi liền đi xuống.” Nói xong, liền cắt đứt điện thoại.

Bởi vì Lý Thư Sinh làm nghề khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban chủ nhiệm lớp, ở Danh Sư Uyển, loại này hình toàn thác ban, trên thực tế bọn họ đi học là từ buổi sáng 8 giờ đến buổi tối 10 giờ nửa, chủ nhiệm lớp tự nhiên là muốn vất vả một chút. Đặc biệt giống Lý Thư Sinh, đã là chủ nhiệm lớp, lại là ngữ văn khóa Lão Sư.

Nói như vậy, hắn trừ bỏ bình thường thượng ngữ văn khóa, còn có làm chủ nhiệm lớp chức trách, thậm chí có khi yêu cầu từ buổi sáng 8 giờ đến buổi tối 10 giờ nửa, đều phải bồi hấn bọn học sinh.

Này sẽ, nhân sự bộ chủ nhiệm Lạc Tuyết đang ở kiên nhẫn mà cùng hắn giảng giải về trực ban sự tình, “Làm chủ nhiệm lớp, thông thường một vòng ít nhất trực ban ba ngày, cũng chính là ngươi trừ bỏ bình thường đi học ở ngoài, còn cần trực ban nhìn học sinh.”

Lý Thư Sinh cảm giác chính mình là nhảy vào một cái hố lửa, nguyên tưởng rằng chính mình chẳng qua là đương một người so hỗn hỗn môn hảo một chút nhân dân giáo viên, trước nay không nghĩ tới muốn đảm đương như vậy nhiều trách nhiệm. Ai ngờ vừa tiến vào Danh Sư Uyển, hắn không chỉ có làm chủ nhiệm lớp, vẫn là ngữ văn khóa Lão Sư.

Tương tượng từ buổi sáng 8 giờ đến buổi tối 10 giờ nửa, này suốt mười mấy giờ ban, cho dù thiên tài Albert Einstein, cũng sẽ trở thành ngốc bức đi!

Chính là, hắn lại không hảo phản đối, Ưông Thúy Bình nói đúng, đối với nghề khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban, nếu là hắn có thể thuận lợi mang ra tới, như vậy, hắn không chỉ là Danh Sư Uyển công thần, có thể ở Danh Sư Uyển đánh hạ phòng thủ kiên cố địa vị, hơn nữa đối với chức vị tấn chức, tương lai tiền đồ, kia chính là một mảnh quang minh.

Cho nên, Lão Lý trong lòng tuy có câu oán hận, nhưng vẫn là cắn chặt răng. Nay phân công tác, với hấn mà nói, so hỗn hỗn môn thu bảo hộ phí tới càng có tôn nghiêm.

Nam nhân tôn nghiêm, dựa vào là nắm tay cùng trí tuệ, sớm chút năm, hỗn trên đường, hấn tôn nghiêm là dựa vào nắm tay, mà hiện giờ hấn dựa vào là trí tuệ, là hấn trí thức.

“Lạc chủ nhiệm, ta đi làm như vậy vất vả, hấn là có trợ cấp đi?” Lão Lý chớp đôi mắt, nhìn chăm chăm Lạc Tuyết trước ngực đứng ngao nghể hai vú, hắc hắc nhếch miệng cười hỏi.

Lạc Tuyết đối hấn một đôi sắc mị mị đôi mắt nhìn chăm chăm chính mình bộ vị mẩu chốt, mặc dù có sở lắng tránh, nhưng cũng không phải như vậy bài xích, rốt cuộc đây là nàng so người khác kiêu ngạo địa phương. Trường một đôi so người khác đứng ngao nghể đại bạch thỏ, đó chính là tư bản.

“Lý Lão Sư, công ty đâu, sẽ đối biểu hiện ưu dị đồng chí ban cho suy xét.” Lạc Tuyết giờ tay đề ra đề thấp cổ áo áo thun sam, “Hon nữa chúng ta đều có tiêu chuẩn chủ nhiệm lớp trợ cấp, ngươi còn có cái gì vấn đề sao?”

“Còn có một vấn đề.” Lý Thư Sinh giảo hoạt mà cười cười.

“Cái gì vấn đề?”

“Lạc chủ nhiệm tình cảm trạng thái là độc thân,

Vẫn là.....” Lý Thư Sinh tuy rằng nghe Ưông Thúy Bình nói qua Lạc Tuyết độc thân, nhưng hấn có chút chưa tới phút cuối chưa thôi bộ dáng, vẫn là hỏi một câu, hon nữa này vấn đề trình độ thật sự là quá LOW, nào có trực tiếp hỏi nữ hải từ độc thân hôn không!

Chỉ cần bình thường lý trí muội muội, đều rõ ràng hỏi cái này vấn đề người say ông chỉ ý, cho nên, đều sẽ áp dụng lắng tránh hoặc là uyển cự.

Lạc Tuyết không chút do dự mà nói: “Nếu là Lý Lão Sư không có gì vấn đề nói, hôm nay liền tới trước nơi này đi!”

“Lạc chủ nhiệm liền không sẵn sóc từng cái thuộc, tính toán mời ta ăn cái cơm rau dưa hoặc là gì đó?” Lý Thư Sinh hậu khởi da mặt tới, kia thật đúng là thực không biết xấu hổ.

Lạc Tuyết ngừng hạ chuẩn bị tránh ra bước chân, xoay người, đối với Lý Thư Sinh doanh doanh cười, kia tươi cười quả thực là ngoài cười nhưng trong không cười, hon nữa ngôn ngữ sắc bén mà nói: “Lý Lão Sư, ngươi muốn làm rõ ràng, ta là nhân sự bộ, không phải giáo nghiên bộ, muốn cho lãnh đạo thỉnh ăn cơm, ngươi đi tìm Quách Hùng đi!”

“Quách.....” Lý Thư Sinh nhìn Lạc Tuyết tiêu sái rồi đi bóng dáng, “Không phải a, Lạc chủ nhiệm, ta thỉnh ngươi ăn cơm cũng đúng lạc!” Thuận tay sờ sờ quần túi tiền, ha ha cười, “Ngươi không hãnh diện, vậy quên đi.”

“Quách Hùng! Ha hả!” Lý Thư Sinh tưởng tượng Quách Hùng kia trương khổ qua mặt, sau đó thu thập một chút, liền rời đi văn phòng, đi xuống Bách Hoa cao ốc.

Mới vừa đi tiến thang máy, Lạc Tuyết cấp hùng hực mà đi vào thang máy, Lý Thư Sinh đối với nàng hơi hơi mỉm cười, “Hải, Lạc chủ nhiệm, vượn phân một!”

Thang máy chỉ có hấn cùng Lạc Tuyết, tràn ngập Lạc Tuyết toả sáng từng trận say lòng người hương khí.

Hai người cùng nhau lên tàu thang máy xuống lầu, “Lạc chủ nhiệm, ngươi đêm nay có ước?”

“Như thế nào? Ngươi tưởng ước ta đi ăn bữa tiệc lớn?” Lạc Tuyết điềm nhiên cười, liếc liếc mắt một cái Lý Thư Sinh.

“A..... Cái này bữa tiệc lớn sao, làm Lão Sư chúng ta, muốn ngăn chặn phô trương lãng phí, nếu là Lạc chủ nhiệm chịu hãnh diện, chúng ta cùng nhau ăn cái cơm rau dưa cũng là có thể!” Lý Thư Sinh nghĩ Mạc Bình liền ở Bách Hoa cao ốc dưới lầu, nếu là Lạc Tuyết hãnh diện, cùng nhau ăn một bữa cơm, liền lạc, liền lạc đồng sự chi gian cảm tình, đến nỗi tiền sao, trước làm Mạc Bình làm một chút tới giang hồ khẩn cấp.

Lạc Tuyết tựa hồ nhìn ra Lý Thư Sinh quần bách, cười thần bí, “Nhìn chúng ta Lý Lão Sư, anh tuần soái khí bề ngoài, tiêu sái lỗi lạc, há là ăn cơm rau dưa sao! Vừa lúc, ta muốn đi một nhà quán bar lãng một lãng, ngươi mời khách, thế nào?”

Lý Thư Sinh trong lòng “Lộp bộp” một chút, đặc biệt là Lạc Tuyết nói đến quán bar “Lãng một lãng”, cái này “Lãng” tự dùng đến thật tốt quá, hon nữa Lạc Tuyết nói “Lãng” tự thời điểm, đối với hấn vút một cái lệnh người khó có thể nắm lấy mị nhãn, chẳng lẽ nàng thật sự ái mộ chính mình soái khí, tính toán cùng chính mình “Lãng một lãng”?

Nhưng bất hạnh trong túi ngực ngừng, thật muốn đi quán bar “Lãng một lãng”, ít nói cũng đến hoa cái mấy đại trăm, bắt quá, lấy hấn Phi Xa Đoàn Lão Đại ở trên đường thân phận, muốn tìm một nhà quán bar, lừa ăn lừa uống, thật cũng không phải cái gì việc khó.

Khả năng Lạc Tuyết là tưởng làm khó dễ Lý Thư Sinh, xem hấn một bộ nghèo kiệt hủ lậu Thư Sinh dạng, không giống như là kẻ có tiền, đi quán bar đều là cao tiêu phí địa phương, làm hấn biết khó mà lui. Ai ngờ, cổ tình nói ở Lý Thư Sinh dễ dàng nhất làm địa phương.

Nếu là Lạc Tuyết nói đi cái gì tam tinh bốn sao năm sao cấp tiệm ăn phàm ăn một đốn, kia thật là muốn cho Lý Thư Sinh xuất huyết nhiều một phen. Đến nỗi quán bar, thật không gọi sự.

Lý Mịch La Phổ không xa Tân Giới Phổ, chính là hán Lão Lý địa bàn, Thanh Ảnh quán bar hán hỗn đến quá chín. Lạc Tuyết cô bé, là người chủ động đưa tới cửa tới, vậy người đừng trách ca không khách khí.

Tuy rằng thô khon không ăn cỏ gần hang, nhưng cũng có người nói, nước phù sa không chảy ruộng ngoài. Hắc hắc, người tưởng lãg, ta khiến cho lãg, còn muốn cho người đãng! Lý Thư Sinh trầm mặc suy nghĩ cùng Lạc Tuyết “Lãg” hình ảnh, mỹ đến hán sắp hít thở không thông.

“Thế nào? Không muốn?” Lạc Tuyết thấy Lý Thư Sinh do dự, cho rằng hán không dám đi, liền tiếp tục dùng ngôn ngữ kích tướng.

“Lạc chủ nhiệm, người đi xác định muốn đi quán bar loại địa phương này sao?”

“Chẳng lẽ là người không dám đi? Nga? Ta nghe nói, quán bar ngư long hỗn tạp, người là sợ hãi không dám đi đi?” Lạc Tuyết cho rằng xem chuẩn Lý Thư Sinh, ngôn ngữ càng là kích thích Lý Thư Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Ước Hẹn Quán Bar

Tiểu thuyết: Vô dịch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh liếc xéo liếc mắt một cái Lạc Tuyết, pháp phòng quyền rũ mạn điệu đáng người, toả sáng nữ tính thanh xuân sức sống, đặc biệt là trước ngực đồi núi cho người ta lấy cảm giác áp bách, này nếu là đi quán bar uống điếm tiểu rượu, lại đến một cái rượu sau loạn. Hình ảnh quá mỹ, Lão Lý âm thầm nuốt mấy khẩu nước miếng, thêm nhỏ dãi mỹ nữ, là nam nhân bình thường sinh lý tâm lý nhu cầu, tuy có có điếm cảm thú hành vi, nhưng nếu đối mỹ nữ cự tuyệt, quả thực là cảm thú không bằng.

Tiểu dã miêu, đừng vội, tưởng lãg đúng không, ca mạng người phi! Lão Lý suy nghĩ một hồi, ra vẻ khó xử mà bộ dáng, “A? Lạc chủ nhiệm, người nói ta làm quang vinh nhân dân giáo viên, xuất nhập quán bar loại này nơi có phải hay không có tổn hại sự đức?”

Lão Lý này bức trang đến ít nhất là 99 phân, này cũng kêu lạt mềm buộc chặt.

Quả nhiên, Lạc Tuyết thượng bộ, nàng khinh miệt mà liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, “Lý Lão Sư, người nếu là không dám đi, cứ việc nói thẳng sao, ta sẽ không nói cho người khác, người bị học sinh khấu chậu phân!”

“Ta dựa, ai nói cho người, người nói, ta cam đoan không đánh chết hán.” Lão Lý vừa nghe Lạc Tuyết, rõ ràng là nhẹ xem chính mình, lần đầu tiên đi phòng vấn, bị học sinh trêu chọc thể nhưng cũng truyền tới Lạc Tuyết lỗ tai, này còn lợi hại! Tuy rằng Lạc Tuyết không có Tần Hình Ngữ như vậy ưu nhã cô điển mỹ, nhưng nàng tuyệt đối coi như là tuyệt sắc mỹ nhân.

Bị mỹ nữ coi khinh, kia quả thực là cùng bị lão bà khinh bỉ tính. Vô năng giống nhau sỉ nhục, nếu là ta Lý Thư Sinh không phát phát uy, người còn khi ta là bệnh miêu lạp!

“Lạc chủ nhiệm, ta nhưng nói tốt, ta là sợ người không dám đi, rốt cuộc người một nữ hài tử, xuất nhập quán bar như vậy ngư long hỗn tạp địa phương, mấu chốt người còn lớn lên xinh đẹp, này nếu như bị cái nào hỗn hỗn môn theo dõi, kia nhưng không tốt!” Cái này, Lão Lý cần phải dụ hoặc Lạc Tuyết đi, trước muốn phép khích tướng, làm nàng không chịu thua.

Lạc Tuyết tính tình vốn cũng là khoán canh tác hình, nàng cũng là hiếu thắng người, vừa nghe Lý Thư Sinh coi khinh Ngữ khí, nàng nhưng trừng cái mũi thượng mắt, “Ai nói nữ hài tử cũng không dám đi quán bar? Ai, Lý Thư Sinh, người nói, nhà ai quán bar? Lập tức liền đi!”

Lý Thư Sinh đắc ý mà âm thầm mừng thầm, cô nàng này cũng quá dễ dàng kích động đi, tính tình như vậy hướng, may mắn là gặp được ta Lý Thư Sinh như vậy lương dân, nếu là gặp gỡ kẻ xấu, vậy người liền có đắc tội bị.

“Ly Mịch La Phổ không xa Tân Giới Phổ, có một nhà Thanh Ảnh quán bar, nơi đó hoàn cảnh không tồi!” Lý Thư Sinh thấy thời cơ chín mùi, dứt khoát trực tiếp ước thượng.

“Thanh Ảnh liền Thanh Ảnh, ai sợ ai a!” Lạc Tuyết thật đúng là so hăng hái, một quay đầu, kiên quyết địa đạo.

“Đình.”

Thang máy vừa vận ngừng ở Bách Hoa cao ốc lầu một, hai người đi ra thang máy, Lý Thư Sinh cười hỏi: “Đánh cái xe đi?”

Lạc Tuyết khịt mũi coi thường, cất bước, nhìn nàng một đôi thon dài * bọc màu da quần vớ, tính Cầm tuân lệnh Lý Thư Sinh thú huyết sôi trào.

Thanh xuân, là tính xúc động nhất tràn đầy thời kỳ, là nguyên thủy dục vọng nhất đường hoàng thời khắc,

Đặc biệt giống Lý Thư Sinh như vậy đánh hai mươi mấy thì giờ còn người, ghen nhiều năm dục vọng, một khi có kích thích vật, đó là quá dễ dàng tìm đập nhanh hơn, máu tập trung hướng đúng quần đứng đi.

“Đánh cái gì xe, đi thôi, tỷ mang người phi!” Lạc Tuyết đối với sừng sờ Lý Thư Sinh, sớm đã từ túi xách móc ra chìa khóa xe.

Lý Thư Sinh trợn mắt há hốc mồm, nguyên lai Lạc Tuyết đã là có xe nhất tộc, nhìn qua nàng muốn so với chính mình tiểu vài tuổi, chính là nàng ở thâm thị đã mua xe, nhưng không biết là mua cái gì xe.

Nghĩ lại lại tưởng tượng, lấy Lạc Tuyết như vậy tuổi tác, trừ phi là phú nhị đại, trong nhà rất có tiền, chỉ dựa vào chính mình, chỉ sợ mua không lên xe.

Bất quá sao, thâm thị tòa thành này thị có thể ở Trung Quốc làm một đường thành thị, vô luận kinh tế vẫn là phát triển tốc độ, đều là dẫn đầu với mặt khác nhị tam tuyến thành thị.

Như thế xa hoa truy lạc đô thị, có rất nhiều ăn “Thanh xuân cơm” nữ tử, các nàng nhưng xưng được với là thâm thị một đám cao thu vào đám người. Càng sâu đến, có nữ nhân, ban ngày bạch lĩnh, buổi tối du tẩu với dục vọng chi hương, đâm đường nổi lên “Hoàng” lãnh.

Nghĩ vậy, Lý Thư Sinh trong lòng rung mình, chẳng lẽ Lạc Tuyết cũng là cái dạng này người? Ban ngày bạch lĩnh, buổi tối “Hoàng” lãnh?

Đi đến bãi đỗ xe, Lạc Tuyết đối với một chiếc chạy băng băng ấn hạ giải khóa cái nút, đèn xe quang lập loè hai hạ.

Chạy băng băng? Lý Thư Sinh càng như là gia tăng chính mình bước đầu phán đoán, vốn dĩ hẳn chính là một cái mẩn cảm đa nghi người, nhìn đến Lạc Tuyết như thế tuổi còn trẻ, thể nhưng khai thượng chạy băng băng, ít nói cũng đến mấy chục vạn, nàng đâu ra như vậy nhiều tiền? Nhìn đáng vẻ, nàng cũng là ăn thanh xuân cơm.

Tuy rằng ý tưởng ác tha, có điểm thù phú, nhưng Lý Thư Sinh đối Lạc Tuyết giáo hảo dung mạo nhưng chảy nước dãi ba thước.

“Lên xe a? Thất thần làm gì?” Lạc Tuyết đã thấp người ngồi vào điều khiển tòa thượng, khởi động xe, ấn vài cái loa, hô một tiếng, mới đem Lý Thư Sinh từ trong lúc miên man suy nghĩ kêu phục hồi tỉnh thần lại.

Lý Thư Sinh ha ha cười, bước nhanh đi đến một khác sườn cửa xe, thấp người đi vào phó điều khiển chỗ ngồi, ngồi ở trên chỗ ngồi, bên trong xe tràn ngập nồng đậm hoa hồng hương, hẳn cười hắc hắc, nhìn thoáng qua Lạc Tuyết, “Lạc chủ nhiệm, ngu a, siêu xe oa!”

Lạc Tuyết “Thiết” một tiếng, “Thay thế được đi bộ thôi, hiện tại xe lại không quý!”

Lý Thư Sinh ngậy ngậy cả người, nhưng hẳn trà trộn trên đường nhiều năm, sớm đã là hỉ nộ vô hình với sắc, tám tắc tán dương: “Không tồi, cao lớn thượng! Người chính là quá thượng phẩm chất sinh sống.”

“Thiết, Lý Thư Sinh, người đừng như vậy thủy hảo sao, thâm thị, loại này xe đều là lạn đường cái!”

“Lạn đại.” Lý Thư Sinh vừa nhớ tới phía trước chính mình cười điện lừa còn coi như “Bảo mã (BMW)”, nhưng người ta Lạc Tuyết một mở miệng, chạy băng băng đều là lạn đường cái hóa.

Một ngày nào đó, ta muốn đem này đó lạn đường cái chạy băng băng toàn bộ ném vào đồng rác, Lão Lý trong lòng tức giận bất bình mà thầm nghĩ nói.

Đột nhiên nhớ tới chính mình tọa kỵ còn không có tin tức, sau đó nghĩ tới Mạc Bình, ai nha, vội vàng đem muối, đem Mạc Bình quên ở Bách Hoa cao ốc.

Vì thế, hẳn vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra bắt thông Mạc Bình điện thoại, “Uy, Thư Sinh ca, ta đều chờ đến cúc hoa biến thành hoa hướng dương, người như thế nào liền cái quý ảnh đều không có nha?” Mạc Bình ở điện thoại một mặt hữu khí vô lực mà oán trách nói.

“Ha ha, huynh đệ, ngưng ngưng a! Ta vừa rồi cùng một vị siêu cấp đại mỹ nữ câu Đáp thượng, đang ở đi Thanh Ảnh quán bar, người đem xe chạy đến Thanh Ảnh quán bar lạc!” Lý Thư Sinh một bên nói, một bên nhìn thoáng qua Lạc Tuyết.

Lạc Tuyết lầu bầu một tiếng, “Nói bừa cái gì, ai cùng người câu đáp?”

“Lão Đại, không phải đâu? Người này trọng sắc khinh hữu tiểu tâm mua sáo sáo bay hơi!” Mạc Bình lại là mở miệng không có một câu dễ nghe.

“Ta đi người, chạy nhanh, thiếu hần.” “Mẹ” tự không xuất khẩu, hần ý thức được Lạc Tuyết ngồi ở bên cạnh, vẫn là muốn giữ lại một chút hình tượng tương đối hảo, “Ít nói nhảm, nếu là ta đi đến Thanh Ảnh quán bar, còn không có nhìn đến người, người có thể trực tiếp đi tìm chết!”

“Ta dựa! Người đủ ngoan!” Mạc Bình trong lòng rõ ràng, nếu Lý Thư Sinh đi Thanh Ảnh quán bar, hơn nữa nói cho hần trước tiên tới, kia đã thực rõ ràng, Lão Lý đêm nay đi Thanh Ảnh quán bar tiêu phí, chỉ có thể tìm Thanh Ảnh quán bar lão bản chi trả, hơn nữa làm Mạc Bình trước an bài hảo!

Đây là lệ thường, nói như vậy, Lý Thư Sinh sẽ không làm Mạc Bình chạy chân đi đánh vị trí như vậy sự, một khi có phân phó hần, kia ý nghĩa muốn tiếp đãi người cũng không phải người bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Xà Có Xà Lộ, Chuột Có Chuột Đạo

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Cắt đứt điện thoại, Mạc Bình nhìn thoáng qua di động màn hình, thè lưỡi, lăm bầm lâu bầu nói: “Chẳng lẽ Lão Lý mùa xuân tới rồi?”

Hần cũng không dám chần chờ, mang lên an toàn mũ giáp, khởi động xe máy, buông ra phanh lại, bộ ly hợp, xe máy bài khí quản phát ra “Đô đô.” Một trận nổ vang, đem mặt đất ma xát ra một mảnh đen nhánh dấu vết, giống như thoát cương con ngựa hoang chạy như bay ra Bách Hoa cao ốc.

Nếu là dựa theo bình thường tình huống, chạy bằng tốc độ tuyệt đối có thể nháy mắt hạ gục mô-tơ, nhưng là lúc này vừa vặn là tan tầm cao phong kỳ, giao thông ùng ù, sớm đã không phải cái gì hiểm lạ sự.

Từ Mịch La Phố đến Tân Giới Phố, tuy rằng nhìn qua chỉ có mấy ngày đường phố khoảng cách, nhưng là phải đi bình thường thành thị giao thông yếu đạo, một gặp gỡ kẹt xe, cùng con kiến trên mặt đất bò kỳ thật không có quá lớn khác nhau.

Mà nhẹ tiểu nhân xe máy liền không giống nhau, xuyên qua ở phố lớn ngõ nhỏ, Mạc Bình mới mặc kệ những cái đó giao thông điều lệ chế độ, chỉ cần có thể xen kẽ qua đi, tận dụng mọi thứ.

Cứ như vậy, hần so Lý Thư Sinh sớm đến Thanh Ảnh quán bar, đó là cần thiết.

Vốn dĩ Mạc Bình làm Phi Xa Đoàn phó lãnh đạo, hần tiêu xe kỹ thuật cũng là nhất lưu, cho dù hiện tại tọa kỵ là hần hoa ban ngày lắp ráp mà thành xe máy, nhưng là bọn họ xe máy một hàng, gara dự trữ sung túc linh kiện. Này đài lắp ráp xe máy tính năng nhưng không thể so giống nhau bộ mặt thành phố thượng danh xe kém nhiều ít.

Khai một kiện xe máy hành, là Mạc Bình lâu dài tới nay mộng tưởng.

Cứ việc ở thâm thị như vậy đô thị, giao thông cực kỳ phát đạt, cho dù là xe điện ngầm đều là bốn phương thông suốt, nhưng là xe máy, chạy bằng điện xe thậm chí với xe đạp, làm một loại phương tiện giao thông bổ sung, bất luận cái gì thời điểm đều không thiếu được.

Cho nên, Mạc Bình nghĩ khai một nhà DIY xe máy xe hành, chuyên môn vì giống hần như vậy xe máy sở thích giả hoặc là những cái đó kỵ hành sở thích giả cung cấp phương tiện.

Trên thực tế tới nói, Phi Xa Đoàn Lão Đại Lý Thư Sinh dần thân vào giáo dục ngành sản xuất, lão Nhị Mạc Bình nghĩ thầm muốn khai DIY xe máy xe hành, lão Tam hứa dừng sa vào với trà sữa cửa hàng, năm đó tung hoành trên đường Phi Xa Đoàn tam đầu sỏ, tựa hồ đều có từng người sự nghiệp.

Làm hiện đại đô thị thâm thị tới nói, đã không quá khả năng hoàn toàn dựa thu bảo hộ phí sinh hoạt, cho dù những cái đó cửa hàng nguyện ý giao nộp bảo hộ phí, nhưng là theo thiên bình thịnh thế đã đến, bọn họ giao nộp bảo hộ phí đã là càng ngày càng ít.

Huống hồ hiện giờ kinh tế quá kinh tế đình trệ, vô luận làm cái nào ngành sản xuất, đều là lợi nhuận nhỏ bé, thậm chí có chút ngành sản xuất đều là lỗ vốn mua bán. Hơn nữa pháp trị xã hội hạ, những cái đó nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của hỗn hỗn môn cũng càng ngày càng ít, này đó cửa hàng yêu cầu dựa hỗn hỗn môn bang phái bảo hộ cũng càng ngày càng ít.

Đương nhiên, thâm thị một cái ngư long hỗn tạp địa phương, mặc kệ cái gì cửa hàng xuất nhập luôn là đầu trâu mặt ngựa, khó tránh khỏi sẽ có một ít tìm

tra chủ nhân. Đây cũng là vì cái gì rất nhiều cửa hàng như cũ nguyện ý giao nộp bảo hộ phí nguyên nhân.

Chỉ cần trên mặt đất trên đầu có điểm thế lực,

Liền tính gặp gỡ cái gì khó giải quyết sự, chỉ cần một hồi điện thoại, là có thể đủ kêu tới một phiếu người.

Mạc Bình huyết sáo, xuyên qua ở thâm thị phố lớn ngõ nhỏ, từ Mịch La Phố đi ngang qua quá đường phố, cơ hồ có thể nói, là thẳng tắp khoảng cách, thẳng đê Tân Giới Phố Thanh Ảnh quán bar.

Rong bay giống nhau xe máy vẽ ra một đạo đen nhánh dấu vết, theo dừng ngay, Mạc Bình thân ảnh liền đứng ở Thanh Ảnh quán bar cửa, đem tọa kỵ ngang trời đảo qua, một đạo đường cong, vừng vàng mà đem xe máy ngừng ở Thanh Ảnh quán bar cửa chuyên môn ngừng loại này xe máy, chạy bằng điện xe dừng xe vị.

Sớm có trông coi ở cửa bảo vệ cửa thấy được Mạc Bình, vội vàng khom người chào hỏi: “Bình Ca!”

Mạc Bình từ áo thun sam trước ngực túi áo móc ra một bộ đại kính râm, treo ở trên mũi, lưu loát mà cất bước, đi vào Thanh Ảnh quán bar đại môn, hắc hắc nhếch miệng đối với những cái đó bảo vệ cửa nói: “Các huynh đệ, vất vả!”

“Hoan nghênh Bình Ca! Bình Ca vất vả!” Đây đó bảo vệ cửa ngày thường cũng là bảo vệ quán bar một phương thái bình, đối Mạc Bình bọn họ như vậy có địa vị, đều là cung kính kính.

“Các người Vương lão bản đâu?” Mạc Bình nghiêng lệch quá đầu, hỏi một câu.

“Lão bản? Hẳn ở bên trong đâu, Bình Ca, bên trong thỉnh!” Bảo vệ cửa sớm đã làm ra cung nghênh tư thế.

Mạc Bình vừa lòng gật gật đầu, “Ài, vẫn là nhà các người cửa hàng nhất hiểu chuyện!” Hắn cũng không để ý tới bảo vệ cửa, sai bước đi vào quán bar.

Khả năng thời gian thượng sớm, quán bar thừa thót ngồi mấy cái uống rượu nam nữ, Thanh Ảnh quán bar lão bản Vương lão bản đứng ở một trương lão bản ghế ngưỡng mặt nằm nghỉ ngơi.

“Bình Ca!” Ở quán bar quầy bar biên điều rượu tiểu sinh nhìn thấy Mạc Bình, lập tức cung kính mà hô một tiếng.

Này một tiếng không quan trọng, bưng tỉnh Vương lão bản, hẳn trọn mắt vừa thấy, thấy là Mạc Bình, một lần long lóc bò lên thân, ba bước cũng làm hai bước đã đi tới, hơi hơi chấp tay, cười nói: “Nha, Bình Ca, cái gì phong đem ngài cấp thời tới? Tháng này bảo hộ phí không phải vừa mới chúc sao?”

Mạc Bình trừng mắt nhìn Vương lão bản liếc mắt một cái, “Lão Vương a, người cái đôi mắt danh lợi, chẳng lẽ trừ bỏ thu bảo hộ phí ta liền không thể thăm người sinh ý?”

Wương lão bản vừa nghe Mạc Bình không phải tới thu bảo hộ phí, lập tức trở nên càng là nhiệt tình lên, “Bình Ca có thể thăm tiểu điểm, đó là bông tất sinh huy a!”

“Ít nói những cái đó thí lời nói, ta thăm người sinh ý, người mời khách? Thế nào?” Mạc Bình phiên động tròn mắt, tặc lưu lưu mà nhìn chằm chằm Vương lão bản.

Wương lão bản khuôn mặt tươi cười lập tức cứng đờ một chút, nhưng thực mau lại khôi phục khuôn mặt tươi cười, “Bình Ca, ngài cũng biết, chúng ta tiểu điểm, buôn bán nhỏ, lợi nhuận mỏng đến giống tờ giấy, ngài đại giá quang lâm, ta.....”

“Nào như vậy nói nhảm nhieu!” Mạc Bình có điểm mất hứng, trừng mắt Vương lão bản, thấy Vương lão bản lộ ra một tia sợ hãi, ngữ khí lại hòa hoãn rất nhiều, “Lão Vương, không phải ta, là Thư Sinh ca, hẳn muốn chiêu đãi khách quý!”

Wương lão bản trước mắt sáng ngời, vui sướng mà nói: “Nguyên lai là Phi Xa Đoàn Lão Đại! Bình Ca, ngài sao không nói sớm đâu? Ngài yên tâm, ta nhất định cho ngài an bài thỏa đáng!”

Mạc Bình trong lòng mắng: “Ta đi Người Nương, chẳng lẽ ta Mạc Bình còn chưa đủ mặt mũi a? Ân hừ, người cái chết Lão Vương, cho ta chờ xem, lần sau nhiều thu người một chút bảo hộ phí mới nhụt chí.”

Hắn tuy rằng đối Vương lão bản loại này đôi mắt danh lợi rất là khó chịu, nhưng cũng không đến mức phát giận, rốt cuộc hẳn quá rõ ràng Vương lão bản bọn họ những người này tâm lý. Mặc kệ như thế nào, này Lão Vương vẫn là phải cho hắn vài phần bạc tiền.

Mạc Bình giờ tay đáp ở Vương lão bản trên vai, hắc hắc nghiêng lệch đầu nói: “Ta nói Lão Vương, ta như thế nào cảm thấy người thực không thích ta Bình Ca đâu?”

Wương lão bản kinh hách không nhỏ, vội vàng xua tay nói: “Bình Ca, ngài đây là nói chi vậy? Ta đối ngài kia chính là tất cung tất kính, ngài làm ta Hướng Đông, ta tuyệt đối không dám hướng tây.”

“Ha ha..... Lão Vương, nhìn người kham trương, đừng sợ, ta đâu, tự nhiên sẽ không bạc đãi người, đêm nay người nhưng cho ta phóng khôn khéo

điểm, hảo sinh hầu hạ ta đại ca, biết không?” Mạc Bình vỗ Vương lão bản bả vai, như là nói giỡn, lại như là thực nghiêm túc mà nói.

Wương lão bản nom nớp lo sợ mà chỉ chỉ một bên chỗ ngồi, “Bình Ca, ngài yên tâm, kia ‘ đế vương tôn ’ chỗ ngồi ta chuyên môn không ra tới để lại cho Thư Sinh ca, ngài xem thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Nhan Giá Trị Đảm Đương

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Mạc Bình có điểm thụ sủng nhược kinh, “Tầm tặc. Lão Vương, thông suốt?”

Bởi vì ở Thanh Ảnh quán bar chỗ ngồi dựa theo “Đế vương đem tương, hoàng tôn hậu duệ quý tộc, phi tần hậu cung” tới mệnh danh, mỗi một loại loại hình biểu hiện bất đồng tôn quý địa vị, tiêu phí cũng là minh mã yết giá, từ tôn quý trình độ bất đồng, tiêu phí cũng là không đợi.

Đế vương tôn là Thanh Ảnh quán bar tối cao chỉ vị, cả đêm tiêu phí ít nhất chín vạn 9999 trở lên, ngụ ý ngôi chín ngũ.

Cho nên, bần xin quý Lão Vương có thể một mở miệng chính là cấp Lý Thư Sinh chuẩn bị “Đế vương tôn”, này vất cổ chà ra nước rút một mao kia chính là thực không dễ dàng.

Mạc Bình cứ việc làm Thanh Ảnh quán bar bảo hộ thần, nhưng cho tới bây giờ không có hưởng thụ Thanh Ảnh quán bar “Đế vương tôn” đãi ngộ, cái này nhưng thật ra làm hắn cảm thấy vô cùng vinh quang, tuy rằng nghĩ Vương lão bản sẽ tôn thất chín vạn 9999, nhưng hắn khó được kim cương vương lão Ngũ mở miệng, cũng liền theo lý thường hắn là mà đánh hạ đế vương tôn vị trí.

Wương lão bản lòng đang lấy máu, nhưng trên mặt vẫn là tươi cười, “Bình Ca, ngài hẳn là hưởng thụ đế vương tôn đãi ngộ, hướng hồ Thư Sinh ca muốn tới không phải, kia cũng không thể quá khó coi.”

Mạc Bình vừa lòng mà vỗ vỗ Vương lão bản bả vai, gật đầu nói: “Không tồi, không tồi, tháng sau thiếu thu người một chút bảo hộ phí, cho người tám chết, thế nào?”

Dựa theo Lão Vương tâm tư, là hầu hạ hảo Mạc Bình này đó Phi Xa Đoàn đại thần, về sau liền tính quán bar có cái chuyện gì, kia cũng là có giúp đỡ, có tráo đầu. Nếu là cuối cùng có thể miễn rút bảo hộ phí, kia tự nhiên là tiết kiệm một bút phí tổn. Bất quá, Mạc Bình nhưng cũng không có cho hắn giảm miễn bảo hộ phí, hắn nội tâm là hồng mắt —— đế vương tôn, chín vạn 9999! Nhân dân tệ a! Trắng bóng bạc a!

Wương lão bản cười ha hả mà nói: “Bình Ca, kia ngài có cái gì phân phó, cứ việc kêu một tiếng chính là, ngài đi trước ngồi nghỉ ngơi một hồi lạc.”

Mạc Bình nghĩ nghĩ, cũng đứng, chính mình ở Bách Hoa cao ốc ngậy ngốc mà đợi Lý Thư Sinh một hai cái giờ, sớm đã là miệng khô lưỡi khô, trước điểm hai ly rượu tới giải giải khát, nghỉ ngơi một chút, không biết Lão Lý mang theo siêu cấp đại mỹ nữ là cái gì địa vị? Hắn nuốt một chút nước miếng, sau đó dạo bước đi tới đế vương tôn chỗ ngồi, hướng tới kia mềm trên sofa ngồi xuống đi, ngửa đầu dựa vào chỗ tựa lưng thượng.

Hắn thật sâu mà thở phào nhẹ nhõm, thật là thoải mái a! Đây đế vương tôn vị trí nhưng không thể so mặt khác vị trí, bởi vì hắn ngồi xuống xuống dưới, này mềm thức sofa liền chấn động lên, như là một vị hoạt sắc sinh hương mỹ nữ ở dùng đôi bàn tay trắng như phấn cho hắn đắp vai ả. Ma, một loại khó có thể ngôn trạng thoải mái cảm truyền đến, làm Mạc San bằng cả nhân thể xác và tinh thần thả lỏng.

Hơn nữa này đế vương tôn vị trí trên cao nhìn xuống, vị trí so mặt khác vị trí đều cao hơn một đoạn, có thể đem quán bar nội hết thầy thu hết đáy mắt, có một loại quân lâm thiên hạ cảm giác.

Mạc Bình hơi hơi nhắm mắt lại, ám đạo: “Thật đặc sao thoải mái, khó trách kêu đế vương tôn!”

.....

Mà ở đi thông Tân Giới Phố tuyến đường chính trên đường,

Ừng đồ chiếc xe, nghiêm nhiên là ốc sên bò sát.

Lão Lý ngồi ở phó điều khiển trên chỗ ngồi, một trận buồn ngủ đánh úp lại, nhưng bên người ngồi Lạc Tuyết như vậy đại mỹ nữ, hẳn lại không muốn ngủ, tuy rằng ngủ có thể trong mộng đối đại mỹ nữ muốn làm gì thì làm, nhưng vẫn là tính nhìn Lạc Tuyết càng có thể đẹp mắt.

Lạc Tuyết lái xe, nhìn phía trước trường long đoàn xe, chu lên cái miệng nhỏ, cực kỳ không vui mà nói: “Thật không hiểu này đáng chết giao thông ủng đồ khi nào được đến giảm bớt!”

Lý Thư Sinh sâu kín mà nói: “Chỉ sợ khó lạc, cho dù lại ủng đồ, người nột, vẫn là liều mạng mà mua xe, muốn trở thành có xe nhất tộc, ra cái môn, khai cái xe, giống như muốn cao nhân nhất đẳng, thật làm không hiểu, thành thị giao thông như vậy phát đạt, còn nhân vi mà chế tạo ủng đồ, thật không hiểu những người này an cái gì tâm.”

Lạc Tuyết không để bụng mà trả lời: “Hiện tại muốn mua xe, trước điều hào đều điều đến nguoi hồng mắt, hạn tốc hạn hào, trị phần ngon không trị bốn, cho dù là lại khó điều hào, còn là rất nhiều người mua xe, càng ngày càng nhiều người có xe.”

“Trị phần ngon không trị bốn?” Lý Thư Sinh đầu dựa vào ghế dựa thượng, lười biếng mà nói, “Cũng không biết như thế nào tiêu bản kiêm trị, thành thị giao thông chỉ biết càng ngày càng mập mạp.”

“Ha ha..... Chúng ta đây là ăn công ngầm du mệnh, thao. Trung Nam Hải tâm, đi lạc!” Lạc Tuyết nhìn thấy phía trước giao thông rất cuộc khơi thông không ít, buông ra bộ ly hợp, hơi mang theo phanh lại hướng phía trước chạy đi ra ngoài.

Lý Thư Sinh suy nghĩ một lát, “Ai, Lạc chủ nhiệm, nguoi đến Danh Sư Uyển đã bao lâu?”

Lạc Tuyết oai quá đầu, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, sau một lúc lâu, “Về sau rời đi công ty, vẫn là đừng chủ nhiệm, chủ nhiệm mà kêu, quái biệt nữ, nhân gia đều kêu ta Tiểu Tuyết, nguoi kêu ta Tiểu Tuyết cũng đúng.”

Lý Thư Sinh thật sâu mà hít một hơi, “Tiểu Tuyết, ha ha, cũng đúng!”

“Ta đi theo phu nhân đi vào Danh Sư Uyển đã bốn 5 năm, ta là phu nhân một tay tài bồi lên.” Lạc Tuyết hai tròng mắt sáng như tuyết, hơi hơi mỉm cười, nói.

Lão Lý hai mắt tặc lưu lưu mà nhìn chăm chăm Lạc Tuyết, từ phía bên phải nhìn nàng phần nộn tinh tế khuôn mặt, đây là hẳn như thế gần gũi mà xem Lạc Tuyết, như vậy an tĩnh mà nhìn nàng, nàng là như vậy mỹ, mỹ đến làm người lòng say.

Lạc Tuyết tựa hồ từ sau coi kính nhìn đến này một đôi nóng rất tặc lưu lưu đôi mắt, oai quá đầu, trừng mắt Lý Thư Sinh, “Uy, Lý Thư Sinh, chẳng lẽ nguoi không biết như vậy nhìn chăm chăm người xem là thực không lễ phép sao?”

Lão Lý lấy lại tinh thần, ha ha cười, cọt nhả mà nói: “A, lòng yêu cái đẹp, người đều có chi. Có thể như vậy làm cần mà một thấy Tiểu Tuyết siêu cấp đại mỹ nữ phương dung, thật là cảnh đẹp ý vui.”

“Lăn, nguoi sao không chết đi đâu!” Lạc Tuyết hờn dỗi chi gian, thật cũng không phải sinh khí, bị người thương thức phương dung, bị người khen mỹ mạo, là có thể làm nàng tâm hoa nộ phóng sự, như là ăn mật ong giống nhau ngọt ngào.

Cứ việc Lý Thư Sinh một đôi sắc mị mị đôi mắt, nhưng lớn lên cũng còn không tính khó coi, có điểm tiểu lưu manh khí, ngược lại hơi có vài phần nhận người thích, “Uy, Lý Thư Sinh, nguoi trước kia là làm gì đó?”

“Trước kia, tề.....” Lý Thư Sinh ngồi ngay ngắn chính thân mình, “Này trước kia, ta cũng chính là sát giết người, nhảy khiêu vũ, đem đem muối, phao phao nữ gi đó!”

Lạc Tuyết rất là không thích mà trừng hẳn một cái, “Nguoi sao không trời cao đâu? Liền nguoi kia túng dạng, còn đem muối tán gái, muối từ nhìn đến nguoi đều tưởng phun ra.”

“Khai cái gì quốc tế vui đùa, ta Lý Thư Sinh ngọc thụ lâm phong, tiêu sái lỗi lạc, mê đảo muôn vàn thiếu nữ soái khí, quả thực là nhan giá trị đảm đương. Cái nào muối từ nhìn thấy không phải mê luyện đến muốn chết!” Lý Thư Sinh thổi bay nguoi tới, kia cũng thật không bình thường.

Cùng Lạc Tuyết này ngăn ngủ ở chung lúc sau, khoảng cách kéo gần lại không ít, đã từ công ty đồng sự khoảng cách cảm dần dần có bằng hữu gian chuyện trò vui vẻ, không có như vậy câu thúc. Như vậy, nói chuyện cũng liền càng là nhẹ nhàng vui sướng, hài hòa bầu không khí.

Lạc Tuyết “Phụt” bật cười, “Lý Thư Sinh, nguoi thật đúng là nhan giá trị đảm đương, nhưng này ‘nhan giá trị’ là không biết xấu hổ ý tứ. Không biết xấu hổ đảm đương, tên gọi tắt ‘nhan giá trị đảm đương’!”

“Ai nha nha, Tiểu Tuyết, nguoi đây là ghen ghét sao? Không đúng, nguoi là mê luyện ca soái khí, nguoi mê luyện cứ việc nói thẳng sao! Ta không ngại!” Lý Thư Sinh mặt dày vô sỉ mà nói.

Chương 61: Ca Mang Người Lãng

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lạc Tuyết đầu lấy khinh bỉ ánh mắt, không ở nói chuyện, an tĩnh mà lái xe. Lý Thư Sinh cũng an tĩnh mà làm một cái tự kỷ nữ nam tử.

Chỉ chớp lát, quai quá vài đạo quảng trường, cũng đã sử tiến Tân Giới Phố hai đầu bờ ruộng.

“Ai, Lý Thư Sinh, người cần phải tưởng hảo lạc, này Tân Giới Phố quán bar tiêu phí cũng thật không phải nói giống nga, hôm nay người mua đơn, ta sẽ không theo người đoạt!” Lạc Tuyết khả năng từ đáy lòng nhìn không thương Lý Thư Sinh, xe đã sắp đạt tới Thanh Ảnh quán bar, nàng như là “Âm áp mà hữu nghị nhắc nhở” giống nhau, ghé mắt nhìn liếc mắt một cái nhắm mắt lại ngủ gật Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh hơi hơi mở mắt trái, híp mắt nhìn Lạc Tuyết, sau đó ngồi ngay ngắn chính thân mình, cô nàng này là thực xem thường ta bộ dáng, người cho rằng ta trà trộn trên đường nhiều năm là bạch hổ sao? Đừng nói Tân Giới Phố là chính mình địa bàn, liên tính là thâm thị mặt khác đường phố, chỉ cần một chiếc điện thoại, Phi Xa Đoàn thuộc hạ huynh đệ chen chúc mà đến.

Nói đến cùng, Lão Lý chỉ là muốn cái tà quy chính, hẳn thật sự không nghĩ quá cái loại này “Sinh hoạt không ngừng trước mắt cầu thả, còn có tương lai cầu thả, càng có cực giả cũ ái phát tới thiệp mời!”, Hẳn là một cái theo đuổi thơ cùng phương xa người.

Lý Thư Sinh nhất khó chịu bị người nhìn bẹp, kia quả thực là đối người khác sinh lớn nhất vũ nhục, nói như thế nào hẳn đều là Phi Xa Đoàn Lão Đại, lạc đã gây còn lớn hơn ngựa, hẳn tuyên Thanh Ảnh quán bar, vốn dĩ chính là vì trang bức. Nếu là hẳn đi uống một đống rượu, Thanh Ảnh quán bar lão bản còn muốn thu hẳn tiền nói, kia hẳn làm Phi Xa Đoàn huynh đệ thay phiên đi Thanh Ảnh quán bar ăn không uống không bạch chơi một tháng, mỗi một tháng thêm gấp đôi bảo hộ phí, đều đủ để đùa chết quán bar lão bản.

“Ha ha, Tiểu Tuyết mỹ nữ, không phải một đống rượu sao, đêm nay ta mời khách, người uống hảo chơi hảo, uống đến say huân, chơi đến tận hứng, hết thấy tính ta.” Lão Lý một phách bộ ngực, “Bao lớn điểm chuyện này, người cũng không đi hỏi thăm, hỏi thăm, ta Lý Thư Sinh quét ngang Tân Giới Phố, phụ nữ và trẻ em đều biết.”

“Ta bội phục người khoác lác bản lĩnh!” Lạc Tuyết thấy Lý Thư Sinh nói được ba hoa chích choè, tựa hồ nhìn ra được Lý Thư Sinh chính là một cái điều ti, bất quá, nghe Lý Thư Sinh nói được như vậy có nắm chắc, nàng lại bắt đầu nghi hoặc, chẳng lẽ chính mình nhìn lầm? Hẳn là ẩn hình thổ hào?

Nhưng mặc kệ thế nào, Lạc Tuyết như là tính chuẩn muốn Lý Thư Sinh đêm nay xấu mặt, đến lúc đó một lọ dương rượu tiền đều đào không ra, nhìn hẳn xấu mặt, vậy là tốt rồi chơi.

Ham chơi là nữ hài tử thiên tính, Lạc Tuyết cũng không ngoại lệ. Nàng thuần túy chính là vì giải trí Lý Thư Sinh, làm hẳn trước mặt mọi người xấu mặt, kia mới hảo chơi.

Chính là, nữ nhân tóc dài kiến thức ngắn, nàng thật sự quá đánh giá cao chính mình ánh mắt, xem nhẹ Lý Thư Sinh thực lực.

Ngày thường, Lý Thư Sinh thích khoác lác, xa hồ đa kéo đại kỳ, nhưng lúc này đây, hẳn lại là thật sự. Phải biết rằng, Tân Giới Phố kia thật là Lý Thư Sinh địa bàn, có thể nói quét ngang Tân Giới Phố, không người không biết, không người không hiểu hẳn Thư Sinh ca danh hào.

Lạc Tuyết đương nhiên không biết Lý Thư Sinh bối cảnh,

Nguyên tưởng rằng hẳn bất quá chính là một cái nghèo túng Thư Sinh, nghèo kiết hủ lậu bộ dáng, trời xui đất khiến, cùng phó hiệu trưởng Uông Thúy Bình có cái gì quan hệ, mới miễn cưỡng trà trộn vào Danh Sư Uyển. Nàng nào biết đâu rằng Lý Thư Sinh là trên đường xuất thân, có một câu nói rất đúng: Lưu manh không đáng sợ, liên sợ lưu manh có văn hóa.

Lý Thư Sinh là điển hình lưu manh, hơn nữa là có văn hóa lưu manh, chịu quá giáo dục cao đẳng phân tử trí thức. Là cao một bậc có khác văn hóa lưu manh.

“Ha ha, Tiểu Tuyết mỹ nữ, đêm nay khiến cho người kiến thức, kiến thức người Thư Sinh ca bạo lều nhân cách mị lực!” Lý Thư Sinh hắc hắc nhếch miệng giáo hoạt mà cười nói.

Lạc Tuyết dầm hạ phanh lại, chạy băng băng vững vàng mà ngừng ở Thanh Ảnh quán bar cửa dừng xe vị, sợ qua đồ vừa xuống xe, liền đem xe ngừng ở Thanh Ảnh quán bar cửa, như cũ là cảm thấy Lý Thư Sinh ở khoác lác, “Là con là là mã, lòi ra tới lưu một lưu, nguyên hình tất lộ, đi thôi, ta Thư Sinh ca!”

Lý Thư Sinh ha ha cười, “Nha nha. Tiểu Tuyết mỹ nữ, ta trở thành ‘ngươi’? Chỉ cần ngươi một câu, ta chính là của ngươi, ta nguyện ý đem tinh thần linh hồn đều cho ngươi, hết thầy đều cho ngươi, bao gồm Body.”

Hắn vẻ mặt âm tà mà cười, mỗi một câu đều như là một cái đá dừng ở Lạc Tuyết tâm hồ, nổi lên từng đợt ngọn sóng. Lạc Tuyết đã là tâm hoa nộ phóng, lại là thẹn thùng khó làm, nhưng ngoài miệng lại là cứng rắn như cục đá, “Ngươi có thể cầm miệng, ai muốn ngươi lợn chết giống nhau thịt thê! Đi lap!”

Lạc Tuyết đã bước ra thon dài đối với vẻ mặt dâm cười Lý Thư Sinh tiếp đón một tiếng.

Lão Lý thật giống như mùa xuân tới rồi, trăm hoa đua nở, từ phó điều khiển lắc mình ra tới, một buồng tay, đông đưa tay phải chuyển động vài vòng, làm một cái cung nghênh khom người tư thế, “Tiểu Tuyết mỹ nữ, thỉnh!”

Lạc Tuyết nhìn Lý Thư Sinh buồn cười bộ dáng, buồn cười, muốn phun cười ra tới, lại là nghẹn lại, kia bộ dáng đem một trương mặt đẹp nghẹn đến mức thực thấu hồng quả táo đường như, làm Lý Thư Sinh càng là hưởng thụ vô cùng.

Đãi Lạc Tuyết đi hướng Thanh Ảnh quán bar cửa, hắn gắt gao đuổi kịp, cùng Lạc Tuyết sóng vai đi hướng đại môn, hắn hơi hơi thử mà thân thủ, muốn ôm lấy Lạc Tuyết thon dài eo liễu.

Lạc Tuyết giờ tay chụp đánh một chút, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, “Đem ngươi móng heo lấy ra, tin hay không ta băm hắn!”

Lão Lý vội vàng lùi về tay, cười hắc hắc, “Tiểu Tuyết, chúng ta như vậy ra vào có đôi thật tốt, giảm bớt cô độc tịch mịch cảm, còn nữa nói, chúng ta này trai tài gái sắc, trời đất tạo nên một đôi, tiện sát người khác, cỡ nào tốt đẹp thời khắc, đúng hay không?”

Lạc Tuyết “A phi” một tiếng, “Lý Thư Sinh, ta nhưng nói cho ngươi, ngươi nhưng ngàn vạn đừng đánh cái gì ý đồ xấu, nếu là chọc giận ta, ân hừ, có ngươi dễ chịu!”

“Tám tắc. Ngươi muốn như thế nào trừng trị ta a? S.M, roi da trù? Vẫn là lão hổ cơ?” Lý Thư Sinh chơi khởi lưu manh tới, kia thật đúng là hạ lưu tiện. Làm Bất quá hắn đích xác rất là thương thức Lạc Tuyết mạn diệu có hứng thú đáng người.

Hai người nói nói cười cười, chuyện trò vui vẻ, từ xa nhìn lại, thật giống như là tiểu tình lữ mà ve vãn đánh yêu.

Chờ đi đến cổng lớn, trông coi Thanh Ảnh quán bar bảo vệ cửa tiểu ca khẽ nhíu mày, lập tức muốn khom người bài hạ, “Thư.”

Lão Lý sớm đã bước nhanh tiến lên, một phen đáp trụ bảo vệ cửa tiểu ca, ha ha cười nói: “Đổi sao, tri thư đạt lý.” Ngay sau đó, hắn cơ hồ là dán ở bảo vệ cửa tiểu ca bên tai thấp giọng nói, “Ngàn vạn không cần bại lộ ta thân phận!”

Vị này bảo vệ cửa tiểu ca cũng coi như là khôn khéo người, hắn cho là Lý Thư Sinh coi trọng Lạc Tuyết, đang ở đem muội luyện ái, vì bảo trụ hắn tốt đẹp hình tượng, vì thế lập tức sửa miệng nói: “Lão bản, vài vị?”

Lý Thư Sinh thờ phào nhẹ nhõm, “Đã đỉnh hảo vị trí, ta đi vào liền hảo.”

“Lão bản, hoan nghênh quang lâm! Bên trong thỉnh!” Bảo vệ cửa tiểu ca cười ha hả mà tiếp đón.

Lão Lý khoát tay, đối Lạc Tuyết nói: “Thế nào? Nơi này hoàn cảnh không tồi đi?” Khi nói chuyện, hai người đã đi vào Thanh Ảnh quán bar.

Quán bar đã càng ngày càng nhiều người, dần dần công phóng đình tại nhưc óc DJ nhiệt ca, tuần nam mỹ nhân ở kia lập loè ánh đèn hạ, vận vẹo thân mình, say mê ở thanh nhạc trung.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Có Tiền Tùy Hứng

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh một bộ bi ôi bộ dáng tả cổ hữu xem, ngó vài lần trước kia Mạc Bình thường xuyên ngồi “Bình dân quật” chỗ ngồi, lại là trống rỗng.

Hắn trong lòng suy nghĩ, “Mạc Bình sẽ không tình trùng thượng nào, lại đi thiên triều hội sở đi! Tiểu tử này khi nào làm việc mới đáng tin cậy một chút.”

Hắn đang chuẩn bị đi tiếp đón một tiếng quán bar Vương lão bản, làm hắn cấp an bài một cái chỗ ngồi, “Thư Sinh ca, nơi này!” Mạc Bình thanh âm từ kia chói tai âm nhạc trung truyền đến, hắn thanh âm vẫn là rất có xuyên thấu lực.

Lão Lý lại là nơi nơi nhìn vài lần, đương nhìn đến Mạc Bình ở Thanh Ảnh quán bar xa hoa nhất tôn quý nhất “Đế vương tôn” vị trí thời điểm, hắn ngây ngẩn cả người, mắng thầm: “Mạc Bình người cái này vương bát đần, có phải hay không đoạt ngân hàng? Vẫn là nằm mơ rót phân hổ, mua xổ số trung năm trăm vạn? Đế vương tôn.....”

Hắn nhưng phi thường rõ ràng, Thanh Ảnh quán bar đế vương tôn vị trí kia cũng không phải là người bình thường tiêu phí đến khối, thông thường bần xỉn Lão Vương cũng sẽ không đem đế vương tôn “Hữu nghị đưa tặng”, nói trắng ra là, Thanh Ảnh quán bar 30% lợi nhuận đến từ chính này đế vương tôn vị trí.

Tuy rằng vị trí này cùng mặt khác vị trí khác biệt không lớn, nhưng người luôn là ái mộ hư vinh, những cái đó tới quán bar tiêu xài tiêu sái, không ngoài đều là lấy tiền tới làm trò cười, tránh đi thành thị ồn ào náo động, muốn giảm bớt áp lực, bất quá là tiền vào mặt khác một mảnh ồn ào náo động.

Rất nhiều người nguyên tưởng rằng là tới rồi cõi yên vui, trên thực tế, xa hoa trụy lạc qua đi, như cũ là ngợp trong vàng son.

“Thư Sinh ca, mau tới bên này ngồi!” Mạc Bình hưng phấn mà múa may tay.

Lạc Tuyết nhìn nhìn này Thanh Ảnh quán bar, thật là hoàn cảnh cực kỳ ưu nhã, nhìn qua rất có cấp bậc. Phải biết rằng, Tân Giới Phố ở thâm thị, kia nhưng coi như là một khối thịt mỡ, nếu không, Lý Thư Sinh cũng sẽ không “Định đô” ở Tân Giới Phố, chỉ có phồn hoa, mới có giang hồ.

Tuy rằng so với võ hiệp thế giới giang hồ, sớm đã đi xa. Nhưng có người nói, có người địa phương liền có giang hồ, mà hiện đại đô thị, càng phải nói, có tiền địa phương liền có giang hồ.

Lý Thư Sinh suất lĩnh liên can huynh đệ trà trộn trên đường, vì tranh đoạt địa bàn, đại động can qua, đó chính là giang hồ.

Cho nên, Tân Giới Phố phồn hoa, mới có thể chống đỡ đến khối này một mảnh thuộc về Lý Thư Sinh giang hồ, mới có thể làm hắn các huynh đệ có rượu có thịt có nữ nhân.

Lý Thư Sinh thề lưỡi, một nhún vai, đối Lạc Tuyết nói: “Tiểu Tuyết, đêm nay liền uy khuất người tôn giá, loại này tiểu địa phương, chiều dài không chu toàn, chớ nên trách móc.”

Hiển nhiên, Lạc Tuyết cũng không phải không có gặp qua việc đời người, nàng nhìn một chút Thanh Ảnh quán bar cách cục, tự nhiên biết đế vương tôn vị trí không giống người thường, như vậy như vậy chỗ ngồi giá bán cũng tuyệt đối không giống nhau. Nàng kỳ thật đã liếc mắt một cái Thanh Ảnh quán bar bảng giá biểu, thấy được xếp hạng đệ nhất chỗ ngồi kêu “Đế vương tôn”, phía dưới có “Đem tương cùng”, “Tam cung lục viện” linh tinh, giá cả đều là giống nhau.

Nàng nhìn thoáng qua Mạc Bình,

Chần chờ một chút, thử hỏi hỏi: “Vị kia là người bằng hữu a?”

“Ha ha, hắn không phải ta bằng hữu, là ta vào sinh ra từ huynh đệ.” Lý Thư Sinh đạm nhiên cười, nói.

Lạc Tuyết lại là chỉ chỉ Mạc Bình nơi vị trí, “Vậy người huynh đệ nơi chỗ ngồi, là cái gì cấp bậc?”

“Ách, đế vương tôn!” Lý Thư Sinh một chút cũng do dự, thật giống như chuyện thường ngày dường như nói.

“Này..... Đế vương tôn? Chín vạn 9999?” Lạc Tuyết tuy rằng nghĩ ngao tởm Lý Thư Sinh, nhưng nếu là tiêu phí cả đêm, yêu cầu chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín, kia thật là quá không thể tưởng tượng, có điểm qua.

“Ha ha..... Tiểu Tuyết, người không phải là sợ hãi, không dám chơi đi?” Lý Thư Sinh này sẽ cần phải heo cái mũi cảm hành tây —— trang tượng. Hắn cũng mặc kệ Mạc Bình nơi nào làm ra chín vạn 9999, nếu tới chỉ, tắc chơi chi, cùng lắm thì cuối cùng cắt hai cái thận bán.

Lạc Tuyết tuy rằng ham chơi, nhưng tâm địa thiện lương, nàng xấu hổ cười, “Lý Thư Sinh, kỳ thật, ta cũng chính là hảo chơi, đầu một đầu người, người đừng quá thật sự, kêu người huynh đệ lại đây đi, chúng ta tùy tiện ở quầy bar uống vài chén rượu liên hảo, không cần thiết như vậy phô trương.....”

“Lãng phí” còn chưa nói xuất khẩu, Lý Thư Sinh một bộ đại giảng phô trương mà nói: “Tiểu Tuyết, người có phải hay không khinh thường người Thư Sinh ca? Ca mang người ra tới lãng, có thể tùy tiện sao? Ca cũng không phải là một cái tùy tiện nam nhân, người nói, người như vậy mỹ mạo như hoa, chơi quán bar cũng là muốn thượng cấp bậc không phải?”

Lão Lý trong lòng lại là một lần một lần mà mắng Mạc Bình, “* Mạc Bình, người dám hố lão tử, đợi lát nữa lại tìm người tính sổ, may mắn Tiểu Tuyết tương đối mộc mạc, ta trước giả ý kiều ngạo trang một chút rộng rãi thả hào! Một hồi, vẫn là muốn đòi một vị trí mới là, chín vạn 9999..... Đó là nhiều ít bao mì gói a!”

Nguyên tưởng rằng hắn trang một chút, Lạc Tuyết sẽ kiên trì vì hắn suy xét, ai ngờ, Lạc Tuyết thế nhưng mỉm cười cười, lãng sáng mà nói: “Nếu Thư

Sinh ca như thế thịnh tình từng quyền, thịnh tình không thể chối từ, ta đây đành phải cung kính không bằng tuân mệnh, hi hi.”

Nói, nàng hoạt động bước chân, đôi tay chà xát, sau đó trở tay búi ở mý. Mông bên, lộ ra một cái ngậy thơ hồn nhiên tươi cười, kia bộ dáng nhìn qua, nghiêm nhiên chính là đậu khấu niên hoa học sinh muội bộ dáng —— thanh thuần đáng yêu, thuần khiết không tì vết.

Lão Lý thân mình đều cứng đờ, lòng bàn tay nhéo một phen mồ hôi lạnh, xong rồi, lão từ hai cái thận không có, * Mạc Bình, người hổ chết lão tử! Mất thấy Lạc Tuyết cao hứng phấn chấn mà hướng tới đế vương tôn chỗ ngồi đi đến, Lão Lý nội tâm là hồng mắt, hẳn cảm giác những cái đó quán bar sau các loại bình rượu trang đều là chính mình máu tươi, là hẳn tâm một giọt một giọt mà tích đi vào máu tươi.

Chín vạn 9999, dựa vào Danh Sư Uyển về điểm này ít ỏi tiền lương, muốn kiếm bao lâu mới kiếm đủ đâu!

Người ở quán cảnh thời điểm, đặc biệt sợ tiêu tiền, đặc biệt là hoa vượt qua dự toán tiền. Rõ ràng nghèo đến leng keng vang, còn muốn phùng má giả làm người mập.

Lý Thư Sinh a Lý Thư Sinh, người đây là tội gì đâu? Thiên làm vậy, hãy còn nhưng sống, tự làm vậy, không thể sống. Lão Lý đi theo Lạc Tuyết phía sau, cảm giác không phải đi hưởng thụ Thanh Ảnh quán bar xa xỉ nhất chỗ ngồi, mà là đi hưởng mười tám tầng địa ngục, bên người những cái đó vũ động thân hình như rắn nước mỹ nhân, quả thực chính là lấy mạng Hắc Bạch Vô Thường.

Hắn mỗi đi một bước, đều là trầm trọng vô cùng, xa so lên núi đao, xuống biển lửa, lăn chào dầu còn muốn khó chịu.

Chờ đi đến đế vương tôn chỗ ngồi chỗ, Mạc Bình cột nhà mà đánh một tiếng tiếp đón, “Thư Sinh ca, quả nhiên mang theo một vị siêu cấp đại mỹ nữ, vị này mỹ nữ như thế nào xưng hô đâu?”

Lý Thư Sinh một trương khổ qua mặt gục xuống, một đôi mắt cơ hồ có thể giết chết Mạc Bình, đôi mắt tựa hồ muốn nói lời nói, đau mắt Mạc Bình bỏ đá xuống giếng.

Mạc Bình thấy Lý Thư Sinh không có giới thiệu Lạc Tuyết, mà ánh mắt lợi kiếm giống nhau, sắc mặt cũng khó coi, liền ha hả cười, nói giỡn nói: “Thư Sinh ca, người không sao chứ? Không phải là tối hôm qua nhìn lên cái gì không nên xem, trường lỗ kim, vẫn là đương Lão Sư dạy học thành chọi gà mất?”

“Mạc Bình, người đủ ngoan!” Lão Lý giờ ngón tay cái lên, việc đã đến nước này, lui không thể lui, đành phải giả vờ tươi cười, “Tiểu Tuyết, tùy tiện ngồi, buông ra uống, trưởng tính ta!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Miễn Phí Cơm Trưa

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lạc Tuyết do dự một chút, đang chuẩn bị mở miệng nói chút rượu, Mạc Bình đối với đang ở cách đó không xa tiếp đón khách nhân Vương lão bản hô một tiếng:

“Ai, Lão Vương, Thư Sinh ca đại giá quang lâm, người liền bắt quá tới đánh một tiếng tiếp đón?”

Wang lão bản sớm đã nhìn đến hẳn bảo hộ thần Lý Thư Sinh bên người bồi một vị tuyệt sắc thời thượng mỹ nhân cùng nhau đi vào Thanh Ảnh quán bar, nhưng là ngại với ở tiếp đón khách nhân, cũng không có thời gian lại đây. Đây sẽ vừa nghe đến Mạc Bình tiếp đón, kia chính là chậm trễ không được, vội vàng cùng bên kia chỗ ngồi khách nhân tiếp đón một tiếng, lập tức đã đi tới.

“Thư Sinh ca!” Vương lão bản đánh giá liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, gật đầu hô một câu.

Lý Thư Sinh hơi hơi mỉm cười, tiến lên một bước, giờ tay đập ở Vương lão bản đầu vai, “Thế nào? Lão Vương, sinh ý rục rở sao, gần nhất có hay không nháo sự?”

Wang lão bản cười hắc hắc, “Thác Thư Sinh ca phúc, có ngài che chở, ai gan phi dám đến này nháo sự.”

Lạc Tuyết đang ở nhìn quanh này Thanh Ảnh quán bar hoàn cảnh, cũng không có để ý Lý Thư Sinh cùng Vương lão bản nói, bất quá, Lý Thư Sinh vội vàng ngăn cản, dựng thẳng lên ngón trỏ ở bên miệng, “Hừ.....” Ý bảo Vương lão bản không cần nhiều lời lời nói, “Lão Vương, vị này mỹ nữ không biết ta thân phận, ngươi nhưng ngàn vạn đừng nói lỡ miệng, nếu không, tháng sau khỏi, bảo hộ phí gấp bội.”

Wang lao ban sắc mặt cứng đờ ngạnh, trong lòng mắng thầm: “Ăn thịt người không nhả xương sài lang, ta mỗi cái nguyệt giao bảo hộ phí còn thiếu sao, hiểu kính các người Phi Xa Đoàn nhưng không thiếu quá một phân. Còn gấp bội!”

Bất quá, rốt cuộc Vương lão bản là mở cửa làm buôn bán, có thể hòa khí sinh tài, tự nhiên là hòa hòa khí khí, hần phi thường minh bạch Lý Thư Sinh ý tứ, vội vàng gật đầu xưng là.

Mạc Bình đánh một cái vang chỉ, phản phó một tiếng: “Lão Vương, ngươi xem, Thư Sinh ca tới, có phải hay không muốn làm mấy bình tám hai năm kéo phi tới nhấm nháp một chút a?”

Lý Thư Sinh mặt đều tái rồi, hung hăng mà trừng mắt nhìn Mạc Bình mắt, “Tiểu tử này hôm nay có phải hay không uống lộn thuốc? Còn tám hai năm kéo phi? Lão tử hai cái thận cũng chưa, đây là muốn ta cắt giác mạc, hiến trái tim sao?”

Hắn ho khan hai tiếng, giọng tay vỗ vỗ về mặt ngực bức Vương lão bản, cười nói: “Lão Vương, không có việc gì, ngươi đi tiếp đón mặt khác khách nhân đi!”

Wang lao ban như là đạt được lệnh, vội vàng khom người cảm tạ nói: “Thư Sinh ca, chơi vui vẻ, có cái gì yêu cầu cứ việc phân phó.”

“Ân, hảo!” Lý Thư Sinh nhìn Vương lão bản đi xa bóng dáng, một phen túm quá Mạc Bình, nắm chặt nắm tay đỉnh ở hần dưới nách, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói, “A Bình, ngươi vừa rồi không phải nói muốn đi toilet sao?”

Mạc Bình bị Lý Thư Sinh nắm tay đỉnh ở dưới nách, lại là muốn cười, lại là một trận đau đớn truyền đến, trên mặt hần lộ ra cực kỳ buồn cười biểu tình, biết Lý Thư Sinh có chuyện nói, đành phải liên thanh trả lời: “Là là là..... Thư Sinh ca, đi toilet đi!”

Lạc Tuyết lúc này quay người lại, thấy Lý Thư Sinh cùng Mạc Bình cơ hồ là “Ôm”,

Nàng về mặt khiếp sợ, chỉ vào Lý Thư Sinh cùng Mạc Bình, chần chờ mà nói: “Ngươi..... Nhóm..... Giáo cơ?” Trợn tròn mắt to, có vẻ rất là không thể tin được.

Lý Thư Sinh vội vàng buông lỏng tay ra, cùng Mạc Bình liếc nhau, vội vàng xua tay, cười nói: “Không phải, không phải, ta ở mời A Bình đi toilet!”

Mạc Bình cũng là vội vàng phụ họa nói: “Đúng đúng..... Đi toilet.”

Hai người chật vật mà từ đế vương tôn vị trí đi tới toilet, mới vừa vào cửa, Lý Thư Sinh bắt lấy Mạc Bình, khuỷu tay đè lại Mạc Bình, đem hần dán ở trên tường, “Uy, ngươi có làm hay không a? Động bất động chính là đế vương tôn, ngươi biết đế vương tôn giá cả có bao nhiêu quý sao?”

Mạc Bình cười hắc hắc, “Thư Sinh ca, mặc kích động, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!”

Lý Thư Sinh buông lỏng tay ra, mặt hướng một bên, từ túi móc ra buổi chiều từ học sinh Hồ Vũ nơi đó bóc lột tới mềm Trung Hoa, đưa cho một cây cấp Mạc Bình.

Mạc Bình tiếp nhận yên, nhìn thoáng qua, ánh mắt sáng lên, “Nha, Thư Sinh ca, ngu bức a! Đương Lão Sư thực kiếm tiền sao? Lập tức thượng cấp bậc, đều trừu mềm Trung Hoa!”

Lý Thư Sinh không có phản ứng Mạc Bình, tự cố bậc lửa thuốc lá, xoạch xoạch trừu mấy mồm to, phun ra yên vòng, sâu kín hỏi: “Tiểu tử ngươi thành thật công đạo, có phải hay không gần nhất mua xổ số trung năm trăm vạn giải thưởng lớn?”

“Lý Lão Sư, ngươi là giáo toán học sao? Cho ta tính tính toán xổ số trung năm trăm vạn giải thưởng lớn xác suất bái? Đừng nói gặp may mắn, ta cảm giác liên tính ta ngồi ở, cũng sẽ không có loại này vận khí tốt, ngươi nhưng đánh đồ đi!” Mạc Bình chán nản nói.

“Ta định ngươi cái phổi, kia kêu ngươi đứng một vị trí, ngươi khen ngược, tuyên đế vương tôn, ngươi là muốn đem thận áp cấp Lão Vương kia bần xin quý sao?” Lý đáng về Thư Sinh phản bất quá, răn dạy một hồi Mạc Bình.

Mạc Bình nghe, cười ha ha lên.

“Uy uy..... Đại ca, ngươi biết ta, ta nghèo đến liên kém không có tiền, đế vương tôn, chín vạn 9999 a, hai cái thận đều không đủ mượn nợ a!” Lý Thư Sinh hút một ngụm yên, trách cứ mà nói, “Ngươi là không biết, kia nữ vừa lúc muốn nhìn ta chê cười đâu, vừa vận, đêm nay bị ngươi hổ chết.”

Mạc Bình cười đến không khép miệng được, thấy Lý Thư Sinh về mặt ưu thương, hần đành phải đành chỉ tiếng cười, “Thư Sinh ca, nhìn ngươi cũng là gặp qua sóng to gió lớn, chẳng lẽ ngươi đã quên, chúng ta trước kia ăn biển Tân Giới Phố, nhà ai cửa hàng dám thu chúng ta tiền?”

Lý Thư Sinh thật sâu mà hít một hơi, tựa hồ là hơi chút hồi tưởng một chút, tap đi nói: “Giống như chúng ta chưa từng có phó trả tiền.

“Kia không phải kết, người hạt lo lắng cái gì! Ta còn tưởng rằng người ở rồi rằm đêm nay cùng cái kia mỹ nữ đi đâu gia khách sạn khai phòng đâu? Muốn hay không cho người giới thiệu một chút?” Mạc Bình thật là cầu không đổi được, sắc. Lang không đổi được hảo. Sắc, tam câu không rời nghe chính.

Lý Thư Sinh trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái, quăng một chữ “Lăn”, sau đó hơi chút dư vị một chút, “Người là nói, đêm nay chúng ta chiếm đế vương tôn, cũng không cần tiêu tiền?”

“Thảo! Thư Sinh ca, người nên sẽ không thật sự đương Lão Sư trở thành ngọc nữ đi? Đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại, tại đây nhà tan quán bar uống rượu, còn muốn chính mình bỏ tiền, này muốn truyền ra đi, huynh đệ ta còn dùng ở trên đường hỗn sao?” Mạc Bình mặt vô tội mà nói.

“Ta thiên. Người tiên nhân bản bản, người sao không nói sớm a, đi, tám hai năm kéo phi làm khôi.” Lý Thư Sinh vừa nghe đêm nay này đế vương tôn là “Miễn phí”, lập tức trước mắt sáng ngời, một hồi làm Lão Vương làm một lọ tám hai năm kéo phi, cùng Lạc Tuyết như vậy đại mỹ nữ chậm rãi nhắm nháp, thật sự quá thú vị vị.

Hần sớm đã là gấp không chờ nổi, lôi kéo Mạc Bình hận không thể lập tức hướng hồi chỗ ngồi, nhiều kêu mấy bình rượu ngon, buông ra ôm ấp, hét lớn một hồi, cho dù là say chết, cũng tuyệt đối không thể cô phụ chín vạn 9999 xa hoa chỗ ngồi.

Mà Mạc Bình lại là một phen tím chặt Lý Thư Sinh, tiểu tử tặc lưu lưu đôi mắt lẫn long lóc mà chuyển động, âm tà mà cười cười, nuốt một chút nước miếng, “Uy, Thư Sinh ca, kia nữ rất đúng giờ, sẽ không thật là người muốn phát triển đối tượng đi? Người mùa xuân tới?”

.....

Mấy ngày nay công tác nguyên nhân, đổi mới tới trễ, phi thường xin lỗi, ta sẽ mau chóng khôi phục bình thường đổi mới! Sách mới trong lúc, thỉnh các vị bằng hữu nhiều hơn duy trì, cất chứa, đề cử phiếu, vô cùng cảm kích!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Quân Tử Giúp Người Thành Đạt

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh nuốt một chút nước miếng, trong đầu hiện lên Lạc Tuyết kia mạn diệu dáng người, chớp đôi mắt, giả hoạt hỏi: “Chẳng lẽ người đi kia cái gì thiên triều hội sở muối từ bất chính điểm?”

“Ha, * vô tình, con hát vô nghĩa, cái loại này phong nguyệt nơi, đâu ra đúng giờ đáng nói. Cho dù có, kia cũng là giả đứng đắn, so với người mang đến cái kia, kém xa.” Mạc Bình sắc mặt mị mị mà nói, “Người còn không có nói cho ta biết, nàng có phải hay không người mà từ đâu?”

“Là lại như thế nào? Không phải lại như thế nào?” Lý Thư Sinh tuy rằng biết Mạc Bình từ trước đến nay đối xinh đẹp nữ nhân, kia có thể nói là ruồi bọ nghe thấy được phân xử vị, động dục công cầu gặp gỡ phát lãng mẩu cầu, trước nay đều là khuyết thiếu miễn dịch lực. Hơn nữa, Mạc Bình tiểu tử này nói đến cũng là phong lưu chuyện văn thơ liên tục, du tẩu ở hoa thơm cỏ lạ chi gian, kia có thể nói là đem muối cao thủ, tán gái thủy tổ.

Hắn đương nhiên không nghĩ làm Mạc Bình tâm sinh bi ối Lạc Tuyết tâm tư, kia chính là đại bất kính khinh nhờn, nói nữa, Lạc Tuyết nói không chừng còn muốn dựa vào chính mình đi chinh phục đâu!

“Nói nói sao, là đâu, tiểu đệ cam nguyện xưng hô nàng một tiếng ‘tẩu tử’, không phải sao, hắc hắc..... Người hiểu!” Mạc Bình tặc cười.

“Ngọa tào, tiểu tử người là càng ngày càng dám đáng!” Lý Thư Sinh lại là thoả mạ một câu.

“Ha ha ha ha..... Khổng thánh nhân nói, thực sắc, tính dã! Người là Lão Sư, tự nhiên minh bạch đạo lý này.”

“Cút đi, người sao không trời cao đâu!” Lão Lý Bạch liếc mắt một cái Mạc Bình, nhưng hần cũng là lau một phen cằm, u buồn biểu tình dưới, lẩm bẩm, “Kính người như vậy vừa nói, Lạc Tuyết thật là rất có tư sắc nga!”

“Ngày, ngươi có phải hay không đôi mắt bị ghèn bịt kín, kia không phải rất có tư sắc, đó là quốc sắc thiên hương, a! Nàng quả thực là ta đã thấy để cho lòng ta động nữ nhân.”

Lý Thư Sinh một cái tát chụp ở Mạc Bình trên đầu, “Ta đi ngươi, lại tình tròng thượng não không phải!”

“Cái gì a, ta đây là chân tình biểu lộ, nói thật, Thư Sinh ca, nàng thật không phải ngươi đồ ăn, ngươi từ bỏ đi, để cho ta tới!” Mạc Bình bốn đứng đắn mà nói.

“Ta nhưng nói cho ngươi, Mạc Bình, ngươi ngàn vạn đừng nhúc nhích ý biến thái, ngươi nếu là dám tiết độc Tiểu Tuyết, ta nhất định sẽ yểm rớt ngươi.” Lý Thư Sinh cảnh cáo mà nói, nhưng nhìn Mạc Bình mặt vô tội thần sắc, chuyển khẩu lại hỏi, “Uy, ngươi nên không phải là thật sự coi trọng Lạc Tuyết đi?”

“Thư Sinh ca, ngươi gặp qua ta ở phong. Nguyệt trăng tuyết như vậy nghiêm túc nghiêm túc mà cùng ngươi nói loại sự tình này sao? Những cái đó nữ nhân, thật sự có thể nói là nữ nhân như quần áo, nhưng đối với ngươi mang đến Lạc Tuyết, tất tặc, nàng quả thực là ta nữ thần, ta nào dám tiết độc nửa phần, ta chỉ nghĩ dùng chính mình quãng đời còn lại hảo hảo bảo hộ nàng, làm nàng không bị thương hại.”

Lý Thư Sinh ngạc nhiên, nhưng nhìn Mạc Bình, một chút cũng không nghĩ ở nói giỡn, cái loại này ánh mắt, chỉ có rơi vào bề tình người yêu, mới có thể sinh ra u buồn biểu tình, nima, này tiểu tử thói chẳng lẽ thật sự nhất kiến chung tình với Lạc Tuyết?

Quân tử thành công người chỉ nữ,

Tiểu nhân đoạt người sở ái.

Lão Lý vừa không là quân tử, cũng không phải tiểu nhân. Nhưng đối với huynh đệ, kia chính là giúp bạn không tiếc cả mạng sống, tuyệt không hàm hồ.

Tuy rằng chính mình có tâm Lạc Tuyết, nhưng cũng không thể nói hoàn toàn tâm trí hướng về, có vẻ điểm này cảm giác, khả năng cũng chỉ là adrenalin phân bố quá thừa, kích thích đầu, phân bố một chút hormone, nhưng xem Mạc Bình ném hồn đường như. Nhìn dáng vẻ này Mạc Bình là gặp chính mình chân ái.

Phồn hoa đô thị, từ trước đến nay đều là coi trọng vật chất, tình yêu hai chữ trước nay đều là có vẻ tái nhợt, hưởng hồ như vậy nhất kiến chung tình, chỉ sợ là hàng xa xỉ.

“A Bình, làm huynh đệ, ta nhưng cùng ngươi nói rõ ràng, Lạc Tuyết là ta công ty nhân sự bộ chủ nhiệm, ngươi muốn thật có lòng theo đuổi, ngươi liền không cần mỗi ngày đi kia cái gì thiên triều hội sở, dùng ngươi đích thực tâm đi cảm hóa nàng. Khả năng vừa mới bắt đầu, nàng cũng không nhất định đãi gặp ngươi, bởi vì ngươi cùng thân phận của nàng địa vị, tồn tại một chút chênh lệch.” Lý Thư Sinh cũng không biết chính mình như vậy có tính không trọng nghĩa, nhưng nếu Mạc Bình là hần huynh đệ, hơn nữa mở miệng biểu đạt hần muốn theo đuổi Lạc Tuyết ý đồ, hần tự nhiên cũng không hảo ngăn cản.

Hưởng hồ Lão Lý cùng Lạc Tuyết đích xác cũng không có gì quan hệ, nam chưa lập gia đình, nữ chưa gả, mấu chốt ở chỗ Mạc Bình cùng Lạc Tuyết giữa hai người bọn họ hay không có duyên phận.

Từ trước đến nay duyên thiên, nề hà tình thâm. Vạn không thể cuối cùng cho nhau thương tổn.

Mạc Bình kích động không thôi, cười ha ha lên, “Thư Sinh ca, xem ra ta không có nhìn lầm, ngươi cùng Lạc Tuyết còn không có phát triển quan hệ, đa tạ huynh đệ, loại này quang vinh sứ mệnh, ngươi cứ yên tâm giao cho ta đi!”

“Ngươi sao trường một trương thiếu tẩu miệng đâu!” Lão Lý cười, cùng Mạc Bình kẻ vai sát cánh, “Đi, làm Lão Vương làm điểm rượu ngon tới uống vừa uống. Không uống bạch không uống, ta cũng không thể lãng phí chín vạn 9999 chỗ ngồi phí!”

Nói lên lòng tham không đáy, Mạc Bình cùng Lý Thư Sinh so sánh với, đó là xa xôi không thể với tới.

Hai người từ toilet đi ra, bước nhanh đến gần quán bar để vương tôn vị trí, mới vừa đi vào, chỉ thấy ba năm cái tóc nhuộm thành đủ mọi màu sắc tạp mao, đang ở để vương tôn vị trí, đem Lạc Tuyết bao quanh vây quanh.

“Nha, mỹ nữ, một người sao? Tại như vậy xa hoa chỗ ngồi uống rượu, không tịch mệnh sao? Ca mấy cái bồi bồi ngươi?” Trong đó một người xóc vác sát mã đặc tiểu thanh niên, động động quần jean, nhìn qua thời thượng vô cùng, trên lỗ tai đánh ba bốn nhĩ động, ăn mặc mấy cái kim sắc hoa tai, mà kia sát mã đặc kiểu tóc nhuộm thành lễ đủ mọi màu sắc.

Lạc Tuyết liễu mi trầm xuống, không chút khách khí mà nói: “Ta không phải một người, ta có bằng hữu.”

“Bằng hữu? Từ đâu ra bằng hữu? Đêm nay chúng ta ca mấy cái chính là ngươi bằng hữu, cam đoan làm ngươi vui vui vẻ vẻ, dục tiên dục tử, ha ha……” Khi nói chuyện, sát mã đặc tiểu thanh niên thân thủ sờ hướng về phía Lạc Tuyết mặt đẹp.

“Vài vị tiểu ca, các ngươi đừng gây chuyện!” Vương lão bản thấy tình thế, sớm đã bước nhanh đã đi tới.

Ai ngờ, kia sát mã đặc tiểu thanh niên cố ý giờ tay dùng ngón trỏ đào đào lỗ tai, nghiêng lệch đầu, “Ngươi nói cái gì? Tiểu gia ta nghe không rõ ràng lắm a, các huynh đệ, hẳn có phải hay không kêu chúng ta đừng gây chuyện?”

Khi nói chuyện, hắn thuận tay từ trên bàn cầm lấy mới vừa đưa lên tới chai bia, vung lên chai bia hướng tới Vương lão bản trên đầu tạp qua đi.

“Loảng xoảng!”

Chai bia vỡ vụn mờ ra, pha lê toái tra roi rụng khai đi, Vương lão bản trên đầu tức khắc máu tươi vẩy ra ra tới, máu loãng hỗn tạp bia từ trên má chảy xuống tới. Một trận choáng váng, thân mình lay động vài cái, còn không có đứng vững, bị giết mã đặc tiểu thanh niên cùng đi mặt khác vài vị tên côn đồ tay nắm tay mười, nắm lên hắn thân mình, tay đâm chân đá đi xuống.

Vương lão bản hơi có thở dốc đường sống, kêu gọi nói: “Chẳng lẽ các ngươi không biết ta là bị Phi Xa Đoàn che chở sao?”

“A phi, cái gì chó má đoàn không đoàn, tiểu gia sự ngươi thiếu quản, nếu không, đánh gãy ngươi chân chó!” Sát mã đặc tiểu thanh niên tiến lên lại là một chân đá vào Vương lão bản bụng nhỏ, đem hắn đá bay ra đi, ngã ngổ trên mặt đất, trong miệng ối mửa ra một ngụm máu tươi.

Lạc Tuyết nhìn trước mắt một màn này, kinh hách đến sắc mặt trắng bệch, không tự chủ được mà hoạt động thân mình, cuộn tròn ở góc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Không Phải Anh Hùng Cũng Cứu Mỹ Nhân

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Sát mã đặc tiểu thanh niên nơi nào còn quản Vương lão bản sống hay chết, hướng tới Lạc Tuyết nhào lên đi, heo cùng cái trắng giống nhau, một trương xú miệng thẩu hướng Lạc Tuyết, trần trụi mà công nhiên ăn đậu hủ.

Lý Thư Sinh, Mạc Bình hảo tẩu ra tới, vừa thấy đến này trận thế, hai người đều là bạo nộ, trảm miệng một lời mà mắng: “Nấm thảo, tình huống như thế nào?”

Lão Lý sớm đã chuẩn bị tiến lên, Mạc Bình đem ngăn lại Lão Lý, đạm nhiên cười, “Thư Sinh ca, cấp một cơ hội, làm ta làm một hồi anh hùng!”

Lý Thư Sinh trong lòng biết rõ ràng, vỗ vỗ Mạc Bình bả vai, cười nói: “Kiềm chế điểm, đừng làm ra mạng người!”

Mạc Bình khoe miệng lộ ra một tia âm lãnh cười, bước nhanh tiến lên, nắm chặt nắm tay, lách mình đi tới để vương tôn vị trí chỗ.

Những cái đó tên côn đồ khả năng lần đầu tiên tới Tân Giới Phố, cũng không nhận thức Phi Xa Đoàn hai vị đại nhân vật, thấy Mạc Bình nổi giận dùng dùng mà đến, trong đó một vị tóc đỏ tiểu thanh niên chỉ vào Mạc Bình quát:

“Ngươi hẳn mẹ tương nhiều quản nhân.”

“Sự” còn chưa nói xuất khẩu, Mạc Bình lấy tay trao một cái đã bắt được hồng mao tiểu thanh niên ngón tay, thuận thế xuống phía dưới gập lại, “Răng rắc” hồng mao tiểu thanh niên ngón tay tức khắc gãy xương!

“A!” Một tiếng thảm thiết thét chói tai, hồng mao tiểu thanh niên còn không có lấy lại tinh thần, Mạc Bình cách mặt đất nhảy lên, ngang trời một chân bay ra, một chân đá vào hồng mao tiểu thanh niên ngực, hồng mao tiểu thanh niên bị đá bay đánh vào một bên trên bàn.

“Lách cách!”

Bàn gỗ bị hồng mao tiểu thanh niên thân mình nện xuống đi roi rụng khai đi, hồng mao tiểu thanh niên nằm ở kia một đồng gỗ vụn khối chi gian, mắng miệng liệt nha, nằm trên mặt đất quay cuồng, như giết heo thét chói tai.

Mạc Bình căn bản cũng không để ý tới, bước xa tiến lên, hướng tới phác lại đây hai gã tên côn đồ tay nắm tay mười, một quyền đánh ra, đánh vào bên phải mào gà tóc hình tiểu thanh niên trên mũi, tức khắc mũi sụp đổ đi xuống, máu mũi phun trào ra tới, kia mào gà đầu tiểu thanh niên “Oa oa” thẳng kêu.

Bên trái bím tóc tiểu thanh niên sớm đã bị Mạc Bình Cao nhấc chân một chân đá vào cằm, thân mình triều sau phiến đi, thân mình nặng nề mà đánh vào xoay tròn thức ghế thượng, xương cổ cốt khải ở ghế bên cạnh, cằm lệch vị trí, đau đến đầy đất lăn lộn.

Tam quyền hai chân lược đảo kia sát mã đặc tiểu thanh niên đi theo tên côn đồ, Mạc Bình trên mặt lộ ra âm lãnh ý cười, kia sát mã đặc tiểu thanh niên tự nhiên đã lấy lại tinh thần, thấy Mạc Bình ra tay chính là không lưu tình chút nào, trong lòng có vài phần sợ hãi, sợ tay sợ chân, đối với Mạc Bình quát: “Bức, ngươi chán sống sao? Biết tiểu gia là ai sao?”

Mạc Bình không nói hai lời, thao. Khởi trên bàn một chai bia, cùng sát mã đặc tiểu thanh niên tạp Vương lão bản giống nhau, bảo chế đúng cách, vung lên bình rượu, “Loảng xoảng” nện ở sát mã đặc tiểu thanh niên trên đầu.

Chai bia vỡ vụn, pha lê phi tán khai đi, sát mã đặc tiểu thanh niên trên đầu sát mã đặc kiểu tóc chỉ gian chảy ra ào ạt máu loãng, Mạc Bình tiến lên một bước, không đợi này lấy lại tinh thần, nắm lên sát mã đặc tiểu thanh niên đầu vai, nâng lên đầu gối chân chính là đỉnh ở sát mã đặc tiểu thanh niên ngực.

Sát mã đặc tiểu thanh niên có từng chịu quá như vậy hành hung, trong miệng học ra bọt mép, Mạc Bình nâng lên tay “Bạch bạch bạch bạch” thanh thúy mà truu ở sát mã đặc tiểu thanh niên trên má, khuỷu tay nặng nề mà nện ở hãn lưng thượng.

Sát mã đặc tiểu thanh niên hừ đều không hừ, giáp mặt cầu găm phân nhào vào trên mặt đất, răng cửa khải rút mấy viên, Mạc Bình nâng lên một chân dẫm lên sát mã đặc tiểu thanh niên sau cổ chỗ, sau đó hơi hơi ngồi xổm xuống thân mình, một tay bắt lấy sát mã đặc tiểu thanh niên đầu tóc, nặng nề mà kéo đầu của hãn, lại nặng nề mà khải trên mặt đất, như thế lặp lại mười còn lại.

Hãn là một bên khải một bên mắng: “Tiểu B thẳng nhãi con, ngươi cấp lão tử nghe hảo, nơi này là Phi Xa Đoàn địa bàn, da ngựa tìm truu cũng không hỏi thăm hỏi thăm, dám ở nơi này nháo sự, lão tử đánh đến ngươi bà ngoại đều không quen biết!”

Lý Thư Sinh sớm đã đi tới, đối Mạc Bình nói một câu: “A Bình, không sai biệt lắm là đến nơi, làm cho bọn họ cút đi đi!”

Mạc Bình đem túm khởi sát mã đặc tiểu thanh niên, nắm chặt nắm tay, một quyền đánh ra đi, đem sát mã đặc tiểu thanh niên đâm đi ra ngoài, bạo rống một tiếng: “Lăn!”

Này đó tiểu thanh niên kia tự nhiên là cánh tay ninh bắt quá đùi, thấy Mạc Bình thả bọn họ, sớm đã té ngã lộn nhào, một lần long lóc chạy ra Thanh Ảnh quán bar.

Mạc Bình xoay người, nhướng mày hơi hơi mỉm cười, đến gần Lạc Tuyết bên người, quan tâm mà ôn nhu hỏi nói: “Tiểu Tuyết mỹ nữ, ngươi không sao chứ?”

Lạc Tuyết vốn là kinh hách đến sắc mặt như tờ giấy, thời điểm máu chột, nhìn đến Mạc Bình xông tới, chớp mắt công phu, liền đem này đó muốn xâm phạm nâng tên côn đồ cường chế di dời, trên mặt đã là khôi phục huyết sắc, cảm kích mà nói: “Không có việc gì, cảm ơn ngươi!”

Mạc Bình trong lòng cuồng nhiệt không thôi, đối chính mình ra tay tỏ vẻ vừa lòng, mà Lý Thư Sinh cũng cực kỳ phối hợp, chút nào không có đoạt Mạc Bình nổi bật, hãn đây cũng là làm huynh đệ nhất trọng nghĩa một chút, nếu Mạc Bình ái mộ Lạc Tuyết, hãn liền tận lực né xa ba thước. Còn không chừng có thể thành công liền một đoạn tốt đẹp nhân duyên đâu!

“Tiểu Tuyết, thật là ngượng ngừng a, vốn dĩ ca mang ngươi tới quán bar vui vẻ, ai ngờ, gặp gỡ loại này tiểu tạp mao, đảo loạn hứng thú.” Lý Thư Sinh tạp mãi thành thói quen mà ngồi xuống, thân mình dựa vào mềm thức trên sofa, tỏ vẻ xin lỗi.

Đối với loại này đánh người sự, hãn là quá tầm thường, một chút cũng sẽ không ảnh hưởng hãn hứng thú. Nhưng thật ra Lạc Tuyết, không biết nàng khẩu vị như thế nào, nếu trước kia chưa từng có gặp được loại sự tình này, trải qua quả như vậy một tao sự, chỉ sợ là không còn có tâm tình uống rượu.

Nhưng là, Lạc Tuyết điềm nhiên cười, “Nhìn đáng về Thư Sinh ca vị này huynh đệ, không phải người thường nga!”

“Ha ha, đó là đương nhiên, có thể cùng ta Lý Thư Sinh kết giao, kia nhưng đều là ngưi bức hổng hổng đại nhân vật.” Lão Lý vừa thấy có khoác lác bức cơ hội, cũng thuận đường cấp Mạc Bình thổi một thổi, “Ngươi cũng thấy rồi, ta vị này huynh đệ thấy ngươi bị tên côn đồ khi dễ, kia chính là không muốn sống mà xông tới, tam quyền hai chân, bải bình!”

“Vị này soái ca là kêu ‘Mạc Bình’ đi?” Lạc Tuyết đánh giá vài lần Mạc Bình, cười khanh khách hỏi.

Mạc Bình vội vàng nói: “Đúng vậy, có ta ở đây, thiên hạ không có bất bình việc. Hắc hắc…….”

Vương lão bản ở quán bar gã sai vặt nâng hạ, giẫy giụa lên, ba trát trên đầu bị tạp phá đầu, chậm rãi đi tới. Hơi hơi khom người, cảm kích mà nói: “Thư Sinh ca, Bình Ca, cảm tạ các ngươi nhị vị, ta thật là vô pháp tưởng tượng, nếu là đêm nay không có các ngươi ở đây, sẽ là cái dạng gì kết quả, khác không nói nhiều, đêm nay các ngươi chơi hảo uống hảo, hết thầy tính ta mời khách!”

Lão Lý khề đảo mắt từ, suy nghĩ một lát, “Lão Vương a, lời khách sáo đâu, cũng không cần nhiều lời, tùy ngươi tâm ý, có cái gì rượu ngon liền đưa mấy bình lại đây!”

Mạc Bình cười hắc hắc, “Kéo phi gì đó, cũng có thể, chúng ta yêu cầu không cao!”

Vương lão bản hơi chút chần chờ một chút, cười nói: “Nhị vị đại ca, thỉnh chờ, ta đây liền phái người đi an bài.”

Nói xong, vẫy tay một cái, đối bên người bartender gã sai vật thì thầm vài câu, lại từ trong túi móc ra một chuỗi chìa khóa, đưa cho bartender gã sai vật.

Bartender gã sai vật tiếp nhận chìa khóa, liền chạy chậm tránh ra.

Chỉ chớp lát, bartender gã sai vật ôm một rương nhìn qua đóng gói hộp có chút tổn hại rượu.

Vương lão bản cười hắc hắc, “Mã cha lợi, Thư Sinh ca, Bình Ca, thỉnh vui lòng nhận cho, chậm rãi uống!”

“Mã cha lợi?” Lý Thư Sinh, Mạc Bình đều là đoàn chính thân mình, lộ ra kinh ngạc thần sắc, kia thân thỉnh so Lão Vương đưa cho bọn họ tám hai năm kéo phi đều phải kinh ngạc rất nhiều.

Mã cha lợi (Martell thủy với 1715 năm, nước Pháp bảo nhạc lực thêm tập đoàn) “Mã cha lợi” tên này lịch sử đã lâu, có thể xa xa ngược dòng đến 18 thế kỷ lúc đầu.

1715 năm, năm ấy 20 tuổi thượng • mã cha lợi từ trạch tây đảo đi tới làm ấp khu, thành lập hôm nay nhất cổ xưa làm ấp rượu xưởng. Từ khi đó khởi, mã cha lợi làm ấp liền bắt đầu này hướng thể giới mỗi cái góc truyền bá từ từ lịch trình, dần dần trở thành một cái cực cụ giá trị thể giới dương rượu nhãn hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Gấp Đãi Giải Quyết Ban Phong

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Một đêm cuồng hoan, say rượu.

Lý Thư Sinh chỉ nhớ mang máng cuối cùng là Mạc Bình kêu xe taxi, đưa Lạc Tuyết về nhà, chính hấn loạn choạng ký thượng Mạc Bình hoa một cái buổi sáng lấp rập ra tới xe máy, trở lại cho thuê phòng, đã thiên mau sáng.

Hắn ngã đầu liền ngủ, bởi vì hấn rõ ràng nhớ rõ ngữ văn tổ trưởng Quách Hùng kia trương xấu xí sắc mặt, ngày mai tuyệt đối không thể lại đến trễ.

“Linh linh.....”

Ồn ào rời giường chuông báo đem Lý Thư Sinh từ trong lúc ngủ mơ đánh thức, hấn đôi mắt cũng chưa mở, nắm lên gối đầu biên đồng hồ báo thức, thuận tay ném đi ra ngoài, mắng một câu: “Đi nguoi. Mẹ nó Quách Hùng!”

Trong miệng nhắc mãi, lại là lập tức thanh tỉnh, một lẩn long lóc quay cuồng thân ngồi dậy, kéo về mặt nhập nhèm mắt buồn ngủ, mặc vào dép lê, vào toilet, rải ngâm nước tiểu.

Sau đó vọt một cái tắm nước lạnh, may mắn hấn thượng tính tuổi trẻ, thể lực khôi phục thật sự mau, chỉ cần hơi chút ngủ thượng mấy cái giờ, thể lực liền khôi phục đến không sai biệt lắm.

Tẩy thấu một hồi, tinh thần phấn chấn, hấn thành thạo ra cho thuê phòng, ký thượng chính mình tân tọa ký, chạy như bay hướng Mịch La Phố Bách Hoa cao ốc.

Hắn đi vào Danh Sư Uyển, 8 giờ một khắc, hấn đắc ý mà sải bước đi vào giáo nghiên bộ văn phòng, đối với văn phòng Lão Sư đánh một tiếng tiếp đón: “Các vị Lão Sư, buổi sáng tốt lành!”

Nhưng nhìn kỹ dưới, mới phát hiện giáo nghiên bộ văn phòng chỉ có Quách Hùng một người, hắc một khuôn mặt, như là ai thiếu hấn mười vạn tám ngàn giống nhau.

Lão Lý xấu hổ mà thu liễm tươi cười, hậm hực đi đến ghế dài, lấy ra một quyển sách giáo khoa, mở ra sách vở, bắt đầu làm bộ soạn bài bộ dáng.

Nghĩ ngày mai chính là Quách Hùng quy định công khai khóa, hẳn nhưng đến hạo hạo chuẩn bị một chút, ngàn vạn không thể làm Quách Hùng bắt được cái gì nhược điểm, loại này tiểu nhân khó nhất đề phòng. Bất quá, chỉ cần chính mình làm được cũng đủ hạo, thiên y vô phùng, liền tính Quách Hùng muốn tìm tra kia cũng là không có cách.

Ngồi một hồi, Lão Lý như là trĩ sang nhiệm trùng đường như, thật sự ngồi không được, liền đứng dậy đi đến nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban phòng học, xuyên thấu qua cửa kính hộ, tính toán nhìn một cái học sinh mặt khác khoa đi học tình huống.

Này một tiết khóa là tiếng Anh khóa, tiếng Anh Lão Sư hướng dương, là một vị quần áo màu trắng váy liền áo nữ Lão Sư, bộ dáng lớn lên cực kỳ đoan trang tú khí, tuy rằng so ra kém hẳn cảm nhận trung nữ thần Tần Hinh Ngữ, kia cũng là coi như dung mạo xuất chúng nữ tử.

Nói một ngụm lưu loát tiếng Anh, có điểm tự mình say mê mà ở bực giảng thượng tự tiểu khiển tự nhạc mà giảng bài, bực giảng hạ học sinh trừ bỏ Lâm Từ San, Từ Dịch Di, Văn Kiều Như ba vị nữ sinh còn miễn cưỡng đang nghe một chút khóa, còn lại học sinh một tầng lớn ghé vào trên bàn ngủ.

Phuong Hạo, Hường Đông, Hồ Vũ trên chỗ ngồi không có một bóng người, nhìn dáng vẻ là trốn học.

Lão Lý nhìn đến nơi này, cũng không tâm thương thức tiếng Anh Lão Sư hướng dương “Xuất sắc biểu diễn”, này đó học sinh đều không có tới đi học, cho dù tới đi học, cũng đều là ghé vào trên bàn ngủ.

Nếu là dựa theo loại này tình hình phát triển đi xuống, cái này ban đừng nói thi đại học có thể thi đậu hạo học giáo, liền tính là nhị lưu đại học hạng ba, thậm chí trường đại học đều không có cơ hội.

Không được, ta nếu là bọn họ chủ nhiệm lớp, nên muốn gánh vác khỏi này phần trách nhiệm, lớp học kỷ luật sao có thể như thế tàn mạn, còn như thế nào nói thi đại học. Nhất định phải hạo hạo giáo dục, giáo dục các năng mới được.

Lão Lý như vậy tưởng tượng, tức khắc cảm thấy chính mình quang huy hình tượng thẳng tắp bay lên, cứu vớt một viên sa đọa linh hồn, kia có thể so thầy thuốc cứu tử phù thương còn muốn cao thượng rất nhiều. Hẳn thậm chí ảo tưởng tới rồi này đó học sinh bởi vì hẳn ân cần dạy bảo, sau đó hạo hạo học tập, mỗi ngày hướng về phía trước, loại này hình ảnh quá tốt đẹp, hơn nữa toàn bộ đến từ chính hẳn công lao.

Cấp này đó trốn học học sinh gọi điện thoại, cần phải làm cho bọn họ tới đi học.

Nghĩ đến đây, Lý Thư Sinh từ trên hành lang lui trở lại văn phòng, tìm được rồi học sinh. Tư liệu, này học sinh. Tư liệu thượng đều đăng ký học sinh tin tức, bao gồm bọn họ liên hệ điện thoại.

Lão Lý đem Phuong Hạo, Hường Đông, Hồ Vũ mấy người cá nhân tư liệu nhảy ra tới, lấy điện thoại cầm tay ra, đầu tiên là bát đánh Hường Đông điện thoại.

“Thực xin lỗi, ngài bát đánh dây số là không hạo, thỉnh ngài kiểm chứng sau lại bát!” Điện thoại một mặt truyền đến vận doanh thương chuyên chúc thanh âm.

Lý Thư Sinh vẻ mặt ngốc bức, ngoạ tào, số điện thoại là không hạo? Hường Đông cái này nhai ranh là sớm có dự mưu hạo hạo ngủ đi!

Hắn lại bát đánh Phuong Hạo điện thoại, “Thực xin lỗi, ngài bát đánh điện thoại tạm thời vô pháp chuyển được, thỉnh ngài sau đó lại bát!”

Lão Lý ngạc nhiên vô ngữ, này đó học sinh quả nhiên là sớm có dự mưu, nghĩ một khi bọn họ trốn học không có tới đi học, nhất định sẽ có chủ nhiệm lớp cho bọn họ gọi điện thoại, vì thế bọn họ dứt khoát dùng không hạo hoặc là căn bản vô pháp chuyển được dây số có lệ.

Lão Lý không cam lòng mà bát đánh Hồ Vũ điện thoại, “Thực xin lỗi, ngài gọi người sử dụng không ở phục vụ khu!” Hẳn hoàn toàn ngốc bức, không ở phục vụ khu? Người về nhà ngủ một giấc đều là che chắn tín hiệu sao?

Lý Thư Sinh nhụt chí mà đem học sinh. Tư liệu ném hồi ở trên bàn, học sinh gia trưởng hẳn là cũng lưu có số điện thoại đi? Hẳn lại mở ra học sinh. Tư liệu, cẩn thận xem xét một chút tin tức biểu.

Ở nhà trường liên hệ phương thức một lan, Hường Đông viết một hàng tự, “Cha mẹ ở nông thôn làm ruộng, dùng không dậy nổi điện thoại!” Lão Lý dờ khóc dờ cười, này rõ ràng là này đó học sinh sợ hãi Lão Sư gọi điện thoại cấp gia trưởng, cho nên bọn họ sẽ không lưu lại cha mẹ điện thoại.

Lý Thư Sinh mở ra Phuong Hạo cá nhân tư liệu văn kiện, gia trưởng liên hệ phương thức càng là thái quá mà viết: “Cha mẹ ở quốc gia bảo mật cơ cấu nhậm chức, không có phương tiện đối ngoại lộ ra số điện thoại!”

Lão Lý cả người đều say, lại nhìn đến Hồ Vũ cá nhân tư liệu, viết: “Người đoán!”

Đoán người mưu! Lão Lý có điểm sinh khí, đem tư liệu ném ở trên bàn, xem ra lão hồ không phát uy, các người khi ta là bệnh miêu, ta mặc kệ các người phía trước mang chủ nhiệm lớp như thế nào, nhưng là từ nay về sau, ta sẽ cho các người hoàn toàn nhớ kỹ ta.

Hắn sinh một trận hờn dỗi, dù sao liên hệ không phía trên hạo, Hường Đông, Hồ Vũ bọn họ ba cái trốn học học sinh, vậy tiếp tục soạn bài, chờ lần sau bọn họ tới, nhất định phải làm cho bọn họ thành thành thật thật mà đem cha mẹ hồ quang dây số điền hạo, UU đọc sách (www.uukanshu.com) một khi

bọn họ trốn học hoặc là trái với mặt khác kỷ luật, cần thiết thông tri gia trưởng, nhất định phải ở trước tiên nội liên hệ gia trưởng.

Bởi vì học sinh giáo dục, không chỉ là trường học giáo dục, không chỉ là giáo dục xã hội, càng lâu ngày chờ, không tránh được gia đình giáo dục. Hoặc là nói, nào đó trình độ thượng giảng, gia đình giáo dục từ tiểu chính là thay đổi một cách vô tri vô giác hun đúc quá trình.

Nếu là một gia đình, từ tiểu đặc biệt chú ý hài tử gia đình giáo dục, như vậy, bọn họ hài tử lớn lên lúc sau, càng hiểu được cảm ơn cha mẹ, cùng cha mẹ quan hệ cũng muốn hảo rất nhiều.

Hiện giờ, rất nhiều cha mẹ luôn là ở oán giận, bọn họ cùng hài tử có sự khác nhau, nói cùng hài tử giao lưu câu thông rất là không thoải mái, thậm chí không hiểu từ nơi nào vào tay cùng hài tử giao lưu. Tổng cảm thấy hài tử phản nghịch, không nghe lời, trên thực tế, này hết thấy vấn đề, quy kết lên, rất lớn trình độ thượng căn nguyên ở chỗ từ tiểu đối hài tử gia đình giáo dục.

Thâm thị, rất nhiều cha mẹ vì công tác, vì kiếm tiền, thường thường bỏ qua đối hài tử gia đình giáo dục, cho nên, tạo thành rất nhiều gia trưởng hoang mang, rõ ràng hài tử nghĩ muốn cái gì, đều là cho tiền thỏa mãn.

Vật chất là giàu có, tinh thần là cần cỗi. Giáo dục không lấy quyết với giàu có vật chất điều kiện, không thể thiếu tinh thần mặt quan tâm. Càng sâu giả, nhiều một phần quan ái, hài tử có thể cảm nhận được càng nhiều ấm áp, khả năng so vật chất càng có thể làm hài tử cảm ơn.

.....

Phụ chú: Giáo dục là một cái khắc sâu đề tài, lão Ngũ hy vọng quyền sách này không chỉ là đơn giản trang bức và mặt sáng văn, càng hy vọng có thể viết ra khắc sâu hiểu được, lấy một cái làm giáo dục công tác giả thị giác, cấp càng nhiều người một ít về giáo dục dẫn dắt cảnh kỷ! Sách mới trong lúc, tiếp tục cầu một chút đề cử phiếu, cầu một chút cất chứa, cảm tạ nhiều hơn duy trì!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Học Sinh Bộ Sách Võ Thuật Thâm

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Tan học tiếng chuông một vang, như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than Lão Lý lại là từ trên chỗ ngồi nhảy lên, hấn muốn bắt đầu tìm cái này được xưng từ vong lớp đem những cái đó vấn đề nghiêm trọng học sinh tìm ra, từng bước từng bước mà đơn độc nói chuyện. Đây là hấn làm chủ nhiệm lớp trách nhiệm

Nguyên bản cho rằng đương Lão Sư rất đơn giản, bị cái khóa, hướng bức giảng thượng vừa đứng, đem những cái đó tri thức điểm đốc lòng cầu học sinh giảng một hồi, như thế mà thôi.

Ai ngờ, Lão Lý tiếp nhận lớp sẽ là như thế này khó giải quyết, hơn nữa cơ hồ có thể nói, hấn là không hề học sinh quản lý kinh nghiệm, toàn bằng chính mình đương nhiên đi tự hỏi, thậm chí căn cứ trước kia chính mình học sinh thời đại cảm quan nhận thức, đi quản lý nhóm người này học sinh.

Bọn họ sở dĩ tồn tại rất nhiều học tập vấn đề, nguyên nhân chủ yếu vẫn là ghét học, chính là vì cái gì ghét học, chỉ sợ mười hai vị học sinh, mười hai loại nguyên nhân, thậm chí có chút học sinh có N cái nguyên nhân, như vậy khả năng muốn xa ở mười hai cái nguyên nhân phía trên.

Cho nên, muốn hoàn toàn thay đổi cái này lớp ban phong, từ thống trị lớp kỷ luật bắt đầu vào tay, chỉ cần biết rõ rằng bọn họ ghét học nguyên nhân, mới có thể đúng bệnh hốt thuốc, tiêu bản kiêm trị.

Đã thực rõ ràng, không quá khả năng theo chân bọn họ giảng đạo lý lớn, thuyết giáo chỉ sợ bọn họ nghe được lỗ tai đều khỏi kiên, bọn họ miễn dịch lực phòng chừng là không người có thể cập. Như vậy, chỉ có đưa bọn họ một đám mà hô lên tới, tìm một kiện phòng tối nhốt lại thẩm vấn.

Tìm được mấu chốt, xuống tay hạ được thống trị.

Lão Lý vừa đi hướng phòng học, một bên vuốt cằm đang tìm tư, thầm nghĩ: “Trước tìm ai ra tới đâu? Ân..... Đều là cao trung sinh, hiện tại xã hội, trong nhà vật chất điều kiện hảo, sớm đều phát dục thành thực, không bằng trước từ đẹp mắt bắt đầu.....”

Lão Lý một lòng một dạ bi ối vô cùng, sau đó bắt đầu định nghĩa cái gì kêu đẹp mắt, khuôn mặt gào hạo, nhan giá trị cao, có khí chất, ngực đại, thí. Cổ kiều, hai. Chân khăn kẹp này hai cánh mỹ. Mông. Đây đó nữ học sinh không hiểu sinh vật tri thức nắm giữ đến thế nào, làm chủ nhiệm lớp, hẳn là thuận tiện lại quan tâm, quan tâm các nàng sinh lý kỳ có thể hay không xử lý? Giúp các nàng kiểm tra, kiểm tra thân thể gì đó!

Cái thứ nhất dừng mảnh vào Lão Lý trong đầu, đương nhiên là tên hiệu sửa Liễu Như Yên, cái này trong ban, muốn dung mạo có dung mạo, muốn khí chất có khí chất, hơn nữa phát dục đến siêu hảo, trước ngực hai tòa đồi núi, kia chính là đủ để cùng núi Phú Sĩ đánh đồng.

Chính yếu này Liễu Như Yên đứng nhìn ngày thường vẫn vẫn tĩnh tĩnh, thông qua Lão Lý hai ngày này quan sát phát hiện, nàng nhưng không đơn giản, hơn nữa nàng cùng cái kia Mã Như Long đi được có điểm gần, không biết có phải hay không muốn phát triển đối tượng, nói cái luyện ái linh tính.

Khó mà làm được, như thế nào có thể làm Liễu Như Yên như vậy một đóa hoa cái vò, còn không có nở rộ, đã bị Mã Như Long cấp đập hư, kia quả thực là phí phạm của trời.

Lão Lý suy tư hết sức, đã muốn chạy tới phòng học cửa, hẳn đi vào đi lúc sau, đi vào Liễu Như Yên chỗ ngồi bên, nhẹ nhàng mà gõ gõ cái bàn, Liễu Như Yên chính ghé vào cái bàn ngủ đầu.

Liễu Như Yên không kiên nhẫn mà mắng một câu: “Gõ cái lông gà gõ, lão nương vậy đã chết. Còn có để người hảo hảo ngủ!”

Lý Thư Sinh sừng sốt, tiếp tục gõ cái bàn.

Liễu Như Yên vừa nhắc ngẩng đầu lên, hét lớn một tiếng, “Gõ cái gì gõ, ngốc.” Nhìn đến là Lý Thư Sinh, cái kia đến bên miệng “Bức” tự nuốt đi xuống, lộ ra một tia xấu hổ cười, “Lý Lão Sư, có việc sao?”

Lão Lý “Ách” một chút, hắc hắc nhếch miệng cười, “Liễu Như Yên đồng học, Lão Sư có việc tìm người nói chuyện, đổi một cái đến cách vách phòng học đi!”

Liễu Như Yên cả kinh, nhưng Lý Thư Sinh đã đi ra phòng học, Liễu Như Yên không có cách, đành phải xoa xoa nhấp nhem mắt buồn ngủ, đi theo Lý Thư Sinh đi ra ngoài.

Ở Danh Sư Uyển có rất nhiều phòng học, ngày thường không có học sinh tới đi học, đều là không.

Cho nên, Lão Lý tìm một gian ở cái này từ vọng lớp cách vách không phòng học, đi vào đi sau, khai đèn, đem điều hòa cũng mở ra.

Liễu Như Yên đã đi theo đi vào phòng học, Lão Lý nói một câu: “Đem cửa đóng lại!”

Liễu Như Yên “Nga” một câu, thuận tay đem môn quan trọng, sau đó về mặt nghi hoặc hỏi: “Lão Sư, người tìm ta chuyện gì? Chạy nhanh nói đi, ta còn muốn trở về ngủ đầu, hảo khốn!”

Lão Lý ngồi ở một trương khóa trên bàn, đối Liễu Như Yên vẫy tay một cái, hơi hơi mỉm cười, “Liễu Như Yên đồng học, ngồi, Lão Sư cùng người nói tâm sự.”

Hắn trong nội tâm kỳ thật rất muốn nói: “Lão Sư tưởng cho người kiểm tra, kiểm tra thân thể, nhìn xem người phát dục tình huống.”

Chính là, hắn chính yếu mục đích là muốn hiểu biết học sinh tình huống, hắn đương nhiên sẽ không như vậy hỏi.

Liễu Như Yên đầu tiên là sừng sốt một hồi, sau đó xinh đẹp cười, chuyên môn ngồi ở Lão Lý đối diện ghế trên, nàng hướng trên chỗ ngồi một tòa, trước ngực đồi núi cơ hồ là căng phải học sinh trang áo thun đều sắp nứt ra rồi, xuyên thấu qua kia cổ áo, còn mơ hồ nhìn đến một chút trắng trắng lòi ti bên.

“Lão Sư, người có phải hay không nhân thật sự nhầm chán, hoặc là người nội tâm quá tịch mịch, mới tính toán tìm ta nói tâm sự!” Liễu Như Yên đi thẳng vào vấn đề, như là liếc mắt một cái xem thấu Lão Lý tâm tư giống nhau.

Lão Lý tâm thần một nhịp, vội vàng đem hai mắt từ nhìn chăm chăm Liễu Như Yên ngực xuất thần dời đi, làm nuốt nước miếng, sau đó nghiêm túc mà nói: “Liễu Như Yên đồng học, người yên tâm, Lão Sư là chính thức quân tử, sẽ không kia cái gì tao nhiều người, ta làm người chủ nhiệm lớp, có trách nhiệm có nghĩa vụ đối với người trước mắt học tập tình huống làm một cái hiểu biết, hy vọng người hảo hảo phối hợp.”

Liễu Như Yên khuôn mặt hơi hơi đỏ lên, trong lòng suy nghĩ, cái này Lý Thư Sinh thật đúng là khó chơi, nhìn dáng vẻ hắn đã không sợ ta trạng cáo hắn phi lễ học sinh, có điểm không kiêng nê gì. Ân hử, ta nhưng thật ra muốn nhìn một chút, người tưởng chơi cái gì hoa chiêu.

“Lão Sư, người muốn hiểu biết cái gì? Người liền trực tiếp hỏi đi, ta nhất định toàn lực phối hợp.” Liễu Như Yên tựa hồ sớm thành thói quen loại này “Bộ sách vô thuật”, một bộ ngồi so Lão Lý đều còn trấn định tự nhiên ông cụ non bộ dáng.

Loại này thời điểm, Lão Lý đương nhiên không thể lùi bước, hoặc là khí tràng thượng không thể bại bởi Liễu Như Yên, nếu không lúc này đây nói chuyện đem không cáo mà chết, nói trở về, Lão Lý mấy năm nay ở trên đường trà trộn nhiều năm, sớm đã là da mặt tường thành còn dày hơn, đặc biệt là đối mặt Liễu Như Yên, trừ bỏ nàng mỹ mạo làm hắn có điểm khó có thể tự giữ ở ngoài, muốn chơi tâm kế lòng dạ, tự nhiên là ném Liễu Như Yên như vậy học sinh mấy cái phổ.

“A, Như Yên đồng học, người nói trước nói, gần nhất học tập trạng huống thế nào? Tự mình cảm giác phương diện kia tương đối bạc nhược yêu cầu

Lão Sư hỗ trợ, cứ việc mở miệng!” Lão Lý tuy rằng nghĩ tới trước tìm học sinh nói chuyện, hiểu biết học sinh tình huống. Nhưng là hắn này một mở miệng liền bại lộ chính mình nhược kê, loại này hỏi pháp, phỏng chừng này đó học sinh đều nghe được tường phun.

Quả nhiên, Liễu Như Yên một nhún vai, thè lưỡi, trang làm một bộ dường như không có việc gì bộ dáng, thoải mái mà nói: “Khá tốt, ta đối tượng lai tràn ngập tin tưởng. Lão Sư, ngươi không cần thao tâm!”

Cự tuyệt! Trần trụi cự tuyệt! Lão Lý trong lòng “Lộp bộp” một chút, một mở miệng, này Liễu Như Yên chính là cự tuyệt trợ giúp, căn bản không muốn mở ra nội tâm, cùng Lão Lý tâm sự, cho dù đơn giản nói chuyện phiếm, đều khó có thể vui sướng mà tiến hành đi xuống. Hắn nhớ tới phó hiệu trưởng Ưông Thúy Bình theo như lời, đi vào học sinh nội tâm thế giới, có thể thấy được này đến có bao nhiêu không dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Đảo Khách Thành Chủ

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lão Lý tắc lưu lưu đôi mắt nhắm vài lần Liễu Như Yên giao hảo khuôn mặt, kia trắng nõn thủy nộn khuôn mặt, vô cùng mịn màng, tiểu xảo là lướt anh đào cái miệng nhỏ, thật muốn thẩu đi lên hôn môi mấy khẩu. Hắn thực mau lại liễm tụ tâm thần, nghiêm trang mà nói: “Như Yên đồng học, chúng ta hiện tại là đang nói một cái phi thường nghiêm túc đề tài, thỉnh ngươi đoan chính hảo thái độ, sự tình quan ngươi tương lai, thỉnh ngươi mở rộng cửa lòng, hy vọng Lão Sư từ này đó phương diện trợ giúp ngươi, tỷ như buổi tối mất ngủ bồi liệu, tịch tịch thời điểm bồi chơi. Khụ khụ. Không đúng, tỷ như học tập thượng có không hiểu địa phương, muốn đứng lúc thỉnh giáo Lão Sư!”

Lão Lý đối chính mình định lực vẫn luôn cầm giữ đến không tốt, đặc biệt là ghen hơn hai mươi năm, chưa bao giờ khai quá thức ăn mặn hắn, đối mặt Liễu Như Yên như vậy kiều diễm nữ sinh, khó tránh khỏi có điểm sinh lý, tâm lý thượng xúc động. Nhưng hắn vẫn chịu xúc động là ma quỷ tín điều, nói năng lộn xộn nói sai lời nói, hắn lại vội vàng sửa miệng.

Ai ngờ Liễu Như Yên đứng lên, một đôi ngập nước thu ba uyển chuyển đôi mắt, cơ hồ liền ở Lý Thư Sinh trước mặt một tắc chỉ gian, kia ngạo nghễ đỉnh bạt đôi núi cơ hồ là làm Lão Lý hít thở không thông, cường đại cảm giác áp bách đánh úp lại, hắn đành phải hơi chút hoạt động một chút thân mình.

Chính là, hắn lớn nhất sai lầm chính là ngồi ở trên bàn, bởi vì cái bàn liền như vậy điểm độ rộng, căn bản lui không thể lui.

Liễu Như Yên liếc mắt đưa tình biểu tình, đối với Lão Lý trên mặt thổi một ngụm nhiệt khí, hương khí di người, Lão Lý cảm giác chính mình đứng quần chi gian cấp tốc sung huyết bành trướng, Liễu Như Yên càng là bách cận thân mình, dùng kia hương khí phắc mũi miệng thơm lại là thổi mấy khẩu nhiệt khí, mũi nhăn như tơ, hoàng oanh ngọt ngào mà nói: “Lão Sư, ngươi có phải hay không thích ta nha?”

Lão Lý thân mình cứng đờ, cảm giác đối mặt Liễu Như Yên, quả thực so ngày thường đánh nhau đối phó những cái đó hỗn hỗn môn còn làm hắn Alexander. Hắn xấu hổ mà cười cười, “Như Yên đồng học, như thế nào sẽ? Lão Sư là chính nhân quân tử!”

“Ân? Phải không?” Liễu Như Yên miêu thân mình, vươn bạch ngọc tay, ngón trở điểm ở Lý Thư Sinh cằm, cực cự chọn. Đâu xuân phong tươi cười, cơ hồ đem Lý Thư Sinh hòa tan, “Lão Sư, ngươi cảm thấy ta lớn lên xinh đẹp sao?”

Liễu Như Yên tay theo Lão Lý cảm xét qua, một đường theo sờ đến hắn ngực, tiếp tục trượt xuống, xét qua bụng, tiếp tục đi tới. Kia linh xà tiểu xảo tay ngọc liền phải sờ hướng về phía Lão Lý đứng quần.

Lão Lý cuối cùng lý trí đánh thức hắn, khởi thân, đem Liễu Như Yên thân mình đẩy ra, từ trên bàn nhảy xuống, đứng ở trên mặt đất, đứng quần cái kia chùy sớm đã cực nóng nóng bỏng, hắn cái trán đều chảy ra mồ hôi, trong lòng suy nghĩ: “Ai má ơi, đây là cái gì học sinh đâu! Này nói rõ chính là cường. Gian không thành phần bị thảo tiết tấu! Nếu không, đối cái địa phương, dung Lão Sư đi khai một gian phòng.”

“Ha ha ha ha. Lão Sư, ngươi như vậy khản trương làm gì, không có việc gì, vạn nhất Danh Sư Uyển lãnh đạo trách tội xuống dưới, ngươi liền nói, là ta câu Dẫn ngươi, điều khiển ngươi!” Liễu Như Yên một trận mang theo cực kỳ nồng đậm cười nhạo hương vị,

Một bên nói, một bên xoay người đi ra phòng học.

Lão Lý một thí Cỗ ngồi trở lại một phen ghế trên, cả người đều là mộng vòng, này vẫn là học sinh sao? Này còn có thể cứu chữa sao? Công nhiên câu.

Dẫn Lão Sư, này giống cái gì, càng nhưng khí chính là chọn. Đâu Lão Sư tình. Dục, nàng còn phải ý nghênh ngang mà đi.

Loại này dục hỏa thiêu đốt mãnh liệt trình độ so xem đảo quốc động tác phiến muốn sinh mãnh đến nhiều, Lão Lý mồm to mà hô hấp vài cái, sửa sang lại một chút phức tạp tâm tình, một bên là Lão Sư, một bên là nguyên. Thủy dục vọng, hẳn cảm giác chính mình đứng ở thiên bình thượng, lý tính cùng cảm tính thiên bình.

Thiên hướng lý tính, như vậy cảm tính chính là đi cân bằng, kia vạn nhất học sinh thật sự bởi vì chính mình lớn lên quá soái, muốn hy sinh thịt. Thế đâu, này chẳng phải là phát học sinh ấu trĩ tâm linh?

Không đúng, thiên hướng cảm tính, thỏa mãn học sinh dục vọng, quang vinh mà hy sinh tự mình, thành tựu học sinh tập thể, đây là làm một vị Lão Sư chức trách.

Phi phi phi..... Lý Thư Sinh a Lý Thư Sinh, ngươi có phải hay không mấy năm nay hoàng kim trợ thủ đắc lực lẫn nhau bác chỉ số thông minh giảm xuống vì phụ, này đó học sinh như thế nào sẽ chủ động hiến. Thân, bọn họ chẳng qua là ở lưng gát ngươi, đem ngươi đương ngọc bức giống nhau trào phúng. Lý Thư Sinh thực mau lại rõ ràng mà nhận thức đến điểm này, hơn nữa này đó học sinh từ trong lòng bài xích Lão Sư, vô hình trung cùng Lão Sư đứng ở đối địch quan hệ.

Như vậy tương tượng, Lão Lý tức khắc tâm thật lạnh thật lạnh hơn phân nửa tiết, nếu học sinh bài xích, không thể mở ra bọn họ nội tâm, như vậy là căn bản đi không tiến bọn họ nội tâm thế giới, kia càng không thể có thể bang trợ được với bọn họ.

Tuy rằng một câu Lão Sư muốn trợ giúp các ngươi trưởng thành, nhưng là học sinh cự tuyệt Lão Sư trợ giúp, còn đem ngươi coi như địch nhân, giống như muốn làm hại bọn họ giống nhau, như vậy một loại quan hệ là thực bất lợi với Lão Lý như vậy trăm phương ngàn kế muốn cứu vớt này đó rơi vào hắc ám vực sâu học sinh.

Như thế nào dẫn đường bọn họ rời xa lạc lối trở về quỹ đạo? Đây là làm Lão Lý đau đầu sự.

Tuy rằng còn không có tìm những người khác tới tâm sự, liền một cái Liễu Như Yên, làm Lý Thư Sinh trong lòng run sợ, mặt khác học sinh phỏng chừng cũng hảo không đến nào đi. Vậy phải làm sao bây giờ mới hảo? Lão Lý lâm vào suy nghĩ sâu xa.

Liễu Như Yên trở lại phòng học, còn lại học sinh lập tức xúm lại lại đây, tò mò hỏi: “Sửa, kia chỉ thần thú kêu ngươi đi làm gì? Triệu hoán thần long sao?”

Liễu Như Yên châm biếm một tiếng, “Ta hoài nghi cái này đại ngọc. Rất thật chính là biến thái, hẳn tương tiết độc ta.....”

“Tiết..... Không phải a, sửa, ngươi giải nghĩa sớ một chút, ngươi sẽ không lại muốn dùng Lão Sư tương chiếm ngươi tiện nghi, ăn ngươi đậu hủ tới đối phó Lý Thư Sinh đi? Này nhất chiêu không nhạy, không dùng được!” Lương Hàm nói.

“Ai nói ta phải dùng chiêu này đối phó hắn, bất quá, lúc này đây là thật sự, các ngươi nhưng ngàn vạn phải cẩn thận điểm, này chỉ thần thú phỏng chừng thật là biến thái cuồng, hẳn đem ta gọi vào phòng học, kia một đôi sắc mị mị đôi mắt nhìn chăm chăm vào ta ngực xem, trông mắt đều mau rơi xuống!” Liễu Như Yên khinh bỉ nói.

“Không phải đâu? Như vậy khủng bố!” Lương Hàm, Vương Diễm Nghiên, Lưu Nhụy mấy nữ sinh vội vàng đôi tay ôm ở ngực, bảo hộ chính mình lãnh địa.

“Cho nên, ta đảo khách thành chủ, không đợi hắn ra tay, ta hung hăng mà điều khiển một chút hắn!” Liễu Như Yên đắc ý mà nói.

“Ngươi..... Điều khiển kia chỉ thần thú?” Mọi người khó có thể tin, hỏi lại một câu.

“Không được a!” Liễu Như Yên cười nói, thực mau sắc mặt trầm xuống, “Chúng ta cần thiết nghĩ cách mau chóng đem này chỉ thần thú lộng đi, nếu không, chúng ta đều rất nguy hiểm.”

Mọi người đều là im lặng gật đầu.

Vương Diễm Nghiên bỗng nhiên cười nói: “Nếu kia chỉ thần thú tốt như vậy. Sắc, không bằng chúng ta thêm hắn WeChat, đậu một đậu hắn, thế nào?”

Lương Hàm hăng hái, giơ ngón tay cái lên, “Ai, đáng tin cậy, sư tử hồng này nhất chiêu nhất định làm đến hắn dục tiên dục tử, chờ đến đêm khuya tĩnh lặng, tịch tịch khó nhìn thời điểm, chúng ta thêm hắn WeChat, sau đó cho hắn phát một ít mảnh nhỏ tử, nói một ít lời tâm nói, kích thích hắn..... Wow, ngấm lại đều hảo hưng phấn!”

“Kia còn do dự cái gì, chạy nhanh đem hắn số điện thoại lục soát một chút, xem hắn WeChat hảo.....” Liễu Như Yên cũng tỏ vẻ tán đồng, vội vàng từng người lấy điện thoại cầm tay ra, chuẩn bị hành động.

Chương 69: WeChat

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Đi, kia chỉ thần thú số điện thoại không có khai thông WeChat? Không thể nào!” Vương Diễm Nghiên dẫn đầu kinh ngạc mà nói.

Lương Hàm cũng là thuận miệng nói: “Thật sự lục soát không đến nga! Tốt như vậy. Sắc thành tánh người, thế nhưng số điện thoại không có khai thông WeChat?”

“Tà môn!” Vương Diễm Nghiên có điểm thất vọng ánh mắt nhìn Liễu Như Yên, Liễu Như Yên hơi chút suy nghĩ một chút, “Không đúng, ta nghiêm trọng hoài nghi, kia chỉ căn bản không hiểu cái gì kêu WeChat!”

“Cái gì? Không hiểu WeChat? Không thể đi!” Vương Diễm Nghiên kinh ngạc không nhỏ.

“Không kỳ quái, các người suy nghĩ một chút, kia chỉ nhìn qua đâu, rất giống như vậy hồi sự, nhưng trên thực tế, cổ hủ bất kham, hoàn toàn chính là một loại phong kiến thủ cựu tư tưởng, hần không quá khả năng nắm giữ như vậy lưu hành ứng dụng mạng xã hội, người xem hần đi động, quả thực là gạch Nokia.....” Liễu Như Yên đạo lý rõ ràng mà phân tích một hồi.

Lương Hàm cười hắc hắc, “Nhìn hần đi động, ta nghĩ tới son trại cơ!”

“A, các vị đồng học, các người đang nói chuyện cái gì đâu? Như vậy hài da!” Không biết khi nào, Lão Lý thân ảnh đã đứng ở phòng học, thấy này đó học sinh làm thành một vòng, hần dạo bước đến gần, thần không biết quỷ không hay hỏi một câu.

Bọn học sinh vội vàng nhắm lại miệng, cho nhau liếc nhau, nhìn về phía Lý Thư Sinh, đều là cười tiếp đón một tiếng: “Lão Sư hảo!”

“Hắc hắc, thấy các người như vậy ngoan, Lão Sư hảo thật sự!” Lý Thư Sinh tận lực nhặt dễ nghe mà giảng.

Liễu Như Yên lập tức hỏi: “Lão Sư, vì phương tiện chúng ta sư sinh chi gian câu thông, người WeChat hào nhiều ít? Chúng ta đều thêm một chút bái!”

Lý Thư Sinh chần chờ một chút, ai má ơi, xem ra chính mình mị lực bắt đầu bạo lều, này Liễu Như Yên chủ động “WeChat” chính mình, hần chớp mắt, suy nghĩ một hồi, “Các bạn học a, chúng ta rốt cuộc sư sinh một hồi, há ngăn là WeChat đâu? Kia muốn tuyệt đối tín nhiệm, cho nhau tín nhiệm, tôn trọng lẫn nhau!”

“Lão Sư, người nên sẽ không liên ‘ WeChat ’ là cái gì người cũng không biết đi?” Vương Diễm Nghiên trắng ra mà thử tính hỏi một câu, đặc biệt trọng điểm cường điệu “WeChat” hai chữ.

Lão Lý nói như thế nào cũng là Hán ngữ ngôn văn học tốt nghiệp, liên tính không biết Vương Diễm Nghiên đang nói cái gì, hần vẫn là có thể từ mặt chữ ý tứ lý giải, WeChat, WeChat, một chút tin tưởng ý tứ lạc.

Vừa mới chuẩn bị mở miệng nói ra chính mình lý giải, nhưng từ này đó học sinh biểu tình, hần tựa hồ nhìn thấy gì, hần ha ha cười, “WeChat sao, đương nhiên đã biết, chẳng qua, các người trước mắt việc cấp bách nhiệm vụ là học tập, đến nỗi mặt khác, Lão Sư lại chậm rãi cùng người nói.”

“Thiết!”

Vài vị nữ sinh làm bộ một bộ thực khinh bỉ bộ đáng. Bất quá, Lão Lý chỉ là kẻ hoãn binh, tuy rằng ở thâm thị lần lê bò lết nhiều năm, biết thâm thị xa hoa truy lạc, cũng biết thâm thị là một cái biến chuyển từng ngày địa phương, học sinh theo như lời “WeChat”, chỉ sợ căn bản là không phải chính mình lý giải cái kia ý tứ,

Vẫn là hoãn vừa chậm, chờ chính mình đi biết rõ ràng, lại cùng học sinh giao lưu, để tránh bị học sinh đánh thượng “Lạc đơn vị, OUT” nhãn, kia nhưng ảnh hưởng hần ở học sinh cảm nhận trung quang huy hình tượng.

“Lão Sư, chúng ta chỉ tăng thêm người vì WeChat bạn tốt, cũng sẽ không tạo Nhiều người, người như vậy lòng dạ hẹp hòi làm gì!” Liễu Như Yên nói chuyện cũng sẽ không quá khách khí.

“Chính là, quý hẹp hòi!” Còn lại nữ sinh cũng đều là chu lên miệng, phụ họa nói.

Lão Lý là hữu tâm vô lực, nếu là chính mình biết cái này cái gì “WeChat” là cái quỷ gì, đừng nói một cái dây số, liên tính là đưa cho này đó xinh đẹp tinh thần phần chần nữ sinh, kia cũng không có bao lớn quan hệ.

“Ta xem Lão Sư chính là OUT, căn bản là là không biết cái gì kêu ‘ WeChat ’!” Liễu Như Yên không lưu tình chút nào, trực tiếp chọc phá Lý Thư Sinh tiểu tâm tư.

Lý Thư Sinh về mặt xấu hổ mang theo mấy phần thương cảm, không mang theo như vậy và mặt, làm chủ nhiệm lớp ta, lao tâm lao lực, vì các người tiền đồ tương lai rơi đầu chảy máu, các người thể nhưng nói rõ chỗ yếu và mặt, như vậy hảo sao?

Hắn trong lòng một vạn chỉ thảo nê mã ở lao nhanh, nhưng là vẫn là hiếu thắng nhan cười vui, “Khai cái gì quốc tế vui đùa, các người thật khi ta là ngoại tinh nhân xâm lấn a!”

“Một bước đạp sai chung thân sai, xuống biển bạn nhảy vì sinh hoạt, vũ nữ cũng là người, trong lòng thống khổ hướng ai nói, vì sinh hoạt bức bách, viên viên nước mắt hướng bụng nuốt lặc, chẳng lẽ đây là mệnh, chủ định cả đời ở kia phong trần quá!” Lão Lý nhớ tới này một đầu Hàn bảo nghi kinh điển lão ca 《 vũ nữ nước mắt 》, hắn cảm giác chính mình dần thân vào giáo dục ngành sản xuất, gặp gỡ này giúp tổ tông, cùng này vũ nữ đạp sai bạn nhảy là giống nhau giống nhau.

Hắn nội tâm là hồng mắt, hắn chỉ nghĩ chạy nhanh rời đi phòng học, trở lại văn phòng xin giúp đỡ, nhìn xem cái quỷ gì kêu “WeChat”.

“Linh linh.”

Ông trời tác hợp, đi học tiếng chuông vang lên, Lão Lý đứng lý hợp tình mà nói: “Đi học, các người đều đánh lên tinh thần, hảo hảo nghe giảng bài!”

Nói xong, hắn đi ra phòng học, đồ lưu một đám ngốc bức học sinh.

Rốt cuộc Lão Lý che dấu năng lực là xa tại đây chút học sinh phía trên, hắn như vậy vừa nói, nguyên bản học sinh phán định Lão Lý không biết cái gì kêu “WeChat”, lại mê hoặc. Chẳng lẽ chân tướng Lão Lý chính mình nói, không thể làm cho bọn họ chơi WeChat ảnh hưởng học tập?

Nói trở về, hiện giờ WeChat phổ cập lúc sau, bằng hữu vòng chính là một cái áp súc bản thể giới bản đồ, hơn nữa là màu trang bản, thiên văn địa lý, quốc nội nước ngoài, hoa hoè loè lẹt, cái gì cần có đều có.

Lão Lý như là từ địa ngục đạt được đầu thai trọng sinh cơ hội, chạy ra phòng học lúc sau, chạy như bay trở lại giáo nghiên bộ văn phòng, ngồi ở trên chỗ ngồi như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, hắn nghiêng lệch quá đầu, nhìn thoáng qua vị kia mang chai bia để hậu mắt kính phiền vật lý Lão Sư Vạn Cảnh Hâm, hắn đang ở chơi một khoản tay du, linh hoạt ngón tay, trên dưới bay múa, trôi chảy nhanh nhẹn thật sự.

Xem này Vạn Cảnh Hâm suốt ngày, giống như những cái đồ nhiễm quạ. Phiến nghiệm nghiệm. Quân tử dường như, ôm cái di động, say mê trong đó, nhìn đáng vẻ, hắn nhất định đối thủ cơ phi thường hiểu biết, nhất định biết cái gì kêu “WeChat”!

Lão Lý thử mà gõ gõ Vạn Cảnh Hâm bả vai, hắc hắc nhếch miệng cười, hạ giọng hỏi: “Vạn Lão Sư, thỉnh giáo một vấn đề, người biết cái gì kêu ‘ WeChat ’ sao?”

Vạn Cảnh Hâm cũng không quay đầu lại, nhưng là từ trong giọng nói đã toát ra từ đỉnh đầu khinh bỉ đến lòng bàn chân, “Ta dựa, WeChat? Người ở đâu ta sao?”

“Cái gì nha? Ta là chính thức mà thỉnh giáo, thật không biết đó là cái gì ngoạn ý.”

Vạn Cảnh Hâm chậm rãi nâng lên mắt, liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, xem Lý Thư Sinh một bộ đứng đắn bộ dáng, “WeChat, thông tục có thể xưng là ‘ ước pháo Thần Khí ’, là một khoản trước mắt thực hóa bạo ứng dụng mạng xã hội, công năng cùng QQ không sai biệt lắm, nhưng lẫn nhau giao diện so QQ phải cường đại hơn nhiều.”

Lý Thư Sinh nói thảm một tiếng: “Ước Pháo Thần Khí không phải nhân dân tệ sao? Khi nào biến thành ‘ WeChat ’?”

Vạn Cảnh Hâm vừa vặn đánh xong một phen trò chơi, hắn thật sâu mà ra một hơi, sau đó rời khỏi tay du giao diện, click mở di động một cái màu xanh biếc APP bức ảnh, “Kia, đây là WeChat, ta biết ước Pháo Thần Khí là nhân dân tệ, nhưng cái này. Hắc hắc, là miễn phí!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Ngoại Tinh Nhân

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Miễn phí ước Pháo?” Lý Thư Sinh lập tức trước mắt sáng ngời, đây chính là thứ tốt, thiên hạ còn có miễn phí cơm trưa, “Vạn Lão Sư, tốt như vậy công nghệ cao, chạy nhanh cho ta giảng một giảng, không tiếc chỉ giáo a, vô cùng cảm kích!”

Lão Lý tưởng tượng, đêm khuya tĩnh lặng, tịch mịch khó nhìn thời điểm, có như vậy ngư ngư bức Thần Khí, ước một cái, kia tổng so trợ thủ đắc lực lẫn nhau bác thuật tới thống khoái, hơn nữa ở thâm thị, một mở miệng đều là hoàn. Thứ một con rồng toàn. Bộ đồ vụ, hần sinh nuốt nước miếng, nếu không phải Vạn Cảnh Hâm nhìn chăm chăm hần, hần nước miếng sớm chảy nước dãi ba thước, lưu trên mặt đất một bãi.

Vạn Cảnh Hâm quả thực không thể tin được mà nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh ba mươi giây, không nhiều không ít ba mươi giây, “Khụ khụ, nãi cái, Lý Lão Sư, ta nghiêm trọng hoài nghi ngươi là UFO mang đến dị tộc, WeChat như vậy lưu hành hóa bạo ứng dụng mạng xã hội, ngươi thế nhưng dốt đặc cán mai?”

Lý Thư Sinh nghẹn khuất, mấy năm nay trà trộn trên đường, giao tiếp đều là một ít đầu đại cái một chữ không quen biết hỗn hỗn môn, bọn họ trong mắt chỉ có nắm tay, bọn họ phát tiết phương thức cũng càng là đơn giản thô bạo —— hội sở là bọn họ thường trú nhà.

Cho nên, đối với Lý Thư Sinh như vậy chịu quá giáo dục cao đẳng sinh viên, xen lẫn trong như vậy một đám người giữa, tự nhiên là muốn kéo thấp chỉ số thông minh, hơn nữa mấy năm nay, hần cơ hồ có thể nói là quá gần cách với thể nhân nhật tử. Đừng nói cái gì ứng dụng mạng xã hội, liên tính là những cái đó hội sở, hần cũng là thường dân.

Bởi vì Lão Lý từ trong cốt tủy có một chút ngạo cốt, hần cảm thấy chính mình là một cái kiệt ngạo khó thuần đại nhân vật, lưu luyện với pháo hoa nơi, kia không phải hần như vậy đại nhân vật việc làm. Linh hồn của hần là sạch sẽ, hần không thích như vậy phong nguyệt nơi.

Mỗi một lần Mạc Bình đem kia hội sở miêu tả đến ba hoa chích choè, hần đều là khịt mũi coi thường, còn nữa nói, Lão Lý chính là một cái hơi phong kiến truyền thống bảo thủ nam nhân, chính hần thủ thân như ngọc hơn hai mươi năm, há có thể đem thân thể của mình bán thiêu ở pháo hoa từ từ trên người.

Xuất phát từ như vậy một loại quan niệm, bởi vậy, Lão Lý kia thật đúng là không có lây dính quá thức ăn mặn, liên thịt vị là cái gì tư vị đều chưa từng thể nghiệm quá.

Vừa nghe Vạn Cảnh Hâm nói lên này WeChat có thể dùng để ước pháo, hơn nữa là miễn phí. Hần nhưng thật ra tới hứng thú, càng chủ yếu chính là hần không thể ở bọn học sinh trước mặt mất mặt, quyết không thể làm học sinh cảm thấy hần quá low, cùng bọn họ không hề cùng cái niên đại.

Vạn Cảnh Hâm gia hỏa này cũng là lão quang côn, nhưng là hần là có sắc tâm không sắc đảm, WeChat chơi đến bay lên tới, cái gì lắc lắc, điều ra cách xa vạn dặm ở ngoài yêu mị nữ nhân, hần đều là nuốt một ngụm nước miếng, sau đó trái tim nhỏ bang bang nhảy nửa ngày, đã phát một cái chào hỏi tin tức qua đi.

Một khi có người hồi phục hần, hần liền hưng phấn đến so ăn Viagra còn muốn tinh thần, sau đó lập tức các loại chuyện hài thô tục, hoàng chè cười, cùng đối phương nói chuyện với nhau lên.

Nhưng trong hiện thực hần là một cái cực kỳ tự ti cô ngôn quả ngữ nam nhân, mỗi ngày làm bạn hần chỉ có di động, cùng với di động các loại APP,

Đối với WeChat, phiếu lưu bình, phụ cận người, hần đều là sinh động người sử dụng. Hần chơi WeChat có thể nói một bộ một bộ, bộ sách võ thuật sâu đậm.

Hơn nữa lấy một cái tương đối phong Tao tên “Luôn có điều dân muốn hại trẫm”, nhìn tên này mạc danh có vài phần hi cảm, cho nên, Lý Thư Sinh hỏi hần WeChat, hần cũng là tới hứng thú, dứt khoát đem hần tay du trước tiên lui rút, sau đó nghiêm trang mà đối Lý Thư Sinh nói: “Công có bột mới gột nên hồ. Ngươi trước download một cái WeChat APP, đăng ký một cái WeChat hào, sau đó lại chậm rãi sở soạn trong đó công năng, di động cho ta……”

Lý Thư Sinh đem chính mình di động đưa cho Vạn Cảnh Hâm, Vạn Cảnh Hâm tiếp nhận đi vừa thấy, phun một câu: “Ta dựa, đều cái gì niên đại, ngươi này di động…… Phi trí năng cơ?”

Vạn Cảnh Hâm như là xem ngoại tinh nhân giống nhau, nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, “Lý Lão Sư, ngươi xác định ngươi là bình thường người địa cầu sao?”

“Ách? Ai nói dùng trí năng cơ mới tính người địa cầu a. Ta cảm thấy này khoản Nokia khá tốt dùng, âm sắc hảo, thanh âm còn rất lớn, càng là nại quảng ngã, hắc hắc…… Cái này chẳng lẽ không thể dùng WeChat?” Lý Thư Sinh buồn bực hỏi.

Vạn Cảnh Hâm hoàn toàn hết chỗ nói rồi, đưa điện thoại di động còn cấp Lý Thư Sinh, tức giận mà nói: “Lý Lão Sư, ta cùng ngươi không oán không thù, ngươi làm gì tiêu khiển ta, ta tiếp tục chơi trò chơi, không có thời gian lý ngươi.”

Lý Thư Sinh bị bát một chậu nước lạnh, nguyên lai đã là công nghệ cao niên đại, năm sáu năm trước, chính mình này khoản Nokia di động kia chính là lưu hành đến bạo, “Vạn Lão Sư, ngươi nhìn xem, có biện pháp gì không cho ta làm một cái WeChat bá?”

Vạn Cảnh Hâm không để ý đến Lý Thư Sinh, mở ra tay du, tiếp tục đắm chìm trong trò chơi, chậm rì rì mà nói một câu: “Nói chung, WeChat đều là dùng chính mình số điện thoại đăng ký.”

Lý Thư Sinh “Nga” một tiếng, giương mắt nhìn một chút dán ở ghế dài thượng Danh Sư Uyển thông tin lục, nhìn chăm chăm Vạn Cảnh Hàm số điện thoại, trong lòng có kẻ sách, chạy nhanh tìm tới một chi bút, ở ngữ văn sách giáo khoa trang đầu thượng, chuyên môn viết thượng “WeChat hào 15898765432”.

Hắn nhưng không nghĩ bị học sinh xem nhẹ chính mình, liền tính là lấy trộm Vạn Cảnh Hàm WeChat hào, đến lúc đó học sinh tăng thêm, ít nhất cảm thấy chính mình có WeChat hào, như vậy chính mình hình tượng cũng liền bảo vệ.

Buổi sáng 10 giờ đến giữa trưa 12 giờ, là hần ngữ văn khóa, hần cũng không có thời gian soạn bài, như cũ dùng từ Thị Nhất Trung ngữ văn Lão Sư Tàn Hình Ngữ mượn tới ngữ văn giáo án ứng phó rồi sự, thừa dịp còn có một đỉnh điểm thời gian, Vạn Cảnh Hàm không chịu giáo chính mình WeChat như thế nào chơi, dứt khoát xem vài lần giáo án, ít nhất một hồi đi học, chiếu đọc cũng lưu loát một chút, không cần như vậy lắp bắp.

Không biết phó hiệu trưởng Uông Thúy Bình có hay không giúp chính mình liên hệ một chút Tàn Hình Ngữ, tốt nhất có thể mau chóng đi nghe một lần Tàn Hình Ngữ ngữ văn khóa, đương nhiên phương thức tốt nhất là có thể mỗi lần khóa đều đi nghe Tàn Hình Ngữ, nghe xong Tàn Hình Ngữ nói xong khóa, hần lại trở về giảng cấp chính mình học sinh nghe, cũng liền sẽ không như vậy không tiêu chuẩn.

Việc cấp bách, cũng chỉ có thể không trâu bắt chó đi cày, căng da đầu đi trước đi học. Lão Lý đối đãi chương trình học vẫn là thực nghiêm túc, đem Tàn Hình Ngữ giáo án lại là nghiêm túc mà nhìn mấy lần, trong đầu ảo tưởng Tàn Hình Ngữ đứng ở ba thước bục giảng thượng, một bộ phác họa có hứng thú điển nhả sườn xám trang, kia cổ điển phong phạm ưu nhã, có lẽ học sinh nghe nàng khóa đều là một loại hưởng thụ đi!

Vốn là tưởng tượng một chút Tàn Hình Ngữ đi học bộ dáng, cuối cùng thành hần méo mó Tàn Hình Ngữ đẹp như thiên tiên dung mạo. “Mỹ, thật sự là quá mỹ, trên thế gian này, như thế nào sẽ có như vậy mỹ mạo nữ tử!” Lão Lý nuốt nước miếng, cảm giác trước mắt là sương khói lượn lờ tiên cảnh, Tàn Hình Ngữ vạt áo nhẹ nhàng, thướt tha nhiều về thân ảnh, xuất thủy phù dung kinh diễm.

Nghĩ nghĩ, một trận ù rù đánh úp lại, Lão Lý rốt cuộc chịu đựng không nổi, nhắm mắt lại, ghé vào bàn công tác thượng đã ngủ.

“Bang!”

Một cái tát vỗ vào bàn công tác thượng, Lão Lý một cái kinh tung từ trong mộng bừng tỉnh lại đây, ngẩng đầu, mở nhập nhèm mắt buồn ngủ, Quách Hùng cái loại này kéo đến so mặt ngựa còn lớn lên mặt, cặp kia có thể đem Lý Thư Sinh giết chết ánh mắt, làm Lý Thư Sinh tức khắc thanh tỉnh không ít, hắc hắc nhếch miệng cười, “Quách Tổ trưởng, có gì chi thị?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Kinh Hỉ Lớp Học

Tiểu thuyết: Vô địch giáo viên Tác giả: Năm liên dương

“Thượng tiết khóa, chúng ta nói 《 tiêu dao du 》, phía dưới vị nào đồng học tới bồi một chút yêu cầu ngâm nga đoạn.” Lý Thư Sinh đứng ở bục giảng thượng, bắt đầu rồi hần đệ nhị tiết ngữ văn khóa.

Có lẽ hần quá đánh giá cao cái này ban học sinh, cho rằng sẽ giống bọn họ học sinh thời đại như vậy, lên lớp xong xuống dưới, sẽ ngoan ngoãn mà ngâm nga yêu cầu ngâm nga đoạn.

“Phụt! Ngâm nga là cái quỷ gì?” Lương Hàm nhin không được trộm bật cười, nói thầm một tiếng.

Lý Thư Sinh nhìn chung quanh một vòng ở phòng học ngồi học sinh, Hồ Vũ, Hướng Đông, Phương Hạo như cũ không có tới đi học, còn lại học sinh như cũ nên ngủ như cũ ghé vào trên bàn, nên chơi đi động như cũ cúi đầu chơi đi động.

Liễu Như Yên ghé vào cái bàn ngủ đến thật là thom ngọt, chỉ có Lâm Tử San, Từ Dịch Di, Văn Kiều Như ba vị nữ sinh ngẫu nhiên tượng trưng tính mà ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, nhưng là trên bàn lại là bãi mận họa hoặc là đang ở vẽ hoặc là phác họa.

Quá kỳ cục! Lão Lý trong lòng một ngụm oán khí đột nhiên sinh ra, chiếu như vậy đi xuống, cái này ban nhất định là giải tán không thể.

Vốn dĩ cái này ban học sinh bởi vì ở trường học theo không kịp mặt khác văn hóa sinh tiến độ, mới tìm Danh Sư Uyển như vậy giáo dục phụ đạo cơ cấu, tiến hành cường hóa huấn luyện, theo lý thuyết, nơi này huấn luyện hẳn là là ma quỷ huấn luyện, chính là này đó học sinh ngược lại đều là ma tính thật sự,

một cái so một cái nhàn nhả.

“Lâm Tử San, người lên bốc một chút 《tiêu dao du》 ngâm nga đoạn.....” Lý Thư Sinh đành phải điểm danh ngâm nga.

Lâm Tử San đứng lên, mở miệng đó là lanh lảnh ngâm nga lên, “Bắc Minh có cá, kỳ danh rằng côn. Côn to lớn, không biết này mấy ngàn cũng; hóa mà làm điều, kỳ danh vì bằng. Bằng chi bối, không biết này mấy ngàn cũng; giặc mà bay, này cánh nếu rừ thiên chi vân. Là điều cũng, hải vận tắc đem tì với nam minh. Nam minh giả, thiên tri cũng. Tề hải giả, chí quái giả cũng. Hải chi ngôn rằng: ‘bằng chi tì với nam minh cũng, thủy đánh ba ngàn dặm, đoàn gió lốc mà thượng giả chín vạn dặm, đi lấy tháng sáu tức giả cũng’.....”

“..... Nếu phu thừa thiên địa chi chính, mà ngư sáu khí chi biện, lấy du vô cùng giả, bi thã ác chẳng đãi thay? Cổ rằng: Đến người vô minh, thần nhân vô công, thánh nhân vô danh. Lão Sư, bốc xong rồi!”

Lâm Tử San hơi hơi mỉm cười, cũng mặc kệ Lý Thư Sinh hay không làm nằng ngồi xuống, nằng đạm nhiên mà ngồi xuống.

Lý Thư Sinh tròn mắt há hốc mồm, giống Columbus phát hiện tân đại lục giống nhau, nguyên lai này trong ban cũng không có tượng tượng như vậy không xong, vốn dĩ làm Lâm Tử San ngâm nga 《tiêu dao du》 đại cương yêu cầu ngâm nga đoạn, ai ngờ nằng thê nhưng một hơi, một chữ không kém, lưu loát mà đem toàn văn ngâm nga ra tới.

Này cả kinh thật là làm Lý Thư Sinh lau mắt mà nhìn, thậm chí hấn bắt đầu hoài nghi, cái này ban học sinh có phải hay không cố ý làm bộ dường như không có việc gì, trên thực tế bọn họ học tập thành tích thực ưu dị, sau đó trở thành thi đại học hắc mã?

Mặt khác học sinh nghe thấy Lâm Tử San lưu loát mà ngâm nga, cũng đều là kinh ngạc không nhỏ, thậm chí là giống xem ngoại tinh nhân giống nhau nhìn về phía Lâm Tử San.

Lý Thư Sinh lập tức đi đầu có lấy chuông, lớn tiếng địa biểu dương, “Lâm Tử San đồng học thật sự quá tuyệt vời, các người đều phải hướng nằng học tập!”

Chính là, toàn bộ phòng học, cũng liền chính hấn vỗ tay, mặt khác học sinh thờ ơ, giống như chuyện này theo chân bọn họ không có một chút quan hệ.

Bất quá, Lâm Tử San biểu hiện nhưng rất lớn cổ vũ Lý Thư Sinh, hấn trong lòng cảm thấy thực vui mừng, ít nhất cái này trong ban, còn có có học sinh nghiêm túc đối đãi học tập.

“Giống chúng ta Lâm Tử San đồng học, thông qua ta gần mấy ngày quan sát, mỗi ngày buổi sáng, nằng là cái thứ nhất đi vào phòng học đọc sách, lớn tiếng đọc, loại này ưu dị biểu hiện, thật là chúng ta học tập tấm gương!” Lão Lý muốn hảo hảo ca ngợi một phen Lâm Tử San, nhưng thật sự lại tìm không thấy cái gì thích hợp ngôn ngữ.

Hoặc là nói, ở chung mấy ngày nay, hấn rất khó đối mỗi một người đệ tử tình huống đều đầy đủ hiểu biết, hiện tại hấn lĩnh ngộ đến, làm một cái ban chủ nhiệm lớp, cần phải có một chút “Đặc công” tinh thần, tùy thời quan sát học sinh tình huống, đối học sinh tình huống nắm giữ đến càng nhiều, như vậy càng có thể đối học sinh càng vì thâm nhập hiểu biết, liền tính là khích lệ hoặc là phê bình, cũng không phải như vậy tái nhợt vô lực.

Quả nhiên, Lâm Tử San đứng lên nói một câu: “Lão Sư, ta buổi sáng nơi nào thức dậy tới, ta cơ bản đều là đập tiếng chuông tiến phòng học!”

“Ha ha ha ha..... Lý Lão Sư, người khoác lác thối qua đầu!” Lương Hàm thấy có thể chế nhạo một chút Lý Thư Sinh, kia chính là tận dụng mọi thứ, cười đáp lại một câu.

Lý Thư Sinh xấu hổ được yêu thích “Bá” đồ bùng, nguyên tưởng rằng chính mình sẽ không mặt đỏ, chính là bị học sinh như vậy trước mặt mọi người chọc thủng hấn vô tri, thật sự là hồ thẹn khó làm, hấn trừng mắt Lâm Tử San, thầm nghĩ trong lòng: “Lâm Tử San a Lâm Tử San, chẳng lẽ người liền không biết phối hợp một chút Lão Sư sao? Không sợ đối thủ mạnh như thần, liền sợ đồng đội ngu như heo, Lâm Tử San, người thật là quá thật thành!”

“A, Lâm Tử San đồng học, tóm lại, người làm thực hảo, hy vọng người lại tiếp lại lại!” Lão Lý chạy nhanh tìm bậc thang cấp chính mình hạ, nếu không, đứng ở này nơi đầu sông ngọn gió bậc thang, một không cẩn thận chính là vạn trượng vực sâu.

Dù sao cũng là lớp học, này đó học sinh vẫn là hơi chút ước lượng một chút, sau khi cười xong, nên làm gì tiếp tục làm gì, đến nỗi Lý Thư Sinh ở bậc giảng thượng bộ nói cái gì, đại bộ phận học sinh đều là coi như một con muỗi ở bên tai “Ông ông” mà kêu cái không ngừng, cũng không có nhiều ít tâm tư đi nghe giảng bài.

Lão Lý chiếu Tàn Hình Ngữ giáo án, tiếp tục đọc đi xuống, “Hôm nay này tiết khóa, chúng ta tới giảng một giảng thể văn ngôn thực từ địa điểm thi, trọng điểm, chỗ khó, giống nhau tới giảng, thể văn ngôn thực từ chúng ta chủ yếu nắm giữ suy đoán văn ngôn thực từ quy luật cập phương pháp, ta chủ yếu cập đại gia giảng vài loại thường dùng văn ngôn thực từ suy đoán phương pháp.....”

“Tỷ như: Lấy hình giải thích pháp, lấy âm đoán nghĩa pháp, ôn cố tri tân pháp, lấy nay đẩy cổ pháp, lẫn nhau văn thấy nghĩa pháp, từ từ!” Lý Thư Sinh dựa theo Tàn Hình Ngữ giáo án một chút một chút mà chiếu đọc ra tới, loại này đi học pháp là ở là buồn tẻ vô vị.

Vốn dĩ này đó học sinh liền ghét học, hơn nữa nghe như vậy một loại lớp học, quả thực là dày vò. Nhưng Lão Lý lại là tự mình say mê mà nói được mui ngon, bởi vì này bốn giáo án là Tàn Hình Ngữ viết, kia chính là ngưng tụ Tàn Hình Ngữ tâm huyết, là nằng tích lũy tháng ngày kết tinh.

Nghĩ như vậy sản vật, Lão Lý đương nhiên là phụng nếu chí bảo, cho dù là đọc Tàn Hình Ngữ giáo án, tựa hồ cũng là ở cùng Tàn Hình Ngữ tiến hành tâm linh thượng cầu thông, linh hồn thượng va chạm, mà hấn hoàn toàn bị Tàn Hình Ngữ loại này xuất sắc ngữ văn giáo án sở thuyết phục.

Chẳng sợ hán là một cái Hán ngữ ngôn văn học tốt nghiệp sinh viên, cũng nhất định sửa sang lại không ra như vậy xuất sắc giáo án.

“Ai, đa lạp A mộng, người có hay không cảm thấy Lý Thư Sinh hán chính là một cái ‘đọc sách lang’? Không hiểu hán từ nơi nào làm ra giáo án, sau đó liền một năm một mười mà chiếu giáo án niệm!” Văn Kiều Như dùng bút chỉ đầu chọc chọc Lâm Từ San, thấp giọng nói.

Lâm Từ San không để bụng, lạnh nhạt mà liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, “Người thật đúng là đừng nói, này Lão Lý thật là thấy thế nào đều không vừa mắt, thật không hiểu Danh Sư Uyên là như thế nào thỉnh hán đàm đương Lão Sư, chiếu như vậy đi xuống, ta đều hoài nghi chính mình chỉ số thông minh muốn giảm xuống lạc!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Câu Thông Nhịp Cầu

Từ 10 giờ bắt đầu đi học, đến 11 giờ sẽ có mười phút nghỉ ngơi thời gian, Lão Lý giành giật từng giây, tự nhiên sẽ không lãng phí này mười phút khóa gian nghỉ ngơi, hán nhớ tới mỡ vì nhân nói qua, từ quần chúng trung tới, hồi quần chúng đi.

Này cũng không phải là một câu khẩu hiệu, vĩ nhân sờ dĩ vì vĩ nhân, là bởi vì hán mỗi tiếng nói cử động đều cho người ta lấy cảnh kỳ, đối với loại này canh gà lôi răn, lĩnh ngộ cũng thực hiện người là ăn thịt gà, nghe xong có tỉnh não công hiệu chính là ăn canh người.

Lão Lý suy nghĩ, hán phải làm một cái ăn thịt người, từ học sinh trung tới, hồi học sinh trung đi. Cho dù là khóa gian, hán từ bỏ trở lại giáo nghiên văn phòng nói chuyện phiếm đánh thí, dứt khoát dời ở phòng học, du đầu ở khóa bàn lồi đi nhỏ chỉ gian, thỉnh thoảng nghiêng lệch đầu xem qua nói hai bên học sinh đang làm những gì.

Nhìn xem có hay không người trộm xem H thư gì đó, trước kia hán học sinh thời đại, kia chính là nhất kích thích chính là nhìn lên H thư, nếu là có học sinh xem, ân hử, nhất định phải tịch thu, như vậy buổi tối liền có tư liệu sống.

Lý Thư Sinh chấp tay sau lưng, sắc mặt mị mị mà nhìn chăm chăm những cái đó nữ sinh, nhìn xem có hay không cơ hội ăn bớt, này đó học sinh kia nhưng đều là phát dục tốt đẹp, không cần thận có thể nhìn lên một chút thanh xuân hơi thở nữ sinh, kia cũng là không tồi.

“Lão Sư!” Đột nhiên, một người nữ sinh thanh âm từ phía sau truyền đến, Lão Lý trong lòng vui vẻ, ha, cuối cùng có nữ sinh chủ động cùng chính mình đến gần, nhìn dáng vẻ các nàng cuối cùng bị chính mình soái khí hấp dẫn.

Hán vẫn duy trì bình tĩnh biểu tình, xoay người, vừa thấy là Liễu Như Yên, hắc hắc nhếch miệng cười, “Chuyện gì? Như Yên đồng học!”

“Lão Sư, người WeChat hào đâu?” Liễu Như Yên kiên chân hỏi.

Lý Thư Sinh trong lòng trầm xuống, nếu chính mình nói không có WeChat hào, hoặc là nói liền WeChat là cái quỷ gì cũng không biết, nhất định sẽ bị học sinh khinh bỉ, nếu từ vạn cảnh hăm nơi đó làm ra WeChat hào, vậy chấp và một chút, tuy rằng lấy giả WeChat hào cấp học sinh không tốt lắm, nhưng này đó học sinh trên cột chính mình thời điểm, kia đều là ăn thịt người không nhà xương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Công Khai Khóa Đêm Trước

“Thiên cơ không thể tiết lộ, có tiền có thể sử quỷ đầy ma, lúc này đây ta nhất định sẽ giết chết hán! Các người chờ coi!” Mã Như Long rất là khẳng định mà hồi phục một câu, liền vạn năm trăm.

Còn lại học sinh cũng là hải khản một phen, tỷ như hồ nhảy cùng vương điểm nghiên ngắm tình yêu, Liễu Như Yên cùng Mã Như Long màu lam sinh từ luyến từ từ, đều là một ít bát quái đề tài.

Bất quá, bọn họ nhưng đều nhất trí đạt thành quan điểm, đêm khuya tĩnh lặng, muốn lợi dụng WeChat chọn. Đâu Lý Thư Sinh, làm hấn ở cô đơn tịch mịch lãnh ban đêm càng thêm dục. Hỏa đốt. Thân, này đó học sinh nói là ấu trĩ, cũng có thể nói là đáng yêu.

Đối với Lão Lý tới nói, hấn đương nhiên sẽ không minh bạch này đó học sinh tiểu tính kế, còn tưởng rằng chính mình mị lực mười phần, thật sâu mà đã động này đó học sinh, bị bọn họ truy phùng. Trong lòng còn hung hăng mà ghen ghét một phen vạn cảnh hãm, tiện nghi này lão **** chính mình như vậy đem học sinh hướng lang oa đây, có phải hay không thực không đạo đức đâu!

Ha ha, mặc kệ nó, vừa nhớ tới chính mình sơ tới Danh Sư Uyển, bị bọn họ khẩu chấu phân, Lão Lý nghĩ liền tới khí, cũng hấn là làm cho bọn họ ném thư bị người treo cột tư vị, làm cho bọn họ thật dài trí nhớ.

Trưởng thành đều là cùng với lột xác thống khổ, nếu là thuận buồm xuôi gió mà trưởng thành, như vậy như vậy trưởng thành không khác là một ly nước sôi, không có mùi vị gì cả.

“Tiếp tục đi học!” Lão Lý đứng ở bục giảng thượng, tuyên bố một tiếng, những cái đó đang ở liêu WeChat bọn học sinh cố ý vô tình mà ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, sau đó các làm các, nên làm cái gì tiếp tục làm cái gì, nghe giảng bài người quả thực dùng “Ít ỏi không có mấy” tới hình dung nhất chuẩn xác, hoặc là nói có chút ít còn hơn không.

Lão Lý khô cần lớp học, giống nhau ấn Tần Hình Ngữ giáo án đọc cấp học sinh nghe, như vậy lớp học, muốn xuất sắc, trừ phi có kỳ tích.

Lý Thư Sinh cũng tưởng không rõ, nói xong 《tiêu dao du》, vì cái gì Tần Hình Ngữ liền bắt đầu giảng văn ngôn thực từ đâu?

Kỳ thật, nói đến cùng, vẫn là Lý Thư Sinh dạy học kinh nghiệm khiếm khuyết, vốn dĩ Tần Hình Ngữ giáo án thiết kế, kia đều là một vòng khâu một vòng, hơn nữa đều là nhằm vào cái loại này văn hóa loại học sinh, nhằm vào với sắp tham gia thi đại học cao tam học sinh.

Nói xong một thiên thể văn ngôn, liền nhân tiện giảng một bộ phận ngữ văn cơ sở thường thức, vì chính là không lưu dấu vết mà ở ngày thường dạy học trung, đem này bộ phận thi đại học tất khảo tri thức điểm, làm học sinh nắm giữ hiểu rõ, như vậy cuối cùng cao tam tổng ôn tập, vô luận là một vòng vẫn là nhị luân tam luân ôn tập, liền nước chảy thành sông.

Mà Lý Thư Sinh một mặt cứng nhắc, máy móc theo sách vở, cho dù Tần Hình Ngữ giáo án viết đến cỡ nào xuất sắc, nhưng thay Lý Thư Sinh như vậy không hề dạy học kinh nghiệm người tới giảng, không thể nghi ngờ chính là như vậy buồn tẻ nhạt nhẽo lớp học.

Có thể có một hai cái học sinh nghe giảng bài, kia đã là kỳ tích. Hơn nữa này đó nghệ thuật sở trường đặc biệt sinh, bọn họ vốn dĩ liền cực kỳ chán ghét học tập, nếu không, bọn họ cũng không cần phải ngồi ở Danh Sư Uyển trong phòng học nghe giảng bài.

Vô luận là chuyên tâm trình độ, vẫn là chủ động tính, bọn họ đều là cực kỳ kém.

Lão Lý dùng một trăm hai mươi phân nhẫn nại lực, cuối cùng là luyện ngực dày vô đem này một giờ ngữ văn khóa nói xong, chờ tan học lĩnh một vang, hấn tuyên bố một câu: “Tan học!”

Nhưng học sinh như cũ sớm đã chạy ra khỏi phòng học, hấn bắt đắc dĩ mà nhìn lướt qua cuối cùng một loạt ghé vào trên bàn ngủ học sinh, hơi hơi thờ dài một hồi, “Ngủ đến như vậy thơm ngọt, giữa trưa ăn cơm đều quên mất đi?”

Lão Lý đi đến xếp sau, gõ gõ cái bàn, Mã Như Long chậm rãi ngẩng đầu, lại là nói mớ kinh hô: “Đánh đã, đánh đã…… Ta muốn treo, mau bỏ huyết, bỏ huyết a, ngọc Bức……”

Lý Thư Sinh chính sắc mà nói: “Uy uy…… Mã Như Long đồng học, tan học, ăn cơm!”

Mã Như Long tựa hồ từ nhập nhèm mắt buồn ngủ trông được tới rồi là Lý Thư Sinh, uể oải mặt, đứng lên, gơ tay đem Lý Thư Sinh đẩy ra, xoay bước đi hướng phòng học cửa, như cũ là đôi tay cầm ở túi quần, nhìn qua cuồng tím khốc huyền bộ dáng.

Lý Thư Sinh sừng sốt mặt, nhìn Mã Như Long bóng dáng, ngạc nhiên sau một lúc lâu, phun ra một câu: “Hiện tại học sinh a, hảo tâm coi như lòng lang dạ thú, hừ hừ…… Về sau lão tử chậm rãi tra tấn được các ngươi không muốn không muốn!”

Hấn cũng tự cố đi ra phòng học, nghỉ buổi sáng chính mình quá vậy, ghé vào trên bàn ngủ gật một hồi, bị ngữ văn tổ trưởng Quách Hùng kia chỉ khi ốm tóm được, tuy rằng chính mình trăm mặc ứng chiến, không đáng để ý tới Quách Hùng, nhưng đã bị Quách Hùng lần thứ hai bắt được nhược điểm.

Lần đầu tiên vốn dĩ không có đến trễ, bị hấn chọn thứ nói thành đến trễ, hôm nay ngủ gật mới vừa mị thượng đôi mắt, bị Quách Hùng bắt được, nói thành là đi làm thời gian lười biếng ngủ.

Ngày mai chính là tính quyết định một lần công khai khóa, nghe nói, đến lúc đó phó hiệu trưởng Uông Thúy Bình, nhân sự bộ chủ nhiệm Lạc Tuyết đều sẽ tới nghe khóa, nếu này một tiết công khai khóa nói được không tốt, dựa theo Quách Hùng cái nhìn, hấn phải thu thập đồ vật cú đi.

Buổi chiều không có khóa, Lão Lý cần phải vắt hết óc suy nghĩ một chút như thế nào thiết kế ngày mai công khai khóa, nếu là dựa theo cấp học sinh đi học phương thức, chỉ sợ là bị Quách Hùng cái này vương bát đản nước miếng ngồi sao chết đuối, muốn chuẩn bị một đường làm người trước mắt sáng

ngồi công khai khóa.

Cái gọi là công khai khóa, chính là muốn tự cấp học sinh đi học đồng thời, triển lãm chính mình không giống người thường lớp học, như vậy, này một đường khóa không chỉ là hấn Lý Thư Sinh chính mình lớp học, còn có này mười hai vị học sinh lớp học. Nếu là bọn họ bọn học sinh chịu phối hợp, như vậy này tiết khóa nhất định sẽ xuất sắc rất nhiều, nếu học sinh không chịu phối hợp, như vậy này tiết khóa nhất định sẽ thực buồn tẻ.

Mà hiện tại này đó học sinh nhưng không nhất định sẽ nguyện ý duy trì chính mình, trợ giúp chính mình hoàn thành công khai khóa, như vậy, này một tiết khóa chẳng phải là còn không có bắt đầu, cũng đã có chấm dứt cục sao?

Thông qua mấy ngày nay quan sát, Lý Thư Sinh đã rõ ràng mà nhìn ra, cái này lớp nhìn qua chia làm bất đồng tiểu đoàn thể, nhưng là chủ yếu lấy Liễu Như Yên, Mã Như Long chờ cầm đầu, chỉ cần thu phục Liễu Như Yên, trợ giúp này một tiết công khai khóa, mặt khác học sinh cũng sẽ hoặc nhiều hoặc ít sẽ phối hợp.

Hơn nữa Mã Như Long rõ ràng đối Liễu Như Yên có ái mộ chi tình, cho nên, mấu chốt nhân tố ở Liễu Như Yên, nên nói như thế nào phục Liễu Như Yên hiệp trợ chính mình này tiết công khai khóa đâu?

Tìm được rồi điểm mấu chốt, tổng so vô manh mối minh tư khổ tương hảo rất nhiều, chỉ cần tìm được đột phá khẩu, nhất định có biện pháp thuyết phục Liễu Như Yên.

Làm một người quang vinh nhân dân giáo viên vẫn là có rất nhiều chỗ tốt, tỷ như giữa trưa ăn xong cơm trưa, còn có thể hảo hảo ngủ một cái ngủ trưa, đây là Lý Thư Sinh làm Phi Xa Đoàn Lão Đại chưa bao giờ thể nghiệm, trước kia ở trường học thời điểm, cũng có thể đủ ngủ trưa.

Nhưng từ rồi đi vườn trường, trà trộn trên đường tới nay, Phi Xa Đoàn không lớn không nhỏ, có đôi khi vẫn là có rất nhiều sự tình yêu cầu xử lý, ban đầu sáng lập giai đoạn, gặp mặt lắm đủ loại tình huống, cho nên, hấn căn bản không có thời gian ngủ trưa.

Sau lại, tuy rằng Phi Xa Đoàn đi lên quỹ đạo, nhưng hấn cũng đã không có ngủ trưa thói quen. Bất quá, hiện tại có điều kiện có thể ngủ cái ngủ trưa, kia tự nhiên là muốn mỹ mỹ mà ngủ cái ngủ trưa, thiên sập xuống, còn có cao vóc đáng đỉnh, quản hấn công khai khóa vẫn là tư mặt khóa, trước ngủ cái ngủ trưa lại nói.

Lão Lý tìm một gian không có người phòng học, hấn toàn bộ thân mình ngưỡng mặt nằm ở ngạnh bang bang khóa trên bàn, đôi tay vây quanh trước ngực, bắt đầu đi vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Tâm Ma Mộng Yếp

“Lý Thư Sinh!” Quách Hùng xấu bức sắc mặt hiện lên ở Lý Thư Sinh mi mắt, “Người cấp lão tử như thế nào chuẩn bị công khai khóa? Người rút cuộc được chưa? Không được liền nhân lúc còn sớm cấp lão tử rút đi!”

Lý Thư Sinh trên mặt cơ bắp ở run rẩy, vung lên nắm tay, đi người. Mẹ nó Quách Hùng, đường đường Phi Xa Đoàn Lão Đại, há là người hô to gọi nhỏ, tấu người nha một đốn, lão tử vỗ vỗ thí. Cỗ chạy lấy người, lão tử còn không dám!

“Phanh!”

Một quyền hạ xuống, đánh ở Quách Hùng mắt trái thượng, tức khắc bầm tím lên.

“Phản! Phản! Người cũng dám động thủ đánh người!” Quách Hùng rít gào, nắm lên văn phòng một phen ghé dựa, hướng tới Lý Thư Sinh mặt tạt tới.

Lý Thư Sinh sao lại cấp Quách Hùng cơ hội, nhảy dựng lên, một chân đá ra, mãnh liệt một chân đem ghé dựa đá đến vỡ vụn, “Ăn hừ, cái món lòng, lão tử nhân ngươi thật lâu!”

Lão Lý nắm lên đứt gãy ghé dựa chân, tiến lên, chiếu Quách Hùng gò má một côn trừu qua đi.

Quách Hùng lao đảo thân mình, còn không có đứng vững, Lão Lý lại là bước xa tiến lên, một quyền chém ra, đem Quách Hùng thân mình đánh bay.

“Răng rắc!”

Văn phòng bàn ghế đều là bị Quách Hùng thân mình đâm bay, còn lại giáo nghiên bộ Lão Sư đều là xem tròn tròn mắt.

Không đợi nhiều lời, Lý Thư Sinh lại là đạp bộ tiến lên, một chân dẫm lên Quách Hùng ngực, vung lên ghế dựa chân hướng tới Quách Hùng yết hầu trát đi.

“Lý Thư Sinh! Ngươi làm gì!” Phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình đứng lúc xuất hiện ở giáo nghiên bộ văn phòng cửa, Lý Thư Sinh tay mềm nhũn, ghế dựa chân “Loảng xoảng” dừng ở trên mặt đất.

“Đánh chết ngươi nha, xem ngươi còn dám không dám chọc ta!” Lão Lý múa may tay, mở mắt ra, trầm trọng mí mắt, nhập nhèm ngạch mắt buồn ngủ, “Ai yêu”, thân mình nặng nề mà từ trên bàn rơi xuống xuống dưới.

Một thí Cổ ngã ngồi trên mặt đất, Lý Thư Sinh thanh tỉnh lại đây, ai má ơi, nguyên lai là một giấc mộng, ai yêu, ta thí Cổ, Lão Lý mắng miệng liệt nha, đau đến nước mắt đều mau cút lặc.

Thật là ngày có chút suy nghĩ ngủ có điều mộng, mộng yếp là nội tâm trực diện phản ánh, nhìn đáng về Quách Hùng ở chính mình trong lòng là một cái tâm ma, thật không hiểu nào một ngày chính mình sẽ bùng nổ, đem Quách Hùng tấu một đòn.

Lý Thư Sinh giãy giụa đứng lên, đỡ lấy chính mình eo, nương. Quách Hùng cái này vương bát đần, liền lão tử ngủ cái ngủ trưa đều xuất hiện ở chính mình trong mộng, giảo lão tử mộng không nói, còn làm hại lão tử từ khóa trên bàn ngã xuống, cục hoa đều mau quăng ngã nứt ra, mấu chốt là eo đều tránh mau chặt đứt.

Hắn đỡ lấy chính mình eo, khắp khiêng mà đi ra phòng học, tính toán trở lại giáo nghiên bộ văn phòng chuẩn bị ngày mai công khai khóa.

Mới vừa đi ra phòng học, trải qua nhân sự bộ văn phòng, hắn từ cửa nhìn thoáng qua, phát hiện nhân sự bộ chủ nhiệm Lạc Tuyết chỗ ngồi trống rỗng, chẳng lẽ nàng hôm nay không có tới đi làm?

Tối hôm qua không biết Mạc Bình đưa Lạc Tuyết về nhà có hay không phát sinh điểm cái gì, ha ha, Mạc Bình này tiểu tử thú, thế nhưng sẽ trình diễn nhất kiến chung tình, thật là thú vị. Ngày lăng từ quay đầu quý hơn vàng, không biết là thật là giả.

“Tâm nếu ở, mộng liền ở.....”

Đúng lúc này, Lão Lý điện thoại vang lên, hắn lấy điện thoại cầm tay ra, nhìn thoáng qua, là Mạc Bình! “Uy, ngươi cái tao Bao, có chuyện gì?”

“Ha ha ha..... Thư Sinh ca, chẳng lẽ không có việc gì liền không thể cho ngươi gọi điện thoại thăm hỏi một chút?” Mạc Bình ở điện thoại một mặt cột nhà mà nói.

“Đánh đổ đi, ngươi còn có phải hay không không có việc gì không đăng tam bảo điện, nói đi, có chuyện gì, mau chóng nói, ta nhưng không có thời gian cùng ngươi nói lung tung đậm.”

“Ta đây cứ việc nói thẳng đi, Lý Lão Sư, các ngươi giống nhau vài giờ tan tầm?”

“Ngươi hỏi cái này làm cái gì?”

“Ha ha, ta muốn đi bách hoa cao ốc dưới lầu, chờ các ngươi Lạc Tuyết Lão Sư, tiếp nàng tan tầm a!”

“Nha, tiểu tử, phao thượng? Tối hôm qua ngươi xác định là đưa Tiểu Tuyết về nhà, không phải đi khai phòng?”

“Khai cái cầu a, ta đối Lạc Tuyết cảm tình kia chính là so vàng thật bạc trắng thật đúng là, như thế nào có thể cùng những cái đó hội sở cô nương đầu, xưa đầu bằng nay!” Mạc Bình nghiêm túc mà nói.

Lý Thư Sinh phun tào nói: “A phi, ngươi thật đúng là? Ngươi là nghĩ chơi một chút liền lại tìm tân con mồi đi?”

“Thư Sinh ca, oan uổng a, ngươi ta huynh đệ như vậy nhiều năm, ngươi còn không hiểu biết ta sao? Ta muốn động khởi chân tình, chính mình đều sợ hãi.”

“Thiết, ngươi nhưng đánh đổ đi, ngươi theo ta nói những lời này không ngừng ba lần đi? Nào một lần không phải lời thề son sắt, vừa chuyển đầu liền vứt chi sau đầu.” Lý Thư Sinh bóc Mạc Bình vết sẹo.

Mạc Bình khá vậy không nghĩ nhiều giáo biện, “Vậy ngươi nói cho ta biết bá, Lạc Tuyết vài giờ tan tầm? Ta đi tiếp nàng!”

Lý Thư Sinh nghiêng lệch đầu nhìn lại xem, “Giống như hôm nay Lạc Tuyết không có tới đi làm, ta mới vừa hoài nghi có phải hay không ngươi trước Gian sau Giết, ta chuẩn bị báo nguy đâu!”

“Thư Sinh ca, ngươi lại vu tội ta, tiểu tâm ta đi ngươi đi làm địa phương, đem ngươi bị ổi học sinh sự tình công bố ra tới.”

“Ha ha ha..... A Bình, ngươi đủ ngoan, bắt quá, ngươi có chứng cứ sao?”

“Ngươi loại này từ linh hồn đến làn da đều tràn ngập ‘dâm đảng’ gien, còn cần chứng cứ sao?”

“Được rồi, ta còn muốn soạn bài đâu, hôm nay Lạc Tuyết không có tới đi làm, người đánh nạng điện thoại hỏi một câu đi!” Lý Thư Sinh trong lòng vương bận ngày mai công khai khóa, hẳn còn muốn tính toán tìm Liễu Như Yên tán gẫu một chút, xem nạng hay không nguyện ý trợ giúp chính mình đâu!

Mạc Bình đành phải bất đắc dĩ mà nói: “Hảo đi, ta đánh nạng điện thoại, nạng vẫn luôn không có tiếp nghe.”

“Uy, ngậm mao, người đừng quá sốt ruột nga, nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ! Để tránh người chọc giận Tiểu Tuyết, chỉ sợ nạng không bao giờ gặp lại người.” Lý Thư Sinh khuyên nhủ nói.

“Ha ha ha..... Nay không phải còn có người đâu!” Mạc Bình nở nụ cười.

Cắt đứt điện thoại, Lý Thư Sinh lắc lắc đầu, ám đạo: “Tiểu tử này chẳng lẽ thật sự động chân tình? Trước kia chưa từng có gặp qua Mạc Bình như vậy đề ý nữ hài tử, xem ra lúc này đây đối Lạc Tuyết là nghiêm túc mà.”

Chính là, Lý Thư Sinh lại nghĩ, lấy Mạc Bình cùng Lạc Tuyết hai người chi gian thân phận chênh lệch, kia căn bản là không phải một cái thế giới, trừ phi Lạc Tuyết nguyện ý từ bỏ chính mình sống trong nhung lụa nhật tử, cam nguyện đi theo Mạc Bình quá lang bạc kỳ hồ sinh hoạt.

Cảm tình hai chữ, ai lại nói được chuẩn đâu, tối hôm qua uống rượu đến cuối cùng, Lạc Tuyết đối Mạc Bình cái loại này nhu tình như nước ánh mắt, nói không chừng ở Lạc Tuyết trong lòng cũng đối Mạc Bình vị này nhìn qua bĩ bĩ khí nam tử có hảo cảm.

Lý Thư Sinh lý giải không được nhân thế gian cảm tình, hẳn là một cái rời xa phong tình cô độc lãng tử, quay lại cô ảnh.

Nhưng chính mình lại tuyệt phi không thực nhân gian thức ăn mặn thánh hiền người, hẳn chẳng qua là hành tẩu ở phồn hoa đô thị khổ hạnh tăng, biết rõ trong cốt tủy đều chảy xuôi nguyên thủy đục. Vọng máu, nhưng lại cố nén bỏ qua một bên thất tình lục đục trời buộc.

Từ tiêu dao khoái hoạt tới nói, có lẽ hẳn xa so thượng Mạc Bình, Mạc Bình tận hưởng lạc thú trước mắt, thích đi hội sở thả lỏng tâm tình, mà Lý Thư Sinh lại cảm thấy đó là một loại đắm mình trụ lạc hành vi, cho nên, hẳn rất ít cùng Mạc Bình xuất nhập cái loại này phong nguyệt nơi, mặc dù đi, cũng chỉ là kêu lên một ly rượu ngon, chậm rãi nhắm nháp.

Vạn ác dân cảm đầu, hẳn vẫn luôn báo cho Mạc Bình, nhưng Mạc Bình như là thích thú, dần dần mà, hẳn cũng không hề khuyên Mạc Bình, có lẽ mỗi người đều có từng người cách sống, hẳn không thể yêu cầu tất cả mọi người giống hẳn như vậy quá khổ hạnh tăng nhật tử...

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Mộ Danh Mà Đến

.....

Danh Sư Uyển, một gian không phòng học, ngồi Lý Thư Sinh cùng Liễu Như Yên.

Liễu Như Yên vẻ mặt không vui, nhìn qua rất là mất hứng, mà Lý Thư Sinh cùng nạng đối diện ngồi, hắc hắc nhếch miệng cười nói: “Như Yên đồng học, Lão Sư lại đem người gọi tới, có một việc muốn làm ơn người giúp một chút.....”

“Lão Sư, người thật sẽ không thích ta đi? Tính toán li lợm la liếm? Người nhưng ngàn vạn đừng cho ta phản cảm người, nếu không, có người dễ chịu!” Liễu Như Yên miễn cưỡng có thể cùng Lý Thư Sinh đánh đồng.

Nói thật ra, Lý Thư Sinh nội tâm ở rối rắm, đừng nói Liễu Như Yên nói như vậy, liền tính nạng không nói, Lão Lý nội tâm cũng là cuồng nhiệt, giống Liễu Như Yên như vậy muốn dung mạo có tướng mạo, muốn cái gì có gì đó nữ sinh, chỉ cần không phải người mù, là bình thường nam nhân, sinh lý, trong lòng đều sẽ có phản ứng.

Đây chính là nhân loại nhất nguyên thủy đục. Vọng, không quan hệ đạo đức, lý trí, lòng yêu cái đẹp, người đều có chi.

Nhưng lúc này cùng Liễu Như Yên mặt đối mặt ngồi, Lão Lý thật là vì ngày mai công khai khóa mà đến.

“Ha hã a, Như Yên đồng học, người xem Lão Sư giống người như vậy sao?” Lý Thư Sinh nghiêm trang mà nói.

“Giống!”

Liều Như Yên ngắn gọn mà trả lời, làm Lý Thư Sinh vô ngữ, xem ra cũng không cần lại vòng vo, không bằng đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp nói cho Liều Như Yên mục đích của chính mình.

“Là như thế này, Danh Sư Uyển đâu, cho ta bố trí một đường công khai khóa, ta muốn cho người giúp Lão Sư cùng nhau hoàn thành này đường công khai khóa, ta tưởng biến hóa một loại dạy học hình thức, tính toán đi khóa ngoại thượng này một môn công khai khóa.” Lý Thư Sinh đem ý nghĩ của chính mình đại khái cấp Liều Như Yên nói một lần.

Ai ngờ, Liều Như Yên căn bản sẽ không đáp ứng rồi, khởi thân, liếc liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, “Người nói xong rồi?”

“Àn, đại khái chính là như vậy, nói xong rồi!”

“Người công khai khóa, đâu có chuyện gì liên quan tới ta, người khác thỉnh cao minh đi!” Liều Như Yên không biết có phải hay không hai ngày này sinh lý kỳ, con tức như thế nào lớn như vậy, “Không thể hiểu được!”

Nói xong, nàng đi ra phòng học, lưu lại về mặt ngốc bức Lý Thư Sinh, nhìn Liều Như Yên đi ra phòng học bóng dáng.

Nima, này Lão Sư đương đến thật đúng là thất bại, như vậy một chút yêu cầu, thỉnh học sinh hỗ trợ cũng không chịu. Chẳng lẽ lúc này đây là vận mệnh đã như vậy, phải bị Quách Hùng tính kế? Lão Lý như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, dứt khoát đi ra Danh Sư Uyển làm công khu, đi trên hành lang, trừu một chi yên giải giải buồn.

Đứng ở hành lang cuối thang lầu gian, xuyên thấu qua kia phiến cửa sổ, ngắm nhìn phương xa, phương xa cũng là thâm thị cao ngất trong mây quả nhiên nhà cao tầng.

Có lẽ, thâm thị sớm đã là một cái lạnh nhạt đô thị, nơi nào còn có nhân tình vị. Lý Thư Sinh lần đầu tiên bắt đầu hoài nghi nhân sinh, chính mình nhân sinh lại là như thế chỉ bị thương, một loại cô đơn ở Lão Lý trong lòng đột nhiên sinh ra.

“Nhân sinh không như ý giả, mười chi **, ha ha. Ta cần gì phải tại đây đau buồn!” Lý Thư Sinh trong lòng nghĩ lại tưởng tượng, bóp tắt tàn thuốc, xoay người chuẩn bị đi vào văn phòng đi tiếp tục soạn bài.

Mới vừa đi tiến văn phòng, học sinh quản lý bộ chủ nhiệm Khang Soái Minh cấp hùng hực mà đi vào văn phòng, xa xa liền tiếp đón một tiếng: “Lý Lão Sư, người mới vừa đi đâu vậy? Ta chính nơi nơi tìm người đâu!”

Lý Thư Sinh ngạc nhiên không nhỏ, “Nga? Khang Chủ nhiệm, ngài tìm ta có cái gì thiên đại chuyện tốt nha?” Nói, hẩn thỉm một khuôn mặt đi lên, tò mò hỏi.

Khang Soái Minh hắc hắc cười thần bí, “Đi, cùng ta đi gặp một vị học sinh, nhân gia chính là mộ danh mà đến đâu, lớn lên nhưng xinh đẹp, chỉ định muốn thượng người ngữ văn khóa!”

“Đi? Khang Chủ nhiệm, người không cần đâu ta!” Lý Thư Sinh vừa nói khởi học sinh, chính là về mặt uể oải.

Khang Soái Minh ha ha cười, lôi kéo Lý Thư Sinh, “Lý Lão Sư, đừng uể oải sao, tuy rằng ta biết nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban đám kia đậu bì nhưng đều không phải thiện tra, nhưng lấy người cường đại nhân cách mị lực, chẳng lẽ còn có trị không được sao? Đây không, Thị Nhất Trung một người nữ sinh mộ danh mà đến, lớn lên thật đúng là xinh đẹp cực kỳ.”

Đương nhiên vừa nghe nói có xinh đẹp nữ sinh, Lý Thư Sinh trong lòng ngoan nuốt nước miếng, chỉ cần xinh đẹp, quản nàng có phải hay không bấy, xem một cái cũng đẹp mắt đâu! Cho nên, Lão Lý đi theo Khang Soái Minh một đường đi ra văn phòng.

Đi vào nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban phòng học cửa, xa xa liền thấy một vị quần áo quần áo học sinh nữ sinh, tóc đẹp rũ vai, giống như thác nước mà xuống, trắng nõn ** nhìn thon dài, trên lưng công một cái cặp sách, bởi vì đưa lưng về phía thân mình, nhìn không thấy gương mặt.

Nhưng Lý Thư Sinh đã bị cái loại này thanh xuân tinh thần phấn chấn áp vào trước mặt, làm hẩn cảm nhận được một cỗ mạc danh rung động, “Khang Chủ nhiệm, chẳng lẽ là vị kia nữ học sinh?”

“Đúng vậy, nàng là Thị Nhất Trung danh nhân, kêu Lâm Tương Ngọc, hoa hậu giảng đường cấp nhân vật, cảm kỳ thư họa, mọi thứ tinh thông, hơn nữa việc học ưu dị, có thể nói, nàng là Thị Nhất Trung tập ưu dị với một thân trí tuệ nữ sinh.” Khang Soái Minh thao thao bất tuyệt mà nói.

“Từ từ!” Lý Thư Sinh đánh gãy Khang Soái Minh, “Không đúng, Khang Chủ nhiệm, có làm hay không, nàng nếu như vậy ưu tú, vì cái gì muốn tới cái này ‘ từ vong ’ lớp?”

“Đây là Lâm Tương Ngọc, ở học sinh quần thể trung đồn đãi một câu: Sinh nữ đương như Lâm Tương Ngọc, cưới vợ đương như Tần Hình Ngừ, sinh con đương như Trần Gia Minh, gả phu đương như. Ha ha. Khang Soái Minh!” Khang Soái Minh cười nói.

Lý Thư Sinh nghe được ra, phía trước ba cái “Đương như” là tồn tại, nhưng cuối cùng một cái, hơn phân nửa là Khang Soái Minh áp đặt đi lên, “Ngạch, Khang Chủ nhiệm, người có xấu hổ hay không?”

“Ha ha a, người thật đúng là đừng nói, nhìn ta như vậy soái khí, lại như vậy có tài, người nói một hồi Lâm Tương Ngọc có thể hay không bị mê đảo?” Khang Soái Minh chớp đôi mắt, tự tin tràn đầy mà nói.

Lý Thư Sinh trong lòng rung mình, cái này trên đời thế nhưng còn có so với chính mình tự kỷ người, thật là đủ say.

Hai người đã đứng ở Lâm Tương Ngọc phía sau, một cổ hương thơm xông vào mũi, lệnh hai đại nam nhân bắt giác tâm thần vì này một nhiếp.

Lâm Tương Ngọc xoay người, một trương giáo hảo khuôn mặt, kinh diễm vô cùng, tuy rằng một thân quần áo học sinh, nhưng là tì vết không che được ánh ngọc, quả nhiên là một vị siêu cấp đại mỹ nữ, Lão Lý trong đầu suu tầm đẹp nhất ca ngợi từ ngữ, tựa hồ đều có vẻ tái nhợt vô lực.

Loại này mỹ lại cùng Tần Hình Ngừ mỹ có bản chất khác nhau, Lâm Tương Ngọc mỹ, nhìn qua như là Thiên Sơn tuyết liên, lạnh băng toát ra làm người vô pháp kháng cự mỹ mạo, cái loại này lãnh ngọc khí chất cơ hồ có thể nói là toả sáng tự linh hồn chỗ sâu trong, trong xương cốt đều là cao ngạo vô cùng.

Băng sơn mỹ nữ? Ánh vào Lão Lý trong đầu ấn tượng đầu tiên, không đợi Khang Soái Minh, Lý Thư Sinh nói chuyện, Lâm Tương Ngọc nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh trên dưới đánh giá vài lần, lạnh băng ngữ khí, chút nào không có một chút nhiệt tình, “Người chính là Lý Thư Sinh?”

Chính là nghe nàng diễm mỹ thanh âm, uyển chuyển đến giống như hoàng linh điệu, lại chút nào không cảm giác được nàng lạnh băng vô tình, mà càng như là đưa tình thâm tình.

Lão Lý trong lòng lại là một trận nhảy lên, wow, đây là bầu trời rớt xuống Lâm muội muội sao? Như thế nào lớn lên như vậy đẹp.

“Người không cần như vậy sắc mị mị mà nhìn chăm chăm ta xem, về sau có thời gian làm người mỗi ngày nhìn ta, cam đoan làm người xem đủ!” Lâm Tương Ngọc chút nào không khách khí, đối Lý Thư Sinh mở miệng nói toạc ra, đối Lý Thư Sinh kia một đôi nhìn chăm chăm nàng có chút quá phận ánh mắt, cũng không có sinh khí, mà như là thực bình tĩnh mà nói một kiện rầu rĩ sự tình...

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Bầu Trời Rớt Xuống Cái Lâm Muội Muội

【 canh bốn xong, hai sửa đúng thường đổi mới, hai càng bỏ càng, thiếu canh một! Vọng các vị bằng hữu duy trì! Cảm tạ cảm ơn! 】

.....

Lý Thư Sinh, Khang Soái Minh đều là ngẩn ra, này Lâm Tương Ngọc quả nhiên không giống người thường, giống nhau băng sơn mỹ nữ là băng sơn một góc, mà nàng lại là vạn năm băng sơn, này một mở miệng, cách nói năng như thế không tầm thường.

“Sùng sốt làm cái gì, ta là mới tới, chẳng lẽ người không chào đón ta? Không cho ta an bài chỗ ngồi?” Lâm Tương Ngọc đối với sùng sốt Lý Thư Sinh lại nói một câu.

Lý Thư Sinh nuốt một ngụm thủy, vội vàng phòng học môn, cười cười, “Lâm Tương Ngọc đồng học, mời vào!”

Lâm Tương Ngọc cũng không khách khí, cất bước đi vào, nhìn chung quanh liếc mắt một cái ngồi ở phòng học học sinh.

Này nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban học sinh tức khắc nổ tung nổi giống nhau, sớm có người kinh ngạc mà hô một tiếng: “Thị Nhất Trung giáo hoa Lâm Tương Ngọc? Sao có thể? Đây là đang nằm mơ đi?”

“Có làm hay không? Ta thế nhưng có duyên có thể cùng Lâm Tương Ngọc làm đồng học?”

“Nữ thần Lâm Tương Ngọc!”

“Nữ thần!”

Trong khoảng thời gian ngắn, Lâm Tương Ngọc xuất hiện xa so với kia chút nhất gặp may mình tỉnh lên sân khấu càng có đã coi cảm, nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban học sinh xem ra đều nghe nói qua Lâm Tương Ngọc, chỉ có Lý Thư Sinh là xa lạ.

Lâm Tương Ngọc đứng ở bục giảng thượng, đối với bục giảng tiếp theo mặt gốc bức học sinh lạnh băng mà nói: “Nói vậy không cần tự giới thiệu, các người cũng đều nhận thức ta, các người không cần nịnh bợ ta, ta chỉ vì một người tới, đó chính là Lý Thư Sinh.”

“Wow, này tình huống như thế nào? Kia chi thần thú.....”

“Không thể nào, đây là muốn một đóa đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu sao?”

“Kia chỉ mùa xuân tới sao? Lâm Tương Ngọc già.....”

Lý Thư Sinh xấu hổ không thôi, gờ tay gãi gãi cái ót, hẳn cũng rất muốn biết, này rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ thật là bầu trời rớt xuống cái Lâm muội muội tới?

Khang Soái Minh vỗ vỗ Lý Thư Sinh bả vai, giả hoạt mà cười, “Lý Lão Sư, về sau các người ban có đến nao nhiệt, người nhưng chuẩn bị tâm lý thật tốt nha, giao cho người, ta trước triệt.”

“Không phải a, Khang Chủ nhiệm, người còn không có nói cho ta biết, này rốt cuộc sao lại thế này?” Lý Thư Sinh còn tưởng hỏi nhiều một câu, chính là Khang Soái Minh xoay người đi ra phòng học, giống như quý mị giống nhau, chớp mắt công phu liền không có bóng dáng.

Đình người cái phổi, trước bất luận này Lâm Tương Ngọc như thế nào, nghĩ tới cái này từ vong lớp, không phải khác loại, chính là kỳ ba. Lý Thư Sinh a Lý Thư Sinh, người đời trước là làm cái gì nghiệp, đời này tần gặp được này đồ kỳ ba khác loại.

Lâm Tương Ngọc nhìn chung quanh một vòng phòng học, chỉ vào Từ Dịch Di đệ nhất bài bực giảng chính phía dưới vị trí, không chút khách khí mà nói: “Ta muốn ngồi vị trí này.”

Từ Dịch Di ngẩn người, không nói gì, ngược lại nhìn về phía Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh cười nói: “Lâm Tương Ngọc đồng học,

Trong phòng học như vậy nhiều chỗ trống, vị trí này đã có đồng học ngồi, người đòi một cái đi!”

Lâm Tương Ngọc căn bản không có thương lượng đường sống mà nói: “Ta liền phải ngồi vị trí này!”

“Vì cái gì?” Lão Lý vẫn là nhịn không được hỏi một câu, khả năng Lâm Tương Ngọc học tập ưu dị, cho dù tiến vào cái này ban, cũng tương hảo hảo học tập, cho nên, chuyên môn ngồi đệ nhất bài, sẽ không bị mặt khác học sinh ảnh hưởng.

Chính là, Lâm Tương Ngọc đôi mắt nhìn chăm chăm Lý Thư Sinh, dùng cực kỳ bình tĩnh mà ngữ khí nói: “Lý Thư Sinh, ta nói rồi, ta vì người mà đến, cho nên, ta ngồi chỗ ngồi cần thiết ly người gần nhất, như vậy ta mới có thể gần nhất khoảng cách xem người.”

Một phen nói đến là chút nào không có che dấu, này phiên lời nói làm còn lại học sinh đều cảm thấy kinh ngạc vô cùng, cái này Lâm Tương Ngọc có phải hay không điên rồi, này xem như thổ lộ sao?

“Lâm Tương Ngọc đồng học, thỉnh người làm rõ ràng, trước mắt việc học làm trọng, chú ý người lời nói việc làm!” Lý Thư Sinh nuốt một ngụm nước miếng, đôi mắt Lâm Tương Ngọc như vậy không chút nào che dấu lớn mật bày tỏ tình yêu, hẳn có điểm không thờ ơ, này chẳng lẽ là mộng sao? Tại sao lại như vậy?

“Lý Thư Sinh, người không cần trốn tránh, cũng không cần xem thế tục ánh mắt, ta thích người, người cũng muốn giống ta giống nhau, thích ta!” Lâm Tương Ngọc căn bản không có cái gì sư sinh đạo đức quan niệm, mở miệng đó là công nhiên thổ lộ.

“Không phải đâu, học sinh công nhiên thổ lộ Lão Sư?”

“Này quá không thể tưởng tượng, Thị Nhất Trung giáo hoa thích kia chi thần thú?”

“Này nhất định là chúng ta nghe sai rồi, Lâm Tương Ngọc thích kia chi.....”

.....

Lý Thư Sinh cũng là cứng đờ thân mình, cơ hồ không dám tin tưởng đó là xuất từ Lâm Tương Ngọc khẩu, này cũng quá quý dị, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Lâm Tương Ngọc? Tên này đều là lần đầu tiên nghe nói, mà Lý Thư Sinh đi vào Danh Sư Uyển cũng bất quá ngắn ngủn ba ngày thời gian không đến, nàng mộ danh mà đến, này “Danh” từ đâu ra?

Không đứng, khẳng định là này đồ học sinh cố ý trò đùa dai, tìm một cái tự xưng vì Thị Nhất Trung hoa hậu giảng đường Lâm Tương Ngọc, dùng mỹ nhân kế mê hoặc ta, ăn hũ, đừng nói môn, chính là phùng đều không có.

“Nếu là chính mình thích, đều không thể lớn mật theo đuổi, kia tồn tại còn có cái gì ý nghĩa?” Lâm Tương Ngọc nói năng có khí phách mà nói, “Lý Thư Sinh, ta nhìn ra được, người cũng thích ta, người không cần quá kinh ngạc, ta sẽ công bố chúng ta sư sinh tình yêu!”

Nắm thảo, thật lớn một cây thảo! Lý Thư Sinh kêu khổ không ngừng, này Lâm Tương Ngọc là nơi nào toát ra tới? Sư sinh tình yêu? Suy nghĩ một chút, mặc dù có điểm lệnh người kích động, nhưng lý trí trước sau chiến thắng Lý Thư Sinh cảm tính.

“Lâm Tương Ngọc đồng học, nếu nói, người đã đến, là vì học tập, ta cần đại biểu lớp, nhiệt liệt hoan nghênh, mặt khác, lớp học phía trên, thỉnh thoảng ta ‘Lão Sư’!” Lý Thư Sinh chính thức mà nói.

Lâm Tương Ngọc xinh đẹp cười, nhẹ chạy bộ hướng Lý Thư Sinh, đi bước một tới gần Lý Thư Sinh, Lão Lý nhìn Lâm Tương Ngọc đỉnh bật trước ngực song khâu, đi bước một lui về phía sau, chờ thôi lui đến trên vách tường, không còn có đường lui.

Lâm Tương Ngọc lại không có dừng lại ý tứ, đã là toàn bộ thân ảnh rơi vào rồi Lý Thư Sinh ôm ấp bên trong, nài cho Lý Thư Sinh một cái vách tường đông, lạnh lùng cười, “Phải không? Lý Thư Sinh, người vượt chính mình lương tâm nói, người dám nói không thích ta?”

Còn lại học sinh kinh ngạc đến trợn mắt há hốc mồm, vì Lâm Tương Ngọc lớn mật cảm thấy thất hồn lạc phách, mà những cái đó nam sinh trong lòng lại là âm thầm đau mừng: “Hảo một cây cải trắng, bị heo cùn!”

Có người vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, đem Lâm Tương Ngọc vách tường đông Lý Thư Sinh hình ảnh chụp xuống dưới.

Lâm Tương Ngọc chút nào không trở về tránh, đối với những cái đó học sinh nói: “Các người tận tình chụp, ta thích Lý Thư Sinh!”

Lý Thư Sinh nâng lên tay, dùng ngón trỏ chọc chọc Lâm Tương Ngọc bả vai, trầm thấp mà nói: “Lâm Tương Ngọc đồng học, ít nhất người phải chú ý ta hình tượng đi? Vạn nhất vì vậy nguyên nhân, ta bị Danh Sư Uyển khai trừ rồi, không bao giờ có thể đương Lão Sư, kia nhưng làm sao bây giờ?”

“Kia có cái gì cùng lắm thì, ta bao dưỡng người!” Lâm Tương Ngọc hơi chút lui về phía sau một bước, nhưng là ngữ khí như cũ giống như mùa đông khắc nghiệt băng, tuy rằng lạnh băng, lại là đánh ở Lý Thư Sinh tâm khảm thượng.

Chẳng lẽ là Lý Thư Sinh vận khí đổi thay? Chuyên môn phái xuống dưới vị này thiên sư nữ học sinh tới cứu vớt quang còn hơn hai mươi năm ta? Lão Lý trong lòng lại là vui rạo rức, này Lâm Tương Ngọc vô luận tài hoa vẫn là dung mạo, kia tuyệt đối là không thể bắt bẻ.

Nhưng đạo đức cảm ở trong lòng hẳn là khó dễ, vô luận như thế nào, hẳn thân là sư trưởng, đối nữ học sinh tự nhiên là bảo trì khoảng cách, không thể làm vậy. Nếu không, có tổn hại sư đức!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Bằng Sơn Mỹ Nhân Tiểu Hoa Hậu Giảng Đường

“Không phải đâu, Thị Nhất Trung giáo hoa Lâm Tương Ngọc bao dưỡng kia chỉ.....”

“Tuyệt đối lên đầu đề tư liệu sống, ta muốn liên hệ phóng viên!”

“Kia chỉ mùa xuân tới rồi, chúng ta còn muốn hay không chinh hấn?”

“Vô nghĩa, chinh cô là chúng ta sờ trường, hấn hiện tại không thể hiểu được câu Đáp thượng Thị Nhất Trung giáo hoa, ân hử, tên kia sư uyển càng là lưu hấn không được!”

“Các người nói, kia làm sao bây giờ sao? Tổng không thể đắc tội Lâm Tương Ngọc đi?”

“Chúng ta chơi không được, vậy thân thù huỷ hoại hấn!”

.....

Liễu Như Yên, Mã Như Long nhất bang học sinh nghị luận sôi nổi, thảo luận như thế nào đối phó Lý Thư Sinh, mà Lý Thư Sinh bị Lâm Tương Ngọc loại này “Bôn phóng” hành vi, trong lòng đã là cao hứng, lại là mâu thuẫn.

Cao hứng chính là lão tử đánh hai mươi mấy thì giờ cô, cuối cùng là gặp được đào hoa vận, như vậy xinh đẹp động lòng người nữ sinh chủ động nhào vào trong ngực, nói không tâm động, kia tuyệt đối là đối trá.

Mâu thuẫn chính là vì cái gì lão tử là Lão Sư, vô luận như thế nào, không thể cùng học sinh làm ái muội, nếu không sẽ đem chính mình đẩy hướng nơi đầu sóng ngọn gió thượng, trở thành thể nhân phi nhỏ điển hình.

Trước kia truyền thông đưa tin rất nhiều Lão Sư hành vi man rợ, có thừa dịp học sinh đi văn phòng hỏi một chút đề tiết độc học sinh, có hố mông quái lừa nữ học sinh điểm ô này thân thể, mọi việc như thế, kia đều là bị Lý Thư Sinh cực kỳ thống hận.

Cái này trên đời hẳn nhất thống hận chính là như vậy cảm thú hành vi, nhưng hiện giờ Lâm Tương Ngọc như vậy chủ động, nếu là chính mình quá mức với tuyệt tình cự tuyệt, chỉ sợ sẽ xúc phạm tới nàng ấu trĩ tâm linh. Vô luận nói như thế nào, ta Lão Lý đều là trời cao phái tới cứu vớt bọn họ sa đọa linh hồn chúa cứu thế. Khó tránh khỏi sẽ có nữ sinh đối chính mình si mê, nhưng các người này đó hài tử, như thế nào có thể mê luyện Lão Sư đâu? Muốn mê luyện cũng chờ các người tốt nghiệp lại nói sao! Khi đó, Lão Sư ôm ấp đều là vì các người rộng mở.

Lão Lý trải qua một phen tư tưởng đấu tranh, cuối cùng thái độ cực kỳ kiên quyết, “Lâm Tương Ngọc đồng học, về sau thỉnh kêu ta ‘Lão Sư’, OK?”

“NO, Lý Thư Sinh, sẽ không có người yêu xưng hô vì Lão Sư, đương nhiên người có thể cự tuyệt ta, nhưng là ta sẽ không từ bỏ!” Lâm Tương Ngọc lạnh băng gương mặt, nói ra nói xác thật làm người khó có thể kháng cự.

Nếu Lão Lý không phải Lão Sư thân phận, đối mặt Lâm Tương Ngọc như vậy lớn mật bày tỏ tình yêu, hẳn đã sớm ôm ôm lại ôm một cái, khanh khanh lại ta ta. Nhưng này đoá mùa xuân hoa, khai đến thật sự quá không phải thời điểm, khác hoa khai ở mùa xuân, mà này đoá hoa khai ở mùa đông, làm Lão Lý căn bản vô pháp hái. Chỉ có thể lực bất tòng tâm, vọng hoa tự lóat.

Lâm Tương Ngọc xoay người, đi đến Từ Dịch Di chỗ ngồi biên, như cũ là thịnh khí lẫm nhậm thái độ, “Ta muốn ngồi vị trí này, chỉ có ta mới xứng ngồi ở vị trí này.”

Tất cả mọi người là một trận thổn thức, này Lâm Tương Ngọc cũng quá có cảm giác về sự ưu việt đi.

Nguyên tưởng rằng Từ Dịch Di sẽ cự tuyệt, chính là, Từ Dịch Di hơi chút do dự một chút, nhìn thoáng qua Lâm Tương Ngọc, lại nhìn nhìn bên cạnh lân tòa, trung cầu ý kiến hỏi Lâm Tương Ngọc, “Ta có thể ngồi ở chỗ này sao?”

Lâm Tương Ngọc hơi hơi thở ra một hơi, có điểm không kiên nhẫn mà nói: “Trừ bỏ vị trí này, người cao hứng ngồi nào liền làm nào!”

Từ Dịch Di chu lên cái miệng nhỏ, đành phải đem chính mình vị trí dịch khai, đem sách giáo khoa, ôn tập tư liệu, học tập dụng cụ dọn qua đi, nhường ra vị trí.

Lâm Tương Ngọc từ cặp sách lấy ra khăn ướt, ở ghế trên lau chùi một chút, lại đem cái bàn chà lau một lần, sau đó khoán thân ngồi xuống. Còn lại học sinh nhìn chăm chăm Lâm Tương Ngọc, vô luận nam sinh vẫn là nữ sinh, cũng không dám có quá lớn động tác, đều là thật cẩn thận, ngay cả hít giận đều là rất nhỏ.

Mã Như Long ngồi ở xếp sau vị trí, khịt mũi coi thường, “Thật là làm!”

Liễu Như Yên cũng rất là khó chịu, đem một trương phế giấy chiết khấu xé nát, nghiền răng nghiền lợi, sau đó nhìn về phía Lý Thư Sinh.

Lý Thư Sinh bình chân như vại, đạm nhiên mà nhìn trước mắt một màn, coi như không có thấy, có lẽ Lâm Tương Ngọc đã đến, có thể là phúc, cũng có thể có thể là họa. Bất quá có một chút, trước thăm dò rõ ràng, nàng vì cái gì đột nhiên tới Danh Sư Uyển, hơn nữa nói rõ muốn thượng chính mình ngữ văn khóa.

Mặc kệ từ chính mình dạy học kinh nghiệm, vẫn là từ giảng bài nội dung tới xem, kia căn bản thượng có thể nói là không đúng tí nào, nàng cái gọi là “Mộ danh mà đến”, rốt cuộc này “Danh” từ nơi nào đến? Miêu nị, trong đó nhất định có miêu nị, khẳng định là có người muốn hãm hại chính mình, có ý xếp vào Lâm Tương Ngọc tới.

Nhưng Lý Thư Sinh nghĩ lại tưởng tượng, ngày mai chính là chính mình công khai khóa, vốn dĩ tưởng thỉnh Liễu Như Yên hỗ trợ, Liễu Như Yên quyết đoán mà cự tuyệt, mà Lâm Tương Ngọc xuất hiện.....

Lão Lý tựa hồ đột nhiên thấy được tân hy vọng, nếu là Lâm Tương Ngọc chịu ra mặt trợ giúp chính mình, như vậy vấn đề chẳng phải là giải quyết dễ dàng?

Nghĩ đến đây, Lão Lý đi đến vừa mới ngồi xuống Lâm Tương Ngọc chỗ ngồi biên, cười ha hả mà nói: “Lâm Tương Ngọc đồng học, thỉnh người ra tới một chuyện, Lão Sư có việc cùng người nói.”

Lâm Tương Ngọc hơi sừng sốt, lạnh như băng sương gương mặt, “Có chuyện gì là không thể ở chỗ này nói sao?”

Lão Lý sắc mặt xấu hổ không ít, nhưng vì công khai khóa có thể quá quan, hẳn đành phải căng da đầu, hậu mặt bảo trì tươi cười nói: “Người sơ tới Danh Sư Uyển, Lão Sư tương đối với người nhiều một chút hiếu biết. Cho nên, đơn độc nói nói chuyện.”

“Hảo đi!” Lâm Tương Ngọc đảo cũng quyết đoán, đứng lên, mặc kệ Lý Thư Sinh làm gì chi thị, lập tức đi ra phòng học môn, Lão Lý đành phải đi theo đi ra ngoài.

Trong phòng học lại là một mảnh ồ lên, quả thực không thể tưởng tượng.

Mà Liễu Như Yên tức giận mà mắng: “Có mới nói cũ, đứng núi này trông núi nọ, nam nhân đều không phải cái gì thứ tốt!”

Mã Như Long vẻ mặt ngốc bức, vội vàng nói: “Ai, Như Yên, người nói gì vậy? Ta chính là thực chuyên nhất!”

“Người cũng không phải thứ tốt!” Liễu Như Yên tức giận đem trong tay giấy xé thành mảnh nhỏ, vẻ mặt không vui.

Mã Như Long vô tội nằm cũng trúng đạn, nhưng đối với Liễu Như Yên, hắn cũng không hảo nói nhiều cái gì. Đối với nữ hài tử tâm tư, hắn tuy rằng thích tìm hoa hỏi liễu, nhưng hắn thật đúng là nắm lấy không ra, đành phải nói thầm một tiếng: “Nữ nhân thật là cùng thời tiết giống nhau, thay đổi bất thường!”

Liễu Như Yên cũng không biết vì sao, đương Lý Thư Sinh hô lên Lâm Tương Ngọc, nàng trong nội tâm mặc danh cảm giác mất mát, vốn dĩ nàng là hận thấu Lý Thư Sinh, mà khi Lâm Tương Ngọc xuất hiện, công nhiên đối Lý Thư Sinh bày tỏ tình yêu, nàng trong lòng lập tức không lao lao. Giống như tâm bị người đào không giống nhau, chính mình đây là như thế nào lạ? Chẳng lẽ là.....

Nàng không dám nghĩ nhiều, cũng không muốn thừa nhận. So với Lâm Tương Ngọc, nàng rõ ràng là kẻ yếu, nguyên bản chính mình vẫn là rất có cảm giác về sự ưu việt, ít nhất có thể ở cái này lớp, khởi đến nhất định chủ đạo tác dụng. Nhưng Lâm Tương Ngọc đã đến, chỉ sợ chính mình chủ đạo địa vị bị uy hiếp.

Lâm Tương Ngọc nhân cách mị lực, xa ở nàng phía trên, đây là Liễu Như Yên sở nhận thức đến, hơn nữa một khi Lâm Tương Ngọc muốn chủ đạo cái này ban tập thể hành động, nàng tuyệt đối có thực lực này.

“Hồ ly tinh, một bộ thân xác thối tha mà thôi, một đám bị mê đến thần hồn điên đảo, không biết xấu hổ!” Liễu Như Yên tiếp tục xé tờ giấy.

Mã Như Long không hiểu ra sao, thấy chính mình nữ thân không vui, hắn cực kỳ quan tâm hỏi: “Như Yên, người không sao chứ? Làm sao vậy?”

“Không liên quan người sự, người thiếu quân.” Liễu Như Yên trừng mắt nhìn Mã Như Long liếc mắt một cái.

“Kỳ quái, ăn thuốc nổ? Như thế nào đột nhiên liền thời tiết thay đổi?” Mã Như Long không thuận theo không buông tha mà nói, “Người nên không phải là mấy ngày nay ‘thân thích’ tới đi?”..

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Sáng Ý Công Khai Khóa

【bỏ càn canh ba đã hoàn thành, hôm nay còn sẽ có canh một, lão Ngũ đầy đất lẫn lộn cầu các vị bằng hữu nhiều hơn duy trì!】

.....

Liễu Như Yên hung hăng mà trắng Mã Như Long liếc mắt một cái, tức giận mà nói: “Người đại di mục mới đến đâu!”

Thanh âm không nhỏ, trong phòng học tất cả mọi người nghe thấy được, quay đầu lại nhìn về phía Liễu Như Yên cùng Mã Như Long, Mã Như Long hậm hực, không dám nói thêm nữa một câu, bởi vì Liễu Như Yên là hắn cảm nhận trung nữ thân, đương nhiên không dám quá mức mạo phạm nữ thân, đành phải ngậm bò hôn, coi như chuyện gì đều không có phát sinh.

Liễu Như Yên sinh hờn đối, nhưng không biết loại này khí sinh ai, chẳng lẽ là bởi vì Lý Thư Sinh? Chính nàng cũng không biết, nhưng vô luận như thế nào, nàng không có khả năng bởi vì Lý Thư Sinh kêu Lâm Tương Ngọc đi ra ngoài, chính nàng liền sinh hờn đối.

Thanh xuân ngây ngô, luôn là không thể hiểu được bởi vì một ít râu ria sự, làm trong lòng hỗn độn.

“Lý Thư Sinh, người tìm ta muốn hiểu biết cái gì?” Tiến vào một gian không phòng học, Lâm Tương Ngọc một trương lạnh băng gương mặt, ngữ khí cũng hàn băng dường như.

Lý Thư Sinh hắc hắc nhếch miệng cười, “Lâm Tương Ngọc đồng học, thỉnh kêu ‘Lão Sư’!”

“Hừ!” Lâm Tương Ngọc một đôi nóng rất đôi mắt nhìn chăm chú Lý Thư Sinh, “Nếu là người tưởng đem ta đơn độc kêu ra tới, là theo ta nói chuyện này, vậy không có gì hảo thuyết.”

“Lâm Tương Ngọc đồng học, người cùng mỗi người nói chuyện đều là như thế này cao lãnh sao?” Lý Thư Sinh thử tính hỏi một câu, “Nữ hài tử muốn nhiều một chút cười, càng nhận người thích.”

“Không cần, ta chỉ cần ngươi thích ta như vậy đủ rồi.” Lâm Tương Ngọc thái độ kiên quyết mà nói.

“Lão Sư rất là kỳ quái, nói ngươi mộ danh mà đến, này ‘danh’ từ đâu tới đây?” Lý Thư Sinh tò mò hỏi.

Lâm Tương Ngọc rất là bất đắc dĩ mà nói: “Lý Thư Sinh, ngươi kêu ta ra tới, chính là vì rối rắm này đó nhằm chán đề tài sao? Nếu là như vậy, ngươi còn không bằng bỏ ta đi dạo phố, ngươi có thể nhiều điểm giải ta, ngươi sẽ thích thượng ta.”

Lão Lý nội tâm là hồng mắt, cũng là giống miêu trảo giống nhau, này Lâm Tương Ngọc là chuyên môn phái tới liễu hấn tịch mạch tâm sao? Hấn thăm nghĩ trong lòng: “Ngươi như vậy xinh đẹp, chỉ cần là cái bình thường nam nhân, đều thích ngươi! Chính là, ta làm một người quang vinh nhân dân giáo viên, quyết không thể cấp Lão Sư bôi đen.....”

“A, là như thế này, Danh Sư Uyển đầu, cho ta an bài một đường công khai khóa, nếu là này đường công khai khóa thông qua khảo hạch, ta là có thể đủ ở chỗ này tiếp tục dạy học, nếu là khảo hạch thất bại, ta đành phải rút đi!” Lý Thư Sinh đành phải nói ra chính mình tình cảnh.

Lâm Tương Ngọc vây quanh đôi tay ở trước ngực, hơi hơi liếc xéo liếc mắt một cái Lý Thư Sinh, “Ngươi tưởng ta như thế nào giúp ngươi?”

“Ta muốn cho ngươi nhân vật sắm vai, giúp ta cùng nhau hoàn thành này tiết công khai khóa.”

Lâm Tương Ngọc hơi chút do dự một chút, “Hảo đi, nếu là đổi lại người khác, môn đều không có. Bất quá, vì thích người, ta thả giúp ngươi một lần. Nhưng có một điều kiện, ngươi cần thiết đáp ứng ta.”

Lý Thư Sinh nghe thấy Lâm Tương Ngọc nguyện ý trợ giúp chính mình, trong lòng nhạc nở hoa rồi, đừng nói một điều kiện, liền tính một trăm điều kiện, kia cũng là đáp ứng, “Điều kiện gì?”

“Còn không có tưởng hảo, nhưng ngươi trước hết cần đáp ứng ta!” Lâm Tương Ngọc nói chuyện từ trước đến nay đều là làm người vô pháp cự tuyệt, cái loại này nói chuyện miệng lưỡi, căn bản không có thương lượng đường sống, tựa hồ toàn bộ địa cầu đều là vây quanh nàng chuyển động đường như.

Lý Thư Sinh trong lòng suy nghĩ một hồi, việc cấp bách là muốn thông qua công khai khóa khảo hạch, đến nỗi Lâm Tương Ngọc điều kiện, có thể mặt sau có rất nhiều thời gian đi suy xét, cho nên, hấn trong lòng tồn vài phần cảm kích, “Hảo, ngày mai ta công khai khóa, ta kế hoạch là cái dạng này.....”

Lão Lý đem chính mình chuẩn bị công khai khóa nội dung cùng Lâm Tương Ngọc đại khái nói một lần, nói thật ra, Lâm Tương Ngọc lĩnh ngộ năng lực tuyệt đối là siêu quần, Lý Thư Sinh nói đại khái, nàng trong lòng đã sáng tỏ, “Ta đã minh bạch, ngươi hảo hảo chuẩn bị công khai khóa đi! Còn có mặt khác sự sao?”

Lão Lý thờ phào một hơi, lắc lắc đầu, “Không có!”

Lâm Tương Ngọc từ ghế trên đứng lên, cất bước, đi ra phòng học.

Này một thân cao lãnh kiệt ngạo, làm Lý Thư Sinh trong lòng nhiều vài phần chờ đợi, nhìn dáng vẻ cái này nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban càng ngày càng thú vị.

Lão Lý trong lòng huyền cục đá cuối cùng là rơi xuống đất, trở lại giáo nghiên bộ văn phòng, lấy ra sách giáo khoa, tiếp tục chuẩn bị ngày mai công khai khóa.

Ngày hôm sau sáng sớm, bách hoa cao ốc dưới lầu. Này bách hoa cao ốc dưới lầu trung ương, là một tòa hồ nhân tạo, ven hồ thượng hoành giá một tòa cầu hình vòm, thanh triệt hồ nhân tạo, có xem xét loại con cá vui thích mà tới lui tuần tra.

Ở ven hồ một bên lập một tòa đình hóng gió, có mấy tôn sư tử bằng đá lập.

“Nhẹ nhàng ta đi rồi,

Chính như ta nhẹ nhàng tới;

Ta nhẹ nhàng vẫy tay,

Chia tay Tây Thiên đám mây.”

Lúc này, trong không khí truyền đến một trận du dương đọc thanh âm, “Đám mây” hai chữ vừa ra hạ, tại đây một tòa hồ nhân tạo thượng thổi qua một đóa đóa màu trắng đám mây.

Ở đình hóng gió một bên, Hường Đông tiếp đón lớp học học sinh, “Đại gia chạy nhanh xếp thành hàng, bắt đầu đi học!” Liễu Như Yên, Từ Dịch Di, Lâm Từ San chờ học sinh lập tức đứng ở đình hóng gió, nghiêng lệch quá đầu, nhìn người nọ công hồ biến hóa.

“Uy, Hường Đông, Lâm Tương Ngọc thật sự sẽ đến sao?” Lâm Từ San không thể tin được mà nói.

Hường Đông thờ ra một hơi, “Ta nào biết nói a, mau xếp thành hàng, Quách Hùng, Uông Thúy Bình bọn họ tới.”

“Kia chỉ đâu?” Từ Dịch Di tả cổ hữu xem, nhìn không thấy Lý Thư Sinh thân ảnh, tò mò hỏi.

“Vừa rồi đọc thanh âm là hẩn đi!” Liễu Như Yên tuy rằng trong lòng rất là khó chịu, nhưng vẫn là thực chờ mong này một tiết khóa.

“Phu nhân, ngài nhìn, cái này Lý Thư Sinh thật là đại nghịch bất đạo, hẩn đem học sinh gọi vào nơi này, nếu là ra cái gì sai lầm, chẳng phải là có tổn hại chúng ta Danh Sư Uyển thanh danh sao?” Quách Hùng đi theo phó hiệu trưởng Ônng Thúy Bình phía sau, sau đó là Danh Sư Uyển giáo nghiên bộ các ngành học tổ trưởng, còn có nhân sự bộ chủ nhiệm Lạc Tuyết, học sinh quản lý bộ chủ nhiệm Khang Soái Minh chờ một hàng.

Ônng Thúy Bình kiển chân nhìn về phía người nọ công hồ cầu hình vòm, ha ha cười, “Lý Thư Sinh này tiêu tử thú, hẩn là muốn trình diễn vừa ra 《 lại đừng khang kiều 》 đi! Thật là lớn mật sáng tạo, đối với chúng ta giáo dục, vốn là không nên là theo khuôn phép cũ, cho dù là chúng ta như vậy giáo dục phụ đạo cơ cấu, đối với dạy học cũng là muốn có gan lớn mật cách tân, mới có thể xuất tân ý.”

Quách Hùng còn muốn nói cái gì, nghe được Ônng Thúy Bình như vậy vừa nói, đành phải gắt gao nhắm lại miệng.

Khang Soái Minh tò mò mà nói: “Nhưng không biết này 《 lại đừng khang kiều 》 nữ chủ sẽ là ai?”

Lạc Tuyết hơi hơi mỉm cười, “Kia trừ bỏ nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban học sinh, còn có thể có ai? Cái này Lý Thư Sinh, thật đúng là thú vị, nhanh như vậy liền cùng học sinh đi tới cùng nhau.”

“Bất quá, này sáng ý dạy học đối với cái này tử vong lớp học sinh khả năng sẽ có ích lợi, rốt cuộc ở truyền thống phòng học đi học, này đó học sinh căn bản nghe không thấy đi, đối như vậy một loại phương thức, ngược lại làm học sinh người lạc vào trong cảnh, có lẽ sẽ cố ý không thể tưởng được hiệu quả!” Khang Soái Minh cũng là tự đáy lòng mà tán thưởng.

Quách Hùng khịt mũi coi thường, khinh thường mà nói: “Chút tài mọn, phải biết rằng, thi đại học là chú ý điểm, như vậy lãng phí học sinh thời gian, tương đương là mạn tính tự sát. Đối với này giúp học sinh, nên hướng chết ma quý huấn luyện.”

“Ha ha ha. Quách tổ trưởng, người ma quý huấn luyện huấn luyện ra nhất bang ma quý đi?” Khang Soái Minh trả lời lại một cách mỉa mai.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Lại Đừng Khang Kiều

“Kia bờ sông kim liễu,

Là hoàng hôn trung tân nương;

Ba quang điểm ảnh,

Ở ta trong lòng nhộn nhạo.”

Du dương nam tử thanh âm như cũ truyền đến, kia trần ngập từ tính thanh âm như khóc như tố mà đánh mỗi người tâm khảm, những cái đó tiến đến bách hoa cao ốc đi làm người, thấy này trung ương hồ nhân tạo náo nhiệt, đều là sôi nổi nghĩ chân nhìn về tương lai.

“Oa, kia chi!” Lâm Tử San kinh hô một tiếng, chỉ vào hồ nhân tạo thượng cầu hình vòm thượng một vị ăn mặc trường bào thanh niên, trong tay nắm một phen quạt xếp, tản bộ đi tới, người nọ không phải người khác, đúng là Lý Thư Sinh.

Hẩn quần áo một thân áo xanh trường bào, nghiêm nhiên nhìn lại, giống như cổ đại dạy học tiên sinh bộ dáng, cử chỉ ưu nhã, đọc này từ chí ma 《 lại đừng khang kiều 》 danh thiên, hẩn kia biểu tình ngưng trọng, giống như chốn cũ trọng du, mỗi một động tác, đều như là lưu học hải ngoại Trung Quốc học sinh ở từ biệt kia khang kiều.

Lưu Nhụy cũng là kinh hô: “Như vậy xem kia chi thần thú, thật đúng là rất soái.”

“Lâm Tương Ngọc đâu?” Từ Dịch Di trong ánh mắt toát ra chờ đợi, nhìn hồ nhân tạo thượng, cầu hình vòm hai bên lập loè kim liễu, hồ nước trung, sóng nước lấp lánh, chiếu xạ từng đạo thân ảnh, làm bọn học sinh càng là có người lạc vào trong cảnh cảm giác.

Hướng Đông nuốt một chút nước miếng, “Một hồi nếu là Lâm Tương Ngọc đi tới, chúng ta theo kia tòa cầu hình vòm, đọc một lần 《 lại đừng khang kiều 》!”

Phương Hạo vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, “Răng rắc, răng rắc” chụp ảnh chụp, “Uy, Hương Đông, người nên sẽ không bị kia chi bắt làm tù binh đi?”

“Thiết, nếu không phải Lâm Tương Ngọc, chỉ bằng kia chi, kiếp sau đi!” Hương Đông phun ra một câu.

“Mềm bùn thượng thanh hạnh,

Du du ở đáy nước rêu rao;

Ở kang hà nhu ba,

Ta cam tâm làm một cái thủy thảo.....”

“Lâm Tương Ngọc, là Lâm Tương Ngọc!” Một tiếng thét chói tai, bởi vì trong không khí truyền đến tiếng cười nữ từ thanh âm, mà liền ở khi đó, Lâm Tương Ngọc quần áo một thân hoa sen điểm tuyết sùnn xám, sùnn xám phác họa nàng mỹ điểm động lòng người đường cong mạn diệu đáng người, nàng chống một phen cổ phong dù giấy, từ cầu hình vòm cùng Lý Thư Sinh tương đối một đoạn yếu diệu mà đến.

“Răng rắc! Răng rắc!”

Sớm có người móc ra di động, đối với người nợ công hồ thượng cầu hình vòm thượng tuần nam mỹ nhân mặt phiên chụp ảnh, trong hồ nhu ba, phản chiếu Lâm Tương Ngọc thon thả thân hình, nhìn lệnh nhân tâm không động đập đã.

Nàng trang điểm nhẹ, môi đỏ hồng nhuận, trắng nõn thủy nộn khuôn mặt, vô cùng mịn màng, mỗi đi một bước, đều là điển nhã vô cùng.

“Kia du ám hạ một cái đầm,

Không phải thanh tuyến, là bầu trời hồng;

Xoa toái ở phù tảo gian,

Lắng đọng lại cầu vòng đường như mộng.....”

Lâm Tương Ngọc ngâm tụng này đầu 《 lại dừng kang kiều 》, thanh âm uyển chuyển điểm mỹ, quanh quần ở trong không khí, mà cầu hình vòm phía trên, trong không khí thổi qua một đạo cầu vòng.

Hiện tại mọi người mới ý thức được, là có người ở thông qua hình chiếu, phóng ra này đầu bài thơ các loại đoạn ngắn cảnh tượng, cực kỳ sinh động như thật hình ảnh, làm người mở rộng tầm mắt.

“Phu nhân, ngài xem, này Lý Thư Sinh còn thể thống gì, còn gọi tới này Thị Nhất Trung nữ sinh Lâm Tương Ngọc, này nơi nào là làm một người Lão Sư phẩm đức, ta nghiêm trọng hoài nghi hần mưu đồ gây rối.....” Quách Hùng tâm sinh ghen ghét, lại là từ bên bắt bẻ nói.

Uông Thúy Bình chính say mê trong đó, bị Quách Hùng này một phen lời nói như là rót một chậu nước lạnh, nàng nói chuyện cũng cực kỳ không khách khí, “Quách tổ trưởng, chờ hiệu trưởng trở về, ta nhất định sẽ đem Thư Sinh việc phải tự làm hành vi nói cho hiệu trưởng, ta hy vọng từ Thư Sinh khiêng lên ngừ văn tổ đại kỳ!”

Những lời này ngu ý, đã thực rõ ràng, liền tính Quách Hùng có ngốc, hần cũng có thể nghe ra Uông Thúy Bình lời thuyết minh, đây là muốn đem hần xuống đài, này còn lợi hại! Quách Hùng gấp đến độ cái trán chảy ra đậu viên lớn nhỏ mồ hôi, cũng không dám nữa nói một chữ.

Lạc Tuyết ha hả cười, “Quách tổ trưởng, luận dạy học hiệu quả, ta cũng tương đối tán thành Lý Thư Sinh phương thức này.”

Khang Soái Minh cũng là phụ họa nói: “Đúng vậy, Lý Thư Sinh loại này dạy học phương thức thật có thể làm người trước mắt sáng ngời, đặc biệt là Lâm Tương Ngọc kinh điểm mà lên sân khấu, lượng điểm mười phần a!”

“Tìm mộng? Căng một chi trường cao,

Hương cỏ xanh càng thanh chỗ mạn tổ;

Thu hoạch lớn một thuyền ánh sao,

Ở ánh sao sặc sỡ cất cao giọng hát.....”

Lý Thư Sinh từ tính thanh âm lại truyền đến, hần cùng Lâm Tương Ngọc hai người tương đối đi tới, đã sắp ở cầu hình vòm trung ương vị trí tương ngộ, hai người biểu tình chuyên chú, đều là đưa tình thâm tình, chứa đầy tình tứ.

Lúc này Lão Lý tự nhiên sẽ không tâm viên ý mã, hoàn toàn đắm chìm ở thơ bên trong, nhưng gần xem Lâm Tương Ngọc, này một bộ trang phục lộng lẫy, phác họa một vị nữ sinh độc đáo ý nhị, làm hần không thể không lảng lảng, mỹ, thật sự mỹ đến tuyệt không thể tả.

Lâm Tương Ngọc khoe môi treo lên điểm nhiên ý cười, nguyên lai nàng tươi cười là như vậy mê người, Lý Thư Sinh hoàn toàn luân hãm

“Nhưng ta không thể cất cao giọng hát,

Lặng lẽ là biệt ly sanh tiêu;

Hạ trùng cũng vì ta trầm mặc,

Trầm mặc là đêm nay khang kiêu.”

Lâm Tương Ngọc môi đỏ hơi hơi mấp máy, đó là âm thanh của tự nhiên lượn lờ ở trong không khí, hai người bốn mắt đối diện, trong lòng kích động nổi lên vô tận dòng nước ấm, liền tính là Lý Thư Sinh định lực mười phần, cũng vô pháp kháng cự Lâm Tương Ngọc kinh diễm chi nữ mạo.

Khó trách có người nói, sinh nữ đương như Lâm Tương Ngọc, lời này không giả.

Lý Thư Sinh, Lâm Tương Ngọc gặp thoáng qua hết sức, hai người đều là tâm thần vì này một hiệp, Lâm Tương Ngọc mỉm cười quá tuyệt diệu, so với ngày thường cái loại này ngang ngược kiêu ngạo vô lễ tính tình, lúc này Lâm Tương Ngọc càng vì chân thật, càng vì nhu nhược động lòng người.

“Lặng lẽ ta đi rồi,

Chính như ta lặng lẽ tới;

Ta huy vùng lên ồng tay áo,

Không mang theo đi một mảnh đám mây.”

Hai người hợp ở bên nhau ngâm tụng cuối cùng một đoạn này, cổ phong dù giấy che đây ở Lâm Tương Ngọc trên đầu, hai người gặp thoáng qua, lại là dư vị vô cùng.

Giờ khắc này chi ngạc nhiên, giống như ngủ say thanh liên đột nhiên nở rộ cánh hoa, hơn nữa nghe thấy được hoa khai thanh âm, cảm giác không khí đều động lại.

Lão Lý cảm thấy chính mình hô hấp không thượng, trái tim kinh hoàng sắp hít thở không thông, nhưng hần phi thường rõ ràng, chính mình hiện tại ở đi học, hơn nữa vương bát đần Quách Hùng đang nhìn, tuyệt đối không thể làm hần chế giễu.

“Lâm Tương Ngọc! Lâm Tương Ngọc!”

Nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban học sinh sớm đã ở đình hóng gió hạ lớn tiếng hò hét, cùng với hình chiếu đem hình ảnh không ngừng mà chiếu ở không trung, mặt hồ, chiếu xạ ra nhất mỹ diệu hình ảnh.

Này đó học sinh sớm đã điên cuồng mà từ cầu hình vòm một mặt, sôi nổi bước trên cầu hình vòm, bắt đầu ngâm tụng khởi 《 lại đừng khang kiêu 》, ngày thường bọn họ đừng nói ngâm nga một thiên bài khoá, liền tính là đọc một lần đều đọc đến nói lắp bất kham.

Nhưng hiện giờ bọn họ đọc đến cực kỳ thông thuận, bởi vì ở cầu hình vòm một mặt, yếu diệu đi tới Lâm Tương Ngọc, chính là bọn họ động lực.

Bởi vì Lâm Tương Ngọc cùng Lý Thư Sinh thương lượng là lúc, chính là muốn cho nàng cùng lớp học mỗi một vị học sinh suy diễn một lần 《 lại đừng khang kiêu 》 tình cờ gặp gỡ, nếu đối lại ngày thường, đừng nói làm Lâm Tương Ngọc nhiều đi một lần, liền tính là tham dự loại này lớp học cũng chưa môn.

Có lẽ Lâm Tương Ngọc quá để ý Lý Thư Sinh, cho nên, nàng đáp ứng rồi.

“Các bạn học, từ chỉ ma này một đầu 《 lại đừng khang kiêu 》 đầy đủ thể hiện nghe một nhiều tiên sinh khởi xướng hiện đại thơ ca ‘ âm nhạc mỹ ’, ‘ hội họa mỹ ’, ‘ kiến trúc mỹ ’ tam mỹ đều bao hàm, đã là đối vãng tích Cambridge lưu học sinh hoạt hồi ức, cũng là đối năm đó cùng lâm huy nhân khang kiêu quen biết yêu nhau lúc sau, tình yêu suy sụp tường thuật.”

Lý Thư Sinh ở một đoạn duyên dáng âm nhạc trong tiếng, giống đứng ở bục giảng thượng giảng bài giống nhau, bắt đầu đối này thiên 《 lại đừng khang kiêu 》 tiến hành giảng thuật...

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Mời

Một tiết công khai khóa xuống dưới, Lý Thư Sinh cơ hồ là không hề ngoại lệ nhất mình kinh nhân, càng có người đem hắn đi học ảnh chụp quảng phát ở Weibo, WeChat bằng hữu vòng, bốn phía tuyên truyền.

Nguyên bản Quách Hùng cho rằng tạo thành bất lương ảnh hưởng, ngược lại lập tức trở thành Danh Sư Uyển tuyên truyền, gần mấy ngày không ngừng mà có người tới cửa đến thăm, đã có học sinh gia trưởng, càng có học sinh tiến đến cổ vấn vị này mị lực siêu quần Lão Sư.

Đương nhiên, cũng có không ít học sinh là thấy ảnh chụp trung Lâm Tương Ngọc, vị này Thị Nhất Trung hoa hậu giảng đường Lâm Tương Ngọc, nàng như thế nào sẽ xuất hiện ở Danh Sư Uyển lớp học? Như thế ưu dị nàng, chẳng lẽ cũng ở phụ đạo cơ cấu học bù sao?

Loại này oanh động hiệu ứng, xa so tạp tiền làm quảng cáo tới hiệu quả càng vì rõ ràng.

Cứ việc Lý Thư Sinh nhảy trở thành Danh Sư Uyển “Danh nhân”, nhưng là hắn cùng nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban học sinh chi gian quan hệ lại một chút không có được đến hòa hoãn, ngược lại càng là thăng cấp, tựa hồ cái loại này sư sinh chi gian “Đấu trí đấu dũng” vừa mới vừa mới bắt đầu.

“Làm sao bây giờ? Các người nói làm sao bây giờ sao? Hiện tại bằng hữu vòng đều là kia chỉ thần thú cùng Lâm Tương Ngọc ảnh chụp, đều ở tuyên dương kia chỉ có cách mạng tính ý nghĩa tân giáo học, ở như vậy đi xuống, đối chúng ta thật sự bất lợi!” Liễu Như Yên gấp đến độ như là kiến bò trên chảo nóng, đang ở trong phòng học xoay quanh, cùng mặt khác học sinh một đạo thương lượng đối sách.

Hồ Dược nghĩ nghĩ, “Ta sớm nói qua, đem hắn đánh toi bởi Quách Hùng video, cùng sửa thân mật hành vi ảnh chụp cảm đi cấp Ôn Ngụy Bình xem, chỉ cần Ôn Ngụy Bình các nàng còn để ý một chút Danh Sư Uyển danh dự, các nàng không có khả năng bỏ mặc.”

Mã Như Long nắm chặt nắm tay, một quyền nện ở trên bàn, mắng: “****. Nương, bất cứ giá nào, ta đi liên hệ Trường Mao Đảng Báo Ca, đem kia chỉ thần thú ước đi ra ngoài, làm Báo Ca hảo hảo giáo huấn hắn một đốn.”

Phương Hạo le lưỡi, “Như thế nào ước? Chẳng lẽ cùng kia chỉ thần thú nói, Báo Ca ước hắn gấp mặt, muốn sửa chữa hắn một đốn?”

“Thao, người có phải hay không ngốc!” Mã Như Long phun ra một câu, nghĩ lại tưởng tượng, “Giống như cũng không có khác lý do, chỉ có thể nói cho hắn, nói Báo Ca ước hắn thấy cái mặt!”

Hồ Dược gật gật đầu, “Hành, Mã Như Long, người ước hảo, ta cùng người cùng đi.”

“Ta cũng đi, loại địa phương này như thế nào thiếu được ta.” Phương Hạo ha ha cười.

“Ta đi tìm kia chỉ nói nói chuyện.” Mã Như Long đứng lên, đôi tay cầm ở quần túi, bước ra nện bước, đi ra phòng học cửa, đi hướng Lý Thư Sinh văn phòng.

Lý Thư Sinh chính kiêu chân bắt chéo, ở giáo nghiên bộ văn phòng, một bên hoảng chân, một bên cầm một quyển sách giáo khoa, làm bộ đang xem thư, trên thực tế, hắn trong đầu chính là thiên mã hành không, đem 《Tái Biệt Khang Kiều》 kia một tiết khóa cảnh tượng lại là một lần nữa hồi tưởng một lần.

Hắn trong lòng âm thầm nghĩ: Lâm Tương Ngọc thật là tuyệt sắc siêu cấp đại mỹ nữ, nếu là có cơ hội……. Tầm tắc, kia thật là quá mỹ diệu. Không được, ta là Lão Sư đâu!

Hắn lại vội vàng đánh gãy chính mình suy nghĩ, đem chính mình loại này ác tha ý tưởng rửa sạch đi ra ngoài.

Dù vậy, Lâm Tương Ngọc nhất tần nhất tiếu, thật sâu mà ánh vào hắn trong đầu, hắn lại mỹ mỹ mà ý dâm một hồi.

“Lão Sư!” Một cái lãnh khốc thanh âm từ phía sau truyền đến, Mã Như Long không biết khi nào thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở Lão Lý phía sau.

Lý Thư Sinh hoảng sợ, một lần long lóc ngồi thẳng thân mình, quay mặt đi, nhìn thoáng qua Mã Như Long, “A, Mã Như Long, người vào cửa chẳng lẽ sẽ không gõ cửa sao?”

“Cửa mở ra, không có nào nội quy nói chính xác, muốn gõ cửa đi!” Mã Như Long tức giận mà nói.

Lý Thư Sinh nghiêm trang mà nói: “Làm sao vậy? Tìm Lão Sư có việc?” Hắn trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ này Mã Như Long tìm chính mình là tới xin lỗi? Ta liền nói sao, lấy ta Lão Lý như vậy cường đại nhân cách mị lực, muốn chinh phục các người, còn không phải giống tiểu miêu mẽ giống nhau đơn giản, ha ha, biết sai rồi đi!

Mã Như Long lén lút mà nhìn chung quanh một vòng văn phòng, hạ giọng nói: “Lão Sư, nơi này nói chuyện không quá phương tiện, đi thang lầu gian đi!”

“Tầm tắc……. Người là có hảo ý muốn hiếu kính Lão Sư sao?” Lão Lý đứng lên, vỗ vỗ Mã Như Long bả vai, tặc tặc mà cười.

Mã Như Long khề nhừ mày, xoay người từ Lý Thư Sinh thủ hạ hoạt ra, hai lời không nói nhiều, liền đi ra văn phòng.

Lão Lý suy nghĩ, tiểu tử này trong hồ lô bán cái gì được đâu? Ha ha, chẳng lẽ ta há sợ người sao. Hắn đã đi ra văn phòng.

Không bao lâu, đi tới thang lầu gian, Lão Lý đem thân mình dựa vào lan can thượng, nghiêng lệch đầu nhìn chăm chăm Mã Như Long, “Uy, tiểu tử, có chuyện gì?”

Mã Như Long từ túi quần móc ra một bao phù dung vương thuốc lá, tự cổ móc ra một chi, “Răng rắc” bật lửa bạc lửa, trừu khởi yên tói, hộc ra một chuỗi yên vòng, cũng không có muốn đệ yên cấp Lý Thư Sinh ý tứ, chậm rãi nói: “Lý Thư Sinh, chúng ta đều là người thông minh, liền không cần sự minh bạch giả bộ hồ đồ.”

Lý Thư Sinh như là không có nghe thấy giống nhau, từ Mã Như Long trong tay đoạt quá thuốc lá, lấy một chi, bạc lửa ngậm ở trong miệng, chậm rì rì mà nói: “Mã Như Long đồng học, chẳng lẽ ngươi không biết, học sinh là cấm hút thuốc sao? Ngươi liền như vậy trắng trợn táo bạo mà ở Lão Sư trước mặt hút thuốc, ngươi sẽ không sợ Lão Sư trừng phạt ngươi? Ngươi cũng quá không đem Lão Sư để vào mắt đi?”

Đương nhiên những lời này, Lý Thư Sinh là có ý nói, đối Mã Như Long hút thuốc, hắn cũng không có đương một chuyện. Bởi vì giống Mã Như Long loại này học sinh, thế nhưng đều dám đi chơi “Tiền. Người. Nhảy”, có thể thấy được hắn cũng không phải cái gì hảo điều.

Mã Như Long phun ra một mồm to yên vòng, trắng Lý Thư Sinh liếc mắt một cái, “Ngươi cảm thấy ngươi theo ta nói này đó hữu dụng sao?”

“Ha ha ha. Mã Như Long đồng học, học được tôn sư trọng đạo, con đường của ngươi đi được xa một chút.” Lý Thư Sinh tuy rằng là xuân phong mưa phùn, lại là không chỗ không ở mà tính toán thử “Giáo dục” này đó học sinh.

Mã Như Long đối này mất điếc tai ngơ, tựa hồ hắn sớm thành thói quen Lão Sư dông dài, thân thủ đảo đảo nhĩ động, cũng không nói nhiều cái gì, mà là sâu kín nói: “Lý Thư Sinh, Báo Ca muốn gặp ngươi.”

“Ha ha ha, Báo Ca? Không phải rằng hồ Khôn? Đối đại ca?” Lý Thư Sinh ngữ khí rõ ràng có coi khinh ý tứ, “Vậy ngươi nói cho cái gì miêu a, cầu a, liền nói Lão Sư không có không, sẽ không đi phở ước.”

“Báo Ca nói, nếu là ngươi không đi, về sau trong ban nữ sinh thấy một cái chơi một cái, chính ngươi suy xét đi!” Mã Như Long sớm đã nghĩ kỹ rồi đối sách, đối Lý Thư Sinh nói.

Lý Thư Sinh cười mặt cứng đờ một chút, “Hắn thật như vậy nói? Vẫn là ngươi nói bừa?”

Mã Như Long hừ lạnh một tiếng, “Lý Thư Sinh, lời nói ta đã đưa tới, đi hoặc không đi, ở chỗ ngươi!”

“Địa phương nào?” Lão Lý thực khó chịu bị người uy hiếp, hắn đảo muốn nhìn một chút, này cái gì báo a, cầu a tên côn đồ có thể xóc đến khỏi cái gì sóng gió.

“Đêm nay 8 giờ, Mịch La Phố Hoa Đô quán bar, ngươi nhưng ngàn vạn không cần nhất gan không dám đi.” Mã Như Long nói xong, đem tàn thuốc ném xuống đất, hung hăng mà dẫm diệt, sau đó một phen từ Lý Thư Sinh trong tay đem phù dung vương yên hộp đoạt lấy tới, xoay người, như cũ đôi tay cầm ở quần túi, đi rồi.

Lý Thư Sinh ha hả cười, nhìn Mã Như Long bóng dáng lắc lắc đầu, “Thật là tiểu ngậm mao, một chút không biết trời cao đất dày, liền ngươi về điểm này năng lực, nếu không phải xem ở ngươi là ta học sinh phân thượng, ngươi sớm rằng rơi đầy đất, nơi nào còn luân được đến ngươi ở giường nanh múa vuốt”..

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Đơn đao phó ước

Lão Lý một bên hút yên, một bên ngắm nhìn phương xa, giờ phút này mới chân chính hiểu được câu kia “Sinh hoạt không ngừng trước mắt cầu thả, còn có thơ cùng phương xa” đích thực đề, hắn là một cái đối thơ cùng phương xa đều có mong đợi thanh niên một thể hệ, nếu dân thân vào giáo dục ngành sản xuất, tự nhiên lấy giáo dục vì bốn, giáo dục vì gia.

Mã Như Long sờ dĩ bái những cái đó xã hội thượng cuốn cuộn vì đại ca, là bởi vì bọn họ như vậy người trẻ tuổi đang đứng ở thanh xuân phản nghịch kỳ, cảm thấy leo lên này đó cuốn cuộn thực uy phong, ở đồng học trước mặt có khoe ra tư bản.

Nếu Mã Như Long tương mời đi gặp hắn cái gọi là đại ca Báo Ca, đảm rằng hang hồ, hắn cũng phải đi đi một tào. Hắn đảo muốn nhìn, vị này Báo Ca

có phải hay không ba đầu sáu tay, có cái gì năng lực.

Trên đường hỗn, Lão Lý còn thấy được thiếu sao? Cái gì a miêu a cầu, vốn dĩ cũng không cần phải hấn đi gặp, rốt cuộc hấn là Phi Xa Đoàn Lão Đại thân phận, nếu là người nào đều muốn gặp, đều có thể thấy, kia chẳng phải là tự rút giá trị con người. Chính là, Mã Như Long là chính mình học sinh, hấn cần thiết tự thân xuất mã, hơn nữa cái gì chó má Báo Ca đã là kỳ đến trên đầu tới ị phân đi tiểu, không cho hấn điểm nhan sắc nhìn một cái, còn tưởng rằng Lý Thư Sinh là HelloKitty(một con miêu).

Phàm là có nhục tôn nghiêm, Lão Lý thừa hành nắm tay cùng trí tuệ, ngạnh nắm tay đánh tới đối phương nằm sấp xuống, trí tuệ làm đối phương tâm phục khẩu phục.

Thượng một lần bị răng hô Khôn chặn lại, Lý Thư Sinh một trận đánh toi bồi, răng hô Khôn phỏng chừng còn nằm ở bệnh viện, đây là làm hấn thật dài trí nhớ, miễn cho luôn là ra tới cáo mượn oai hùm, có ý định hại người.

Lão Lý hung hăng bóp tắt tàn thuốc, trong mắt mạt quá một tia sát khí, lẩm bầm tự nói mà nói: “Mã Như Long a Mã Như Long, nếu là trị không được người, ta liền không gọi Lý Thư Sinh!”

.....

Mịch La Phổ, Hoa Đô quán bar.

Mịch La Phổ ở Thâm Thị tới nói, coi như phồn hoa đoạn đường, ngựa xe như nước, người đi đường nối liền không dứt, chiếc xe lui tới, luôn là chen chúc này một cái phồn vinh đường phố.

Cửa hàng phóng chói tai ồn ào não động âm nhạc, càng có một ít cửa hàng an bài một ít nhân viên cửa hàng, đứng ở cửa, buông ra giọng nói ở bốn phía tuyên truyền đánh gây lỗ vốn làm hoạt động mời chào khách hàng. Nhưng giống nhau kêu phá giọng nói, đều rất ít có người đi vào quan khán một chút.

Đây là một cái tràn ngập nồng đậm thương nghiệp hơi thở đường phố, mọi người trong mắt tựa hồ đều bị “Tiền vương” che đậy, kia toả sáng ra ánh sáng đồng tử, đã không còn là xem đồ vật đôi mắt, mà là huyền tiền vương.

Hoa Đô quán bar cũng đúng là ở như vậy một cái phồn hoa đoạn đường, trang sức đến trắng lè, đèn nê ông lập loè, ra vào người đều là ngũ quang thập sắc, tuần nam nữ nhân, chủ lưu phi chủ lưu, như vậy nơi vốn là là ngư long hỗn tạp, không có tuyệt đối chính là nào một bộ phận người xuất nhập.

Đã 8 giờ mười lăm phút, Lý Thư Sinh thân ảnh xuất hiện ở Hoa Đô quán bar cửa, hấn cũng không phải không nhớ được ước định thời gian, mà là cố ý kéo dài tới rồi 8 giờ mười lăm phút.

Quán bar, ở một mảnh thanh nhạc trung, thanh niên nam nữ đặt mình trong sân nhảy, điên cuồng mà hải da, điên cuồng mà lắc lư, vui mừng phi thường.

Ở thiên đông chỗ ngồi, Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba người đang ở khom lưng uốn gối mà hầu hạ một vị quần áo tây trang, ngậm xì gà tục tăng nam tử, này nam nhân nhìn qua hai mươi bốn năm tuổi, tam thô năm đại, trên cổ treo một cái kim dây chuyền, trên tay mang một khối kim biểu, tóc chừng mười centimet trường, rối tung ở trên đầu, mắt phải giác có một đạo vết sẹo, đem mắt phải cơ hồ che khuất.

Hấn một bên trừu xì gà, một bên nhìn nhìn biểu, ngồi ở này tục tăng nam tử bên cạnh, còn có một vị tóc nhuộm thành đủ mọi màu sắc tên côn đồ, kiểu tóc chính đến giống một cái mào gà đầu, tuổi hơi nhỏ rất nhiều.

“Bang!”

Tục tăng nam tử giơ tay một cái tát quắc ở Mã Như Long trên má, một mồm to yên vòng phun ở Mã Như Long trên mặt, chửi ầm lên nói: “Đi người mẹ nó, người đâu? Không phải nói tốt buổi tối 8 giờ sao? Này hấn mẹ nó họ Lý quá không cho mặt mũi đi!”

Mã Như Long tuy rằng bị một cái tát quắc được yêu thích má nóng rất, nhưng vẫn là thái độ cực kỳ khiêm cung, vội vàng bài trừ một tia ý cười, “Báo Ca, đừng nhúc nhích giận, họ Lý quá kiêu ngạo, cũng dám phóng Báo Ca ngài bỏ câu, hấn quả thực là chán sống!”

Hồ Dược ngây ngốc mà đứng ở một bên, nhìn thấy này trận thế, cũng là hai chân nhũn ra, sớm biết rằng hấn không tới. Phương Hạo càng không cần phải nói, cuộn tròn ở trong góc, đại khí không dám ra.

Kia mào gà đầu tên côn đồ dùng cực kỳ không tiêu chuẩn tiếng phổ thông nói: “Các người mấy cái tiểu tử thú, dám mời chúng ta Báo Ca ra tới, vậy các người cũng là hiểu quy củ, các người một người thôi tam chai bia, làm Báo Ca xin bớt giận.”

“Thôi..... Thôi tam bình?” Mã Như Long vừa nghe tròn tròn mắt, ngày thường tuy rằng kiêu ngạo ương ngạnh, nhưng tại đây Trường Mao Đảng Báo Ca trước mặt, lập tức biến thành tôn tử, hấn còn tưởng rằng chính mình nghe lầm.

Báo Ca đôi mắt trừng, “Như thế nào? Người tiêu khiển lão tử, kêu người uống mấy bình rượu, còn không vui?”

“Ha ha..... Mau thôi!” Mào gà đầu tên côn đồ ồn ào kêu.

Mã Như Long nghẹn nuốt một ngụm thủy, Hồ Dược cột nĩa mà nói: “Báo Ca, ngài xem, chúng ta đều là học sinh, sao có thể uống rượu, càng đừng nói liền thôi tam.....”

Không đợi Hồ Dược nói xong, mào gà đầu tên côn đồ vung lên một chai bia, “Loảng xoảng” khải ở trên bàn, rượu pha lê toái tra tán ra, cảm tức nhìn Hồ Dược, “Tiểu kê tử, học sinh ***** Báo Ca kêu người thổi, người liền ngoan ngoãn mà uống, lại hạt ***** có người đẹp!”

Hồ Dược kinh hách đến sắc mặt xanh mét, Phương Hạo càng là hai lời không dám nói, từ trên bàn lấy quá một lọ rượu, chuẩn bị thổi.

Mã Như Long ánh mắt nhìn về phía quán bar cửa, như cũ không có nhìn đến Lý Thư Sinh thân ảnh, nếu là đêm nay Lý Thư Sinh không tới, chỉ sợ chính mình cùng với Hồ Dược, Phương Hạo là dư thừa thừa thừa.

Nói đến cùng, đối với vị này Báo Ca, nơi nào là hấn cái gì Lão Đại, mà là thông qua rằng hồ Không quan hệ, ở Trường Mao Đảng một cái tiểu đầu mục, làm Mã Như Long tiêu tiền, mời đến giáo huấn Lý Thư Sinh.

“Mã Như Long, Lý Lão Sư sẽ không không tới đi?” Hồ Dược nom nớp lo sợ hỏi.

“*****, kêu các người uống rượu, đều ở nơi đó hạt cọ xát cái gì, các người cái kia rửa đen rút đầu Lão Sư, vừa nghe nói chúng ta Báo Ca, phỏng chừng sợ tới mức nước tiểu đũng quần, nơi nào còn dám tới phó ước.” Mào gà đầu tên côn đồ khinh miệt mà nói.

“Hồ Dược, Báo Ca làm uống rượu, chúng ta liền uống đi!” Mã Như Long cũng chỉ hảo thỏa hiệp, tất cung tất kính, từ trên bàn nắm lên một lọ rượu, đối với Báo Ca bài trừ miễn cưỡng tươi cười, “Báo Ca, này rượu, ta uống! Ngài xin bớt giận.....”

Hồ Dược cũng là tay run rẩy đi lấy lại đây một lọ rượu, “Loảng xoảng” mào gà đầu tên côn đồ lại là đem một lọ rượu tạp toái, sau đó bung lên đảo mẫn một chén rượu, hướng tới Mã Như Long một ly từ rượu bát qua đi, mắng: “Mụ người tổ tông, người gọi tới đây là cái gì ngoạn ý, uống bình rượu liền biến thành kia túng dạng!”

Sau đó hấn liền tục đổ hai ly, hướng tới Hồ Dược, Phương Hạo trên mặt chính là bát rượu qua đi.

Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo khi không dám ra, Mã Như Long còn ngoan ngoãn mà bài trừ khuôn mặt tươi cười nói: “Báo Ca, bớt giận, ta hai vị huynh đệ không hiểu chuyện, mạo phạm chỗ, thỉnh thứ lỗi!”..

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Lão hổ phát uy

Báo Ca lạnh lùng mà nhìn chăm chăm Mã Như Long, khinh miệt mà nói: “Phải không? Bọn họ không thể uống, vậy người liền thể bọn họ uống!”

Mã Như Long nuốt một ngụm thủy, trong lòng trầm xuống, nghĩ chính mình mang Hồ Dược cùng Phương Hạo tới, tuyệt đối không thể làm cho bọn họ hai người có việc, nói nữa, trên đường đại ca không đều như vậy sao? Tiểu đệ bị ủy khuất, đều là đại ca xuất đầu. Hấn hiện tại đã đem chính mình coi như Hồ Dược cùng Phương Hạo đại ca, đương nhiên làm đại ca muốn động thân mà ra.

Hấn căng da đầu, “Chỉ cần Báo Ca không vì khó ta hai vị này huynh đệ, này rượu ta thể hai người bọn họ uống!”

Hồ Dược tuy rằng sợ hãi trên chỗ ngồi ngồi Báo Ca, nhưng lúc này thấy Mã Như Long như thể trượng nghĩa, vội vàng cười làm lành nói: “Báo Ca, ngài bớt giận, chúng ta sẽ uống!”

Báo Ca đứng lên, nâng lên một chân, đá vào Mã Như Long ngực, một chân đem hấn đá phi, đánh vào một cái bàn thượng, “Cả băng đạn”, bàn gỗ vỡ vụn tán giá khai đi, Mã Như Long cổ nén đau đớn, vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, “Báo Ca, thỉnh ngài đừng nhúc nhích giận, đều là tiểu đệ sai, ta uống!”

Mã Như Long từ trên bàn nình quá một chai bia, ngửa đầu rót tiền trong miệng, “Lộc cộc, lộc cộc.....” Mồm to bìa từ hấn yết hầu chỗ tiền vào trong bụng.

“Ha ha ha..... Tiểu kê tử, người thật cho rằng chính mình là anh hùng a!”

Báo Ca cuồng tiếu lên, đột nhiên vung lên một lọ rượu, nện ở Mã Như Long trên đầu, rít gào quát, “Uống ***** nhanh lên kêu các người cái kia rửa đen rút đầu Lão Sư chạy nhanh tới, lão tử còn chờ bạo hấn cục hoa!”

Một cổ máu tươi hỗn bìa từ Mã Như Long trên mặt chảy xuôi xuống dưới, Mã Như Long một trận choáng váng, suýt nữa té ngã.

“Mã Như Long!” Hồ Dược xem đến trọn tròn mắt, kinh hô một tiếng, đang muốn xông lên cứu giúp.

Mào gà đầu tên côn đồ sớm đã nhảy dựng lên, một chân bay ra, đem Hồ Dược đá đến trên mặt đất, Hồ Dược che lại bụng, không thể động dậy.

Phương Hạo sợ tới mức tam hồn không thấy bảy phách, nhưng vẫn là bị mào gà đầu tên côn đồ một phen nình trụ một lãnh, túm đem mặt dán ở bàn tiệc thượng, “Ngươi cái nhát như chuột tiểu ngâm mao, dọa phá mặt đi? Ha ha ha..... Báo Ca, ngươi xem, hấn đều nước tiểu quần!”

“Cầu xin hai vị đại ca, buông tha chúng ta đi, chúng ta vẫn là học sinh!” Phương Hạo run run, vội vàng cầu xin tha thứ.

Báo Ca phun ra một mồm to cục đàm, “Phỉ” phun ở trên sàn nhà, “Học sinh tử, đem nó liếm sạch sẽ, không chuẩn Báo Ca ta cao hứng liền buông tha các ngươi!”

Phương Hạo “A” một tiếng, mắt lé nhìn một chút trên mặt đất kia một ngum xanh lè dơ bẩn cục đàm, một trận buồn nôn, suýt nữa phun ra, mào gà đầu tên côn đồ một tay đem Phương Hạo ấn trên mặt đất, “Liếm đi!”

Mã Như Long không hổ là hồn quá một thời gian trên đường, thấy tình thế, vội vàng động thân mà ra, “Báo Ca, cầu ngươi buông tha ta huynh đệ, ta tới liếm!”

Báo Ca hơi hơi ngồi xổm xuống thân mình, bắt lấy Mã Như Long cổ áo, đem một ngum yên vòng phun ở Mã Như Long trên mặt, “Tiểu kê tử, Báo Ca nói cho ngươi, thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó, hôm nay nếu là các ngươi Lão Sư không tới, kia đã có thể đừng trách Báo Ca lòng ta ngoan tay cay, đánh gãy các ngươi chân chó!”

Mã Như Long vừa nghe, trong lòng hoảng hốt, hấn không thể Lý Thư Sinh lập tức xuất hiện, sau đó đánh toi bởi một đốn cái này kiêu ngạo vô cùng Báo Ca, nhưng 8 giờ mười lăm phút, Lý Thư Sinh còn không có xuất hiện ở quán bar.

Báo Ca một tay đem Mã Như Long ấn trên mặt đất, nâng lên một chân đạp lên Mã Như Long lưng thượng, quát chói tai một tiếng: “Liếm!”

Mã Như Long, Phương Hạo quỳ rạp trên mặt đất, nhìn kia một ngum ghê tởm cục đàm, thật là muốn chết tâm đều có, trong lòng âm thầm cầu nguyện, Lý Lão Sư, ngươi nhanh lên đến đây đi, ngươi cái rùa đen vương bát đần!

Lý Thư Sinh xoay bước đi vào quán bar, hấn đối với loại này nơi sớm đã là quen đường cũ, đi vào tới nhìn lướt qua, thấy tục tăng nam nhân, ở hành hung vài tên học sinh tử, không thể nghi ngờ, đó chính là Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo mấy người.

Hấn nhìn nhìn quán bar lão bản, sớm đã sợ tới mức sắc mặt như tờ giấy, loại này thời điểm, giả chết là tốt nhất tự bảo vệ mình, bởi vì này đó cuồn cuộn đánh nhau sớm đã là tập mãi thành thói quen sự, chờ bọn hấn phát tiết xong, sau đó rời đi, đối quán bar cũng sẽ không tổn thất bao lớn.

Đến nổi mặt khác rượu khách, các chơi các, có người sẽ trộm ngắm vài lần, nhưng sẽ không lo chuyện bao đồng tiến lên đi khuyên can.

Cho nên, Báo Ca đánh toi bởi Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba người, kia cũng là bạch tẩu.

Lý Thư Sinh lắc lắc đầu, lẩm bẩm: “Thật là nhục kê, cay gà!” Hấn nhìn đến Báo Ca cùng với cái kia mào gà đầu tên côn đồ vẫn luôn ấn trụ Phương Hạo cùng Mã Như Long chuẩn bị liếm trên mặt đất cục đàm, hấn không khỏi giận tím mặt.

Trên đường có trên đường quy củ, nhưng sát không thể nhục.

Hấn bước nhanh đi qua đi, thuận tay nắm lên một phen viên thiết ghế, lấy trăm mét tiến lên tốc độ gia tốc, vung lên viên thiết ghế, dãi đi vào bàn tiệc, chọt nhảy lên, lẳng không giờ lên thiết ghế, chiếu Báo Ca trên đầu, một viên thiết ghế nện xuống đi.

Báo Ca hiển nhiên không có dự đoán được Lão Lý như vậy đột nhiên xuất hiện, đột nhiên phát động như thế tấn mãnh công kích, đầu tức khắc bị tạp khai một lỗ hồng, máu tươi vẩy ra tới, nổi giận mắng: “Thao, này ngươi mẹ từ đâu ra chó điên!” Căn bản không đợi hấn lấy lại tinh thần, Lý Thư Sinh vung lên viên thiết ghế, ngang trời đảo qua đi, thiết ghế nện ở Báo Ca xương sườn thượng.

“Răng rắc!”

Báo Ca nghe thấy được chính mình xương sườn đứt gãy thanh âm, “A” phát ra một tiếng giết heo tiếng thét chói tai, che lại xương sườn hết sức, Lão Lý tức giận mãnh sự, lại là nâng lên một chân đá vào Báo Ca cằm, một chân đem Báo Ca lược đảo, vượt trước một bước, thiết ghế hướng tới Báo Ca xương hông nện xuống đi.

“A!” Báo Ca hét lên một tiếng, thân mình run rẩy, không thể động dậy, đã báo hồng.

Mào gà đầu tên côn đồ thấy chính mình đại ca bị tẩu, kinh hách rất nhiều, từ quần túi móc ra một phen sáng như tuyết tiểu đao, hướng tới Lý Thư Sinh chính là tiến lên đâm tới.

Lý Thư Sinh hừ lạnh một tiếng, trong tay viên thiết ghế thuận tay luân động, chiếu mào gà đầu tên côn đồ cánh tay nện xuống đi.

“A!” Mào gà đầu tên côn đồ nào dự đoán được Lý Thư Sinh như thế sinh mãnh, trong tay tiểu đao rời tay mà bay, bùng kín trật khớp cánh tay oa oa gọi bậy.

Lý Thư Sinh thừa cơ xuất kích, nâng lên đầu gối, tiến lên, đầu gối đỉnh ở mào gà đầu tên côn đồ ngực, “Phốc”, mào gà đầu tên côn đồ hé miệng, ói mửa ra một ngụm máu tươi, đã choáng váng.

Lão Lý đem thiết ghế nện xuống đi, đem mào gà đầu tên côn đồ cánh tay tạp trung, sau đó từ trên mặt đất nhắt lên kia đem sáng như tuyết tiểu đao, tới gần một bước, một chân đạp lên mào gà đầu tên côn đồ trật khớp cánh tay, đem tiểu đao hướng tới mào gà đầu tên côn đồ đuôi một đao chui vào đi, “Chỉ bằng các ngươi này hai cái tiểu ngậm mao, còn tưởng phiên thiên!”

Mào gà đầu tên côn đồ đau đến mắng miệng liệt nha, nằm trên mặt đất giãy giụa.

“Lão Sư!”

Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo lúc này mới lấy lại tinh thần, trăm miệng một lời, trên mặt toát ra kinh hãi thần sắc, nơi nào còn lo lắng cùng Lý Thư Sinh “Ân oán tình thù”, nhìn đến Báo Ca cùng mào gà đầu tên côn đồ bị lược đảo, bọn họ sớm đã xem trọn tròn mắt.

Báo Ca không hổ là tam thủ năm đại, cho dù bị Lão Lý trọng thương lược đảo, hơi có thở dốc, lại là giãy giụa từ trên mặt đất bò dậy, vung lên một chi chai bia, “Cà băng đạn”, ở cái bàn biên gỗ toái bình cái đáy phân, lưu lại bên nhọn thượng bộ phân, tạt ảnh tiến lên, trát hướng Lão Lý sau cổ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Quan hệ giảm bớt

Hồ Dược kinh hô một tiếng, “Lão sư, cẩn thận!”

Lý Thư Sinh cảm thấy phía sau một cổ cuồng đại gió mạnh đánh úp lại, không kịp nghĩ nhiều, nâng lên cánh tay đón đỡ đi ra ngoài.

Báo Ca chai bia trát ở cánh tay hấn thượng, tức khắc máu tươi bùng lên, lần này nhưng hoàn toàn chọc giận Lý Thư Sinh, hấn cơ hồ là thuận thế nhảy lên, đầu gối đỉnh ở Báo Ca ngực, đồng thời, khuỷu tay nâng lên, hướng tới Báo Ca mặt nện xuống đi.

Báo Ca tục tăng thân mình ở Lý Thư Sinh 1 mét 8 thân cao dưới tính áp đảo mà ngã xuống, Lão Lý thuận tay ở trên bàn vung lên một chi chai bia, chiếu Báo Ca trên đầu nặng nề mà tạp đi xuống. “Loảng xoảng”, Báo Ca mắt đầy sao xẹt, pha lê toái tra máu loãng từ đầu thượng lưu xuống dưới.

Lão Lý đem trong tay dư lại một đoạn chai bia, ăn miếng trả miếng chui vào Báo Ca bả vai, đau mắng: “Sau lưng đánh lén, tính cái gì anh hùng hảo hán, đi tìm chết đi!”

Hắn rút ra chai bia, hướng tới Báo Ca yết hầu trát đi xuống, Báo Ca đồng tử phóng đại, không thể tưởng được gặp được Lý Thư Sinh như vậy không muốn sống, trong lòng biết lần này chui vào yết hầu, nhất định là đi Diêm Vương gia nơi đó đưa tin.

“Đại ca tha mạng!” Hắn dùng hết cuối cùng một tia sức lực, hướng Lý Thư Sinh cầu xin tha thứ.

Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba gã học sinh cũng là trọn tròn mắt, hoàn toàn không nghĩ tới Lý Thư Sinh có thể tại đây loại tuyệt cảnh dưới phân khởi phản kháng, hơn nữa vừa ra tay đều là đại thủ bút, đem này Báo Ca hoàn toàn ấn đảo.

Trên thực tế, Lý Thư Sinh cũng chỉ là hù dọa này Báo Ca, ở chai bia khoảng cách yết hầu một tấc chỗ, hắn dùng sức đem chai bia ném xuống đất, vron bàn tay chụp ở Báo Ca trên má, cười lạnh một tiếng: “Có yên sao?”

“A?” Báo Ca nhặt về tới một cái mệnh, nguyên tưởng rằng Lão Lý sẽ làm khó dễ hắn, không thể tưởng được hắn hỏi có yên sao? Cái này làm cho Báo Ca có điểm khó mà tin được, vội vàng từ túi quần móc ra một hộp xì gà.

Lý Thư Sinh từ hắn trong tay đoạt lại đây, “Phì” phun ra một ngụm nước bọt, mắng: “Ngươi đại gia, nhân mô cầu dạng, cũng xứng trừu xì gà?”

Tuy rằng hắn biết Báo Ca nhất định là ngày thường đi đoạt lấy tới, đảo cũng chẳng có gì lạ. Hắn tự cố rút ra một cây xì gà, đem lợn chết giống nhau Báo Ca đá một chân, chính mình đem xô pha lau chùi một chút, nằm liệt ngồi ở trên xô pha, bạc lửa xì gà, thật sâu mà hút một ngụm.

Hắn nghiêng lệch quá đầu, nhìn im như ve sầu mùa đông Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba gã học sinh, bắt đắc dĩ mà cười cười, “Uy, thu phục! Dọa thành kia tưng dạng, lại đây!”

Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba người thật cẩn thận mà đi tới, Lão Lý bắt lấy Mã Như Long, “Ngươi cái tiểu tử thú, như vậy mặt hàng, chính

là người bá đại ca?”

“Lão sư, người dạy ta như thế nào đánh nhau đi!” Mã Như Long rất là ngượng ngùng mà gãi gãi cái ót, “Về sau người chính là ta đại ca!”

“Thiết, đánh đồ đi!” Lão Lý một tay đem hán đẩy ra, “Ta nói cho các người, nam nhân tôn nghiêm, là dựa vào nắm tay cùng trí tuệ bảo vệ, không phải dựa quỳ liếm, vừa rồi bọn họ như thế nào đối với các người, các người liền như thế nào còn thượng.”

Vẫn luôn nhất như chuột Phương Hạo cái này vui sướng mà nói: “Hảo nha, làm cho bọn họ liếm ta cục đàm!” Nói, hán thật đúng là hít sâu một ngụm, “Phì” học ra một ngụm cục đàm trên mặt đất, kiêu ngạo mà quát: “Ừ, kia cái gì báo, chạy nhanh cho ta liếm sạch sẽ!”

Hồ Dược không nói hai lời, nắm lên một chi chai bia, “Loảng xoảng” nện ở Báo Ca trên đầu, này Báo Ca kêu khổ không ngừng, vốn dĩ bị Lý Thư Sinh đều lần lộn đến chết đi sống lại, còn bị Hồ Dược này một bình rượu tử, sớm đã là sắp ngất đi qua.

Hồ Dược nhưng không hàm hồ, lại là nắm lên một chi chai bia, hướng tới kia mào gà đầu tên côn đồ trên đầu ném tới, phun ra khẩu đàm, mắng: “*****!”

Lý Thư Sinh ngừng ba gãi học sinh hành vi, này đó tiểu tử không nhẹ không nặng, một hồi chơi ra mạng người, kia nhưng không tốt, “Hảo, khí cũng ra, làm cho bọn họ cút đi đi!”

Mã Như Long này kiểm trăm xuống, lần đầu tiên có thể dương mi thổ khí mà quát: “Thư Sinh ca dày rộng nhân từ, tha các người đi, còn không mau cút đi!”

Báo Ca cùng kia mào gà đầu tên côn đồ nơi nào còn dám ham chiến, té ngã lộn nhào lần ra Hoa Đô quán bar.

Chờ bọn hán đi xa,

Lão Lý “Ai yêu” một tiếng, “Mẹ -, lật thuyền trong mương, bị này tiểu tạp mao trát thương.”

Cánh tay hán thượng tràn đầy máu tươi, Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba người đối Lý Thư Sinh sớm đã là từ thống hận biến thành sùng bái, ít nhất giờ phút này là tâm tồn cảm kích.

“Lão sư, người có nặng lắm không?” Mã Như Long sốt ruột hỏi.

Lão Lý Bạch Mã Như Long liếc mắt một cái, “Ma trứng, người thử một lần, xem có nặng lắm không, muốn lão tử mệnh.”

“Lão sư, thực xin lỗi, chúng ta cũng liền muốn cho Báo Ca giáo huấn. Giáo huấn người một chút, không nghĩ tới làm thành bộ dáng này.” Mã Như Long tự trách mà nói.

Lão Lý thật muốn một cái tát đem tiểu tử này chụp ở trên vách tường, không nói gì, tự cổ trừu một ngụm xì gà.

Phương Hạo tò mò hỏi: “Lão sư, người trước kia là đang làm gì? Như thế nào như vậy mạnh?”

Lý Thư Sinh thẳng thần thần thể, “Khụ khụ” ho khan hai tiếng, “Nói lão sư trước kia anh hùng chuyện xưa, kia chính là nói ba ngày ba đêm đều giảng không xong, đơn giản điểm giảng, lão sư trước kia là dọn gạch, ha ha.”

Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba người liếc nhau, cũng không biết Lý Thư Sinh ở khoác lác, ba người đều là nhiệt huyết sôi trào mà nói: “Lão sư, về sau chúng ta liền cùng định người, người chính là chúng ta lão Đại, người dạy chúng ta như thế nào một quyền một chân xử lý những cái đó tên côn đồ đi!”

Lý Thư Sinh nghiêng đầu, nhìn chăm chăm này ba gãi học sinh, xem bọn hán một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, hán thiếu chút nữa bật cười, “Các người thật muốn học a?”

“Thật muốn học a!” Mã Như Long có điểm mừng rỡ như điên mà trả lời.

“Hảo a, vậy các người một đám đem học tập thành tích tăng lên tới đạt tiêu chuẩn, ta có thể suy xét kêu các người một hai chiêu.” Lão Lý nhưng không quên chính mình làm lão sư thân phận, hán sao có thể làm này đó học sinh đi theo hán biến thành hán đã từng bộ dáng.

Mã Như Long cắn răng một cái, “Lão sư, người nói chuyện giữ lời?”

“Đó là đương nhiên, nam tử hán nhất ngôn cửu đỉnh.” Lý Thư Sinh suy nghĩ, trước đem này đó nghịch ngợm gây sự học sinh thu phục, dư lại những cái đó học sinh liền hảo lòng. Chờ bọn hán chậm rãi thích học tập, về sau sự về sau lại nói, còn nữa nói, ta Lý Thư Sinh khi nào là nam tử hán, đương nhiên không có nhất ngôn cửu đỉnh cách nói.

Hồ Dược lại là lẩm bẩm tự nói mà nói: “Ta đây vẫn là ngủ nhiều điểm giấc hảo!”

Phương Hạo cười hắc hắc, “Ta cũng là, ngủ có thể so học tập thú vị nhiều.”

Lý Thư Sinh phun một câu: “Gỗ mục không thể điều !” Nói xong, đứng lên, duỗi một cái lưng eo, cất bước, đi hướng Hoa Đô quán bar đại môn.

Trước khi rời đi, đôi Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo nói: “Các người ba cái tiểu tử thôi, trốn học ra tới đánh nhau, quay đầu lại mỗi người cho ta viết tám trăm tự kiểm điểm thư, ngày mai buổi chiều tự học khóa thượng, làm trò toàn ban đồng học mặt cho ta làm kiểm điểm.”

“A? Không phải đâu? Lão sư, là người đánh nhau a, chúng ta nhưng không có đánh nhau!” Mã Như Long vẻ mặt khổ bức tương, phun ra một câu.

Lý Thư Sinh vươn ngón trỏ tả hữu loạn choạng, “Trừ phi các người da ngựa, nhớ kỹ, đêm nay sự, ai cũng không chuẩn nói ra đi, ai muốn nói ra đi, chờ chạy sân thể dục đi!”

“Danh sự uyển có sân thể dục sao?” Mã Như Long, Hồ Dược, Phương Hạo ba người thề lưỡi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Ôn nhu tay ngọc

Tiểu thuyết: Vô định giáo viên Tác giả: Năm liên dương

Lý Thư Sinh từ Mịch La Phố Hoa Đô quán bar ra tới, đi đến bách hoa cao ốc dưới lầu, lấy mặc bình cấp lấp ráp xe máy, sau đó liền trở về cho thuê phòng.

Kéo một con bị Báo Ca chọc thương cánh tay, máu tươi nhiễm hồng quần áo, thâm thị sớm đã là vạn gia ngọn đèn dầu, Lý Thư Sinh tựa hồ cũng thói quen như vậy đi sớm về trễ. Có lẽ, trà trộn trên đường mấy năm nay, còn không có chân chính cảm nhận được đô thị phần đầu ý nghĩa.

Mà hiện giờ, vì một ngày tam cơm, lại là nếu không từ vất vả, mặt trời mọc mà ra, mặt trời lặn chưa về, này có lẽ chính là thanh xuân toàn bộ, rồi mờ mờ, thiếu đốt thanh xuân.

Hắn đi đến lầu sáu, đang chuẩn bị lấy ra chìa khóa mở cửa, phía sau lại là một tiếng quan tâm mà gánh lự thanh âm “Lý đại ca, người làm sao vậy? Như thế nào đổ máu?”

Lê Lily bước nhanh đi tới, trắng nõn tay ngọc nắm Lý Thư Sinh bị thương cánh tay, trên mặt miễn thương tiêu lự.

“Không có việc gì, không cần thận quảng ngã một ngã, khái tới rồi.” Lý Thư Sinh không để bụng mà nói, nhớ năm đó ở xe bay đoàn, điểm ấy thương đích xác không tính cái gì, kia đều là thường có sự.

“Như thế nào như vậy không cần thận, như vậy đại cá nhân! Người đi bệnh viện băng bó một chút đi, miễn cho chịu cảm nhiễm liên phiền tới.” Lê Lily lại là trách cứ lại là quan tâm mà nói.

Lý Thư Sinh tuy rằng rất muốn đi bệnh viện băng bó, nhưng trong túi ngưng ngưng, hơn nữa điểm ấy da thịt thương, hẳn trước nay đều là chính mình băng bó, “Không có gì trở ngại, ta chính mình băng bó một chút là đến nơi.”

“Ta giúp người đi!” Lê Lily ngừng đầu, hai tròng mắt chứa đầy thâm tình, ôn nhu mà phảng phất một vị hiền huệ thê tử quan tâm chính mình trọng phụ, Lão Lý nhạc ở trong lòng, ngoài miệng lại nói, “Kia như thế nào không biết xấu hổ phiền tới người đâu!”

“Bao lớn điểm sự, chúng ta làm hàng xóm, giúp đỡ cho nhau, đó là hẳn là.” Lê Lily xinh đẹp cười.

Lão Lý vội vàng móc ra chìa khóa, mở ra môn, một cỗ toan xú mốc meo vị ập vào trước mặt, so với Lê Lily phòng, kia chính là cách biệt một trời.

Mở ra đèn, Lão Lý giờ phút này mới biết được chính mình lộn xộn phòng là có bao nhiêu xấu hổ, trong phòng giày vớ quần áo nơi nơi loạn ném, dơ loạn kém tới hình dung nhất chuẩn xác.

“Lily, thật ngưng ngưng, ta này nhà ở.....” Lão Lý ghen đỏ mặt, rất ngưng ngưng nói.

Lê Lily đầu tiên là hơi nhú nhú mày, theo sau lại là mặt giãn ra cười nói: “Ha ha..... Nam nhân sao, lúc này lấy thiên hạ đại sự vì trước, thu thập nhà ở loại này việc nhỏ, tự nhiên là sẽ không để trong lòng. Thành đại sự, không câu nệ tiểu tiết.”

“Nói như vậy, đây là ta ưu điểm lạc? Ta muốn phát dương quang đại?” Lão Lý nhìn chăm chăm Lê Lily trước ngực đỉnh bạt đồi núi, âm thầm nuốt nước miếng, nếu là nàng có thể trở thành chính mình nữ nhân, hẳn là cũng không tồi, ngực đại, thí. Cổ kiêu, nhất định là thực hiện huệ.

Lê Lily hờn dỗi mà trừng hấn một cái, “Lý đại ca, ngươi thật đúng là cấp điểm ánh mặt trời liền sáng lạn a! Thiếu ba hoa, nhà ngươi có băng gạc nước thuốc linh tinh sao? Chạy nhanh, ngươi còn ở đó máu đâu?”

Lão Lý “Ai yêu” một tiếng, thân mình lắc lư vài cái, kêu một tiếng: “Không tốt, mất máu quá nhiều, choáng váng đầu!” Khi nói chuyện, thân mình lung lay sắp đổ.

Lê Lily cả kinh, “A!” Nàng vội vàng nâng Lý Thụ Sinh, “Lý đại ca, ngươi thế nào?”

“Ai yêu, choáng váng đầu!” Lão Lý chẳng biết xấu hổ mà đem toàn bộ 1 mét 8 thân mình dựa vào Lê Lily trên người, mỗi đi một bước, thân mình ở nàng kiêu. Khu thượng cạp sát một chút, hấn cảm giác được Lê Lily thân mình nhu nhược không có xương, té lướt ván nộn.

Lê Lily nghĩ lầm hấn thật sự choáng váng đầu, mảo đủ kính, đôi tay gắt gao mà nâng hấn, “Lý đại ca, chậm một chút, tới, ta đỡ ngươi.”

Lão Lý tay đáp ở Lê Lily trên vai, theo nàng đầu vai lướt qua trước ngực, lấy hấn cao lớn thân mình, đã là đem Lê Lily vây quanh ở trong lòng ngực, hấn nương tay kéo dài mà rũ ở Lê Lily ngực, thường thường mà va chạm ở Lê Lily thịt - cầu thượng, kia giàu có co dãn đồi núi, xúc cảm mười phần.

Lão Lý tim đập gia tốc, quanh thân máu nhanh chóng hướng đứng quần ngưng tụ, giống nguyên bản mềm như bông mà plastic thủy quân, đột nhiên quán chú thủy, lập tức gắng gượng lên.

Mà Lê Lily hào không có ý thức được Lý Thụ Sinh là trang, vẫn là thật cẩn thận mà nâng hấn đi hướng mép giường.

“Lý đại ca, tới, cẩn thận một chút, đến trên giường nằm một chút!”

Thật vất vả đem Lý Thụ Sinh đỡ đến mép giường, Lê Lily đã là toát ra mồ hôi.

“Tới, Lý đại ca, chậm một chút!” Lê Lily đem Lão Lý đỡ nằm xuống giường, ai ngờ, Lý Thụ Sinh 1 mét 8 thân mình quá nặng, thuận thế áp xuống tới, Lê Lily thân mình cũng tùy theo nghiêng đảo nằm ở trên giường, Lý Thụ Sinh toàn bộ thân mình nặng nề mà đè ở Lê Lily thân hình thượng.

Đương ngực chạm vào Lê Lily giàu có co dãn đồi núi, hai người hai mắt kinh ngạc mà đối diện, Lê Lily cảm giác được Lão Lý đứng quần chi gian một cái chùy ở thiếu đốt, nàng phương tâm đại loạn, mặt đẹp đỏ bừng, thiếu đốt đến bên tai.

Nàng thoáng hoạt động một chút thân mình, tuy rằng ăn mặc quần áo, nhưng là bụng nhỏ như cũ bị kia một đoàn lửa nóng nướng nướng, làm nàng mặt phần càng là đỏ bừng.

Lão Lý cũng là mặt choáng váng, nằm tại thân hạ Lê Lily thật sự quá mỹ, kia trước ngực ngọn núi giống măng sắp nứt vỡ thổ địa đỉnh bạt mà ra, cảm quần áo cao cao mà khởi động, tựa muốn nứt vỡ quần áo bạo liệt bắn ra tới.

Hai người yên lặng nhìn nhau nửa phút, Lê Lily đầu tiên đỏ mặt nói: “Lý đại ca, thực xin lỗi, là ta không có đỡ hảo ngươi.

Lão Lý chiếm tiện nghi, lật qua thân mình, giả ý xin lỗi: “Lily, xin lỗi, ta.....”

Lê Lily thuận thế đứng lên, đỏ bừng song mặt, cúi đầu, then thùng mà nói: “Lý đại ca, đừng nói nữa, mắc cỡ chết người. Ngươi cái hòm thuốc ở đâu? Ta mang tới cho ngươi băng bó!”

Lý Thụ Sinh chỉ chỉ cửa sổ bên, “Ồ đằng kia!”

Lê Lily thấy một con màu trắng tiểu cái hòm thuốc, bước nhanh đi qua đi, lấy quá cái hòm thuốc, mở ra vừa thấy, bên trong băng gạc, thuốc hạ sốt thủy cái gì đều có, nàng nói thầm một tiếng: “Được vật vẫn là chuẩn bị đến rất nguyên vẹn sao!”

Sau đó, lấy quá cái hòm thuốc, đi đến mép giường, đem Lý Thụ Sinh cánh tay bị thương vị trí, dùng thuốc hạ sốt thủy rửa sạch một chút, lại mặt thượng một ít trị thương dược, dùng băng gạc triển lên.

“Lý đại ca, ta xem ngươi này không giống như là đầu vật té bị thương, giống như bị cái gì sắc bén đồ vật chọc thương!” Lê Lily hồ nghi mà nhìn chăm chăm Lý Thụ Sinh.

Lý Thụ Sinh cười hắc hắc, nằm ở trên giường, hưởng thụ Lê Lily tỉ mỉ mà băng bó, trước kia bị thương, hoặc là là chính mình băng bó, đãi ngộ hảo một chút, cũng chính là mặc bình hoặc là hứa dừng giúp đỡ băng bó, nào từng hưởng thụ quá Lê Lily như vậy bạch ngọc bàn tay mềm đái ngộ.

Hắn không có trả lời, khả năng lẫn lộn một ngày, một trận ừ rũ đánh úp lại, hấn lại là đã ngủ say.

Lê Lily nhìn lặng yên ngủ qua đi Lý Thụ Sinh, im lặng mà ngóng nhìn Lý Thụ Sinh, trên mặt toát ra mấy phần mờ mịt, tâm cũng tùy theo hơi hơi vừa động, nhưng thực mau nàng lại lắc lắc đầu, hơi hơi mỉm cười.

Lý Thư Sinh không biết ngủ bao lâu, chờ tỉnh lại thời điểm, thấy Lê Lily ngồi ngay ngắn tại mép giường bên, điềm nhiên cười nhạt, quan tâm hỏi: “Lý đại ca, người tỉnh? Thế nào? Khá hơn chút nào không? Còn choáng váng đầu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Như tắm mình trong gió xuân

Lão Lý vốn dĩ chịu điểm ấy thương cũng không ngại, chỉ là vừa khéo gặp phải Lê Lily, vậy thuận thế ý lại một chút. Chơi khởi vô lại, Lão Lý đương đệ nhị, tuyệt đối không ai dám đương đệ nhất.

Hắn hắc hắc nhếch miệng cười, hai mắt trước sau nhìn chăm chăm Lê Lily trước ngực chói mắt cầu ngọn núi, vô hạn phong cảnh ở ngọn núi cao và hiểm trở a, Lão Lý trong lòng âm thầm cảm thán nói.

“Khá hơn nhiều, Lily, cảm ơn người!” Lý Thư Sinh vội vàng nói tạ.

Lê Lily điềm nhiên cười, từ một bên trên bàn bụng tới một chén còn mạo hiểm nhiệt khí canh, “Lý đại ca, người đừng cùng ta khách khí, hảo một chút liền lên đem này chén gan heo thịt nạc canh uống lên.”

Lão Lý xa xa ngửi được một cỗ mùi thịt vị, bị Lê Lily như vậy vừa nói, bụng sớm đã là lộc cộc mà kêu, vội vàng ngồi xổm ngồi dậy, nhìn quanh một chút nhà ở, oa? Đây là chỗ nào? Như thế nào như vậy sạch sẽ sạch sẽ? Những cái đó lộn xộn hồng xú giày vớ quần áo cũng đã tẩy hảo lượng ở ban công thượng, trong phòng những cái đó rác rưởi phế vật cũng đều dọn dẹp không còn.

Toàn bộ nhà ở quả thực là rực rỡ hẳn lên, Lão Lý có điểm khó có thể tin mà nhìn nhìn, không sai, đây là chính mình nhà ở, chỉ là bị người thu thập quét tước sạch sẽ.

“Làm sao vậy? Cho người đem nhà ở thu thập sạch sẽ, người còn không thích ứng?” Lê Lily cười hi hi đưa qua kia chén mạo hiểm nhiệt khí gan heo thịt nạc canh.

Lý Thư Sinh trong lòng một trận ấm áp, loại này ấm áp như tắm mình trong gió xuân, hắn thiếu chút nữa rót xuống nước mắt, đánh hai mươi mấy thì giờ cơn, hắn lần đầu tiên cảm nhận được đến từ khác phái quan tâm chiếu cố ấm áp, chẳng lẽ đây là ái sao?

“Lily, quá cảm tạ người, ta cũng không biết nên nói cái gì hảo.” Lý Thư Sinh phát ra từ phế phủ mà cảm kích, cũng lần đầu tiên cảm nhận được bà con xa không bằng láng giềng gần thân ý.

Lê Lily ha ha ha cười, “Chuyện nhỏ không tốn sức gì, Lý đại ca, người cũng đừng khách khí. Muốn nói cảm tạ, ta còn phải cảm ơn người đâu!”

Lý Thư Sinh tiếp nhận kia chén gan heo thịt nạc canh, dùng cái muỗng múc một ngụm, nhét vào trong miệng, thật là mỹ vị cực kỳ, so với chính mình mĩ gói kia căn bản là xưa đâu bằng nay.

“Lý đại ca, hảo uống sao?” Lê Lily kiên chân hỏi.

Lão Lý hận không thể một ngụm đem này chén canh uống làm, một muỗng một muỗng mà hợp với nhét vào trong miệng, chỉ còn lại có gạt đầu phần.

Lê Lily xem ở trong mắt, hi trong lòng, giờ phút này nhìn Lý Thư Sinh, hoàn toàn tựa như một cái hải tử, nàng trong lòng nảy sinh một cỗ không thể hiểu được tình tứ, oán trách nói: “Lý đại ca, người chậm một chút, đừng nghẹn tức.”

Trong phòng, một đôi thanh niên nam nữ, ấm áp vô cùng, kia một khác, hai người trong lòng đã là xuân ý dạt dào, cũng là mâu thuẫn rồi rắm

Mãi cho đến Lý Thư Sinh đem cuối cùng một giọt canh uống làm, Lê Lily tiếp nhận chén, sau đó nàng mới đứng dậy, “Lý đại ca, người thân thể có thương tích, sớm một chút nghỉ ngơi, ngủ ngon, miệng vết thương mới hảo đến mau. Ta cũng trở về phòng đi nghỉ ngơi, sáng mai còn muốn dậy sớm đi làm.”

“Àn, Lily, lại lần nữa cảm tạ, ngủ ngon lạ!” Lý Thư Sinh trong lòng ám đạo, nếu là Lê Lily có thể lưu lại, thật là tốt biết bao!

Nhưng Lê Lily nói một tiếng: “An!” Sau đó đi ra Lý Thư Sinh phòng, thuận tay đem cửa đóng lại.

Lý Thư Sinh nằm ở trên giường, trong đầu tràn đầy Lê Lily thân ảnh, loại này cẩn thận tỉ mỉ quan tâm, là Lão Lý chưa từng có quá thể nghiệm, tựa hồ trên giường phương đều là Lê Lily thướt tha nhiều về bóng hình xinh đẹp ở nhẹ nhàng khơi vũ.

Lê Lily trở lại chính mình trong phòng, tẩy tấu một phen, cũng là nằm ở trên giường, thật lâu khép không được mắt, khoe miệng nàng lộ ra vẻ tươi cười, trong lòng yên lặng mà tự nói: “Hắn sẽ là một cái hảo nam nhân sao? Hắn nói hắn là Lão Sư, chính là, từ hắn trong ánh mắt, tổng cảm thấy có mê giống nhau chuyện xưa.....”

Nàng gối đầu, trong đầu lại là hồi tưởng một lần vừa rồi ở hắn trong phòng, nâng hắn nằm trên giường một màn, nghĩ đến hắn dùng quần lửa nóng mà thiêu đốt chính mình bụng nhỏ, nàng lại là then thùng mà cười cười, tự nhủ nói: “Cái này đại phôi đàn, cố ý trang choáng váng đầu, nhân cơ hội chiếm ta tiện nghi, còn tưởng rằng ta không biết! Hắn sẽ không thật sự thích ta đi? Vẫn là ta nghĩ nhiều.....”

Nàng lăn qua lộn lại, trần trọc, rất là khó có thể đi vào giấc ngủ. Không thể tưởng được chính mình thế nhưng sẽ vì như vậy một người nam nhân mất ngủ.

Không miên người, không miên đêm.

Thâm Thị là một cái Bất Dạ Thành, có rất nhiều không miên người, đắm chìm tại đây không miên đêm.

Ngày hôm sau sáng sớm, 7 giờ rưỡi tả hữu, “Thùng thùng.....” Lý Thư Sinh mới vừa mở mắt ra, lại truyền đến một trận tiếng đập cửa.

Lão Lý xoa xoa nhấp nhem mắt buồn ngủ, buồn bức không thôi, ai a, này đại sáng sớm, hắn đứng dậy đi mở cửa. Lại thấy Lê Lily ăn mặc chỉnh tề ngân hàng quầy công nhân làm phục, cao gầy đáng người, quần áo lao động cang là phác hoạ năng mạn điệu đáng người, một đôi màu đen giày cao gót, chức nghiệp trang nhìn qua cang có vẻ năng cực kỳ biết tính.

Nàng trong tay bưng một cái mâm, mâm trang màn thầu, trứng gà, sữa đậu nành linh tinh, hơi hơi mỉm cười, “Lý đại ca, bữa sáng!”

“A?” Lão Lý kinh ngạc đến có chút thụ sủng nhược kinh, hắn gãi gãi cái ót, “Lily, này quái ngượng ngùng!”

Lê Lily thiên nhiên cười, hàm răng hơi lộ ra, “Lý đại ca, ta sợ ngươi thân thể có thương tích, không kịp ăn bữa sáng, ta liền nhiều làm một phần, ta đuổi thời gian đi làm, ngươi cũng đừng khách khí.” Nói, nàng đem mâm đưa qua.

Lão Lý vội vàng tiếp nhận đi, luân phiên cảm kích, “Cám ơn ngươi, Lily! Ngươi thật xinh đẹp, thật hiền huệ.”

“Ha ha a, ta đi làm, Lý đại ca, cúi chào!” Lê Lily xinh đẹp cười, sau đó xoay người liền hướng tới hàng hiên đi đến.

Nhìn kia một mặt bóng hình xinh đẹp, Lý Thư Sinh mờ mịt mắt mắt, “Tốt như vậy hàng xóm, như vậy xinh đẹp tiểu hàng xóm, a ha ha, ta Lý Thư Sinh đã phát.”

Đãi Lê Lily thân ảnh ở thang lầu trôi đi lúc sau, hắn bưng “Tình yêu bữa sáng” đóng cửa lại, trở lại trong phòng, ăn ngấu nghiến ăn lên.

Đã nhớ không được thương một đốn bữa sáng là khi nào, Lão Lý no một bữa đói một bữa nhật tử, đã là tập mãi thành thói quen. Nơi nào có ban đêm uống một chén gan heo thịt nạc canh, buổi sáng còn có nóng hầm hấp màn thầu, trứng gà, sữa đậu nành bữa sáng, loại này nhật tử đối với Lý Thư Sinh tới nói, có thể nói là thần tiên giống nhau.

Ăn qua Lê Lily tỉ mỉ chuẩn bị bữa sáng, hơi chút giãn ra một chút bị thương cánh tay, tuy rằng như cũ là một trận đau đớn, nhưng đã hảo rất nhiều, Lão Lý đơn giản thu thập một chút, sau đó ra cửa, đi xuống lầu, chuẩn bị bắt đầu tân một ngày đi làm hằng ngày.

Không thể tưởng được ta Lý Thư Sinh cũng có thể đủ giống những cái đó đô thị bạch lĩnh, mỗi ngày bình thường trên dưới ban, còn gặp được giống Lê Lily như vậy ôn nhu hiền huệ tiểu hàng xóm, còn có bướng bỉnh đáng yêu học sinh, còn có mỹ mạo khí phách mỹ nữ đồng sự Lạc Tuyết, còn có Thị Nhất Trung giáo hoa Lâm Tương Ngọc, còn có thương nhớ ngày đêm Thị Nhất Trung nữ văn Lão Sư Tàn Hình Ngừ.....

Này hết thảy là ngày xưa Phi Xa Đoàn Lão Đại nhật tử không dám tưởng tượng, làm Phi Xa Đoàn Lão Đại, cứ việc ngoại nhân xem ra, đó là kiểu gì uy phong bát diện, kiểu gì trên cao nhìn xuống, trên thực tế, đó chính là một loại sống uống thời gian, tiêu hao thanh xuân không lý tưởng.

Hắn sở dĩ lựa chọn thoái ẩn “Giang hồ”, vì chính là không hề sống uống tốt đẹp niên hoa, không hề phí thời gian thanh xuân năm tháng..

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Nhớ mãi không quên

Danh Sur Uyển, phó phòng hiệu trưởng.

Phó hiệu trưởng Ưông Thúy Bình đem một hồ thiêu khai thủy, khuynh đảo ở trong ấm trà, thuần thực thủ pháp, đem nghệ thuật uống trà phao pháp thể hiện đến vô cùng nhuần nhuyễn, trải qua tẩy trà, hương trà, phao hảo lúc sau, đem chén trà đảo thượng, ý bảo ngồi ở đối diện trên sô pha Lý Thư Sinh, “Thư Sinh, uống chén trà, nhuận nhuận hầu.”

“Cám ơn phu nhân!” Lý Thư Sinh khách khí mà nâng chung trà lên, đặt cánh mũi hơi hơi ngửi nghe thấy một chút, thanh hương phác mũi, thần thanh khí sáng, nhấp một cái miệng nhỏ trà, chua xót trung lộ ra hương thơm, làm hấn tức khắc linh hồn được đến phóng thích.

So với rượu, Lý Thư Sinh càng thích trà, say rượu người, trà tỉnh rượu. Rượu thương thân, trà nâng cao tinh thần.

Tuy rằng với Trung Quốc, rượu văn hóa cùng trà văn hóa đều là bác đại tinh thâm, nhưng hấn càng thích bị trà gột rửa linh hồn, mỗi một sợi thanh hương trải qua trong miệng, tiến vào yết hầu, kia đều là đối linh hồn một phen gột rửa.

Mà rượu lại là gây tê một người linh hồn, linh hồn gây tê đem bị lạc thanh xuân. Xa hoa truy lạc nơi, nhiều là phí thời gian năm tháng đồ đệ.

“Thư Sinh a, tiến vào Danh Sur Uyển một cái chu, cảm giác thế nào?” Ưông Thúy Bình quan tâm hỏi.

Lý Thư Sinh gật gật đầu, “Khá tốt, học sinh phi thường đáng yêu, dạy học sao, cũng chậm rãi học tập tiến bộ trung!”

“Ha ha, học sinh đáng yêu? Người tâm tính không tồi, ta cũng không phải không biết nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban này đó hài tử tình huống, có chuyện gì khó xử, người tùy thời cùng ta câu thông” Ưông Thúy Bình thật là sẵn sóc cấp dưới, tựa hồ đối Lý Thư Sinh càng là thương thức có thêm.

Lý Thư Sinh “Ân” một tiếng, “Thỉnh phu nhân yên tâm, ta nhất định đi vào học sinh nội tâm thế giới.”

“Hảo, có tính dai, phía trước sáu vị chủ nhiệm lớp, bọn họ đều là phi thường không tồi, nhưng khuyết thiếu một chút dẻo dai. Người sao, tổng hội chịu chút ủy khuất, như thế nào đem loại này ủy khuất chuyển hóa trở thành trưởng thành, kia mới là quan trọng nhất.” Ưông Thúy Bình ân cần dạy bảo.

Lý Thư Sinh chỉ có yên lặng gật đầu, bởi vì ở giáo dục thâm niên người thạo nghề Ưông Thúy Bình trước mặt, hấn nhưng không có quá nhiều khoắc lác tư bản.

“Đứng rồi, người phía trước cùng ta đề muốn đi thị một xuôi tai vừa nghe Tần Hình Ngữ Lão Sư ngữ văn khóa, ta đã liên hệ hảo, người an bài thời gian trôi qua, trước tiên cùng Tần Lão Sư đánh một tiếng tiếp đón, làm nằng cho người an bài.” Ưông Thúy Bình uống lên một ly trà, cười ha ha mà nói.

“A?” Tin tức này đối với Lý Thư Sinh tới nói, thật kêu trời đại tin tức tốt, mấy ngày này hấn vẫn luôn suy nghĩ, từ lần trước cùng Tần Hình Ngữ gặp mặt lúc sau, hấn đối Tần Hình Ngữ là nhớ mãi không quên. Kia một bộ ưu nhã cổ điển sừn xám thân, mạn điệu động lòng người đáng người, làm hấn thất hồn lạc phách.

“A cái gì, kinh hi a!” Ưông Thúy Bình doanh doanh cười, đồ một ly trà, giương mắt nhìn Lý Thư Sinh, “Cũng không tệ lắm, Tần Hình Ngữ đối với người ấn tượng khá tốt, người cần phải hảo hảo nắm chắc cơ hội nga.”

“Phu nhân yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo nắm chắc hướng Tần Lão Sư học tập cơ hội.” Lý Thư Sinh mừng rỡ như điên, cười nói.

“Người đứa nhỏ này, không biết thật khờ, vẫn là giả ngu. Ta ý tứ là, Tần Hình Ngữ Lão Sư độc thân, người cũng là đơn, nam chưa lập gia đình, nữ chưa gả, người có thể phải hảo hảo nắm chắc cơ hội, minh bạch?” Ưông Thúy Bình này một ngụm “Hài tử”, làm Lý Thư Sinh cảm thấy rất là thẹn thùng.

Phía trước hấn còn vẫn luôn cho rằng Ưông Thúy Bình trợ giúp hấn, là bởi vì hấn tuổi trẻ soái khí khuôn mặt, thêm chi tuổi trẻ lực trắng, này Ưông Thúy Bình đối hấn có không an phận chi tướng. Hiện tại xem ra, loại này nghi ngờ hoàn toàn có thể đánh mất, Ưông Thúy Bình sở dĩ trợ giúp chính mình, khả năng thật là bởi vì phía trước chính mình giúp quá nằng trào quá ăn trộm, kia một phần cảm kích chi tình.

Vốn dĩ da mặt dày Lý Thư Sinh, thế nhưng phá lệ mặt đỏ tai hồng, có vài phần ngượng ngùng mà nói: “Phu nhân chê cười, Thư Sinh chẳng làm nên trò trống gì, Tần Lão Sư kim chi ngọc diệp, không dám có không an phận chi tướng, đây là trăm triệu trào cao không nổi.”

“Ha ha ha..... Người đứa nhỏ này, người cũng đừng cùng ta giả ngu, ta đều đã nhìn ra. Tần Hình Ngữ đối với người cũng là nhớ mãi không quên, cái gọi là nhớ mãi không quên, tất có tiếng vọng. Người nhưng đừng cho ta giả ngu, cơ hội khó được.” Ưông Thúy Bình xem như lời khuyên mà nói một tiếng.

“Theo đuổi Tần Hình Ngữ nhưng không ở số ít, người đối thủ cạnh tranh cũng không ít, hơn nữa có một ít vẫn là đại quan quý nhân, có tiền có quyền chứ!”

Lý Thư Sinh bị Ưông Thúy Bình một ngữ nói toạc ra tâm tư, càng là mặt nóng rất mà hồng, nghe tới Ưông Thúy Bình nói Tần Hình Ngữ cũng đối chính mình nhớ mãi không quên, hấn như là trong bóng đêm đột nhiên thấy được một tia ánh rạng đông, nằng cũng đối chính mình nhớ mãi không quên? Này quá không thể tưởng tượng đi!

“Phu nhân ngài ở nói giỡn đi! Tàn Lão Sư tài hoa tướng mạo xuất chúng, như thế nào sẽ đối ta người như vậy..... Nhớ mãi không quên đâu?” Lý Thư Sinh khó nén trong lòng vui sướng, hẳn thật đúng là tướng từ Ông Thúc Bình nơi này mọc ra một ít về Tàn Hình Ngữ tâm tư.

Ông Thúc Bình cũng sẽ không mắc mưu, thần bí mà cười, “Thư Sinh, ngươi muốn biết?”

“Trưởng a!”

“Ha ha, vậy ngươi chính mình đi hỏi Tàn Hình Ngữ sao, sợ gì, nam tử hán đại trượng phu, nhiều nhất bị cự tuyệt.” Ông Thúc Bình cười nói.

Lý Thư Sinh vô ngữ, nhưng như cũ không nghĩ từ bỏ, tiếp tục truy vấn nói: “Phu nhân cùng Tàn Lão Sư tuổi kém pha đại, nhưng vì cái gì lấy khuê mật tương xứng?”

“Đây có cái gì kỳ quái, Tàn Hình Ngữ ở lúc còn rất nhỏ, ta chính là nàng khuê mật.” Ông Thúc Bình không để bụng mà nói.

Lý Thư Sinh như cũ cảm thấy có chút nghi hoặc, tổng cảm thấy Ông Thúc Bình cùng Tàn Hình Ngữ quan hệ không có đơn giản “Khuê mật” đơn giản như vậy, giống Lý Thư Sinh như vậy một cái người xa lạ, Tàn Hình Ngữ tuy rằng nói có thể cấp Ông Thúc Bình mặt mũi, giúp Lý Thư Sinh một lần, nhưng không thấy được mỗi một lần đều là như vậy sáng khoái mà đáp ứng.

Nhưng Ông Thúc Bình không chịu nói, hẳn cũng không tiện hỏi nhiều, đành phải im lặng uống trà.

Ông Thúc Bình trầm ngâm một lát, tiếp tục nói: “Còn có, quá không lâu, hiệu trưởng liền đã trở lại, ngươi cần phải hảo hảo mà đem nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban mạng hảo, khả năng quá một thời gian, nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhị ban cũng khai ban.”

“Hiệu trưởng?” Lý Thư Sinh lúc này mới ý thức được, Ông Thúc Bình làm phó hiệu trưởng, kia nên có một vị chính hiệu trưởng, có thể là Danh Sư Uyển chân chính lão bản.

“Đúng vậy, hiệu trưởng đi nơi khác khai hội thảo, không lâu liền hồi Thẩm Thị. Hẳn đặc biệt coi trọng nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác ban loại này hình lớp, hẳn là hy vọng tương lai đi ra đặc sắc, chúng ta Danh Sư Uyển cũng có thể đủ đi lên kiểu mới lớp hóa, khi đó, chúng ta tương đương với chính là một khu nhà trường học.” Ông Thúc Bình hơi có vài phần ngưng trọng mà nói.

Lý Thư Sinh cái hiểu cái không, có lẽ này đó đều là Danh Sư Uyển cao tầng quản lý suy xét vấn đề, Lý Thư Sinh còn không có đạt tới như vậy cao độ cao, hẳn hiện tại chỉ nghĩ như thế nào ở Danh Sư Uyển sinh tồn xuống dưới.

Chức trạng pháp tắc, vĩnh viễn là tam bộ khúc: Cầu sinh tồn, mưu phát triển, tìm đột phá.

Trước mắt Lý Thư Sinh ở vào “Cầu sinh tồn” giai đoạn, tự nhiên cũng là lĩnh hội không đến Ông Thúc Bình nói công ty chuyển hình mở rộng quy mô linh tính chiến lược mặt lợi hại quan hệ, đương nhiên cũng không biết vì cái gì Ông Thúc Bình sẽ cùng hắn giăng này một tầng quan hệ.

Có lẽ gần bởi vì hiệu trưởng rất coi trọng nghệ khảo văn hóa VIP toàn thác nhất ban duyên cớ, chỉ là nhân tiện như vậy nhắc nhở một câu, hy vọng Lý Thư Sinh toàn lực ứng phó mạng hảo cái này lớp, cũng mặt bên thuyết minh hắn trước mắt trách nhiệm chi trọng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.